Κρηδ: 61

[illegible]

ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν·

[illegible]

δια τουτο γαρ και φορους τελειται·

[illegible]

λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες·

[illegible]

αποδοτε πασι τας οφειλας· τω τον φορον τον φορον· τω το τελος· τω τον φοβον τον φοβον· τω την τιμην την τιμην·

[illegible]

μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αλληλους αγαπαν·

[illegible]

ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν· το γαρ ου μοιχευσεις· ου φονευσεις· ου κλεψεις· ου ψευδομαρτυρησεις· ουκ επιθυμησεις· και ει τις ετερα εστιν εντολη·

[illegible] εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται·

Orig. 151. 151
Acad. 61.

[illegible] τοῦ σκοποῦ τῶν οὐρανῶν [illegible] ἀπολαύσομεν [illegible] ἀρχου-
σιν ὑποτάσσεσθαι [illegible] δηλοῦσιν ὅτι οὐκ ἄρχουσιν ἀλλὰ τῷ θεῷ [illegible]
[illegible] ὅμοιον [illegible] ὅτι ὁ μὴ ὑπακούων [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]
[illegible] αὐτὸν νομοθετήσαντι· καὶ τοῦτο σπουδάζει [illegible] κατασκευάζειν ὅ-
τι οὐ χαριζόμεθα αὐτοῖς τὴν ὑπακοήν ἀλλ' ὀφείλομεν· οὕτω γὰρ καὶ
καὶ τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἀπίστους μᾶλλον [illegible] προσ [illegible]
[illegible] καὶ τοὺς πιστοὺς πρὸς ὑπακοήν ∴ +

ϟδ κειμ. ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ:

ϟδ ερμ. Οὐ μόνον φησὶν ἀνθίστασαι τῷ θεῷ μὴ ὑποτασσόμενος κακὰ κατασκευάζεις σαυτῷ
ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν τοῖς μεγίστοις εὐεργέτης σοι γίνεται [illegible] εἰρήνης [illegible]
καὶ οἰκονομίας [illegible] ∴ +

ϟε κειμ. ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ· ΚΑΙ ΦΟΡΟΥΣ ΤΕΛΕΙΤΑΙ:

ϟε ερμ. Ἀφεὶς γὰρ τὰς [illegible] εὐεργεσίας κατὰ μέρος· τὰς ἀπὸ τῶν ἀρχόντων ταῖς
πόλεσι γινομένας· οἷον τὴν εὐταξίαν· τὴν εἰρήνην· τὰς ἄλλας διακο-
νίας· [illegible] τούτου· τὸ πᾶν ἐνεδείξατο· ποίου ὅτι εὐεργετούμενος
[illegible] αὐτὸν φησίν· συμμαρτυρεῖς μισθὸν αὐτῷ τελῶν ∴ +

ϟϛ κειμ. ΛΗΤΟΥΡΓΟΙ ΓΑΡ ΘΥ ΕΙΣΙΝ· ΕΙΣ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΠΡΟΣΚΑΡΤΕΡΟΥΝΤΕΣ:

ϟϛ ερμ. Τὸ ἐπιμελὲς αὐτῶν διὰ τούτου δηλοῦσιν· καὶ τὴν ταλαιπωρίαν τὴν περὶ τὰς
φροντίδας· οὕτως γὰρ αὐτοῖς ὁ βίος· αὐτή καὶ σου [illegible] ἀπολαύσεις [illegible]

ϟζ κειμ. ΑΠΟΔΟΤΕ ΠΑΣΙ ΤΑΣ ΟΦΕΙΛΑΣ· ΤΩ ΤΟΝ ΦΟΡΟΝ ΤΟΝ ΦΟΡΟΝ· ΤΩ ΤΟ ΤΕΛΟΣ:
ΤΩ ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ· ΤΩ ΤΗΝ ΤΙΜΗΝ ΤΗΝ ΤΙΜΗΝ ∴ +

ϟζ ερμ. Τί τὸ μὴ αὐτοῖς [illegible]· οὐ χρήματα [illegible] μόνον αὐτοῖς κελεύομεν [illegible]· ἀλλὰ καὶ
τιμὴν καὶ φόβον· [illegible] φησίν ὁ [illegible]· θέλεις μὴ φοβεῖσθαι
τὴν ἐξουσίαν· ἀγαθὸν ποίει [illegible] φόβον [illegible]
[illegible] καὶ τὸ ἀπόδοτε· ἵνα τὸ ὀφειλόμενον δηλώσῃ·
οὐ γὰρ χαρίζῃ φησίν τοῦτο ποιῶν· ὀφειλὴ γάρ ἐστι τὸ πρᾶγμα ∴ +

ϟη κειμ. ΜΗΔΕΝΙ ΜΗΔΕΝ ΟΦΕΙΛΕΤΕ· ΕΙ ΜΗ ΤΟ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΑΓΑΠΑΝ:

ϟη ερμ. Πάλιν ἐπὶ τὴν μητέρα τῶν ἀγαθῶν καταφεύγει· καὶ τὴν διδάσκαλον
[illegible] τὴν ποιητικὴν [illegible] ἀρετῆς ἁπάσης· τὴν ἀγάπην φημί ∴ +

ϟθ κειμ. Ο ΓΑΡ ΑΓΑΠΩΝ ΤΟΝ ΕΤΕΡΟΝ ΝΟΜΟΝ ΠΕΠΛΗΡΩΚΕΝ· ΤΟ ΓΑΡ ΟΥ ΜΟΙΧΕΥ-
ΣΕΙΣ· ΟΥ ΦΟΝΕΥΣΕΙΣ· ΟΥ ΚΛΕΨΕΙΣ· ΟΥ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΗΣΕΙΣ· ΟΥΚ ΕΠΙΘΥΜΗ-
ΣΕΙΣ· ΚΑΙ ΕΙ ΤΙΣ ΕΤΕΡΑ ΕΣΤΙΝ ΕΝΤΟΛΗ ∴ +

ϟθ ερμ. Μὴ γάρ τοι τοῦτο χάριν [illegible] νομίσῃς φησίν· καὶ γὰρ αὐτὸ ὀφειλή ἐστιν ∴ +
[illegible] ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΤΩ ΛΟΓΩ ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΟΥΤΑΙ ∴ +

Φύλ. 151. 151
Ἀριθ. 61.

[illegible] καὶ παροινίαν. διὰ τοῦτο [illegible] μὴ κώμοις καὶ

μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις. μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ.

ιδ κεφ ΚΑΙ ΤΗΣ CΑΡΚΟC ΠΡΟΝΟΙΑΝ ΜΗ ΠΟΙΕΙCΘΑΙ ΕΙC ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ· +

[illegible] οὕτως οὐ

[illegible] τῆς σαρκὸς [illegible] ἐπιθυμίας [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] πρόνοιαν φησὶ [illegible] πρὸς

ἀσέλγειαν. οὐδὲ γὰρ [illegible] τοῦτο πρόνοιαν [illegible]

[illegible] αὐτῆς [illegible]

ιε κεφ ΤΟΝ ΔΕ ΑCΘΕΝΟΥΝΤΑ ΤΗ ΠΙCΤΕΙ ΠΡΟCΛΑΜΒΑΝΕCΘΑΙ· ※ ΜΗ ΕΙC ΔΙΑΚΡΙCΕΙC ΔΙΑΛΟΓΙCΜΩΝ· ΟC ΜΕΝ ΠΙCΤΕΥΕΙ ΦΑΓΕΙΝ ΠΑΝΤΑ· Ο ΔΕ ΑCΘΕΝΩΝ ΛΑΧΑΝΑ ΕCΘΙΕΙ· +

ἑρμ. Πολλοὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Γ ἑρ(μηνεία) Οὐκ [illegible] πληροῦται ἀλλὰ [illegible]
[illegible] καὶ ἡ ἀρχὴ [illegible]
[illegible] ἔργων· καὶ γὰρ ἀρχὴ [illegible] τῆς ἀρετῆς [illegible] ἀγάπη·

Α κεί(μενον) ΕΝ ΤΩ ΑΓΑΠΗϹΕΙϹ ΤΟΝ ΠΛΗϹΙΟΝ ϹΟΥ ΩϹ ΕΑΥΤΟΝ. Η ΑΓΑΠΗ ΤΩ ΠΛΗϹΙ-
ΟΝ ΚΑΚΟΝ ΟΥΚ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ· ΠΛΗΡΩΜΑ ΟΥΝ ΝΟΜΟΥ Η ΑΓΑΠΗ·

Α ἑρ(μηνεία) Οὐ [illegible] ἀλλὰ [illegible]

Β κεί(μενον) ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΕΙΔΟΤΕϹ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ ΟΤΙ ΩΡΑ ΗΔΗ ΗΜΑϹ ΕΞ ΥΠΝΟΥ ΕΓΕΡΘΗ-ΝΑΙ·

Β ἑρ(μηνεία) [illegible]
[illegible]
[illegible] καιρός [illegible]

Γ κεί(μενον) ΝΥΝ ΓΑΡ ΕΓΓΥΤΕΡΟΝ ΗΜΩΝ Η ϹΩΤΗΡΙΑ Η ΟΤΕ ΕΠΙϹΤΕΥϹΑΜΕΝ·

Γ ἑρ(μηνεία) [illegible] ἡ μὲν ἀρχὴ [illegible]
[illegible] χρόνου [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Δ κεί(μενον) Η ΝΥΞ ΠΡΟΕΚΟΨΕΝ, Η ΔΕ ΗΜΕΡΑ ΗΓΓΙΚΕΝ·

Δ ἑρ(μηνεία) Οὐκ [illegible]
[illegible]

Ε κεί(μενον) ΑΠΟΘΩΜΕΘΑ ΟΥΝ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ϹΚΟΤΟΥϹ ΚΑΙ ΕΝΔΥϹΩΜΕΘΑ ΤΑ Ο-
ΠΛΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟϹ·

Ε ἑρ(μηνεία) [illegible]
[illegible] πράγματα·

Ϛ κεί(μενον) ΩϹ ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΕΥϹΧΗΜΟΝΩϹ ΠΕΡΙΠΑΤΗϹΩΜΕΝ·

Ϛ ἑρ(μηνεία) Οὐκ [illegible]
[illegible]

Ζ κεί(μενον) ΜΗ ΚΩΜΟΙϹ ΚΑΙ ΜΕΘΑΙϹ, ΜΗ ΚΟΙΤΑΙϹ ΚΑΙ ΑϹΕΛΓΕΙΑΙϹ·

Ζ ἑρ(μηνεία) [illegible]
[illegible]
[illegible]

Η κεί(μενον) ΜΗ ΕΡΙΔΙ ΚΑΙ ΖΗΛΩ· ΑΛΛ ΕΝΔΥϹΑϹΘΑΙ ΤΟΝ ΚΝ ΙΝ ΧΝ·

Η ἑρ(μηνεία) Οὐδὲ γὰρ [illegible]

ις ὧ μὲν τοῦ κυ ἐσμὲν. εἰς τοῦτο γὰρ χς ἀπέθανε καὶ ἔζη-
σεν· ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. σὺ δὲ τί κρίνεις
τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου;
πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ θῦ. γέγρα-
πται γάρ· ζῶ ἐγώ, λέγει κς, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ· καὶ πᾶ-
σα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ θῶ. ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν
περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ θῷ. μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν:

ιζ ερμ. [illegible] ὁ ποταπὸς [illegible] οὐ δύναται τῷ χω̄ ζῆν ÷ +

ιη κειμ. ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον· τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ
ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον ÷ +

ιη ερμ. ἀμφοτέροις ἁρμόζει μᾶλλον ταῦτα τοῦτο· καὶ τοῦ [illegible] σκανδαλιζο-
μένου· ἐπὶ τῇ τῶν βρωμάτων παρατηρήσει· καὶ τοῦ [illegible]
προσκόπτοντος ἐπὶ τῇ σφοδρᾷ ἐπιτιμήσει ÷ +

ιθ κειμ. οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κω̄ ιῡ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ
τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν. εἰ γὰρ διὰ
βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς.

ιθ ερμ. πρὸ τοῦ [illegible] ἐπιτιμήσας τὸν [illegible] αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν. [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τοῦ δόγματος ἀποφαίνεται ÷ +

κ κειμ. μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ χς ἀπέθανεν:

κ ερμ. χς μὲν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανεῖν [illegible] φησίν· σὺ δὲ τοσοῦτον τὸν ἀδελ-
φὸν οὐ τιμᾷς, ὥστε μηδὲ ἀποσχέσθαι βρωμάτων [illegible] αὐτοῦ
τὴν σωτηρίαν ÷ +

κα κειμ. μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. οὐ γάρ ἐστιν
ἡ βασιλεία τοῦ θῦ βρῶσις καὶ πόσις· ἀλλὰ δικαιοσύνη
καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνι ἁγίῳ:

κα ερμ. ἀγαθὸν ἐνταῦθα [illegible] τὴν πίστιν [illegible] φησίν ÷ +

κβ κειμ. ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ χω̄, εὐάρεστος τῷ θω̄ καὶ
δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώ-
κωμεν· καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους ÷

κβ ερμ. ὁ γάρ· οὕτως [illegible] θαυμάσονται· τῆς [illegible] φησίν· [illegible]
[illegible] καὶ τῆς ὁμονοίας [illegible] τοῦτο μὲν γὰρ τοῦ
[illegible] αὐτοῦ ÷ +

κγ κειμ. μὴ ἕνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ θῦ: :

κγ ερμ. τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀδελφοῦ φησίν ÷ +

τὴν [illegible] ποιήσομεν [illegible] αὐτὰς συμβου-

[illegible] τὸν ἀσθενοῦντα [illegible] εὐθέως πρὸ τῆς

διδασκαλίας [illegible] γὰρ τὸν ἀσθενοῦντα [illegible] ἐξεργάζε-

σθαι [illegible] προστιθέναι λόγον· [illegible]

θαι· [illegible] γὰρ [illegible]

[illegible] ἀρρωστίας ἐστίν· +

※ δηλοῖ τοιοῦτος αὐτὸς τὸ ἁμάρτημα οὐκ [illegible] καὶ τοὺς ἀντεχο-

μένους αὐτοῦ [illegible] διακρίνεσθαι· +

ια κει(μενον) Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω:

ια ερ(μηνεια) Οὐκ εἶπεν [illegible] οὐκ εἶπεν [illegible] οὐκ εἶπεν μὴ διορθούσθω·

ἀλλ᾽ [illegible] μηδὲ [illegible] +

ιβ κει(μενον) Ὁ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω:

ιβ ερ(μηνεια) Οἱ γὰρ τέλειοι τοὺς ἀσθενοῦντας [illegible]

[illegible] καὶ ἰουδαΐζοντας· οὗτοι δὲ [illegible] τούτους ἔκρι-

νον ὡς παρανομοῦντας [illegible] προσδεχόμενος· +

ιγ κει(μενον) Ὁ θ(εὸ)ς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο· σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰ-

κέτην· τῷ ἰδίῳ κ(υρί)ῳ στήκει ἢ πίπτει· +

ιγ ερ(μηνεια) Τουτέστι τὴν ἄφατον αὐτοῦ περὶ αὐτὸν ἐνεδείξατο χάριν· +

ιδ κει(μενον) Σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θ(εὸ)ς στῆσαι αὐτόν· +

ιδ ερ(μηνεια) [illegible] χρήζοντα τῆς προσοχῆς καὶ τοσαύτης [illegible]

[illegible] +

ιε κει(μενον) Ὃς μὲν γὰρ κρίνει ἡμέραν παρ᾽ ἡμέραν· ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν

ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω· +

ιε ερ(μηνεια) [illegible] καὶ γὰρ [illegible]

τὸν μὴ [illegible] τοὺς μὴ [illegible]

ις κει(μενον) Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν κ(υρί)ῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέ-

ραν κ(υρί)ῳ οὐ φρονεῖ· καὶ ὁ ἐσθίων κ(υρί)ῳ ἐσθίει· καὶ εὐχαριστεῖ

τῷ θ(ε)ῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων κ(υρί)ῳ οὐκ ἐσθίει· καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θ(ε)ῷ·

ις ερ(μηνεια) Οὐ περὶ [illegible] τὸ πρᾶγμα [illegible] τὸ γὰρ ζητούμενον [illegible]

[illegible] ἐργάζεσθαι καὶ [illegible] ἀμφοτέροις [illegible] εὐχαρι-

στίαν [illegible] καὶ γὰρ [illegible] εὐχαριστ[illegible] τῷ θ(ε)ῷ·

ιζ κει(μενον) Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ· καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει·

ἐάν τε γὰρ ζῶμεν τῷ κ(υρί)ῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν τῷ

κ(υρί)ῳ ἀποθνήσκωμεν· ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσ-

ΣΕΣΙΓΗΜΕΝΟΥ· ΦΑΝΕΡΩΘΕΝΤΟΣ ΔΕ ΝΥΝ· ΔΙΑ ΤΕ ΓΡΑΦΩΝ ΠΡΟΦΗ
ΤΙΚΩΝ ΚΑΤ ΕΠΙΤΑΓΗΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΘΥ· ΕΙΣ ΥΠΑΚΟΗΝ ΠΙΣΤΕ
ΩΣ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΓΝΩΡΙΣΘΕΝΤΟΣ· ΜΟΝΩ ΣΟΦΩ ΘΩ ΔΙΑ
ΙΥ ΧΥ· Ω Η ΔΟΞΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΑΜΗΝ· ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ ΔΕ ΗΜΕΙΣ
ΟΙ ΔΥΝΑΤΟΙ ΤΑ ΑΣΘΕΝΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΔΥΝΑΤΩΝ ΒΑΣΤΑΖΕΙΝ
ΚΑΙ ΜΗ ΕΑΥΤΟΙΣ ΑΡΕΣΚΕΙΝ· ΕΚΑΣΤΟΣ ΥΜΩΝ· ΤΩ ΠΛΗΣΙΟΝ ΑΡΕ
ΣΚΕΤΩ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ ΠΡΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ· ΚΑΙ ΓΑΡ Ο ΧΣ ΟΥΧ ΕΑΥ
ΤΩ ΗΡΕΣΕΝ· ΑΛΛΑ ΚΑΘΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ· ΟΙ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΟΝΕΙ
ΔΙΖΟΝΤΩΝ ΣΕ· ΕΠΕΠΕΣΑΝ ΕΠ ΕΜΕ· ΟΣΑ ΓΑΡ ΠΡΟΕΓΡΑΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΗΜΕΤΕΡΑΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΠΡΟΕΓΡΑΦΗ· ΙΝΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΜΟ
ΝΗΣ· ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ· ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ· ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ
ΕΧΩΜΕΝ· Ο ΔΕ ΘΣ ΤΗΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ·
ΔΩΗ ΥΜΙΝ· ΤΟ ΑΥΤΟ ΦΡΟΝΕΙΝ· ΕΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΚΑΤΑ ΙΝ ΧΝ· ΙΝΑ
ΟΜΟΘΥΜΑΔΟΝ· ΕΝ ΕΝΙ ΣΤΟΜΑΤΙ· ΔΟΞΑΖΗΤΑΙ ΤΟΝ ΘΝ ΚΑΙ
ΠΡΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ· ΔΙΟ ΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΕΣΘΑΙ ΑΛΛΗΛΟΥΣ·
ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Ο ΧΣ ΠΡΟΣΕΛΑΒΕΤΟ ΗΜΑΣ ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΘΥ·

κθ ἑρμ. Ὅταν γὰρ μὴ θαρρῇ φησὶν μηδὲ πείθηται ὅτι καθαρόν, πῶς [illegible] οὐχ ἁμαρτάνει· [illegible] [illegible] εἰρήκασι·

\+ [illegible]

※ [illegible]

λ ἑρμ. ΛΕΓΩ ΓΑΡ ΧΝ ΔΙΑΚΟΝΟΝ ΓΕΓΕΝΗΣΘΑΙ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ· ΥΠΕΡ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΘΥ· ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΒΑΙΩΣΑΙ ΤΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ

λα ἑρμ. [illegible]

ΚΔ ΚΕΙΜ ΠΑΝΤΑ ΜΕΝ ΚΑΘΑΡΑ· ΑΛΛΑ ΚΑΚΟΝ ΤΩ ΑΝΘΡΩΠΩ ΤΩ

ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΣΘΙΟΝΤΙ· ΚΑΛΟΝ ΤΟ ΜΗ ΦΑΓΕΙΝ

ΚΡΕΑ· ΜΗΔΕ ΠΙΕΙΝ ΟΙΝΟΝ· ΜΗΔΕ ΕΝ Ω Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΣΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΤΕΙ:

ΚΔ ερ. Ἵνα μὴ αἱ τοσαῦται συγχωρήσεις [illegible] τὸν ἀσθενῆ [illegible]

[illegible] δογματίζῃ [illegible] ·+·

ΚΕ ΚΕΙΜ ΣΥ ΠΙΣΤΙΝ ΕΧΕΙΣ· ΚΑΤΑ ΣΕΑΥΤΟΝ ΕΧΕ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ·

ΚΕ ερ. Ὁ [illegible] καὶ [illegible]

μόνος σὺ φησὶν [illegible] ἀλλ' ἀρκεῖ [illegible] τὸ συνειδός σοι

[illegible] οὐ τὴν περὶ δογμάτων· ἀλλὰ τὴν περὶ τῶν

προκειμένων [illegible] ·+·

ΚϚ ΚΕΙΜ ΜΑΚΑΡΙΟΣ Ο ΜΗ ΚΡΙΝΩΝ ΕΑΥΤΟΝ ΕΝ Ω ΔΟΚΙΜΑΖΕΙ·+

ΚϚ ερ. Ἐπειδὴ [illegible] ἵνα μὴ [illegible] μεῖζον τὸ δικα-

στήριον τοῦ [illegible] τὸ [illegible]

[illegible] κατηγορήσουσιν· σὺ δὲ σαυτὸν μὴ κρίνῃς· μηδὲ

τὸ συνειδός [illegible] μακάριος [illegible]

[illegible] τοῦτο [illegible]· οἱ γὰρ πολλοὶ μὴ κατακρί-

νοντες ἑαυτοὺς [illegible]

[illegible] ἀλλ' ἐπὶ τῶν προκειμένων [illegible] ·+

ΚΖ ΚΕΙΜ Ο ΔΕ ΔΙΑΚΡΙΝΟΜΕΝΟΣ ΕΑΝ ΦΑΓΗ ΚΑΤΑΚΕΚΡΙΤΑΙ:

ΚΖ ερ. Πάλιν [illegible] τοῦτο φησίν·

τί γάρ ὁ [illegible] ἐὰν φάγῃ διακρινόμενος [illegible]

[illegible] ὁ γὰρ [illegible]

[illegible] ὁρᾷς [illegible] οὐκ [illegible]

φαγεῖν μόνον· ἀλλὰ καὶ [illegible] καθαρὸς [illegible] φαγεῖν ·+

ΚΗ ΚΕΙΜ ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ:

ΚΗ ερ. Κατακρίνεται φησὶν οὐκ ἐπειδὴ [illegible] ἀκάθαρτον· ἀλλ' [illegible]

[illegible] οὐ γὰρ [illegible] καθαρὸν [illegible] ἀκάθαρ-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ·+

ΚΘ ΚΕΙΜ ΠΑΝ ΔΕ Ο ΟΥΚ ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ ΑΜΑΡΤΙΑ ΕΣΤΙΝ· ΤΩ ΔΕ ΔΥΝΑΜΕΝΩ

ΥΜΑΣ ΣΤΗΡΙΞΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΙΥ ΧΥ ΚΑΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΧΡΟΝΟΙΣ ΑΙΩΝΙΟΙΣ ΣΕ

τοὶ μεστοί ἐστε ἀγαθοσύνης:

λβ ἑρμ. τοῦ ... μόνον ... καὶ ... ·:+

τὴν ... ἀρετὴν ... οὕτω καλῶς ·:+

λγ κειμ. Πεπληρωμένοι πάσης τῆς γνώσεως· δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν:·

λγ ἑρμ. ὥσπερ δὲ ... [illegible]:·

λδ κειμ. Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀδελφοὶ ἀπὸ μέρους ὡς ἐπα
ναμιμνήσκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ
τοῦ θεοῦ εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν χριστοῦ ἰησοῦ εἰς τὰ ἔθνη· ἱερουρ
γοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ·:+

λδ ἑρμ. ... τὴν ... εὐφροσύνην ... τοῦτο γὰρ ... αὐτοῦ ·:–

λε κειμ. Ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος· ἡγιασμέ
νη ἐν πνεύματι ἁγίῳ ·:+

λε ἑρμ. τοῦτ' ἔστιν· αἱ ψυχαὶ τῶν διδασκομένων· ἵνα δεχθῶσιν· οὐ γὰρ ...
... τιμᾶν ... θεοῦ ... ἀγαθόν· ὅσον ... λεγόμενος ...
... τὸ ... πνεῦμα ἅγιον· ἀλλ' ... πρὸς
... ἵνα ... δεχθῶσιν
τὸ ... πνεύματος ... ·:+

λϛ κειμ. Ἔχω οὖν καύχησιν ἐν χριστῷ ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν:

λϛ ἑρμ. ὅρα δὲ σφόδρα αὐτὸν ... ταπεινοφρονοῦντα· ... τὸν λόγον· καὶ
τοῦτο ... ποιῶν· ὥστε μὴ δόξαι ... καταφρονεῖν ... καὶ

λζ κειμ. Οὐ γὰρ τολμήσω τι λαλεῖν ὧν οὐ κατηργάσατο χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς
ὑπακοὴν ἐθνῶν· λόγῳ καὶ ἔργῳ· ἐν δυνάμει σημείων καὶ τε
ράτων· ἐν δυνάμει πνεύματος θεοῦ:

λζ ἑρμ. οὐδὲ γὰρ ἂν ἔχοι τις ... φησίν· ὅτι κομπάζω μου τὰ ῥήματα·
τὴν γὰρ χειροτονίαν μου ... τεκμήρια ·:+

λη κειμ. ὥστε με ἀπὸ ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ ἰλλυρικοῦ· πεπλη
ρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ· οὕτως δὲ φιλοτιμούμενον
εὐαγγελίζεσθαι ·:+

λη ἑρμ. ἀριθμεῖ καὶ πόλεις καὶ χώρας· οὐ πάσας ... ῥωμαίους μόνον· ἀλλὰ
καὶ ... βαρβάρων ... οἷον ... καὶ ...
... καὶ τὰ ... τῶν βαρβάρων ἐθνῶν· τοῦ ...
... σημαίνει ·:+

λθ κειμ. Οὐχ ὅπου ὠνομάσθη χριστός:

λθ ἑρμ. τοσοῦτον ... τοῦ ... ἑαυτόν· ἀλλοτρίοις μαθηταῖς·

[illegible] αὐτῶν πρὸς τοὺς πατέρας· παραγενόμενος
[illegible] ἐπαγγελίας [illegible]
[illegible] τὸν νόμον πληρώσας
καὶ [illegible]
[illegible] τὴν ἐπαγγελίαν [illegible] διάκονον
[illegible] τὸν νόμον πληρώ
σας· καὶ [illegible] τοῦ ἀβραὰμ [illegible]
[illegible] τὴν ἐπαγγελίαν·
[illegible] ·+

ΛΑ κεφ ΤΑ ΔΕ ΕΘΝΗ ΥΠΕΡ ΕΛΕΟΥΣ ΔΟΞΑΣΑΙ ΤΟΝ ΘΝ· ΚΑΘΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ·
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ ΣΟΙ ΕΝ ΕΘΝΕΣΙΝ· ΚΑΙ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ
ΣΟΥ ΨΑΛΩ· ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΛΕΓΕΙ ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΕ ΕΘΝΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΛΑ
ΟΥ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΙΝΕΙΤΕ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΤΟΝ ΚΝ· ΚΑΙ
ΕΠΑΙΝΕΣΑΤΩΣΑΝ ΑΥΤΟΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΛΑΟΙ· ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΗΣΑΪΑΣ ΛΕΓΕΙ·
ΕΣΤΑΙ Η ΡΙΖΑ ΤΟΥ ΙΕΣΣΑΙ ΚΑΙ Ο ΑΝΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΑΡΧΕΙΝ ΕΘΝΩΝ·
ΕΠ ΑΥΤΩ ΕΘΝΗ ΕΛΠΙΟΥΣΙΝ· Ο ΔΕ ΘΣ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΠΛΗΡΩΣΑΙ ΥΜΑΣ
ΠΑΣΗΣ ΧΑΡΑΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ· ΕΝ ΤΩ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙΝ
ΥΜΑΣ ΕΝ ΤΗ ΕΛΠΙΔΙ· ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΠΝΣ ΑΓΙΟΥ· +

ΛΑ ερ Τοῦτο καὶ τὸ κεφάλαιον [illegible] ὅτι [illegible] οἱ ἐξ ἐθνῶν [illegible]
[illegible] καὶ δίκαιοι [illegible] τοὺς ἀπο
θέμενος τοὺς ἐξ ἰουδαίων· [illegible] σφόδρα [illegible]
ἵνα μὴ [illegible] τούτου [illegible] αὐτῶν τὴν [illegible]·
136
[illegible] ἐπαγγελίας [illegible]· δηλούμενα τὰ ἀγα
θὰ τοῖς ἐξ ἐθνῶν [illegible]
[illegible] δοξάζειν τὸν θεὸν [illegible]· τὸ σωθῆναι· τὸ [illegible]· τὸ
[illegible]· τὸ [illegible]· τὸ μὴ
[illegible] ἀπορρηγνύμενον τὸ μέλος· διὸ καὶ μαρτυρίας
[illegible]· [illegible] σωθῆναι τοὺς ἐξ ἰου
δαίων τοῖς ἐξ ἐθνῶν· ταύτας [illegible] μαρτυ
ρίας [illegible] τῶν ἐξ ἰουδαίων [illegible]
τῶν προφητῶν [illegible] τοὺς ἐξ ἐθνῶν
[illegible] τῶν ἐξ ἐθνῶν [illegible]
[illegible] χάριτος· +

ΛΒ κεφ ΠΕΠΕΙΣΜΑΙ ΔΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΕΓΩ ΠΕΡΙ ΥΜΩΝ ΟΤΙ ΚΑΙ ΑΥ

τὴν αὐτῶν ἀρχὴν [illegible] ἀναμνῆσαι· καὶ δείκνυσι [illegible] προφητείας [illegible]

μέλλησας [illegible] διδάσκει δὲ καὶ [illegible]

μονος· ὡς ἐλεημοσύνην· καὶ σπουδαιοτέρους ποιῆσαι· [illegible]

τοῦ κηρύγματος· [illegible] πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ· [illegible]

[illegible] διακονῶν τοῖς ἁγίοις.

μς κείμ. ΕΥΔΟΚΗΣΑΝ ΓΑΡ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΑΧΑΪΑ:

μς ἑρ. τουτέστιν· ἐβουλήθησαν· [illegible]

μζ κείμ. ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΤΙΝΑ ΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΤΩΧΟΥΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ

ΕΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ· ΕΥΔΟΚΗΣΑΝ ΓΑΡ ΚΑΙ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΕΙΣΙΝ ΑΥΤΩΝ·

μζ ἑρ. οὐκ εἶπεν ἐλεημοσύνην ἀλλὰ κοινωνίαν· τὸ ῥῆμα οὐκ [illegible]

[illegible] ἀλλ' ἵνα μὴ δόξῃ αὐτοὺς ὀνειδίζειν· καὶ οὐκ εἶπε πτωχοὺς ἁπλῶς

τοὺς πτωχοὺς· ἀλλὰ τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων· καὶ οὐ τοῦτο μόνον [illegible]

[illegible] ἀλλ' [illegible] ὀφειλέται εἰσί·

μη κείμ. ΕΙ ΓΑΡ ΤΟΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΕΚΟΙΝΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΘΝΗ· ΟΦΕΙΛΟΥΣΙ

ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΑΡΚΙΚΟΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΑΙ ΑΥΤΟΙΣ·

μη ἑρ. Ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· διὰ τούτους ἦλθεν φησὶν ὁ Χριστός· αὐτοῖς καὶ [illegible]

[illegible] τοῖς ἐξ Ἰουδαίων· ἐξ αὐτῶν ὁ Χριστός· διὸ [illegible]

ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστὶν ἡ σωτηρία· ἐκεῖθεν οἱ ἀπόστολοι· ἐκεῖθεν

οἱ προφῆται· ἐκεῖθεν τὰ ἀγαθὰ πάντα· τούτων

ἐκοινώνησεν ἡ οἰκουμένη· εἰ τοίνυν ἐν τοῖς μείζοσιν ἐ-

κοινωνήσατε φησὶν ὀφείλετε καὶ τῶν σαρκικῶν κοινωνῆσαι καὶ

μεταδοῦναι αὐτοῖς· καὶ οὐκ εἶπεν κοινωνῆσαι· ἀλλὰ λειτουργῆσαι·

ἐν τάξει διακόνων αὐτοὺς καθίστας· καὶ [illegible] φόρους

μθ κείμ. ΤΟΥΤΟ ΟΥΝ ΕΠΙΤΕΛΕΣΑΣ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΑΜΕΝΟΣ ΑΥΤΟΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΠΟΝ ΤΟΥΤΟΝ·

μθ ἑρ. τουτέστιν· ὡς ἐν θησαυροῖς καὶ ταμείοις ἀποτιθέμενος· ὡς ἐν [illegible]

[illegible] καὶ ἀσφαλῶς χορηγῶν· καὶ οὐκ εἶπεν ἐλεημοσύνην ἀλλὰ καρπὸν

[illegible] κερδαίνοντας τοὺς παρέχοντας·

ν κείμ. ΑΠΕΛΕΥΣΟΜΑΙ ΔΙ' ΥΜΩΝ ΕΙΣ ΣΠΑΝΙΑΝ:

ν ἑρ. πάλιν ἐμφαίνει τῆς [illegible] καὶ τὸ [illegible]

[illegible] θερμόν·

να κείμ. ΟΙΔΑ ΔΕ ΟΤΙ ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΕΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΕΛΕΥΣΟΜΑΙ·

να ἑρ. [illegible] οἶδα ὅτι ἐρχόμενος [illegible] ὑμᾶς [illegible]

δοκιμοῦντας καὶ κομῶντας τοῖς ἀγαθοῖς· καὶ μυρίων [illegible]

καὶ δόξης [illegible] τοῦ [illegible]· ὅτι καὶ [illegible] σπουδάζειν τοῦ μὴ [illegible]

[illegible] ὅπως δὴ [illegible]

Μ ΚΕΙ ΙΝΑ ΜΗ ΕΠ' ΑΛΛΟΤΡΙΟΝ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΩ· ΑΛΛΑ ΚΑΘΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ· ΟΙΣ ΟΥΚ ΑΝΗΓΓΕΛΗ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ ΟΨΟΝΤΑΙ· ΚΑΙ ΟΙ ΟΥΚ ΑΚΗΚΟΑΣΙΝ ΣΥΝΗΣΟΥΣΙΝ· ΔΙΟ ΚΑΙ ΕΝΕΚΟΠΤΟΜΗΝ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΤΟΥ ΕΛΘΕΙΝ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ.

Μ ΕΡ ἀλλότριον οὐ κατὰ τὴν τοῦ προσώπου ποιότητα φησίν· οὐδὲ κατὰ τὴν τοῦ κηρύγματος φύσιν· ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ μισθοῦ λόγον· ἐπεὶ οὐ τὰ κηρύγματα ἀλλότρια ἦν· ἀλλ' ὁ μισθὸς ἀλλότριος· ὁ γὰρ τοῖς ἑτέροις πονοῦσιν [illegible] μισθὸν, τοῦτο ἀλλότριος ἦν.

Μ ΚΕΙ ΝΥΝΙ ΔΕ ΜΗΚΕΤΙ ΤΟΠΟΝ ΕΧΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΛΙΜΑΣΙ ΤΟΥΤΟΙΣ·

Μ ΕΡ ὁρᾶτε πῶς δείκνυσιν ὅσος οὐ τῆς παρ' αὐτῶν ἐφιέμενος δόξης· ὁ [illegible] γράφων [illegible] καὶ [illegible].

Μ ΚΕΙ ΕΠΙΠΟΘΙΑΝ ΔΕ ΕΧΩΝ ΤΟΥ ΕΛΘΕΙΝ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΑΠΟ ΙΚΑΝΩΝ ΕΤΩΝ·

Μ ΕΡ ἵνα μὴ δόξῃ [illegible] αὐτοὺς [illegible] οὐδὲν [illegible] ποιῆσαι διὰ τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· [illegible] τὸν τῆς ἀγάπης λόγον κινῶν· [illegible] ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

Μ ΚΕΙ ΩΣ ΕΑΝ ΠΟΡΕΥΩΜΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΠΑΝΙΑΝ· ΕΛΠΙΖΩ ΓΑΡ ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΣ ΘΕΑΣΑΣΘΑΙ ΥΜΑΣ.

Μ ΕΡ ἵνα μὴ πάλιν αὐτοὺς φυσήσῃ· ὁρᾶτε πῶς αὐτοὺς [illegible] ὡς ἂν [illegible] τὴν Σπανίαν [illegible] θεάσασθαι ὑμᾶς· ὁ μὲν γὰρ καὶ τῆς ἀγάπης [illegible] καταλαζομένους [illegible].

Μ ΚΕΙ ΚΑΙ ΥΦ' ΥΜΩΝ ΠΡΟΠΕΜΦΘΗΝΑΙ ΕΚΕΙ· ΕΑΝ ΥΜΩΝ ΠΡΩΤΟΝ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ ΕΜΠΛΗΣΘΩ.

Μ ΕΡ ἵνα [illegible] τὸ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι [illegible] ἵνα [illegible] φησίν· τὸ ὑφ' ὑμῶν [illegible] ὑμᾶς μοι μαρτυρήσηται· ὡς οὐ καταφρονῶν ὑμῶν· ἀλλὰ [illegible] ὑπὸ τῆς χρείας [illegible]· καὶ [illegible] φησίν· ὅτι ἀφ' ὑμῶν πρότερον· ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ.

Μ ΚΕΙ ΝΥΝΙ ΔΕ ΠΟΡΕΥΟΜΑΙ ΕΙΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ· ΔΙΑΚΟΝΩΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ.

Μ ΕΡ [illegible]· ὅτι [illegible] ἐν τοῖς κλίμασιν τούτοις [illegible] [illegible] ἵνα μὴ [illegible] αὐτούς.

συναιχμαλωτους μου· οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις·
οι και προ εμου γεγοναν εν χω· ασπασασθαι αμπλιατον
τον αγαπητον μου εν κω· ασπασασθαι ουρβανον τον συνερ
γον ημων εν χω· και σταχυν τον αγαπητον μου· ασπασασ
θαι απελλην τον δοκιμον εν χω· ασπασασθαι τους εκ των αρι
στοβουλου· ασπασασθαι ηρωδιωνα τον συγγενη μου·
ασπασασθαι τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κω· ασ
πασασθαι τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κω·
ασπασασθαι περσιδα την αγαπητην· ητις πολλα εκοπιασεν
εν κω· ασπασασθαι ρουφον, τον εκλεκτον εν κω· και την μρα
αυτου και εμου· ασπασασθαι ασυγκριτον· φλεγοντα· ερμην·
πατροβαν· ερμαν· και τους συν αυτοις αδελφους· ασπασασ ※ ου πολλοι
θαι φιλολογον· και ιουλιαν· νηρεα και την αδελφην αυτου· ερμας ο τ
και ολυμπαν· και τους συν αυτοις παντας αγιους· ασπασασθαι [illegible]
αλληλους εν φιληματι αγιω· ασπαζονται υμας αι εκκλη [illegible] γραφαις
σιαι πασαι του χυ· παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους [illegible]
τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην ταξας
υμεις εμαθετε ποιουντας· και εκκλινατε απ αυτων·
οι γαρ τοιουτοι τω κω ημων ιυ χω ου δουλευουσιν· αλλα τη ε
αυτων κοιλια· και δια της χρηστολογιας και ευλογιας ε
ξαπατωσι τας καρδιας των ακακων· η γαρ υμων υπακοη
εις παντας αφικετο· εφ υμιν ουν χαιρω· θελω δε υμας
σοφους μεν ειναι εις το αγαθον· ακεραιους δε εις το κακον·
ο δε θς της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους πο
δας υμων εν ταχει· η χαρις του κυ ημων ιυ χυ μεθ υμων·
ασπαζεται υμας τιμοθεος ο συνεργος και λουκιος· ια
σων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου· ασπαζομαι υμας
εγω τερτιος ο γραψας την επιστολην εν κω· ασπα
ζεται υμας γα[illegible]ος μου και ολης της εκκλη ※ [illegible]
σιας· ασπαζεται [illegible] εραστος ο οικονομος της
πολεως και κουαρτος ο αδελφος·
τω δε δυναμενω [illegible] υμας στηριξαι κατα το ευαγγελιον·
[illegible] προς [illegible]
[illegible]

[illegible] καὶ τοῦ [illegible] συμμέτοχος [illegible] θαυμαστός

[illegible] ... :+

νβ κει Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί διὰ τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ καὶ διὰ
τῆς ἀγάπης τοῦ πνς συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς
ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θν

νβ ερ [illegible] τὸ πνα προσκαλεῖται· οὐδαμοῦ μὲν [illegible] τοῦ
[illegible] ἵνα [illegible] αὐτὸν [illegible]
μου [illegible] τὸ πνα [illegible]
[illegible] καθαρὸς [illegible] τὸν κόσμον
[illegible] καὶ τὸ πνα :+

νγ κει ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ ἰουδαίᾳ:

νγ ερ [illegible] τὰ [illegible] ἀπὸ [illegible] τούτου καὶ τὸν δρόμον κατα-
σκευάζει· τὸ δόξαι [illegible] τοῖς ἁγίοις·
οἱ γὰρ [illegible] τοσούτον [illegible] :~

νδ κει καὶ ἡ διακονία μου ἡ εἰς ἱλημ εὐπρόσδεκτος τοῖς ἁγίοις γένη-
ται· ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θυ· συνανα-
παύσωμαι ὑμῖν :+

νδ ερ τουτέστιν· ἵνα [illegible] προθυμίας [illegible] ὅρα
[illegible] τὸ ἀξίωμα [illegible]
[illegible] τοσούτου [illegible] :~

νε κει ὁ δὲ θς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν :+

νε ερ [illegible] σφραγίζει τὸν λόγον :+

Συνίστημι δὲ ὑμῖν φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν οὖσαν, καὶ
διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν κεγχρεαῖς· ἵνα αὐτὴν προσ-
δέξησθε ἐν κω ἀξίως τῶν ἁγίων· καὶ παραστῆτε αὐτῇ
ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρῄζει πράγματι· καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις
πολλῶν ἐγενήθη καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ· Ἀσπάσασθε πρίσκαν καὶ
ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν χω ιυ· οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυ-
χῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ
μόνος εὐχαριστῶ· ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν·
καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν· ἀσπάσασθε ἐπαίνε-
τον τὸν ἀγαπητόν μου ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς ἀσίας εἰς χν·
ἀσπάσασθε μαριάμ ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ὑμᾶς· ἀσπά-
σασθε ἀνδρόνικον καὶ ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ

[illegible]

καὶ παραδοθης [illegible]

καὶ ταυ[illegible] χρόνου [illegible]

[illegible] τὴν σοφίαν καὶ [illegible]

[illegible]

[illegible] χυ [illegible]

ΠΡΟϹ ΡΩΜΑΙΟΥϹ. ϹΤΙΧΩΝ Ϡ ΕΓΡΑΦ ΑΠΟ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

✝ ΥΠΟΘΕϹΙϹ :~

ΑΚΗΚΟΩϹ Ο ΑΠ̅Ϲ ΠΟΛΛΗΝ ΠΑΡΑ ΚΟΡΙΝΘΙΟΙϹ ΔΙΧΟΝΟΙΑΝ ΓΕΓΟΝΕΝ
ΨΕΥΔΑΠΠ̅ ΤΙΝΩΝ ϹΧΙϹΜΑΤΑ ΕΝ ΑΥΤΟΙϹ ΠΟΙΗϹΑΝΤΩΝ· ΓΡΑΦΗ.
ΤΗΝ ΕΠΙϹΤΟΛΗΝ ΔΙΟΡΘΟΥΜΕΝΟϹ ΑΠΑΝΤΑ· ΗΝ ΔΕ ΤΑΥΤΑ ΑΥΤΩΝ
ΤΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ· ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΤΟ ΜΕΡΙΔΑϹ ΠΟΛΛΑϹ ΓΕΝΕϹΘΑΙ
ΠΑΡ ΑΥΤΟΙϹ· ΚΑΙ ΤΟΙϹ ΜΕΝ ΩϹ ΠΛΟΥϹΙΟΙϹ ΠΡΟϹΚΕΙϹΘΑΙ ΑΥΤΟΥϹ· ΤΟΙϹ
ΔΕ ΩϹ ϹΟΦΟΙϹ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝ ΤΙ ΔΥΝΑΜΕΝΟΙϹ ΔΙΔΑϹΚΕΙΝ ΑΥΤΟΥϹ· ΔΕΥ
ΤΕΡΟΝ ΤΟ ΤΑΙϹ ΜΗΤΡΥΙΑΙϹ ϹΥΓΓΙΝΕϹΘΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥΤΩ ΜΕΓΑ
ΦΡΟΝΕΙΝ· ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟ ΠΕΡΙ ΓΑϹΤΡΙΜΑΡΓΙΑϹ· ΕΙϹ ΤΟϹΟΥΤΟΝ
ΓΑΡ ΕΚΡΑΤΗΘΗϹΑΝ ΤΩ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΩϹ ΚΑΙ ΕΙΔΩΛΟΘΥΤΩΝ ΑΠΤΕϹ
ΘΑΙ· ΑΛΛΟΙ ΠΑΛΙΝ ΜΑΧΑϹ ΕΧΟΝΤΕϹ ΚΑΙ ΦΙΛΟΝΙΚΕΙΑϹ ΠΕΡΙ ΧΡΗ
ΜΑΤΩΝ· ΤΟΙϹ ΕΞΩ ΔΙΚΑϹΤΗΡΙΟΙϹ ΕΠΕΤΡΕΠΟΝ ΕΑΥΤΟΥϹ·
ΗΝ ΤΙ ΚΑΙ ΕΤΕΡΟΝ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑ ΠΑΡ ΑΥΤΟΙϹ· ΤΟ ΚΑΘ ΕΑΥΤΟΙϹ
ΕϹΘΙΕΙΝ ΕΝ ΕΚΚΛΗϹΙΑΙϹ· ΚΑΙ ΜΗ ΜΕΤΑΔΙΔΟΝΑΙ ΤΟΙϹ ΔΕΟΜΕ
ΝΟΙϹ· ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΩΝ· ΚΑΙ ΕΤΕΡΟΝ ΕΠΛΗΜΜΕΛΟΥΝ ΕΠΙ ΤΟΙϹ
ΧΑΡΙϹΜΑϹΙΝ· ΜΕΓΑ ΦΥϹΩΝΤΕϹ· ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΤΟΥ ΕΚΠΙΠΤΩΝ
ΤΕϹ· ΕΙΧΟΝ ΓΑΡ ΚΑΙ ΖΗΛΩΤΥΠΩϹ ΕΙΔΟΝ ΠΡΟϹ ΑΛΛΗΛΟΥϹ ΚΑΙ
ΔΙΕϹΠΟΝ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗϹΙΑΝ· ΚΑΙ Ο ΠΕΡΙ ΤΗϹ ΑΝΑϹΤΑϹΕΩϹ ΔΕ
ΑΥΤΟΙϹ ΕΧΩΛΕΥΕ ΛΟΓΟϹ· ΤΑΥΤΑ ΑΥΤΩ ΥΠΟΘΕϹΙϹ ΓΕΓΟΝΕΝ
ΤΗϹ ΕΠΙϹΤΟΛΗϹ· ΚΑΙ ΕΤΕΡΑ ΔΕ Α ΝΥΝ ΟΥΚ ΕϹΤΙΝ ΛΕΓΕΙΝ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟϹ

✝ ΠΡΟϹ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥϹ ΕΠΙϹΤΟΛΗ Α̅

Μ ΚΕΙ

ΠΑΥΛΟϹ ΚΛΗΤΟϹ ΑΠ̅Ϲ ΙΥ̅ ΧΥ̅ ΔΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΟϹ Θ̅Υ̅ ΚΑΙ ϹΩϹΘΕΝΗϹ
Ο ΑΔΕΛΦΟϹ· ΤΗ ΕΚΚΛΗϹΙΑ ΤΟΥ Θ̅Υ̅· ΤΗ ΟΥϹΗ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ·
ΗΓΙΑϹΜΕΝΟΙϹ ΕΝ Χ̅Ω̅ Ι̅Υ̅ ΚΛΗΤΟΙϹ ΑΓΙΟΙϹ ϹΥΝ ΠΑϹΙΝ ΤΟΙϹ ΕΠΙΚΑΛΟΥ

[illegible]

ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΚΗΡΥΓΜΑ ΙΥ ΧΥ ΚΑΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΧΡΟΝΟΙΣ ΑΙΩΝΙΟΙΣ ΣΕΣΙΓΗΜΕΝΟΥ +

[illegible]

ΦΑΝΕΡΩΘΕΝΤΟΣ ΔΕ ΝΥΝ ΔΙΑ ΤΕ ΓΡΑΦΩΝ ΠΡΟΦΗΤΙΚΩΝ ΚΑΤ ΕΠΙΤΑΓΗΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΘΥ ΕΙΣ ΥΠΑΚΟΗΝ ΠΙΣΤΕΩΣ +

[illegible]

ΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΓΝΩΡΙΣΘΕΝΤΟΣ ΜΟΝΩ ΣΟΦΩ ΘΩ ΔΙΑ ΙΥ ΧΥ Ω Η ΔΟΞΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΑΜΗΝ +

[illegible]

β κεί ΠΙΣΤΟΣ Ὁ Θ(Εὸ)Σ ΔΙ' ΟὟ ἘΚΛΗΘΗΤΕ ΕἸΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΤΟΥ Υ(ἹΟ)Υ ΑΥΤΟΥ Ι(ΗΣΟ)Υ Χ(ΡΙΣΤΟ)Υ

ΤΟΥ ΚΥ ἩΜΩΝ· ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΔΕ ὙΜΑΣ ἈΔΕΛΦΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥ ὈΝΟΜΑΤΟΣ

ΤΟΥ ΚΥ ἩΜΩΝ ἸΥ ΧΥ· ἽΝΑ ΤΟ ΑΥΤΟ ΛΕΓΕΙΤΕ ΠΑΝΤΕΣ:

δ ἑρ ὁμοίως ὥσπερ οἱ [illegible] τὴν κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ μνημονεύσας [illegible] καὶ

ἀνθρώποις ἑαυτοὺς [illegible] τί ταύτης [illegible]

χάριν [illegible] αὐτοῦ [illegible] αὐτοὺς

[illegible] ἵνα μὴ νομίσωσιν ὅτι [illegible]

τομος αὐτοῦ οὕτω [illegible] πρὸς [illegible] ὑπὲρ [illegible]

κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ὁμοίως τὸ [illegible]

χομεν καὶ συμπασχόντων [illegible]

[illegible] σφοδρὸν [illegible] αὐτοὺς [illegible]

ε κεί ΚΑΙ ΜΗ Ἦ ἘΝ ὙΜΙΝ ΣΧΙΣΜΑΤΑ·

ε ἑρ τοῦ σχίσματος ἡ ἔμφασις ἰσχυρὸν [illegible] κατηγορίας ὄνομα· τὸ

γὰρ ὁλόκληρον [illegible] πολλὰ [illegible] οὐ μόνον [illegible]

ἀλλὰ καὶ τὸ [illegible] ✝

ς κεί ἮΤΕ ΔΕ ΚΑΤΗΡΤΙΣΜΕΝΟΙ ἘΝ ΤΩ ΑΥΤΩ ΝΟΪ ΚΑΙ ἘΝ ΤῊ ΑΥΤῊ ΓΝΩΜΗ:

ς ἑρ [illegible] σφόδρα καθήψατο τῇ προσηγορίᾳ τοῦ σχίσματος [illegible]

[illegible] ἵνα [illegible] ὁμοίως

[illegible] ὅτι [illegible] ῥήματα [illegible]

τὴν ὁμόνοιαν· τὴν γὰρ ἀπὸ διανοίας [illegible] ✝

ζ κεί ἘΔΗΛΩΘΗ ΓΑΡ ΜΟΙ ΠΕΡΙ ὙΜΩΝ ἈΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ ὙΠΟ ΤΩΝ ΧΛΟΗΣ ὍΤΙ

ἘΡΙΔΕΣ ἘΝ ὙΜΙΝ ΕἸΣΙΝ· ΛΕΓΩ ΔΕ ΤΟΥΤΟ ὍΤΙ ἙΚΑΣΤΟΣ ὙΜΩΝ ΛΕΓΕΙ:

ζ ἑρ [illegible] τῇ ἀδελφότητος προσηγορίᾳ [illegible] αὐτοὺς [illegible]

η κεί ἘΓΩ ΜΕΝ ΕἸΜΙ ΠΑΥΛΟΥ· ἘΓΩ ΔΕ ἈΠΟΛΛΩ· ἘΓΩ ΔΕ ΚΗΦΑ·

η ἑρ οὐχ ὅτι [illegible] Παύλου ἑαυτοὺς ἢ Κηφᾶ προσηγόρευον· ἀλλὰ [illegible]

ὀνόματα [illegible] καὶ αὐτὸς [illegible]

[illegible] Παύλου [illegible] Πέτρου καὶ Ἀπολλὼ [illegible]

[illegible] αὐτοῖς ὀνόματα [illegible]

θ κεί ἘΓΩ ΔΕ ΧΥ:

θ ἑρ [illegible] χυ προσηγόρευον ἑαυτούς· ἀλλὰ

[illegible] ✝

ι κεί ΜΕΜΕΡΙΣΤΑΙ Ὁ ΧΣ:

ι ἑρ [illegible] χυ [illegible] αὐτοῦ [illegible]

[illegible]

ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΤΟΠΩ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΗΜΩΝ

ΜΕΝΟΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ

α ερμ ἐπειδὴ κατὰ μερίδας [illegible] κατ' [illegible] καὶ οἱ μὲν τούτου οἱ δὲ
ἐκείνου προσηγορεύοντο [illegible] αὐτοῖς ἀφ' [illegible] καὶ χρηματί-
ζειν [illegible] ὁρῶν ὡς ἐν ἀρχαῖς διασπαρτῶν αὐτοὺς
μοῖς τι προσαγορεύεσθαι· [illegible] τοῦ Χριστοῦ λέγων· [illegible] Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ἀναμιμνήσκει τοῦ ὀνόματος· τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν·
ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· εὐχαριστῶ ἐπὶ τῇ χάριτι·
Ἰησοῦ Χριστοῦ· χαρισθείσῃ ὑμῖν [illegible] καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ· εὐχαριστῶ ἐπὶ τῇ χάριτι·
[illegible] ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ [illegible]
[illegible] ὑμῖν· ἀπεκδεχομένοις τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἀνεγκλήτους· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· πιστὸς ὁ θεὸς δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
[illegible] τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ· ὁ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
τῆς προσηγορίας [illegible] καὶ τὴν [illegible] καὶ
τὴν [illegible] προσηγορίαν αὐτῶν ἀφαιρῶν·

β κειμ ΤΗ ΔΟΘΗΣΕΙ ΥΜΙΝ ΕΝ ΧΩ ΙΥ· ΟΤΙ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΕΠΛΟΥΤΙΣΘΗΤΕ ΕΝ ΑΥ
ΤΩ· ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΛΟΓΩ ΚΑΙ ΠΑΣΗ ΓΝΩΣΕΙ:

β ερμ [illegible] [illegible]
[illegible] ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῦτο [illegible]

γ κειμ ΚΑΘΩΣ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΧΥ ΕΒΕΒΑΙΩΘΗ ΕΝ ΥΜΙΝ:

γ ερμ [illegible] διὰ [illegible] καὶ χάρι-
τος [illegible]

δ κειμ ΩΣΤΕ ΥΜΑΣ ΜΗ ΥΣΤΕΡΕΙΣΘΑΙ ΕΝ ΜΗΔΕΝΙ ΧΑΡΙΣΜΑΤΙ:

δ ερμ [illegible]
[illegible]

ε κειμ ΑΠΕΚΔΕΧΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ
ΟΣ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΩΣΕΙ ΥΜΑΣ ΕΩΣ ΤΕΛΟΥΣ ΑΝΕΓΚΛΗΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΗΜΕ
ΡΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ:

ε ερμ [illegible]
Χριστοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ιζ κει(μ) ΟΥΚ ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΛΟΓΟΥ ΙΝΑ ΜΗ ΚΕΝΩΘΗ Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΧΥ·

ιζ ερμ(ηνεία) καθαιρῶν τὸ φύσημα [illegible] μέγα φρονούντων

[illegible] πρὸς τοὺς ἐν σοφίᾳ τῆς ἔξωθεν [illegible]

[illegible] σπουδαιοτέρων [illegible]

[illegible] φυσιουμένους [illegible]

οὐδὲ γὰρ [illegible]

[illegible] ἐνταῦθα

δὲ [illegible]

[illegible] σταυρὸς τοῦ χυ [illegible]

δὲ [illegible] σταυρῷ [illegible] τοῖς [illegible] τῇ

σοφίᾳ αὐτῇ· οὐ καυχᾶσθαι [illegible]

ιη κει(μ) Ο ΛΟΓΟΣ ΓΑΡ Ο ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΟΙΣ ΜΕΝ ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΟΙΣ ΜΩΡΙΑ·

ΤΟΙΣ ΔΕ ΣΩΖΟΜΕΝΟΙΣ ΗΜΙΝ ΔΥΝΑΜΙΣ ΘΥ ΕΣΤΙΝ·

ιη ερμ(ηνεία) ἐπειδὴ γὰρ εἰκὸς ἦν [illegible] τοῦ σταυροῦ [illegible] ἑλλήνων

χλευαζομένους τῇ σοφίᾳ δῆθεν [illegible]

[illegible] θορυβουμένους· τοῖς ἀπὸ τῶν ἑλλήνων

γενομένοις παραμυθούμενος ὁ παῦλος φησὶν [illegible]

[illegible] καὶ παράδοξον [illegible]

πρᾶγμα [illegible]

τοῦ τὴν δύναμιν [illegible]

[illegible]

ιθ κει(μ) ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ ΑΠΟΛΩ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥ

ΝΕΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΤΩΝ ΑΘΕΤΗΣΩ· ΠΟΥ ΣΟΦΟΣ· ΠΟΥ ΓΡΑΜΜΑ

ΤΕΥΣ· ΠΟΥ ΣΥΖΗΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΤΟΥΤΟΥ·

ιθ ερμ(ηνεία) [illegible]

[illegible]

[illegible]

κ κει(μ) ΟΥΧΙ ΕΜΩΡΑΝΕΝ Ο ΘΣ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ·

κ ερμ(ηνεία) [illegible]

[illegible]

[illegible]

κα κει(μ) ΕΠΕΙΔΗ ΓΑΡ ΕΝ ΤΗ ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΘΥ ΟΥΚ ΕΓΝΩ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΣ

ΣΟΦΙΑΣ ΤΟΝ ΘΝ· ΗΥΔΟΚΗΣΕΝ Ο ΘΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΩΡΙΑΣ ΤΟΥ ΚΗΡΥΓ

καὶ μωρὰν τὴν γνώμην αὐτοῦ [illegible] ἀποφαίνει· τὴν δὲ [illegible]

ιγ κεφ. Καὶ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν;

ιγ ἑρμ. Ὁ φιλόχριστος [illegible] τοῦ [illegible] μόνου ὀνόματος [illegible] σωτηρίου [illegible] οὐδὲ [illegible] εὐεργεσίας τοῦ τοιούτου [illegible] καὶ τὸ βάπτισμα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀγαθά [illegible] τὴν φιλανθρωπίαν [illegible] καὶ ἡ τοῦ κόσμου δημιουργία [illegible] διὰ τοῦ σταυροῦ [illegible] κατασκευάσας.

ιδ κεφ. Ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε.

ιδ ἑρμ. [illegible] γὰρ καὶ τοῦ [illegible] σχισμάτων [illegible] καὶ τοῦτο διορθοῦται [illegible] μὴ [illegible] ὄνομα [illegible] ἐβαπτίσθητε· μὴ γάρ [illegible] φησὶν [illegible] ἀλλ' [illegible] ὄνομα [illegible] βαπτίσας [illegible] ὄνομα [illegible] ἁμαρτήματα.

ιε κεφ. Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον· ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι, εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθηται· ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα.

ιε ἑρμ. Ὁ μὲν [illegible] τὸ βάπτισμα [illegible] καὶ εὐχαριστεῖ [illegible] ταῦτα δὲ [illegible] καθαίρει [illegible] τοῦτο φυσιούμενοι [illegible] οὐχὶ τὴν δύναμιν τοῦ βαπτίσματος [illegible] ἀλλὰ τὴν ἄνοιαν [illegible] μέγα [illegible] μέγα γὰρ τὸ βάπτισμα· ἀλλὰ [illegible] τὸ βάπτισμα [illegible] καὶ τὴν αἰτίαν δηλῶν εὐχαριστεῖ [illegible] ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε [illegible] ἀλλ' [illegible] σχῆμα.

ιϛ κεφ. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέν με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι [illegible]

ιϛ ἑρμ. [illegible] φησὶν· οὐκ [illegible] φησὶν [illegible] ἀλλ' [illegible] οὐκ [illegible] τὸν λόγον τοῦ θεοῦ [illegible]

... γὰρ ἄνθρωποι σοφοὶ καὶ ἀγράμματοι ... μασιν στοιχείοις τῇ μικρότητι καὶ ... οἰκουμένην ... παρατάξασθαι ... αὐτοῖς ἰσχύς· ... τὰ γινόμενα ·+

κϛ κει ΒΛΕΠΕΤΕ ΓΑΡ ΤΗΝ ΚΛΗΣΙΝ ΥΜΩΝ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΟΤΙ ΟΥ ΠΟΛΛΟΙ ΣΟΦΟΙ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ·+

κϛ ερ ἄρτι τοῦ κατὰ τὸ φαινόμενον· καὶ κατὰ τὸν παρόντα βίον· καὶ κατὰ τὴν ἔξωθεν παιδείαν· ἵνα μὴ ... ἦσαν γὰρ καὶ σοφοὶ ... αὐτοὺς καὶ ... ἀλλ' ... ἐπίστευσαν· τίς ... ὁ κατὰ σάρκα σοφός· ... [illegible] ·+

κϛ κει ΟΥ ΠΟΛΛΟΙ ΔΥΝΑΤΟΙ· ΟΥ ΠΟΛΛΟΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ:

κϛ ερ καὶ γὰρ οὐ ... ἀκριβῆ ... [illegible] :-

κζ κει ΑΛΛΑ ΤΑ ΜΩΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ Ο ΘΣ· ΙΝΑ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΕΙ ΤΟΥΣ ΣΟΦΟΥΣ ·+

κζ ερ ὅπερ ... ὁ ... γὰρ οὕτως καταισχύνονται ... σοφῶν ...

κη κει ΚΑΙ ΤΑ ΑΣΘΕΝΕΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ Ο ΘΣ· ΙΝΑ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΕΙ ΤΑ ΙΣΧΥΡΑ· ΚΑΙ ΤΑ ΑΓΕΝΕΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ· ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΑ ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ Ο ΘΣ ·-

κη ερ οὐ γὰρ ... [illegible]

κη κει ΚΑΙ ΤΑ ΜΗ ΟΝΤΑ· ΙΝΑ ΤΑ ΟΝΤΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ:

κη ερ καὶ ... [illegible]

κθ κει ΟΠΩΣ ΜΗ ΚΑΥΧΗΣΕΤΑΙ ΠΑΣΑ ΣΑΡΞ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ:

κθ ερ ταῦτα γὰρ ὁ θεὸς διὰ τοῦτο ποιεῖ· ἵνα τὸν τῦφον καὶ ... [illegible] ... οὐδὲ ... ἔμαθον ·+

ματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας.

κειμ. ἑρμ. Ἐν τῇ διὰ τῶν ἔργων φαινομένῃ σοφίᾳ [illegible] θεὸς ἠθέλησε [illegible] διὰ τῶν
[illegible] καὶ [illegible] εἰκὸς αὐτὸν [illegible] ἀναλόγως ἐκ
τῶν ὁρωμένων [illegible] θαυμάζεται μέγας ὁ οὐρανὸς
καὶ [illegible] γῆ· θαύμασον τοίνυν τὸν ταῦτα ποιήσαντα·
καὶ γὰρ [illegible] τοσοῦτον ἔργον [illegible] τὸν δὲ [illegible] αὐτοῦ· καὶ [illegible]
ρι [illegible] γέγραπται· ὅτι [illegible] οὐδὲν.
[illegible] τῆς σοφίας ταύτης οὐκ ἠθέλησεν ὁ κόσμος
γνωρίσαι τὸν θεὸν διὰ τῆς δοκούσης μωρίας ἤγουν τοῦ κηρύγ-
ματος [illegible] αὐτόν· οὐ διὰ λογισμῶν [illegible]
χοι [illegible] σοφίας οὐκ εἶχεν χρεία ἀνθρώπων [illegible]

κειμ. Ἐπειδὴ δὲ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες σο-
φίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον·
Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον ἔθνεσιν δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ
τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν Χριστὸν θεοῦ δύναμιν·
καὶ θεοῦ σοφίαν.

ἑρμ. Ὅταν γὰρ [illegible] φησὶν Ἰουδαίοις [illegible] λέγουσιν· ἀνάστη-
σον νεκρούς, ἴασαι δαιμονῶντας, δεῖξαι σημεῖα· ἡμεῖς δὲ
ἀντὶ τούτων τί λέγομεν; ὅτι ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανεν ὁ
κηρυττόμενος· τοῦτο ἱκανὸν οὐ μόνον τοὺς μὴ [illegible]
[illegible] ἀλλὰ καὶ [illegible] ἀλλ᾽ ὅμως
οὐ [illegible] ἀλλὰ [illegible] ἀπαιτοῦσιν
ἡμᾶς ῥητορίαν λόγων καὶ δεινότητα σοφισμάτων· ἡμεῖς
δὲ καὶ τούτοις σταυρὸν κηρύττομεν [illegible] Ἰουδαίων
[illegible] τὸ ἐπὶ Ἑλλήνων [illegible]· ὁ γὰρ οὐ μὴ
μόνον αἰτοῦσιν, μὴ παρασχεῖν [illegible]
τοῦσιν λέγομεν· [illegible]
οὐκ [illegible] αὐτοῖς [illegible]

κειμ. Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν.
κειμ. ἑρμ. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

κειμ. Καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν.

ἑρ(μηνεία) ... γὰρ ἀνθρώποις ἰδιώταις καὶ ἀγραμμάτοις ... μασιν ... [illegible] ... καὶ ... [illegible] ... οἱ ... [illegible] ... μαντοῖς ἰσχύος· ... [illegible] ...

κεί(μενον) ΒΛΕΠΕΤΕ ΓΑΡ ΤΗΝ ΚΛΗΣΙΝ ΥΜΩΝ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΟΤΙ ΟΥ ΠΟΛΛΟΙ ΣΟΦΟΙ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ :+

ἑρ(μηνεία) ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ φαινόμενον· καὶ κατὰ τὸν παρόντα βίον· καὶ κατὰ τὴν ἔξωθεν παίδευσιν· ἵνα δὲ μὴ δόξῃ αὐτοὺς ὑβρίζειν ... ἦσαν γὰρ καὶ σοφοὶ ἐν αὐτοῖς καὶ δυνατοί ... τὸ οὐ πολλοὶ προσέθηκεν· ἦσαν γὰρ καὶ τοιοῦτοι ἐν Χ(ριστ)ῷ· ἀλλ' ... [illegible] ... τί δέ ἐστιν ὅτι οὐ κατὰ σάρκα σοφός· ... [illegible] ... ὁ μωρός· ... [illegible] ... :+

κεί(μενον) ΟΥ ΠΟΛΛΟΙ ΔΥΝΑΤΟΙ· ΟΥ ΠΟΛΛΟΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ:

ἑρ(μηνεία) καὶ γὰρ οὐ τοῖς τύφῳ ... [illegible] ... οὐδὲ μὲν οὕτω πρὸς ἀκρίβειαν ... [illegible] ... :

κεί(μενον) ΑΛΛΑ ΤΑ ΜΩΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ Ο ΘΣ· ΙΝΑ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΕΙ ΤΟΥΣ ΣΟΦΟΥΣ :+

ἑρ(μηνεία) ὁ ... [illegible] ... σοφῶν ... [illegible] ...

κεί(μενον) ΚΑΙ ΤΑ ΑΣΘΕΝΕΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ Ο ΘΣ· ΙΝΑ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΕΙ ΤΑ ΙΣΧΥΡΑ· ΚΑΙ ΤΑ ΑΓΕΝΕΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ· ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΑ ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ Ο ΘΣ :–

ἑρ(μηνεία) οὐ γὰρ ... [illegible] ...

κεί(μενον) ΚΑΙ ΤΑ ΜΗ ΟΝΤΑ· ΙΝΑ ΤΑ ΟΝΤΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ:

ἑρ(μηνεία) καὶ ... [illegible] ...

κεί(μενον) ΟΠΩΣ ΜΗ ΚΑΥΧΗΣΕΤΑΙ ΠΑΣΑ ΣΑΡΞ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ:

ἑρ(μηνεία) ... γὰρ ὁ Θ(εὸ)ς διὰ τοῦτο ποιεῖ· ἵνα τὸν τῦφον ... [illegible] ... :+

ΜΑΤΟϹ· ϹΩϹΑΙ ΤΟΥϹ ΠΙϹΤΕΥΟΝΤΑϹ·

χρυσ. ἑρ. [illegible] διὰ τῶν ἔργων φαίνεται [illegible] θέλων διὰ τοῦ

[illegible] ἵνα [illegible]

τοῦτο καὶ τὸ [illegible] θαυμάζεται· μέγας ὁ οὐρανὸς·

τὸν ὁρώμενον [illegible] ἡ γῆ· θαυμάζομεν τοίνυν τὸν ποιήσαντα·

καὶ [illegible] ἔργον ἐστὶ τῶν δακτύλων αὐτοῦ. καὶ

καὶ γὰρ [illegible] οὐδὲν·

[illegible] ὅτι [illegible] οὐδὲν

[illegible] σοφίας ταύτης [illegible]

[illegible] μωρίας [illegible] τοῦ κηρύγ-

[illegible] τὸν θεὸν διὰ [illegible]

ματος [illegible] αὐτὸν· οὐ [illegible]

[illegible] σοφίας οὐκέτι χρεία [illegible] ⁘

χρυσ. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἸΟΥΔΑΙΟΙ ϹΗΜΕΙΑ ΑΙΤΟΥϹΙΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕϹ ϹΟ-

ΦΙΑΝ ΖΗΤΟΥϹΙΝ· ΗΜΕΙϹ ΔΕ ΚΗΡΥϹϹΟΜΕΝ ΧΝ ΕϹΤΑΥΡΩΜΕΝΟΝ·

ἸΟΥΔΑΙΟΙϹ ΜΕΝ ϹΚΑΝΔΑΛΟΝ ΕΘΝΕϹΙΝ ΔΕ ΜΩΡΙΑΝ· ΑΥΤΟΙϹ ΔΕ

ΤΟΙϹ ΚΛΗΤΟΙϹ ἸΟΥΔΑΙΟΙϹ ΤΕ ΚΑΙ ΕΛΛΗϹΙΝ· ΧΝ ΘΥ ΔΥΝΑΜΙΝ·

ΚΑΙ ΘΥ ϹΟΦΙΑΝ ⁘

χρυσ. ἑρ. Ὅταν γὰρ [illegible] φησὶν Ἰουδαίοις [illegible] λέγουσιν [illegible]

[illegible] ἰάσασθαι δαίμονας [illegible] σημεῖα [illegible]

[illegible] τοῦ [illegible] γενόμενον· ὅτι ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανεν·

[illegible] τοῦτο [illegible] οὐ μόνον τοὺς μὴ [illegible]

[illegible] ἀλλὰ καὶ [illegible] ὅμως·

οὐ [illegible] ἀλλὰ [illegible]

[illegible] ῥητορικὴν [illegible] σοφισμάτων· [illegible]

[illegible] καὶ τούτοις σταυρὸν κηρύττομεν [illegible] Ἰουδαίων

[illegible] ὁ γὰρ οὐ μὴ

[illegible] παρασχ[illegible]

τοὺς [illegible] γενομένων· [illegible]

[illegible] αὐτοῖς [illegible] μωρία ⁘

χρυσ. ΟΤΙ ΤΟ ΜΩΡΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΙϹΧΥΡΟΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕϹΤΙΝ·

χρυσ. ἑρ. [illegible] τὸ μωρὸν [illegible]

[illegible]

[illegible] φιλόσοφοι [illegible]

[illegible]

χρυσ. ΚΑΙ ΤΟ ΑϹΘΕΝΕϹ ΤΟΥ ΘΥ ΙϹΧΥΡΟΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕϹΤΙΝ

ν̅η̅ κει(μενον) ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θ(εο)ῦ:

ν̅η̅ ἑρ(μηνεία) σαφῶς διὰ πάντων τὸν ἀπέδειξεν· πόσῳ τῆς ἰδιωτείας ἔνδο-
ξος· καὶ μείζων τῆς σοφίας τὸ κήρυγμα· αὐτὴ μὲν γὰρ ἐκένου τὸν
σταυρόν· ἵνα μὴ κενωθῇ γὰρ ὁ σταυρὸς τοῦ Χ(ριστο)ῦ· ἐκείνη δὲ ἐκή-
ρυξεν τοῦ σταυροῦ τὴν δύναμιν:·

ν̅θ̅ κει(μενον) σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις:

ν̅θ̅ ἑρ(μηνεία) πρότερον καλέσας μωρίαν τὴν τοῦ θ(εο)ῦ σοφίαν κατὰ τὴν ἐκείνων
ψῆφον· τότε δείκνυσιν αὐτὴν σοφίαν οὖσαν· ὅταν γὰρ ὁ νομιζό-
μενος μωρὸς καὶ μωρὰ κηρύγματα τοὺς σοφοὺς περιγένη-
ται· οὐ διὰ μωρίας σοφίας περιγίνεται· ἀλλὰ διὰ σοφίας τε-
λειοτέρας καὶ τοσαύτης· καὶ οὕτω μεγάλης ὡς ἐκείνην μωρίαν
φαίνεσθαι. σοφίαν δὲ λέγει τὸ κήρυγμα καὶ τὸν τρόπον τῆς
σωτηρίας. τὸ διὰ σταυροῦ σωθῆναι. τελείους δὲ τοὺς πεπιστευ-
κότας· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τέλειοι οἱ τὰ ἀνθρώπινα πάντα εἰδότες
ὅτι σφόδρα ἀσθενῆ καὶ ὑπεριδόντες αὐτῶν:·

ξ̅ κει(μενον) σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου· οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ
αἰῶνος τούτου· τῶν καταργουμένων:

ξ̅ ἑρ(μηνεία) ποῦ γὰρ χρήσιμος ἡ ἔξωθεν σοφία ἐνταῦθα καταπεσοῦ-
σα· καὶ περαιτέρω μὴ προϊοῦσα· καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα μὴ δυνα-
μένη τι τοὺς ἔχοντας ὠφελεῖν. ἄρχοντας δὲ αἰῶνος
ἐνταῦθα· οὐ δαίμονάς τινας λέγει· ἀλλὰ τοὺς φιλοσόφους
καὶ ῥήτορας καὶ λογογράφους· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐκράτουν·
καὶ δημαγωγοὶ πολλάκις ἐγίνοντο. τοῦ δὲ αἰῶνος ἐκάλε-
σεν ἄρχοντας· ἐπειδὴ περαιτέρω τοῦ παρόντος αἰῶνος οὐ
προβαίνει αὐτῶν ἡ ἀρχή. διὸ καὶ ἐπήγαγεν τῶν καταργουμένων:·

ξ̅α̅ κει(μενον) ἀλλὰ λαλοῦμεν θ(εο)ῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην:-

ξ̅α̅ ἑρ(μηνεία) μυστήριον τὴν οἰκονομίαν καλεῖ· ἐπειδὴ οὔτε ἀγγέλους οὔτε
ἀρχαγγέλους· οὔτε ἄλλη τις αὐτῶν κτιστὴ δύναμις ᾔδει πρὶν
γενέσθαι. διὸ ἀλλαχοῦ φησίν· ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς
καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλη-
σίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θ(εο)ῦ:·

ξ̅β̅ κει(μενον) ἣν προώρισεν ὁ θ(εὸ)ς πρὸ τῶν αἰώνων:

ξ̅β̅ ἑρ(μηνεία) τοῦτό φησιν τὴν περὶ ἡμᾶς κηδεμονίαν ἐνδεικνύμενος
τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι μάλιστα καὶ τιμᾶν καὶ φιλεῖν ἡμᾶς

λα κει(μενον) Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ· ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ θ(εο)ῦ· δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις:

λα ἑρ(μηνεία) υἱοὶ δὲ ἐστέ φησιν τοῦ θ(εο)ῦ διὰ τοῦ Χ(ριστο)ῦ τούτου γενόμενοι· ἐπειδὴ γὰρ εἶπε τὸ μωρὸν τοῦ κόσμου ἐξελέξατο καὶ τὰ ἀγενῆ, δείκνυσιν ὅτι πάντων εὐγενέστεροι πάντες τὸν θ(εὸ)ν ἔχοντες πατέρα· τῆς δὲ εὐγενείας ταύτης φησὶν οὐχ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα, ἀλλ' ὁ Χ(ριστὸ)ς αὐτὸς αἴτιος· σοφοὺς ἡμᾶς ποιήσας καὶ δικαίους καὶ ἁγίους· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐγενήθη ἡμῖν σοφία καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις:·+

λβ κει(μενον) Ἵνα καθὼς γέγραπται· ὁ καυχώμενος ἐν κ(υρί)ῳ καυχάσθω. Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοὶ ἦλθον· οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν:

Βασιλίῳ να' καὶ Ἱερεμίου

λβ ἑρ(μηνεία) διὰ τοῦτο καὶ σφοδρῶς καταστρέφει τὴν τῶν ἑλλήνων σοφίαν· ἵνα τοῦτο πείσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τῷ θ(ε)ῷ καὶ μὴ ἐφ' ἑαυτοῖς καυχᾶσθαι· ὅταν γὰρ παρ' ἑαυτῶν τὰ ὑπὲρ αὐτοὺς ζητῶμεν, οὐδὲν μωρότερον οὐδὲ ἀσθενέστερον εὑρισκόμεθα· ὅταν γὰρ ἐκ θ(εο)ῦ, καὶ ἡμεῖς ἐν δυνατοῖς δόγμασι καὶ ἰσχυροῖς ἀμήχανον:·+

λγ κει(μενον) Τὸ μαρτύριον τοῦ θ(εο)ῦ:

λγ ἑρ(μηνεία) ἀντὶ τοῦ τὸ κήρυγμα· ὃ μαρτυρούμενον φησὶν ὅτι ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν:·+

λδ κει(μενον) Οὐ γὰρ ἔκρινα εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν· εἰ μὴ Ἰ(ησοῦ)ν Χ(ριστὸ)ν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον:

λδ ἑρ(μηνεία) τοῦτο λέγει ὅτι ἄμοιρος ἐστὶ καθόλου τῆς ἔξωθεν σοφίας· οὐ γὰρ ἦλθον λογισμοὺς πλέκων φησὶν οὐδὲ σοφίσματα· οὐδὲ ἄλλο τι λέγων ὑμῖν ἢ ὅτι Χ(ριστὸ)ς ἐσταυρώθη:·+

λε κει(μενον) Κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς:

λε ἑρ(μηνεία) τοὺς κινδύνους φησὶν καὶ τὰς ἐπιβουλάς· καὶ τὸ καθ' ἡμέραν ἐλαύνεσθαι· τοῦτο δὲ οὐκ ἐγκλήματος τοῦ Παύλου· ἀλλ' ἀσθενείας μὲν τῆς φύσεως ἐγκώμιον δὲ τῆς προαιρέσεως· ὅτι καὶ δεδοικὼς θάνατον καὶ πληγάς· οὐδὲν ἀνάξιον διὰ τὸν φόβον τοῦτον ἐποίησεν:·+

λϛ κει(μενον) Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου· οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις:

λϛ ἑρ(μηνεία) τουτέστιν οὐκ ἔχον τὴν ἔξωθεν σοφίαν:·+

λζ κει(μενον) Ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πν(εύματο)ς καὶ δυνάμεως:

λζ ἑρ(μηνεία) ταῖς ἐνεργείαις μέν φησι ταῖς ποιηθείσαις διὰ τοῦ πν(εύματο)ς· τίς γὰρ ὁρῶν νεκροὺς ἀνισταμένους καὶ δαίμονας ἐλαυνομένους οὐκ ἂν κατεδέξατο:·+

ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας :- +

μη κε ΤΙΣ ΓΑΡ ΟΙΔΕΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ· ΕΙ ΜΗ ΤΟ ΠΝΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΟ ΕΝ ΑΥΤΩ· ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΥ ΘΥ ΟΥΔΕΙΣ ΕΓΝΩΚΕΝ ΕΙ ΜΗ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΥ· ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΟΥ ΤΟ ΠΝΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΛΑΒΟΜΕΝ· ΑΛΛΑ ΤΟ ΠΝΑ ΤΟ ΕΚ ΤΟΥ ΘΥ ΙΝΑ ΙΔΩΜΕΝ ΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΥ ΧΑΡΙΣΘΕΝΤΑ ΗΜΙΝ:

μη ερ τάχα [illegible] τῆς τοῦ πνς γνώσεως [illegible] ὅσην ἀνθρώπου γνῶσις αὐτὴ πρὸς ἑαυτήν :-

μθ κε ΑΚΑΙ ΛΑΛΟΥΜΕΝ ΟΥΚ ΕΝ ΔΙΔΑΚΤΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΛΟΓΟΙΣ· ΑΛΛ ΕΝ ΔΙΔΑΚΤΟΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ:

μθ ερ δηλοῖ [illegible] ὅτι πάντα [illegible] θεοῦ [illegible] :- +

ν κε ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΣΥΓΚΡΙΝΟΝΤΕΣ:

ν ερ ὅταν τι πνευματικὸν καὶ ἀπόρρητον ἀπὸ τῶν πνευματικῶν τὰς μαρτυρίας ἄγωμεν· οἷον ὅταν λέγω ὅτι ἀνέστη χς· ὅτι ἀπὸ παρθένου ἐγεννήθη· παράγω μαρτυρίας καὶ τύπους καὶ ἀποδείξεις· τοῦ ἰωνᾶ τὴν ἐν τῷ κήτει διατριβήν· καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ἀπαλλαγήν· τῶν στειρῶν τοὺς τόκους· τῆς σάρρας καὶ τῆς ῥεβέκκας καὶ τῶν λοιπῶν· ὅταν πάλιν λέγω παρθένου λέγω γεγενῆσθαι χν· τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ τῶν δένδρων φαίνω γένεσιν· οὐ σπέρματος καταβληθέντος· οὐχὶ τῶν κατεργασθέντων· οὐ καὶ γυναικὸς ἀπατηθείσης· πάντα γὰρ μέλλοντα [illegible] καὶ διεγράφετο ἐν τοῖς προτέροις· ἵνα πιστευθῇ ταῦτα παραγινόμενα· καὶ δεῖ [illegible] πάλιν· πῶς ἀπὸ γῆς ἄνθρωποι· πῶς ἀπὸ ἀνθρώπου μόνου γυνή· καὶ οὐδαμοῦ συνουσία· πῶς αὐτὴ ἡ γῆ ἀπ' οὐδενὸς [illegible] τὴν δημιουργίαν [illegible] πρὸς τὰ [illegible] οὕτω πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνω· καὶ οὐδαμοῦ χρείαν ἔχω τῆς ἔξωθεν σοφίας· οὐδὲ λογισμῶν οὐδὲ παρασκευῶν :- +

να κε ΨΥΧΙΚΟΣ ΔΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΥ:

να ερ ψυχικός ἐστιν ὁ τὸ πᾶν τοῖς λογισμοῖς τῆς ψυχῆς διδοὺς καὶ μὴ νομίζων ἄνωθεν τινὸς δεῖσθαι βοηθείας· ὅπερ ἐστὶν ἀνοίας· καὶ γὰρ [illegible] τὸν λογισμὸν ὁ θς ἵνα μανθάνῃ καὶ δέχηται παρ' αὐτοῦ· οὐχ ἵνα αὐτάρκη ἑαυτὸν νομίζῃ :- +

νβ κε ΜΩΡΙΑ ΓΑΡ ΑΥΤΩ ΕΣΤΙΝ:

νομίζονται· ὅσοι περ ἂν ἀνθρώπων εἰσὶ μὲν ὑπ' αὐτοῖς ἐνδεδυ-
μένοις δυνάμει :·+

μγ κε Εἰς δόξαν ἡμῶν·

μγ ερ Τουτέστιν εἰς δόξαν τὴν μέλλουσαν ἀποκεκρυμμένην· ὅτι οὖν
διὸ προεκήρυξε μὲν τῶν ἀγγέλων ἐμφαίνων τὸ μυστήριον :·+

μδ κε Ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν·
εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν:

μδ ερ Πιλάτον καὶ Ἡρώδην φησίν· περὶ μὲν γὰρ τοῦ Πιλάτου γραφὴ
λέγει· ὅτι οὐκ ᾔδει· τί ἐστι δὲ μὴ εἰδὼς τὸν Ἡρώδην φησίν· τί δὲ καὶ περὶ
τῶν Ἰουδαίων τις ἐρωτήσει· οὐκ ἂν ἥμαρτον· οὐδὲ γὰρ ἐ-
κεῖνοι ἔγνωσαν· οὐ τὸν Χριστὸν ἔγνωσαν γάρ, ἀλλὰ τὴν ἐν αὐτῷ τῷ
πράγματι οἰκονομίαν· οἷον τί ἐστιν ὁ θάνατος καὶ ὁ σταυ-
ρὸς οὐκ ᾔδεισαν· διὰ τοῦτο τὸ ἐν Λουκᾷ οὐκ οἴδασι λέγει· ἀλλ'
οὐκ οἴδασι τί ποιοῦσι· τουτέστι τὴν οἰκονομίαν τὴν τε-
λουμένην· καὶ τὸ μυστήριον ἀγνοοῦσιν· οὐ γὰρ οἴδασιν ὅτι οὐ-
τως ἔχει ὁ σταυρὸς· καὶ τῆς οἰκουμένης ἐστὶ σω-
τήρια· καὶ τῷ θεῷ προσάγουσα ἀνθρώπους καταλλάγη-
ναι· καιρὸς δὲ κυρίῳ δόξης ἐκάλεσεν· ἐπειδὴ ὁ σταυρὸς ἀδοξίας
ἐστὶν αἰτία :·+

με κε Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ
Ἠλία ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη· ἃ ἡτοί-
ἀπο μασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν:

κρυ-
φ- με ερ Ἃ εἶπε περὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ σταυρωθέντος· δηλονότι ἐκεί-
ο- μαρτυρίας οἷα ἀπολήψονται ἀγαθὰ τοῖς αὐτὸν ἐγνωκόσι·
υ καὶ ὁμολογήσασι κύριον· αὐτὸν δὲ τὸν κύριον τῆς δόξης φημὶ τὸν
σταυρωθέντα :·+

μς κε Ἡμῖν δὲ ὁ θεὸς ἀπεκάλυψεν διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ :·+

μς ερ Οὐ διὰ τῆς ἔξωθεν σοφίας ἅμα δὲ καὶ τὸ μέγεθος δηλοῖ
τῆς ... τιμῆς τὸ διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ μαθεῖν· ἡμῖν γὰρ
τὸ πνεῦμα τὸ ἐπιστάμενον τὰ ἀπόρρητα τοῦ θεοῦ ἀπεκάλυψεν·
οὐκ ἂν ἐμάθομεν :·+

μζ κε Τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ·

μζ ερ Οὐκ ἀγνοίας, ἀλλ' ἀκριβοῦς γνώσεως ἐνταῦθα τὸ ἐρευνᾶν ἐν-
δείκνυται· τὴν γὰρ λέξιν καὶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς κέχρηται μόνον·

μζ ἑρ καθαιρῶν τὴν σοφίαν τὴν ἔξωθεν· καὶ τὸν τῦφον αὐτῶν [illegible]
καταβάλλων ἅπαντα· ἐπειδὴ γὰρ [illegible] ἔχειν· καὶ γὰρ [illegible]
ἐνεκάλουν αὐτῷ ὅτι ἡμεῖς ταπεινά [illegible] ἢ [illegible] καὶ
[illegible] τῶν φιλοσόφων ἀπαγγελλόμενα· εἰ καὶ τοὺς οὖν τοὺς μακρό-
τερον καθ' ἡμᾶς, ἀπαιτεῖν ἔτι μόνον· ἀλλ' αὐτὰ [illegible] καταγγελλόμενα.
τίνος ἕνεκεν τὴν ἔξω σοφίαν ἀνάγκη καὶ κατὰ [illegible] φησίν
ἡμῖν· πῶς οὖν πρὸς τοῦτο [illegible] ἀκούσομαι· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνή-
θην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς· ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· γά-
[illegible] καὶ τέλειοι [illegible] ἐν τοῖς πνευματικοῖς· οὐδὲ οὕτως
ἐχρῆν [illegible]· οὐδὲ τὰ μέγιστα καταγγέλλειν· ἀλλ' αὐτοὶ
οἱ [illegible]· νυνὶ δέ· οὐδὲ [illegible]· [illegible] χρὴ
ἀλλὰ [illegible] καὶ [illegible] ἔσχατοι· [illegible] τῆς ἔξω-
θεν σοφίας [illegible]· [illegible] οὐδὲν οὖσα ἀλλὰ
καὶ ἐναντία ὑμῖν· [illegible] τοῖς πνευματικοῖς· καὶ ἐν τούτοις
[illegible] καὶ ἐν τοῖς ἐσχάτοις [illegible] ∴ +

μη κεί ἈΛΛ' ΟΥΔΕ ΕΤΙ ΝΥΝ ΔΥΝΑΣΘΕ· ΕΤΙ ΓΑΡ ΣΑΡΚΙΚΟΙ ΕΣΤΕ:

μη ἑρ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ μὴ θέλειν γινόμενον αὐτοῖς
μένειν, ἔφερεν κατηγορίαν, τῷ δὲ διδασκάλῳ συγγνώμην ∴ +

μθ κεί ὍΠΟΥ ΓΑΡ ΕΝ ΥΜΙΝ ΖΗΛΟΣ ΚΑΙ ΕΡΙΣ ΟΥΧΙ ΣΑΡΚΙΚΟΙ ΕΣΤΕ· ΚΑΙ
ΚΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΤΕ:

μθ ἑρ τὸ ζῆλος λέγει, τὸ ποιοῦν αὐτοὺς σαρκικούς ∴ +

ν κεί ὍΤΑΝ ΓΑΡ ΛΕΓΕΙ ΤΙΣ· ΕΓΩ ΜΕΝ ΕΙΜΙ ΠΑΥΛΟΥ· ΕΤΕΡΟΣ ΔΕ ΕΓΩ
ΑΠΟΛΛΩ· ΟΥΧΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΣΤΕ:

ν ἑρ δείκνυσιν ὅτι τοῦτο, οὐ μόνον αὐτοὺς οὐδὲν ὠφέλησεν· οὐδὲ πρὸς
[illegible]· [illegible]· ἀλλὰ καὶ πρὸς [illegible]
[illegible]· ὁ γὰρ ζῆλος σαρκικοὺς ἐποίησεν· τὸ δὲ
γενέσθαι σαρκικοὺς οὐκ ἀφῆκεν ἀκοῦσαι τῶν τελειοτέρων ∴

να κεί ΤΙ ΟΥΝ ΕΣΤΙΝ ἈΠΟΛΛΩΣ· ΤΙ ΔΕ ΕΣΤΙΝ ΠΑΥΛΟΣ:

να ἑρ μετὰ τὴν δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων κατασκευὴν [illegible]
[illegible] κέχρηται τῇ κατηγορίᾳ· καὶ τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι τίθησιν
περιαιρῶν πᾶσαν τραχύτητα· καὶ οὐκ ἐῶν ὀργισθῆναι
προσαγορευομένους· εἰ γὰρ Παῦλος οὐδέν ἐστι καὶ οὐκ ἀγανα-
κτεῖ· πολλῷ μᾶλλον ἐκεῖνοι δυσχεραίνειν οὐκ ἐχρῆν ∴ +

νβ κεί ΔΙΑΚΟΝΟΙ, ΔΙ' ὯΝ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΤΕ:

μβ ἑρ τοῦτο δέ, οὐ τῆς φύσεως τοῦ πράγματος, ἀλλὰ τῆς ἀσθενείας
τοῦ μὴ δεχομένου· τοῦ μὲν ἔθους αὐτὸν ἐθίζεσθαι· διὰ τὸν
τῆς ψυχῆς ὄλεθρον:·

μγ κει ΚΑΙ ΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ ΓΝΩΝΑΙ· ΟΤΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΣ ΑΝΑΚΡΙΝΕΤΑΙ:

μγ ἑρ Τὴν αἰτίαν παρατίθεται· λέγει δὲ ὅτι πίστεως δεῖται ταῦτα μὲν
γινόμενα· καὶ μόνοις ὑπὸ κατάληψιν ... μὴ οὐκ ἐκείνοις ὑπερβαίνει
μὴ γὰρ αὐτῶν τὸ μέγεθος· τῆς ἡμετέρας διανοίας τὴν σύνεσιν:·

μδ κει Ο ΔΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΝΑΚΡΙΝΕΙ ΜΕΝ ΠΑΝΤΑ· ΑΥΤΟΣ ΔΕ ΥΠ' ΟΥ-
ΔΕΝΟΣ ΑΝΑΚΡΙΝΕΤΑΙ:·

μδ ἑρ Ὁ γὰρ βλέπων τὰ μὲν πάντα αὐτὸς ὁρᾷ, τὰ τοῦ μὴ βλέποντος·
τὰ δὲ ἐκείνου τοῦ βλέποντος, ὁ δὴ μόνον ὅτι τῶν μὴ βλεπόντων
οὐδεὶς ὁρᾷ. οὕτω καὶ ἡμεῖς τὰ μὲν ἡμέτερα καὶ τὰ τῶν ἀπίσ-
των πάντα ἴσμεν· τὰ δὲ ἡμῶν ἐκεῖνοι οὐκέτι· τὸ δὲ
ἀνακρίνεται· ἀντὶ τοῦ ἐλέγχεται φησίν· καὶ γὰρ ἴσμεν, τίς μὲν ἡ τῶν
παρόντων πραγμάτων φύσις· τίς δὲ ἡ τῶν μελλόντων ἀξία·
καὶ ὅτι τὰ μέλλοντα μένει ἀθάνατα καὶ ἀκίνητα· τὰ δὲ παρόν-
τα, φθαρτὰ καὶ πρόσκαιρα:·

με κει ΤΙΣ ΓΑΡ ΕΓΝΩ ΝΟΥΝ ΚΥ ΟΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΕΙ ΑΥΤΟΝ:

με ἑρ Ἐπειδὴ ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος οὐδενὶ ἀνακρίνεται· ἐπάγει τοῦτο
κατὰ σύγκρισιν λόγων· καὶ φησὶν ὅτι οὐδεὶς οὐδέν· οὐ γὰρ ἔγνω τὸν
νοῦν τοῦ κυ, τουτέστιν τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ πνς ἥτις τοῖς
πιστοῖς, τῶν ὄντων καὶ τῶν μελλόντων παρέχει τὴν γνῶσιν·
τὸ δεῖ ... συμβιβάσαι αὐτόν, οὐκ ἀπὸ ... προστίθησιν· ἀλλὰ
πρὸς ὃν ἐδήλωσεν· ὅτι τὸν πνευματικὸν οὐδεὶς ἀνακρίνει· εἰ γὰρ
οὐδεὶς δύναται τὸν νοῦν τοῦ χυ νοῆσαι· πολλῷ
μᾶλλον διδάξαι καὶ διορθοῦσθαι οὐ δυνήσεται· τοῦτο γάρ ἐστι
τὸ συμβιβάσαι:·

μϛ κει ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΝΟΥΝ ΧΥ ΕΧΟΜΕΝ:

μϛ ἑρ τουτέστιν τὴν γνῶσιν ἣν ἔχομεν, τὴν κατὰ τὴν πίστιν πραγ-
μάτων, πνευματικὴν ἔχομεν· ὥσπερ εἴρηκε πρὸς· ἐφ' οὗ δὲ πρὸς
ἀνακρινόμεθα· οὐδὲ γὰρ οἷόν τε τὰ θεῖα ἀνθρωπίνων τυχεῖν:·

μζ κει ΚΑΓΩ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΟΥΚ ΗΔΥΝΗΘΗΝ ΥΜΙΝ ΛΑΛΗΣΑΙ ΩΣ ΠΝΕΥ-
ΜΑΤΙΚΟΙΣ ΑΛΛ' ΩΣ ΣΑΡΚΙΚΟΙΣ· ΩΣ ΝΗΠΙΟΙΣ ΕΝ ΧΩ· ΓΑΛΑ ΥΜΑΣ
ΕΠΟΤΙΣΑ ΟΥ ΒΡΩΜΑ· ΟΥΠΩ ΓΑΡ ΕΔΥΝΑΣΘΑΙ:·

ἀπὸ τοῦ ἔργου. ἡ δὲ οἰκοδομὴ ἀπὸ οἰκ χρὴ δὲ παύεσθαι ἀλλ' οὐ
δεῖ τῇ οἰκοδομῇ καὶ γνωρίζομαι διορίζεσθαι οὐ χρὴ ἀλλὰ
φράζειν τὸ τῆς ὁμονοίας πληρῶσαι :· +

ογ κει ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ Θ(ΕΟ)Υ ΤΗΝ ΔΟΘΕΙΣΑΝ ΜΟΙ ΩΣ ΣΟΦΟΣ ΑΡΧΙ
ΤΕΚΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΤΕΘΗΚΑ :

ογ ερ σοφὸν ἑαυτὸν ἐνταῦθα καλεῖ. οὐχ ἑαυτὸν ἐπαίρων ἀλλὰ τυπῶν ἑαυτοῖς
διδοὺς καὶ δεικνὺς ὅτι τοῦτό ἐστι σοφοῦ. τὸ ἐν ἑαυτῷ μὴ ἀλλὰ θεμέ
λιον. ὅρα γοῦν πῶς μετριάζει. σοφὸν γὰρ αὐτὸν σοφὸν οὐκ ἀ
φῆκεν ἑαυτοῦ τοῦτο εἶναι. ἀλλ' ὅλον ἑαυτὸν προσῆψεν ἀνα
τῷ θεῷ. ποιοῦντος εἶναι σοφόν. κατὰ γὰρ τὴν χάριν τοῦ
θεοῦ φησὶ τὴν δοθεῖσάν μοι :· +

οδ κει ΑΛΛΟΣ ΔΕ ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΕΙ· ΕΚΑΣΤΟΣ ΔΕ ΒΛΕΠΕΤΩ ΠΩΣ ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΕΙ·

οδ ερ ἐνταῦθα λοιπὸν ἀφορίζει τῆς πολιτείας αὐτοὺς ἐν μάλλ
ἀρχομένους ὡς ἐξ ἀρχῆς αὐτὴν καὶ ἐν ἐποικοδομ :· +

οε κει ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΓΑΡ ΑΛΛΟΝ ΟΥΔΕΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΘΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΟΣ ΕΣΤΙΝ· ΧΣ ΙΓ

οε ερ ὁ μὲν τοιοῦτόν ἐστι καθ' ἣν ἀλλ' ἀτὸν χ(ριστο)ῦ παρ' ὃ καὶ ἡμῖν τὸν θεμέ
λιον. οἰκοδομεῖται ὅπως οἰκοδομεῖται μὴ καινοδοξῶν μὴ πρὸς
ἀνθρώπους ἀποσποῦντας αὐτοὺς μαθητάς. μὴ ποιεῖν πρόσεχο
μεν ταῖς αἱρέσεσιν. θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι πα
ρὰ τὸν κείμενον. ἐπὶ τοῦτον δὲ μᾶλλον ἐποικοδομοῦμεν καὶ θεμελιοῦσθαι

ος κει ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΕΙ ΕΠΙ ΤΟΝ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΧΡΥΣΙΟΝ ΑΡ
ΓΥΡΙΟΝ ΛΙΘΟΥΣ ΤΙΜΙΟΥΣ ΞΥΛΑ ΧΟΡΤΟΝ ΚΑΛΑΜΗΝ

ος ερ τὸν μὲν θεμέλιον φανερὸς οὕτως ἐδήλωσεν ὅτι ὁ χ(ριστό)ς
ἐστιν. ἡ δὲ οἰκοδομὴ δηλονότι πρὸς πρᾶξιν ἀγαθήν.
τὸ δὲ διάφορον τῆς ἀξίας τῶν ἐποικοδομουμένων τὴν
προαίρεσιν τῶν ἐργαζομένων σημαίνει. ἐπειδὴ οἱ μὲν σπουδαιότε
ροι οἱ δὲ ῥαθυμότεροι εἰσίν. καὶ οἱ μὲν ἀκριβέστεροι οἱ δὲ καταδεέστε
ροι. καὶ οἱ μὲν ἐπὶ πλεῖστον οἱ δὲ παντελῶς κατορθοῦσι. καὶ οἱ μὲν χα
μαιπετεῖς οἱ δὲ ὑψηλότεροι προσμένουσιν :· +

οζ κει ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΦΑΝΕΡΟΝ ΓΕΝΗΣΕΤΑΙ· Η ΓΑΡ ΗΜΕΡΑ ΔΗΛΩΣΕΙ
ΟΤΙ ΕΝ ΠΥΡΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ· ΚΑΙ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΟΠΟΙΟΝ
ΕΣΤΙΝ ΤΟ ΠΥΡ ΔΟΚΙΜΑΣΕΙ :·–

οζ ερ ἀπὸ τῶν μελλόντων ταράττει φοβεῖ. τὴν ἡμέραν αὐτοῖς ἀπειλῶν
μηνύων τὴν φοβερὰν. τὴν τοῦ δεσποτικοῦ δικαστηρίου. καθ' ἣν ...

γω ερ ὁ ποιμὴν ἕτερος δηλαδὴ ὁ κύριος φησίν. πῶς αὐτοὶ τὴν ἀξίαν ἁρ-
πάζεται. καὶ τὴν προσηγορίαν τοῖς ἑαυτοῖς καθηγηταῖς ἀφ' ἑαυτῶν διδόασι:-

γν κει ΚΑΙ ΕΚΑΣΤΩ ΩΣ Ο ΚΣ ΕΔΩΚΕΝ:
γν ερ οὐδὲ τοῦτο φησὶ τὸ μικρὸν παρ' ἑαυτῶν ἔχομεν. ἀλλὰ παρὰ τοῦ
θεοῦ τοῦ ἐγχαρίζοντος:· +

γδ κει ΕΓΩ ΕΦΥΤΕΥΣΑ ΑΠΟΛΛΩΣ ΕΠΟΤΙΣΕΝ ΑΛΛ' Ο ΘΣ ΗΥΞΑΝΕΝ:
γδ ερ τουτέστιν πρῶτος κατεβαλόμην τὸν λόγον. ὥστε δὲ μὴ ξηρανθῆναι
τοῖς πειρασμοῖς τὰ σπέρματα. ἀπολλὼς τὴν παρ' ἑαυτοῦ προσ-
ετίθεικεν. τὸ δὲ πᾶν τοῦ θεοῦ γέγονεν:· +

γε κει ΩΣΤΕ ΟΥΤΕ Ο ΦΥΤΕΥΩΝ ΕΣΤΙΝ ΤΙ, ΟΥΤΕ Ο ΠΟΤΙΖΩΝ ΑΛΛ' Ο ΑΥΞΑΝΩΝ ΘΣ:
γε ερ ὁρᾷς πῶς αὐτοὺς παραμυθεῖται. πρὸ τῶν μέν. τὸν ἐπὶ τοῦ οἰ-
κοῦ προσώπου προσάγει τὴν ἐξουδένωσιν. τίς γάρ ἐστιν
παῦλος φησίν. δεύτερον δὲ τὸ τῶν παραμυθεῖσθαι. τῶν τὰ πάν-
τα δεδωκότι θεῷ:· +

γη κει Ο ΦΥΤΕΥΩΝ ΔΕ ΚΑΙ Ο ΠΟΤΙΖΩΝ ΕΝ ΕΙΣΙΝ:
γη ερ ἐπὶ ὁρᾷ πάλιν παραμυθεῖται πρὸς θεραπείαν αὐτῶν. διὰ δὲ τούτου ἵνα
ἕτερον κατασκευάσῃ. τὸ μὴ ἐπαίρεσθαι κατ' ἀλλήλων, ἐν δὲ ἢ
δὲ ὑμᾶς αὐτοὺς. τὸ μὴ δὲ δύνασθαι. ἄνευ τοῦ αὔξοντος θεοῦ.
τουτέστιν ἢ πῶς. οὔτε τοὺς πολλὰ καμόντας ἀφιέναι κατέ-
ξανίστασθαι τῶν τὰ ἐλάττονα ἐργασαμένων. οὔτε τοὺς τὰ
ἐλάττονα τοῖς ἀμείζονα φθονεῖν:· +

γζ κει ΕΚΑΣΤΟΣ ΔΕ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΜΙΣΘΟΝ ΛΗΨΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΚΟΠΟΝ:
γζ ερ ἐπειδὴ ἐκράτυνε τοὺς ὑποικίους πάντα μηδὲν ἡγεῖσθαι νομίζεσ-
θαι. καὶ τοὺς πολλὰ καμόντας. καὶ τοὺς ἐλάττους. ὁρᾷς πῶς
αὐτὸ διορθώσατο πάλιν. ὡς ἕκαστον ἴδιον μισθὸν λήψεται
κατὰ τὸν ἴδιον κόπον. ὥστε ἐπειδὴ μὴ φοβοῦ ὅτι ἕν τῶν ἐστί.
ἐπὶ φόνων. ἐν ὅσοις ἐν οἷς οὐκ ἔστιν. τὸ γὰρ τοῦ θεοῦ ἔργον ἐργα-
ζόμενοι εἰσίν. ἀλλ' ἕκαστος τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον:-

γη κει ΘΥ ΓΑΡ ΕΣΜΕΝ ΣΥΝΕΡΓΟΙ:
γη ερ συνεργοὺς αὐτοὺς εἶπεν ὡς καὶ φησὶν. καὶ ὁ τοῦ θεοῦ τοῦ ἐργάσασθαι ἀμη-
χανῶν:-

γθ κει ΘΥ ΓΕΩΡΓΙΟΝ. ΘΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΕΣΤΕ:
γθ ερ ὁ υἱός. οὐκ ἄρα τῶν γεωργούντων ἡμᾶς. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ θεοῦ καλεῖσ-
θαι δίκαιον. οὐ γὰρ ὁ ἀγρὸς τοῦ γεωργοῦ καλεῖται. ἀλλὰ τοῦ οἰκο-
δεσπότου. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἡ οἰκοδομή. οὐ τοῦ τεχνίτου ἀλλὰ τοῦ:

οθ κει(μενον) ΜΗΔΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ ΕΞΑΠΑΤΑΤΩ· ΕΙ ΤΙΣ ΔΟΚΕΙ ΣΟΦΟΣ ΕΙΝΑΙ
ΕΝ ΥΜΙΝ ΕΝ ΤΩ ΑΙΩΝΙ ΤΟΥΤΩ:

οθ ερ(μηνεία) Ἐπαρθέντα μάλα ὁ μὲν ὀλίγα πρότερον τῷ σπουδαζομένῳ τοῦ λόγου ἐστὶν ἤδη
πάλιν ἐπὶ τὴν μάχην τῆς σοφίας τῆς ἔξωθεν ∴ +

π κει(μενον) ΜΩΡΟΣ ΓΕΝΕΣΘΩ, ΙΝΑ ΓΕΝΗΤΑΙ ΣΟΦΟΣ:

π ερ(μηνεία) Ὥσπερ γὰρ νεκρὸν τῷ κόσμῳ κελεύει γίνεσθαι· ἡ γὰρ νέκρωσις αὐτὴ
οὐδὲν παραβλάπτει ἀλλὰ καὶ ὠφελεῖ, ζωῆς αἰτία γινομένη· οὕ
τω καὶ μωρὸν κελεύει· τὸ ἀληθῶς σοφοὺς γίνεσθαι· σοφίαν ἡμῖν εἰ
σάγων τὴν ἀληθῆ δὲ προξενῶν· μωρὸς δὲ τῷ κόσμῳ γίνεται, ὅταν τὴν
ἔξωθεν σοφίαν ἀτιμάζων καὶ πεπεισμένος μηδὲν αὐτῇ συν
τελεῖν πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας κατάληψιν· καὶ ὥσπερ ἡ πενία
ἡ κατὰ θεὸν πλουτεῖν ποιεῖ καὶ ἡ ταπεινότης ὕψους· οὕτω καὶ τὸ
μωρὸν γενέσθαι σοφώτερον πάντων ποιεῖ ∴ +

πα κει(μενον) Η ΓΑΡ ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΜΩΡΙΑ ΠΑΡΑ ΤΩ ΘΩ ΕΣΤΙΝ:

πα ερ(μηνεία) Οὐ γὰρ μόνον οὐδὲν συντελεῖ· ἀλλὰ καὶ ἐμποδίζει· δεῖ τοίνυν αὐτῆς
ἀποστῆναι ὡς ἐμποδιζούσης ∴ +

πβ κει(μενον) ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ· Ο ΔΡΑΣΣΟΜΕΝΟΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ ΑΥΤΩΝ: ΙΩΒ

πβ ερ(μηνεία) Οὐ ταῖς οἰκείαις μόνον ἀρκεῖται κατασκευαῖς· ἀλλὰ καὶ μαρτυρίαν
παρεισάγει· ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· κατὰ τῆς σοφίας φησὶν ᾗ ἀπεχρή
σαντο· εἰς τὸ μὴ δεηθῆναι θεοῦ, διὰ ταύτης αὐτῆς ἤλεγξεν αὐτοὺς
ὅτι μάλιστα δέονται θεοῦ· πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; ὅτι μωροὶ γε
νόμενοι δι' αὐτῆς εἰκότως δι' αὐτῆς ἑάλωσαν· οἱ γὰρ νομίζοντες
μὴ δεῖσθαι θεοῦ, εἰς τοσαύτην κατέστησαν χρείαν, ὡς ἁλιέων καὶ
ἀγραμμάτων ἐλαττοῦσθαι ἀμαθέστεροι ὄντες ∴ +

πγ κει(μενον) ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ· ΚΣ ΓΙΝΩΣΚΕΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ Ο
ΤΙ ΕΙΣΙΝ ΜΑΤΑΙΟΙ: ΨΑΛΜΟΣ ϟγ

πγ ερ(μηνεία) Ὁ πάντα οἶδε φησίν, ὁ μόνος σοφὸς θεός· τοιαῦτα ὑπὲρ αὐτῶν ψηφίζε
ται καὶ ἀποφαίνεται· ποίαν ἑτέραν ζητεῖς ἀπόδειξιν τῆς ἐσ
χάτης αὐτῶν ἀνοίας ∴ +

πδ κει(μενον) ΩΣΤΕ ΜΗΔΕΙΣ ΚΑΥΧΑΣΘΩ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ:

πδ ερ(μηνεία) Τί μωρία φησὶν ἡ ἔξωθεν ἀποδείκνυται σοφία· πρὸς αὐτοὺς σοφοὺς
τοὺς διδασκάλους ὁ λόγος φρονοῦντας μέγα ∴ +

πε κει(μενον) ΠΑΝΤΑ ΓΑΡ ΥΜΩΝ ΕΣΤΙΝ· ΕΙΤΕ ΠΑΥΛΟΣ· ΕΙΤΕ ΑΠΟΛΛΩΣ· ΕΙΤΕ ΚΗ
ΦΑΣ· ΕΙΤΕ ΚΟΣΜΟΣ· ΕΙΤΕ ΖΩΗ· ΕΙΤΕ ΘΑΝΑΤΟΣ· ΕΙΤΕ ΕΝΕΣΤΩΤΑ·
ΕΙΤΕ ΜΕΛΛΟΝΤΑ ∴ +

θεζόμενος τοῦ κριτοῦ· ὥσπερ ὁ ... ἔμπροσθεν αὐτοῦ κείμενον ...

οε κει Εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήψεται·
εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται·

οε ερ Ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτον ἔχει, φησί, καὶ κομιεῖται μισθόν, μετὰ πίστεως ὀρθῆς·
οὐ προσήκει αὐτοῦ ... τὸ μὴ κολάζεσθαι τοῦ ἔργου κα-
τακαιομένου. τὸ δὲ κατακαήσεσθαι· τουτέστι μὴ ἐνεγκεῖν τοῦ πυ-
ρὸς τὴν ὁρμήν. ὥσπερ γάρ τις χρυσᾶ ὅπλα ἔχων, διέρχεται
τὸν ποταμὸν τοῦ πυρός· φαιδρότερος ἐκεῖθεν ... ὁ δὲ χόρτον ἔχων, διέρ-
χεται· οὐ μόνον οὐδὲν ὀφελεῖ, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν ἀπόλλυσιν· οὕτω καὶ
ἐπὶ τῶν ἔργων ἐστίν.

οϛ κει Αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός·

οϛ ερ Ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτον ἀπεῖλε· οὐχ ὥσπερ καὶ αὐτὸς οὕτως ἀπολεῖται ὥσπερ τὰ ἔρ-
γα, εἰς τὸ μηδὲν χωρῶν· ἀλλὰ μένει ἐν τῷ πυρί· σωτηρίαν οὖν τὸ πρᾶγ-
μα καλεῖ. διὰ γὰρ τοῦτο προσέθηκεν, ὡς διὰ πυρός. καὶ γὰρ καὶ
ἡμεῖς ἔθος λέγομεν τὰ πυρὶ σώζεσθαι τῶν μὴ κατακαιομένων
καὶ καταναλισκομένων εὐθέως, σοι λέγω· ὁμοίως οὖν ... ...
μὴ ... πῦρ, φησί, μὴ ... ... εἰς ἀφανισμὸν χωρεῖν
τοὺς καιομένους. μὴ θαυμάσῃς δέ, εἰ καὶ αὐτὴν τὴν τιμωρίαν
σωτηρίαν καλεῖ· ἔθος γὰρ αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῶν κακῶς ... καὶ
... ὀνόμασι χρήσασθαι· οἷον ... ἡ ἁμαρτία· καίτοι
... ὄνομα εὐφημον ... οὕτω καὶ ἐνταῦθα σώ-
ζεσθαι· οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν ἐπίτασιν τῆς τιμωρίας ἠνίξα-
το· ὡσανεὶ ἔλεγεν· αὐτὸς δὲ μενεῖ διηνεκῶς κολαζόμενος.

οζ κει Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ
ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός·

οζ ερ Φοβήσας ἀπὸ τῆς μελλούσης ἡμέρας, καὶ ἀπὸ τῆς παρούσης
φοβεῖ· καθάπτεται γὰρ λοιπὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ πεπορνευκότος·
σαφέστερον μὲν οὐδέπω, ἀορίστως δὲ αἰνιττόμενος· τὸν δὲ ἐφθαρ-
μένον αὐτοῦ υἱὸν καὶ ἐπαίρων τὸ ἁμάρτημα ἀπὸ τῆς ἀξίας
τοῦ ... αὐτοῦ ... τὸ δὲ φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός, οὐ καταρωμέ-
νου ἐστίν, ἀλλὰ προφητεύοντος.

οη κει Ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς·

οη ερ Ὁ δὲ πεπορνευκὼς ... ἵνα μὴ δόξῃ πρὸς ἕνα μόνον ἀποτείνεσθαι, ἐ-
πήγαγεν· οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

γραπται φρονεῖν· ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθαι κατὰ τοῦ ἑτέρ(ου):

ερ(μηνεία) ἐσομένων αὐτῷ. τῶν φορτικῶν χρησάμενος ῥημάτων· ὅσα αὐτὸς οὐ(κ)
ὅπως ταῦτα ἀκούουσιν. [illegible] ἀλλ' ἀμφότεροι σοφοί. τὸ τοῦ [illegible]
σιν τοῦ κηρύγματος μὲν αὐτοῖς προσώπῳ. ἐν τῇ τοῦ ὑπάτου καὶ ἀποστόλου
προσηγορίᾳ. τοῦτο δὲ ποιήσας. δηλώσας ὅτι [illegible]
τὸν λόγον ἐσχημάτισεν. οὐκ ἂν ἔμαθον, ὅ παραιτεῖσθαι ἔδει. οὐδὲ ἂν
ἐδέξαντο τὴν προειρημένην ἐπιτίμησιν τοῦ προσαγορευόμενα.
μὴ [illegible] ῥᾴδιος τὴν ἐ-
πιτίμησιν. τί δέ ἐστι τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν· γέγρα-
πται ὅτι τί βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
τὴν δὲ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ κατανοεῖς:·+

κεί(μενον) Τίς γάρ σε διακρίνει· τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες:

ερ(μηνεία) λοιπὸν ἀφεὶς τοὺς ἀρχομένους· πρὸς τοὺς ἄρχοντας τρέπε-
ται. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· πόθεν δῆλον ὅτι ἄξιος εἶ τοῦ ἐπαινεῖ-
σθαι. κρίσις γὰρ γέγονεν ἢ ἐξέτασις. πρὸς ἐχώρησεν. δοκιμα-
σία δὲ ὅλως ἀκριβής. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν. ἀλλ' ἄν-
θρωποι ψηφίζονται σαθρὸν [illegible] τῶν κρίσις. θῶμεν
δὲ ὅτι καὶ ἄξιος εἶ ἐπαίνου, καὶ ἔχεις ὄντως τὸ χάρισμα. καὶ οὐ διέ-
φθαρται τῶν ἀνθρώπων κρίσις. οὐδ' οὕτως ἐχρῆν μέγα φρο-
νεῖν. οὐδὲν γὰρ οἴκοθεν ἔχεις. ἀλλὰ παρὰ τοῦ θεοῦ πάντα λαμβάνεις:·+

κεί(μενον) Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες· τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών:

ερ(μηνεία) ἀλλ' ἑαυτὸν φησὶν καὶ διὰ τοῦτο μέγα φρονεῖς. ἀλλὰ διὰ τοῦτο μὲν
τοῦτο ἐχρῆν σωφρονεῖν. οὐ γὰρ σόν ἐστι τὸ δοθέν. ἀλλὰ τοῦ δεδωκό-
τος. εἰ γὰρ ἔλαβες· παρ' ἑτέρου ἔλαβες. εἰ δὲ παρ' ἑτέρου ἔλαβες. οὐ σὸν ἔλα-
βες. οὐ σὸν ἔλαβες. εἰ δ' οὐ σὸν ἔλαβες. τί μέγα φρονεῖς ὡς ἴδιον ἔχων:·+

κεί(μενον) Ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ· ἤδη ἐπλουτήσατε:

ερ(μηνεία) καλῶς τὸ ἤδη, ἀπὸ τοῦ χρόνου δεικνὺς τὸ ἀπίθανον αὐτῶν καὶ
τὴν ἄλογον οἴησιν:·+

κεί(μενον) Χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε·
ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν· δοκῶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμᾶς
τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους:

ερ(μηνεία) κωμῳδῶν αὐτῶν καὶ ἐκθεατρίζων τὸν τῦφον· καὶ δεῖξαι ὅτι οὐ τοῦ τοῖς
οὐ μόνον οὐκ ἀλλάσσεσθαι. ἀλλὰ καὶ αἰσχύνεσθαι χρὴ πρὸς τὸν μὲν
αὐτοὺς κατὰ [illegible] ἤδη καὶ κορεσμένοι [illegible]

σϛ ἑρ ὥσπερ τὴν τάξιν τῶν μαθητῶν. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· μὴ ὡς
δὴ ὅτι σῶμα γεγόνατε τοῦ χυ· κατὰ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ μοι
ὡς οἰκεῖον ὁ θεὸς· παρ' αὐτοῦ λεγόμενον τοῦ χυ, τούτου χάριν πάν
τα ὑμῖν ὑπηρετεῖν φησίν. κἂν γὰρ διδάσκαλος, κἂν λόγος, κἂν
τὸν διδάσκαλον καὶ τὸν λόγον· κἂν τοὺς προφήτας τοὺς μάρτυρας τὸν
κἂν τὸν κόσμον αὐτόν. πάντα δι' ὑμᾶς· πῶς οὖν μόνοις τοῖς ἀνθρώ
ποις φησὶν προσνέμετε ἑαυτούς· τὸ δὲ ἐστὶ κόσμος· ἐπειδὴ
δι' ἀνθρώπους ὁ κόσμος ἐκτίσθη φησίν. τὸ δὲ ἐστὶ ζωή, ὅμοιον·
τὸ δὲ ἐπιμένειν τῇ σαρκὶ ἀναγκαῖον δι' ὑμᾶς. τὸ δὲ ἐστὶ θάνατος
φησίν· ὅτι καὶ εἰς θάνατον παραδιδόμεθα, κηρύττοντες
ὑμῖν καὶ προμνώμενοι ὑμῶν τὴν σωτηρίαν. τὸ δὲ ἐστὶ ἐνεστῶτα ἢ μέλ
λοντα, δι' ἃ λοιπὰ διδόμενα καὶ δοθησόμενα αὐτοῖς ἀγαθά. ἐνεστῶ
τα γάρ· ὑμῖν τὸ ἀπαλλαγῆναι τῶν ἁμαρτημάτων ἀφθόνως.
ὁ ἀρραβὼν τοῦ πνς, τὰ διὰ τοῦ πνς χαρίσματα. ὅτι δὲ καὶ τῶν μελ
λόντων τευξόμεθα ἀναμφιβόλως, διὰ τὸν χριστὸν ἐστι. δεῦτε οἱ εὐ
λογημένοι κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν :· +
σϛ κει ΠΑΝΤΑ ΓΑΡ ὙΜΩΝ ΕΣΤΙΝ· ὙΜΕΙΣ ΔΕ ΧΥ· ΧΣ ΔΕ ΘΥ:
σϛ ἑρ καὶ τὰ παρόντα, καὶ τὰ μέλλοντα, καὶ ἡ ἡμετέρα ζωή, καὶ ὁ θάνατος·
καὶ ὁ κόσμος ὑμῶν ἐστί φησίν. ἐπειδὴ ἐπιγράφουσαι ἑαυτοὺς χῷ· ὅς, ἐστὶ μὲν τοῦ θυ·
σζ κει ΟΥΤΩΣ ἩΜΑΣ ΛΟΓΙΖΕΣΘΩ ἌΝΘΡΩΠΟΣ· ὩΣ ὙΠΗΡΕΤΑΣ ΧΥ· ΚΑΙ ΟἸΚΟ
ΝΟΜΟΥΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΘΥ :· +
σζ ἑρ μὴ τοίνυν τοὺς διδασκάλους ἐπαίρετε φησίν, ἀλλ' ὡς τῶν ὑπηρετῶν καλεῖσθαι :·
ση κει Ὁ ΔΕ ΛΟΙΠΟΝ ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟἸΚΟΝΟΜΟΙΣ ἹΝΑ ΠΙΣΤΟΣ ΤΙΣ ΕΥ
ΡΕΘΗ· ΕΜΟΙ ΔΕ ΕΙΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΕΣΤΙΝ ἹΝΑ ὙΦ' ὙΜΩΝ ΑΝΑ
ΚΡΙΘΩ Η ὙΠΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΗΜΕΡΑΣ· ΑΛΛ' ΟΥΔΕ ΕΜΑΥΤΟΝ
ΑΝΑΚΡΙΝΩ· ΟΥΔΕΝ ΓΑΡ ΕΜΑΥΤΩ ΣΥΝΟΙΔΑ· ΑΛΛ' ΟΥΚ ΕΝ ΤΟΥ
ΤΩ ΔΕΔΙΚΑΙΩΜΑΙ· Ο ΔΕ ΑΝΑΚΡΙΝΩΝ ΜΕ ΚΣ ΕΣΤΙΝ· ὩΣΤΕ
ΜΗ ΠΡΟ ΚΑΙΡΟΥ ΤΙ ΚΡΙΝΕΤΕ ΕΩΣ ΑΝ ΕΛΘΗ Ο ΚΣ· ΟΣ ΚΑΙ ΦΩΤΙ
ΣΕΙ ΤΑ ΚΡΥΠΤΑ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ· ΚΑΙ ΦΑΝΕΡΩΣΕΙ ΤΑΣ ΒΟΥΛΑΣ
ΤΩΝ ΚΑΡΔΙΩΝ· ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΓΕΝΗΣΕΤΑΙ Ο ΕΠΑΙΝΟΣ ΕΚΑΣΤΩ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΥ :· +
ση ἑρ τοῦ, τὰ ἐπὶ γῆν μὴ τὰ δικαστικὰ ἰδιοποιήσηται :· +
σθ κει ΤΑΥΤΑ ΔΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΕΤΕΣΧΗΜΑΤΙΣΑ ΕΙΣ ΕΜΑΥΤΟΝ, ΚΑΙ Α
ΠΟΛΛΩ ΔΙ' ὙΜΑΣ ἹΝΑ ΕΝ ὙΜΙΝ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟ ΜΗ ὙΠΕΡ Ο ΓΕ

τοῖς ὑπεναντίοις ἰᾶσθαι ἐθέλομαι :-

τοῦτ᾽ ἐστὶ μου παλαιὰ δὲ ἡγοῦμαι πράγματα· ἀλλὰ τοῦτο καὶ ὁ προφητικῶς

πρὸς τοὺς τρυφῶντας :-

ἐπαινούμεθα φησίν· πρὸς τοὺς πλουτοῦντας :-

πρὸς τοὺς [illegible] ἀποτόμους· τοὺς οὕτως ἐργάζεσθαι· οὐ τοίνυν

μένους [illegible] ἐχομένους, ἀλλὰ καρπουμένους ἑαυτοὺς :- +

ξϛ κει ΛΟΙΔΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΕΥΛΟΓΟΥΜΕΝ· ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΙ ΑΝΕΧΟΜΕΘΑ· ΔΥΣ
ΦΗΜΟΥΜΕΝΟΙ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ· ΩΣ ΠΕΡΙΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣ
ΜΟΥ ΕΓΕΝΗΘΗΜΕΝ:

ξϛ ερ Οὐκ ἔχει τις φησὶν, ὅτι ἐπὶ τούτοις δυσχεραίνομεν· τοῖς γὰρ ἐναντίοις τοὺς κακῶς ποιοῦντας ἀμειβόμεθα· καὶ μέγα ἐστὶ, τὸ κακῶς πάσχοντας φέρειν γενναίως. ἡμεῖς οὐ μόνον τοῦτο κατορθοῦμεν, ἀλλὰ καὶ χαίρομεν καὶ ἀγαλλόμεθα :- +

ξζ κει ΠΑΝΤΩΝ ΠΕΡΙΨΗΜΑ ΕΩΣ ΑΡΤΙ:

ξζ ερ Οὐ τῶν ὀλίγων ὄντων, ἀλλὰ τῶν πολλοὺς ταῦτα πάσχομεν :- +

ξη κει ΟΥΚ ΕΝΤΡΕΠΩΝ ΥΜΑΣ ΓΡΑΦΩ ΤΑΥΤΑ ΑΛΛ᾽ ΩΣ ΤΕΚΝΑ ΜΟΥ ΑΓΑΠΗΤΑ ΝΟΥ +θετῶ

ξη ερ Ἐπειδὴ ἱκανῶς ἐφόρτισε τὴν ἐπιπληξιν, ταχέως αὐτὴν θεραπεύει· οὐχ ὡς καταισχύνων ὑμᾶς φησὶν ταῦτα λέγω. μέγα γὰρ τὸ ποιῆσαι μὲν, οὐ μὴν διὰ ποίας πονηρᾶς καὶ μισοῦς. καὶ ἀλλ᾽ ἀμαρ μὲν φιλοῦσι καὶ ἐπανορθοῦν νομιζομένη :- +

ξθ κει ΕΑΝ ΓΑΡ ΜΥΡΙΟΥΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥΣ ΕΧΗΤΕ ΕΝ ΧΩ ΑΛΛ᾽ ΟΥ ΠΟΛΛΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ:

ΕΝ ΓΑΡ ΧΩ ΙΥ ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΕΓΩ ΥΜΑΣ ΕΓΕΝΝΗΣΑ :-

ξθ ερ Οὐ τὸ ἀξίωμα ἐνταῦθα ἐμφαίνει, ἀλλὰ τῆς ἀγάπης τὴν ὑπερβολήν. καὶ οὐδὲ ἐκείνους ἐξουθενίζει· ἀλλὰ τὸ ἐν Χριστῷ προσέθηκε· καὶ συγχωρήσας ἐκείνοις πολλὰ ἀποδρᾶναι τῶν πεποιηκέναι. τοῦτο γὰρ ὁ παιδαγωγός· τὴν δὲ τῆς ἀγάπης ὑπερβολὴν ἑαυτοῦ ταμιεύεται. τοιοῦτος γὰρ ὁ πατήρ :- +

+ Οὐκ ἐμαυτῷ φησὶν τοῦτο λογίζομαι· πάντας δὲ τοὺς ἑαυτοῖς ἐπιφημίζοντας τὴν διδασκαλίαν ἐπῃτιᾶται :- +

ο κει ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΟΥΝ ΥΜΑΣ ΜΙΜΗΤΑΙ ΜΟΥ ΓΙΝΕΣΘΕ:

ο ερ Οὐκ ἐπαίρων ἑαυτὸν ταῦτα φησίν, ἀλλὰ δεικνὺς εὔκολον οὖσαν τὴν ἀρετήν :- +

οα κει ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΠΕΜΨΑ ΥΜΙΝ ΤΙΜΟΘΕΟΝ:

οα ερ ἐπειδὴ αὐτὸς οὐκ [illegible] φθάνομαι :- +

χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· τοιοῦτόν τι σημαίνει λέγων φη-
σίν· ὅτι ὁ παρὼν καιρὸς οὐ τιμῆς· οὐδὲ δόξης· ὃν ὑμεῖς ἀπο-
λαῦσαι· ἀλλὰ καὶ ὑβρίζεσθαι καὶ διώκεσθαι· [illegible] ἡμᾶς πάσ-
χομεν· τὰ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει· ἀλλὰ [illegible] καιρὸς οὗτος·
ὑμεῖς μὲν οἱ μαθηταί· καὶ ἐβασιλεύσατε λοιπόν· ἡμεῖς δὲ
οἱ διδάσκαλοι· καὶ [illegible]
[illegible] οὐ μόνον ὑμῶν ἐσχάτοις [illegible] ἀλλὰ καὶ [illegible]
[illegible] δῆλοι· [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ὥσπερ οἱ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ταῦτα δὲ [illegible]
[illegible] αὐτοὺς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] οὕτως
[illegible] ἀλλὰ ταῦτα [illegible] τὸ κήρυγμα:-

ϛ̅ δ̅ κει(μενον) ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις:

ϛ̅ δ̅ ἑρ(μηνεία) [illegible] τῇ οἰκουμένῃ [illegible]
χομεν· ἀλλὰ [illegible] τοῦτο
[illegible] ἡμῶν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἄξια [illegible]
[illegible] ἀφροσύνη [illegible]
[illegible] γὰρ τὸ μωροὺς εἶναι τοὺς φρονίμους
φαίνεσθαι· καὶ τὸ ἀσθενεῖς εἶναι τοὺς ἰσχυροὺς γίνεσθαι· καὶ τὸ ἀ-
τίμους εἶναι τοὺς ἐνδόξους ὁρᾶσθαι· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ταῦτα [illegible]
ἀνθρώπων· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν [illegible] πρὸς [illegible]
[illegible]:- +

ϛ̅ ε̅ κει(μενον) ΗΜΕΙΣ ΜΩΡΟΙ ΔΙΑ ΧΝ· ΥΜΕΙΣ ΔΕ ΦΡΟΝΙΜΟΙ ΕΝ ΧΩ· ΗΜΕΙΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ·
ΥΜΕΙΣ ΔΕ ΙΣΧΥΡΟΙ· ΥΜΕΙΣ ΕΝΔΟΞΟΙ· ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΑΤΙΜΟΙ· ※ ΑΧΡΙ
ΤΗΣ ΑΡΤΙ ΩΡΑΣ· ΚΑΙ ΠΙΝΩΜΕΝ· ΚΑΙ ΔΙΨΩΜΕΝ· ΚΑΙ ΓΥΜΝΗ-
ΤΕΥΟΜΕΝ· ΚΑΙ ΚΟΛΑΦΙΖΟΜΕΘΑ· ΚΑΙ ΑΣΤΑΤΟΥΜΕΝ· ΚΑΙ
ΚΟΠΙΩΜΕΝ· ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΑΙΣ ΙΔΙΑΙΣ ΧΕΡΣΙΝ:- +

ϛ̅ ε̅ ἑρ(μηνεία) [illegible] καὶ τοῦτο [illegible]· [illegible] γάρ· οὗτοι μὲν [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible]· [illegible]· καὶ σοφοὶ [illegible]
[illegible] τοιαῦτα [illegible]

ῥαβδῷ· ἐν κολάσει· ἐν τιμωρίᾳ· σκόπει δὲ καὶ φιλοσοφίαν τοῦ
παύλου· τὴν ἐξουσίαν γὰρ αὐτὸς ἔχων καὶ τοῦτο· κολάζειν·
ἑτέρους ποιεῖ καὶ κυρίους λέγων· τί θέλετε· ἐν ὑμῖν τὸ πρᾶγμα κεῖσθαι φησίν·

Η κει(μενον) ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία· καὶ τοιαύτη πορνεία:

Η ερ(μηνεία) Οὐκ εἶπεν τολμᾶται πορνεία· ἀλλ' ἀκούεται πορνεία· καὶ τὸ ἐν ὑμῖν
μὲν δὲ ἐμφαντικῶς εἴρηται· τουτέστιν ἐν ὑμῖν τοῖς πιστοῖς· τοσοῦ-
τον ἀπολελαυκόσι μυστηρίων· τοῖς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν κληθεῖσιν:

Θ κει(μενον) ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται:

Θ ερ(μηνεία) καὶ γὰρ ὡς ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν ὁμιλεῖ τοῖς πιστοῖς· καὶ γάρ· καὶ θεσ-
σαλονικεῦσι γράφει λέγων· ἕκαστος τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι
ἐν ἁγιασμῷ· μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας· καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θ(εό)ν:

Ι κει(μενον) ὥστε γυναῖκα τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἔχειν:

Ι ερ(μηνεία) Οὐκ εἶπεν μητρυιὰν ἀλλὰ γυναῖκα πατρός· ὡς πολλῷ πλῆξαι
χαλεπώτερον:

ΙΑ κει(μενον) καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ:

ΙΑ ερ(μηνεία) φυσώμενοι· μὴ μοι εἴπῃς ὅτι εἷς ὁ πεπορνευκώς· κοινὸν
πάντων γέγονεν τὸ ἔγκλημα· κοινὸν δέ· οὐκ ἐν τῷ ἁμαρ-
τήματι λέγω· ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἀδείᾳ καὶ μὴ ἐπὶ τῇ παρρησίᾳ μου·
καὶ οὐχ οὕτως εἴρηκεν· ἀλλὰ ἀφῆκεν αὐτὸ μέσον· ἵνα πλή-
ξῃ μαζομένους· τὸν δὲ διδάσκαλον τὸν πορνεύσαντα κινῶ:

ΙΒ κει(μενον) καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε· ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑ-
μῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας:

ΙΒ ερ(μηνεία) Ὅτι ἔδει κοινὸν φησὶν τῆς ἐκκλησίας κοινῇ ἀποθῆναι προσχωρῆ-
σαι καὶ οὐκ εἶπεν οὐχὶ μᾶλλον ἐξεβάλετε· ἀλλ' ὡς ἐπὶ νό-
σου τινὸς καὶ λοιμοῦ πένθους χρεία ἐκτενοῦς:

ΙΓ κει(μενον) ἐγὼ μὲν γάρ· ὡς ἀπὼν τῷ σώματι παρὼν δὲ τῷ πνεύματι:

ΙΓ ερ(μηνεία) Οὐκ ἀναμένει αὐτοῦ τὴν παρουσίαν φησίν· οὐδὲ ἐκδέξασ-
θαι αὐτὸν καὶ τότε ἐκτάξαι· ἀλλ' ὥσπερ τινὰ λοιμὸν ἀπο-
κόψαι σπεύδει· πρὶν εἰς τὸ ὅλον σῶμα ἐπι-
νεμηθῆναι κατέσχεν· διὸ καὶ ἐπάγει λέγων· ἤδη κέκρικα ὡς παρών·
τοῦτο δὲ εἶπεν· οὐ μόνον καταναγκάζων αὐτοὺς ψηφίσασθαι
αὐτὸν καὶ οὐκ ἀφεῖναι· ἀλλ' ὅτι μετανοῆσαι· ἀλλὰ καὶ φοβῶν· ὡς
εἰδότας ἐπιγνωσόμενα· καὶ κριθησόμενα· τοῦτο γάρ ἐστιν
παρεῖναι τῷ πνεύματι· ὥσπερ ὁ Ἐλισσαῖος παρὼν τῷ Γιεζῇ· καί

β κει ΟC ΕCΤΙΝ ΜΟΥ ΤΕΚΝΟΝ ΑΓΑΠΗΤΟΝ ΚΑΙ ΠΙCΤΟΝ ΕΝ ΚΩ:

β ερ Τοῦτο φησὶν, τὴν περὶ αὐτὸν ἀγάπην ἐμφαίνων· καὶ ἐκείνους παρασκευάζων αἰδεσίμως αὐτὸν ἰδεῖν· καὶ [illegible] περὶ τὸν μαθητὴν [illegible] τοῦ πατρὸς ἐν τοῖς κατὰ θεὸν πράγμασιν :+

γ κει ΟC ϒΜΑC ΑΝΑΜΙΜΝΗCΕΙ:

γ ερ Οὐκ εἶπε διδάξει· ἵνα μὴ δυσανασχετῶσιν ὡς παρ᾿ αὐτοῦ μανθάνοντες :+

ΔΙΔΑCΚΩ

δ κει ΤΑC ΟΔΟΥC ΜΟΥ ΤΑC ΕΝ ΧΩ ΚΑΘΩC ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΝ ΠΑCΗ ΕΚΚΛΗCΙΑ:

δ ερ Τουτέστι, τὰς οἰκονομίας· τοὺς κινδύνους· τὰ ἔθη· τοὺς κανόνας· τοὺς θεσμοὺς· τοὺς ἀποστολικούς· τὰ ἄλλα πάντα. [illegible] γὰρ [illegible] γυμνητεύομεν· καὶ κολαφιζόμεθα· καὶ ἀστατοῦμεν· καὶ πάντα ταῦτα φησὶν ὑμᾶς ἀναμνήσει· καὶ ἀπὸ τῶν λόγων [illegible] ἐν Χριστῷ· πάντα [illegible] ἀγάπης [illegible] καὶ [illegible] ὅτι οὐδὲν [illegible] ἔχουσι [illegible] καὶ ὅτι [illegible] πανταχοῦ :–

ε κει ΩC ΜΗ ΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΔΕ ΜΟΥ ΠΡΟC ϒΜΑC· ΕΦϒCΙΩΘΗCΑΝ ΤΙΝΕC· ΕΛΕϒCΟΜΑΙ ΔΕ ΤΑΧΕΩC ΠΡΟC ϒΜΑC ΕΑΝ Ο ΚΣ ΘΕΛΗCΗ:

ε ερ Μέλλοντος [illegible] κατηγορίαν τοῦ πεφυσιωμένου [illegible] τοὺς λόγους· οὐ καθ᾿ αὑτοὺς [illegible] ἐκείνους διορθούμενος· καὶ τὸν πεφυσιωμένον [illegible] τοῖς ἄλλοις διαλέγεται. οὐκ ἀξιῶν ἐκεῖνον οὐδὲ τὸν παρ᾿ αὐτοῦ λόγον· καταπαύει δὲ αὐτῶν τὸ φρόνημα φιλαρχίας ἐν [illegible] τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ διδασκάλου· καὶ [illegible] :–

ϛ κει ΚΑΙ ΓΝΩCΟΜΑΙ· ΟΥ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΠΕΦϒCΙΩΜΕΝΩΝ ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΔϒΝΑΜΙΝ· ΟΥ ΓΑΡ ΕΝ ΛΟΓΩ Η ΒΑCΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΥ ΑΛΛ ΕΝ ΔϒΝΑΜΕΙ:

ϛ ερ Οὐδὲ γὰρ ἀπὸ [illegible] ἀλλὰ ἀπὸ τῆς τοῦ διδασκάλου [illegible] ἀπουσίας ἢ ἀπονοίας [illegible] γνώσομαι τὴν σοφίαν, ἀλλὰ τὴν δύναμιν· ὅμοιοι γὰρ [illegible] ἐκράτησαν· ἀλλὰ τὸ θαῦμα [illegible] τὴν διδασκαλίαν [illegible] μεγίστην ἀπόδειξιν [illegible] :+

ζ κει ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ· ΕΝ ΡΑΒΔΩ ΕΛΘΩ ΠΡΟC ϒΜΑC Η ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΠΝΕϒΜΑΤΙ ΤΕ ΠΡΑϒΤΗΤΟC:

ζ ερ Καὶ τὸ φοβερὸν [illegible] ὁ λόγος οὗτος· [illegible]

ιs κει ΟΥ ΚΑΛΟΝ ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ΥΜΩΝ:

ιs ερ ἐνταῦθα πάλιν αἰνίττεται πρὸς ἐκείνους ἀποτεινόμενος· δηλῶν,
ὅτι ἐκεῖνον μοιχὸν μέχρι τοῦ παρόντος αὐτὸν οὐκ ἐξέβαλον, ἀποτεινόμενος
καὶ καυχώμενοι ἑαυτῶν ∴ +

ιζ κει ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ ΜΙΚΡΑ ΖΥΜΗ ΟΛΟΝ ΤΟ ΦΥΡΑΜΑ ΖΥΜΟΙ:

ιζ ερ δηλοῖ διὰ τούτου· ὅτι οὐκ ἐκείνου φειδόμενος μόνον τοῦτο ποιεῖ· ἀλλὰ
καὶ αὐτὸν τοῦτον· ὁμοίως δὲ ὁ λόγος· εἰ καὶ ἐκείνου τὸ ἁμάρτημα·
ἀλλὰ ἀμελούμενον δύναται καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ἐκκλησίας σῶμα
μολύνεσθαι· ὅταν γὰρ ὁ πρῶτος ἁμαρτῶν μὴ δῷ δίκην ταχέως· καὶ ἕτεροι τὰ αὐτὰ πλημμελοῦσι ∴ +

ιη κει ΕΚΚΑΘΑΡΑΤΕ ΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑΝ ΖΥΜΗΝ:

ιη ερ τουτέστι· τὸν πονηρὸν τοῦτον· μᾶλλον δὲ οὐ περὶ τούτου μόνον
φησίν· ἀλλὰ καὶ ἄλλους αἰνίττεται· οὐ γὰρ πορνεία μόνον παλαιὰ
ζύμη· ἀλλὰ καὶ πᾶσα κακία· καὶ οὐκ εἶπε καθάρατε· ἀλλ'
ἐκκαθάρατε· ὅ ἐστι μετὰ ἀκριβείας καθάρατε· ὥστε μηδὲ
λείψανον· μηδὲ σκιὰν εἶναι τοιαύτην ∴ +

ιθ κει ΙΝΑ ΗΤΕ ΝΕΟΝ ΦΥΡΑΜΑ ΚΑΘΩΣ ΕΣΤΕ ΑΖΥΜΟΙ:

ιθ ερ δηλοῖ καὶ ἐμφαίνει· ὡς σφόδρα πολλῶν [illegible] κρατούσης τὴν κα-
κίαν· ἐπεὶ λέγει καθὼς ἐστε ἄζυμοι· οὐ τοῦτο λέγει ὅτι πάντες
ἦσαν καθαροί· ἀλλὰ καθὼς πρέπει εἶναι ὑμᾶς ∴ +

κ κει ΚΑΙ ΓΑΡ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΗΜΩΝ ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ ΕΤΥΘΗ ΧΣ· ΩΣΤΕ ΕΟΡ-
ΤΑΖΟΜΕΝ· ΜΗ ΕΝ ΖΥΜΗ ΠΑΛΑΙΑ· ΜΗΔΕ ΕΝ ΖΥΜΗ ΚΑΚΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΟΝΗΡΙΑΣ· ΑΛΛ ΕΝ ΑΖΥΜΟΙΣ ΕΙΛΙΚΡΙΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ·
ΕΓΡΑΨΑ ΥΜΙΝ ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ· ΜΗ ΣΥΝΑΝΑΜΙΓΝΥΣΘΑΙ
ΠΟΡΝΟΙΣ· ΚΑΙ ΟΥ ΠΑΝΤΩΣ ΤΟΙΣ ΠΟΡΝΟΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ
Η ΤΟΙΣ ΠΛΕΟΝΕΚΤΑΙΣ· Η ΑΡΠΑΞΙΝ· Η ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΑΙΣ ∴ +

κ ερ τὸν μὲν οὖν ἐργάτην τὸν πάλαι ἀναμιμνήσκει αὐτούς· ἑορτὴ γάρ φη-
σιν ὁ παρὼν καιρός· διὰ τί δὲ παλαιὰ ζύμη ἡ κακία [illegible]·
[illegible] τοιοῦτον εἶναι ∴ +

κα κει ἐπεὶ ὠφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν· ΝΥΝ ΔΕ ΕΓΡΑ-
ΨΑ ΥΜΙΝ· ΜΗ ΣΥΝΑΝΑΜΙΓΝΥΣΘΑΙ· ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΔΕΛΦΟΣ
ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΣ ΕΙ ΠΟΡΝΟΣ· Η ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΣ:

κα ερ [illegible] ὅτι [illegible] αὐτοῖς τοῦτο
οὐκ [illegible] οἶδεν αὐτοὶ [illegible]

ἔλεγεν· οὐχὶ ἡ καρδία μου ἦν μετὰ σοῦ· +

ΙΔ κει(μενον) ΗΔΗ ΚΕΚΡΙΚΑ ΩΣ ΠΑΡΩΝ, ΤΟΝ ΟΥΤΩ ΤΟΥΤΟ ΚΑΤΕΡΓΑΣΑΜΕΝΟΝ,
ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ ΣΥΝΑΧΘΕΝΤΩΝ ΥΜΩΝ
\+ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ·
ф ΣΥΝ ΤΗ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ ΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙ ΤΟΝ ΤΟΙΟΥΤΟΝ· ΤΩ ΣΑΤΑΝΑ
※

ΙΔ ἑρ(μηνεία) Οὐκ ἀφίησιν αὐτοὺς ἕτερόν τι ἐννοῆσαι· καὶ γὰρ ἐξήνεγκε
τὴν ἀπόφασιν ὡς παρών, φησίν· ἵνα μὴ δόξῃ ἀπὼν κρίνειν
καὶ αὐθεντία· ὅρα πῶς κοινωνοὺς καὶ αὐτοὺς ποιεῖ τοῦ κρίματος
προσθείς· συναχθέντων ὑμῶν· τὸ δὲ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου
ἡμῶν τοῦτ' ἔστι τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ ἐνυβρίσαντα· τὸν μετὰ τὸ γενέ-
σθαι πιστὸν καὶ ἐπώνυμον ἐκ τῆς Χριστοῦ προσηγορίας τοιαῦτα
τολμήσαντα· τοῦτον παραδοῦναι τῷ σατανᾷ. ἐν δὲ καὶ τὸ
παραδοῦναι τῷ σατανᾷ· ἀλλὰ μὴ ἐκδοῦναι αὐτὸς ἀνοίγων
αὐτῷ τῆς μετανοίας τὰς θύρας· καὶ πάντα τὸν τοιοῦτον ὡς
μὴ ἀνεχόμενον, μηδὲ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ μνημονεύσας· +
\+ τοῦτ' ἔστι κατὰ θεὸν μὴ ἀνεχομένου [illegible] προφήτου
κηρύγματος τοῦ ὀνόματος [illegible] συλλέγειν [illegible] ἐπεύχεσθαι·
ф Ὅταν [illegible] αὐτοῖς [illegible] ἵνα ὁ [illegible] καὶ ζωσιμος αὐ-
τοῦ παρόντος· οὕτως αὐτὸς [illegible] καὶ μὴ δῆς τὸ μὴ ὅσ-
[illegible] ἄξιος ὅθεν [illegible] ἴσασι τὰ λεγόμενα·
※ τοῦτ' ἔστιν ὁ Χριστὸς [illegible] τοιαύτην χάριν δίδωσιν [illegible]
[illegible] παραδίδοσθαι· ἢ ὅτι αὐτὸς μεθ' ὑμῶν καὶ
αὐτοῦ [illegible] ·+

ΙΕ κει(μενον) ΕΙΣ ΟΛΕΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ, ΙΝΑ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΩΘΗ ΕΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ

ΙΕ ἑρ(μηνεία) [illegible] καὶ τὸν [illegible] καὶ αὐτὸ [illegible]
τοῦ θεοῦ [illegible] ἐκτήξεσθαι αὐτοῦ τὴν σάρκα· ὅτε
δὴ γὰρ [illegible] αὐτὴν [illegible]
[illegible] ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ· τοῦτ' ἔστιν ἡ ψυχή· καὶ οὐχ ἁπλῶς
[illegible] ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ, ἀλλ' ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ πῶς αὐ-
τοὺς καὶ εὐκτέος [illegible] ἐκείνης ἀναμιμνήσκων· ἵνα καὶ
αὐτοὶ προθυμότερον [illegible]
μους [illegible] οὐκ ἀφίων αὐτὸν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] αὐτῶν [illegible]
[illegible] αὐτοῦ μὴ ἀτιμ[illegible] ·+

ἢ μᾶλλον προμοίαν τοῦ δικαίου παρὰ τοῖς ἀκούουσιν· ἐν τε τοῦ θεοῦ
αὐτοὺς ἀποστρέφῃ μόνον οὐχὶ λέγων· καὶ τί ποιήσω ἀνθρώπῳ
τοὐναντίον πάσχων, ὧν ἐπιθυμῶ· καὶ ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν τοῦ δι-
καίου ἀδικεῖς ἐπιτρέπων ἀνθρώποις· +

+ δεικνὺς ὅτι τολμηρὸν εἶναι τὸ πρᾶγμα καὶ παρανομίας· +

κζ κει(μ.) Η ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΚΡΙΝΟΥΣΙΝ:

κζ ερ(μ.) ἐπειδὴ γὰρ εἰκὸς καταφρονεῖν τῶν ἐθνικῶν τὸ παρὰ τοῖς ἐνδόξοις δικά-
ζεσθαι ἀνθρώποις· ἰδιώταις καὶ πολλῶν ἀπείροις πραγμάτων·
ὁρᾷ πῶς καὶ τοῦτο ἐπεθεράπευσεν· ὅμοιον γάρ, ὡς οἱ λοιποί· οὐ δεῖ μένειν
ἐκείνους κρίνειν· τοσοῦτον σοῦ ὄντες ἐκείνων ἀπέχει κρίνεσθαι· νῦν κρί-
νουσι τὸν κόσμον οἱ ἅγιοι· οὐ καὶ αὐτοὶ καθήμενοι καὶ λόγον ἀπαι-
τοῦντες· ἀλλὰ κατακρίνοντες. διὸ καὶ ἐπάγει· ἐν ὑμῖν ὁ κόσμος
κρίνεται· οὐκ εἶπεν ὑφ' ὑμῶν ἀλλ' ἐν ὑμῖν· ὥσπερ ὅταν λέγῃ· βασί-
λισσα νότου ἀναστήσεται· καὶ κατακρινεῖ τὴν γενεὰν ταύτην·
καὶ ἄνδρες νινευῖται ἀναστήσονται καὶ κατακρινοῦσι τὴν γενεὰν ταύτην:- τὴν

κη κει(μ.) ΚΑΙ ΕΙ ΕΝ ΥΜΙΝ ΚΡΙΝΕΤΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ:

κη ερ(μ.) ἵνα μὴ δόξῃ περὶ ἄλλων λέγειν, ὁρᾷ πῶς κοινοποιεῖ τὸν λόγον· +

κθ κει(μ.) ΑΝΑΞΙΟΙ ΕΣΤΕ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ:

κθ ερ(μ.) αἰσχίω ἢν ὑμῖν φέρει τὸ πρᾶγμα φησίν· ἐπειδὴ γὰρ ἄξιος ἦν αὐ-
τοὺς ὑπὸ τῶν ἔξω κρινομένων αἰσχύνεσθαι φησίν· τοὐναντίον
ἐστίν, ἡ αἰσχύνη ὅταν ὑπὸ τῶν ἔξω κρίνησθε· ἐκεῖνα γάρ, ἐλάχιστα
τὰ κριτήρια οὐ ταῦτα· +

λ κει(μ.) ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ ΑΓΓΕΛΟΥΣ ΚΡΙΝΟΥΜΕΝ ΜΗΤΙΓΕ ΒΙΩΤΙΚΑ: ΤΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ:-

λ ερ(μ.) περὶ δαιμόνων λέγει τῶν ἀγγέλων· πορεύεσθε, φησὶν ὁ χριστός, πορεύ-
εσθαι εἰς τὸ πῦρ τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις
αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς δέ φησιν ὁ ἀπόστολος· ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ
σατανᾶ· δηλονότι, μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιο-
σύνης· πάλιν δὲ καὶ ἐπὶ τούτων· τὸ κρινοῦμεν· ἀντὶ τοῦ
κατακρινοῦμεν· ὅταν γὰρ ἐκεῖναι αἱ ἀσώματοι δυνάμεις,
ἔλαττον ἡμῶν εὑρεθῶσιν ἔχουσαι· τῶν σάρκα περικειμένων,
χαλεπωτέραν δώσουσι δίκην· +

λα κει(μ.) ΒΙΩΤΙΚΑ ΜΕΝ ΟΥΝ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΑΝ ΕΧΗΤΕ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕ-
ΝΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ· ΤΟΥΤΟΥΣ ΚΑΘΙΖΕΤΕ· ΠΡΟΣ ΕΝΤΡΟΠΗΝ ΥΜΙΝ: λέγω

λα ερ(μ.) μετὰ ὑπερβολῆς διδάξαι βούλεται· ὅτι οὐδ' ἂν ὅτι οὖν ἢ τοῖς ἔξ-

δηλοῦσιν· ὅτι οὐδὲ δυνατὸν τοῦτο γενέσθαι· οὐδὲ σφόδρα
κουλεῖ τοῦτο· ἐπεὶ φησὶν ἔδει ἄρα· οἰκουμένην ἑτέραν ζητῆσαι:- +

κβ κει Η ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΗΣ· Η ΛΟΙΔΟΡΟΣ· Η ΜΕΘΥΣΟΣ· Η ΑΡΠΑΞ· ΤΩ ΤΟΙΟΥΤΩ ΜΗΔΕ ΣΥΝΕΣΘΙΕΙΝ:

κβ ερ ἐν τούτοις παρενέθηκεν· καὶ προσκατέλεξεν· τὸν περὶ τῶν εἰδωλοθύτων λόγον· ὃν μικρὸν ὕστερον μέλλει γυμνάζειν:- +

κγ κει ΤΙ ΓΑΡ ΜΟΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΞΩ ΚΡΙΝΕΙΝ· ΟΥΧΙ ΤΟΥΣ ΕΣΩ ΥΜΕΙΣ ΚΡΙΝΕΤΕ:

κγ ερ τοὺς δὲ ἔσω καὶ τοὺς ἔξω· τοὺς χριστιανοὺς καὶ τοὺς ἕλληνας λέγει:-

κδ κει ΤΟΥΣ ΔΕ ΕΞΩ Ο ΘΕΟΣ ΚΡΙΝΕΙ:

κδ ερ ἐπεὶ δὴ γὰρ εἶπεν τί μοι τοὺς ἔξω κρίνειν· ἵνα μή τις νομίσῃ
ἀτιμωρήτους τούτους εἶναι· ἕτερον δικαστήριον αὐτοῖς
ἐφίστησιν φοβερώτερον τούτου:-

ὑπ. τοῦτο δὲ εἶπεν· ὁμοῦ μὲν ἐκείνους φοβῶν· ὁμοῦ δὲ τούτους παραμυθούμενος· καὶ δηλοῦσιν ὅτι ἡ κόλασις αὐτὴ ἡ πρόσκαιρος τῆς δηλώσεως ἐξαρπάζει· ὃ καὶ ἤδη πεπόνθαμεν ἀλλαχοῦ λέγων· κρινόμενοι ὑπὸ κυρίου παιδευόμεθα· ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν:- +

κε κει ΚΑΙ ΕΞΑΡΕΙΤΕ ΤΟΝ ΠΟΝΗΡΟΝ ΕΞ ΥΜΩΝ ΑΥΤΩΝ:

κε ερ μαρτυρίαν ἐντεῦθεν παλαιὰν τίθησιν· δηλῶν ὅτι οὐ καινοτομία τὸ τοιοῦτο· ἀλλὰ καὶ ἀρχῆθεν αὐτὸ ἐδόκει τῷ νομοθέτῃ:- +

\+ κς κει ΤΟΛΜΑ ΤΙΣ ΥΜΩΝ ΠΡΑΓΜΑ ΕΧΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΤΕΡΟΝ ΚΡΙΝΕΣΘΑΙ· ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ:

κς ερ περὶ πλεονεξίας ἐντεῦθεν διαλεγόμενος· ζέων τῇ φροντίδι τῆς διορθώσεως τῶν ἁμαρτανόντων· οὐκ ἀνέχεται διατηρῆσαι τάξιν· ἀλλὰ ποιεῖ τῆς ἀκολουθίας ἄνωθεν· ἕτερον ἁμάρτημα διορθοῦται πάλιν· καὶ οὕτως ἐπὶ τὸ πρότερον ἐπάνεισιν· ὅρα δὲ πῶς ἐντεῦθεν ὀνόματα τὸν γυμνάζων· καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου καὶ ἐγκαλεῖ· ὅτι δὲ τὸ τοιοῦτον εἶπεν· ὅτι ἀναμιγνύμενοι ἤδη κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων οὐ δεῖ· πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον· πρὸς τὸν φίλον μὲν ἀποτυχόντα τὸν ἐχθρὸν δὲ ἀλλὰ αὐτὴν ἐκεῖνον· πῶς οὐκ αἰσχύνῃ καὶ ἐρυθριᾷς· ὅταν ὁ ἕλλην τῷ χριστιανῷ καθέζηται δικάζων· εἰ δὲ καὶ τὸ μὴ ἐπὶ τῶν ἀπίστων εἶπεν· ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀδίκων· ἐπεὶ δὴ γὰρ περὶ δικαστῶν ὁ λόγος ἦν· οἱ δικαζόμενοι δὲ οὐδὲν ἕτερον ἢ ἐπιζητοῦσιν· ἀσφαλῶς.

λε ἑρ Τοὺς δὲ μάργους ἐνταῦθα ἐμήνυσεν. ἐπειδὴ γὰρ ... τοὺς
πορνεύοντας καταφέρεσθαι. ἡ δὲ πορνεία ἀπὸ τρυφῆς καὶ γαστρι-
μαργίας. τούτου χάριν σφοδρῶς κολάζει τὸ πάθος. ὁμοίως
δὲ ὥσπερ λέγοι· ἔξεστιν φαγεῖν φησίν· ἀλλὰ μὴ μετὰ ἀσωτίας.

λϛ κεί ΠΑΝΤΑ ΜΟΙ ΕΞΕΣΤΙΝ· ΑΛΛ' ΟΥΚ ΕΓΩ ΕΞΟΥΣΙΑΣΘΗΣΟΜΑΙ ΥΠΟ ΤΙΝΟΣ:

λϛ ἑρ Διὰ τούτου δηλοῦν φησιν. ὅτι τὰ ἐν ἐξουσίᾳ ποιῶν. οὐ μόνον οὐ συμ-
φέρει. ἀλλ' οὐδὲ ἐξουσία ἐστίν, ἀλλὰ δουλεία. οἷον κύριος εἶ τοῦ φα-
γεῖν. οὐκοῦν μένε κύριος ὢν καὶ σκόπει μὴ γένῃ δοῦλος τούτου
τοῦ πάθους. ὁ μὲν γὰρ ... αὐτῷ κεχρημένος, καὶ τούτου
κύριός ἐστιν. ὁ δὲ ... ἁμαρτίαν ἐξ ... οὐκέτι ἐστὶν κύριος, ἀλλὰ δοῦλος
αὐτοῦ γίνεται. τῆς ἀδηφαγίας ἐν αὐτῷ τυραννούσης. ἰδοὺ πῶς
τὸν μὲν ... ἐξουσίαν ἔχειν ... ὑπεξουσίαν ὄντα. τοῦ-
το γὰρ ... αὐτῷ ... ἐναντίον ... ἀντιθέ-
σις. ... ἕκαστος ... ἔξεστί μοι τρυφᾶν, αὐ-
τὸς δὲ φησίν. οὐχ οὕτως αὐτὸ ποιεῖς. ὡς ἐξουσίαν ἔχων αὐτοῦ.
ἀλλ' ὡς αὐτὸς ὑποκείμενος τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ. οὐ γὰρ ἔχεις
ἐξουσίαν τῆς γαστρός. ἕως ἂν ἄσωτος ᾖς, ἀλλ' αὕτη σοῦ τὴν
ἐξουσίαν ἔχει. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ χρημάτων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ...

λζ κεί ΤΑ ΒΡΩΜΑΤΑ ΤΗ ΚΟΙΛΙΑ· ΚΑΙ Η ΚΟΙΛΙΑ ΤΟΙΣ ΒΡΩΜΑΣΙΝ:

λζ ἑρ Κοιλίαν ἐνταῦθα, οὐ τὴν γαστέρα. ἀλλὰ τὴν γαστριμαργίαν
φησίν. ὡς ὅταν λέγῃ ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία. οὐ περὶ τοῦ μέλους
λέγων, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀδηφαγίας. καὶ ὅτι οὐ σῶμα διαβάλ-
λει ἀλλὰ κοιλίαν ἐντεῦθεν φησίν. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ.
ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν. τὰ βρώματα πρὸς τὴν γαστριμαργίαν
ἔχει φιλίαν. καὶ αὕτη πρὸς αὐτά. καὶ οὐ δύναται ἡμᾶς πρὸς
τὸν Χριστὸν ἀγαγεῖν. ἀλλὰ πρὸς αὐτὰ ἕλκει. πάθος γάρ χαλεπὸν καὶ
θηριῶδες ἐστί· καὶ δούλους ποιεῖ· καὶ ταύτῃ διακονήσασθαι πα-
ρασκευάζει.

λη κεί Ο ΔΕ ΘΕΟΣ· ΚΑΙ ΤΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙ· ΤΟ ΔΕ ΣΩΜΑ
ΟΥ ΤΗ ΠΟΡΝΕΙΑ, ΑΛΛΑ ΤΩ ΚΥΡΙΩ· ΚΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΩ ΣΩΜΑΤΙ:

λη ἑρ Οὐ τὴν γαστέρα ... ἀλλὰ τὴν ἄμετρον ἐπιθυμίαν. οὐδὲ τὴν
τροφήν. ἀλλὰ τὴν τρυφήν.

† Οὐ γὰρ ... ἵνα ἄσωτος ᾖς καὶ πορνεύ-
ῃς. ... ἀλλ' ἵνα ... Χριστῷ ...

θεν τὴν ὕβριν ἐπιτείνων [illegible] χρή. ἀνδρὶ δὲ τὴν δοκοῦσαν

ἀντίθεσιν. μονονουχὶ λέγων. τί δή; τί οὐδεὶς ἐν ὑμῖν

[illegible] σοφὸς. οὐδεὶς ἱκανὸς διακρῖναι. καὶ τί τοῦτο; καὶ γὰρ

μηδεὶς ᾖ σοφὸς τοῖς ἐλαχίστοις ἐπιτρέψον. τὸ δὲ πρόσ

ωπον [illegible] ὑμῖν λέγω. ἐλέγχοντος ἐστὶ τὴν τούτων

ἀντίθεσιν. [illegible] περὶ τὴν [illegible]

ΛΒ κει. ΟΥΤΩΣ ΟΥΚ ΕΝΙ ΕΝ ΥΜΙΝ ΟΥΔΕ ΕΙΣ ΣΟΦΟΣ ΟΣ ΔΥΝΗΣΕΤΑΙ ΔΙΑΚΡΙΝΑΙ ΑΝΑ ΜΕΣΟΝ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΑΥΤΟΥ. ΑΛΛΑ ΑΔΕΛΦΟΣ ΜΕΤΑ ΑΔΕΛΦΟΥ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΕΠΙ ΑΠΙΣΤΩΝ. ΗΔΗ ΜΕΝ ΟΥΝ ΟΛΩΣ ΗΤΤΗΜΑ ΥΜΙΝ ΕΣΤΙΝ ΟΤΙ ΚΡΙΜΑΤΑ ΕΧΕΤΕ ΜΕΘ ΕΑΥΤΩΝ. ΔΙΑ ΤΙ ΟΥΧΙ ΜΑΛΛΟΝ ΑΔΙΚΕΙΣΘΑΙ. ΔΙΑ ΤΙ ΟΥΧΙ ΜΑΛΛΟΝ ΑΠΟΣΤΕΡΕΙΣΘΕ. ΑΛΛΑ ΥΜΕΙΣ ΑΔΙΚΕΙΤΕ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΕΡΕΙΤΕ ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΑΔΕΛΦΟΥΣ. Η ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ ΑΔΙΚΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΘΥ ΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΟΥΣΙΝ.

ΛΒ ερ. διὰ φθόνον τὸ ἔγκλημα. ὅτι καὶ κρίνεται καὶ ἐπὶ ἀπίστων.

ΛΓ κει. ΜΗ ΠΛΑΝΑΣΘΕ. ΟΥΤΕ ΠΟΡΝΟΙ ΟΥΤΕ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΑΙ ΟΥΤΕ ΜΟΙΧΟΙ ΟΥΤΕ ΜΑΛΑΚΟΙ ΟΥΤΕ ΑΡΣΕΝΟΚΟΙΤΑΙ ΟΥΤΕ ΠΛΕΟΝΕΚΤΑΙ ΟΥΤΕ ΚΛΕΠΤΑΙ:

ΛΓ ερ. ἐνταῦθα εὑρήσεις τινὰς λέγοντας. ἀσέβειαν μὲν μόνην [illegible] οἱ μὲν ὅτι φιλάνθρωπος ὢν ὁ θεὸς καὶ ἀγαθὸς. [illegible] ἐπιτιμήμασιν. διό φησιν. μὴ πλανᾶσθε. [illegible] ἔσχατος καὶ [illegible] χρῆται τὸ ἀντίον [illegible]

ΛΔ κει. ΟΥΤΕ ΜΕΘΥΣΟΙ ΟΥ ΛΟΙΔΟΡΟΙ ΟΥΧ ΑΡΠΑΓΕΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΘΥ ΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΟΥΣΙΝ. ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΤΙΝΕΣ ΗΤΕ. ΑΛΛΑ ΑΠΕΛΟΥΣΑΣΘΕ ΑΛΛΑ ΗΓΙΑΣΘΗΤΕ ΑΛΛΑ ΕΔΙΚΑΙΩΘΗΤΕ ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΚΥ ΙΥ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΤΟΥ ΘΥ ΗΜΩΝ:

ΛΔ ερ. καὶ τῶν [illegible] ἁμαρτημάτων [illegible] τὸ τῆς μέθης καὶ τὸ τῆς λοιδορίας. καὶ γὰρ καὶ ὁ χς τὸν καλοῦντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μωρὸν τῇ γεέννῃ παραδίδωσιν. καὶ τῶν ἰουδαίων [illegible]

+ ἐνδεικνύμενός φησι τὴν φιλανθρωπίαν [illegible] οὐ γὰρ τῶν ἁμαρτημάτων ἀπήλλαξε μόνον. ἀλλὰ καὶ ἁγίους ἐποίησε καὶ δικαίους. ταῦτα δὲ [illegible]

ΛΕ κει. ΠΑΝΤΑ ΜΟΙ ΕΞΕΣΤΙΝ ΑΛΛ ΟΥ ΠΑΝΤΑ ΣΥΜΦΕΡΕΙ.

λε ερμ. τοὺς μὲν μάργους ἐνταῦθα ἐμνήσθη· ὡς δὲ γὰρ ἐν τοῖς

πόρνους καὶ παραδέχεσθαι καὶ ἡ πορνεία ἀπὸ τρυφῆς καὶ γα-

στριμαργίας. τούτου χάριν σφοδρῶς κολάζει τὸ πάθος. ὁμοίως

δὲ ὡς ἂν μέγιστον ἐξ ἐπιθυμίας φησὶν, ἁμαρτίαν μεγάλην ἀσωτίας ✝

λϛ κει. ΠΑΝΤΑ ΜΟΙ ΕΞΕΣΤΙΝ· ΑΛΛ' ΟΥΚ ΕΓΩ ΕΞΟΥΣΙΑΣΘΗΣΟΜΑΙ ΥΠΟ ΤΙΝΟΣ·

λϛ ερμ. ἀπὸ τούτου δείκνυσιν, ὅτι τὸ ἐν ἐξουσίᾳ ποιεῖν οὐ μόνον οὐ συμ-

φέρει· ἀλλ' οὐδὲ ἐξουσία ἐστὶν ἀλλὰ δουλεία. ὁ μὲν κύριος τοῦ φα-

γεῖν· οὐκ οὖν μένει κύριος ὢν καὶ σὺ μὴ γένῃ δοῦλος τούτου

τοῦ πάθους. ὁ μὲν γάρ, ὅταν θέλῃ αὐτῷ καὶ χρώμενος αὐτὸς αὐτοῦ

κύριός ἐστιν. ὁ δὲ εἰς ἁμαρτίαν ἐξιὼν οὐκέτι ἐστὶν κύριος ἀλλὰ δοῦλος

αὐτοῦ γίνεται. τῆς ἀδηφαγίας ἐν αὐτῷ τυραννούσης. ἴδωμεν

τὸν νομίζοντα ἐξουσίαν ἔχειν ἐν ὑπεξουσίαν ὄντα. ποῦ

γὰρ ἐστὶν αὐτοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ᾗ ... περὶ τροφῆς ... ἀντί-

θεσις ... λέγειν· ἐξεῖναί μοι τρυφᾶν, αὐ-

τὸς φησὶν· οὐχ οὕτως αὐτὸς ποιεῖς· ὡς ἐξουσίαν ἔχων αὐτοῦ.

ἀλλ' ὡς αὐτὸς ὑποκείμενος τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ. οὐ γὰρ ἔχεις

ἐξουσίαν τῆς γαστρός, ἕως ἂν ἄσωτος ᾖς, ἀλλ' αὕτη σου τὴν

ἐξουσίαν ἔχει. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ χρημάτων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐστὶν ἰδεῖν.

λζ κει. ΤΑ ΒΡΩΜΑΤΑ ΤΗ ΚΟΙΛΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΛΙΑ ΤΟΙΣ ΒΡΩΜΑΣΙΝ·

λζ ερμ. κοιλίαν ἐνταῦθα, οὐ τὴν γαστέρα, ἀλλὰ τὴν γαστριμαργίαν

φησίν. ὡς ὅταν λέγῃ ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία, οὐ περὶ τοῦ μέλους

λέγων, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀδηφαγίας. καὶ ὅτι τοῦ σῶμα διὰ ...

... φησίν. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ.

ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· τὰ βρώματα πρὸς τὴν γαστριμαργίαν

ἔχει φιλίαν. καὶ αὕτη πρὸς αὐτά. καὶ οὐ δύναται ἡμᾶς πρὸς

τὸν χριστὸν ἄγειν. ἀλλὰ πρὸς αὐτὰ ἕλκει. πάθος γάρ ἐστι χαλεπὸν καὶ

θηριῶδες ἐστι· καὶ δούλους ποιεῖ καὶ ταύτῃ διακονεῖσθαι πα-

ρασκευάζει.

λη κει. Ο ΔΕ ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΤΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙ· ΤΟ ΔΕ ΣΩΜΑ

ΟΥ ΤΗ ΠΟΡΝΕΙΑ ΑΛΛΑ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΚΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΩ ΣΩΜΑΤΙ·

λη ερ. οὐ τὴν γαστέρα φησὶν ἀλλὰ τὴν ἀμετρον ἐπιθυμίαν. οὐδὲ τὴν

τροφήν, ἀλλὰ τὴν τρυφήν ✝

✝ οὐ γάρ ... ἀσθένεια ... ἵνα ἄσωτος ᾖ καὶ πόρνος·

... ἵνα γαστρίμαργος ᾖ ... ἀλλ' ἵνα τὸν χριστὸν ἔχῃ ...

θερ τὴν δίκην ἐπὶ τῶν ἀρχῶν· ἀμφοτέρας δὲ τὴν δοκοῦσαν
ἀντίθεσιν· μονονουχὶ λέγων· τί λέγεται ὅτι οὐδεὶς ἐν ὑ-
μῖν σοφός· οὐδεὶς ἱκανὸς διακρῖναι· καὶ τί τοῦτο· καὶ γὰρ
μηδεὶς ᾖ σοφός· ποῖοι ἐλάχιστοι ἐπιτρέπειν· τὸ δὲ πρὸς
ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· ἐλέγχοντός ἐστιν τὴν τούτων
ἀντίθεσιν· ὅσα οὐδὲ ἦν οὖσαν καὶ περὶ τὴν ∵ +

λβ κει(μενον) ΟΥΤΩΣ ΟΥΚ ΕΝΙ ΕΝ ΥΜΙΝ· ΟΥΔΕΙΣ ΣΟΦΟΣ· ΟΣ ΔΥΝΗΣΕΤΑΙ ΔΙΑ
ΚΡΙΝΑΙ· ΑΝΑ ΜΕΣΟΝ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΑΥΤΟΥ· ΑΛΛΑ ΑΔΕΛΦΟΣ ΜΕ
ΤΑ ΑΔΕΛΦΟΥ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΕΠΙ ΑΠΙΣΤΩΝ· ΗΔΗ
ΜΕΝ ΟΥΝ ΟΛΩΣ ΗΤΤΗΜΑ ΥΜΙΝ ΕΣΤΙΝ· ΟΤΙ ΚΡΙΜΑΤΑ ΕΧΕ
ΤΕ ΜΕΘ ΕΑΥΤΩΝ· ΔΙΑ ΤΙ ΟΥΧΙ ΜΑΛΛΟΝ ΑΔΙΚΕΙΣΘΑΙ· ΔΙΑ
ΤΙ ΟΥΧΙ ΜΑΛΛΟΝ ΑΠΟΣΤΕΡΕΙΣΘΕ· ΑΛΛΑ ΥΜΕΙΣ ΑΔΙΚΕΙΤΕ
ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΕΡΕΙΤΕ· ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΑΔΕΛΦΟΥΣ· Η ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ
ΟΤΙ ΑΔΙΚΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΘΥ ΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΟΥΣΙΝ ∵ +

λβ ερ(μηνεια) δικάζεσθαι ὅλως τὸ ἥττημα· ὅτι καὶ κρίνεσθαι καὶ ἐπὶ ἀπίστων ∵ +

λγ κει ΜΗ ΠΛΑΝΑΣΘΕ· ΟΥΤΕ ΠΟΡΝΟΙ· ΟΥΤΕ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΑΙ· ΟΥΤΕ
ΜΟΙΧΟΙ· ΟΥΤΕ ΜΑΛΑΚΟΙ· ΟΥΤΕ ΑΡΣΕΝΟΚΟΙΤΑΙ· ΟΥΤΕ ΠΛΕΟ
ΝΕΚΤΑΙ· ΟΥΤΕ ΚΛΕΠΤΑΙ:

λγ ερ ἐνταῦθα ἐρρίζωται τινὰς λέγοντας· ἀρκεῖ καὶ μόνον ὁμολογοῦσιν
οἱ πολλοί· ὅτι φιλάνθρωπος ὁ θεὸς καὶ ἀγαθός· οὐ κολάζε-
σθαι τοῖς πονηροῖς ἁμαρτήμασιν· διό φησιν· μὴ πλανᾶσθε· παρὰ
γὰρ ἔσχατος καὶ ἄνω... ἐπεὶ ἰσάμενος χρηστοῦ τῶν ἐναντίων τυχεῖν

λδ κει ΟΥΤΕ ΜΕΘΥΣΟΙ· ΟΥ ΛΟΙΔΟΡΟΙ· ΟΥΧ ΑΡΠΑΓΕΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΘΥ ΟΥ ΚΛΗΡΟ
ΝΟΜΗΣΟΥΣΙΝ· + ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΤΙΝΕΣ ΗΤΕ· ΑΛΛΑ ΑΠΕΛΟΥΣΑΣΘΕ· ΑΛ
ΛΑ ΗΓΙΑΣΘΗΤΕ· ΑΛΛΑ ΕΔΙΚΑΙΩΘΗΤΕ ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΚΥ
ΙΥ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΤΟΥ ΘΥ ΗΜΩΝ:

λδ ερ καὶ πάντα τὰ τῶν ἐσχάτων ἁμαρτημάτων ἀπὸ τοῦ πορνείας καὶ τὸ
τῆς λοιδορίας· καὶ γὰρ καὶ ὁ χς τὸν καλέσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ μωρὸν τῇ γεέννῃ παραδίδωσιν· καὶ ὅ τε τῶν ἰουδαίων καὶ
ὁ σωματικὸς ... ἐξ εἰρήνης ∵ +

+ ἐμνημόνευσαν τί φησιν τῆς φιλανθρωπίας τὸ μέγεθος· οὐ γὰρ
τῶν ἁμαρτημάτων ἀπήλλαξε μόνον· ἀλλὰ καὶ ἡγίασεν· καὶ
ἐδικαίωσεν· ταῦτα δὲ ...

λε κει ΠΑΝΤΑ ΜΟΙ ΕΞΕΣΤΙΝ ΑΛΛ ΟΥ ΠΑΝΤΑ ΣΥΜΦΕΡΕΙ·

μγ΄ κεφ. ΠΑΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑ Ο ΕΑΝ ΠΟΙΗΣΕΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑ-
ΤΟΣ ΕΣΤΙΝ· Ο ΔΕ ΠΟΡΝΕΥΩΝ· ΕΙΣ ΤΟ ΙΔΙΟΝ ΣΩΜΑ ΑΜΑΡΤΑΝΕΙ·
Η ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΥΜΩΝ ΝΑΟΣ· ΤΟΥ ΕΝ ΥΜΙΝ ΑΓΙΟΥ
ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΕΣΤΙΝ· ΟΥ ΕΧΕΤΕ ΑΠΟ ΘΥ· ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΕ ΕΑΥΤΩΝ·
ΗΓΟΡΑΣΘΗΤΕ ΓΑΡ ΤΙΜΗΣ· ΔΟΞΑΣΑΤΕ ΔΗ ΤΟΝ ΘΝ ΕΝ ΤΩ ΣΩΜΑ-
ΤΙ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΥΜΩΝ· ΑΤΙΝΑ ΕΣΤΙΝ ΤΟΥ ΘΥ·

μγ΄ ἑρ. τοῦ κυρίου κἀκ τοῦ δήλου μὸν ὅτι· ἐπειδὴ γὰρ πολλῶν μελῶν ἡμᾶς ἔφη λόγον·
μέλη Χριστοῦ αὐτοὺς ὄντας ἔδειξε καὶ σῶμα αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν ἔχειν
κεφαλὴν ... εἰ μὴ ὕστερον ὠνόμασεν· ὡς αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ τὸ
σῶμα γίνεσθαι· ὁ δὲ πορνεύσας ἀνθρώπου σώματος· ὅσα ὁ πόρνος
κολλᾶται τῇ πόρνῃ· οὐκ ἔστι τοῦ Χριστοῦ σῶμα οὐδὲ μέλη Χριστοῦ ἐστιν· ἀλλ' εἰς
τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει· φθείρουσα γὰρ ἡ χάρις τὸν πορνεύ-
οντα· ἀφίστησιν αὐτὸν τοῦ εἶναι σῶμα Χριστοῦ· ὥστε συμβαίνει αὐ-
τὸν εἰς τὸ ἴδιον σῶμα τὴν ἁμαρτίαν ποιεῖν· ∴ +

Πῶς οὖν ὁ ἀνδροφόνος φησὶν οὐχὶ τὴν χεῖρα μιαίνει· τί δὲ ὁ πλεο-
νέκτης καὶ ὁ ἅρπαξ· παντί που δῆλον· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδὲν εἶχε μοῦ-
νον ὅτι φόνον χεῖρον· ἐπ' ὄρος αὐτὸ αὔξησαι βουλόμενος· ὅτι ἐπὶ τῆς
πορνείας ὁλόκληρον τὸ σῶμα γίνεται μιαρόν· ὥσπερ γὰρ εἰς
ἀκαθαρσίας ἐμπεσὸν· καὶ τῷ μολυσμῷ καταβαπτιζόμενον
οὕτω φύρεται· τοῦτο δὲ καὶ ἡμῖν ἔθος· ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς πλεονε-
ξίας καὶ τῆς ἁρπαγῆς· οὐκ ἄν τις σπουδάσειεν· εἰς βαλανεῖον
ἐλθεῖν· ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἀπαντᾷ· ἀπὸ δὲ μί-
ξεως πορνικῆς· καθάπερ ὅλος γενόμενος ἀκάθαρτος· ἐπὶ τὸ
λούσασθαι ἔρχεται· οὕτως ἔχει τι μεῖζον τὸ συνειδὸς ἀπὸ τῆς ἁμαρ-
τίας ταύτης· εἰ καὶ μὴ τιμὰς χαλεπωτέραν· ἀμφότερα μὲν οὖν
χαλεπά· καὶ πλεονεξία καὶ πορνεία καὶ εἰς γέενναν ἐμβάλλει·

ἀλλ' ἐπειδὴ οἰκονομικῶς πάντα ὁ Παῦλος ποιεῖ· οἷς ἔχει
τούτοις αὔξει τὸ τῆς πορνείας ἔγκλημα· οὐκ ἀπὸ τοῦ
ἁγίου πνεύματος ἀλλὰ τοῦ ἐν ὑμῖν· ὅπερ ἦν καὶ παραμυ-
θουμένου· καὶ τὸν ἀδελφὸν καταθήκειν· ἀπὸ μὲν τοῦ ὁμοῦ
ποιῶν τὸν ἀκροατὴν καὶ φοβῶν· καὶ τὸ μὲν δεικνύντος τὴν παρα-
καταθήκην καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ παρακατατεθειμένου· ∴ +

※ Πρὸς γὰρ ἐκείνους οὐδὲν ἔχαιρεν· ἀλλὰ καὶ γυμνοῖ τὰ σωρίαν
τῶν ἐθνῶν· ἔχοντες τροφὴν καὶ σκεπάσματα· τούτοις ἀρκεσ-

ὡς ἐκφαυλίζων· καὶ ὁ κ(ύριο)ς τῷ σώματι· ὥσπερ καὶ αὐτοὶ ἐξουθενοῦμεν· φρίξω-
μεν ὅτι τοῦ ἀρ... καθημένου ἄξιον θεὸν τῶν γενέσθαι μετὰ τοῦ-
σούτοις κακοῖς· καταισχυνομένους αὐτούς:

λθ ΚΕΙ Ο ΔΕ ΘΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΝ ΗΓΕΙΡΕΝ· ΚΑΙ ΗΜΑΣ ΕΞΕΓΕΙΡΕΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΑΥΤΟΥ

λθ ΕΡ κατηγορήσας ἱκανῶς τῶν γαστριμάργων· καὶ τὴν τῶν μελλόντων
ἐλπίδα τῆς κακίας ταύτης ἀπαγγέλλει· ἐπὶ μὲν
τοῦ κυ ἁπλῶς φησιν τὸν κν ἤγειρεν· ἐπὶ δὲ τῶν ἡμετέρων σωμάτων
προσέθηκεν τὸ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· τὴν ἀξιοπιστίαν τοῦ
ποιοῦντος ἰσχύος· τοὺς ἀντιλέγοντας ἐπιστομίζων· ...
... μὴ θαυμάσῃς ... οὐ γὰρ
ὡς ἀπορούντος τοῦ υἱοῦ τοῦ προσθήκην· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ λέγων·
λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν· καὶ
πάλιν ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐξουσίαν ἔχω
λαβεῖν αὐτήν· καὶ ὁ Λουκᾶς δὲ ἐν ταῖς πράξεσί φησιν· οἷς πα-
ρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα· τίνος οὖν ἕνεκεν οὕτω φησίν· ἵνα τοῦ
πόνου ... ὅτι καὶ τὰ τοῦ υἱοῦ τῷ πατρὶ λογίζεσθαι· καὶ τὰ τοῦ πρς τῷ
υἱῷ· ὡς γὰρ αὐτὸς ὁ υἱὸς φησίν· ἃ γὰρ ἐκεῖνος ποιεῖ ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς
ὁμοίως ποιεῖ· σφόδρα δὲ εὐκαίρως ἐνταῦθα τῆς ἀναστάσεως
ἐμνημόνευσεν ἐν τοῖς ἐπιτιμήμασι· καταστέλλων τῆς γα-
στρὸς τὴν τυραννίδα:

Μ ΚΕΙ ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΥΜΩΝ ΜΕΛΗ ΧΥ ΕΣΤΙΝ:

Μ ΕΡ ἀπὸ τοῦ προοιμίου ἐνδεικνύς· ἐπὶ τὸν περὶ πορνείας ... πά-
λιν ἀπὸ τούτου ... ἐρχεται· οὐκ ... ἀλλ' αὐτὸ διαλέ-
γόμενος· ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς μὴ πορνεύουσιν· καὶ τούτους
ἀσφαλιζόμενος· μὴ ... τοῖς αὐτοῖς:

ΜΑ ΚΕΙ ΑΡΑΣ ΟΥΝ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΧΥ ΠΟΙΗΣΩ ΠΟΡΝΗΣ ΜΕΛΗ· ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ· ΟΥΚ
ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ Ο ΚΟΛΛΩΜΕΝΟΣ ΤΗ ΠΟΡΝΗ ΕΝ ΣΩΜΑ ΕΣΤΙΝ, Ε-
ΣΟΝΤΑΙ ΓΑΡ ΦΗΣΙΝ ΟΙ ΔΥΟ ΕΙΣ ΣΑΡΚΑ ΜΙΑΝ· Ο ΔΕ ΚΟΛΛΩΜΕΝΟΣ
ΤΩ ΚΩ ΕΝ ΠΝΕΥΜΑ ΕΣΤΙΝ:

ΜΑ ΕΡ ἐπὶ τὸ φρικωδέστερον μᾶλλον ἄγει τὸν λόγον· οὐ γὰρ εἶπεν συνά-
πτω τῇ πόρνῃ· ἀλλὰ ποιήσω πόρνης μέλη:

ΜΒ ΚΕΙ ΦΕΥΓΕΤΕ ΤΗΝ ΠΟΡΝΕΙΑΝ:

ΜΒ ΕΡ οὐκ εἶπεν ἀπέχεσθαι πορνείας· ἀλλὰ φεύγετε· τουτέστι μετὰ
σπουδῆς ... ζητεῖσθαι τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ:

ριδυσκόλων παραινῶν παραγγελμάτων :- +

μθ κει(μενον) ΑΛΛΕΚΑΣΤΟΣ·ΙΔΙΟΝΧΑΡΙΣΜΑΕΧΕΙΕΚΘ̅Υ̅·ΟΣΜΕΝΟΥΤΩΣ ΟΣ
ΔΕΟΥΤΩΣ·ΛΕΓΩΔΕΤΟΙΣΑΓΑΜΟΙΣΚΑΙΤΑΙΣΧΗΡΑΙΣΚΑΛΟΝ
ΑΥΤΟΙΣΙΝΑΜΕΙΝΩΣΙΝΩΣΚΑΓΩ:

μθ ερ(μηνεία) ἐπαινεῖ σφόδρα αὐτῶν κατηγορήσων, φησὶ, διὰ τὴν ἀκρασίαν
ὑμῶν· ἐπαινῶν αὐτοὺς παρθενευθήσαντας, φησίν· ἔχει χάρισμα [illegible]

ν κει(μενον) ΕΙΔΕΟΥΚΕΓΚΡΑΤΕΥΟΝΤΑΙΓΑΜΗΣΑΤΩΣΑΝ:

ν ερ(μηνεία) οὐκ ἀναγκάζει, φησί, τὸν μὴ φθάνοντα, φησὶν, ἐγκρατεύεσθαι· [illegible]
μὴ παρασύρηται :- +

να κει(μενον) ΚΡΕΙΣΣΟΝΓΑΡΕΣΤΙΝΓΑΜΕΙΝΗΠΥΡΟΥΣΘΑΙ·ΤΟΙΣΔΕΓΕΓΑΜΗΚΟΣΙΝ
ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΩ·ΟΥΚΕΓΩΑΛΛΟΚ̅Σ̅·ΓΥΝΑΙΚΑΑΠΟΑΝΔΡΟΣΜΗΧΩ
ΡΙΣΘΗΝΑΙ·ΕΑΝΔΕΚΑΙΧΩΡΙΣΘΗΜΕΝΕΤΩΑΓΑΜΟΣ·ΗΤΩΑΝ
ΔΡΙΚΑΤΑΛΛΑΓΗΤΩ·ΚΑΙΑΝΔΡΑΓΥΝΑΙΚΑΜΗΑΦΙΕΝΑΙ·ΤΟΙΣ
ΔΕΛΟΙΠΟΙΣΛΕΓΩΕΓΩΟΥΧΟΚ̅Σ̅:

να ερ(μηνεία) [illegible] ὅσοι ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ἢ τυραννίας [illegible] τοιοῦτον
[illegible] ὑπομένειν [illegible] πύρωσιν· ἀπαλλάξῃ [illegible]
[illegible] παρατραπῇς :- +

νβ κει(μενον) ΕΙΤΙΣΑΔΕΛΦΟΣΓΥΝΑΙΚΑΕΧΕΙΑΠΙΣΤΟΝ·ΚΑΙΑΥΤΗΣΥΝΕΥ
ΔΟΚΕΙΟΙΚΕΙΝΜΕΤΑΥΤΟΥΜΗΑΦΙΕΤΩΑΥΤΗΝ·ΚΑΙΓΥΝΗ
ΗΤΙΣΕΧΕΙΑΝΔΡΑΑΠΙΣΤΟΝ·ΚΑΙΑΥΤΟΣΣΥΝΕΥΔΟΚΕΙΟΙΚΕΙΝ
ΜΕΤΑΥΤΗΣ·ΜΗΑΦΙΕΤΩΑΥΤΟΝ:

νβ ερ(μηνεία) τὸν πρὸ τῆς χάριτος ἔχοντα ἄπιστον γυναῖκα· οὐ κελεύει
ἀφίεσθαι μετὰ τὴν χάριν· τὸν δὲ ἤδη τὴν χάριν δεξάμενον, κω-
λύει ἄπιστον λαμβάνειν γυναῖκα :- +

νγ κει(μενον) ΗΓΙΑΣΤΑΙΓΑΡ·ΟΑΝΗΡ·ΟΑΠΙΣΤΟΣΕΝΤΗΓΥΝΑΙΚΙ·ΚΑΙΗΓΙΑΣΤΑΙ
ΗΓΥΝΗΗΑΠΙΣΤΟΣΕΝΤΩΑΝΔΡΙ·ΕΠΕΙΑΡΑΤΑΤΕΚΝΑΥΜΩΝ·
ΑΚΑΘΑΡΤΑΕΣΤΙΝ·ΝΥΝΔΕΑΓΙΑΕΣΤΙΝ:

νγ ερ(μηνεία) ἵνα μὴ φοβῆται ἡ γυνὴ ὡς ἀκάθαρτος γινομένη διὰ τὴν
μῖξιν, τοῦτό φησιν· ἓν μὲν γὰρ σῶμά εἰσιν· ἀλλ' οὐ μέντοι ἀ-
κάθαρτον· νικᾷ γὰρ ἡ καθαριότης τῆς γυναικὸς τὴν
ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀνδρός· καὶ νικᾷ ἡ καθαριότης τοῦ
ἀνδρὸς τὸ ἀκάθαρτον τῆς ἀπίστου γυναικός :- +

νδ κει(μενον) ΕΙΔΕΟΑΠΙΣΤΟΣΧΩΡΙΖΕΤΑΙ·ΧΩΡΙΖΕΣΘΩ·ΟΥΔΕΔΟΥΛΟΤΑΙ
ΟΑΔΕΛΦΟΣΗΗΑΔΕΛΦΗΕΝΤΟΙΣΤΟΙΟΥΤΟΙΣ :- +

θησόμεθα· ἀλλὰ ταύτην ἀλλάττει τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν [illegible]

θεσμοῖς αὐτοῦ μετὰ τὴν συμμορφίαν [illegible] τῆς βελτίονος εὐχῆς ÷ +

τοῦτο δὲ οὐκ ἐκβιάζοντος μόνον· ἀλλὰ καὶ [illegible]ιαζομένου.

πρὸς ἀρετήν· τί γὰρ παρθένος ἅ, ἔθηκε φησίν· οὐκ ἐπὶ

αὐτοῦ κύριος· διὸ καὶ ἐπὶ τὴν γαμῶν· ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς ÷ +

ΜΔ κει ΠΕΡΙ ΔΕ ὩΝ ΕΓΡΑΨΑΤΑΙ ΜΟΙ:

ΜΔ ερ διορθώσας τὰ χαλεπώτερα ἐγκλήματα· ἓν μὲν τὸ διαπασ-

θαι τὴν ἐκκλησίαν· δεύτερον δὲ τὸ τοῦ πεπορνευκότος·

τρίτον [illegible] τοῦ πλεονεκτοῦντος· χρῆται λοιπὸν ἡμερωτέρῳ

λόγῳ· καὶ μεταξύ τι θήσειν περὶ [illegible] καὶ συμμορφίαν τῆς τε

ἐκ τοῦ γάμου καὶ τῆς παρθενίας ÷ +

ΜΕ κει ΚΑΛΟΝ ἈΝΘΡΩΠΩ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΜΗ ἍΠΤΕΣΘΑΙ· ΔΙΑ ΔΕ ΤΑΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ·

ἙΚΑΣΤΟΣ ΤΗΝ ἙΑΥΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ ἘΧΕΤΩ· ΚΑΙ ἙΚΑΣΤΗ ΤΟΝ Ἴ-

ΔΙΟΝ ἌΝΔΡΑ ἘΧΕΤΩ· ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΙ Ὁ ἈΝΗΡ· ΤΗΝ ὈΦΕΙΛΟΜΕΝΗΝ ΕΥ-

ΝΟΙΑΝ ἈΠΟΔΙΔΟΤΩ· ὉΜΟΙΩΣ ΔΕ ΚΑΙ Η ΓΥΝΗ ΤΩ ἈΝΔΡΙ· Η ΓΥΝΗ

ΤΟΥ ἸΔΙΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΟΥΚ ἘΞΟΥΣΙΑΖΕΙ ἈΛΛ' Ὁ ἈΝΗΡ· ὉΜΟΙΩΣ ΔΕ

ΚΑΙ Ὁ ἈΝΗΡ ΤΟΥ ἸΔΙΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΟΥΚ ἘΞΟΥΣΙΑΖΕΙ· ἈΛΛ' Η ΓΥΝΗ:

ΜΕ ερ ἡ μὲν τοῦ καλοῦ ζήτησις φησίν· καὶ σφόδρα ὑπερέχομεν τὸ

μὴ δὲ ὅλως ὁμιλεῖν γυναικί· διὰ δὲ τὸ ἀσφαλὲς καὶ [illegible]

σοι τοῖς ἀσθενέσι [illegible] ὁ μὴ γάμος ÷ +

Μϛ κει ΜΗ ἈΠΟΣΤΕΡΕΙΤΕ ἈΛΛΗΛΟΥΣ Η ΜΗΤΙ ἊΝ ἘΚ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΠΡΟΣ ΚΑΙ-

ΡΟΝ, ἽΝΑ ΣΧΟΛΑΣΗΤΕ ΤΗ ΝΗΣΤΕΙΑ:

Μϛ ερ μὴ ἐγκρατευέσθω ἡ γυνή φησίν τοῦ ἀνδρὸς ἀκόντος· μὴ δὲ

ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς μὴ κουφομένης· καὶ γὰρ δὴ [illegible]

πλημμελήματα ἐκ τῆς ἐγκρατείας ταύτης τίκτεται κακά·

καὶ γὰρ πορνεῖαι καὶ μοιχεῖαι καὶ οἰκιῶν ἀνατροπαί· πολλά-

κις ἐντεῦθεν ἐγένοντο ÷ +

ΜΖ κει ΚΑΙ ΤΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ· ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ἘΠΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΣΥΝΕΡΧΗΣΘΑΙ· ἽΝΑ

ΜΗ ἘΠΙΧΑΙΡΕΙ ΠΕΙΡΑΖΕΙ ὙΜΑΣ, Ὁ ΣΑΤΑΝΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ἈΚΡΑ-

ΣΙΑΝ ὙΜΩΝ· ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΛΕΓΩ ΚΑΤΑ ΣΥΓΓΝΩΜΗΝ:

ΜΖ ερ τὴν μετὰ συμφώνου σπουδῆς πρὸς εὐχὴν ἐντεῦθεν [illegible] ÷ +

ΜΗ κει ΟΥ ΚΑΤ' ἘΠΙΤΑΓΗΝ· ΘΕΛΩ ΔΕ ΠΑΝΤΑΣ ἈΝΘΡΩΠΟΥΣ ΕἾΝΑΙ ὩΣ

ΚΑΙ ἘΜΑΥΤΟΝ:

ΜΗ ερ ἐν [illegible] πολλὰ [illegible] τοῦ [illegible] ὅτι [illegible]

ΝΟΜΙΖΩ ΟΥΝ ΤΟΥΤΟ ΚΑΛΟΝ ΥΠΑΡΧΕΙΝ· ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΕΣΤΩΣΑΝ ΑΝΑΓ
ΚΗΝ· ΟΤΙ ΚΑΛΟΝ ΑΝΘΡΩΠΩ ΤΟ ΟΥΤΩΣ ΕΙΝΑΙ· ΔΕΔΕΣΑΙ ΓΥΝΑΙΚΙ·
ΜΗ ΖΗΤΕΙ ΛΥΣΙΝ· ΛΕΛΥΣΑΙ ΑΠΟ ΓΥΝΑΙΚΟΣ· ΜΗ ΖΗΤΕΙ ΓΥΝΑΙΚΑ·
ΕΑΝ ΔΕ ΚΑΙ ΓΗΜΗΣ· ΟΥΧ ΗΜΑΡΤΕΣ· ΚΑΙ ΕΑΝ ΓΗΜΗ Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ
ΟΥΧ ΗΜΑΡΤΕΝ· ΘΛΙΨΙΝ ΔΕ ΤΗ ΣΑΡΚΙ ΕΞΟΥΣΙΝ ΟΙ ΤΟΙΟΥΤΟΙ· ΕΓΩ
ΔΕ ΥΜΩΝ ΦΕΙΔΟΜΑΙ· ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΦΗΜΙ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΟΤΙ Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΣΥΝΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΕΣΤΙΝ· ΙΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΧΟΝΤΕΣ ΓΥΝΑΙ
ΚΑΣ· ΩΣ ΜΗ ΕΧΟΝΤΕΣ ΩΣΙΝ· ΚΑΙ ΟΙ ΚΛΑΙΟΝΤΕΣ· ΩΣ ΜΗ ΚΛΑΙΟΝΤΕΣ·
ΚΑΙ ΟΙ ΧΑΙΡΟΝΤΕΣ· ΩΣ ΜΗ ΧΑΙΡΟΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΕΣ· ΩΣ
ΜΗ ΚΑΤΕΧΟΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΟΙ ΧΡΩΜΕΝΟΙ ΤΩ ΚΟΣΜΩ ΤΟΥΤΩ· ΩΣ ΜΗ
ΚΑΤΑΧΡΩΜΕΝΟΙ· ΠΑΡΑΓΕΙ ΓΑΡ ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ·
ΘΕΛΩ ΔΕ ΥΜΑΣ ΑΜΕΡΙΜΝΟΥΣ ΕΙΝΑΙ· Ο ΑΓΑΜΟΣ· ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΑ ΤΟΥ
ΚΥ ΠΩΣ ΑΡΕΣΕΙ ΤΩ ΚΩ· Ο ΔΕ ΓΑΜΗΣΑΣ· ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΠΩΣ ΑΡΕΣΕΙ ΤΩ ΚΟΣΜΩ· ΜΕΜΕΡΙΣΤΑΙ ΚΑΙ Η ΓΥΝΗ ΚΑΙ Η ΠΑΡΘΕ
ΝΟΣ· Η ΑΓΑΜΟΣ· ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΑ ΤΟΥ ΚΥ· ΙΝΑ Η ΑΓΙΑ· ΚΑΙ ΤΩ ΣΩΜΑ
ΤΙ· ΚΑΙ ΤΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ· Η ΔΕ ΓΑΜΗΣΑΣΑ· ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΑ ΤΟΥ
ΚΟΣΜΟΥ· ΠΩΣ ΑΡΕΣΕΙ ΤΩ ΑΝΔΡΙ· ΤΟΥΤΟ ΔΕ· ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΜΩΝ
ΑΥΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΛΕΓΩ· ΟΥΧ ΙΝΑ ΒΡΟΧΟΝ ΥΜΙΝ ΕΠΙΒΑΛΩ·
ΑΛΛΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΣΧΗΜΟΝ· ΚΑΙ ΕΥΠΑΡΕΔΡΟΝ ΤΩ ΚΩ ΑΠΕΡΙΣΠΑ
ΣΤΩΣ· ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΑΣΧΗΜΟΝΕΙΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΟΝ ΑΥΤΟΥ
ΝΟΜΙΖΕΙ· ΕΑΝ Η ΥΠΕΡΑΚΜΟΣ· ΚΑΙ ΟΥΤΩΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΓΙΝΕΣΘΑΙ· Ο
ΘΕΛΕΙ ΠΟΙΕΙΤΩ· ΟΥΧ ΑΜΑΡΤΑΝΕΙ· ΓΑΜΗΤΩΣΑΝ· ΟΣ ΔΕ ΕΣΤΗ
ΚΕΝ ΕΔΡΑΙΟΣ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ· ΜΗ ΕΧΩΝ ΑΝΑΓΚΗΝ· ΕΞΟΥΣΙΑΝ
ΔΕ ΕΧΕΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΚΕΚΡΙΚΕΝ
ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΑΥΤΟΥ· ΤΟΥ ΤΗΡΕΙΝ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΟΝ
ΚΑΛΩΣ ΠΟΙΕΙ· ΩΣΤΕ ΚΑΙ Ο ΕΓΓΑΜΙΖΩΝ· ΚΑΛΩΣ ΠΟΙΕΙ· Ο ΔΕ ΜΗ
ΕΓΓΑΜΙΖΩΝ· ΚΡΕΙΣΣΟΝ ΠΟΙΕΙ· ΓΥΝΗ ΔΕΔΕΤΑΙ ΝΟΜΩ· ΕΦ Ο
ΣΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΖΗ Ο ΑΝΗΡ ΑΥΤΗΣ· ΕΑΝ ΔΕ ΚΑΙ ΚΟΙΜΗΘΗ Ο ΑΝΗΡ·
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΣΤΙΝ· Ω ΘΕΛΕΙ ΓΑΜΗΘΗΝΑΙ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΚΩ· ΜΑ
ΚΑΡΙΩΤΕΡΑ ΔΕ ΕΣΤΙΝ ΕΑΝ ΟΥΤΩΣ ΜΕΙΝΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΜΗΝ
ΓΝΩΜΗΝ· ΔΟΚΩ ΔΕ ΚΑΓΩ· ΠΝΕΥΜΑ ΘΥ ΕΧΕΙΝ· +

ερ(μηνεία) Οὗτος ὁ λόγος· οὐ πρὸς οἰκέτας μόνον· ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐλευ
θέρους εἴρηται· ἔστι γὰρ καὶ δοῦλον ὄντα· μὴ εἶναι δοῦλον·
καὶ ἐλεύθερον ὄντα δοῦλον εἶναι· πῶς δὲ ὁ δοῦλος οὐκ ἔστι

νδ ἑρ. Οἷον φησὶν οὐ δεδούλωσαι ... αὐτῷ τῆς ἀσεβείας διὰ τὸν
γάμον· καταναγκάζειν ... ἀναγκασθῆναι τὸν γάμον καὶ τὴν
εὐσέβειαν:·+

νε κει. ΕΝ ΔΕ ΕΙΡΗΝΗ ΚΕΚΛΗΚΕΝ ΥΜΑΣ Ο ΘΣ:
νε ἑρ. Τοῦτό φησιν ἵνα μὴ καθ' ἑκάστην ἡμέραν πολέμους ἔχουσιν
περὶ τοῦ πράγματος:·+

νς κει. ΤΙ ΓΑΡ ΟΙΔΑΣ ΓΥΝΑΙ ΕΙ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΣΩΣΕΙΣ Η ΤΙ ΟΙΔΑΣ ΑΝΕΡ Ι ΤΗΝ ΓΥ
ΝΑΙΚΑ ΣΩΣΕΙΣ· ΕΙ ΜΗ ΕΚΑΣΤΩ ΩΣ ΕΜΕΡΙΣΕΝ Ο ΘΣ· ΕΚΑΣΤΟΝ ΩΣ ΚΕ
ΚΛΗΚΕΝ Ο ΚΣ· ΟΥΤΩΣ ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΩ· ΚΑΙ ΟΥΤΩΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΚΚΛΗ
ΣΙΑΙΣ ΠΑΣΑΙΣ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΑΙ:

νς ἑρ. Μὴ μόνον καὶ παραμένειν φησίν· καὶ συμμένειν καὶ τοῦ θεοῦ· οὐ δῆλος
γὰρ οὗτος δηλαδὴ καὶ ὁ σὸς ἀνὴρ ἢ σὴ γυνή:·+

νζ κει. ΠΕΡΙΤΕΤΜΗΜΕΝΟΣ ΤΙΣ ΕΚΛΗΘΗ· ΜΗ ΕΠΙΣΠΑΣΘΩ· ΕΝ ΑΚΡΟΒΥ
ΣΤΙΑ ΤΙΣ ΚΕΚΛΗΤΑΙ· ΜΗ ΠΕΡΙΤΕΜΝΕΣΘΩ· Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΟΥ
ΔΕΝ ΕΣΤΙΝ· ΚΑΙ Η ΑΚΡΟΒΥΣΤΙΑ ΟΥΔΕΝ ΕΣΤΙΝ ΑΛΛΑ ΤΗΡΗ
ΣΙΣ ΕΝΤΟΛΩΝ ΘΥ· ΕΚΑΣΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΚΛΗΣΕΙ Η ΕΚΛΗΘΗ· ΕΝ
ΤΑΥΤΗ ΜΕΝΕΤΩ· ΔΟΥΛΟΣ ΕΚΛΗΘΗΣ· ΜΗ ΣΟΙ ΜΕΛΕΤΩ:·+

νζ ἑρ. Ταῦτά φησιν· ὅτι ... πίστιν οὐδὲν ... μὴ τοίνυν φιλο
νίκει μηδὲ θορυβοῦ· ἡ γὰρ πίστις πάντα ταῦτα ἐξενίκησε ταῦτα·
τὸ δὲ μὴ ἐπισπάσθω· ἀντὶ τοῦ μὴ ἐπιζητείτω τὸ μὴ ἀκροβυστίαν ποιείτω:·

νη κει. ΑΛΛ ΕΙ ΚΑΙ ΔΥΝΑΣΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΓΕΝΕΣΘΑΙ· ΜΑΛΛΟΝ ΧΡΗΣΑΙ:
νη ἑρ. Τοῦτ' ἔστιν μᾶλλον δούλευε· καὶ εἰ δύνασαι γενέσθαι ἐλεύ
θερος ... καὶ ... παραμένειν δοῦλον· ... ὅπου
δὲ ... δουλεία· ἀλλὰ καὶ ὄφελος:·+

νθ κει. Ο ΓΑΡ ΕΝ ΚΩ ΚΛΗΘΕΙΣ ΔΟΥΛΟΣ· ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΥ ΕΣΤΙΝ· Ο
ΜΟΙΩΣ ΚΑΙ Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΛΗΘΕΙΣ· ΔΟΥΛΟΣ ΕΣΤΙΝ ΧΥ:·+

νθ ἑρ. Ὁρᾷς πῶς παρεμυθήσατο τὴν δουλείαν· τὸν μὲν καλούμε
νον δοῦλον· ἀπελεύθερον φήσας Χριστοῦ· τὸν δὲ καλούμενον ἐλεύ
θερον· δοῦλον λέγων Χριστοῦ· πρὸς ὃν τί τὸ δοῦλον εἶναι τὸ ... ἀδι
άφορον· ... μὴ ἴσοι ἀμφότεροι κατὰ τὸν τῆς κλήσεως λόγον:·~

ξ κει. ΤΙΜΗΣ ΗΓΟΡΑΣΘΗΤΑΙ· ΜΗ ΓΙΝΕΣΘΑΙ ΔΟΥΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ· Ε
ΚΑΣΤΟΣ ΕΝ Ω ΕΚΛΗΘΗ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΜΕΝΕΤΩ ΠΑΡΑ
ΘΩ· ΠΕΡΙ ΔΕ ΤΩΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΕΠΙΤΑΓΗΝ ΚΥ ΟΥΚ ΕΧΩ· ΓΝΩ
ΜΗΝ ΔΕ ΔΙΔΩΜΙ ΩΣ ΗΛΕΗΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΚΥ ΠΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ·

ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΑΓΑΠΑ ΤΟΝ ΘΝ· ΟΥΤΟΣ ΕΓΝΩΣΤΑΙ ΥΠ' ΑΥΤΟΥ

ξζ ερμ. Ὅρα δι' ὅσων αὐτῶν καθεῖλε τὸ φύσημα· [illegible] γὰρ ἔδειξεν· ὅτι οὐ μόνον [illegible] ἐπίστανται ἃ δεῖ (?) [illegible] γάρ φησιν γνῶσιν ἔχομεν ἐπίστασθαι· ὅτι καὶ μακρὰν [illegible] τοῦτο χωρὶς ἀγάπης. ἡ γνῶσις γάρ φησιν φυσιοῖ· ὅτι μετὰ ἀγάπης οὐκ ἀπήρτισμένον [illegible] οὐδὲ τὸ μέρος· εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἰδέναι τί φησιν, οὐδέπω ἔγνωκε καθὼς δεῖ γνῶναι· πρὸς τούτοις· ὅτι οὐδὲ τοῦτο οἴκοθεν ἔχουσιν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ δωρησαμένου· οὐ γὰρ εἶπεν ἔγνω τὸν θεόν, ἀλλ' ἐγνώσθη ὑπ' αὐτοῦ. εἶτα ὅτι ἀπὸ ἀγάπης γίνεται τοῦτο αὐτό, ὃ νῦν οὐκ ἔχουσιν ὡς χρή· εἰ γάρ τις φησὶν ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος ἐγνώσθη ὑπ' αὐτοῦ.

ξζ κειμ. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΡΩΣΕΩΣ ΟΥΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΛΟΘΥΤΩΝ· ΟΙΔΑΜΕΝ ΟΤΙ ΟΥΔΕΝ ΕΙΔΩΛΟΝ ΕΝ ΚΟΣΜΩ· ΚΑΙ ΟΤΙ ΟΥΔΕΙΣ ΘΣ ΕΤΕΡΟΣ ΕΙ ΜΗ ΕΙΣ.

ξε ερμ. Ἀμφότερα βούλεται κατασκευάσαι· ὅτι τε ἀπὸ [illegible] αὐτῆς πραγματεύεται· καὶ ὅτι ἰσχὺν οὐκ ἔχει τὰ εἴδωλα [illegible] ἔχοντας, ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἀμφότερα ἐστὶ γνῶναι· τὸ γὰρ ὅτι οὐκ ἔχει ἰσχὺν καὶ [illegible] οὕτως ἀδιάφορον εἶναι μέλλων ἐπιτρέπειν [illegible] κελεύει δὲ πάντων αὐτῶν ἀπέχεσθαι· [illegible] ὅτι ὡς ἰσχὺν ἔχοντων τῶν εἰδώλων [illegible] διὸ δὴ πρὸς τὸν κατ' [illegible] τῶν εἰδωλολατρῶν ὑπόνοιαν· τὸ γὰρ οὐδὲν εἶναι ἐπὶ τοῦ μὴ ἔχειν ἰσχὺν αὐτὸ τέθειται.

ξς κειμ. ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΙΠΕΡ ΕΙΣΙΝ ΛΕΓΟΜΕΝΟΙ ΘΕΟΙ:

ξς ερμ. Ἐπειδὴ εἶπεν οὐδὲν εἴδωλον, καὶ οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς· ἦσαν δὲ καὶ εἴδωλα ἤδη, καὶ θεοὶ λεγόμενοι· ἵνα μὴ δόξῃ τοῖς φανεροῖς μάχεσθαι [illegible] λέγων· τὸ εἰσὶν λεγόμενοι θεοί· καὶ [illegible] οὐκ ὄντως εἰσίν, ἀλλὰ λεγόμενοι· καὶ οὐκ ἐν πράγματι, ἀλλ' ἐν ῥήματι τοῦτο ἔχοντες.

ξζ κειμ. ΕΙΤΕ ΕΝ ΟΥΝΩ· ΕΙΤΕ ΕΠΙ ΓΗΣ· ΩΣΠΕΡ ΕΙΣΙΝ ΘΕΟΙ ΠΟΛΛΟΙ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΙ ΠΟΛΛΟΙ:

ξζ ερμ. Ἐν οὐρανῷ τὸν ἥλιον λέγων καὶ τὴν σελήνην, καὶ τὸν λοιπὸν τῶν ἀστέρων χορόν· καὶ γὰρ αὐτὰ προσεκύνησαν Ἕλληνες· ἐπὶ γῆς δὲ δαίμονας τούς τε ἀπὸ ἀνθρώπων θεοποιηθέντας:

ξη κειμ. ΑΛΛ ΗΜΙΝ ΕΙΣ ΘΣ Ο ΠΗΡ ΕΞ ΟΥ ΤΑ ΠΑΝΤΑ:

ξη ερμ. Πρότερον εἰπὼν, οὐδεὶς θεὸς ἄλλος, εἰ μὴ εἷς· νῦν τοῦτο προστίθησιν· εἶτα καὶ [illegible] πατήρ· εἶτα καὶ ὁ [illegible]

δοῦλος ἀλλ' ἡ κατὰ διάνοιαν [illegible] ποιεῖ· καὶ μὴ δεδιὼς
ὁ φοβούμενος δουλείαν παραιτεῖ· πᾶς μὲν δὲ ὁ ἐλεύθερος· οὐκ ἐ-
στὶν ἐλεύθερος ὅταν δίκαιον ἢ τοῖς ἀνθρώποις καὶ πάν-
τα κατὰ τὸ ἐκείνοις ἀρέσκον ∴ +

ζα κει ΠΕΡΙ ΔΕ ΤΩΝ ΕΙΔΩΛΟΘΥΤΩΝ:

ζα ἑρ Πολλοὶ παρὰ τοῖς Κορινθίοις μαθόντες· ὅτι οὐ τὰ εἰσπορευό-
μενα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα· καὶ ὅ-
τι τὰ εἴδωλα ξύλα καὶ λίθοι καὶ δαίμονες· οὐ δύνανται· οὔτε
ὠφελεῖν δυνάμενα· ἀμέτρως τῇ τελειότητι τῆς γνώσεως
ταύτης ἐκέχρηντο· καὶ τὴν ἑτέρων· καὶ τὴν ἑαυτῶν
[illegible]· καὶ γὰρ τοὺς ἀσθενεῖς [illegible]· καὶ τῶν τραπεζῶν
αὐτῶν μετεῖχον· καὶ μεγάλων ὄντων τούτων ὄλεθρον [illegible]· οἵ τε γὰρ
[illegible] τῶν ἀσθενῶν ἔχοντες φόβον· καὶ οὐκ [illegible] αὐτῶν κα-
ταφρονεῖν· μετεῖχον [illegible] τῶν εἰδωλοθύτων· ἐπειδὴ τοὺς τε-
λειοτέρους ἑώρουν τοῦτο ποιοῦντας· καὶ τὰ μέγιστα ἐντεῦθεν
ἐβλάπτοντο· οὐ γὰρ [illegible] γνώσει [illegible]
τῶν ἀλλὰ [illegible] θυσιῶν· καὶ [illegible] εἰδωλολατρία τὸ πρᾶγμα
[illegible]· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ δῆθεν τέλειοι οὐκ ὀλίγον ἤδικουν
[illegible] τραπεζῶν· τοῦτο ποιοῦντες
τοῦ ἐγκλήματος· ὅρα πῶς ὁ ἀπόστολος τὸν λόγον μετὰ χαρίζεσθαι ∴ +

ζβ κει ΟΙΔΑΜΕΝ ΟΤΙ ΠΑΝΤΕΣ ΓΝΩΣΙΝ ΕΧΟΜΕΝ:

ζβ ἑρ Τοὺς [illegible] ὥσπερ ἐποίει· τοῖς ἰσχύουσι διαλέ-
γεται πρῶτον· πρὸς τὸν μέγαν αὐτῶν τοῦτον καταστέλλει
τὸν τῦφον φάσκων· πάντας ἔχειν τὴν γνῶσιν· οἱ γὰρ
ἔχοντες τι μέγα καὶ καλόν· ὅταν μόνοι κατέχουσι· μᾶλλον ἐ-
παίρονται· ἐὰν δὲ μετὰ ἄλλων φανῶσι κατὰ τοῦτο ἐκτήμενοι· οὐ
[illegible] πάσχουσιν· ποιεῖ οὖν αὐτὸ κοινόν· ἐπειδὴ
καὶ ἐκεῖνοι ἑαυτοὺς μᾶλλον ἐνόμιζον αὐτὸ μόνον ∴ +

ζγ κει Η ΓΝΩΣΙΣ ΦΥΣΙΟΙ· Η ΔΕ ΑΓΑΠΗ ΟΙΚΟΔΟΜΕΙ:

ζγ ἑρ Ὅταν γὰρ χωρὶς ἀγάπης ᾖ εἰς ἀπόνοιαν ἐπαίρει [illegible]
ἔχοντα· καὶ [illegible] ἀλαζονεία· οὐκ [illegible]
[illegible] ἔχειν τὴν γνῶσιν· ἀλλὰ τὸ μετὰ ἀγάπης ταύτην ἔχειν
[illegible]· ἐπειδὴ χωρὶς ἀγάπης [illegible] οὐδέν· ἀλλὰ καὶ [illegible]

ζδ κει ΕΙ ΤΙΣ ΔΟΚΕΙ ΕΓΝΩΚΕΝΑΙ ΤΙ ΟΥΠΩ ΟΥΔΕΝ ΕΓΝΩΚΕ ΚΑΘΩΣ ΔΕΙ ΓΝΩΝΑΙ:

ταύτῃ ἐχρήσατο τῇ διαστολῇ:· +

οα κει(μενον) ΤΙΝΕΣ ΔΕ ΤΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΕΙΔΩΛΟΥ:

οα ερ(μηνεία) Οὔτε ἐγκαλεῖ αὐτοῖς σφοδρῶς· ἵνα μὴ πλήξῃ· οὔτε παρατρέχει καθόλου· ἀλλ' ἀορίστως αὐτῶν μέμνηται:· +

οβ κει(μενον) ΕΩΣ ΑΡΤΙ ΩΣ ΕΙΔΩΛΟΘΥΤΟΝ ΕΣΘΙΟΥΣΙΝ:

οβ ερ(μηνεία) μετὰ τοσαύτης διανοίας μετέχουσι τὸ πρότερον:· +

ογ κει(μενον) ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ ΑΥΤΩΝ ΑΣΘΕΝΗΣ ΟΥΣΑ ΜΟΛΥΝΕΤΑΙ:

ογ ερ(μηνεία) Οὐδέπω δυνάμενοι καταφρονῆσαι· οὐδὲ καθάπαξ αὐτῶν καταγελάσαι· ἀλλ' ὡς ἔτι διακρινόμενοι. οὐδαμοῦ δὲ ἐπιφέρει τὴν φύσιν τοῦ πράγματος, τὸν λόγον ἀφίησιν· ἀλλὰ ἀφ' ὧν καὶ κατὰ τὸ ἐπὶ κατ' αὐτά· τοσοῦτον ὁ διὸς τοῦ μὴ ἐσθίοντος ἐπέθετο· ἐπειδὴ γὰρ μὴ θέλων διορθῶσαι τὸν ἀσθενῆ, πλήξῃ τὸν ἰσχυρόν· καὶ ἀσθενῆ καὶ τοῦτον ἐργάσηται:· +

οδ κει(μενον) ΒΡΩΜΑ ΔΕ ΗΜΑΣ ΟΥ ΠΑΡΙΣΤΗΣΙ ΤΩ Θ(Ε)Ω:

οδ ερ(μηνεία) Ὁρᾷς πῶς πάλιν αὐτῶν καθαιρεῖ τὸ φρόνημα, λέγων ὅτι ἐπειδὴ μηδὲν ὑπερβάλλει τὸ μὴ ἐσθίειν τοῦ ἐσθίοντος πρὸς κατάστασιν· οὐδὲ οὕτως ἐστὶ τοῦτο ποιεῖν μάταιον· ἀρκεῖ γὰρ τοῦτο αὐτῷ· ὁ γὰρ ἀκούσας ὅτι καθαρὸς μείζων ὤν, αὐτὸς δὲ ἔτι τινῶν δεόμενος· οὐ σφόδρα ἀφίσταται· ἀλλὰ τότε μᾶλλον ὁ παραινῶν ὅτι αὐτὸς οὐδὲν ὠφελεῖται ἐκ τοῦ πράγματος· διὰ τοῦτό φησιν βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ θ(ε)ῷ:· +

οε κει(μενον) ΟΥΤΕ ΓΑΡ ΕΑΝ ΦΑΓΩΜΕΝ, ΥΣΤΕΡΟΥΜΕΘΑ:

οε ερ(μηνεία) τουτέστιν οὐκ ἔλαττον τι ἔχομεν:~

οϛ κει(μενον) ΟΥΤΕ ΕΑΝ ΜΗ ΦΑΓΩΜΕΝ, ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΜΕΝ:

οϛ ερ(μηνεία) τουτέστιν οὐ εὐδοκιμοῦμεν παρὰ τῷ θ(ε)ῷ ὡς ἀγαθόν τι ποιοῦντες

οζ κει(μενον) ΒΛΕΠΕΤΕ ΔΕ ΜΗΠΩΣ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΥΜΩΝ ΑΥΤΗ ΠΡΟΣΚΟΜΜΑ ΓΕΝΗΤΑΙ ΤΟΙΣ ΑΣΘΕΝΟΥΣΙΝ:

οζ ερ(μηνεία) Οὐκ εἶπεν ἡ γνῶσις ὑμῶν, οὐδὲ ἡ τελειότης ὑμῶν, ἀλλ' ἡ ἐξουσία· ὅπερ προσηκούσης ἔδοξε μᾶλλον καὶ αὐθαδείας ἐμφαίνειν καὶ οὐκ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς, ἀλλὰ τοῖς ἀσθενοῦσιν· τῶν ἀδελφῶν αὔξων τὴν κατηγορίαν· ὅτι οὐδὲ ἀσθενοῦντων φείδονται καὶ ταῦτα ἀδελφῶν:· +

οη κει(μενον) ΕΑΝ ΓΑΡ ΤΙΣ ΙΔΗ ΣΕ ΤΟΝ ΓΝΩΣΙΝ ΕΧΟΝΤΑ ΕΝ ΕΙΔΩΛΕΙΩ ΚΑΤΑΚΕΙΜΕΝΟΝ, ΟΥΧΙ Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ ΑΥΤΟΥ ΑΣΘΕΝΟΥΣ ΟΝΤΟΣ ΟΙΚΟ

θεότητος. εἰ τοῦτο ἴδιον τὸ ἐξ οὗ τὰ πάντα λέγομεν. τοῦτο γὰρ
δηλοῦσι καὶ ἐλέγχουσιν οὐκ ὄντας θεούς. θεοὶ γάρ, οἳ τὸν οὐρα-
νὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν ἀπολέσθωσαν φησίν:

ξθ κει. ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ:

ξθ ἑρ. Ὅταν μὲν ἐξ αὐτοῦ τὰ πάντα λέγῃ, τὴν δημιουργίαν λέγει· ἢ
τὴν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγωγήν· ὅταν δὲ εἰς αὐτὸν τὴν
καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτὸν τὸν τῆς πίστεως καὶ οἰκειώσεως λέγει λό-
γον. διπλῶς γὰρ ἐσμὲν ἐξ αὐτοῦ· καὶ τὸ μὴ ὄντας γενέσθαι· καὶ τὸ
πιστοὺς γενέσθαι. καὶ γὰρ καὶ τὸ πιστεῦσαι εἰς αὐτὸν κτίσις καλεῖ-
ται. ἵνα γὰρ κτίσῃ φησὶ τοὺς δύο λαοὺς εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον:

ο κει. ΚΑΙ ΕΙΣ ΚΣ ΙΣ ΧΣ ΔΙ' ΟΥ ΤΑ ΠΑΝΤΑ· ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ ΔΙ' ΑΥΤΟΥ. ΑΛΛ' ΟΥ
ΚΕΝ ΠΑΣΙΝ Η ΓΝΩΣΙΣ:

ο ἑρ. Ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ πάλιν καὶ τοῦτο νοητέον· δι' αὐτοῦ γάρ. καὶ ἐκ τοῦ
μὴ ὄντος παρήχθη τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. καὶ ἀπὸ
πλάνης εἰς ἀλήθειαν μετήχθημεν. ὥσπερ δὲ τὸ ἐξ οὗ τοῦτο οὐκ ἐ-
ξεχώρισε τοῦ πατρός. ἐξ αὐτοῦ γὰρ διὰ τοῦ Χριστοῦ ἐδημιουργήθη-
μεν. οὐ μὴν οὐδὲ τὰ ὀνόματα ὡς ἀποκεκληρωμένα δίδω-
σιν. τὸ μὲν υἱῷ τὸ κύριος. τῷ δὲ πατρὶ τὸ θεὸς προσνέμων· οἱ
δὲ μὲν γὰρ αὐτὰ καὶ ἐναλλὰξ τὴν γραφὴν πολλάκις· ὡς
ὅταν λέγῃ· εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου. καὶ πάλιν· διὰ τοῦτο ἔχρι-
σέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου. καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα ὁ ὢν ἐπὶ
πάντων θεός. καὶ πολλαχοῦ ἂν ἴδοις ταυτὸ ἐναλλασσόμενα
τὰ ὀνόματα. εἰ γὰρ ἦν μεῖζόν τι τιμιώτερον ἐν ἑκατέρῳ προσώπῳ· οὐκ ἐ-
μνημόνευσεν. εἰ δὲ πρὸς ἀνθρώπους πάντα λέγων ὅτι πρὸς εἰδωλολατρεί-
αν ὁ λόγος αὐτῷ. καὶ περὶ θεῶν πολλῶν ὁ ἀγών. καὶ περὶ
κυρίων πολλῶν. διὸ καὶ θεὸν τὸν πατέρα εἶπεν. κύριον τὸν υἱὸν ἐκά-
λεσεν. εἰ τοίνυν τὸν πατέρα οὐκ ἐτόλμησεν καλέσαι κύριον μετὰ
τοῦ υἱοῦ, ἵνα μὴ δύο παρ' ἐκείνοις ὑποπτευθῇ λέγειν κυρίους·
οὐδὲ τὸν υἱὸν θεὸν μετὰ τοῦ πατρός, ἵνα μὴ δύο λέγειν νομισθῇ
θεούς. τί θαυμάζεις εἰ τοῦ πατρὸς οὐκ ἐμνημόνευσεν. πρὸς
γὰρ ἐκείνους ἦν τέως αὐτῷ ὁ ἀγών. καὶ τὸ δὲ ξένον ὅτι οὐκ ἔ-
στιν ἀπὸ θεότητος παρ' ἡμῖν. διὸ τοῦτο σιωπῇ κατέχεται-
νον. οὐδὲ θεὸς ἐστὶν καὶ πάλιν. καὶ ἡμῖν εἷς θεὸς καὶ εἷς κύριος.
ὁ θεὸς δημιουργὸς ὁ πιστευόμενος τῆς ἀσθενείας τῶν ἀκουόντων

θεῖναι τὰς αἰτίας· διὰ τῶν ὑπολογισμῶν [illegible]

[illegible] ἵνα μὴ δόξῃ τοῦ ὑβρίσαντος [illegible]

[illegible] καὶ γὰρ [illegible] πρότερον· [illegible]

[illegible] ἵνα μή τις [illegible]

[illegible] προλαμβάνει τὸν ἀκροατὴν· τοῖς [illegible]

[illegible] τοῦ ὑβρισθῆναι· τοῦ δι' ἀνάγκην ταῦτα ποιεῖν :+

ΠΓ ΚΕΙΜ ΟΥΧΙ ΙΝ ΧΝ ΤΟΝ ΚΝ ΗΜΩΝ ΕΟΡΑΚΑ· ΟΥ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΜΟΥ ΥΜΕΙΣ ΕΣΤΕ

ΕΝ ΚΩ· ΕΙ ΑΛΛΟΙΣ ΟΥΚ ΕΙΜΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ· ΑΛΛΑ ΓΕ ΥΜΙΝ ΕΙΜΙ:

ΠΓ ΕΡΜ ἵνα μή τις φαίη [illegible] παρ' ὑμῖν μοι τὸ μεῖζον [illegible]

οὐ μικρὸν γὰρ καὶ τοῦτο ἀξίωμα ἦν κατὰ τὸ λεχθέν· πολλοὶ προ-

φῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ [illegible] καὶ οὐκ εἶδον

[illegible]· οὐχὶ ἰν τὸν κν ἡμῶν ἑόρακα· καὶ ἵνα μή τις [illegible]

[illegible] ἀποστόλου ἔργον· διὰ τοῦτό φησιν· τὸ ἔργον μου ὑμεῖς

ἐστε ἐν κῳ· καὶ ἐπειδὴ μέγα ἐφθέγξατο, τὸ ἐν κῳ προστίθη-

σιν· τουτέστιν τοῦ θῦ τὸ ἔργον, οὐκ ἐμόν :+

ΠΔ ΚΕΙΜ ΕΙ ΓΑΡ ΣΦΡΑΓΙΣ ΜΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΥΜΕΙΣ ΕΣΤΕ ΕΝ ΚΩ· Η ΕΜΗ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΙΣ ΕΜΕ ΑΝΑΚΡΙΝΟΥΣΙΝ ΕΣΤΙΝ ΑΥΤΗ· ΜΗ ΟΥΚ Ε-

ΧΟΜΕΝ ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΦΑΓΕΙΝ ΚΑΙ ΠΙΕΙΝ· ΜΗ ΟΥΚ ΕΧΟΜΕΝ ΕΞΟΥΣΙΑΝ

ΑΔΕΛΦΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΕΡΙΑΓΕΙΝ, ΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΚΑΙ

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΟΥ ΚΥ· ΚΑΙ ΚΗΦΑΣ· Η ΜΟΝΟΣ ΕΓΩ ΚΑΙ ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΟΥ-

Κ ΕΧΟΜΕΝ ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΤΟΥ ΜΗ ΕΡΓΑΖΕΣΘΑΙ :~

ΠΔ ΕΡΜ τουτέστιν ἡ ἀπόδειξις· [illegible] ὅτι ἀπό-

στολός εἰμι· ὑμᾶς προβάλλομαι [illegible]

[illegible] :+

※ [illegible] τὰς σωματικὰς [illegible]

καὶ [illegible] φιλοσαρκίας [illegible]

[illegible] καὶ τὸ τρυφᾶν, οὐ τὸ [illegible] φαγεῖν :+

ΠΕ ΚΕΙΜ ΤΙΣ ΣΤΡΑΤΕΥΕΤΑΙ ΙΔΙΟΙΣ ΟΨΩΝΙΟΙΣ ΠΟΤΕ· ΤΙΣ ΦΥΤΕΥΕΙ ΑΜ-

ΠΕΛΩΝΑ· ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΡΠΟΝ ΑΥΤΟΥ ΟΥΚ ΕΣΘΙΕΙ· Η ΤΙΣ ΠΟΙΜΑΙΝΕΙ

ΠΟΙΜΝΗΝ ΚΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΤΗΣ ΠΟΙΜΝΗΣ ΟΥΚ ΕΣΘΙΕΙ:

ΠΕ ΕΡΜ [illegible] ἰσχυρότατον· [illegible] ἀπόδειξιν·

[illegible] παραδείγματα [illegible]

[illegible] τὸν λόγον ἰσχυρότερον

ΠϚ ΚΕΙΜ ΜΗ ΚΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΑΥΤΑ ΛΑΛΩ· Η ΟΥΧΙ ΚΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΤΑΥΤΑ

ΔΟΜΗΘΗΣΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΤΑ ΕΙΔΩΛΟΘΥΤΑ ΕΣΘΙΕΙΝ:

[illegible]

ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΥΤΑΙ Ο ΑΣΘΕΝΩΝ ΑΔΕΛΦΟΣ ΕΝ ΤΗ ΣΗ ΓΝΩΣΕΙ Α
ΔΕΛΦΟΣ ΔΙ ΟΝ ΧΣ ΑΠΕΘΑΝΕΝ:

[illegible]

ΟΥΤΩΣ ΔΕ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΚΑΙ ΤΥΠΤΟΝ
ΤΕΣ ΑΥΤΩΝ ΤΗΝ ΣΥΝΗΔΗΣΙΝ ΑΣΘΕΝΟΥΣΑΝ, ΕΙΣ ΧΝ ΑΜΑΡΤΑΝΕΤΑΙ:

[illegible]

ΔΙΟΠΕΡ ΕΙ ΒΡΩΜΑ ΣΚΑΝΔΑΛΙΖΕΙ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΜΟΥ, ΟΥ ΜΗ ΦΑ
ΓΩ ΚΡΕΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ, ΙΝΑ ΜΗ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΜΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΙΣΩ:

[illegible]

ΟΥΚ ΕΙΜΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΟΥΚ ΕΙΜΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ:

[illegible]

ιε κει. Καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ:-

ιε ερ. Αἱροῦμαι μᾶλλον φησὶ λιμῷ ἀποθανεῖν, ἢ τούτου ἀποστερηθῆναι τοῦ στεφάνου. οὐδὲ καὶ τὸ καύχημα εἶπεν. καὶ μὴ τὸν λόγον ἢ τὴν δόξαν κενόν. ἵνα γὰρ μή τις εἴπῃ ὅτι ποιεῖ μὲν αὐτὸ οὐ χαίρων δὲ ἀλλὰ στένων καὶ ὀδυνώμενος· τούτου χάριν τὴν ὑπερβολὴν τῆς χαρᾶς δεῖξαι θέλων, καὶ τὸ μέγεθος τῆς προθυμίας, καύχημα τὸ πρᾶγμα καλεῖ:-

ις κει. Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δέ μοι ἐστὶν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι:-

ις ερ. Τοῦτό φησιν οὐχ ὅσον μείζονος ὄντος τοῦ εὐαγγελίσασθαι τὸ ἀδάπανον θεῖναι τὸ εὐαγγέλιον· ἀλλ' ὅσον ἐκεῖνο μὲν ἔχοντος τοῦ προστάγματος, οἷον ὅτι τὸ μὲν ἐστὶν ἐπίταγμα, τὸ δὲ τῆς ἐμῆς προαιρέσεως κατόρθωμα. ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ τὴν ἐντολὴν γίνεται, πολὺν ἔχει μισθόν· ἃ δὲ ἐν ἐντολῆς τάξει, οὐ τοσοῦτον. ὥστε κατὰ τοῦτό φησιν τὸ μὴ λαμβάνειν τοῦ εὐαγγελίσασθαι μεῖζον ἦν· οὐ κατὰ τὴν τοῦ πράγματος φύσιν. τί γὰρ τοῦ κηρύξαι ἴσον, ὃ καὶ πρὸς τοὺς ἀγγέλους ἡμᾶς ἁμιλλᾶσθαι ποιεῖ; ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ τὸ μὲν ἐπίταγμά ἐστι καὶ ὀφείλημα, τὸ δὲ προαιρέσεως φιλοτιμία, κατὰ τοῦτο αὐτὸ τὸ μὴ λαμβάνειν πλέον τι τοῦ κηρύττειν ἔχει:-

ιζ κει. Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ:

ιζ ερ. Τὸ ἑκὼν καὶ ἄκων ἐπὶ τὸ ἐγχειρῆσαι καὶ μὴ ἐγχειρῆσαι λαμβάνει. οὕτω καὶ τὸ ἀνάγκη μοι ἐπίκειται νοητέον. οὐχ ὡς ἄκοντος τοῦ τοιοῦτον ποιοῦντος· ἀλλ' ὡς ὑπευθύνου ὄντος τοῖς ἐπιταχθεῖσιν. διὸ οὐκ εἶπεν ὅτι ἄκων οὐκ ἔχω μισθόν· ἀλλ' οἰκονομίαν πεπίστευμαι· δηλῶν ὅτι καὶ αὐτὸς ἔχει μισθόν· ἀλλὰ τοιοῦτον, οἷον ὁ τὸ ἐπίταγμα ἐξανύσας· οὐχ οἷον ὁ ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ φιλοτιμησάμενος καὶ ὑπερβὰς τὸ ἐπίταγμα:-

ιη κει. Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω:

ιη ερ. Πάλιν ἄλλην ἐπιτίθησιν ὑπερβολήν. μέγα μὲν γὰρ καὶ τὸ μὴ λαμβάνειν· τοῦτο δὲ πολλῷ μεῖζον ... φησὶν ὅτι οὐ μόνον οὐκ

ἀλλ' εἰ· ἐν γὰρ τῷ μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις βοῦν
ἀλοῶντα· μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θ(ε)ῷ· ἢ δι' ἡμᾶς πάντως
λέγει· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη:

πς ερ μικρὸν ἀνθρώπινον παραδειγμάτων ἰσχυρίζομαι·

πζ κει ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν· καὶ ὁ ἀλοῶν
τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι· εἰ ἡμεῖς ὑμῖν
τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν· μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρ-
κικὰ θερίσομεν· εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχου-
σιν· οὐ μᾶλλον ἡμεῖς·

πζ ερ τὸν μισθὸν λέγει·

πη κει ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα χυ
στέγομεν· ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ:

πη ερ τοῦτ' ἐστιν· οὐκ ἐβλάπτομεν·

πθ κει οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθί-ουσιν:

πθ ερ ἀπὸ τοῦ νόμου τὸ ἔχειν ἐξουσίαν λαμβάνειν ἐπιδειξάμενος
μεταφέρει τὸν λόγον· καὶ ἀπὸ εὐαγγελίου· καὶ δεικνὺς τοῦτο αὐτὸ
ἰσχυροποιῶν· οὐκ εἶπε τὸ μὴ ἐκ τῶν προσφερόντων λαμ-
βάνουσιν· ἀλλ' ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν· ἵνα μήτε οἱ λαμβάνοντες
ὀνειδίζωνται· μήτε οἱ παρέχοντες ἐπαίρωνται·

ϙ κει οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες, τῷ θυσιαστηρίῳ
συμμερίζονται· οὕτως καὶ ὁ κ(ύριο)ς διέταξεν τοῖς τὸ
εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν:~

ϙ ερ τὰ γὰρ παρὰ τῶν ὁμοχόρων ... οὐκ εἴληφαν τῶν προσφερόν-
των τὴν σάρκα· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου τὰ συμ-
μερίζονται· οὐ τοῖς ὡς δῆθεν διακονουμένοις· ἀλλὰ τῷ θεῷ
φησί· δεῖ γὰρ μηδὲν αὐτοῖς παραμυθίαν·

ϙα κει ἐγὼ δὲ οὐκ ἐχρησάμην οὐδενὶ τούτων· οὐκ ἔγραψα δὲ
ταῦτα ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί:

ϙα ερ ὁμοίων ὄντων μεγάλων πολλῶν μοι παραδειγμάτων παρεχόν-
των ἐξουσίαν· τοῦ στρατιώτου· τοῦ γεωργοῦ· τοῦ ποιμένος·
τῶν ἀποφάσεων τοῦ νόμου· τῶν παρ' ἡμῶν· τῶν ἀποστόλων τῶν
μὴ ... τῶν παρ' ἡμῶν· ἀλλ' οὖν ἀλλ' οὖν τῶν ἱερέων· τοῦ προσ-
τάγματος τοῦ Χ(ριστο)ῦ· οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων· ... κατα-
κρίνει τὸν ἑαυτοῦ μόνον ... ἀλλ'...

λων, ἑαυτὸν τίθησι μετὰ τῶν ὠφελουμένων· +

β΄ κει(μενον) ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ ΟΙ ΕΝ CΤΑΔΙΩ ΤΡΕΧΟΝΤΕC ΠΑΝΤΕC ΜΕΝ ΤΡΕΧΟΥ-
CΙΝ· ΕΙC ΔΕ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ· ΟΥΤΩC ΤΡΕΧΕΤΕ ΙΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΗΤΕ·

β΄ ερ(μηνεία) Δείξας ὅτι πολὺ χρήσιμον τὸ συγκαταβαίνειν· καὶ τοῦτο δὴ καὶ
ἡ τελειότης· πολλῷ ἐστι κρεῖττον, πάλιν αὐτῶν καθάπτεται [illegible]
μενος ὅτι τοῦτο τὸ παραιτούμενον καὶ δοκοῦν εἶναι τελειότητος,
ματαιοπονία ἐστὶ περιττή· ἀλλ' οὐ μόνον οὐ τοσαῦτα· ἵνα μὴ ἀπο-
μαισχύνωσιν· διὸ μὲν κατασκευάζει· τοῦτο δηλοῖ· τὸ δὲ λέγειν ὅτι
ἐστὶν ἐν παντὶ τὸν ἀμοιβὴν τοῦ οὐρανίου· οὐχ ὡς ἑνὸς μέλλοντος σώ-
ζεσθαι μόνου· ἀλλ' ὡς πολλὴν ὀφείλοντων ἡμῶν τὴν σπουδὴν ἐπιδείκνυσθαι τὴν
σπουδήν· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ πολλῶν καθιέντων ἑαυτοὺς εἰς τὸν δρόμον, οὐ στεφα-
νοῦνται πολλοί· ἀλλ' ἑνὸς μόνου περιΐσταται· καὶ οὐκ ἀρκεῖ τὸ καθεῖ-
ναι ἑαυτὸν ἀγῶνα· οὐδὲ τὸ ἀλείφεσθαι καὶ παλαῖσαι· οὕτω καὶ ἐνταῦ-
θα οὐκ ἀρκεῖ τὸ πιστεῦσαι· καὶ ὁπωσοῦν ἀγωνίσασθαι· ἀλλ' ἂν
μὴ ἀνεπίληπτον δράμωμεν, ἕως μέχρι τοῦ τέλους ἀμώμους ἑαυτοὺς
παράσχωμεν, καὶ ἐγγὺς γενέσθαι τοῦ βραβείου, οὐδὲν ἡμῖν ὄφελος·
ἂν γὰρ καὶ τέλειον νομίζῃ εἶναι ἑαυτὸν κατὰ τὴν γνῶσιν· ἀλλ'
ὥσπερ τοῦ παντὸς ὑστερεῖ· ὥσπερ ἐστὶν ἡττώμενος· ἔτι δεῖ
ἵνα καταλάβητε· +

γ΄ κει(μενον) ΠΑC ΔΕ Ο ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟC ΠΑΝΤΑ ΕΓΚΡΑΤΕΥΕΤΑΙ· ΕΚΕΙΝΟΙ ΜΕΝ
ΟΥΝ ΙΝΑ ΦΘΑΡΤΟΝ CΤΕΦΑΝΟΝ ΛΑΒΩCΙΝ· ΗΜΕΙC ΔΕ ΑΦΘΑΡΤΟΝ·

γ΄ ερ(μηνεία) Τί ἐστι τὰ πάντα; οὐχὶ τοῦ δεῖν μόνον ἀπέχεται· εἰ ὑπὸ δὲ [illegible]
ἀλλὰ καὶ γαστριμαργίας καὶ μέθης· καὶ πάντων ἁπλῶς κρα-
τεῖ τῶν παθῶν· εἰ δὲ ἐκεῖ πάντα οὕτω εἰς στεφάνους φθαρ[τοὺς]
[illegible] μᾶλλον ἐνταῦθα, ὅπου καὶ τὸ μεῖον ἡ φιλοτιμία· +

δ΄ κει(μενον) ΕΓΩ ΤΟΙΝΥΝ ΟΥΤΩ ΤΡΕΧΩ, ΩC ΟΥΚ ΑΔΗΛΩC:

δ΄ ερ(μηνεία) Ἐντρέψας αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, καὶ ἑαυτὸν εἰς μέσον ἄγει
πῶν· τί δέ ἐστι τὸ οὐκ ἀδήλως; πρὸς σκοπόν τινα δεῖ ἀποβλέποντ[α]
οὐκ εἰκῆ καὶ μάτην καθάπερ ὑμεῖς· τί γὰρ ὑμῖν γίνεται πλέον
ἀπὸ τοῦ ἐσθίειν εἰδωλόθυτα εἰς ἱερά· καὶ τὴν τελειότητα ἐπιδείκνυσθαι
δεικνύσθαι οὐδέν· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ τοιοῦτος· ἀλλὰ πάντα ἅπερ ποιῶ
ὑπὲρ τῆς τῶν πλησίον ἀγωνίζομαι σωτηρίας· κἂν τὴν τελειότητα
μου τὴν ἐμὴν ἐπιδείξωμαι δι' αὐτούς· καὶ συγκαταβαίνω δι' αὐτούς· +

ε΄ κει(μενον) ΟΥΤΩ ΠΥΚΤΕΥΩ ΩC ΟΥΚ ΑΕΡΑ ΔΕΡΩΝ:

καὶ μονοῦ δὲ ἐχρῆν ταμιεύσασθαι ἐξουσίαν· ἀλλὰ καὶ ἐθελούσιος ἂν ἐμαυτὸν
καθυπεῖναι μάλιστα τὴν καινὴν προσθήκην. καὶ ἐθελουσίως αὐτὸ
καὶ ὁ μισθὸς οὐ δι᾽ ἐμὲ κατὰ τοῦ μισθοῦ δὲ ἀναγκαῖον ἔχον· τοῦτο γὰρ ἐ-
στὶν τὸ ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων. καὶ γὰρ κηρύξαι μόνον ἐπέταττε
τὸ· καὶ καταγγέλλειν τὰ ἐμοὶ πιστευθέντα· τὸ δὲ μυρία μηχανᾶ-
σθαι ... μοχθεῖν ... τῆς ἐμῆς ἐγένετο σπουδῆς ἦν :· +

ϟϛ κει(μενον) ΚΑΙ ΕΓΕΝΟΜΗΝ ΤΟΙΣ ΙΟΥΔΑΙΟΙΣ ΩΣ ΙΟΥΔΑΙΟΣ· ΙΝΑ ΙΟΥΔΑΙΟΥΣ ΚΕΡΔΗΣΩ:

ϟϛ ερ(μηνεία) καὶ πῶς ἐγένετο; ὅτε περιέτεμε Τιμόθεον· ἵνα καθέλῃ τὴν πε-
ριτομήν· διὰ τοῦτο ἐγένετο ὡς Ἰουδαῖος· ἀλλ᾽ οὐ Ἰουδαῖος. οἰκονομία
γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐστίν :· +

ϟζ κει(μενον) ΤΟΙΣ ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ ΩΣ ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ ΜΗ ΩΝ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ· ΙΝΑ
ΤΟΥΣ ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ ΚΕΡΔΗΣΩ:

ϟζ ερ(μηνεία) τὸ ξυρᾶσθαι· ὅτε ἔθυσεν· ἐγένετο ταῦτα· οὐ τῆς γνώμης αὐτοῦ
μεταβαλλομένης· ἀλλὰ τῆς ἀγάπης συγκαταβαινούσης :· +

ϟη κει(μενον) ΤΟΙΣ ΑΝΟΜΟΙΣ ΩΣ ΑΝΟΜΟΣ ΜΗ ΩΝ ΑΝΟΜΟΣ ΘΕΩ· ΑΛΛ ΕΝΝΟΜΟΣ ΧΡΙΣΤΩ:

ϟη ερ(μηνεία) οἱ ἄνομοι οὔτε Ἰουδαῖοι ἦσαν οὔτε Χριστιανοί ... ἀλλ᾽ ἔξω τοῦ νόμου
ζῶντες. οἷος ἦν ὁ Κορνήλιος καὶ ὅμοιοι ... καὶ γὰρ προσδιαλεγό-
μενος ... τὴν παρ᾽ αὐτοῖς ... εὑρίσκεται ... τὴν ἀπὸ
σιν· καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ἐπιγράμματος. τοῦ ἐν τῷ βωμῷ ... λαβεῖν
... γενομένην· πρὸς Ἀθηναίους εἰρῆσθαι. καὶ
γέγονε τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος. καὶ ἵνα μή τις νομίσῃ μεταβολὴν
... τὸ πρᾶγμα· μὴ ὢν ἄνομος θεῷ· ἀλλ᾽ ἔννομος Χριστῷ :· +

ϟθ κει(μενον) ΙΝΑ ΚΕΡΔΗΣΩ ΑΝΟΜΟΥΣ. ΕΓΕΝΟΜΗΝ ΤΟΙΣ ΑΣΘΕΝΕΣΙΝ ΩΣ ΑΣΘΕ-
ΝΕΙΣ. ΙΝΑ ΤΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΚΕΡΔΗΣΩ:

ϟθ ερ(μηνεία) τὴν αἰτίαν τῆς συγκαταβάσεως λέγει :· +

ρ κει(μενον) ΤΟΙΣ ΠΑΣΙ ΓΕΓΟΝΑ ΤΑ ΠΑΝΤΑ· ΙΝΑ ΠΑΝΤΩΣ ΤΙΝΑΣ ΣΩΣΩ:

ρ ερ(μηνεία) ἵνα μὴ καθόλου ... ὁμοίως χρήσωνται ὀνόματι ... :

ρα κει(μενον) ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΠΟΙΩ ΔΙΑ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ· ΙΝΑ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΟΣ ΑΥΤΟΥ ΓΕΝΩ-
ΜΑΙ:

ρα ερ(μηνεία) τουτέστιν ἵνα δόξω καὶ αὐτὸς συνηθεὶς ἔχειν οἰκεῖον· καὶ μετα-
σχεῖν ... τοῖς πιστοῖς· ὁ πρὶν γὰρ ἔλεγεν
ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν· τουτέστιν ἐκ τῶν πιστευόντων. οὕτως
καὶ ἐνταῦθα. συγκοινωνὸς γένωμαι τοῦ εὐαγγελίου· ἵνα δυνη-
θῶ κοινωνῆσαι τοῖς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ πιστεύουσιν. τοῦτο
δὲ καὶ ταπεινοφροσύνης ... ἄξια ... τῶν

ἐλαφροτέρα ἑτέρας· ἡ γὰρ καὶ ἐσθίεται καὶ διδόμενα· ἀλλὰ πνευ-
ματικῶς παρὰ χ(ριστο)ῦ· οὐ κατὰ φύσεως ἀκολουθίαν· ἀλλὰ κα-
τὰ δωρεᾶς χάριν· καὶ μετὰ τοῦ σώματος· καὶ τὴν ψυχὴν ἔτρε-
φεν ἐπιτεινόμενα· διὰ τοῦτο πρίμεν τῆς τροφῆς· οὐ-
δὲ μὲν πόσιν· ἐξηλλαγμένη γὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδίου τόπου· ἐπὶ ἰδίου τρό-
πος μόνος τῆς χορηγίας μόνος· καὶ ὁ παράδοξος· καὶ κατασκευ-
κῆς ἐδόθη· διὸ ἐπάγων ὅτι τὸ αὐτὸ ἔπιον πόμα πνευματικόν· ἐπήγα-
γεν· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα
ἦν ὁ χ(ριστό)ς· οὐδὲ γὰρ ἡ τῆς πέτρας φύσις τὸ ὕδωρ ἀφίει· ἢ γὰρ ἂν καὶ
πρὸ τούτου ἀνέβλυσεν· ἀλλ' ἑτέρα τις πέτρα πνευματικὴ τὸ πᾶν εἰργά-
ζετο· τουτέστιν ὁ χ(ριστὸ)ς· ὁ παρὼν πανταχοῦ· καὶ πάντα θαυματουρ-
γῶν· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ εἶπεν, ἀκολουθούσης :· +

Θ κει(μενον) ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θ(εό)ς:

Θ ἑρ(μηνεία) καὶ μὴν πάντες ἀπώλοντο· ἀλλ' ἵνα μὴ δόξῃ καὶ τούτοις παρα-
μυθίαν προφητεύειν· διὰ τοῦτό φησιν ὅτι πλείους ἀπώλοντο·
περὶ γὰρ ὀλίγους μόνους οἱ πολλοὶ ἀπώλοντο ὡς μὴ παροῦσι μὴ
δὲ φαινομένοις ἀπὸ τῶν ... διηκνοῦσιν ὅτι
κολάζει τοὺς ἁμαρτάνοντας ὁ θ(εό)ς· κἂν μυρία καλὰ ἀγαθὰ ᾖ :· +

Ι κει(μενον) κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ:

Ι ἑρ(μηνεία) τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν ἀπονομάζων κατασημαίνει :· +

ΙΑ κει(μενον) ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν· εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπι-
θυμητὰς κακῶν· καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν· μηδὲ εἰδω-
λολάτραι γίνεσθαι καθώς τινες αὐτῶν ὥσπερ γέγραπται·

ΙΑ ἑρ(μηνεία) ἵνα μὴ λέγωσι· καὶ τί πρὸς ἡμᾶς· ἔδειξεν ὅτι πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἡ-
μᾶς, ὥστε σωφρονεστέρους γενέσθαι τοῖς ὑποδείγμασιν ἐκείνων :· +

ΙΒ κει(μενον) ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν· μηδὲ
πορνεύωμεν καθώς τινες ἐπόρνευσαν αὐτῶν· καὶ ἔπεσαν
ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες:

ΙΒ ἑρ(μηνεία) ὡς περὶ ἐκείνοις φησὶν ἀπὸ τρυφῆς ἡ εἰδωλολατρεία ἐξεγένετο·
οὕτω δὲ ὡς καὶ ὑμᾶς ἐν τούτῳ ἐνέπεσεν :· +

ΙΓ κει(μενον) μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν κ(ύριο)ν· καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ
ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο· μηδὲ γογγύζετε καθώς τινες
αὐτῶν ἐγόγγυσαν· καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ· ταῦ-
τα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν:

...τοῦτό φησιν. +

ε ερμ ὥσπερ τὸ ... καὶ μάτην ... ΚΑΙ ΔΟΥΛΑΓΩΓΩ:

ς κειμ ΑΛΛ ΥΠΟΠΙΑΖΩ ΜΟΥ ΤΟ ΣΩΜΑ ... θυμίας γαστρὸς κατεχομένους:

ς ερμ ... τῇ γαστρὶ ... καὶ πρὸς σχήματι ... ραστῶ ... τὴν ἑαυτῶν. +

ζ κειμ ΜΗΠΩΣ ΑΛΛΟΙΣ ΚΗΡΥΞΑΣ ΑΥΤΟΣ ΑΔΟΚΙΜΟΣ ΓΕΝΩΜΑΙ:

ζ ερμ μὴ γὰρ ... φησὶν ὅτι ... [illegible] ... τοῦ ... τῇ ... ἐμοὶ τὸ κηρύξαι καὶ τὸ διδάξαι μυρίους· οὐκ ... πρὸς σωτηρίαν ... +

η κειμ ΟΥ ΘΕΛΩ ΔΕ ΥΜΑΣ ΑΓΝΟΕΙΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΤΙ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΗΜΩΝ ΠΑΝΤΕΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΝΕΦΕΛΗΝ ΗΣΑΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΔΙΗΛΘΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΩΥΣΗΝ ΕΒΑΠΤΙΣΑΝΤΟ ΕΝ ΤΗ ΝΕΦΕΛΗ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΗ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΒΡΩΜΑ ΕΦΑΓΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΟΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΕΠΙΟΝ· ΕΠΙΝΟΝ ΓΑΡ ΕΚ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΗΣ ΠΕΤΡΑΣ· Η ΔΕ ΠΕΤΡΑ ΗΝ Ο ΧΣ. +

η ερμ ... τῆς παλαιᾶς ... ἱστορίας ... μὰς ἀγνοεῖν ... σφόδρα ... πρὸς ... ὑποδείγματι φησὶν ... ὅτι ... οὐκ ... τοσαύτης ... σαι ... οὕτως ... τοῦ ... σματος ... μυστηρίοις ... χάριτος ... καὶ τοῦ ... σματος ... παραδόξου ... τὰ ... καὶ παράστασις αὐτοῦ ... οὕτως καὶ ... σώματος ... οὕτω καὶ ... τοῦτο ... ἀμαρτίας ... ἀνάγκην ... ὀνόμασιν ... καὶ τοῦ τύπου· καὶ τοῦ ... τοῦ ... ὡσπερ ... μάννα ... ὥσπερ ἡμᾶς τὸ αἷμα ... πόμα ... οὕτω καὶ ἐκείνοι

καὶ μὴ ἴδῃς. οὐχ' ὡς βλαβησόμενος ἀλλ' ὡς τιμωρίᾳ. τῆς γὰρ ἀγνοίας [illegible]

μοι τῶν. οὐ τῆς λαιμαργίας. τὸ γὰρ μὴ [illegible] τὸ προκείμενον

ὅτι ποτέ ἐστιν ταῦτα ἐστιν. πᾶσαν ἀφορμὴν διδόναι τῆς συνειδήσεως [illegible]

κη κει(μενον) ΤΟΥ ΓΑΡ ΚΥ Η ΓΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΑΥΤΗΣ:

κη ερ(μηνεία) Οὐχὶ τῶν δαιμονίων ἐστὶ ταῦτα καὶ οἱ καρποὶ καὶ τὰ ἄλογα. ἀλλὰ θεοῦ αὐτοῦ πάντα. οὐδὲν ἀκάθαρτον. ἀλλ' ἐστὶν ἀκάθαρτον γινόμενα ἀπὸ τῆς διανοίας καὶ τῆς παρακοῆς ∴ +

κθ κει ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΚΑΛΕΙ ΥΜΑΣ ΤΩΝ ΑΠΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΘΕΛΕΤΕ ΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙ ΠΑΝ ΤΟ ΠΑΡΑΤΙΘΕΜΕΝΟΝ ΥΜΙΝ ΕΣΘΙΕΤΕ ΜΗΔΕΝ ΑΝΑΚΡΙΝΟΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ:

κθ ερ Ὁρᾷς πῶς τὴν συμμετρίαν. οὐ γὰρ [illegible] καὶ [illegible] οὐδὲ [illegible] ἀπιόντος [illegible] ἀπαγγείλαντος [illegible] διατί. ἵνα μὴ δόξῃς φοβούμενος [illegible] τοσαύτη [illegible] ∴ +

λ κει ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΥΜΙΝ ΕΙΠΕΙ ΤΟΥΤΟ ΕΙΔΩΛΟΘΥΤΟΝ ΕΣΤΙΝ ΜΗ ΕΣΘΙΕΤΕ ΔΙ ΕΚΕΙΝΟΝ ΤΟΝ ΜΗΝΥΣΑΝΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΔΕ ΛΕΓΩ ΟΥΧΙ ΤΗΝ ΕΜΑΥΤΟΥ ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ ∴ +

λ ερ Οὐδὲ γὰρ [illegible] ἰσχύειν ἀλλ' [illegible] μὴ [illegible] οὐδεμίαν γὰρ ἔχουσιν ἰσχὺν [illegible] ἔχθρῶν γάρ ἐστιν καὶ [illegible] διὸ [illegible] ∴ +

λα κει ΙΝΑ ΤΙ ΓΑΡ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΟΥ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΑΛΛΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

λα ερ Ἐλευθερίαν [illegible] ἐστιν [illegible] ἐστιν ἐλεύθερον [illegible] καὶ πάσης [illegible] ἀλλ' [illegible] φιλοσοφία [illegible] ἀλλὰ καταγγέλλεται [illegible] προσώπων [illegible] προσαγομένων ἔχοντα ∴ +

λβ κει ΕΙ ΕΓΩ ΧΑΡΙΤΙ ΜΕΤΕΧΩ ΤΙ ΒΛΑΣΦΗΜΟΥΜΑΙ ΥΠΕΡ ΟΥ ΕΓΩ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΕΙΤΕ ΟΥΝ ΕΣΘΙΕΤΕ ΕΙΤΕ ΠΙΝΕΤΕ ΕΙΤΕ ΤΙ ΠΟΙΕΙΤΕ ΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΘΥ ΠΟΙΕΙΤΕ ∴ +

λβ ερ Τίνος μετέχω χάριτι. ἢ τῶν τοῦ θεοῦ δωρεῶν. ἡ γὰρ χάρις αὐτοῦ τοσαύτη. ὅς [illegible] ∴ +

λγ κει ΑΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΓΙΝΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΥ

τῶν ἀγαθῶν· καὶ ἰσχὺν ἐχόντων· οὐδὲν γάρ φησιν· ἀλλ' ἀνοήτους καὶ
καταφρονῆσαι αὐτῶν ὑμᾶς· καὶ τούτου χάριν, μετὰ τοῦ δῆλον ἀ-
πὸ τῶν [illegible] ἐδεσμάτων· ὅτι οὐ πρὸς ἀγαθὰ τὸ
ποτήριον, [illegible] τὰ ἔθνη δαιμονίοις θύει καὶ οὐ θεῷ
θεῷ. διό φησιν· ἃ γὰρ θύει τὰ ἔθνη [illegible]:- +

κα κει ΟΥ ΔΥΝΑΣΘΑΙ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΚΥ ΠΙΝΕΙΝ ΚΑΙ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ· ΟΥ
ΔΥΝΑΣΘΑΙ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΥ ΜΕΤΕΧΕΙΝ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ:-

κα ερ Χρησάμενος τὸ κατὰ παραίνεσιν λόγῳ· χρῆται λοιπὸν καὶ τῷ ἀ-
ποφαντικῷ· καὶ αὐθεντικῷ· καὶ ἀρκεῖται τοῖς ὀνόμασι μόνοις
εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν· κυ ποτήριον καὶ δαιμονίων ποτήριον λέγων:- +

κβ κει Η ΠΑΡΑΖΗΛΟΥΜΕΝ ΤΟΝ ΚΝ· ΜΗ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΙ ΑΥΤΟΥ ΕΣΜΕΝ:

κβ ερ Τοῦτ' ἐστὶν ἐρεθίζομεν αὐτὸν ἀδυνατοῦντα κολάσαι ἡμᾶς· καὶ παρο-
ξύνομεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους ἀποχωροῦντες· τοῦ-
το δὲ εἶπεν· ἀναμιμνήσκων αὐτοὺς παλαιᾶς ἱστορίας· διὸ καὶ
τῇ λέξει ταύτῃ κέχρηται· ᾗ καὶ πρὸς τοὺς ἰουδαίους μωϋσῆς
ἐχρήσατο· καὶ ὅμως ὑπὲρ [illegible] πρὸς [illegible] τοῦ θυ·
αὐτοὶ γάρ φησι· παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ:- +

κδ κει ΠΑΝΤΑ ΜΟΙ ΕΞΕΣΤΙΝ· ΑΛΛ' ΟΥ ΠΑΝΤΑ ΣΥΜΦΕΡΕΙ· ΠΑΝΤΑ ΜΟΙ ΕΞΕΣ-
ΤΙΝ· ΑΛΛ' ΟΥ ΠΑΝΤΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗ· ΜΗΔΕΙΣ ΤΟ ΕΑΥΤΟΥ ΖΗΤΗΤΩ·
ΑΛΛΑ ΤΟ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ ΕΚΑΣΤΟΣ:

κϛ ερ Ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς λέγειν· ὅτι τέλειός εἰμι· καὶ κύριος ἐμαυ-
τοῦ· καὶ οὐδὲν βλάπτομαι ἀπολαύων τῶν προκειμέ-
νων· τούτου χάριν φησίν· ναὶ τέλειος εἶ καὶ σαυτοῦ κύριος· ἀλλὰ
μὴ τοῦτο σκόπει· ἀλλ' εἰ μὴ [illegible] τὸ μὴ [illegible] καταστροφήν:-

κζ κει ΠΑΝ ΤΟ ΕΝ ΜΑΚΕΛΛΩ ΠΩΛΟΥΜΕΝΟΝ ΕΣΘΙΕΤΑΙ· ΜΗΔΕΝ ΑΝΑΚΡΙ-
ΝΟΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΗΔΗΣΙΝ:

κζ ερ Εἰπὼν ὅτι ἀδύνατον ποτήριον κυ πιεῖν καὶ ποτήριον δαιμο-
νίων· καὶ καθάπαξ ἀπαγαγὼν τῶν τραπεζῶν ἐκείνων ἀπὸ
τῶν παραδειγμάτων ἰουδαϊκῶν· ἀπὸ λογισμῶν ἀνθρωπίνων·
ἀπὸ τῶν μυστηρίων τῶν φρικτῶν· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς εἰδώλοις
τελουμένων· καὶ πολὺν φόβον αὐτοῖς ἐνθεὶς· ἵνα μὴ τὸν φόβον
τοῦτον [illegible] αὐτοὺς ἐξωθήσῃ ὥστε καὶ ἀναγκασθοῦ-
σιν [illegible] χρήσασθαι· ἀφεὶς αὐτοὺς
ταύτης τῆς ἀνάγκης ἐλευθέρους φησίν· πᾶν τὸ ἐν μακέλ-
λῳ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες· ἐὰν γάρ φησι [illegible]
φάγῃς.

ΤΙΝ· ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟ ΤΗ ΕΞΥΡΗΜΕΝΗ· ΕΙ ΓΑΡ ΟΥ ΚΑΤΑΚΑΛΥΠΤΕ
ΤΑΙ ΓΥΝΗ· ΚΑΙ ΚΕΙΡΑΣΘΩ· ΕΙ ΔΕ ΑΙΣΧΡΟΝ ΓΥΝΑΙΚΙ ΤΟ ΚΕΙΡΑΣ
ΘΑΙ Η ΞΥΡΑΣΘΑΙ· ΚΑΤΑΚΑΛΥΠΤΕΣΘΩ·

λζ ερ ἦσαν γὰρ γυναῖκες τότε τὸ χάρισμα ἔχουσαι τοῦτο· ὡς αἱ Φι
λίππου θυγατέρες· καὶ ἕτεραι πρὸ τούτων· καὶ μετὰ ταῦτα· πε
ριον· καὶ προφῆτις ἦν ... λέγουσα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ
ὑμῶν· καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται·

λη κει ΑΝΗΡ ΜΕΝ ΓΑΡ ΟΥΚ ΟΦΕΙΛΕΙ ΚΑΤΑΚΑΛΥΠΤΕΣΘΑΙ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ·
ΕΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΟΞΑ ΘΥ ΥΠΑΡΧΩΝ· ΓΥΝΗ ΔΕ ΔΟΞΑ ΑΝΔΡΟΣ ΕΣΤΙΝ·
ΟΥ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΑΝΗΡ ΕΚ ΓΥΝΑΙΚΟΣ· ΑΛΛΑ ΓΥΝΗ ΕΞ ΑΝΔΡΟΣ· ΚΑΙ ΓΑΡ
ΟΥΚ ΕΚΤΙΣΘΗ ΑΝΗΡ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ· ΑΛΛΑ ΓΥΝΗ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ:

λη ερ ἄλλη πάλιν αἰτία δι' ἣν κομῶσαν κατακαλύπτεσθαι· καὶ ποία αὕτη
ἡ τὸ ἄρχοντα αὐτὸν εἶναι τῆς γυναικός· τὸν γὰρ ἄρχοντα
τῷ βασιλεῖ προσιόντα τὸ τῆς ἀρχῆς σύμβολον ἔχειν δεῖ· ὥσ
περ οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων χωρὶς ζώνης καὶ χλαμύδος τολ
μήσειεν ἂν φανῆναι τῷ βασιλεῖ· οὕτω μηδὲ σὺ χωρὶς τῶν
συμβόλων τῆς ἀρχῆς· ὅπερ ἐστὶ τὸ μὴ κατακαλύπτεσθαι· προσ
εύχου τῷ θεῷ· ἵνα μὴ ὑβρίσῃς καὶ σεαυτὸν καὶ τὸν τιμήσαντα
σε· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γυναικός· ἐστιν· καὶ γὰρ ἐκείνῃ
μὴ ὕβρις τὸ μὴ ἔχειν τὰ σύμβολα τῆς ὑποταγῆς·

λθ κει ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΟΦΕΙΛΕΙ Η ΓΥΝΗ ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΕΧΕΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ:

λθ ερ διὰ τοῦτο ποῖον· διὰ ταῦτα τὰ εἰρημένα πάντα· καὶ πρότερον
μέν· ὅτι κεφαλὴ ἡμῶν ὁ χς· ἡμεῖς δὲ τῆς γυναικός· δεύτερον
δέ· ὅτι ἡμεῖς δόξα θεοῦ· ἡμῶν δὲ ἡ γυνή· τρίτον· ὅτι οὐχ ἡμεῖς
ἐκ τῆς γυναικὸς ἀλλ' ἐκείνη ἐξ ἡμῶν· τέταρτον· ὅτι οὐχ ἡ
μεῖς διὰ τὴν γυναῖκα· ἀλλ' ἐκείνη δι' ἡμᾶς· ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς
ἀγγέλους τοὺς παρεστηκότας καὶ συναντιλαμβανομένους τῶν
προσευχομένων·

μ κει ΠΛΗΝ ΟΥΤΕ ΓΥΝΗ ΧΩΡΙΣ ΑΝΔΡΟΣ ΟΥΤΕ ΑΝΗΡ ΧΩΡΙΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΕΝ ΚΩ· ΩΣΠΕΡ ΓΑΡ Η ΓΥΝΗ ΕΚ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΗΡ ΔΙΑ
ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ· ΤΑ ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΘΥ· ΕΝ ΥΜΙΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΡΙ
ΝΑΤΕ· ΠΡΕΠΟΝ ΕΣΤΙΝ ΓΥΝΗ ΑΚΑΤΑΚΑΛΥΠΤΟΝ ΤΩ ΘΩ
ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΑΙ· ΟΥΔΕ Η ΦΥΣΙΣ ΑΥΤΗ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΥΜΑΣ ΟΤΙ ΑΝΗΡ

λγ ερμ τοῦ τὸ γὰρ ἐμὲ μὴ παρέχειν [illegible] ὕβρι. οὐ γὰρ ἐμὸν [illegible]
φους· οὐκ [illegible] τοὺς ἔξωθεν.

λγ κει ΚΑΘΩΣ ΚΑΓΩ ΠΑΝΤΑ ΠΑΣΙΝ ΑΡΕΣΚΩ ΜΗ ΖΗΤΩΝ ΤΟ ΕΜΑΥΤΟΥ ΣΥΜ
ΦΕΡΩΝ. ΑΛΛΑ ΤΟ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΙΝΑ ΣΩΘΩΣΙΝ. ΜΙΜΗΤΑΙ ΜΟΥ
ΓΙΝΕΣΘΑΙ ΚΑΘΩΣ ΚΑΓΩ ΧΥ.

λδ ερμ Ὅπερ ἤδη ποιεῖν ἐπεθύμει αὐτοὺς ἐποίησεν. καὶ τὴν τῶν ἑλλήνων ὠφέλειαν
καὶ τὴν τῶν ἰουδαίων. καὶ καρποῦ τὸ λεγόμενον ἡμῖν. ἐν παραδείγ
ματι αὐτὸ καὶ κοῦφον ποιεῖ αὐτό. ὡς μόνον ἑαυτὸν ἄγων. καὶ τὸ πάντα μᾶλ
λον συμφέρον μὴ ζητεῖν. ὁ γὰρ κανών ἐστι τοῦ τελειοτάτου
χριστιανοῦ. καὶ ὅρος ἠκριβωμένος. καὶ ἡ ἀνωτάτω κορυφή. τὸ
κοινῇ συμφέρον ζητεῖν. καὶ οὐδὲν οὕτω δύναται ποιῆσαι μιμη
τὴν χριστοῦ. ὡς τὸ ἐπιμελεῖσθαι τῶν πλησίον. διὸ τὸ μιμηταί μου γίνε
σθε προσέθηκεν.

λε κει ΕΠΑΙΝΩ ΔΕ ΥΜΑΣ ΑΔΕΛΦΟΙ. ΟΤΙ ΠΑΝΤΑ ΜΟΥ ΜΕΜΝΗΣΘΑΙ ΚΑΙ ΚΑ
ΘΩΣ ΠΑΡΕΔΩΚΑ ΥΜΙΝ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΩΣΕΙΣ ΚΑΤΕΧΕΤΕ. ΘΕΛΩ ΔΕ
ΥΜΑΣ ΕΙΔΕΝΑΙ. ΟΤΙ ΠΑΝΤΟΣ ΑΝΔΡΟΣ Η ΚΕΦΑΛΗ Ο ΧΣ ΕΣΤΙΝ. ΚΕΦΑ
ΛΗ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΟΣ Ο ΑΝΗΡ. ΚΕΦΑΛΗ ΔΕ ΧΥ Ο ΘΣ:

λε ερμ Ἀπαρτίσας τὸν περὶ τῶν εἰδωλοθύτων λόγον. ἐφ' ἕτερον μετα
βαίνει. τὸ μὴ τὰς γυναῖκας ἀκατακαλύπτους εὔχεσθαι ἢ προ
φητεύειν. καὶ τὸ μὴ τοὺς ἄνδρας κομᾶν. ἤδη δὲ ἦν καὶ περὶ τού
των παραγγείλας. διὸ καὶ μνημονεύειν αὐτοὺς φησὶν αὐτοῦ καὶ
μὴ [illegible] ἐξ αὐτοῦ τῇ παραδόσει.

λϛ κει ΠΑΣ ΑΝΗΡ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΣ. Η ΠΡΟΦΗΤΕΥΩΝ. ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΣ ΕΧΩΝ.
ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΕΙ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΑΥΤΟΥ:

λϛ ερμ Σύμβολα δέδοται ἀνδρὶ καὶ γυναικί. τῷ μὲν ἀνδρὶ καὶ σῶμα. τὸ μὲν
τῆς ἀρχῆς. τῇ δὲ τῆς ὑποταγῆς. μετὰ δὲ [illegible] καὶ τοῦτο. τὸ
ταύτην μὲν κατακαλύπτεσθαι. τοῦτον δέ. γυμνὴν ἔχειν τὴν
κεφαλήν. ἤτοι γυμνὸς [illegible] ταῦτα ἐστίν. ἀμφότεροι ἁμαρτά
νουσιν. τὴν εὐταξίαν συγχέοντες. καὶ τὴν τοῦ θεοῦ διατα
γὴν. καὶ τοὺς οἰκείους ὑβρίζοντες ὅρους. καὶ ὁ μὲν [illegible]
τὴν [illegible] καταβαίνων [illegible]. ἡ δὲ [illegible]
τοῦ ἀνδρὸς [illegible] τοῦ σχήματος.

λζ κει ΠΑΣΑ ΔΕ ΓΥΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΗ Η ΠΡΟΦΗΤΕΥΟΥΣΑ ΑΚΑΤΑΚΑΛΥ
ΠΤΩ ΤΗ ΚΕΦΑΛΗ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΕΙ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΑΥΤΗΣ. ΕΝ ΓΑΡ ΕΣΤΙ

μδ κει(μενον) Καὶ μέρος τι πιστεύω:

μδ ερ(μηνεία) ἵνα μὴ λέγωσιν· ὅτι ψευδόμενοι ταῦτα οἱ ἀπαγγέλλοντες· οὔτε ὅτι πιστεύει
πεν· ἵνα μὴ ἀναισχυντοτέρους ποιήσῃ· οὔτε πάλιν ὅτι ἀπιστεῖ·
ἵνα μὴ δόξῃ μάτην ἐπιτιμᾶν· ἀλλ' εὐμενεστέρους τε ποιῶν καὶ
ἐπαγωγίους αὐτοὺς ποιῶν· καὶ τῆς διορθώσεως
καλῶν ἐπάνοδον:+

μζ κει(μενον) Δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι:

μζ ερ(μηνεία) αἱρέσεις ἐνταῦθα· οὐ τὰς τῶν δογμάτων· ἀλλὰ τὰς τῶν σχισμάτων
φησίν· τοῦτο δὲ λέγει· οὐκ ἀναγκάζων τινὰ καὶ νομοθετῶν·
ἀλλὰ τὸ πάντως ἐσόμενον· ἐκ τῆς πονηρᾶς τῶν ἀνθρώπων
γνώμης προλέγων· ὅπερ ἤμελλεν γίνεσθαι· οὐ διὰ τὴν αὐ-
τοῦ πρόρρησιν· ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν μανιωδῶν ἐχόντων γνώμην·
οὐ γὰρ ἐπειδὴ προεῖπεν γέγονεν· ἀλλ' ἐπειδὴ πάντως ἔμελλε
γενέσθαι· διὰ τοῦτο προεῖπεν:+

μη κει(μενον) Ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν:

μη ερ(μηνεία) ἵνα λάμψωσι μηδὲν μεμφόμενος· ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι
τοὺς δοκίμους καὶ στερροὺς· οὐ μόνον οὐδὲν ταῦτα παραβλά-
πτει· ἀλλὰ καὶ δεικνυσιν μᾶλλον· καὶ λαμπροτέρους ἀποφαί-
νει· τὸ γὰρ ἵνα· οὐκ αἰτιολογίας ἐστίν· ἀλλ' ὡς πολλαχοῦ καὶ τῆς τῶν
πραγμάτων ἐκβάσεως· οἷον ὅταν ὁ Χριστὸς λέγῃ· εἰς κρίμα ἐγὼ
εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσιν·
καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ ὦσιν· καίτοι οὐ διὰ τοῦτο ἦλθεν· ἵνα
οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται· ἀλλὰ τὸ ἐναντίον· ἵνα οἱ τυφλοὶ
βλέπωσιν ὡς εἰκὸς τοῦτο· οὕτω καὶ ἐνταῦθα γνώμαι δὲ· τὸ ἵνα
οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται:+

μθ κει(μενον) Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν
δεῖπνον φαγεῖν:

μθ ερ(μηνεία) ὁ τρόπος συνερχομένων ὑμῶν· οὐκ ἔστι κοινῇ φαγεῖν· ἀλλὰ ἀπο-
λαμβάνουσιν ἕτεροι· καὶ τὸ μονοφαγεῖν αὐτῶν κατασπᾶν· ὅσα ἐβλήθη
αὐτοὺς παραπέμπων τῇ ἑσπέρᾳ· ἐν ᾗ τὰ σεπτὰ καὶ φρικτὰ
μυστήρια παραδέδωκεν ὁ Χριστός:+

ν κει(μενον) Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν:

ν ερ(μηνεία) ὁρᾷς ὅσον ἐκβαίνουσιν αὐτοὺς ἑαυτοὺς καταισχύνοντας· ὁ τοῦ
κυρίου ἦν ἰδιωτικὸν ποιοῦσιν· μετὰ τοῦτο ὅσα δὲ τὸ κυριακὸν δεῖ-
πνον κοινὸν εἶναι:+

ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστιν· γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ,

δόξα αὐτῇ ἐστιν· ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ.

μ ἑρ. [illegible] τοῦ ἀνδρὸς [illegible] ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἡ γυνή·

καὶ δι' αὐτόν· καὶ ὑπ' αὐτόν· ἵνα μὴ τοὺς ἄνδρας [illegible]

[illegible] μὴ τὸ θέλημα [illegible] ∴

μα κεί. Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν

οὐκ ἔχομεν:

μα ἑρ. [illegible] τὴν [illegible] τοῦ [illegible]

[illegible] καὶ βαρύτερον [illegible] ποιήσας τὸν λόγον ∴

μβ κεί. Οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ:

μβ ἑρ. [illegible] ὅτι πᾶσα ἡ οἰκουμένη [illegible] καὶ [illegible]

οὐ [illegible] ∴

μγ κεί. Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ:

μγ ἑρ. [illegible] τοῦτο δέ ἐστιν· τὸ κοινὸν [illegible]

αὐτ[illegible] παρὰ τῶν [illegible] τοῦ [illegible]

[illegible] τοῦτο δὲ τὸ ἔθος [illegible] τρισχιλίων [illegible]

[illegible] τῶν ἐξ ἀρχῆς πιστευσάντων· οὐ μὴν [illegible]

[illegible] ἐκκλησίαν [illegible]

[illegible] τὸ ἔθος τοῦτο [illegible] καὶ γὰρ [illegible]

[illegible] κέχρηται τῷ λόγῳ [illegible] ὅτι οὐκ [illegible]

[illegible] ὑμᾶς [illegible]

[illegible] ∴

μδ κεί. Ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖσσον ἀλλ' εἰς τὸ ἧττον συνέρχεσθε· πρῶτον

μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ:

μδ ἑρ. Τουτέστιν· ὅτι οὐκ [illegible] ἔδει γὰρ ἐπιδοῦναι· καὶ προ-

[illegible] τὴν φιλοτιμίαν ὑμᾶς· καὶ τὸ ἤδη κρατῆσαν ἔθος·

[illegible] καὶ παραγγελίας [illegible] ἵνα

[illegible] πρότερον [illegible] ∴

με κεί. Ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν:

με ἑρ. Ἵνα μὴ δόξῃ διὰ τοὺς πένητας μόνον ταῦτα λέγειν· οὐκ εὐθέως

[illegible] μόνον [illegible]

[illegible] ἀκούω [illegible]

σχίσματα [illegible] καὶ οὐκ [illegible] ὑμᾶς [illegible]

[illegible] ∴

αἷμα ἐκχέαντος αὐτοῦ· ἵνα μὴ [illegible] ἀκούων·
ἀθρόως [illegible] [illegible] ὡς [illegible]· +

ΝΕ κει· ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυ·

ΝΕ ερ· τί δήποτε· ὅτι ἐξέχεεν αὐτὸ [illegible] τὸ αἷμα ὥσπερ [illegible]
κεντήσαντες αὐτὸν οὐχ ἵνα πίωσιν ἀλλ᾽ ἵνα ἐκχέωσιν· +

ΝϚ κει· δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου
ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ
πίνων ἀναξίως κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει·

ΝϚ ερ· ἔθος οὕτω τῷ Παύλῳ· μὴ μόνον ἐξεργάζεσθαι αὐτὰ
τὰ προκείμενα· ἀλλὰ καὶ παρεμβάλλειν λόγους [illegible]
[illegible] καὶ τοῦτο μετὰ πολλῆς
σπουδῆς· καὶ μάλιστα ὅταν περὶ σφοδρῶν ἁμαρτημάτων
κατηγορῇ [illegible] [illegible] γὰρ τῶν μυστηρίων [illegible]
μεμνῆσθαι· ἁμαρτήματος [illegible] [illegible]
οὐ τὸ γὰρ [illegible] τυχοῦσα [illegible] σφοδρῶς [illegible]
μέγεθος· τὸ κεφάλαιον τῶν ἀγαθῶν [illegible]
τὰ ἀγαθὰ οὕτως [illegible] πρὸς [illegible] αὐτοῖς· +

ΝΖ κει· μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ κυ· διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολ-
λοὶ ἀσθενεῖς· καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί·

ΝΖ ερ· τοῦτ᾽ ἐστὶ μὴ ἐξετάζων· μὴ ἐννοῶν τὸ μέγεθος τῶν [illegible]

ΝΗ κει· εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν· οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα·
κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ κυ παιδευόμεθα· ἵνα μὴ σὺν
τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν· +

ΝΗ ερ· ταῦτα [illegible] ὁμοῦ καὶ τοὺς ἀρρώστους παραμυθούμενος
καὶ τοὺς ἄλλους ἀσφαλεστέρους ποιῶν· +

ΝΘ κει· ὥστε ἀδελφοί μου· συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους
ἐκδέχεσθε· εἰ δέ τις πεινᾷ ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω· ἵνα μὴ εἰς
κρίμα συνέρχησθε· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι·

ΝΘ ερ· τοῦτ᾽ ἐστὶν εἰς κόλασιν καὶ τιμωρίαν· τὴν ἐκκλησίαν [illegible]
[illegible] τὸ μὴ [illegible] καταισχύνοντες· καὶ γὰρ διὰ τοῦτο
συνέρχεσθαι φησὶν· ἵνα συμβάλλητε πρὸς ἀλλήλους· [illegible]
τοὐναντίον γίνεται [illegible] ἵνα [illegible] τοῦτο
[illegible] ἵνα [illegible] πάθωμεν· +

Ξ κει· περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν ἀδελφοί· οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνο[illegible]

ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ [illegible]

[illegible] ... τὸν θεὸν ... ἀμφο[illegible]

[illegible]

ΜΗ ΓΑΡ ΟΙΚΙΑΣ ΟΥΚ ΕΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΘΙΕΙΝ ΚΑΙ ΠΙΝΝΕΙΝ. Η ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΤΕ:

[illegible]

ΚΑΙ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΕΤΑΙ ΤΟΥΣ ΜΗ ΕΧΟΝΤΑΣ. ΤΙ ΕΙΠΩ ΥΜΙΝ ΕΠΑΙΝΕ
ΣΩ ΥΜΑΣ ΕΝ ΤΟΥΤΩ, ΟΥΚ ΕΠΑΙΝΩ:

[illegible]

ΕΓΩ ΓΑΡ ΠΑΡΕΛΑΒΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΚΥ Ο ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΟΚΑ ΥΜΙΝ. ΟΤΙ
Ο ΚΣ ΙΣ ΕΝ ΤΗ ΝΥΚΤΙ Η, ΠΑΡΕΔΙΔΕΤΟ. ΕΛΑΒΕΝ ΑΡΤΟΝ. ΚΑΙ ΕΥ
ΧΑΡΙΣΤΗΣΑΣ ΕΚΛΑΣΕΝ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ· ΛΑΒΕΤΕ ΦΑΓΕΤΕ. ΤΟΥΤΟ
ΜΟΥ ΕΣΤΙΝ ΤΟ ΣΩΜΑ. ΤΟ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΚΛΩΜΕΝΟΝ. ΤΟΥΤΟ
ΠΟΙΕΙΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΗΝ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ. ΩΣΑΥΤΩΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΠΟ
ΤΗΡΙΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΕΙΠΝΗΣΑΙ ΛΕΓΩΝ· ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ
Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩ ΕΜΩ ΑΙΜΑΤΙ. ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙ
ΤΕ ΟΣΑΚΙΣ ΑΝ ΠΙΝΗΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΗΝ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ. ΟΣΑΚΙΣ ΓΑΡ
ΑΝ ΕΣΘΙΕΤΕ ΤΟΝ ΑΡΤΟΝ ΤΟΥΤΟΝ. ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥΤΟ
ΠΙΝΗΤΕ. ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΚΥ ΚΑΤΑΓΓΕΛΕΤΕ. ΑΧΡΙΣ ΟΥ ΕΛΘΗ·
ΩΣΤΕ ΟΣ, ΑΝ ΕΣΘΙΕΙ ΤΟΝ ΑΡΤΟΝ ΤΟΥΤΟΝ. Η ΠΙΝΗ ΤΟ ΠΟΤΗ
ΡΙΟΝ ΤΟΥ ΚΥ ΑΝΑΞΙΩΣ:

[illegible]

ξδ κει ΚΑΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΙΩΝ ΕΙΣΙ· ΚΑΙ Ο ΑΥΤΟΣ ΚΣ· ΚΑΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΙΣ
ΕΝΕΡΓΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣΙΝ:

ξδ ερ χάρισμα καὶ ἐνέργεια· καὶ διακονία ταῦτα· παρ' ὀνόμασι μόνον
μὸν διαφορά· ὡς πράγματα αὐτά· ὃ γάρ ἐστι χάρισμα· τοῦτο
καὶ διακονία· καὶ ὅ ἐστι διακονία· τοῦτό ἐστι καὶ ἐνέργεια· τὴν
γὰρ διακονίαν μου φησί· πληροφόρησον· καὶ τὴν διακονίαν
μου δοξάζω· καὶ Τιμοθέῳ· ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ
χάρισμα τοῦ θεοῦ ὅ ἐστιν ἐν σοί· καὶ Γαλάταις· ὁ γὰρ ἐνεργήσας
Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν· ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη· ὁρᾷς ὅτι
οὐδεμία διαφορὰ χαρίσματος καὶ διακονίας καὶ ἐνεργείας·

✠ Ὁρᾷς πῶς πανταχοῦ ταύτην ποιεῖται τὴν προσθήκην· ἐν
τῷ αὐτῷ πνεύματι λέγων· καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· οἶδε γὰρ μεγά-
λην οὖσαν τὴν ἐντεῦθεν παράκλησιν· ὥστε [illegible] τοῦτο πῶς
δεῖ [illegible] ὅτι πνεῦμα ἔχεις· ὅταν ἔχῃς τὴν ἀπόδει-
ξιν ἀπὸ τοῦ καταξιωθῆναι· τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ· οὐ λαμβάνεις [illegible]
τοῦτο καταφανές· ἀλλ' ἡ ἄνωθεν πηγὴ μία· ὥστε καὶ ἐντεῦ-
θεν πᾶσιν οὐ μικρὰν παραμυθίαν· εἰ γὰρ καὶ τὰ χαρίσματα
διάφορα· ἀλλ' ἐν [illegible] ἰσομοιρία· καὶ πολὺ μείζων ἡ ὁμόνοια [illegible]

ξε κει Ο ΔΕ ΑΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΘΣ· Ο ΕΝΕΡΓΩΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΠΑΣΙΝ· ΕΚΑΣΤΩ
ΔΕ ΔΙΔΟΤΑΙ Η ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΝΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ:

ξε ερ Ἵνα μή τις λέγῃ· καὶ αὐτὸς κύριος· καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ ὁ αὐτὸς θεός· ἀλλ'
ἐγὼ ἔλαττον ἔλαβον φησίν· οὕτως συνέφερεν· ὅτι γοῦν
φησί· καὶ [illegible] ὁ δὲ ἐλάττω καὶ χαρίσματος [illegible] καὶ ἡ
φανέρωσις ἐντεῦθεν γίνεται· καὶ τοῦτο μᾶλλον συμφέρει μὴ
ἀγνοεῖν· καταφρονῆσαι [illegible]· οὐ γάρ ἐστιν ἡμᾶς ζητεῖν [illegible]
[illegible] ἀλλὰ τὸ συμφέρον [illegible]· φανέρωσιν δὲ πνεύματος [illegible] τὸ
τί [illegible] τῶν χαρισμάτων [illegible] ἐν [illegible] γὰρ τῷ [illegible] δῆλος [illegible]

ξς κει Ω ΜΕΝ ΓΑΡ ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΝΣ ΔΙΔΟΤΑΙ ΛΟΓΟΣ ΣΟΦΙΑΣ· ΑΛΛΩ ΔΕ ΛΟΓΟΣ ΓΝΩ-
ΣΕΩΣ· ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΝΕΥΜΑ· ΕΤΕΡΩ ΔΕ ΠΙΣΤΙΣ ΕΝ ΤΩ ΑΥ-
ΤΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ· ΑΛΛΩ ΔΕ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΙΑΜΑΤΩΝ· ΕΝ ΤΩ ΕΝΙ
ΠΝΕΥΜΑΤΙ· ΑΛΛΩ ΔΕ ΕΝΕΡΓΗΜΑΤΑ ΔΥΝΑΜΕΩΝ· ΑΛΛΩ ΔΕ
ΠΡΟΦΗΤΙΑ· ΑΛΛΩ ΔΕ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ:

ξς ερ τί ἐστι μὲν λόγος σοφίας· τὸ καὶ αὐτὸν σοφὸν εἶναι καὶ ἄλλους
δύνασθαι [illegible] τί δὲ λόγος γνώσεως· τὸ γνῶσιν μὲν ἔχειν [illegible]

[illegible] ἐνεργούμενοι τοῖς πιστεύσασιν ἔσχον·

ξερ [illegible] χαρίσματα [illegible] καὶ κατῆρχον τῶν ἐ-
σχισμάτων [illegible] οἱ λαβόντες [illegible]· ἐ-
χόντων τὴν προφητείαν [illegible] πρότερον ἐδόθη τοῖς ἀποστόλοις ἐν τῇ
[illegible] γὰρ τούτου [illegible]· τούτου χάριν μέγα ἐφρόνουν οἱ ἐ-
[illegible] ταῦτα ἀκούσας ὁ ἀπόστολος· ὁρᾶτε τὴν
χάριν [illegible]
[illegible]·

ζακει ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ ΕΘΝΗ ΗΤΕ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΙΔΩΛΑ ΤΑ ΑΦΩΝΑ ΩΣ ΑΝ ΗΓΕΣ-
ΘΕ ΑΠΑΓΟΜΕΝΟΙ· ΔΙΟ ΓΝΩΡΙΖΩ ΥΜΙΝ ΟΤΙ ΟΥΔΕΙΣ ΕΝ ΠΝΕΥΜΑ-
ΤΙ ΘΥ ΛΑΛΩΝ· ΛΕΓΕΙ ΑΝΑΘΕΜΑ ΙΝ· ΚΑΙ ΟΥΔΕΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΕΙΠΕΙΝ
ΚΝ ΙΝ ΕΙ ΜΗ ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΑΓΙΩ:

ζαερ [illegible] τὴν φάσιν· πρότερον διδάσκει καθαρόν·
[illegible] τὸ γνῶσιν ἔχειν προφήτου καὶ ψευδοπροφή-
του· [illegible] γὰρ καὶ τοῦτο τὸ χάρισμα [illegible] ὁ ἀπόστολος·
καὶ πολλοὺς ψευδοπροφήτας [illegible] νομιζόμενος τῷ
πνεύματι [illegible] χάρισμα· τίθησιν οὖν διαφορὰς καὶ
πρὸ τῆς ταύτης· τὸ τὸν προφήτην φωτιζόμενον ἄνω-
θεν [illegible] διδάσκει μέν· τὸν δὲ ψευδοπροφήτην ἀγόμε-
νον καὶ μαινόμενον· καὶ σκοτούμενον· ὑπὸ τοῦ ἐναντίου πνεύ-
ματος [illegible]· δεύτερον δέ· ὅτι ὁ μὲν προφητεύων ἐν τῷ
ὀνόματι [illegible] κν τὸν ιν· ἀληθής ἐστιν· ὁ δὲ οὐ τοῦτο ποιῶν ἀλλὰ
ἀναθεματίζων ψευδής ἐστιν·

ζβκει ΔΙΑΙΡΕΣΕΙΣ ΔΕ ΧΑΡΙΣΜΑΤΩΝ ΕΙΣΙΝ:

ζβερ [illegible] τὴν διαφορὰν ἄρχεται παραμυθεῖσθαι· τοὺς [illegible]
τὸ χάρισμα ἔχοντας· [illegible] τινος [illegible]
[illegible] ὅτι οὐκ [illegible] ὅσον [illegible] ἀλλ' ἐμφαίνων ὅτι χά-
ρισμά ἐστιν· καὶ οὐκ [illegible] καὶ παραμυθεῖται [illegible]
διὰ τοῦτο διαιρέσεις χαρισμάτων [illegible]
[illegible] τῷ ὀνόματι τῆς δωρεᾶς· μὴ μό-
νον [illegible] ἀλλὰ καὶ χάριν ἔχειν·

Ὁρᾷς ὅτι οὐδεμίαν διαφορὰν δείκνυσιν ἐν ταῖς δωρεαῖς πρὸς
[illegible] τὴν ὁμοτιμίαν ἐμφαίνων·

ζγκει ΤΟ ΔΕ ΑΥΤΟ ΠΝΕΥΜΑ·

ζγερ [illegible] ἀλλὰ [illegible]
μεῖζον·

μὴ ... τοῦ ... [illegible]

ξ̄θ κει Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἕν ἐστι καὶ μέλη ἔχει πολλά· πάντα

δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς πολλὰ ὄντα [illegible]

ξ̄θ ἑρ παραμυθησάμενος διὰ τοῦ χαρίσματα εἰπεῖν· τὸ δὲ διδόμενον [illegible]

τοῦ πνεύματος ἐξ ἑνὸς ... [illegible] καὶ διὰ τοῦ συμφέροντος [illegible]

θαι· καὶ μετὰ τοῦτο· καὶ ἐπιφωνήσας· διὰ τοῦ ... παρα[illegible]

τὴν ἐξουσίαν τοῦ πνεύματος· καὶ ἐξ ἑτέρου αὐτοὺς λοιπὸν παραμυθ[illegible]

κοινοῦ παραδείγματος· καὶ ἐπὶ τὴν φύσιν αὐτὴν καταφεύγει [illegible]

ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ἕν ἐστι τὰ πολλά· καὶ τὸ ἕν, [illegible]

ἐστιν ἔνθα ἡ διαφορά· ποῦ τὸ ὑπερέχον· ποῦ τὸ ἐλαττ[illegible]

Οὐκ εἶπεν πολλὰ ὄντα· τοῦ ἑνός ἐστι σώματος· ἀλλ' αὐτὸ [illegible]

πολλά ἐστιν· καὶ κατὰ τὰ πολλὰ μέλη, τοῦτό ἐστι τὸ ἕν [illegible]

ο̄ κει Οὕτως καὶ ὁ Χριστός. καὶ γάρ, καὶ ἐν ἑνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες·

ο̄ ἑρ δέον εἰπεῖν, οὕτω καὶ ἡ ἐκκλησία· τοῦτο μὲν οὐ φησίν· ἀντὶ δὲ τῆς

ἐκκλησίας τὸν Χριστὸν τίθησιν· ἀνάγων τὸν λόγον· καὶ [illegible]

ἐντρέπων τὸν ἀκροατήν· ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· [illegible]

τὸ Χριστοῦ σῶμα ὅπερ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία· καθάπερ [illegible]

μὴ εἷς ἐστιν ἄνθρωπος· οὕτω καὶ τὴν ἐκκλησίαν [illegible]

ο̄α κει εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν· εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε [illegible]

εἴτε δοῦλοι· εἴτε ἐλεύθεροι·

ο̄α ἑρ καὶ τὸ φοβερὸν ἔρχεται κεφάλαιον ... δεικτικόν· ὃ δὲ λέγει τοι-

οῦτόν ἐστιν· τὸ κατασκευάσαν ἡμᾶς σῶμα ἓν γενέσθαι [illegible]

γεννῆσαν ἡμᾶς ἕν ἐστιν· οὐ γὰρ ὁ μὲν ἄλλῳ αὐτὸς [illegible]

δὲ ἑτέρῳ πνεύματι ἐβαπτίσθη· οὐ μόνον δὲ τὸ βαπτίσαν [illegible]

ἀλλὰ καὶ εἰς ὃ ἐβάπτισεν· ἐν ᾧ καὶ ... [illegible]

οὐ γὰρ ἔχει χώραν ἡ διαφορά· αὐτὸ γὰρ ... διαφορὰ [illegible]

ματι· ἀλλ' ἵνα πάντες τὴν ἑνὸς σώματος ἀκρίβειαν· πρὸς ἀλλή-

λους διασώζωμεν· ἐβαπτίσθημεν:

ο̄β κει Καὶ πάντες εἰς ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν· καὶ γὰρ τὸ σῶμα

οὐκ ἔστιν ἓν μέλος· ἀλλὰ πολλά:

ο̄β ἑρ Τουτέστιν· ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἤλθομεν μυσταγωγίαν· τῆς αὐτῆς

τραπέζης ἀπολαύομεν ... [illegible] ἡμᾶς κα-

τεσκεύασεν ... [illegible] ἕν, σῶμα ἡμᾶς [illegible]

[illegible] ἕν, σῶμα ἐβαπτίσθημεν

[illegible]

[illegible] ... ἐστὶν [illegible] ...

[illegible] τῶν σημείων· περὶ κοινὸν [illegible]

[illegible] ... καὶ περὶ [illegible] ... ἐὰν ἔχῃ τι

[illegible] ... αὕτη γάρ ἐστι μὴ τὴν τῶν σημείων

[illegible] ... ἐνεργήματα δυνάμεων· καὶ χαρίσματα ἰα-

[illegible] ὁ μὲν γὰρ χαρίσματα ἰαμάτων ἔχων· ἰᾶται μόνον·

ὁ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων κεκτημένος· οὐκ ἰᾶται μόνον·

ἀλλὰ καὶ κολάζει· ὥσπερ ὁ ἀπόστολος· ὥσπερ ὁ ... τὸν μάγον·

[illegible] ... τὸν Ἀνανίαν· διακρίσεις δὲ χαρισμά-

των τί ἐστι· τὸ εἰδέναι τίς ὁ πνευματικός· καὶ τίς ὁ μὴ πνευ-

ματικός· τίς ὁ προφήτης καὶ τίς ὁ ἀπατεών· +

ἙΤΈΡῼ ΔῈ ΓΈΝΗ ΓΛΩΣΣῶΝ· ἌΛΛῼ ΔῈ ἙΡΜΗΝΕΊΑ ΓΛΩΣΣῶΝ· ΠΆΝΤΑ ΔῈ

ΤΑῦΤΑ ἘΝΕΡΓΕῖ ΤῸ ἝΝ, ΚΑῚ ΤῸ ΑὐΤῸ ΠΝΕῦΜΑ:

Ὁ μὲν γὰρ ᾔδει τί λέγων αὐτός· ἄλλος δὲ ἑρμηνεῦσαι οὐκ ᾔδει· ὁ πα-

ρὼν(?) δὲ ἀμφότερα ταῦτα εἶχεν [illegible]· ἐδόκει δὲ τοῦτο τὸ χάρισμα

μέγα εἶναι· ἐπειδὴ καὶ πρῶτον αὐτὸ ἔλαβον οἱ ἀπόστολοι· ἐπεὶ

δὴ τοίνυν τοῦτο αὐτοὺς μάλιστα ἐπῆρεν· τὸ πρῶτον [illegible]

[illegible] καὶ ἔσχατον ἔθηκεν αὐτὸ τὸ χάρισμα· ἐν τῷ λόγῳ [illegible]

[illegible] τὸ πνεῦμα· καὶ ἑτέρας οὐσίας· καθώς τινες φασίν· οὐ

[illegible] παραμυθία· οὐδὲ τὸ ἀκοῦσαι τὸ αὐτὸ πνεῦμα·

ὁ μὲν γὰρ παρὰ τοῦ βασιλέως λαβών· μεγίστην ἂν ταύτης

σχοίη τὴν παραμυθίαν· ὅτι αὐτὸς αὐτῷ ἔδωκεν· ὁ δὲ παρὰ τοῦ

δούλου· τὸ ἔλαττον ἂν [illegible]· ὅταν τοῦτο τις αὐτῷ προσενέγ-

κῃ [illegible]· καὶ ἐν τούτῳ ἐνδείκνυμενον ὅτι οὐ τῆς δουλικῆς· ἀλλὰ τῆς

[illegible] οὐσίας τὸ ἅγιον πνεῦμα· +

Ὅπερ ἀνωτέρω περὶ τοῦ πατρὸς εἶπεν· ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν

πᾶσιν· τοῦτο καὶ ἐνταῦθα περὶ τοῦ πνεύματος· πάντα δὲ ταῦτα

ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· πανταχοῦ τὴν ὁμοτιμίαν δηλῶν·

[illegible] ἐν πᾶσιν· περὶ ἀνθρώπων λέγει· οὐ [illegible]

[illegible] καὶ τὸ πνεῦμα ἀριθμεῖ [illegible] +

ΔΙΑΙΡΟῦΝ ἸΔΊᾼ ἙΚΆΣΤῼ ΚΑΘῺΣ ΒΟΎΛΕΤΑΙ:

[illegible]

[illegible]

διαφοράν· ἀπὸ τούτου δείκνυσιν ἰσοτίμους [illegible]

μὲν· πολλὴ ἡ διαφορά· οὐ καθὸ τὸ σῶμα ἕν, σῶμα [illegible]

ἕν, οὐ καθὸ ἰσότιμοι· μὴ ὢν δὲ [illegible] οὐκ [illegible]

ρισμὸν ἔχοντα· διὰ τοῦτο τὸ σῶμα [illegible] σῶμα δὲ [illegible]

τὸ [illegible] ἕν, καὶ οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει κατὰ τὸ σῶμα [illegible]

ὅπερ ἡ διαφορὰ αὕτη μάλιστα [illegible] ἡ ποιοῦσα τὴν ἰσοτιμίαν

ος κει(μ) ΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ ΔΕ Ο ΟΦΘΑΛΜΟΣ, ΕΙΠΕΙΝ ΤΗ ΧΕΙΡΙ· ΧΡΙΑΝ ΣΟΥ ΟΥΚ ΕΧΩ·

ος ερ(μ) κατασταλ[illegible] τὸ μὲν ἔλαττον [illegible] τὴν ἀθυμίαν [illegible]

οζ κει(μ) Η ΠΑΛΙΝ Η ΚΕΦΑΛΗ ΤΟΙΣ ΠΟΣΙΝ· ΧΡΕΙΑΝ ΥΜΩΝ ΟΥΚ ΕΧΩ:

οζ ερ(μ) Εἰ γὰρ καὶ ἔλαττον τὸ χάρισμά φησιν, ἀλλ' ὅμως ἀναγκαῖον· τοῦ γὰρ [illegible] νου οὐκ ὄντος, πολλὰ ἐμποδίζεται· οὕτως καὶ τούτου χωρὶς [illegible] τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας :-

οη κει(μ) ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ· ΤΑ ΔΟΚΟΥΝΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΘΕΝΕΣΤΕΡΑ ΥΠΑΡΧΕΙΝ· ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΣΤΙΝ· ※ ΚΑΙ Α ΔΟΚΟΥΜΕΝ ΑΤΙΜΟΤΕΡΑ ΜΕΛΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ· ΤΟΥΤΟΙΣ ΤΙΜΗΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΝ ΠΕΡΙΤΙΘΕΜΕΝ· ΚΑΙ ΤΑ ΑΣΧΗΜΟΝΑ ΗΜΩΝ· ΕΥΣΧΗΜΟΣΥΝΗΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΝ ΕΧΕΙ· ΤΑ ΔΕ ΕΥΣΧΗΜΟΝΑ ΗΜΩΝ ΟΥ ΧΡΕΙΑΝ ΕΧΕΙ [illegible]

οη ερ(μ) καὶ [illegible] περιτιθέασιν, φησίν· ὅτι οὐ χρείαν [illegible] ἔχομεν· ἀλλὰ καὶ πολλὴν χρείαν· ὁρᾷ δὲ ὅπως [illegible] τὰ δοκοῦντα ἀσθενῆ· ὅταν δὲ ἀναγκαῖα, οὐ [illegible] τίθησιν τὰ δοκοῦντα· ἀλλ' αὐτὸς ἀποφαίνεται ἀναγκαῖα [illegible]

※ Τί γὰρ τῶν μορίων τῶν γεννητικῶν ἀτιμότερον εἶναι δοκεῖ· ἀλλ' ὅμως χρήσιμα διὰ τὴν παιδοποιίαν· διὰ τοῦτο καὶ οἱ νομοθέται [illegible] τοὺς ταῦτα ἀκρωτηριάζοντας [illegible] καὶ ποιοῦντας εὐνούχους κολάζουσι· [illegible] καὶ αὐτὴν τὴν φύσιν ὑβρίζοντας· ἀλλ' [illegible] οἱ τοῦ θεοῦ δημιουργήματα διαβάλλοντες· [illegible] πολλοὶ διὰ τοὺς μεθύοντας κατηράσαντο· καὶ τὴν φύσιν τῶν γυναικῶν διὰ τὰς μοιχευομένας· οὕτω καὶ τὰ μέλη ταῦτα, αἰσχρὰ εἶναι ἐνόμισαν· διὰ τοὺς κακῶς αὐτοῖς χρωμένους· ἀλλ' οὐκ ἐχρῆν· οὐ γὰρ τῆς φύσεως τοῦ σώματος ἡ ἁμαρτία [illegible] ἀλλ' ἀπὸ τῆς προαιρέσεως [illegible] τὸ πλημμέλημα :-

[illegible] ΣΥΝΕΚΕΡΑΣΕΝ ΤΟ ΣΩΜΑ·

καὶ μὴ ἀφ' ἑτέρου [illegible] διαφορὰν παρα-
φέρεσθαι ὡς οἱ φυτὸν [illegible] αὐτῆς ἐκ(κ)λησίας παρὰ τὰ ἄ-
[illegible]

ογ κει. Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς, ὅτι οὐκ εἰμὶ χείρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ πα-
ρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος· καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος:

ογ ερ. Ἀμφότερα [illegible] ποιήσαι τὸν λόγον, καὶ συμπαράθετον τὰ [illegible] φθεγγόμενα ∴ +

+ Τὸν πόδα παρέθηκε τῇ χειρὶ καὶ τὸ οὖς τῷ ὀφθαλμῷ· τὰ πλησιόχωρα ἀλλήλοις μέλη· καὶ οὕτω τὸν πόδα τῷ ὀφθαλμῷ· ἐπειδὴ οὐ σφόδρα τοῖς ὑπερέχουσι, ἀλλὰ τοῖς ὀλίγον ἀναβεβηκόσι φθονοῦσιν οἱ ἄνθρωποι. οὐδὲ γὰρ τὸ μὲν μὴ ἐλαττοῦσθαι, τὸ δὲ ὑπερέχειν, οὐκ ἀφίησι μέρος εἶναι τοῦ σώματος· καὶ γὰρ ὁ πούς τὴν ἐλάττονα τάξιν ἔχει· τοῦτο δὲ [illegible] διαφορά· ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ συμφέρεσθαι [illegible] ∴

οδ κει. Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις:

οδ ερ. [illegible] τὴν τῶν μελῶν διαφοράν· [illegible] αὐτοὺς ἐλαττοῦσθαι καὶ ὑπεροχὴν [illegible]· ὁρᾶς πῶς αὐτοὺς πα-ραμυθεῖται [illegible] ὅτι τοῦτο συμφέρον ἦν, τὸ γὰρ πολλοὺς [illegible] καὶ διαφόρους· τοῦτο μάλιστα ποιεῖ σῶμα εἶναι ∴ +

οε κει. Νυνὶ δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν. Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἓν δὲ σῶμα:

οε ερ. [illegible] τὴν τοῦ θεοῦ βούλησιν ἀναφέρει τὸν λόγον· ἵνα μηδέ τις [illegible] τοῦτο προστάξαντι μὴ ἐκλεγόμενοι διατί οὕτω καὶ διατί οὐχ οὕτω. καὶ γὰρ μυρίους λόγους ἔχομεν εἰπεῖν· οὐχ οὕτω δυνάμεθα δεῖξαι ὅτι καλῶς· ὡς ὅταν εἴπωμεν ὡς ὁ ἄριστος τεχνίτης ἠθέλησεν, οὕτως ἐγένετο· ὡς γὰρ συμφέρον ἦν, οὕτως [illegible] ∴ +

[illegible] καὶ τὸ πολλοῦ συμφέρει· τὸ οὕτω τετάχθαι· οὐχὶ τὴν [illegible] μόνον, καὶ [illegible] τὴν τάξιν· καὶ τὴν ἰδίαν χώραν [illegible] [illegible] τὸ πᾶν ἀπολέσει· [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ:

τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενῶν. +

ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ:

τὸ οἰκονομεῖν τὰ πνευματικὰ [illegible]

[illegible]

ΓΕΝΗ ΓΛΩΣΣΩΝ:

[illegible]

αὐτοὺς μὴ φυσιοῦσθαι. +

ΜΗ ΠΑΝΤΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ· ΜΗ ΠΑΝΤΕΣ ΠΡΟΦΗΤΑΙ· ΜΗ ΠΑΝΤΕΣ ΔΙΔΑ-
ΣΚΑΛΟΙ· ΜΗ ΠΑΝΤΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ· ΜΗ ΠΑΝΤΕΣ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΕΧΟΥΣΙΝ
ΙΑΜΑΤΩΝ· ΜΗ ΠΑΝΤΕΣ ΓΛΩΣΣΑΙΣ ΛΑΛΟΥΣΙΝ· ΜΗ ΠΑΝΤΕΣ ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΟΥ[illegible]

[illegible] ταῦτα ἀκούσαντας [illegible]

[illegible] τοῦτό φησιν [illegible]

[illegible]

ΖΗΛΟΥΤΑΙ ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΑ ΜΕΙΖΟΝΑ ΚΑΙ ΕΤΙ ΚΑΘ' ΥΠΕΡΒΟ-
ΛΗΝ ΟΔΟΝ ΥΜΙΝ ΔΕΙΚΝΥΜΙ· ΕΑΝ ΤΑΙΣ ΓΛΩΣΣΑΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩ-
ΠΩΝ ΛΑΛΩ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ· ΑΓΑΠΗΝ ΔΕ ΜΗ ΕΧΩ ΓΕΓΟΝΑ
ΧΑΛΚΟΣ ΗΧΩΝ Η ΚΥΜΒΑΛΟΝ ΑΛΑΛΑΖΩΝ· ΚΑΙ ΕΑΝ ΕΧΩ ΠΡΟΦΗ-
ΤΕΙΑΝ ΚΑΙ ΙΔΩ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΑΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΓΝΩ-
ΣΙΝ· ΚΑΙ ΕΑΝ ΕΧΩ ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ· ΩΣΤΕ ΟΡΗ ΜΕΘΙΣΤΑ-
ΝΕΙΝ· ΑΓΑΠΗΝ ΔΕ ΜΗ ΕΧΩ· ΟΥΘΕΝ ΕΙΜΙ· ΚΑΝ ΨΩΜΙΣΩ ΠΑΝ-
ΤΑ ΤΑ ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ ΜΟΥ· ΚΑΝ ΠΑΡΑΔΩ ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ ΙΝΑ
ΚΑΥΧΗΣΩΜΑΙ· ΑΓΑΠΗΝ ΔΕ ΜΗ ΕΧΩ· ΟΥΔΕΝ ΩΦΕΛΟΥΜΑΙ·

τοῦτο [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] τυχὸν [illegible]

[illegible] μᾶλλον [illegible]

[illegible] φησὶ [illegible] τιμὴν [illegible]

[ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα] ἐν τῷ σώματι· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλ[λήλων μερι]μνῶσιν τὰ μέλη· καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέ[λος, συμ]πάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἓν [μέλ]ος συγχαίρει πάντα τὰ μέλη· +

[illegible] τιμῆς [illegible]

[illegible] σχίσματα [illegible]

[illegible] ὁ ὀφθαλμὸς [illegible]

[illegible] ὁ [illegible] οὐδὲ [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] καὶ πρὸς [illegible]

[illegible] +

ὙΜΕῖΣ ΔΈ ἘΣΤΕ ΣῶΜΑ Χ(ΡΙΣΤΟ)Υ͂·

[illegible] σῶμα· πολλῷ μᾶλλον τὸ τοῦ Χ(ριστο)ῦ·

ΚΑῚ ΜΈΛΗ ἘΚ ΜΈΡΟΥΣ·

ἡ ἐκκλησία [illegible] φησὶ [illegible] μέρος ἐστίν· [illegible]

ἐκκλησίας [illegible] οὐχὶ πρὸς ἀλλήλους μόνον [illegible]

[illegible] τὴν κατὰ τὴν οἰκουμένην [illegible]

[illegible] σώματος +

ΚΑῚ ΟὛΣ ΜῈΝ ἜΘΕΤΟ Ὁ Θ(ΕΟ)Σ ἘΝ Τῇ ἘΚΚΛΗΣΊᾼ· ΠΡῶΤΟΝ ἈΠΟΣΤΌΛΟΥΣ·

[illegible] τῶν χαρισμάτων· καὶ [illegible]

[illegible] τοὺς ἀποστόλους οἳ καὶ [illegible] τὰ χαρίσματα·

ΔΕΎΤΕΡΟΝ ΠΡΟΦΉΤΑΣ·

καὶ γὰρ [illegible] τῇ χάριτι [illegible] οὗτοι προφητεύοντες· οἷον Ἄγαβος

καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· +

[ΤΡ]ΊΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΆΛΟΥΣ·

[illegible] τούς φησιν· +

[ἜΠΕΙΤΑ] ΔΥΝΆΜΕΙΣ· ἜΠΕΙΤΑ ΧΑΡΊΣΜΑΤΑ ἸΑΜΆΤΩΝ·

[illegible] χαρισ[illegible]

[illegible]

[illegible]

ϟζ κει. ΟΥ ΦΥΣΙΟΥΤΑΙ:

ϟζ ερ. οὐ φρονεῖ μέγα, φησίν, ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν· οὐδὲ [illegible]

ϟη κει. ΟΥΚ ΑΣΧΗΜΟΝΕΙ· ΟΥ ΖΗΤΕΙ ΤΑ ΕΑΥΤΗΣ:

ϟη ερ. καὶ τὸ μὲν γὰρ, φησίν, ἀδικούμενοι καὶ ὑβριζόμενοι οὐκ ἀσχη-
μονοῦσιν, ὡς καλὸν τὸ πρᾶγμα ἡγούμενοι.

ϟθ κει. ΟΥ ΠΑΡΟΞΥΝΕΤΑΙ· ΟΥ ΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟΝ:

ϟθ ερ. ὁρᾷς πῶς ἀνάγει τὴν ἀγάπην· οὐ κρατοῦσαν τῆς κακίας μόνον, ἀλλ'
οὐδὲ ἀφιεῖσαν αὐτὴν συστῆναι τὴν ἀρχήν· καὶ οὐκ εἶπεν οὐκ ἐργά-
ζεται τὸ κακόν, ἀλλ' οὐδὲ λογίζεται.

ρ κει. ΟΥ ΧΑΙΡΕΙ ΕΠΙ ΤΗ ΑΔΙΚΙΑ:

ρ ερ. τουτέστιν, οὐκ ἐφήδεται τοῖς κακῶς πάσχουσιν.

ρα κει. ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ ΔΕ ΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ· ΠΑΝΤΑ ΣΤΕΓΕΙ· ΠΑΝΤΑ ΠΙΣΤΕΥΕΙ:

ρα ερ. συνήδεται, φησί, τοῖς εὐδοκιμοῦσιν.

ρ̄ κει. ΠΑΝΤΑ ΕΛΠΙΖΕΙ:

ρ̄ ερ. πάντα χρηστά, φησίν· οὐκ ἀπογινώσκει τοῦ ἀγαπωμένου.

ᾱ κει. ΠΑΝΤΑ ΥΠΟΜΕΝΕΙ:

ᾱ ερ. οὐκ ἀποπηδᾷ ἐν [illegible] ἀλλ' ἀνέχεται [illegible] τοὺς σφόδρα φιλ[illegible].

β̄ κει. Η ΑΓΑΠΗ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΕΚΠΙΠΤΕΙ:

β̄ ερ. τουτέστιν, οὐ διαλύεται, οὐδὲ διακόπτεται.

γ̄ κει. ΕΙΤΕ ΔΕ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΣΟΝΤΑΙ· ΕΙΤΕ ΓΛΩΣΣΑΙ ΠΑΥΣΟΝΤΑΙ:

γ̄ ερ. τὰ γὰρ ἀμφότερα ταῦτα ἐγένετο ἕνεκεν τῆς πίστεως· ταύτης δὲ
πανταχοῦ διασπαρείσης, ἀργὰ τούτων ἡ χρεία λοι-
πόν· ἀλλ' οὐ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους παύσεται, ἀλλὰ καὶ
κρατήσει ἀκμάζουσα· καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

δ̄ κει. ΕΙΤΕ ΓΝΩΣΙΣ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΣΟΝΤΑΙ· ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΓΑΡ ΓΙΝΩΣ-
ΚΟΜΕΝ· ΚΑΙ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΠΡΟΦΗΤΕΥΟΜΕΝ· ΟΤΑΝ ΔΕ ΕΛΘΗ ΤΟ ΤΕΛ[ΕΙΟΝ]

δ̄ ερ. καὶ ποία γνῶσις καταργεῖται; ἡ ἐκ μέρους· ὅταν γὰρ ἔλθῃ
τὸ τέλειον, φησίν, τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται· ὁρᾷς
ὅτι οὐ τοῦ πράγματος τὸν λόγον ἐκφράζει τὸ πρόσκαιρον· τὸ
χρεῖον τοῦ πράγματος ἀφῄρηται· ἀλλὰ αὐτὴ ἡ γνῶσις ἐλ-
θόντος τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ· τοῦ ἀληθοῦς τοῦ ἀληθινοῦ καὶ σαφεστ[έραν]

κει. ΤΟ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΣΕΤΑΙ· ΟΤΕ ΗΜΗΝ ΝΗΠΙΟΣ· ΕΛΑΛΟΥΝ
ΩΣ ΝΗΠΙΟΣ· ΕΦΡΟΝΟΥΝ ΩΣ ΝΗΠΙΟΣ· ΕΛΟΓΙΖΟΜΗΝ ΩΣ ΝΗΠΙΟΣ· Ο-
ΤΕ ΔΕ ΓΕΓΟΝΑ ΑΝΗΡ· ΚΑΤΗΡΓΗΚΑ ΤΑ ΤΟΥ ΝΗΠΙΟΥ· ΒΛΕΠΟ[ΜΕΝ]

[illegible] καὶ [illegible] πρὸς ἣν [illegible]
[illegible]
[illegible] μὴ [illegible] τῆς ἀγάπης
[illegible] ἐραστάς· τὴν ἀγάπην ἐστὶ τὴν δοῦναι φίλοις·
[illegible] χαρισμάτων ἡ ἀγάπη· [illegible] διὰ [illegible]
[illegible] ∴ +
αὐτῆς [illegible]
[illegible] τοῦ μεγάλου δοκοῦντος παρ' αὐτοῖς· τὸ
[illegible] καὶ οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ καὶ τῶν ἀγγέ
λων γλωσσῶν [illegible] ἀγγέλων δὲ ἐνταῦθα· οὐχὶ σώματα περιτιθεὶς ἀγγέ
λοις· [illegible] ἀλλ' ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· κἂν οὕτω φθέγγωμαι ὡς νόμος ἀγγέ
λοις πρὸς ἀλλήλους διαλέγεσθαι· ὥσπερ ὅταν λέγῃ· ὅτι αὐτῷ κάμ
ψει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων· καὶ καταχθονίων· οὐ
γόνατα καὶ ὀστᾶ περιτιθεὶς τοῖς ἀγγέλοις ταῦτα λέγει· ἀλλὰ
τὴν ἐπιτεταμένην προσκύνησιν· διὰ τοῦ παρ' ἡμῖν σχήμα
τος αἰνίξασθαι βούλεται· οὕτω καὶ ἐνταῦθα γλῶσσαν ἐκάλε
σεν· τὴν πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν ὁμιλίαν· τῷ γνωρίμῳ παρ' ἡμῖν
τρόπῳ· ἐμφῆξασθαι βουλόμενος ∴ +

ϛγ κει. Ἡ ἀγάπη, μακροθυμεῖ:

ϛγ ἑρ. [illegible] ὅπως πρῶτον αὐτὴν τίθησι τὸ πάντων αἰτιώτα
τον· τῶν ἀγαθῶν· τί δ' οὖν τοῦτ' ἐστι, μακροθυμία· καὶ γὰρ ὁ
πόλεμον ἐστὶν ἄμαχον· πάντα διακρουόμενον τὰ πονηρά· ῥᾳ
δίως ἡ μακροθυμία ∴ +

μακροθυμία δὲ λέγεται· διὰ τὸ μακράν τινα· καὶ μεγάλην
ἔχειν ψυχήν· τὸ γὰρ μακρὸν, καὶ μέγα λέγεται ∴ +

ϛδ κει. Χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη·

ϛδ ἑρ. Ἐπειδὴ ἔστι μακροθυμεῖν· καὶ ἐπὶ τὸ διαρρῆξαι τὸν ἐναντίον μάλα
κρίσεως μὴ τυγχάνοντα· τούτου χάριν φησὶ χρηστεύεται·
ὅμοιον δὲ ὥσπερ λέγοντι· οὐκ ἐπὶ τῷ ἐπιλῆξαι τὸν ἐναντίον· ἀλλ'
ἐπὶ τὸ καταπραῦναι ∴ +

ϛε κει. Οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη·

ϛε ἑρ. Ἐπειδὴ ἔστι καὶ μακρόθυμον εἶναι καὶ βάσκανον· καὶ τοῦτο ἐ
[illegible] διαφθείρεται τὸ κατόρθωμα ∴ +

ϛϛ κει. Οὐ περπερεύεται:

ϛϛ ἑρ. Τουτέστιν οὐ προπετεύεται καὶ [illegible] καὶ γὰρ συνε
τὸν ἐργάζεται ∴ +

κων· οὐδὲν γίνεται σαφὲς τοῖς ἀκούουσιν· ταῦτα δὲ λέγει δεικνὺς ὅτι τὸ ἑκάστου συμφέρον ζητεῖ· πρὸς ὃ τοὺς χάρισμα ἔχοντας ἐπάγεσθαι δεῖ :- +

ιβ κει ἘΑΝ ΜΗ ὙΜΙΝ ΛΑΛΗΣΩ· Ἢ ἘΝ ἈΠΟΚΑΛΥΨΕΙ Ἢ ἘΝ ΓΝΩΣΕΙ· Ἢ ἘΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ· Ἢ ἘΝ ΔΙΔΑΧΗ:

ιβ ερ ἐὰν μὴ σαφῆ φησὶν τὰ λεγόμενα ὑμῖν· οὐδὲν ὄφελος γενήσεται· ἀλλ' εἰ δεξόμενον· ὅτι γλῶσσαν ἔχω χάρισμα· οὐδὲν ἂν κερδήσαιμι τὸ ἀποδέξασθαι· πῶς γὰρ ἀπὸ φωνῆς κοινῆς οὐ συνιέντες :- +

ιγ κει ὍΜΩΣ ΤΑ ἈΨΥΧΑ ΦΩΝΗΝ ΔΙΔΟΝΤΑ· ΕἼΤΕ ΑΥΛΟΣ· ΕἼΤΕ ΚΙΘΑΡΑ· ἘΑΝ ΔΙΑΣΤΟΛΗΝ ΤΟΙΣ ΦΘΟΓΓΟΙΣ ΜΗ ΔΙΔΩ· ΠΩΣ ΓΝΩΣΘΗΣΕΤΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΥΜΕΝΟΝ· Ἢ ΤΟ ΚΙΘΑΡΙΖΟΜΕΝΟΝ· ΚΑΙ ΓΑΡ· ἘΑΝ ἈΔΗΛΟΝ ΦΩΝΗΝ ΣΑΛΠΙΓΞ ΔΩ· ΤΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΕΤΑΙ ΕἸΣ ΠΟΛΕΜΟΝ· ΟὙΤΩΣ ΚΑΙ ὙΜΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ:

ιγ ερ τί λέγω φησίν; ὅτι δεῖ ἡμᾶς τὸ πρᾶγμα ἀκριβῶς εἰπεῖν· καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων τοῦτο δῆλόν ἐστιν· καὶ ἐπὶ τῆς κιθάρας καὶ ἐπὶ σάλπιγγος :-

ν κει ἘΑΝ ΜΗ ΕΥΣΗΜΟΝ ΛΟΓΟΝ ΔΩΤΕ ΠΩΣ ΓΝΩΣΘΗΣΕΤΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΥΜΕΝΟΝ:

ν ερ ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ διερμηνεύητε :- +

ιδ κει ἜΣΕΣΘΕ ΓΑΡ ΕἸΣ ἈΕΡΑ ΛΑΛΟΥΝΤΕΣ:

ιδ ερ τουτέστιν οὐδὲν φθεγγόμενοι πρὸς οὐδένα λαλοῦντες :- +

ϛ· κει ΤΟΣΑΥΤΑ ΕἸ ΤΥΧΟΙ ΓΕΝΗ ΦΩΝΩΝ ΕἸΣΙΝ ἘΝ ΚΟΣΜΩ· ΚΑΙ ΟΥΔΕΝ ἈΦΩΝΟΝ· ἘΑΝ ΟΥΝ ΜΗ ΕἸΔΩ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ἜΣΟΜΑΙ ΤΩ ΛΑΛΟΥΝΤΙ ΒΑΡΒΑΡΟΣ· ΚΑΙ Ὁ ΛΑΛΩΝ ἘΝ ἘΜΟΙ ΒΑΡΒΑΡΟΣ· ΟὙΤΩΣ ΚΑΙ ὙΜΕΙΣ:

ϛ· ερ τουτέστιν τοσαῦται γλῶσσαι· τοσαῦται φωναί· σκυθῶν· θρακῶν· ῥωμαίων· περσῶν· μαύρων· ἰνδῶν· αἰγυπτίων· ἑβραίων· μυρίων ἐθνῶν :- +

ιε κει ἘΠΕΙ ΖΗΛΩΤΑΙ ἘΣΤΕ ΠΝΩΝ ΕἸΣ ΤΗΝ ΟἸΚΟΔΟΜΗΝ ΤΗΣ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣ· ΖΗΤΕΙΤΕ ἽΝΑ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΤΕ· ΔΙΟ Ὁ ΛΑΛΩΝ ΓΛΩΣΣΗ· ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΩ ἽΝΑ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΗ:

ιε ερ ἐπεὶ ζηλοῦμεν τὰ χαρίσματα ταῦτα ζηλοῦτε ἃ τὴν ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ· διὸ ἐπὶ ἀναγνώσει λόγον· προσεύχεσθαι ἵνα διερμηνεύῃ :- +

ιϛ κει ἘΑΝ ΓΑΡ ΠΡΟΣΕΥΧΩΜΑΙ ΓΛΩΣΣΗ ΤΟ ΠΝΑ ΜΟΥ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ· Ὁ ΔΕ ΝΟΥΣ ΜΟΥ ἈΚΑΡΠΟΣ ἘΣΤΙΝ· ΤΙ ΟΥΝ ἘΣΤΙΝ:

ιϛ ερ τουτέστιν τὸ χάρισμα τὸ δοθέν μοι· καὶ κινοῦν τὴν γλῶσσαν :- +

γὰρ ἄρτι δι᾽ ἐσόπτρου· ἐν αἰνίγματι:

δ ερ. ἀντὶ τοῦ ἀσαφῶς καὶ ἀμυδρῶς·:+

γ κει. τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους· τότε δὲ ἐπιγνώσομαι, καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. νυνὶ δὲ μένει:

γ ερ. ἀντὶ τοῦ σαφέστερον καὶ τρανότερον·:+

ε κει. Πίστις· ἐλπίς· ἀγάπη· τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη:

ε ερ. ἡ μὲν πίστις καὶ ἡ ἐλπίς· τῶν πιστευθέντων καὶ τῶν ἐλπισθέντων ἀγαθῶν παραγινομένων παύεται· ἡ δὲ ἀγάπη τότε πλέον αὔξεται καὶ γίνεται σφοδροτέρα·:+

ς κει. Διώκετε τὴν ἀγάπην:

ς ερ. καὶ γὰρ δρόμου σφόδρα ἡμῖν εἰς ταύτην χρεία·:+

ζ κει. Ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά· μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε:

ζ ερ. ἵνα μή τις νομίσῃ ὅτι διὰ τοῦτο τὸν περὶ τῆς ἀγάπης εἰσήγαγε λόγον, ἵνα ἀσυνετῆ τὰ χαρίσματα· τούτου χάριν ἐπήγαγε ζηλοῦτε τὰ πνευματικά· σύγκρισιν δὲ ποιεῖται τῶν χαρισμάτων· καὶ καθαιρεῖ τὸ τῶν γλωσσῶν· οὐκ εἰς ἄχρηστον· οὐ σφόδρα ὠφέλιμον καθ᾽ ἑαυτὸ δεικνύς·:+

η κει. Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ οὐκ ἀνοις λαλεῖ· ἀλλὰ τῷ θῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει· πνι δὲ λαλεῖ μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων ἀνοις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν· ὁ λαλῶν γλώσσῃ· ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ:

η ερ. τὸ μὲν μέγα ἀμφοτέρων τὸ μέγα δείκνυσι· τὸ δὲ μὴ οἰκοδομεῖσθαι τὴν ἐκκλησίαν μικρόν· τοῦτο γὰρ πανταχοῦ ζητεῖ· τὴν οἰκοδομὴν τῶν πολλῶν:

θ κει. Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις· μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων γάρ, ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις:

θ ερ. ἵνα μὴ νομίσωσιν ὅτι ὡς φθονῶν αὐτοῖς καθαιρεῖ τὰς γλώσσας· διορθούμενος αὐτῶν τὴν ὑπόνοιαν τοῦτό φησιν·:+

ι κει. Ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ· ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ:

ι ερ. ἐλάττονα φησὶν τοῦ προφητεύοντος τὸν γλώσσαις λαλοῦντα· εἰ μέντοι ἅμα καὶ διερμηνεύει τὰς γλώσσας· οὐκ ἔστιν ἥττων τοῦ προφητεύοντος· ἴσος·:+

ια κει. Νῦν δὲ ἀδελφοί· ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν· τί ὑμᾶς ὠφελήσω:

ια ερ. τί λέγω τοὺς ἄλλους φησίν· κἂν γὰρ ἐγὼ αὐτὸς γλώσσαις ἔλθοιμι

κα ερμ [illegible] καθὼς γραφή· καὶ τοῦ προφήτου φησίν:·

κβ κειμ ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν· οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ
τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ προφητεία· οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς
πιστεύουσιν· ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ
καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν· εἰσέλθωσιν δὲ καὶ ἰδιῶται
ἢ ἄπιστοι· οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε· ἐὰν δὲ πάντες προφη-
τεύωσιν· εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος· ἢ ἰδιώτης· ἐλέγχεται
ὑπὸ πάντων· ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων· καὶ οὕτως τὰ κρυ-
πτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται· καὶ οὕτως πεσὼν
ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ θεῷ· ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ θεὸς
ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστιν· τί οὖν ἐστιν ἀδελφοί· ὅταν συνέρ-
χησθε ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει· διδαχὴν ἔχει· γλῶσ-
σαν ἔχει· ἀποκάλυψιν ἔχει· ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰ-
κοδομὴν γινέσθω· εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ κατὰ δύο ἢ
τὸ πλεῖστον τρεῖς· καὶ ἀνὰ μέρος· καὶ εἷς διερμηνευέτω·
ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτὴς σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυ-
τῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ θεῷ· προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λα-
λείτωσαν· καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἐὰν δὲ ἄλλῳ
ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ·

κδ ερμ τούτων· ἐκ σημείων· οὐκ ἐκ κατηχήσεως τοσοῦτον:· +

κε κειμ ὁ πρῶτος σιγάτω:

κε ερμ ὁ γὰρ [illegible] τούτου χάριν [illegible] πρὸς προφητείαν [illegible]

κς κειμ δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν· ἵνα πάντες
μανθάνωσιν· καὶ πάντες παρακαλῶνται:

κς ερμ τοῦτο φησίν· τὸ μὲν ἵνα μὴ θόρυβον [illegible] παραμυθούμενος

κζ κειμ καὶ πνεύματα προφητῶν· προφήταις ὑποτάσσεται·

κζ ερμ ἵνα μὴ φιλόνικος [illegible] καὶ [illegible]· αὐτὸ τὸ χάρισμα [illegible]
[illegible] ὑποτασσόμενον· [illegible] ταῦτα [illegible]
[illegible] ὑποτάσσεσθαι· [illegible]:· +

κη κειμ οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ θεός· ἀλλὰ εἰρήνης· ὡς ἐν πά-
σαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων διατάσσομαι:

κη ερμ [illegible] καὶ τοῦ θεοῦ τοῦτο δοκεῖ ἵνα κρίμα [illegible]· [illegible]
τόμενος· μὴ φιλονικῶν:· +

κθ κειμ αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτρέ-

ιζ κει ΠΡΟΣΕΥΞΟΜΑΙ ΤΩ ΠΝΙ· ΠΡΟΣΕΥΞΟΜΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΩ ΝΟΪ· ΨΑΛΩ ΤΩ ΠΝΙ· ΨΑ
ΛΩ ΚΑΙ ΤΩ ΝΩΪ· ΕΠΕΙ ΕΑΝ ΕΥΛΟΓΕΙΣ ΠΝΙ· Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΝ ΤΟΝ ΤΟ
ΠΟΝ ΤΟΥ ΪΔΙΟΤΟΥ, ΠΩΣ ΑΙΡΕΙ ΤΟ ΑΜΗΝ· ΕΠΙ ΤΗ ΣΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ Ε
ΠΕΙΔΗ ΤΙ ΛΕΓΕΙΣ, ΟΥΚ ΟΙΔΕΝ:

ιζ ερ ὥσπερ τὴν προσλόγον τοσοῦτον ἐστὶν τὸ δικαιωτικὸν καὶ ὠφέλιμον·
καὶ ὡς χρὴ λέγειν· καὶ τί χρὴ αἰτεῖν παρὰ τοῦ θεοῦ· ἀποκρίνεσθαι αὐτό
γον· τὸ καὶ τῷ πνεύματι· τουτέστι τῷ χαρίσματι καὶ τῇ διανοίᾳ· προσ
εύχεσθαι ἵνα καὶ ἡ γλῶσσα φθέγγηται· καὶ ὁ νοῦς μὴ ἀγνοῇ τὰ
λεγόμενα· καὶ γὰρ ἐὰν μὴ τοῦτο ᾖ· καὶ ἕτερος συγχυσις γίνεται·
οὐ γὰρ οἶδεν ὑπακοῦσαι ὁ λαϊκὸς τὸ ἀμήν· οὐκ οἶδεν γὰρ τί λαλεῖς·

ιη κει ΣΥ ΜΕΝ ΓΑΡ ΚΑΛΩΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙΣ· ΑΛΛ Ο ΕΤΕΡΟΣ, ΟΥΚ ΟΙΚΟΔΟΜΕΙΤΑΙ:

ιη ερ ἵνα μὴ δόξῃ σφόδρα ἐξευτελίζειν τὸ χάρισμα· τουτέστι φησὶν τοῦ
πνεύματος καὶ ἀγαθὸν πρᾶγμα· οἶκος ἐστίν· ὁ λέγων· ὁ λαλῶν μυστήριον· καὶ τὸ
θεῖα λαλεῖ· καὶ ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· σὺ οὖν φησὶν καλῶς εὐχαριστεῖς·
πνεύματι γὰρ κινούμενος φθέγγῃ· ἀλλ᾿ ὁ ἕτερος οὐδὲν ἀκούων· οὐδὲ
... παραγενόμενος ... μὴ ἐκδεχόμενος τὴν ὠφέλειαν·

ιθ κει ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΤΩ ΘΩ ΜΟΥ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ ΜΑΛΛΟΝ ΓΛΩΣΣΗ ΛΑΛΩΝ.
ΑΛΛ ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ:

ιθ ερ ἵνα μὴ δόξῃ καταπατεῖν ... τοῦ χαρίσματος· τουτέστι φησίν·

κ κει ΘΕΛΩ ΠΕΝΤΕ ΛΟΓΟΥΣ ΤΩ ΝΟΪ ΜΟΥ ΛΑΛΗΣΑΙ· ΪΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΚΑΤΗΧΗΣΩ:

κ ερ τουτέστιν μόνα λέγω· καὶ δυνάμενος καὶ ἑτέροις ἑρμηνεῦσαι·

κα κει Η ΜΥΡΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΕΝ ΓΛΩΣΣΗ:

κα ερ τοῦτο μὲν γάρ ... μόνην φησίν· ἑτέρους δὲ ... ὠφε μαν

κβ κει ΑΔΕΛΦΟΙ· ΜΗ ΠΑΙΔΙΑ ΓΙΝΕΣΘΑΙ ΤΑΙΣ ΦΡΕΣΙΝ· ΑΛΛΑ ΤΗ ΚΑΚΙΑ ΝΗ
ΠΙΑΖΕΤΕ· ΤΑΙΣ ΔΕ ΦΡΕΣΙΝ ΤΕΛΕΙΟΙ ΓΙΝΕΣΘΑΙ:

κβ ερ καὶ γὰρ τὰ παιδία· πρὸς μὲν τὰ μικρὰ ἐκπλήττονται· τὰ δὲ σφόδρα
μεγάλα οὐ τοσοῦτον ἔχουσι θαῦμα· ὥσπερ οὖν καὶ οὗτοι γλῶσσαν ἔ
χοντες χάρισμα· τὸ πᾶν ἔχειν ἐνόμιζον· ὅπερ ἦν ἔλαττον· ἐλατ
τον καὶ ... διὰ τοῦτό φησιν· μὴ παιδία γίνεσθαι ταῖς φρεσίν· τουτ
έστιν μὴ ἀνόητοι· ἔνθα σπουδάζειν χρή· ἀλλὰ ἐκεῖ μὴ ἔσοι
καὶ ἀφελεῖς· ἔνθα κενοδοξία· ἔνθα φυσίωμα· τί δὲ ἐστὶν νή
πιον γίνεσθαι κακίᾳ· ἢ τὸ μηδὲ γινώσκειν τί ἐστι κακία·

κγ κει ΕΝ ΤΩ ΝΟΜΩ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ· ΟΤΙ ΕΝ ΕΤΕΡΟΓΛΩΣΣΟΙΣ ΚΑΙ ΕΝ ΧΕΙΛΕ
ΣΙΝ ΕΤΕΡΟΙΣ ΛΑΛΗΣΩ ΤΩ ΛΑΩ ΤΟΥΤΩ· ΚΑΙ ΟΥΔ ΟΥΤΩΣ ΑΚΟΥΣΟΝΤΑΙ
ΜΟΥ ΛΕΓΕΙ ΚΣ·

κθ ἑρ Τί μοι ἐντεῦθεν; τοῦτο ἐπιγνῶναι· δῆλον ὅτι [illegible]

ζεσθαι· οὐ τοῦ φιλονεικοῦντος ὁ περὶ ἡμῶν λόγος· τὸ μὲν οὖν τὸ αὐτοῦ
λογιζομένου ἱστᾶν· ἀλλὰ τὸ ἑτέροις συμφέρον σκοποῦντος· διὸ καὶ
ἀλλαχοῦ φησίν· εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι· ἡμεῖς τοιαύτην
συνήθειαν οὐκ ἔχομεν· ἀλλ' ὅπερ πανταχοῦ, τοῦτο ποιεῖ· ἀλλ' ὅ-
ταν μὴ σφόδρα μεγάλα τὰ ἁμαρτανόμενα ᾖ, καὶ τὸ τοι-
ούτῳ ἐντρέπων μᾶλλον· ὅταν δὲ περὶ τὰ σφόδρα ἀναγκαῖα ᾖ, οὐ μάλα
οὕτως· ἀλλὰ πῶς; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι· οὔτε μοιχοί· οὔτε μαλα-
κοί· βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν· καὶ πάλιν· ἐγὼ Παῦ-
λος λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελή-
σει· ἐνταῦθα δέ· ἐπειδὴ περὶ σιγῆς ἦν ὁ λόγος· οὐ σφόδρα
ἐπιτίθεται αὐτῷ· τοῦτο μᾶλλον αὐτοὺς ἐπισπώμενος :·

λ κει(μ) ὥστε ἀδελφοί μου· ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν καὶ τὸ λαλεῖν
μὴ κωλύετε γλώσσαις:

λ ἑρ(μ) ἐπεὶ τὴν προτέραν πάλιν ὑποθεὶς ἐνέφηνεν· ὁρᾷς πῶς μέχρι
τέλους τὴν διαφορὰν ἐφύλαξεν· τὸ μὲν σφόδρα ἀναγκαῖ-
ον· τὸ δὲ οὐχ οὕτως· διὸ ἐπ' ἐκείνου μὲν ζηλοῦτε· ἐπὶ τούτου
δὲ μὴ κωλύετε :·

λα κει(μ) πάντα δὲ εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω:

λα ἑρ(μ) ὡς ἐνυφαίνων τὰ πάντα διορθούμενος· ἐπὶ γυναικῶν τὸν λόγον

λβ κει(μ) γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοί· τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισά-
μην ὑμῖν· ὃ καὶ παρελάβετε· ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε:

λβ ἑρ(μ) ἀπαρτίσας τὸν τῶν πνευματικῶν λόγον· ἐπὶ τὸν πάντων ἀναγ-
καιότατον ἔρχεται· τὸν περὶ τῆς ἀναστάσεως· οὗ πόθεν
σι· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτῳ σφόδρα ἐσάλευον· ἐπειδὴ γὰρ ἡ ἀνάσ-
τασις ἐν ἐλπίσιν αὕτη· πρὸς τοῦτο σφοδρῶς ἵστατο ὁ διάβολος·
καὶ ποτὲ μὲν ἀναιρεῖν αὐτήν ἐπεχείρει· ποτὲ δὲ λέγειν
ἤδη γεγονέναι· ὡς καὶ ἐπιστέλλων Τιμοθέῳ ἔλεγεν· ὧν
ἐστιν Ὑμέναιος καὶ Φίλητος· οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠσ-
τόχησαν λέγοντες· ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι· ποτὲ πάλιν
ἔλεγον· ὅτι τὸ σῶμα οὐκ ἀνίσταται· ἀλλὰ τῆς ψυχῆς ὁ καθαρ-
μὸς ἐστὶν ἀνάστασις· πρὸς ταύτας οὖν τὰς δόξας ἀνθισ-
τάμενος· ὁρᾷ πῶς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐνάρχεται· ὅπου δὲ ἐν
καινὸν τι φέρει οὐδὲ ἔλεγεν· οὐ γὰρ γνωρίζομεν τὸ ἤδη γνωρισ-
θέν

ΠΕΤΑΙ ΑΥΤΑΙΣ ΛΑΛΕΙΝ· ΑΛΛ' ΥΠΟΤΑΣΣΕΣΘΩΣΑΝ ΚΑΘΩΣ
ΚΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΛΕΓΕΙ· ΕΙ ΔΕ ΤΙ ΜΑΘΕΙΝ ΘΕΛΟΥΣΙΝ· ΕΝ ΟΙΚΩ
ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ ΕΠΕΡΩΤΑΤΩΣΑΝ· ΑΙΣΧΡΟΝ ΓΑΡ ΕΣ
ΤΙ ΓΥΝΑΙΞΙ ΛΑΛΕΙΝ ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ·

κε ερ Περικόψας τὸν θόρυβον τὸν ἀπὸ τῶν γλωσσῶν καὶ τῶν
προφητῶν· λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὴν ταραχήν· τὴν ἀπὸ τῶν
γυναικῶν γινομένην μετάγει· τὴν ἄκαιρον αὐτῶν ἐκκόπτων
παρρησίαν καὶ σφόδρα εὐκαίρως· εἰ γὰρ τοῖς τὰ χαρίσματα ἔχου
σιν· ἀπροσώπως οὐκ ἐφίεται λαλεῖν· πολλῷ μᾶλλον ἐκείναις· τοὺς ἄν
δρας δὲ ἐφίστησιν αὐταῖς διδασκάλους· ἀμφοτέρους ὠφε
λῶν· ἐκείνας γὰρ κοσμίας κατασκευάζει· τούτους δὲ ἀγρυ
μίους ποιεῖ· ἅτε δὴ μέλλοντας ἅπερ ἤκουσαν μετὰ πολλῆς
ἀκριβείας· ταῖς γυναιξὶ παρατίθεσθαι· ὁρᾷς δὲ ἀπὸ πό
σων τοῦτο κατασκευάζει· πρότερον μὲν ἀπὸ τοῦ νόμου
τοῦ θεοῦ· ἔπειτα ἀπὸ τοῦ λογισμοῦ τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς συνη
θείας· προστίθησι τούτοις· καὶ ἀπὸ τῶν πᾶσι δοκούντων·
καὶ πανταχοῦ τυπωθέντων τῶν ἐντρεφεῖ· τοῦτο γάρ ἐστιν
ὃ λέγει· ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν· ἢ εἰς ὑμᾶς
μόνους κατήντησεν· καὶ γὰρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας
παρήγαγεν τοῦτον φυλαττούσας τὸν νόμον· οὐ μόνον
δὲ ἀπὸ τούτων· ἀλλὰ καὶ ὅπερ ἦν ἰσχυρότερον πάν
των τίθησι τὸν τοῦ θεοῦ· ταῦτα καὶ νῦν προστάττει
δι' ἐμοῦ· γινώσκετε γὰρ ταῦτα ἃ γράφω φησίν·
ὅτι κυρίου εἰσὶν ἐντολαί·

κε Η ΑΦ' ΥΜΩΝ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΥ ΕΞΗΛΘΕΝ· Η ΕΙΣ ΥΜΑΣ ΜΟΝΟΥΣ
ΚΑΤΗΝΤΗΣΕΝ· ΕΙ ΤΙΣ ΔΟΚΕΙ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΕΙΝΑΙ· Η ΠΝΕΥ
ΜΑΤΙΚΟΣ· ΕΠΙΓΙΝΩΣΚΕΤΩ Α ΓΡΑΦΩ ΥΜΙΝ· ΟΤΙ ΚΥ ΕΙ
ΣΙΝ ΕΝΤΟΛΑΙ·

ερ Οὐ γὰρ τοῦτο ἀνέχεται σιγᾶν φησίν· ὅτι ἡμᾶς τῶν
ἄλλων διδασκάλους καλεῖσθαι βουλόμεθα· καὶ οὐκ ἂν εἴημεν δι
καιότεροι παρ' ἑτέρων μανθάνειν τοῦτο τί ἐν ταῖς θείαις
ταῖς ἀκροάσεσι μόνον· καὶ οὐ χρὴ παρ' ἑτέρων τὰ παρα
δείγματα δέχεσθαι·

κε ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΑΓΝΟΕΙ· ΑΓΝΟΕΙΤΩ·

μηνύματι αὐτῶν τὴν ἀνάστασιν ∴ +

ΜΚΕΙ ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κἀμοί·
ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων· ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
καλεῖσθαι ἀπόστολος· διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θῦ·
χάριτι δὲ θῦ εἰμι ὅ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ
ἐγενήθη· ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐ-
γὼ δὲ· ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ θῦ ἡ σὺν ἐμοί:

ΜΕΡ τοῦτο ταπεινοφροσύνης τὸ ῥῆμα ἐστίν ∴ +

ΜΑΚΕΙ εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι· οὕτως κηρύσσομεν· καὶ οὕτως ἐπισ-
τεύσατε· εἰ δὲ χσ κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται:

ΜΑΕΡ παρ' οὗ φησιν ὑμεῖς ἐπείσθητε μαθητῶν· μαθητοῦ δὲ ὑμῖν ἀνθρώπων ∴ +

ΜΒΚΕΙ πῶς λέγουσιν ἐν ὑμῖν τινες ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν:

ΜΒΕΡ οἱ προφῆται φησίν· τοῦτο προεκήρυξαν· καὶ αὐτὸς ἐδίδαξεν
διὰ τῆς ὄψεως· καὶ ταῦτα ἡμεῖς κηρύττομεν· καὶ ὑμεῖς ἐπιστεύ-
σατε· πῶς οὖν μετὰ τοσαύτην ἀπόδειξιν ἀπιστοῦσιν φησὶν διὸ
τὸ πῶς λέγουσιν ∴ +

ΜΓΚΕΙ εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν· οὐδὲ χσ ἐγήγερται:

ΜΓΕΡ διὰ γὰρ τοῦτο ἀπέθανεν· ἵνα ἀναστήσῃ τὴν ἡμετέραν φύσιν· εἰ οὐκ
ἀνίσταται ὁ ἀποθανών· τίνος χάριν ἀπέθανεν χσ ∴ +

ΜΔΚΕΙ εἰ δὲ χσ οὐκ ἐγήγερται· κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν· κενὴ
καὶ ἡ πίστις ὑμῶν· εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες
τοῦ θῦ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θῦ ὅτι ἤγειρεν
τὸν χν· ὃν οὐκ ἤγειρεν· εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται· εἰ
γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται· οὐδὲ χσ ἐγήγερται· εἰ δὲ χσ οὐ
κ ἐγήγερται· ματαία ἡ πίστις ὑμῶν:

ΜΔΕΡ ὁρᾷς πόσα τὰ ἄτοπα· τὸ μάταιον τοῦ κηρύγματος· ὁμοίως ἡ μαρ-
τυρία ἡ παρὰ τοῦ πρς· ὁρᾷς πόσην ἁμαρτίαν ἐξάγει τὸν λόγον
ἐκείνων τὸν λέγοντα· οὐκ ἀνίστανται οἱ νεκροί ∴ +

ΜΕΚΕΙ καὶ ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν:

ΜΕΕΡ εἰ γὰρ οὐκ ἠγέρθη, οὐδὲ ἀπέθανεν· οὐ τὴν ἁμαρτίαν ἔλυσεν·
ὁ γὰρ θάνατος αὐτοῦ τῆς ἁμαρτίας ἀναίρεσις· ἴδε γάρ ὁ ἀμνὸς
15 τοῦ θῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· πῶς δὲ αἴρων; ἢ τῷ θα-
νάτῳ δηλονότι· διὸ καὶ ἀμνὸν ἐκάλεσεν, ὡς σφαττόμενον· εἰ δὲ
οὐκ ἀνέστη, οὐδὲ ἐσφάγη· οὐδὲ ἡ ἁμαρτία ἐλύθη· εἰ δὲ οὐκ ἐλύθη ἐν [illegible]

ὅτι ... γνωρίζει πάλιν ὃ ἤδη ἔφθη
ἐστι ... τὸ εὐαγγέλιον ... τοῦτο γάρ ἐστι τῶν εὐαγ-
γελίων. ἐντεῦθεν καὶ τὸ εὐαγγέλιον ... ἀνάστασις.
γελίων τὸ κεφάλαιον ἡ ἀνάστασις.

λγ κει ΔΙ ΟΥ ΚΑΙ ΣΩΖΕΣΘΑΙ·

λγ ερ τὸ κέρδος δείκνυσι τοῦ πιστεύειν εἰς τὴν ἀνάστασιν.

λδ κει ΤΙΝΙ ΛΟΓΩ ΕΥΗΓΓΕΛΙΣΑΜΗΝ ΥΜΙΝ ΕΙ ΚΑΤΕΧΕΤΕ ΕΚΤΟΣ:

λδ ερ οὐκ αὐτὸ δὲ τὸ ... μαθεῖν τὸ δόγμα φησίν, ἀλλὰ τὸ ... μόνον.

λε κει ΕΙ ΜΗ ΕΙΚΗ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΤΕ· ΠΑΡΕΔΩΚΑ ΓΑΡ ΥΜΙΝ ΕΝ ΠΡΩΤΟΙΣ
Ο ΚΑΙ ΠΑΡΕΛΑΒΟΝ:

λε ερ ... καὶ ... μὴ ῥᾳθυμεῖτε ... ποιήσας
... πάλιν.

λς κει ΟΤΙ ΧΣ ΑΠΕΘΑΝΕΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΗΜΩΝ:

λς ερ οὐκ ... ὁ περὶ ἀναστάσεως ... σώματος. ἀλλ' αὐτὸ μὲν
τοῦτο κατασκευάζει· ἅμα δὲ καὶ τοὺς ... αὐτοὺς ...
... ὁ θεὸς· ὅτι
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἔδωκεν ὑπὲρ αὐτῶν.

λζ κει ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ:

λζ ερ ὁ ... γὰρ θεὸς διὰ τοῦ προφήτου φησίν· ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ
μου ἤχθη εἰς θάνατον. καὶ ὁ κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτί-
αις ἡμῶν. καὶ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

λη κει ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΤΑΦΗ· ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΓΗΓΕΡΤΑΙ ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΗΜΕΡΑ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΓΡΑ-φας

λη ερ πάλιν ἡσαΐας μαρτυρῶν ὅτι ... ἡ ταφὴ αὐτοῦ. καὶ
πάλιν ... καὶ ... ἀπὸ τῆς ... αὐτοῦ
... καὶ ὁ δαβὶδ ὅτι οὐκ ... τυχὼν μου ... χῦ

λθ κει ΚΑΙ ΟΤΙ ΩΦΘΗ ΚΗΦΑ:

λθ ερ τὸν ἀξιοπιστότατον τῶν ἀποστόλων πρῶτον παράγει μάρτυρα. ὅρα
... τοὺς προφήτας· καὶ τοὺς ἀποστόλους μαρτυροῦντας
... τῷ πράγματι.

μ κει ΕΙΤΑ ΤΟΙΣ ΕΝΔΕΚΑ· ΕΠΕΙΤΑ ΩΦΘΗ ΕΠΑΝΩ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΙΣ ΑΔΕΛ-
ΦΟΙΣ ΕΦΑΠΑΞ· ΕΞ ΩΝ ΟΙ ΠΛΕΙΟΝΕΣ ΜΕΝΟΥΣΙΝ ΕΩΣ ΑΡΤΙ· ΤΙΝΕΣ ΔΕ
ΚΑΙ ΕΚΟΙΜΗΘΗΣΑΝ:

μ ερ ... γὰρ τὴν ... μαρτυρίας ... ἀνάστασιν.

μα κει ΕΠΕΙΤΑ ΩΦΘΗ ΙΑΚΩΒΩ· ΕΠΕΙΤΑ ΤΟΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙΣ ΠΑΣΙΝ:

μα ερ οὐκ ... ἀπέθανον. ... καὶ ταύτῃ ...

μάθῃς ὅτι περὶ [illegible] τοῦ καιροῦ [illegible]

ΝΑ κει ὍΤΑΝ ΚΑΤΑΡΓΉΣῌ ΠᾶΣΑΝ ἈΡΧῊΝ ΚΑῚ ΠᾶΣΑΝ ἘΞΟΥΣΊΑΝ ΚΑῚ [illegible]

ΝΒ ερ τουτέστιν ὅταν δι' αὐτοῦ προσαγάγῃ πάντα τῷ θεῷ [illegible]

πατρί· οὐδεὶς γὰρ ἔρχεται φησὶν πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ :· +

ΝΓ κει ΔΕῖ ΓᾺΡ ΑὐΤῸΝ ΒΑΣΙΛΕΎΕΙΝ· ἌΧΡΙΣ Οὗ ἊΝ Θῇ ΠΆΝΤΑΣ ΤΟῪΣ ἘΧΘΡΟῪΣ ὙΠῸ

ΤΟῪΣ ΠΌΔΑΣ ΑὐΤΟῦ· ΠΆΝΤΑ ΓᾺΡ ὙΠΈΤΑΞΕΝ ὙΠῸ ΤΟῪΣ ΠΌΔΑΣ ΑὐΤΟῦ·

ἜΣΧΑΤΟΣ ἘΧΘΡῸΣ ΚΑΤΑΡΓΕῖΤΑΙ Ὁ ΘΆΝΑΤΟΣ· ὍΤΑΝ ΔῈ ΕἼΠῌ ὍΤΙ Ὑ

ΠΟΤΈΤΑΚΤΑΙ ΔῆΛΟΝ ὍΤΙ ἘΚΤῸΣ ΤΟῦ ὙΠΟΤΆΞΑΝΤΟΣ ΑὐΤῷ

ΤᾺ ΠΆΝΤΑ· ὍΤΑΝ ΔῈ ὙΠΟΤΑΓῇ ΑὐΤῷ ΤᾺ ΠΆΝΤΑ· ΤΌΤΕ ΚΑῚ

ΝΔ κει ΑὐΤῸΣ Ὁ ΥἹῸΣ ὙΠΟΤΑΓΉΣΕΤΑΙ Τῷ ὙΠΟΤΆΞΑΝΤΙ ΑὐΤῷ ΤᾺ ΠΆΝΤΑ

ἽΝΑ ᾖ Ὁ ΘΣ ΤᾺ ΠΆΝΤΑ ἘΝ ΠᾶΣΙΝ· ἘΠΕῚ ΤΊ ΠΟΙΉΣΟΥΣΙΝ ΟἹ ΒΑΠΤΙΖΌ

ΜΕΝΟΙ ὙΠῈΡ ΤῶΝ ΝΕΚΡῶΝ:

ΝΕ ερ τὸ ἄχρις οὗ καὶ [illegible] σημαντικὸν παρὰ τῇ γραφῇ [illegible]

τὸ ἕως κατὰ τὸ εἰρημένον· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σύ·

ερ ἵνα μή τις δύο ἀρχὰς ἀνάρχους [illegible]

[illegible] τοῦτο φασὶν αὐτὸν εἰρῆσθαι :· +

ΝϚ κει ΕἸ ὍΛΩΣ ΝΕΚΡΟῚ ΟὐΚ ἘΓΕΊΡΟΝΤΑΙ ΤΊ ΚΑῚ ΒΑΠΤΊΖΟΝΤΑΙ ὙΠῈΡ ΑὐΤῶΝ

ΝϚ ερ τουτέστι [illegible] ὅτι καὶ σαρκὸς ἀνάστασιν ὁμολογοῦμεν ἐν τῷ βαπτίσματι·

κει ΤΊ ΚΑῚ ἩΜΕῖΣ ΚΙΝΔΥΝΕΎΟΜΕΝ ΠᾶΣΑΝ ὭΡΑΝ·

ερ [illegible] παραβαλλόμενοι [illegible]

[illegible] :· +

ΝΖ κει ΚΑΘ' ἩΜΈΡΑΝ ἈΠΟΘΝΉΣΚΩ ΝῊ ΤῊΝ ὙΜΕΤΈΡΑΝ ΚΑΎΧΗΣΙΝ ἈΔΕΛ

ΦΟΊ ἫΝ ἜΧΩ ἘΝ ΧΩ ΙΥ Τῷ ΚΩ:

ΝΖ ερ [illegible]

[illegible] προθυμία :· +

ΝΗ κει ΕἸ ΚΑΤᾺ ἌΝΘΡΩΠΟΝ ἘΘΗΡΙΟΜΆΧΗΣΑ ἘΝ ἘΦΈΣῼ:

ΝΗ ερ τουτέστιν [illegible] ἐρρύσατο :· +

κει ΤΊ ΜΟΙ ΤῸ ὌΦΕΛΟΣ ΕἸ ΝΕΚΡΟῚ ΟὐΚ ἘΓΕΊΡΟΝΤΑΙ· ΦΆΓΩΜΕΝ ΚΑῚ ΠΊΩ

ΜΕΝ· ΑὔΡΙΟΝ ΓᾺΡ ἈΠΟΘΝΉΣΚΟΜΕΝ· ΜῊ ΠΛΑΝᾶΣΘΕ· ΦΘΕΊΡΟΥ

ΣΙΝ ΓᾺΡ ἬΘΗ ΧΡΗΣΤᾺ ὉΜΙΛΊΑΙ ΚΑΚΑΊ:

ερ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἀλλὰ· εἰ δὲ ἐν αὐτῇ ... [illegible] ... καὶ [illegible]

αὐτοῦ· εἰ δὲ ἐν αὐτῇ ἁμαρτία· εἰ δὲ καὶ ὁ θάνατος· θάνατος μὲν ἡ ἁμαρτία ...

ἀπαλλαγὴ ταύτης· ἄλλος δὲ ΕΝ ΧΩ ΑΠΩΛΟΝΤΟ:

μδ κει ΑΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΕΣ τοὺς δι' αὐτὸν φησίν :· +

μς ερ τοὺς μαρτυρήσαντας ΗΛΠΙΚΟΤΕΣ ΕΣΜΕΝ ΜΟΝΟΝ· ΕΝ ΧΩ ΕΛΕΕΙΝΟ

μζ κει ΕΙ ΕΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΑΥΤΗ

ΤΕΡΟΙ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΣΜΕΝ:

... τὸ σῶμα· ἀλλὰ φθαρτὸν ὂν ἐπιτυχὼν μὲν· εἰ δὲ

μζ ερ εἰ γὰρ οὐκ ἀπέστη ... ὁ δρόμος ἀπολαυόμενον καλοῦ· εἰ δὲ οὐδ' ὁ δρόμος, ἐν τῷ

τοῦ τοιούτου ... ἀμοιβῶν· τί οὖν ἡμῶν ἀθλιώτερον· κατὰ τοῦτο

παρόντι ...

πάντα διωκομένων :· +

ΝΥΝΙ ΔΕ ΧΣ ΕΓΗΓΕΡΤΑΙ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ:

μη κει ... ὅσα δεῖ τοῦ μὴ δέχεσθαι τὴν ἀνάστασιν· τίθεται καλά· ἄρα

μη ερ ... τὸν μόνον ... τὸν ἐκ νεκρῶν ... θεὸς ...

ἀποφράξαι τῶν ἐριζόντων τὰ στόματα :· +

μθ κει ΑΠΑΡΧΗ ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ ΕΓΕΝΕΤΟ·

μθ ερ εἰ δὲ ἀπαρχή, καὶ τούτους ἀναστῆναι δεῖ· τῇ γὰρ ἀρχῇ πάντως

ἕπεσθαι τὰ μετὰ ταύτην:

ν κει ΕΠΕΙΔΗ ΓΑΡ ΔΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ· ΚΑΙ ΔΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑ

ΣΙΣ ΝΕΚΡΩΝ:

ν ερ αἰτιολογία· εἰ δὲ γὰρ πάντα ἀποφαντικῶς ... ἀναγκαῖ·

καὶ αἰτιολογεῖ ... τοῖς πολλοῖς· κατασκευάζων τὸν λόγον:-

κει ΩΣΠΕΡ ΓΑΡ ΕΝ ΤΩ ΑΔΑΜ ΠΑΝΤΕΣ ΑΠΟΘΝΗΣΚΟΥΣΙΝ· ΟΥΤΩΣ

ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΧΩ ΠΑΝΤΕΣ ΖΩΟΠΟΙΗΘΗΣΟΝΤΑΙ:

ερ τὸν γὰρ ἡττηθέντα φησὶν αὐτόν· ἀναμαχέσασθαι ἔδει τὴν κα

ταλυθεῖσαν φύσιν, αὐτὴν καὶ νικῆσαι· οὕτω γὰρ τὸ ὄνειδος

ἀπεκρίνετο :· +

να κει ΕΚΑΣΤΟΣ ΔΕ ΕΝ ΤΩ ΙΔΙΩ ΤΑΓΜΑΤΙ· ΑΠΑΡΧΗ ΧΣ:

να ερ μὴ ἐπειδὴ ἀνάστασιν ἤκουσας, νομίζῃς πάντας τῶν αὐτῶν ἀπολαύειν:-

νβ κει ΕΠΕΙΤΑ ΟΙ ΤΟΥ ΧΥ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΑΥΤΟΥ:

νβ ερ τουτέστιν οἱ πιστοὶ καὶ εὐδοκιμηκότες :· +

νγ κει ΕΙΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ· ΟΤΑΝ ΠΑΡΑΔΩ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΩ ΘΩ ΚΑΙ ΠΡΙ·

νγ ερ ὅταν γὰρ ἀναστῶσιν ἐκεῖνοι, τὰ πράγματα πάντα τέλος ἕξει τὸ

λοιπόν· οὐκ ἀπὸ ... ἀναστάντος τοῦ Χυ· τὰ πράγματα ἔσχησαν

τέλος ... ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· ἵνα

ἀλλὰ πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἀναστάσεως· πο[...]
τὸ μᾶλλον ἀνίστασθαι· οἷον μὲν τὸ αὐτό· ἢ καὶ κρεῖττον· καὶ βελ-
τίον· καὶ ἀμφότερα ἔδειξεν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑποδείγματος λαμβάνων
δείκνυσιν ὅτι πολλῷ κρεῖττον:· +

ξε κει(μενον) ΕΙ ΤΥΧΟΙ CΙΤΟΥ Η ΤΙΝΟC ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ:

ξε ερ(μηνεία) τοῦτό φησιν γυμνὴ ἄλλως τις ὑποπεσοῦσα σῶμα ἀναφύεσθαι:· +

ξϛ κει(μενον) Ο ΔΕ Θ(ΕΟ)C ΔΙΔΩCΙΝ ΑΥΤΩ CΩΜΑ ΚΑΘΩC ΗΘΕΛΗCΕΝ:

ξϛ ερ(μηνεία) μὴ τοίνυν περιεργάζου· μηδὲ πολυπραγμόνει τὸν τρόπον· καὶ τίνι τρό-
πῳ· ὅταν θ(εο)ῦ δύναμιν καὶ θέλημα ἀκούσῃς:· +

ξζ κει(μενον) ΚΑΙ ΕΚΑCΤΩ ΤΩΝ CΠΕΡΜΑΤΩΝ ΤΟ ΙΔΙΟΝ CΩΜΑ:

ξζ ερ(μηνεία) ἐπειδὴ δὲ τινὲς ἠπόρουν περὶ τῆς ἀναστάσεως καὶ ἔλεγον· ποίῳ δὲ
σώματι ἔρχονται· τούτου χάριν ἐπιφέρει ἐπὶ τοῦ ὑποδείγματος
τὸ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα λέγων· ποῦ τοίνυν τὸ ἀλλότριον·
τὸ ἴδιον δίδωσιν:· +

ξη κει(μενον) ΟΥ ΠΑCΑ CΑΡΞ Η ΑΥΤΗ CΑΡΞ· ΑΛΛΑ ΑΛΛΗ ΜΕΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ· ΑΛΛΗ ΔΕ CΑΡΞ
ΚΤΗΝΩΝ· ΑΛΛΗ ΔΕ ΚΤΗΝΩΝ· ΑΛΛΗ ΔΕ ΙΧΘΥΩΝ· ΚΑΙ CΩΜΑΤΑ ΕΠΟΥ-
ΡΑΝΙΑ· ΚΑΙ CΩΜΑΤΑ ΕΠΙΓΕΙΑ· ΑΛΛ' ΕΤΕΡΑ ΜΕΝ Η ΤΩΝ ΕΠΟΥΡΑΝΙΩΝ
ΔΟΞΑ· ΕΤΕΡΑ ΔΕ Η ΤΩΝ ΕΠΙΓΕΙΩΝ· ΑΛΛΗ ΔΟΞΑ ΗΛΙΟΥ· ΚΑΙ ΑΛΛΗ CΕ-
ΛΗΝΗC· ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΔΟΞΑ ΑCΤΕΡΩΝ· ΑCΤΗΡ ΓΑΡ ΑCΤΕΡΟC ΔΙΑΦΕΡΕΙ
ΕΝ ΔΟΞΗ· ΟΥΤΩC ΚΑΙ Η ΑΝΑCΤΑCΙC ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ· CΠΕΙΡΕΤΑΙ ΕΝ
ΦΘΟΡΑ· ΕΓΕΙΡΕΤΑΙ ΕΝ ΑΦΘΑΡCΙΑ:

ξη ερ(μηνεία) γυμνὴ δὲ τοῦ ὑποδείγματος· ὁμοτιμίαν πᾶσιν τῶν ὁμοίως ἔσεσθαι· ἔτι
τὸ μέλλον τιμᾶν ἀναφαίνων φησίν· οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σάρξ· ὁμοί-
ων ὄντων λεγόμενοι· τί λέγω φησὶν ἐπὶ τῶν σπερμάτων· ἐπὶ τῶν σωμά-
των γυμνάσωμεν τοῦτο αὐτό· περὶ οὗ ὁ λόγος ἡμῖν νῦν·
ἐπειδὴ τὸν τῆς ἀναστάσεως κατεσκεύασε λόγον· δείκνυσι λοι-
πὸν ὅτι πολλὴ ἡ τῆς δόξης ἔσται διαφορά· ἣ καὶ ἀνάστασις μία·
καὶ διαιρεῖ αὐτὰ εἰς δύο· εἰς τὰ ἐπουράνια καὶ τὰ ἐπίγεια· ὅτι μὲν γὰρ
πάντα σώματα ἀνίστανται· ἔδειξε μὲν διὰ τοῦ σίτου· ὅτι δὲ οὐκ ἐν τῇ
αὐτῇ δόξῃ πάντα· δείκνυσι μὲν ἀπὸ τοῦ θεοῦ· δείκνυσι μὲν οὖν καὶ
καὶ τῶν δικαίων πολλὴ ἡ διαφορά· τῶν μὲν ἡλίῳ· τῶν δὲ σελήνῃ·
τῶν δὲ ἀστέρι παρεικάζων· καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν πολλὴ ἡ διαφο-
ρά· ζώων σώματα λέγων καὶ ἰχθύων καὶ κτηνῶν· καὶ ὅλως διὰ τῶν ὑπο-
δειγμάτων· ἀλλὰ τὸν λόγον· ἐπὶ τῶν ἄνω καὶ ἐπὶ τῶν κάτω:· +

ὁμιλεῖν μόνον· ἐπειδὴ γὰρ [illegible] τὸν ἄνθρωπον [illegible] διὰ τῆς
αὐτὴν αἰτίαν μένειν· καὶ [illegible] τῆς [illegible] ταύτης·
διασεῖσαι αὐτῶν τὴν [illegible] περὶ τῆς ἀναστάσεως ∴ +

ΝΘ κεί. ΕΚΝΗΨΑΤΕ ΔΙΚΑΙΩΣ·

ΝΘ ἑρ. τουτέστιν ἐπὶ τὸ συμφέρον τι :-
ὡς πρὸς μεθύοντας καὶ μαινομένους ∴ +

κεί. ΚΑΙ ΜΗ ΑΜΑΡΤΑΝΕΤΕ:

ἑρ. δείκνυσιν ὅτι πάντων πονηρῶν ἦσαν τὰ σπέρματα αὐτῆς τῆς ἀπιστίας· καὶ γὰρ πολλοὶ τῶν πονηρὰ συνειδότων ἑαυτοῖς· καὶ οὐ βουλόμενοι δοῦναι δίκην· καὶ [illegible] περὶ τῆς ἀναστάσεως παραλογίζονται· ὥσπερ οὖν οἱ μεγάλα κατορθοῦντες καθ' ἑκάστην αὐτὴν ἐπιθυμοῦσιν τὴν ἡμέραν ἰδεῖν ∴ +

Ξ κεί. ΑΓΝΩΣΙΑΝ ΓΑΡ ΘΥ ΤΙΝΕΣ ΕΧΟΥΣΙΝ:

Ξ ἑρ. ὁρᾷς πῶς πάλιν [illegible] μεταφέρει τὰ ἐγκλήματα ∴ +
τὸ γὰρ τὴν ἀνάστασιν διαπιστεῖν, οὐ σφόδρα ἐστὶν ἐπιγνόντος τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν· τὴν ἄμαχον καὶ πρὸς πάντα ἀρκοῦσαν· εἰ γὰρ ἐξ οὐκ ὄντων τὰ ὄντα ἐποίησεν· πολλῷ μᾶλλον τὰ διαλυθέντα ἀναστῆσαι δυνήσεται ∴ +

ΞΑ κεί. ΠΡΟΣ ΕΝΤΡΟΠΗΝ ΥΜΙΝ ΛΕΓΩ: [illegible]

ΞΑ ἑρ. τουτέστιν, ὥστε διορθῶσαι· ὥστε αἰσχυνθέντας ἡμᾶς γενέσθαι :-

ΞΒ κεί. ΑΛΛ ΕΡΕΙ ΤΙΣ, ΠΩΣ ΕΓΕΙΡΟΝΤΑΙ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ· ΠΟΙΩ ΔΕ ΣΩΜΑΤΙ ΕΡΧΟΝΤΑΙ:

ΞΒ ἑρ. ἀντιθεὶς μετὰ τῶν παρ' ἐκείνων προσαγομένην:

ΞΓ κεί. ΑΦΡΩΝ ΣΥ Ο ΣΠΗΡΗΣ ΟΥ ΖΩΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΕΑΝ ΜΗ ΑΠΟΘΑΝΗ· ΚΑΙ Ο ΣΠΗΡΗΣ:-

ΞΓ ἑρ. τουτέστιν, παρ' ἑαυτοῦ τὴν ἀπόδειξιν ἔχεις τούτων· διὰ τῶν ἐργατῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν· καὶ [illegible] φησίν· διὸ καὶ ἄφρονας ἐκάλεσεν· ὅτι τὰ καθ' ἡμέραν ὑπὸ σοῦ γινόμενα ἀγνοεῖς· καὶ ὅρα τὴν ὑπερβολήν· ὃ γὰρ ποιοῦν ἐκεῖ μοι τεκμήριον τοῦ μὴ ἀνίστασθαι· τοῦτο τοῦ ἀνίστασθαι ποιεῖται ἀπόδειξιν· καὶ γὰρ [illegible] ἀποθανὸν [illegible] φησίν· καὶ μὴν [illegible] μὴ ἀποθανόν οὐκ ἂν ἀνέστη ∴ +

ΞΔ κεί. ΚΑΙ Ο ΣΠΗΡΗΣ ΟΥ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟ ΓΕΝΗΣΟΜΕΝΟΝ ΣΠΗΡΕΙΣ:

ΞΔ ἑρ. τουτέστιν· [illegible] οὐ κατὰ [illegible] ἔχοντα· οὐκ ἰσχυρόν· ἐνταῦθα γὰρ οὐκ ἔστι πρὸς τὴν ἀνάστασιν ὁ λόγος·

οδ κειμ. ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ· ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίσει γὰρ καὶ
οἱ νεκροὶ ἀναστήσονται ἄφθαρτοι:

οδ ερμ. τοῦτο ὁ ῥιπὴν σημαίνει τοῦ χρόνου· οἷον ὅσον ὅσον καμμύσαι μόνον:~

κειμ. καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα·

ερμ. περὶ τῶν τότε ζώντων τῶν εὑρισκομένων τοῦτό φησιν:~

οε κειμ. Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν· καὶ τὸ
θνητὸν τοῦτο· ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν· ὅταν δὲ τὸ
φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν· καὶ τὸ θνητὸν
τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν· τότε γενήσεται ὁ λόγος
ὁ γεγραμμένος:

οε ερμ. πάλιν περὶ τὸ ὑπόδειγμα ἔρχεται· καὶ τὸν τῆς ἀναστάσεως
λόγον· τὰ περὶ σωμάτων ἀσφαλίζεται:~

ος κειμ. κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος· ποῦ σου θάνατε τὸ νῖκος·
ποῦ σου ᾅδη τὸ κέντρον· τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία·

ος ερμ. πάλιν ἐκ προφητείας καὶ ἀπόδειξις:~

οζ κειμ. Ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος· τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ
διδοῦντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ:

οζ ερμ. Ὅτι χωρὶς αὐτοῦ ἀσθενὴς ἦν, πρατ[illegible] μέν· οὐ δυνάμενος
[illegible] καταδικάσαι· τὸ μὲν γὰρ κακὸν ἐγνώριζε· σαφῶς
δὲ οὐκ ἐδείκνυ τοῦ [illegible] τοῦτό φησιν· ὅτι ἐγνώρισεν
ὁ νόμος τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλ' ὅτι ἐδείκνυε τὴν κόλασιν:~

οη κειμ. Ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί ἑδραῖοι γίνεσθαι ἀμετακίνητοι:

οη ερμ. εὐκαίρως λοιπὸν ἡ παραίνεσις:~

οθ κειμ. περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε· εἰδότες ὅ-
τι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν κυρίῳ:

οθ ερμ. τουτέστιν ἐν τῷ βίῳ τῷ καθαρῷ:~

π κειμ. Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους·

π ερμ. ἀναπαρτίσας τὸν περὶ τῶν δογμάτων λόγον· καὶ μέλλων περὶ τῶν
ἠθικῶν μεταβαίνειν· πάντα τὰ ἄλλα ἀφεὶς· τὸν περὶ ἐλεη-
μοσύνης εἰσάγει λόγον· λογίαν δὲ τὴν συλλογὴν τῶν χρημάτων φησίν:~

πα κειμ. ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτως καὶ
ὑμεῖς ποιήσατε:

πα ερμ. οὐκ ἔτι τῶν παραινέσεων καὶ συμβουλευσάντων· ἀλλὰ διέταξα ὅπερ
αὐθεντικῷ τρόπῳ:~

ξζ κείμ. ΣΠΕΙΡΕΤΑΙ ΕΝ ΑΤΙΜΙΑ· ΕΓΕΙΡΕΤΑΙ ΕΝ ΔΟΞΗ·

ξζ ἑρμ. τί γὰρ ἀτιμότερον ὀδωδότος σώματος καὶ διαρρέοντος·

ξη κείμ. ΣΠΕΙΡΕΤΑΙ ΕΝ ΑΣΘΕΝΕΙΑ·

ξη ἑρμ. οὐ γὰρ ἐμβρα[...] τριάκοντα· καὶ τὸ πᾶν διαλύεται·

ο κείμ. ΕΓΕΙΡΕΤΑΙ ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ·

ο ἑρμ. τότε γὰρ αὐτοῦ οὐδὲν ὑβρίσαι μοι πόρ[...]:

οα κείμ. ΣΠΕΙΡΕΤΑΙ ΣΩΜΑ ΨΥΧΙΚΟΝ· ΕΓΕΙΡΕΤΑΙ ΣΩΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ·

οα ἑρμ. τουτέστι φασὶν οὐ χοὸς ὄντος καὶ μυῶν· διὰ τὸ μαραινόμενον τοῦ σώματος [...] ἀλλ᾽ ὅσον τὸ [...] πολλὰ [...] ὄντος· νῦν μὲν γὰρ [...] πολλὰ καὶ γὰρ ἁμαρτανόντων [...] ἀπατᾶται· τότε δὲ [...] αὐτῷ [...] παραμονή·

ϛ ο κείμ. ΕΙ ΕΣΤΙΝ ΣΩΜΑ ΨΥΧΙΚΟΝ· ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΠΝΙΚΟΝ· ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ:

ϛ ο ἑρμ. ὅτι κουφότερον [...] καὶ [...]τερον· καὶ [...] καὶ [...] ὀχεῖσθαι:

οβ κείμ. ΕΓΕΝΕΤΟ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΣ ΨΥΧΗΝ ΖΩΣΑΝ· Ο ΕΣΧΑΤΟΣ Α ΔΑΜ ΕΙΣ ΠΝΑ ΖΩΟΠΟΙΟΥΝ· ΑΛΛ ΟΥ ΠΡΩΤΟΝ ΤΟ ΠΝΙΚΟΝ· ΑΛΛΑ ΤΟ ΨΥΧΙΚΟΝ· ΕΠΕΙΤΑ ΤΟ ΠΝΙΚΟΝ· Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΚ ΓΗΣ ΧΟΪΚΟΣ· Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ· ΟΙΟΣ Ο ΧΟΪΚΟΣ· ΤΟΙΟΥΤΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΧΟΪΚΟΙ· ΚΑΙ ΟΙΟΣ Ο ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΣ· ΤΟΙ ΟΥΤΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΙ· ΚΑΙ ΚΑΘΩΣ ΕΦΟΡΕΣΑΜΕΝ ΤΗΝ ΕΙΚΟ ΝΑ ΤΟΥ ΧΟΪΚΟΥ· ΦΟΡΕΣΟΜΕΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΕΠΟΥΡΑ ΝΙΟΥ· ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΦΗΜΙ ΑΔΕΛΦΟΙ:

οβ ἑρμ. τουτέστιν ταχὺ καὶ τοῖς παροῦσιν προσηλωμένους· ἅμα δὲ καὶ τὸν ὑβριστὴν [...] τῆς σαρκὸς λόγον·

ογ κείμ. ΟΤΙ ΣΑΡΞ ΚΑΙ ΑΙΜΑ· ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΘΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΑΙ ΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ:

ογ ἑρμ. σάρκα καὶ αἷμα ἐνταῦθα τὰς πονηρὰς πράξεις καλεῖ· ὅσον [...] μόνοι· [...] θεοῦ [...] ἐν σαρκί· καὶ πάλιν, οἱ ἐν σαρκὶ ὄντες θῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται·

οδ κείμ. ΟΥΔΕ Η ΦΘΟΡΑ ΤΗΝ ΑΦΘΑΡΣΙΑΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΕΙ· ΙΔΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΥΜΙΝ ΛΕΓ[...] ΠΑΝΤΕΣ ΜΕΝ ΟΥ ΚΟΙΜΗΘΗΣΟΜΕΘΑ· ΠΑΝΤΕΣ ΔΕ ΑΛΛΑΓΗΣΟΜΕΘΑ:

οδ ἑρμ. τουτέστιν ἡ κακία, τὴν δόξαν ἐκείνην· καὶ τὴν τῶν ἀφθάρτων πραγμάτων ἀπόλαυσιν·

οε κείμ. ΕΝ ΑΤΟΜΩ·

οε ἑρμ. τουτέστιν ἐν βραχεῖ καιροῦ ῥοπῇ·

ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα·
ἵνα νῦν ἔλθῃ· ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ· γρηγορεῖτε
ϛ ερ(μηνεία) καὶ τοῦτο φοβούμενος ἴσως, ἵνα μὴ δόξωσιν ὅτι [illegible] πρὸς αὐτοὺς [illegible]
ἀναπαύσῃ ἐπὶ [illegible] ὑβριζομένοις [illegible]· καὶ ἀγάπην δὲ [illegible]
ἐνδείκνυται πολλήν· ὅτι τὸ νῦν οὕτω χρήσιμον δι' ἑαυτοὺς [illegible]·
ϛ κει(μενον) στήκετε ἐν τῇ πίστει· ἀνδρίζεσθε κραταιοῦσθε:
ϛ ερ(μηνεία) οὐκ ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ ἔξωθεν:~
ϛα κει(μενον) πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω· παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί·
οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου· ὅτι ἐστὶν·
ϛα ερ(μηνεία) ἐπειδὴ καὶ [illegible] φησὶν ἐγκλήματα [illegible] ταύτην
κινεῖσθαι [illegible]:~
ϙ κει(μενον) ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας· καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν
ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις
καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιοῦντι:
ϙ ερ(μηνεία) καὶ ἀρχόμενος τούτου μέμνηται λέγων· ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στε-
φανᾶ οἶκον· καὶ νῦν ἀπαρχὴν αὐτὸν οὐχὶ τῆς Κορίνθου μόνον·
ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος φησίν· οὐ μικρὸν δὲ καὶ τοῦτο ἐγκώ-
μιον τὸ πρῶτον τῷ Χριστῷ προσελθεῖν· διὸ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαί-
ους ἐπιστολῇ ἐν τούτοις ἐγκωμιάζων τινὰς λέγει· οἳ καὶ
πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ· καὶ οὐκ εἶπεν ὅτι πρῶτον ἐπίστευ-
σαν· ἀλλ' ἀπαρχὴ ἐγένοντο· δεικνὺς ὅτι μετὰ τῆς πίστεως καὶ
βίον ἄριστον ἐπεδείξαντο:+
ϛβ κει(μενον) χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου· καὶ
Ἀχαϊκοῦ ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·
ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώσ-
κετε οὖν τοὺς τοιούτους:
ϛβ ερ(μηνεία) ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ἐξηγριῶσθαι πρὸς τούτους· αὐτοὶ γὰρ
ἦσαν οἱ ἐλθόντες καὶ δηλώσαντες αὐτῷ τὰ κατὰ τὴν στάσιν·
τούτου χάριν φησὶν ἀνέπαυσαν τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν·
δεικνὺς ἀντὶ πάντων ἐλθόντας· καὶ ἑλομένους ἀποδημίαν
στείλασθαι τοσαύτην ὑπὲρ αὐτῶν:+
ϛγ κει(μενον) ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας· ἀσπάζονται
ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα· σὺν τῇ κατ' οἶ-
κον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάν-

πα κει ΚΑΤΑΜΙΑΝΣΑΒΒΑΤΩΝ. ΕΚΑΣΤΟΣΥΜΩΝΠΑΡΕΑΥΤΩ. ΤΙΘΕΤΩ

ΟΤΙΑΝΕΥΟΔΩΘΗ:

πα ερ ἀναμιμνήσκηται γάρ φησιν τίνων ἔτυχες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. τὰ γὰρ ἀπόρρητα ἀγαθά. ἐν ταύτῃ γέγονεν καὶ ἡ ῥίζα καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς τῆς ἡμετέρας. μετὰ δὲ τούτων καὶ τὸ μυστήριον ἐν αὐτῇ κοινωνοῦμεν:~

Ὅρα πῶς καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ συμβουλεύει καὶ ἀπὸ τοῦ τρόπου:~

πβ κει ΙΝΑΜΗΟΤΑΝΕΛΘΩ. ΤΟΤΕΛΟΓΙΑΙΓΙΝΩΝΤΑΙ. ΟΤΑΝΔΕΠΑΡΑΓΕΝΩΜΑΙ:

πβ ερ ἡ γὰρ προσδοκία τοῦ παύλου προθυμοτέρους αὐτοὺς ποιεῖ:·+

πγ κει ΟΥΣ. ΕΑΝΔΟΚΙΜΑΣΗΤΑΙΔΙΕΠΙΣΤΟΛΩΝ. ΤΟΥΤΟΥΣΠΕΜΨΩΑΠΕΝΕΓΚΕΙΝ. ΤΗΝΧΑΡΙΝΥΜΩΝΕΙΣΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ:

πγ ερ ἀνύποπτον ποιεῖ τὸν λόγον· μὴ λέγων τὸ ἐμὸν θέλημα ἢ τὸ θέλημα· οὐδὲ καὶ τὴν χάριν· μὴ τὴν ἐλεημοσύνην ὠνόμασεν:·+

πδ κει ΕΑΝΔΕΕΙΑΞΙΟΝΤΟΥΚΑΜΕΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙ. ΣΥΝΕΜΟΙΠΟΡΕΥΣΟΝΤΑΙ. ΕΛΕΥΣΟΜΑΙΔΕΠΡΟΣΥΜΑΣ. ΟΤΑΝΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝΔΙΕΛΘΩ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝΓΑΡΔΙΕΡΧΟΜΑΙ. ΠΡΟΣΥΜΑΣΔΕΤΟΙΧΩΝΚΑΤΑΜΕΝΩ. ΗΚΑΙΠΑΡΑΧΕΙΜΑΣΩ. ΙΝ[illegible]ΥΜΕΙΣΜΕΠΡΟΠΕΜΨΗΤΕ. ΟΥΕΑΝΠΟΡΕΥΩΜΑΙ. ΟΥΘΕΛΩΓΑΡΥΜΑΣ. ΑΡΤΙΕΝΠΑΡΟΔΩΙΔΕΙΝ:·+

πδ ερ ἐνταῦθα [illegible] συμβουλεύει:·~

πε κει ΕΛΠΙΖΩΓΑΡΧΡΟΝΟΝΤΙΝΑΕΠΙΜΕΙΝΑΙΠΡΟΣΥΜΑΣ ΕΑΝΟΚΣΕΠΙΤΡΕΠΗ. ΕΠΙΜΕΝΩΔΕΕΝΕΦΕΣΩΕΩΣΤΗΣΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. ΘΥΡΑΓΑΡΜΟΙΑΝΕΩΓΕΝΜΕΓΑΛΗΚΑΙΕΝΕΡΓΗΣ. ΚΑΙΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΙΠΟΛΛΟΙ. ΕΑΝΔΕΕΛΘΗΤΙΜΟΘΕΟΣΒΛΕΠΕΤΕ:

πε ερ ταῦτα λέγων· ὁμοῦ μὲν τὴν ἀγάπην αὐτοῦ δηλούμενος· ὁμοῦ δὲ τοὺς ἁμαρτάνοντας σωφρονίζων:·~

πς κει ΙΝΑΑΦΟΒΩΣΓΕΝΗΤΑΙΠΡΟΣΥΜΑΣ:

πς ερ τουτέστιν ἵνα μή τις αὐτοῦ κατεξαναστῇ, τῶν ἀπονενοημένων [illegible]·

πζ κει ΤΟΓΑΡΕΡΓΟΝΚΥΕΡΓΑΖΕΤΑΙΩΣΚΑΓΩ:

πζ ερ ἀπὸ τῆς διακονίας ἀξιόπιστον αὐτὸν δείκνυσιν:·+

πη κει ΜΗΤΙΣΟΥΝΑΥΤΟΝΕΞΟΥΘΕΝΗΣΕΙ ΠΡΟΠΕΜΨΗΤΕΔΕΑΥΤΟΝΕΝΕΙΡΗΝΗΙΝΑΕΛΘΗΠΡΟΣΕΜΕ:

πη ερ ὅρα [illegible] καὶ μόνος ἐν [illegible] ἐχαρίσθη τοσούτου διορθώσιν:·~

πθ κει ΕΚΔΕΧΟΜΑΙΓΑΡΑΥΤΟΝΜΕΤΑΤΩΝΑΔΕΛΦΩΝ. ΠΕΡΙΔΕΑΠΟΛΛΩΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥ ΠΟΛΛΑΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑΑΥΤΟΝΙΝΑΕΛΘΗΠΡΟΣ

ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων· διὰ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου
καὶ Ἀχαϊκοῦ καὶ Τιμοθέου· ἀναγνώσεις ε̅ κεφάλαια
μαρτυρίαι ιζ̅ στίχοι ὀκτακόσιοι ἑβδομήκοντα

✝ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β̅ ✝

α̅ κειμ. ΠΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΙΥ̅ ΧΥ̅· ΔΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ ΘΥ̅· ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ Ο ΑΔΕΛ

α̅ ερμ. αἰτία δευτέρας ἐπιστολῆς ἐγένετο τῷ ἀποστόλῳ· τὸ ὑποσχέσθαι ἐν
τῇ προτέρᾳ αὐτὸν ταχέως ἥξειν πρὸς αὐτούς· καὶ μὴ δυνηθῆ-
ναι τοῦτο ποιῆσαι· καὶ ἑτέρα δὲ αἰτία τὸ βελτιωθῆναι αὐτοὺς
ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς προτέρας· προγράφει οὖν καὶ περὶ τοῦ πράγ-
ματος ἀπολογούμενος· καὶ τὴν ἐκ τῆς προτέρας ἐπιστολῆς γενο-
μένην διόρθωσιν ἀποδεχόμενος· ✝

β̅ κειμ. ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΥ̅·

β̅ ερμ. πάλιν αὐτοὺς ἐκκλησίαν καλεῖ συνάγων εἰς ἕν· ✝

γ̅ κειμ. ΤΗ ΟΥΣΗ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ· ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΣΙΝ· ΤΟΙΣ ΟΥΣΙΝ ΕΝ ΟΛΗ ΤΗ Α-
ΧΑΙΑ· ΧΑΡΙΣ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ ΘΥ̅ ΠΡΣ̅ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΥ̅ ΙΥ̅ ΧΥ̅·
ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΣ̅ ΚΑΙ ΠΗΡ̅ ΤΟΥ ΚΥ̅ ΗΜΩΝ ΙΥ̅ ΧΥ̅:

γ̅ ερμ. ἀπὸ τοῦ ἔθνους προσαγορεύει· καὶ τοῦτο τιμῶν τοὺς κορινθίους·

δ̅ κειμ. Ο ΠΗΡ̅ ΤΩΝ ΟΙΚΤΕΙΡΜΩΝ· ΚΑΙ ΘΣ̅ ΠΑΣΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ· Ο ΠΑΡΑ-
ΚΑΛΩΝ ΗΜΑΣ ΕΠΙ ΠΑΣΗ ΤΗ ΘΛΙΨΕΙ ΗΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΥΝΑΣΘΑΙ Η-
ΜΑΣ· ΠΑΡΑΚΑΛΗΝ ΤΟΥΣ ΕΝ ΠΑΣΗ ΘΛΙΨΕΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ
ΗΣ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΘΑ ΑΥΤΟΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΥ̅:

δ̅ ερμ. τὴν αἰτίαν λέγει τῆς ἀπολείψεως· φησὶ γὰρ οἶδα μὲν ὑποσχόμε-
νος ἥξειν· ἐπειδὴ δὲ διὰ τὰς θλίψεις ἐκωλύθην· σύγγνωτε καὶ
μὴ καταγνῶτε μου ἀπροθυμίαν ἢ ῥᾳθυμίαν ἡμῶν· ✝

ε̅ κειμ. ΟΤΙ ΚΑΘΩΣ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙ ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΥ̅ ΕΙΣ ΗΜΑΣ· ΟΥΤΩΣ
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥ ΧΥ̅ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙ Η ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΗΜΩΝ· ΕΙΤΕ ΔΕ ΘΛΙ-
ΒΟΜΕΘΑ· ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΥΜΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑΣ· ✝

ε̅ ερμ. ἵνα μὴ καταπλήξῃ τοὺς μαθητάς· τὸ σφοδρὰς εἰπεῖν τὰς συμφο-
ράς· δείκνυσι πάλιν πολλὴν τὴν περιουσίαν· καὶ τὴν παρά-
κλησιν οὖσαν· καὶ ἀνίστησιν αὐτῶν τὴν διάνοιαν· οὐ μόνον
δὲ τοῦτο· ἀλλὰ καὶ τῷ ἀναμνῆσαι τοῦ χυ̅· καὶ αὐτοῦ εἶναι λέγων τὰ
παθήματα· ἔτι ὅπερ μεῖζον πρὸ τῆς παρακλήσεως παρα

ξγ ἑρ. ἐπὶ σοὶ [illegible] τοῦ ἀσπασμοῦ.

ξδ κεί. ἈΣΠΑΣΑΣΘΑΙ ἈΛΛΗΛΟΥΣ ἘΝ ΦΙΛΗΜΑΤΙ ἉΓΙῼ:

ξδ ἑρ. ταύτην τὴν τοῦ ἁγίου ἀσπασμοῦ ἐνταῦθα μόνον τίθησιν [illegible] σφόδρα διεστήκεσαν ἀφ᾽ ἑαυτῶν τὸ λέ- προσθήκην· [illegible] ἐγὼ δὲ [illegible]

γειν· ἐγὼ μέν εἰμι [illegible]

ξε κεί. Ὁ ἈΣΠΑΣΜΟΣ ΤῊ ἘΜῊ ΧΕΙΡῚ ΠΑΥΛΟΥ:

ξε ἑρ. δείκνυσιν μετὰ πολλῆς σπουδῆς τὴν ἐπιστολὴν συντεθεῖσθαι:~

ξς κεί. ΕἼ ΤΙΣ ΟὐΦΙΛΕῚ ΤῸΝ ΚΝ ΙΝ ΧΝ· ἬΤΩ ἈΝΆΘΕΜΑ:

ξς ἑρ. δι᾽ ἑνὸς τούτου ῥήματος πάντας ἐφόβησεν· τοὺς [illegible] τῶν ποιοῦντας μέλη πόρνης· τοὺς σκανδαλίζοντας τοὺς ἀδελφοὺς διὰ τῶν εἰδωλοθύτων· τοὺς [illegible] πάντας· οὐκ ἐφόβησεν δὲ μόνον· ἀλλὰ καὶ ἔδειξεν τῆς ἁμαρτίας τὴν ὁδὸν καὶ τῆς κακίας τὴν ὑπόθεσιν:· +

ξζ κεί. ΜΑΡΑΝ ἈΘΆ:

ξζ ἑρ. ἐπειδὴ πάντων τῶν κακῶν ὁ τῦφος αἴτιος ἦν· καὶ τοῦτον δὲ τὸν τῦφον ἡ ἔξωθεν σοφία ἐποίει· καὶ τοῦτο τὸ [illegible] τῶν καλῶν κατασβέννον αὐτήν· οὐδὲ [illegible] ἀλλὰ τῇ [illegible] δείκνυσιν· ὅτι οὐ μόνον οὐκ ἰσχύει τὴν ἰδιωτείαν· ἀλλὰ καὶ μετὰ πολλῆς τῆς θερμότητος ἀπάγεται· τί δέ ἐστι τὸ μαρὰν ἀθά; ὁ κ(ύριο)ς ἦλθεν· τίνος δὲ ἕνεκεν αὐτὸ φησίν; κ(αὶ) τὸν τῆς οἰκονομίας [illegible] λόγον· ἐξ οὗ μάλιστα τὰ σπέρματα τῆς ἀγάπης συνέθηκεν:·~

\+ ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν· ὁ κοινὸς πάντων δεσπότης καταβῆναι τοσοῦτον κατηξίωσεν· καὶ ὑμεῖς ἐν τοιούτοις ἐστέ :· +

ξη κεί. Ἡ ΧΆΡΙΣ ΤΟΥ ΚΥ ΙΥ ΧΥ ΜΕΘ᾽ ὙΜΩΝ·

ξη ἑρ. τοῦτο γὰρ διδασκάλου τὸ μὴ μόνον συμβουλεῦσαι ἀλλὰ καὶ εὐχαῖς βοηθεῖν :· +

ξθ κεί. Ἡ ἈΓΆΠΗ ΜΟΥ ΜΕΤᾺ ΠΆΝΤΩΝ ὙΜΩΝ· ἘΝ ΧΩ ΙΥ ἈΜΗΝ :· +

ξθ ἑρ. ἐπειδὴ σφοδρῶς αὐτῶν ἥψατο· [illegible] ἵνα δὲ μὴ νομίσωσιν ὅτι [illegible] αὐτοὺς [illegible] προσέθηκεν τὸ ἐν Χ(ριστ)ῷ· οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπινον ἔχουσα σαρκικόν· ἀλλὰ πνευματική ἐστιν :· +

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ ΣΤΙΧΩΝ ΩΛΒ΄ :· +

ἵνα τὰ παρὰ πολλῶν προσώπων φησὶν αὐτῷ εὐχαρι[illegible]
τὰ ὑπὲρ τῆς χάριτος γενόμενα. ταῦτα δὲ λέγει. ὁ μὲν [illegible]
ὑπὲρ ἑτέρων εὐχάς. αὐτοὺς δὲ ἑτέρων. ὁ μὲν δὲ καὶ [illegible]
σὺν αὐτοὺς διδάσκων. καὶ εἰς ἀγάπην ἄγων. πρὸς [illegible]
καλεῖ ἡμῖν. ὅτι καὶ ἀποδοῖ κατὰ ἡμῶν ποιήσας θεὸς μέγα. ἐν [illegible]
καὶ εὐχὴ συμβάλλεται ∴ +

ια κειμ. Ἡ ΓΑΡ ΚΑΥΧΗΣΙΣ ἩΜΩΝ ΑΥΤΗ ἘΣΤΙΝ· ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕ
ΩΣ ἩΜΩΝ ὅΤΙ ἘΝ ἉΓΙΟΤΗΤΙ·

ια ερμ. Τρίτην αἰτίαν παρακλήσεως τίθησιν. αὕτη δέ ἐστιν ἡ μὲν καύχη[σις]
ῥᾴστως ὅτι, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἀναστρέφεσθαι. ταῦτα
δὲ λέγει. παιδεύων αὐτούς· καὶ ἐν ταῖς θλίψεσιν μὴ καταπίπτειν
ὅταν τὸ συνειδὸς καθαρὸν ἔχουσιν. οὐδὲν οὕτως· ἡ καύχησις
ἡμῶν ἐστιν φησὶν ἡ συνείδησις ἡμῶν οὐκ ἔχουσα ἡμᾶς
καταδικάζειν. ὡς ἐπὶ πονηροῖς πράγμασιν ἐλαυνομένους ∴ +

ιβ κειμ. ΚΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΙΑ ΤΟΥ ΘΥ·

ιβ ερμ. τουτέστιν. οὐδὲν δολερόν:

ιγ κειμ. ΟΥΚ ἘΝ ΣΟΦΙΑ ΣΑΡΚΙΚΗ·

ιγ ερμ. τουτέστιν. οὐκ ἐν κακουργίᾳ. οὐδὲ δεινότητι λόγων. ἢ συμπλοκῇ
σοφοῖς χαρισμάτων:-

ιδ κειμ. ἈΛΛ' ἘΝ ΧΑΡΙΤΙ ΘΥ ἈΝΕΣΤΡΑΦΗΜΕΝ ἘΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ· ΠΕΡΙΣΣΟΤΕ
ΡΩΣ ΔΕ ΠΡΟΣ ὙΜΑΣ·

ιδ ερμ. τὴν παρ' αὐτοῦ δηλῶν ἀμήχανον μεγίστην ἡμῖν. διὰ τὸν σημειούμενον [illegible]

ιε κειμ. ΟΥ ΓΑΡ ἈΛΛΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝ ὙΜΙΝ ἈΛΛ' Ἢ Ἃ ἈΝΑΓΙΝΩΣΚΕΤΕ· Ἢ ΚΑΙ Ἐ
ΠΙΓΙΝΩΣΚΕΤΕ:

ιε ερμ. ἐπειδὴ μέγα ἐφθέγξατο περὶ ἑαυτοῦ ὅπερ ἦν φορτικόν. αὐ
τοὺς παράγει μάρτυρας τῶν λεγομένων ∴ +

ιϛ κειμ. ἘΛΠΙΖΩ ΔΕ ὅΤΙ ΚΑΙ ἙΩΣ ΤΕΛΟΥΣ ἘΠΙΓΝΩΣΕΣΘΕ· ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ
ἘΠΕΓΝΩΤΕ ἩΜΑΣ ἈΠΟ ΜΕΡΟΥΣ:

ιϛ ερμ. ἀπὸ τῶν παρελθόντων πιστοῦται τὰ μέλλοντα. ἐπεὶ καὶ οὐχ
ἁπλῶς τοῦτο ἀπεφήνατο. ἀλλὰ τὸ παρ' ἐκείνων μαρτύριον
καὶ τῆς αὐτῶν ἐλπίδος ∴ +

ιζ κειμ. ὅΤΙ ΚΑΥΧΗΜΑ ὙΜΩΝ ἘΣΜΕΝ ΚΑΘΑΠΕΡ ΚΑΙ ὙΜΕΙΣ ἩΜΩΝ ἘΝ ΤΗ
ἩΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥ ἩΜΩΝ ΙΥ·

ιζ ερμ. ἐν ταῦθα τῶν ἐκεῖ ὑφελκομένων. ὑπὸ τὸ μέλλειν φθόνον κινδυ[νεύειν]

ὑπομονῆς· τὸ καὶ [illegible] ἑτέραν· τὸ τῆς [illegible]
[illegible] σωτηρίαν· κατα
σκευάζεσθαι τοιοῦτον· ἢ μὴ [illegible] φησὶν ὑμῖν φερο
μένοις [illegible] ἐν τοῖς [illegible] ὅσον [illegible]
τήρησαι. τὸν [illegible] τοσούτῳ μᾶλλον [illegible]
μαι. τὰ τῆς χρηστῆς ἐλπίδος προσδοκᾶν δεῖ ⁘

ε κει: τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων· ὧν
καὶ ἡμεῖς πάσχωμεν· καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν·
εἴτε παρακαλούμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας:

ε ερ: δηλονότι μετὰ τῆς αὐτῶν προθυμίας· καὶ ἡ χάρις πολλὰ ἐνισχύ
ουσα ἐνεργοῦσα ἐν αὐτοῖς ⁘

ζ κει: ὅτι ὡς κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων· οὕτως καὶ τῆς πα
ρακλήσεως· οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί· ὑπὲρ
τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γινομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ὅτι
καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν· ὥστε ἐξα
πορηθῆναι ὑμᾶς καὶ τοῦ ζῆν:

ζ ερ: ὥσπερ διωκομένων ἡμῶν ἀλγεῖτε φησὶν ὑμεῖς αὐτοὶ τοῦτο πάσ
χοντες· οὕτως ἴσμεν ὅτι καὶ παρακαλουμένων, αὐτοὶ τού
των ἀπολαύετε ⁘

η κει: ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκα
μεν· ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς· ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ ⁘

η ερ: τουτέστι τὴν κρίσιν καὶ τὴν προσδοκίαν· ὃ δὲ λέγει, τοιοῦ
τον ἐστί· τοιαύτην προσδοκίαν εἶχεν τὰ πράγματα, ὅτι
ἀποθανούμεθα πάντως. ἀλλ' οὐ προέβη τοῦτο· ἀλλὰ μέχρι τῆς
ἐννοίας ἔστη. τὸ δὲ ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν, οὐχ ὡς
δὴ αὐτὸς οὕτω διακείμενος λέγει· ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ἐν τοῖς
[illegible] γενομένοις ῥυθμίζων ⁘

θ κει: τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου
ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ
ἔτι ῥύσεται· συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν
τῇ δεήσει:

θ ερ: [illegible] τοῖς κινδύνοις ⁘

ι κει: ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν
εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ (περὶ) ἡμῶν ⁘

περὶ τῆς ἐπιδημίας τῆς αὐτοῦ ἐποιήσατο ...
σπουδῆς καὶ ἐν τῷ κηρύγματι τοῦτο γενόμενον. ἵνα οὖν μὴ ...
ται ἐννοοῦντες ταράττωνται φησίν. ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῦ κηρύγμα-
τος οὕτως ἐγένετο. τὰ μὲν γὰρ ἀνθρώπινα ἐνδέχεται διαλυ-
θῆναι. τὰ δὲ τοῦ θ(εο)ῦ οὐχ οὕτως. διό φησιν πιστὸς ὁ θ(εό)ς. τουτέστιν
ἀληθής. μὴ τοίνυν ὑποπτεύσητε ἐκ τῶν ἐμῶν ... οὕτως. οὐδὲ γὰρ ἐν
τοῖς ἀνθρωπίνοις :~

ις α κείμ. ὁ γὰρ τοῦ θ(εο)ῦ υἱὸς Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστὸ)ς, ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς δι' ἐμοῦ καὶ
Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ:

ις α ἑρμ. ἐπειδὴ εἶπεν λόγον. ἐπάγει ποῖον λόγον φησίν. τὸν ἐν αὐτοῖς
οὐ τοῦτον τὸν ἡμέτερον. οὐκ ἂν ἐγένετο φησὶν ἀπροσδόκητον ἐν τῷ
κηρύγματι. οὐδὲν μὲν μέγα τοῦτο. νῦν δὲ ἐκεῖνο δειχθήσεται ...
τοῦτο γὰρ οὐκ ἔστι πίστεως. ἀλλ' ἀπέδειξαν ... διανοίας ...

ις β κείμ. ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν:

ις β ἑρμ. τουτέστιν ὁ περὶ αὐτὸν ἀπαρασάλευτος καὶ βέβαιος ὁ λόγος ...

ις γ κείμ. ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θ(εο)ῦ ἐν αὐτῷ τὸ ναί· διὸ καὶ δι' αὐτοῦ τὸ
ἀμὴν τῷ θ(ε)ῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν:

ις γ ἑρμ. τοῦτό φησιν. διὰ τὸ πολλὰ τὸ κήρυγμα ἐπηγγέλθαι. καὶ αὐτοὺς
τὰ πολλὰ ταῦτα ἐπαγγέλλεσθαι καὶ κηρύττειν. καὶ γὰρ περὶ
ἀναστάσεως διηλέχθησαν καὶ ἀναλήψεως καὶ περὶ ἀφθαρ-
σίας. καὶ περὶ τῶν μεγάλων ἄθλων. καὶ περὶ τῶν ἀπορρή-
των ἐκείνων ἀγαθῶν. ταύτας οὖν τὰς ἐπαγγελίας μένειν
φησὶν ἀκινήτους. οὐ γὰρ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ναὶ καὶ οὔ. του-
τέστιν. οὐ ποτὲ μὲν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα ποτὲ δὲ ψευδῆ.
καθάπερ ἡ ἐπιδημία ἡ ἐμή. ἀλλὰ ἀεὶ ἀληθῆ :~

ἄλλ(ως) ἢ δι' αὐτῶν ὑπάρχουσι βέβαια, πολλῷ μᾶλλον αὐτὸς καὶ ὁ περὶ αὐτοῦ λόγ(ος)

ις δ κείμ. ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χ(ριστό)ν· καὶ χρίσας ἡμᾶς θ(εό)ς·
καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ
πν(εύματο)ς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θ(εὸ)ν ἐπι-
καλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν:

ις δ ἑρμ. τουτέστιν. ὁ μὴ ἐῶν ἡμᾶς παρασαλεύεσθαι ἐν τῇ πίστει τῇ
εἰς Χ(ριστό)ν. καὶ αὐτὸς ὁ χρίσας ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸ πν(εῦμ)α ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν. πῶς τὰ μέλλοντα οὐ δίδωσιν. τὸ δὲ χρί-
σας ἡμᾶς καὶ σφραγισάμενος. τὴν τοῦ πν(εύματο)ς δωρεὰν ...

[illegible] καὶ παρ' ἡμῶν [illegible] τῶν αὐτοῦ [illegible]
[illegible] οὐ γὰρ ἐν χριστῷ ἡμῶν καυχήσεως φησὶν ἀλλὰ [illegible]
σόμεθα διαπαντός.

ιε κεφ ΚΑΙ ΤΑΥΤΗ ΤΗ ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙ ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΕΛΘΕΙΝ· ΙΝΑ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΧΑΡΙΝ ΣΧΗΤΕ· ΚΑΙ ΔΙ ΥΜΩΝ ΑΠΕΛΘΕΙΝ ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ· ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΠΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΕΛΘΕΙΝ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ· ΚΑΙ ΥΦ ΥΜΩΝ ΠΡΟΠΕΜΦΘΗΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΟΥΔΑΙΑΝ· ΤΟΥΤΟ ΟΥΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ·

ις κεφ τῷ σφόδρα θαρρεῖν ὑμῖν καὶ καυχᾶσθαι ἐφ' ὑμῖν. καὶ καύχημα ἡμῶν ὑμᾶς εἶναι.

ιζ κεφ ΜΗΤΙ ΑΡΑ ΤΗ ΕΛΑΦΡΙΑ ΕΧΡΗΣΑΜΗΝ· Η Α ΒΟΥΛΕΥΟΜΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΒΟΥΛΕΥΟΜΑΙ· ΙΝΑ Η ΠΑΡ ΕΜΟΙ ΤΟ ΝΑΙ ΝΑΙ· ΚΑΙ ΤΟ ΟΥ ΟΥ:

ιη κεφ τίνος ἕνεκεν μου κατηγορεῖτε φησίν. ἄρα ὡς κοῦφος καὶ εὐρίπιστος; οὐδαμῶς. ἀλλὰ διατί; ὅτι οὐ κατὰ σάρκα βουλεύομαι. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ὁ σαρκικὸς ἄνθρωπος, τουτέστιν ὁ τοῖς παροῦσι πράγμασι προσηλωμένος· καὶ τῆς τοῦ πνεύματος ἐνεργείας ἐκτὸς τυγχάνων· πανταχοῦ ἀπιέναι δύναται καὶ περιάγεσθαι ὅπου βούλεται. ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἀγόμενος· οὐ τῆς ἑαυτοῦ γνώμης πανταχοῦ δύναται κύριος εἶναι· τῆς ἐκείνου ἐξουσίας ἐξαρτήσας αὐτήν· ἀλλ' ὅπου ἂν ἐκεῖνο βούληται ἄγεται δεσποτικοῖς ἐπιτάγμασι χρώμενος. τοῦτο οὖν φησὶν ὅτι οὐκ εἰμὶ τῆς τοῦ πνεύματος ἐκτὸς κυβερνήσεως· οὐδὲ ἐξουσίαν ἔχω ἀπελθεῖν ὅπου βούλομαι. καὶ γὰρ ὑπὸ κέλευσμα τελῶ τῷ ἐπιτάγματι τοῦ παρακλήτου καὶ ἐπιτάττομαι. διατοῦτο οὐκ ἠδυνήθην ἐλθεῖν· οὐ γὰρ ἔδοξεν τῷ πνεύματι. τοῦτο δὲ καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν τῶν ἀποστόλων γέγραπται· πολλάκις γὰρ προαιρούμενον ἐλθεῖν, τὸ πνεῦμα ἀπελθεῖν ἑτέρωσε ἐκέλευσεν. ὥστε οὐ τῆς ἐμῆς ἐλαφρίας τοῦτό ἐστιν· οὐ τῆς κουφότητος τὸ μὴ ἐλθεῖν· ἀλλὰ τὸ τῷ πνεύματι ὑπακούειν.

ιθ κεφ ΠΙΣΤΟΣ ΔΕ Ο ΘΕΟΣ· ΟΤΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΗΜΩΝ Ο ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΟΥΚ ΕΓΕΝΕΤΟ ΝΑΙ ΚΑΙ ΟΥ:

κ κεφ ἀντὶ τοῦ ἐπίσταμαι καὶ ἀσφαλής. οὐκ ἔστι φησὶν παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ καὶ τὸ οὔ. ἀλλ' ἃ ὑμῖν λέγομεν ἀμετάτρεπτά εἰσι ταῦτα [illegible]

ἐν ἐγκλήματος τάξει παραινέσαντα(?)· ἐγκωμιάζει δὲ τῆς προτέρας ὑπακοῆς(?)
σας· καὶ τὸ [illegible] αὐτὴν ἄγων ∻ +

λβ κείμ(ενον) ᾯ δέ τι χαρίζεσθε, κἀγώ·

λβ ἑρ(μηνεία) Ὁρᾷς πῶς τὴν αὐθεντίαν ἑαυτοῦ δίδωσιν· ἐκείνους μὲν ἄρχοντας,
ἑαυτὸν δὲ ἑπόμενον δείκνυσιν· ὅπερ δύναται μάλιστα μαλάξαι [illegible]
[illegible]ωμένην γνώμην ∻ +

λγ κείμ(ενον) καὶ γὰρ ἐγὼ ὃ κεχάρισμαι, εἴ τι κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς·

λγ ἑρ(μηνεία) Ἵνα μὴ ὑπαιτίους ποιήσῃ ὡς κυρίους ὄντας· πάλιν αὐτοὺς ἀξι(?)
προστάτου ὑπακούειν(?) λέγων· καὶ τοῦτο γὰρ αὐτῶν δι' ὑμᾶς ἐποίησα ∻ +

λδ κείμ(ενον) ἐν προσώπῳ Χριστοῦ·

λδ ἑρ(μηνεία) ἢ τὴν δόξαν Χριστοῦ λέγει, ἢ ὡς τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦτο κελεύοντος· ὃ μάλιστα αὐτοὺς ἐπι(?)

λε κείμ(ενον) ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ·

λε ἑρ(μηνεία) Καλῶς τὴν πλεονεξίαν ὠνόμασεν· οὐ δὲ γὰρ τὰ ἑαυτοῦ λαμβάνει
μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἡμῶν ἁρπάζει· γέγονε γὰρ ὁ μεταμεληθεὶς ἡμέτερος(?)

λς κείμ(ενον) Οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν·

λς ἑρ(μηνεία) Ὅτι καὶ προσχήματι εὐλαβείας ἀπόλλυσιν· οὐ μόνον τῆς πορνείας
ἀναγαγών(?), ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου δύναται διαφθεῖραι, ἐν τῷ
ἀμέτρῳ(?) [illegible] τῆς ἐπιτιμίας ∻ +

λζ κείμ(ενον) Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρῳάδα διὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας
μοι ἀνεῳγμένης ἐν Κυρίῳ, οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου τῷ μὴ
εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου· ἀλλὰ ἀποταξάμενος
αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν:

λζ ἑρ(μηνεία) ἢ πάλιν ἐν ἀρχαῖς(?)· ὅτι ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐβαρήθη ὑπὲρ δύναμιν· καὶ
δείξας πῶς ἀπηλλάγη· καὶ τὰ ἐν μέσῳ παρελθὼν(?) πράγματα, καὶ
[illegible]· διδάσκει πάλιν· ὅτι καὶ ἑτέρως ἐθλίβετο· πῶς οὖν καὶ τί-
νι τρόπῳ, τὸ μὴ εὑρεῖν Τίτον· οὗτος δὲ ἐν Κορίνθῳ διέτριβεν ∻ +

λη κείμ(ενον) Τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ:

λη ἑρ(μηνεία) Ἵνα μὴ δόξῃ ὡς θρηνῶν ταῦτα ἀποδύρεσθαι, χάριν ἀνατίθησι
τῷ θεῷ· ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· πανταχοῦ θλίψεις, πανταχοῦ
στενοχωρία· ἐν μὲν γὰρ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύνα-
μιν· ἐν μὲν δὲ Τρῳάδι οὐχ εὗρον τὸν ἀδελφόν· οὐκ ἦλθον πρὸς
ὑμᾶς· οὐ μικρὰν μοι καὶ τοῦτο ἀθυμίαν ἐποίησεν· ἀλλ' ἐν τούτοις
πᾶσιν, φησίν, οὐκ ἀλγοῦμεν, ἀλλὰ καὶ χαίρομεν· οὐ μόνον διὰ τὰ
μέλλοντα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ παρόντα· ὅτι ἐν αὐτοῖς λαμπροί ἐσμεν

κδ κει φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον· οὐχ ὅτι
κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως· ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς
χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε· ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ
τοῦτο τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν· εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς·
κε ερ [illegible] δοῦμαι καὶ τὸ μὴ ἐλθεῖν μοι φησὶν. ἢ παρὼν μὲ
[illegible] παροξυνθῆναι ἀναγκάζομαι ∴ +
κϛ κει καὶ τίς ὁ εὐφραίνων με· εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ:
κϛ ερ καὶ ἐμὲ λυπεῖν φησὶ μὲν ἔμελλον καὶ ἀναγκαζόμενος ὑμῖν ἐπιτι-
μᾶν· καὶ ὁρᾶν λυπουμένους· ἀλλ' ὅμως καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο εὐφραί-
νομαι· μέγιστον γὰρ τοῦτο ἀγάπης τεκμήριον τὸ τοσοῦτον
παρ' ὑμῖν ἀξίωμα ἔχειν με· ὥστε δύνασθαι [illegible] ὑμᾶς ἀποστρεφόμενον·
κζ κει καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτὸ· ἵνα μὴ ἐλθὼν· λύπην ἔχω ἀφ' ὧν
ἔδει με χαίρειν πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς· ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ
πάντων ὑμῶν ἐστιν:
κζ ερ τοῦτο λέγει τὸ γράψαι με ὅτι διὰ τοῦτο οὐκ ἦλθον φειδόμενος ὑμῶν ∴ +
κη κει ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ
πολλῶν δακρύων· οὐχ ἵνα λυπηθῆτε· ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα
γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς:
κη ερ φιλοστοργίας πολλῆς ἐνδείκνυται· [illegible] ἑαυτὸν πολλῶν [illegible] τῶν
ἡμαρτηκότων ἀλγεῖν ∴ +
κθ κει εἰ δέ τις λελύπηκεν· οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν· ἀλλὰ ἀπὸ μέρους
ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς:
κθ ερ οἶδα φησὶ μὲν ὅτι πρὸ ἐμοῦ ἐλυπήθητε μοι καὶ συνηγανακτήσατε
ἐπὶ τῷ πεπορνευκότι καὶ [illegible] πάντας ὑμᾶς ἐλυπή-
θη τὸ συμπαθεῖν· διὰ τοῦτο [illegible] οὐχ ὅσον ὑμῶν
[illegible] ἀλγήσαντα [illegible]· ἀλλ' ἵνα μὴ βαρήσω τὸν πεπορνευκότα ∴
λ κει ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων:
λ ερ οὐ λέγει τῷ πεπορνευκότι ἀλλὰ τῷ τοιούτῳ· κουφίζων τὸ βάρος ∴
λα κει ὥστε τοὐναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέ-
σαι· μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος·
διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· εἰς τοῦτο
γὰρ καὶ ἔγραψα ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν· εἰ εἰς πάντα ὑ-
πήκοοί ἐστε:
λα ερ οὐ μόνον [illegible] τὴν ἐπιτίμησιν· ἀλλὰ καὶ παραμυθίαν [illegible]

ὥς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ [illegible]

συστατικῶν· ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε [illegible]

μένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· γινωσκομένη καὶ ἀναγι-

νωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων:

μγ ἑρ(μηνεία) Ὅπερ ἐν μέσῳ αὐτῷ παρέλιπεν ἄν [illegible] φέρεσθαι ὅτι

[illegible] σαυτὸν τοῦτο προλαμβάνει αὐτὸς μὲν γὰρ ὃ δεῖ λέγειν τοιοῦ-

τον ἐστίν· τοσοῦτον ἀπέχομεν τοῦ δεηθῆναι πρὸς ὑμᾶς

συστατικῶν ἐπιστολῶν· ὡς ὑμᾶς ἀντ᾽ ἐπιστολῆς ἔχειν·

μὲν γὰρ δὲ ὡς [illegible] πρὸς ἑτέρους· συστῆσαι ὑμᾶς ἀντ[illegible]

[illegible] ἀντ᾽ ἐπιστολῆς ∴ +

μδ κεί(μενον) φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χ(ριστο)ῦ· διακονηθεῖσα ὑφ᾽ ἡμῶν·

μδ ἑρ(μηνεία) [illegible] τῶν θεοῦ οὐ μόνον αὐτοῖς ἀναγινώσκειν· ἀλλὰ καὶ κατορθώματα [illegible]

με κεί(μενον) ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ π(νεύματ)ι θ(εο)ῦ ζῶντος· οὐκ ἐν πλα-

ξὶν λιθίναις· ἀλλ᾽ ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίναις·

με ἑρ(μηνεία) τοῦτ᾽ ἐστὶν [illegible] ἴσασιν· οὕτως ὑμᾶς [illegible]

[illegible] καὶ ἐν νῷ ἔχομεν ∴ +

μϛ κεί(μενον) πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν· διὰ τοῦ Χ(ριστο)ῦ πρὸς τὸν θ(εό)ν·

μϛ ἑρ(μηνεία) πάλιν τὸ ὅλον ἀνατίθησιν τῷ θ(ε)ῷ· τούτων γὰρ [illegible]

αἴτιος φησίν ∴ +

μζ κεί(μενον) οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ᾽ ἑαυτῶν λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν·

μζ ἑρ(μηνεία) [illegible] οὐχ οὕτως [illegible]

[illegible] ἔχομεν [illegible] τὸ δὲ τοῦ θ(εο)ῦ

[illegible] αὐτῷ ἀνατίθησιν καὶ νομίζει ∴ +

μη κεί(μενον) ἀλλ᾽ ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ· ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς

διακόνους καινῆς διαθήκης· οὐ γράμματος ἀλλὰ π(νεύματο)ς:

μη ἑρ(μηνεία) [illegible] ἱκανώσεν· τοῦτ᾽ ἐστὶν [illegible] καὶ [illegible]

[illegible] οὐ μικρὸν γὰρ [illegible] τὴν οἰκουμένην· τοιαύ-

τας [illegible] καὶ ἐν τόλμαις [illegible] μάζους τῶν προτέρων

[illegible] οὐ γράμματος ἀλλὰ π(νεύματο)ς ∴ +

μθ κεί(μενον) τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτένει τὸ δὲ π(νεῦ)μα ζωοποιεῖ:

μθ ἑρ(μηνεία) ταῦτα φησὶν [illegible] τοὺς μέγα φρονοῦντας

ἐπὶ τῷ ἰουδαϊσμῷ· οὐ γὰρ [illegible] ὡς [illegible]

ἀλλὰ γράμματα [illegible]

[illegible]

καὶ προσθήκην ἀμείνω· διὰ τὸ καὶ θριαμβεύοντα τὸ πρᾶγμα [illegible]
θρίαμβος· τοῦτο ἐστιν· τὸ πάντας γενέσθαι περιφανεῖς· καὶ οὐ μόνον
θρίαμβος τοῦτο ἐστι τῷ θεῷ· ἀλλὰ καὶ ἐν Χριστῷ· τουτέστι διὰ τὸν
τρόπον θριαμβευόμενος
Χριστὸν καὶ τὸ κήρυγμα.

μα κε Καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν
παντὶ τόπῳ· ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σωζομέ-
νοις· καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· οἷς μὲν ὀσμὴ θανάτου εἰς
θάνατον· οἷς δὲ ὀσμὴ ζωῆς εἰς ζωήν.

μα ἑρ Δεικνύει ὅτι καὶ τόπος καὶ καιρὸς πᾶς· τῶν [illegible]
τῶν ἀποστολικῶν· καὶ ἑτέρᾳ δὲ πάλιν κέχρηται μεταφορᾷ· τῇ
τῆς εὐωδίας· ἐστὶ δὲ, φησὶ, τῷ θεῷ· καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις εὐω-
δία ἐσμέν· ἵνα μή τις νομίσῃ ὅτι καὶ [illegible] παρὰ δὲ [illegible]
σιν παρήγαγεν· οἷς μέν, ὀσμὴ ἐκ θανάτου εἰς θάνατον· οἷς δέ, ὀσ-
μὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωήν· ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· τὴν εὐωδίαν
ταύτην φησίν· οἱ μὲν οὕτως προσίενται ὥστε σωθῆναι·
οἱ δὲ οὕτως ὥστε ἀπόλλυσθαι· ὥστε καὶ ἀπόλλυνταί τις παρ' αὐ-
τοῦ αἰτίαν· ἐπεὶ καὶ ἀπολλύειν λέγεται τὸ μύρον [illegible] τοὺς χοί-
ρους· καὶ τοὺς ἀσθενεῖς τῶν ὀφθαλμῶν τὸ φῶς σκοτίζει.

μ κε Καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός·

μ ἑρ Ἐπειδὴ μέγα ἐφθέγξατο ὅτι θυσία ἐσμὲν τοῦ Χριστοῦ· καὶ εὐωδία·
καὶ ἐθριαμβευόμεθα πανταχοῦ· πάλιν τῷ θεῷ ἀνατίθησι
ταῦτα· διὸ καὶ φησίν· καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός· τὸ γὰρ πᾶν
τοῦ Χριστοῦ ἐστι φησίν· καὶ οὐδὲν ἡμέτερον.

μα κε Οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ·
ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας· ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ:

μα ἑρ Ἐπειδὴ μέγα ἐφθέγξατο ἀνωτέρω· ἀλλ' οὐδὲν τὸ ἡμέτερον ἔφαμεν εἶναι
κατόρθωμα· ἀλλὰ πᾶν τοῦ Χριστοῦ· οὐ γὰρ μιμούμεθα τοὺς ψευδα-
ποστόλους· τοὺς τὰ πολλὰ αὐτῶν λέγοντας εἶναι· τοῦτο γάρ
ἐστι τὸ καπηλεύειν· ὅταν τις νοθεύῃ τὸ θεῖον· καὶ ὅταν τις
χρημάτων πωλῇ ὃ ἐκελεύσθη δωρεὰν διδόναι.

μβ κε Καὶ κατενώπιον τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν:

μβ ἑρ Οὐ [illegible] αὐτὸ κηρύττομεν· οὐδὲ ἐν τῇ ἡμετέ-
ρᾳ σοφίᾳ· ἀλλὰ τῇ παρὰ θεοῦ δυνάμει χορηγούμενοι.

μγ κε Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν· εἰ μὴ χρῄζομεν

νε ερ(μηνεία) τὰ μέλλοντα φησὶν· πρὸς ἑαυτόν, ὁ μὲν μωσῆς [illegible]
οὐκ εἶδον· ἀλλ' οὐδὲ νῦν ὁρῶσι τὸν νόμον· καὶ αἴτιοι [illegible]
τούς· ἡ γὰρ πώρωσις γνώμης ἐστίν· ἀναισθήτου καὶ [illegible]
νϛ κει(μενον) ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώ-
σει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον
νϛ ερ(μηνεία) τί θαυμάζεις φησὶν εἰ μὴ τὴν δόξαν ταύτην ἰδεῖν οὐ δύνανται,
ὅπου γε καὶ τὴν ἐλάττονα τὴν μωϋσέως οὐκ εἶδον· οὔτε
γὰρ πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἠδυνήθησαν ἰσχῦσαι τότε ἐκείνου· τί δὲ θα-
ρατ γενέσθαι κοῦ· εἰ οὐ πιστεύουσιν ἰουδαῖοι χριστῷ· ὅπου γε οὐδὲ τῷ νο-
μοθέτῃ μωσεῖ· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὴν χάριν ἠγνόησαν· ἐπειδὴ
οὐδὲ τὴν παλαιὰν διαθήκην εἶδον· οὐδὲ τὴν ἐν αὐτῇ δό-
ξαν· δόξα γὰρ νόμου· τὸ πρὸς χριστὸν ἐπιστρέψαι·
νζ κει(μενον) ὅτι ἐν χ(ριστ)ῷ καταργεῖται· ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἀναγι-
νώσκεται μωϋσῆς· κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται·
νζ ερ(μηνεία) τοῦτό φησιν οὐ δύνανται ἰδεῖν ὅτι πέπαυται· ἐπειδὴ τῷ
χ(ριστ)ῷ οὐ πιστεύουσιν· εἰ γὰρ διὰ χ(ριστο)ῦ πέπαυται· πῶς οἱ μὴ δε-
χόμενοι τὸν χ(ριστό)ν δυνήσονται ἰδεῖν ὅτι κατήργηται ὁ νόμος·
νη κει(μενον) ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψει πρὸς κ(ύριο)ν· περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα·
ὁ δὲ κ(ύριο)ς τὸ πν(εῦμ)α ἐστίν· οὗ δὲ τὸ πν(εῦμ)α κ(υρίο)υ· ἐκεῖ ἐλευθερία·
νη ερ(μηνεία) δείκνυσιν τὸν τρόπον τῆς διορθώσεως·
νθ κει(μενον) ἡμεῖς δὲ πάντες· ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ· τὴν δό-
ξαν κ(υρίο)υ κατοπτριζόμενοι·
νθ ερ(μηνεία) ἡμεῖς φησὶν· οὐκ ἐδεήθημεν καλύμματος ὥσπερ ἐκεῖνοι·
ξ κει(μενον) τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δό-
ξαν καθάπερ ἀπὸ κ(υρίο)υ πνεύματος·
ξ ερ(μηνεία) ἅμα τε γὰρ βαπτιζόμεθα· καὶ ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἡ ψυχὴ λάμπει τῷ
πνεύματι καθαιρομένη· καὶ οὐ μόνον ὁρῶμεν εἰς δόξαν τοῦ θ(εο)ῦ·
ἀλλὰ καὶ ἐκεῖθεν δεχόμεθα τινὰ αἴγλην· ὥσπερ εἰ
ἄργυρος καθαρὸς πρὸς ἡλιακὰς ἀκτῖνας κείμενος, καὶ αὐτὸς
ἀκτῖνας ἐκπέμπει·
ξα κει(μενον) διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς
ἠλεήθημεν οὐκ ἐκκακοῦμεν·
ξα ερ(μηνεία) δεικνύμενος τῆς ὑπερβολῆς καὶ τοῦ μεγέθους τῶν χαρισ-
μάτων μετριάζει πάλιν· καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ἐλέους ἔχειν λέγων
καὶ φιλανθρωπίας θ(εο)ῦ·

... τὴν δὲ χάριν· τὴν διὰ τοῦ πνεύματος ...
ὑπὸ τῶν ἁμαρτιῶν νεκρωθέντας ζωοποιοῦσαν:–

ν κει ΕΙ ΔΕ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ·

ν ερ Ἔτι τὴν σύγκρισιν ἐργάζεται· οὐδὲ μόνον οὕτως· ἀλλ' ἡ μὲν θανάτου, αὕτη δὲ ζωῆς διακονεῖται· ἀναμφίβολον ὅτι καὶ ἡ δόξα αὐτῆς ἐκείνης μείζων ἐστίν· διακονίαν δὲ θανάτου τὸν νόμον λέγει· διακονεῖ γὰρ θάνατον, ἐλέγχων τὰ ἁμαρτήματα:–

να κει ΕΝ ΓΡΑΜΜΑΣΙΝ· ΕΝΤΕΤΥΠΩΜΕΝΗ ΕΝ ΛΙΘΟΙΣ· ΕΓΕΝΗΘΗ ΕΝ ΔΟΞΗ· ΩΣΤΕ ΜΗ ΔΥΝΑΣΘΑΙ ΑΤΕΝΙΣΑΙ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΙΗΛ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΜΩΥΣΕΩΣ· ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΗΝ· ΠΩΣ ΟΥΧΙ ΜΑΛΛΟΝ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΝΣ ΕΣΤΑΙ ΕΝ ΔΟΞΗ· ΕΙ ΓΑΡ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΡΙΣΕΩΣ ΔΟΞΑ· ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΕΝ ΔΟΞΗ:

να ερ Καθαιρεῖ πάλιν τὸ ἰουδαϊκὸν φρόνημα·:–

νβ κει ΚΑΙ ΓΑΡ ΟΥ ΔΕΔΟΞΑΣΤΑΙ ΤΟ ΔΕΔΟΞΑΣΜΕΝΟΝ ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΤΩ ΜΕΡΕΙ· ΕΙΝΕΚΕΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΥΣΗΣ ΔΟΞΗΣ· ΕΙ ΓΑΡ ΤΟ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΝ ΔΙΑ ΔΟΞΗΣ· ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΤΟ ΜΕΝΟΝ ΕΝ ΔΟΞΗ:–

νβ ερ Ἀντισυγκρινόμενον φησὶν ταύτην τὴν δόξαν, ἐκείνης οὐδὲ δόξα ἐστὶν ἡ δόξα τῆς παλαιᾶς· οὐ καθόλου δὲ τὸ μὴ εἶναι δόξαν κατασκευάζει· διὸ ἐπήγαγεν ἐν τούτῳ τῷ μέρει· τουτέστιν κατὰ τὸν τῆς συγκρίσεως λόγον·:– +

νγ κει ΕΧΟΝΤΕΣ ΟΥΝ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ· ΠΟΛΛΗ ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΧΡΩΜΕΘΑ· ΚΑΙ ΟΥ ΚΑΘΑΠΕΡ ΜΩΥΣΗΣ ΕΤΙΘΕΙ ΚΑΛΥΜΜΑ ΕΠΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΕΑΥΤΟΥ·:

νγ ερ Ἐπεὶ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀκούσας ὁ ἀκροατὴς περὶ τῆς καινῆς ἐζήτει καὶ ὀφθαλμοφανῶς τὴν δόξαν ταύτην ἰδεῖν· ὅρα πῶς αὐτὸν ἐξαίρει τε καὶ προάγει πρὸς τὸν μέλλοντα αἰῶνα:–

νδ κει ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΗ ΑΤΕΝΙΣΑΙ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΙΗΛ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΥ·

νδ ερ Οὐ χρεία καλύπτεσθαι ἡμᾶς φησὶν καθάπερ Μωϋσῆς· δυνατοὶ γὰρ ἡμεῖς ἰδεῖν τὴν δόξαν ταύτην καίπερ περιλάμπουσαν· καίτοι πολλῷ μείζονα οὖσαν ἐκείνης·:– +

νε κει ΑΛΛ' ΕΠΩΡΩΘΗ ΤΑ ΝΟΗΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ:

νε ερ. τὰ μέλλοντα φησὶν προσγράφειν· ὁ νόμος· οὐ γὰρ μόνον ...

οὐκ ᾔδεισαν· ἀλλ' οὐδὲ νῦν ὁρῶσι τὸν νόμον· καὶ καίτοι πάντα

τοῦ· ἡ γὰρ πώρωσις γνώμης ἐστὶν ἀγνώμονος καὶ ἀγνωμοσύνης :-

νϛ κει. ΑΧΡΙ ΓΑΡ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΑΥΤΟ ΚΑΛΥΜΜΑ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΓΝΩ

ΣΕΙ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΜΕΝΕΙ ΜΗ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΝ

νϛ ερ. τί θαυμάζεις φησὶν εἰ τὴν δόξαν ταύτην ἰδεῖν οὐ δύνανται·

ὅπου γε καὶ τὴν ἐλάττω τὴν Μωϋσέως οὐκ ᾔδεσαν· οὔτε

γὰρ πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἠδυνήθησαν ἰσχῦσαι τότε ἐκείνου· τί δαὶ

ταράττεσθαι, εἰ οὐ πιστεύουσιν Ἰουδαῖοι χριστῷ, ὅπου γε οὐδὲ τῷ νό

μῳ, ᾧ νομίμως· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὴν χάριν ἠγνόησαν. ἐπειδὴ

οὐδὲ τὴν παλαιὰν διαθήκην ἴδον· οὐδὲ τὴν ἐν αὐτῇ δό

ξαν· δόξα γὰρ νόμου, τὸ πρὸς χριστὸν ἐπιστρέφειν :- +

νζ κει. ΟΤΙ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ· ΑΛΛ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΗΝΙΚΑ ΑΝΑΓΙ

ΝΩΣΚΕΤΑΙ ΜΩΥΣΗΣ· ΚΑΛΥΜΜΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΑΥΤΩΝ ΚΕΙΤΑΙ :-

νζ ερ. τοῦτό φησιν οὐ δύνανται συνιδεῖν ὅτι πέπαυται· ἐπειδὴ τῷ

χριστῷ οὐ πιστεύουσιν· ὑπὸ γὰρ διὰ χριστοῦ πέπαυται· πῶς οἱ μὴ δε

χόμενοι τὸν χριστὸν δυνήσονται ἰδεῖν ὅτι κατήργηται ὁ νόμος :- +

νη κει. ΗΝΙΚΑ ΔΑΝ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΟΝ· ΠΕΡΙΑΙΡΕΙΤΑΙ ΤΟ ΚΑΛΥΜΜΑ :

Ο ΔΕ ΚΥΡΙΟΣ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΕΣΤΙΝ· ΟΥ ΔΕ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΥΡΙΟΥ· ΕΚΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ :-

νη ερ. δηλοῦσι τὸν τρόπον τῆς διορθώσεως :- +

νθ κει. ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΠΑΝΤΕΣ· ΑΝΑΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΩ ΠΡΟΣΩΠΩ· ΤΗΝ ΔΟ

ΞΑΝ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΤΟΠΤΡΙΖΟΜΕΝΟΙ·

νθ ερ. ἡμεῖς φησίν· οὐκ ἔδει ἔθει μὲν καλύμματος ὥσπερ ἐκεῖνοι :- +

ξ κει. ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΟΥΜΕΘΑ ΑΠΟ ΔΟΞΗΣ ΕΙΣ ΔΟ

ΞΑΝ ΚΑΘΑΠΕΡ ΑΠΟ ΚΥΡΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ·

ξ ερ. ἅμα τε γὰρ ἀναπτιζόμεθα καὶ ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐπιτυχεῖ λάμποντ

τῶν καθαιρομένων· καὶ οὐ μόνον ὁρῶμεν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ·

ἀλλὰ καὶ ἐκεῖθεν δεχόμεθα τινα αὐγὴν ἀπαστράπτουσαν· ὥσπερ

ἄργυρος καθαρὸς πρὸς ἀκτῖνας κείμενος, καὶ αὐτὸς

ἀκτῖνας ἐκπέμπει :- +

ξα κει. ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΧΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΚΑΘΩΣ

ΗΛΕΗΘΗΜΕΝ ΟΥΚ ΕΚΚΑΚΟΥΜΕΝ·

ξα ερ. ἐννοούμενος τῆς ὑπερβολῆς καὶ τοῦ μεγέθους τῶν εἰρη

μένων μετριάζει πάλιν· καὶ ταῦτα ἀπὸ ἐλέους ἔχειν λέγων.

καὶ φιλανθρωπίας θεοῦ :- +

...τὴν χάριν· τὴν δι' αὐτοῦ πνς· τοὺς
ὑπὸ τῶν ἁμαρτιῶν νεκρωθέντας ζωοποιοῦσαν:·~

Ν̄Η ΚΕΙ ΕΙ ΔΕ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ·

Ν̄Ε ΕΡ Ἔτι τὴν σύγκρισιν ἐξεργάζεται· ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ ἡ
μὲν θανάτου, αὕτη δὲ ζωῆς διακονία, ἀναμφίλογον ὅτι
καὶ ἡ δόξα αὐτῆς ἐκείνης μείζων ἐστίν· διακονίαν δὲ θανάτου
τὸν νόμον λέγει· διακονεῖ γὰρ τῷ θανάτῳ, ἐλέγχων τὰ ἁμαρτήματα:·

Ν̄Α ΚΕΙ ΕΝ ΓΡΑΜΜΑΣΙΝ ΕΝΤΕΤΥΠΩΜΕΝΗ ΕΝ ΛΙΘΟΙΣ· ΕΓΕΝΗΘΗ ΕΝ ΔΟ-
ΞΗ· ΩΣΤΕ ΜΗ ΔΥΝΑΣΘΑΙ ΑΤΕΝΙΣΑΙ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΙΗΛ· ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟ-
ΣΩΠΟΝ ΜΩΥΣΕΩΣ· ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΑΥΤΟΥ
ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΗΝ· ΠΩΣ ΟΥΧΙ ΜΑΛΛΟΝ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ
ΠΝΣ ΕΣΤΑΙ ΕΝ ΔΟΞΗ· ΕΙ ΓΑΡ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΡΙΣΕΩΣ
ΔΟΞΑ· ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟ-
ΣΥΝΗΣ ΕΝ ΔΟΞΗ:

Ν̄Ε ΕΡ Καθαιρεῖ πάλιν τὸ ἰουδαϊκὸν φρόνημα:·+

Ν̄Β ΚΕΙ ΚΑΙ ΓΑΡ ΟΥ ΔΕΔΟΞΑΣΤΑΙ ΤΟ ΔΕΔΟΞΑΣΜΕΝΟΝ ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΤΩ
ΜΕΡΕΙ· ΕΝΕΚΕΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΥΣΗΣ ΔΟΞΗΣ· ΕΙ ΓΑΡ ΤΟ ΚΑ-
ΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΝ ΔΙΑ ΔΟΞΗΣ· ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΤΟ ΜΕΝΟΝ ΕΝ ΔΟΞΗ:

Ν̄Ε ΕΡ Ἀπὸ συγκρίσεως μὲν φησὶ ταύτης τὴν δόξαν ἐκείνης, οὐ δό-
ξαν εἶναι ἡ δόξα τῆς παλαιᾶς· οὐ κατὰ φύσιν δὲ τὸ μὴ εἶ-
ναι δόξαν κατασκευάζει· διὸ ἐπάγει ἐν τούτῳ τῷ μέρει· τουτέ-
στι κατὰ τὸν τῆς συγκρίσεως λόγον:·+

Ν̄Γ ΚΕΙ ΕΧΟΝΤΕΣ ΟΥΝ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ· ΠΟΛΛΗ ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΧΡΩΜΕ-
ΘΑ· ΚΑΙ ΟΥ ΚΑΘΑΠΕΡ ΜΩΥΣΗΣ ΕΤΙΘΕΙ ΚΑΛΥΜΜΑ ΕΠΙ ΤΟ
ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΕΑΥΤΟΥ:·

Ν̄Γ ΕΡ Ἐπεὶ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀκούσας ὁ ἀκροατὴς περὶ
τῆς καινῆς ἐζήτει καὶ ὀφθαλμοφανῶς τὴν δόξαν ταύ-
την ἰδεῖν· ὁρᾷ πῶς αὐτὸν ἐξάγει πίστει· πρὸς τὸν μέλλοντα αἰῶνα:·

Ν̄Δ ΚΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΗ ΑΤΕΝΙΣΑΙ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΙΗΛ· ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑ-
ΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΥ·

Ν̄Δ ΕΡ Οὐχ ὥστε καλύπτεσθαι ἡμᾶς φησὶν καθάπερ Μωϋσῆς· δυνα-
τοὶ γὰρ ἡμεῖς ἰδεῖν ἐσμὲν τὴν δόξαν ταύτην κἂν περὶ καινῆς μεθα·
καίτοι πολλῷ μείζονα οὖσαν ἐκείνης:·+

Ν̄Ε ΚΕΙ ΑΛΛ' ΕΠΩΡΩΘΗ ΤΑ ΝΟΗΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ:

∴ σκότος γὰρ ἦν ὥσπερ τῆς ἀπάτης φησίν· καὶ [illegible]
γνωρισθῆ τὸ φῶς ∴

ξθ κείμ(ενον) ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀλλ' οὐ
κ ἐξαπορούμενοι· διωκόμενοι· ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι·

ξθ ἑρμ(ηνεία) ἐν τούτοις δείκνυσιν ὅτι τῆς τοῦ θ(εο)ῦ δυνάμεως ἔργον τὸ πᾶν ἐστίν·
καταστέλλων ἐκείνων τὰ φρονήματα· τί δέ ἐστιν τὸ ἐν παντί·
ἐν τοῖς ἐχθροῖς· ἐν τοῖς φίλοις· ἐν τοῖς ἀναγκαίοις· ἐν ταῖς
τῶν ἄλλων χρείαις ∴

ο κείμ(ενον) καταβαλλόμενοι· ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι· πάντοτε

ο ἑρμ(ηνεία) οἱ μὲν τοῖς πειρασμοῖς συμβαίνουσιν φησίν· τὸ δὲ ἀπὸ τῶν πειρασμῶν
οὐκέτι· καὶ τοῦτο δὲ διὰ τὴν τοῦ θ(εο)ῦ δύναμιν καὶ χάριν ∴

οα κείμ(ενον) τὴν νέκρωσιν τοῦ κ(υρίο)υ Ἰ(ησο)ῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες ἵνα καὶ
ἡ ζωὴ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ:

οα ἑρμ(ηνεία) τοὺς θανάτους λέγει τοὺς καθημερινούς· δι' ὧν καὶ ἡ ἀνάστα-
σις δείκνυται· εἰ γάρ τις ἀπιστεῖ φησὶν ὅτι ἀπὸ θανάτων ἰσ-
ἀνίστη ἡμᾶς ὁρῶν τοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκον-
τας· καὶ ἀνισταμένους· πιστευέτω λοιπὸν τῇ ἀναστάσει ∴

οβ κείμ(ενον) ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ
Ἰ(ησοῦ)ν· ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ ἡμῶν σαρκί·

οβ ἑρμ(ηνεία) διὰ τοῦτο παραδιδόμεθα φησὶν ἵνα ἡ δύναμις αὐτοῦ τῆς
ζωῆς φανερωθῇ μὴ συγχωροῦντος σάρκα ἀνθρωπίνην
τοσαῦτα πάσχουσαν ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν κακῶν νικηθῆναι ∴

ογ κείμ(ενον) ὥστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν·

ογ ἑρμ(ηνεία) οὐκέτι περὶ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ θανάτου λέγει ἀλλὰ περὶ πειρασμῶν καὶ
ἀνέσεως· ἡμεῖς μὲν γὰρ ἐν κινδύνοις καὶ πειρασμοῖς
φησίν· ὑμεῖς δὲ ἐν ἀδείᾳ· τὴν δὲ τοιούτων τῶν κινδύνων
καρπουμένοις ζωήν· καὶ τὰ μὲν ἐπικίνδυνα ἡμεῖς ὑπο-
μένομεν· τῶν δὲ χαρισμάτων ὑμεῖς ἀπολαύετε ∴

οδ κείμ(ενον) ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πν(εῦμ)α τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμ-
μένον ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν
διὸ καὶ λαλοῦμεν·

οδ ἑρμ(ηνεία) ἀναμιμνήσκει αὐτοὺς ψαλμοῦ ἱκανοῦ μάλιστα ἐν κινδύνοις ἀφ-
θέγμ· τὴν γὰρ ᾠδὴν ταύτην· ἐν τοῖς αὐτοῖς κινδύνοις
ὤν· ὁ δίκαιος ἐκεῖνος ἐφθέγξατο· τὸ δὲ αὐτὸ πν(εῦμ)α συμμα-

ζβ κειμ. ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ

περιπατοῦντες·

ζβ ἑρμ. Οὐκ ἐπαγγελλόμεθα [illegible] καὶ ὑπισχνούμεθα μεγάλα,

ἕτερα δὲ ἐπὶ τῶν ἔργων φέρομεν, καθάπερ ἐκεῖνοι· ἀλ-

λὰ τοιοῦτοί ἐσμεν, οἷοι ὁρώμεθα. +

ζγ κειμ. ἐν πανουργίᾳ·

ζγ ἑρμ. Δόξαν γὰρ ἔχομεν [illegible] ἐκεῖνοι καὶ [illegible] καὶ

[illegible] δόξαν ἔχομεν ἁγίων καὶ ἀποστόλων δοκίμων. ἣν

[illegible] καλῶν· ἀλλ᾽ ἡμεῖς τούτοις ἀπει-

[illegible] πάντα γὰρ κακία κρυπτὰ αἰσχύνης κακά. +

ζδ κειμ. μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει

τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν

συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

ζδ ἑρμ. Καὶ οὐκ ἐν τῷ [illegible] μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ κηρύγματι. +

ζε κειμ. εἰ δὲ καί ἐστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν,

ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον·

ζε ἑρμ. Ἐπειδὴ οἱ ἄπιστοι ἠγνόουν αὐτοῦ τὴν ἰσχὺν τοῦ εὐαγγελίου, ὅτι οὐχ

ἡμῶν τοῦτο ἔγκλημα, ἀλλὰ τῆς ἐκείνων ἀναισθησίας. +

ζϛ κειμ. ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα

τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν

τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ.

ζϛ ἑρμ. Τουτέστιν, ὁ νομισθεὶς θεὸς ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ [illegible] τὸν σατανᾶν.

ζζ κειμ. Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον, ἑαυτοὺς

δὲ δούλους διὰ Ἰησοῦν.

ζζ ἑρμ. Ὡς ἐκείνους [illegible] ὡς ἐπαίροντας ἑαυτούς, καὶ

[illegible] τοὺς μαθητάς, ἀντὶ τοῦ αὐτοὺς ὀνομά-

ζειν· ὅπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἔλεγεν· ἐγὼ μέν εἰμι

Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλώ. +

ζη κειμ. Ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν

ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως

τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν

θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑ-

περβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. +

ζη ἑρμ. Διὰ τοῦτο [illegible] ἐπειδὴ κατηξιώθημεν [illegible]

ταῖς καρδίαις ἡμῶν. +

ΤΟ ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΠΕΝΔΥΣΑΣΘΑΙ ΕΠΙΠΟΘΟΥΝΤΕΣ·:·

οθ ερ(μηνεία) καὶ ποῖον οἰκητήριον· τὸ σῶμα τὸ σῶμα τὸ ἄφθαρτον· καὶ διὰ τί νῦν στενάζομεν· ὡς πολλῷ βελτίονος ἐκείνου ὄντος· ἐξ οὐρανοῦ δὲ τοῦτό φησιν· διὰ τὸ ἄφθαρτον· οὐ γὰρ δὴ ἄνωθεν ἡμῖν κατάγεσθαι τὸ σῶμα· ἀλλὰ τὴν ἐκεῖθεν χάριν· ὡς ἔμοιγε δοκεῖ· τῷ ὀνόματι τούτῳ· [illegible] στενάζομεν ὅτι ἐφθάρη· [illegible] οὕτως στενάζομεν ὅτι μὴ μέλλει [illegible] τοῦτο γίνεται· μηδὲ [illegible]·:·

πι κεφ(άλαιον) ΕΙ ΓΕ ΚΑΙ ΕΝΔΥΣΑΜΕΝΟΙ ΟΥ ΓΥΜΝΟΙ ΕΥΡΕΘΗΣΟΜΕΘΑ· ΚΑΙ ΓΑΡ ΟΙ ΟΝΤΕΣ ΕΝ ΤΩ ΣΚΗΝΕΙ ΣΤΕΝΑΖΟΜΕΝ ΒΑΡΟΥΜΕΝΟΙ ΕΦ Ω ΟΥ ΘΕΛΟΜΕΝ ΕΚΔΥΣΑΣΘΑΙ ΑΛΛ ΕΠΕΝΔΥΣΑΣΘΑΙ·

πε ερ(μηνεία) τουτέστιν καὶ ἐστερημένοι τῆς ἀφθαρσίας λαμβάνομεν τὸ μὴ γυμνοὶ τῆς δόξης καὶ τῆς ἀσφαλείας ὀφθῶμεν· τοῦτο δέ φησιν ἵνα μὴ πάντες τῆς ἀναστάσεως μόνον πάντες ἀπολαύσομεν· ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐνδύσεως καὶ ὑβρίσματα· ἡ μὲν γὰρ ἀνάστασις κοινὴ πάντων· ἡ δὲ δόξα οὐκέτι κοινή· ἀλλ' οἱ μὲν ἐν τιμῇ· οἱ δὲ ἐν ἀτιμίᾳ· καὶ οἱ μὲν ἐνδύονται· οἱ δὲ γυμνοὶ ἀνίστανται·:·

πα κεφ(άλαιον) ΙΝΑ ΚΑΤΑΠΟΘΗ ΤΟ ΘΝΗΤΟΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ·

πα ερ(μηνεία) οὐ λόγος φησὶν στενάζομεν ἵνα τὸ σῶμα ἀποθώμεθα· φεύγομεν· ἀλλ' ἵνα ἐπενδυσώμεθα αὐτῷ τὴν ἀφθαρσίαν· καὶ γὰρ καρούμεθα οὐχ ὅτι σῶμα ἔχομεν· ἀλλ' ὅτι φθαρτὸν περικείμεθα·:·

πβ κεφ(άλαιον) Ο ΔΕ ΚΑΤΕΡΓΑΣΑΜΕΝΟΣ ΗΜΑΣ ΕΙΣ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΘΣ·

πβ ερ(μηνεία) δείκνυσιν ἄνωθεν ταῦτα προτυπωθέντα· οὐ γὰρ νῦν φησιν τοῦτο ἔδοξεν· ἀλλ' ὅτε ἐξ ἀρχῆς ἐπλάττομεν ἡμᾶς ἀπὸ γῆς· ἵνα γένηται τοῦτο μὴ ζήτει φησί· ὁ γὰρ θεὸς ἐποίησε μὴ περιεργάζου· διό φησιν ὁ δὲ κατεργασάμενος·:·

πγ κεφ(άλαιον) Ο ΚΑΙ ΔΟΥΣ ΗΜΙΝ ΤΟΝ ΑΡΡΑΒΩΝΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ·

πγ ερ(μηνεία) σῶμα χάρις ἀρραβών· μάλιστα ὅτι μὴ ἐπειδὴ ἑαυτὸν μέλλει ζῆσαι καὶ οὐ λαμβάνομεν προφθάσαντος·:·

πδ κεφ(άλαιον) ΘΑΡΡΟΥΝΤΕΣ ΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΙ ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΤΙ ΕΝΔΗΜΟΥΝΤΕΣ ΕΝ ΤΩ ΣΩΜΑΤΙ ΕΚΔΗΜΟΥΜΕΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΚΥ· ΔΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ ΓΑΡ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΜΕΝ ΟΥ ΔΙΑ ΕΙΔΟΥΣ·

πδ ερ(μηνεία) τὸ θαρροῦμεν πρὸς τοὺς διωγμοὺς· πρὸς τὰς ἐπιβουλάς· πρὸς τοὺς θανάτους· ὅσα ἂν ἐπέλθῃ ἡμῖν κινδυνεύοντες καὶ διώκομεν καὶ ἀναιρούμενοι καταπατῶμεν· ὑπὲρ γὰρ σοῦ τοῦτο γίνεται·:·

χίας· τουτέστι μάλιστα τῆς αὐτοῦ δημιουργίας· ἀφ' ἧς δεδεγμένος
ἐσώθη· καὶ ἡμᾶς σωζόμεθα ∴ +

οε κειμ. ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΤΙ Ο ΕΓΕΙΡΑΣ ΤΟΝ ΚΝ ΙΝ ΚΑΙ ΗΜΑΣ ΔΙΑ ΙΥ ΕΓΕΡΕΙ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΣΤΗΣΕΙ ΣΥΝ ΥΜΙΝ· ΤΑ ΓΑΡ ΠΑΝΤΑ ΔΙ ΥΜΑΣ· ΙΝΑ Η ΧΑΡΙΣ
ΠΛΕΟΝΑΣΑΣΑ ΔΙΑ ΤΩΝ ΠΛΕΙΟΝΩΝ ΤΗΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝ ΠΕΡΙΣ
ΣΕΥΣΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΘΥ· ΔΙΟ, ΟΥΚ ΕΚΚΑΚΟΥΜΕΝ· ΑΛΛ
ΕΙ ΚΑΙ Ο ΕΞΩ ΗΜΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΙΑΦΘΕΙΡΕΤΑΙ· ΑΛΛ Ο ΕΣΩ ΑΝΑ
ΚΑΙΝΟΥΤΑΙ· ΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑ:

οε ερμ. Ὡσπερ ὅτι καὶ ἡμᾶς πιστευομένων δηλοῖ καὶ μαρτυρουμένων τὴν πιστευομένην
ἐν φθορᾷ· ὁ τοῦ ἐγείρας ἰν, καὶ ἡμᾶς ἐγερεῖ διὰ ἰυ· παραμυθεῖ
πληροῖ αὐτοὺς φρονήματος ἵνα μὴ κατ' ἀνθρώπους χάριν ἔχω
σιν τοῖς τε ὑπ' ἀποστόλοις ∴ +

ος κειμ. ΤΟ ΓΑΡ ΠΑΡΑΥΤΙΚΑ ΕΛΑΦΡΟΝ ΤΗΣ ΘΛΙΨΕΩΣ ΗΜΩΝ ΚΑΘ ΥΠΕΡ
ΒΟΛΗΝ, ΕΙΣ ΥΠΕΡΒΟΛΗΝ· ΑΙΩΝΙΟΝ ΒΑΡΟΣ ΔΟΞΗΣ ΚΑΤΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΗΜΙΝ:~

ος ερμ. Ὁρᾷς πόσον τὸ μὲν μικρὸν μαθὲν κοῦφον καὶ τοῦ χρόνου, ὑψοῦται
καὶ τοῦ μεγέθους· παραυτίκα γάρ φησιν καὶ ἐλαφρὸν τὸ
μαθὲν καὶ ἀντιπαρατίθησιν· τὸ μὲν γὰρ παραυτίκα πρὸς
τὸ αἰώνιον· τὸ δὲ ἐλαφρὸν πρὸς τὸ βαρύ· τὴν θλῖψιν· πρὸς
τὴν δόξαν· καὶ οὐδὲ τούτοις ἀρκεῖται ἀλλὰ προστίθησι ἕτερα καὶ
τὸ καθ' ὑπερβολήν ∴ +

οζ κειμ. ΜΗ ΣΚΟΠΟΥΝΤΩΝ ΗΜΩΝ ΤΑ ΒΛΕΠΟΜΕΝΑ· ΑΛΛΑ ΤΑ ΜΗ ΒΛΕ
ΠΟΜΕΝΑ· ΤΑ ΓΑΡ ΒΛΕΠΟΜΕΝΑ ΠΡΟΣΚΑΙΡΑ· ΤΑ ΔΕ ΜΗ ΒΛΕΠΟ
ΜΕΝΑ ΑΙΩΝΙΑ·

οζ ερμ. Τὸ μὲν πρόσκαιρον λόγῳ πῶς ἐλαφρὸν τὸ τοσοῦτο τῶν θλίψεων
καὶ πῶς καὶ ἀπὸ τῆς μελλούσης ἐλπίδος ∴ +

οη κειμ. ΟΙΔΑΜΕΝ ΓΑΡ ΟΤΙ ΕΑΝ Η ΕΠΙΓΕΙΟΣ ΗΜΩΝ ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΥΣ
ΚΑΤΑΛΥΘΗ· ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ ΕΚ ΘΥ ΕΧΟΜΕΝ ΟΙΚΙΑΝ ΑΧΕΙΡΟ
ΠΟΙΗΤΟΝ ΑΙΩΝΙΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ ∴ +

οη ερμ. Οὐδέ φησιν θορυβεῖσθαι δεῖ κακῶς πασχομένους· καὶ γὰρ πολλὰ
ἐν τούτοις καρπούμεθα· ὁρᾶτε πῶς δείκνυσι τὴν ὑπερ
βολὴν τῶν μελλόντων πρὸς τὰ παρόντα· ἀντὶ μὲν γὰρ ἐπι
γείου ἀντιδοθήσεται τὴν οὐράνιον· ἀντὶ μὲν οἰκίας σκήνους δὲ
καὶ τὸ διαλυόμενον δόξας· ἀντιδοθήσεται τὴν αἰώνιον ∴ +

οθ κειμ. ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΣΤΕΝΑΖΟΜΕΝ· ΤΟ ΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΗΜΩΝ

καυχωμένους· ἀξίας ἡγοῦν τοῖς ἔργοις, καὶ τοὺς
πεποιηκότας· σπουδαιοτέρους τοῦ φόβου ποιεῖ.

πη κείμ. ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΥΝ ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ ΤΟΥ ΚΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΕΙΘΟΜΕΝ· ΘΩ ΔΕ ΠΕΦΑΝΕΡΩΜΕΘΑ· ΕΛΠΙΖΩ ΔΕ ΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΣΙΝ ΥΜΩΝ ΠΕΦΑΝΕΡΩΣΘΑΙ·

πη ερμ. Τὸ δικαστήριον ἐκεῖνο τὸ φοβερὸν γινώσκοντες, φησίν, πάντα πράττομεν ὥστε μὴ δοῦναι λαβήν, οὐ πρόσκομμα.

πθ κείμ. ΟΥ ΓΑΡ ΠΑΛΙΝ ΕΑΥΤΟΥΣ ΣΥΝΙΣΤΑΝΟΜΕΝ ΥΜΙΝ· ΑΛΛΑ ΑΦΟΡΜΗΝ ΔΙΔΟΝΤΕΣ ΥΜΙΝ ΚΑΥΧΗΜΑΤΟΣ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΙΝΑ ΕΧΗΤΕ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

πθ ερμ. Ὁρᾷς πῶς σοφῶς διορθοῦται τὴν τοῦ δοκεῖν ἐγκωμιάζειν ἑαυτὸν ὑπόνοιαν.

ϙ κείμ. ΕΝ ΠΡΟΣΩΠΩ ΚΑΥΧΩΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΟΥ ΚΑΡΔΙΑ·

ϙ ερμ. τουτέστιν· ἐν τοῖς ὁρωμένοις καὶ πρὸς ἐπίδειξιν.

ϙα κείμ. ΕΙΤΕ ΓΑΡ ΕΞΕΣΤΗΜΕΝ ΘΩ· ΕΙΤΕ ΣΩΦΡΟΝΟΥΜΕΝ ΥΜΙΝ·

ϙα ερμ. εἴτε φησὶν μεγαλοφθεγγόμεθα· διὰ τὸν θεὸν τοῦτο ποιοῦμεν· ἵνα μὴ ὑμεῖς νομίζοντες ἡμᾶς εὐτελεῖς καταφρονήσητε καὶ ἀπόλησθε· εἴτε μέτριον καὶ ταπεινόν, δι' ὑμᾶς ἵνα μάθητε ταπεινοφρονεῖν.

ϙβ κείμ. Η ΓΑΡ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΧΥ ΣΥΝΕΧΕΙ ΗΜΑΣ ΚΡΙΝΑΝΤΑΣ ΤΟΥΤΟ·

ϙβ ερμ. Οὐ γὰρ ὁ τῶν μελλόντων μόνον φόβος, φησίν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἤδη γεγενημένα οὐκ ἀφίησιν ἡμᾶς ῥαθυμῆσαι· οὐδὲ ὑπομεῖναι μάλιστα ἀξίους ἡγεῖσθαι τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν πόνους.

ϙγ κείμ. ΟΤΙ ΕΙ ΕΙΣ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΑΠΕΘΑΝΕΝ· ΑΡΑ ΟΙ ΠΑΝΤΕΣ ΑΠΕΘΑΝΟΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΑΠΕΘΑΝΕΝ·

ϙγ ερμ. Τί μᾶλλον τὰ ἤδη γεγενημένα μόνον ταῦτα δέ ἐστιν· ὁ θάνατος τοῦ χυ· σπουδάσωμεν οὖν φησίν· ἐπειδὴ ἐγενόμην τῶν παρόντι καιρῷ πάντας ἡμᾶς ἀγαγεῖν· ὑπὲρ ὧν ἐκεῖνος ἀπέθανεν· ἐν ταύτῃ γὰρ ἡμῖν αἵτιος σωτηρίας ἀφορμαί· ἐκεῖ δὲ οὐκ ἔστι.

ϙδ κείμ. ΙΝΑ ΟΙ ΖΩΝΤΕΣ· ΜΗΚΕΤΙ ΕΑΥΤΟΙΣ ΖΩΣΙΝ· ΑΛΛΑ ΤΩ ΥΠΕΡ ΑΥΤΩΝ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΙ ΚΑΙ ΕΓΕΡΘΕΝΤΙ:

ϙδ ερμ. Ἤτοι νῦν φησὶν οὐκέτι δεῖ ἡμᾶς ἑαυτοῖς ζῆν· μὴ ταράττεσθαι φησὶν μηδὲ θορυβεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν· ὁρᾷ δὲ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν φησίν· ὅτι ἡμεῖς μὲν δι' αὐτὸν ζῶμεν· αὐτὸς δὲ δι' ἡμᾶς ἀπέθανεν.

ϙε κείμ. ΩΣΤΕ ΥΜΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΝΥΝ ΟΥΔΕΝΑ ΟΙΔΑΜΕΝ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ:-

πε κει θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ
τοῦ σώματος· καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κν̄· διὸ καὶ φιλο-
τιμούμεθα· εἴτε ἐνδημοῦντες· εἴτε ἐκδημοῦντες:

πε ερ τὸ μεῖζον πάλιν τῶν ἀηδῶν τέθεικεν· τοῦ γὰρ οἴκαδε ἀπελθεῖν
τὸν ... τὸ μὴ ταχὺ εἶναι βέλτιον· ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν·
οὐ συγκρίνει μόνον τὴν ζωὴν ὃ δὴ πολλοὶ καὶ ἀμαυρῶν· οὐ γὰρ μό-
νον φθορᾶς θάνατον ἀπαιτεῖ καὶ καιρούς· ἀλλὰ καὶ τὸν θάνατον παρα-
ποθεῖν ταχέως· ὁρᾷς δὲ πῶς ἔριζεν τὰ λυπηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ
θανάτου καὶ τῆς τελευτῆς· καὶ τὰς σφοδρὰς προσθήματα ἀντέθη-
κεν ἐκδημίαν αὐτὰ καλῶν πρὸς τὸν κν̄· καὶ τὰ δοκοῦντα εὐ-
κταῖα τὰ τῆς ζωῆς ἀπὸ τῶν λυπηρῶν αὐτὰ ὀνομάσας ἐκ-
δημίαν· ἀπὸ τοῦ κῡ τὴν ἐνταῦθα καλέσας ζωήν· τοῦτο δὲ
ἔλεγεν· ἵνα μηδεὶς μὴ τοῖς παροῦσιν ἐμφιλοχωρῇ· ἀλλὰ καὶ μα-
ραίνηται· μήτε μέλλων τελευτᾶν ὀδύρηται· ἀλλὰ καὶ χαίρῃ ὡς
πρὸς μείζονα ἀπιὼν ἀγαθά· εἶτα ἵνα μή τις εἴπῃ καλοῦμεν
ὅτι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κῡ· τί ταῦτα λέγεις· ἀλλοτριούμεθα
οὖν αὐτοῦ ἐνταῦθα ὄντες· προδιορθοῦται ἐν τούτῳ εἰπών· διὰ
πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν οὐ διὰ εἴδους· ὥσπερ ἔλεγεν·
καὶ ἐνταῦθα μὲν αὐτοῦ ἐσμέν· ἀλλ᾽ οὐχ οὕτως σαφῶς· καὶ τοῦτο
ἐστὶν ὃ ἀλλαχοῦ λέγει· ἐν ἐσόπτρῳ καὶ ἐν αἰνίγματι.

πς κει εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι·

πς ερ τὸ γὰρ ζητούμενον τοῦτό ἐστι φησίν· ἄν τε ἐκεῖ ὦμεν, ἄν τε
ἐνταῦθα, κατ᾽ ἀρέσκειαν αὐτοῦ ζῆν· καὶ ἵνα πάλιν μὴ ἀκού-
σαντες τὴν ἐνθένδε ἐπιθυμίαν λυπῶνται πρὸς τὴν μέλλου-
σαν τῆς ἐκδημίας· ἐντεῦθεν ἤδη δίδωσιν αὐτοῖς τὸ κεφά-
λαιον τῶν καλῶν· τί δέ ἐστι τοῦτο· τὸ εὐαρέστους εἶναι· οὐδὲ
γὰρ τὸ ἐξελθεῖν ἁπλῶς καλόν· ἀλλὰ καὶ τὸ εὐδοκιμοῦντας ἀπελθεῖν:

πζ κει τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν
τοῦ βήματος τοῦ χῡ· ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ
τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν· εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν·

πζ ερ ἐνταῦθα οὐχ οὕτως δέει ἐγείρει τὸν ἀκροατὴν ἢ τῶν ἀγαθῶν δόσις
ὅσον ἡ τῶν κακῶν ἀπειλή· ἀναγκαίως ἐνταῦθα κατα-
σείει τὸν λόγον· καὶ πάλιν ἐνταῦθα φοβῶν οὐχ ὡς τὸν
χν̄ τέθεικεν· ταῦτα δὲ λέγων καὶ τοὺς κεκμηκότας καὶ

σας αὐτοὺς καὶ τῶν ἄλλων μυρίων ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. [illegible]
καὶ τὸ τῶν ἀποστόλων ἀξίωμα ἡλίκον· πρᾶγμα ἐνεχειρί-
σθησαν· καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερβολή ∴

α κει. ὙΠΕΡ ΧΡΙΣΤΟΥ ΟΥΝ ΠΡΕΣΒΕΥΟΜΕΝ· ὩΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΟΣ ΔΙ' Ἡ-
ΜΩΝ ΔΕΟΜΕΘΑ ὙΠΕΡ ΧΡΙΣΤΟΥ·

α ερ. ἐπειδὴ γὰρ εἶπε τὸν υἱόν φησι μετὰ τοῦ κυρίου παραγενέσθαι καὶ πρεσβεύσα-
σθαι πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑπὲρ αὐτοῦ· ἐπειδὴ οὖν ἐσφα-
γη ὁ ἐκεῖνος ἀπῆλθεν· ἡμεῖς διεδεξάμεθα τὴν πρεσβείαν
καὶ ἀντ' αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ πρὸς παρακαλοῦμεν ὑμᾶς·
τοσοῦτον τιμᾶται τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος· ὅτι καὶ τὸν υἱὸν
ἀπέστειλε καὶ ταῦτα εἰδὼς ὅτι σφαγήσεται· καὶ ἀποστόλους
ἡμᾶς δι' ὑμᾶς πεποίηκεν· ὡς προείρηται καὶ ἐλέγομεν πάν-
τα δι' ὑμᾶς. τὸ οὖν ὑπὲρ Χριστοῦ πρεσβεύομεν· τουτέστιν ἀν-
τὶ τοῦ Χριστοῦ ἡμεῖς διεδεξάμεθα τὰ ἐκείνου. εἶτα ἐπειδὴ μέγα ἦν τοῦτο·
ἄκουε ὅτι καὶ ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτο ποιοῦσιν· διὰ γὰρ
τοῦτο καὶ ἐπήγαγεν ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· οὐ
γὰρ διὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσε μόνον· ἀλλὰ καὶ δι' ἡμῶν
τῶν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀναδεξαμένων θρόνον· ταῦτα δὲ λέγων
τὴν ὑπερβολὴν ἐνδείκνυται τῆς φιλανθρωπίας τοῦ θεοῦ ∴

β κει. ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΤΕ ΤΩ ΘΕΩ·

β ερ. οὐκ εἶπε καταλλάξατε τὸν θεὸν ἑαυτοῖς· οὐ γὰρ ἐκεῖνός ἐστιν
ὁ ἐχθραίνων ἀλλ' ἡμεῖς ∴

γ κει. ΤΟΝ ΓΑΡ ΜΗ ΓΝΟΝΤΑ ἉΜΑΡΤΙΑΝ· ὙΠΕΡ ἩΜΩΝ ἉΜΑΡΤΙΑΝ ἘΠΟΙΗΣΕΝ·

γ ερ. οὐ λέγω φησὶ τὰ πρότερα ὅτι ὕβρισαν τὸν οὐδὲν ἠδικηκότα·
ἀλλὰ καὶ εὐεργετήσαντα· καὶ ὅτι δίκας οὐκ ἀπῄτησεν ὑ-
μᾶς· οὐδὲ ὅτι παρακαλεῖ πρῶτος ὑβρισθείς· ἀλλὰ διὰ ταῦτα
ἃ πεποίηκεν ὑμῖν· τί δὲ πεποίηκε; τὸν υἱὸν ὑπὲρ τῶν ὑβρικότων
ἔδωκεν· τὸν μηδὲν ἠδικηκότα, ὑπὲρ τῶν ἠδικηκότων πα-
θεῖν [illegible]· καὶ οὐ κατὰ [illegible] οὕτως εἴρηται· ἀλλὰ ὃ πολ-
λῷ τούτου μεῖζόν ἐστι τοῦτο ἔθηκεν· τί δέ ἐστι τοῦτο; τὸν μὴ
γνόντα ἁμαρτίαν φησίν· τουτέστι τὸν αὐτοδικαιοσύνην
ὄντα, ἁμαρτίαν ἐποίησεν· τουτέστιν ὡς ἁμαρτωλὸν κατα-
κριθῆναι ἀφῆκεν ∴

δ κει. ἽΝΑ ἩΜΕΙΣ ΓΕΝΟΜΕΘΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΘΕΟΥ ἘΝ ΑΥΤΩ·

ϟδ ἑρμ. ἁμαρτήσας γὰρ ἀδὰμ ὅλου τοῦ γένους ... μετάστασις καὶ ἀνακαίνισις
πνεύματος ἁγίου· οὐδένα οὖν φησὶν οἴδαμεν κατὰ σάρκα τῶν πι-
στῶν· εἰ γὰρ καὶ ἐν σαρκὶ εἰσίν· ἀλλ' ἡ ζωὴ οὐκέτι ἐστὶν ἡ σαρκικὴ ἀλλ' ἡ ἄνωθεν
τοῦ· εἰ γὰρ καὶ ἐν σαρκὶ εἰσίν· ... τοῦ καὶ ἀναγεννηθῆναι ἐν τῷ πνεύματι·

ϟε κειμ. ΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕΓΝΩΚΑΜΕΝ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΧΝ̄· ΑΛΛΑ ΝΥΝ ΟΥΚ ΕΤΙ ΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝ·

ϟε ἑρμ. τὰ μὲν αὐτοῦ τοῦ ἀναγεννηθῆναι ἡμᾶς· ἀρχηγὸν ὄντα
τὸν χν̄ δεδώκασιν· ἡμῶν γὰρ τὸ κατὰ σάρκα· τὸ ἐν ἁμαρτίαις·
χυ̅ δὲ τὸ κατὰ σάρκα· τὸ ἐν τοῖς πάθεσι γίνεσθαι τῆς φύσεως· οἷον·
ἐν τῷ πεινῆν· καὶ διψῆν· ἐν τῷ κοπιᾶν· ἐν τῷ καθεύδειν· ἐν τοῖς
κατὰ τὴν μήτραν· ἁμαρτίαν γὰρ οὐκ ἐποίησεν· τὸ δὲ μὴ κατὰ
σάρκα αὐτὸν εἶναι· οὐ τοῦτό ἐστι τὸ ἔξω σαρκὸς αὐτὸν εἶναι·
καὶ γὰρ μετὰ ταύτης ἀνελήφθη κατὰ τὸ εἰρημένον· οὕτως ὃν τρόπον ἀνα-
ληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν· οὕτως ἐλεύσεται· καὶ οὕτω
... ἡ ἐν σαρκὶ μετὰ τοῦ σώματος· ἀλλὰ τῷ μὴ ἔτι εἶναι αὐ-
τὸν παθητὸν ὡς σάρκα ἐκείνην·

ϟϛ κειμ. ΩΣΤΕ ΕΙ ΤΙΣ ΕΝ ΧΩ̄ ΚΑΙΝΗ ΚΤΙΣΙΣ·

ϟϛ ἑρμ. εἴ τις πιστεύσας εἰς αὐτὸν φησίν· εἰς ἑτέραν μετῆλθε δημιουργίαν·
καὶ γὰρ ἀναγεννηθεὶς διὰ τοῦ πνεύματος· ... διὰ τοῦτο
φησὶν ὁ ... αὐτὸν ζωήν· οὐχ ὅτι ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν
μόνον· οὐδ' ὅτι ἀπήλλαξεν ἡμᾶς τῆς ἀπαρχῆς μόνον· ἀλλ'
ὅτι καὶ εἰς ἄλλην ἡμᾶς ἤγαγε ζωήν·

ϟη κειμ. ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΠΑΡΗΛΘΕΝ· ΙΔΟΥ ΓΕΓΟΝΕΝ ΚΑΙΝΑ ΤΑ ΠΑΝΤΑ·

ϟη ἑρμ. ἢ τὰ ἁμαρτήματα φησίν· ἢ τὰ ἰουδαϊκὰ πάντα· μᾶλλον
δὲ καὶ ταῦτα κἀκεῖνα ...·

ϟθ κειμ. ΤΑ ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΘΥ̅·

ϟθ ἑρμ. καὶ γὰρ αὕτη ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτημάτων· καὶ ἡ ἐλευθερία·
καὶ ἡ δόξα· ἡ ἀφθαρσία· δι' αὐτοῦ ἡμῖν δεδώρηται·

ρ κειμ. ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΛΑΞΑΝΤΟΣ ΗΜΑΣ ΕΝ ΤΩ ΔΙΑ ΧΥ̅ ΚΑΙ ΔΟΝΤΟΣ ΗΜΙΝ
ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΣ· ΩΣ ΟΤΙ ΘΣ̄ ΗΝ ΕΝ ΧΩ̄
ΚΟΣΜΟΝ ΚΑΤΑΛΛΑΣΣΩΝ ΕΑΥΤΩ· ΜΗ ΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΣ ΑΥΤΟΙΣ
ΤΑ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ· ΚΑΙ ΘΕΜΕΝΟΣ ΕΝ ΗΜΙΝ ΤΟΝ ΛΟ-
ΓΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΣ·

ρ ἑρμ. αὐτὸς γὰρ τὴν καταλλαγὴν ... πάντα ὑπὲρ ὑμῶν ... τὰ ἄνω
... καταλλαγὴν ... ἐπιφημίαν· οὐκ οὖν φιλίμους ἡμᾶς ποιῆ

καὶ τὰ ... ζῆν ... τὰς δυνάμεις τὰς ἐνεργουμένας

ια κει(μ). ὡς ἀποθνήσκοντες· καὶ ἰδοὺ ζῶμεν·

ια ερ(μ). τοῦτο λέγει διὰ τὴν ἄφατον τοῦ θεοῦ δύναμιν:

ιβ κει(μ). ὡς παιδευόμενοι· καὶ μὴ θανατούμενοι:

ιβ ερ(μ). καὶ τοῦτο λέγει· διὰ τὸ ἐμφαίνειν καὶ τίμιος ἐν θεῷ ... ταῦτα συγχωρεῖσθαι·
ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος καὶ παιδεύει:+

ιγ κει(μ). ὡς λυπούμενοι· ἀεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοί· πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες· καὶ πάντα κατέχοντες:

ιγ ερ(μ). παρὰ μὲν γὰρ τοῖς ἔξω ὑποπτευόμεθα ἐν ἀθυμίᾳ εἶναι·
ἡμεῖς δὲ τὴν ἡδονὴν ἀκμάζουσαν ἔχομεν· ταῦτα δὲ ... λέγει· καὶ δέον μὴ ταράττεσθαι ταῖς τῶν πολλῶν δόξαις· καὶ
... λέγουσιν· καὶ καταδίκους νομίζουσιν· καὶ ...
ματίους· καὶ ... καὶ ἐν ... καὶ μηδὲν ἔχειν.

ιδ κει(μ). τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγεν πρὸς ὑμᾶς Κορίνθιοι·

ιδ ερ(μ). διηγησάμενος περὶ τῶν ἑαυτοῦ πειρασμῶν καὶ ...
... ὅπερ ἐστὶ ... μόνον· ὁμοίως δὲ ...
οὐκ ... πρὸς ὑμᾶς· ἀλλὰ καὶ ... θυμοῦ
μένει ... καὶ διαμένεσθαι ὑμῖν· ὅπερ ἔθος τῶν
ἀγαπώντων ...:+

ιε κει(μ). ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται·

ιε ερ(μ). θερμὴ γὰρ οὖσα ἡ ἀγάπη· καὶ τὸ στόμα ἀναπετάννυσι καὶ
τὴν καρδίαν εὐρύνει· οὐ δὲ γὰρ τῷ στόματι φιλεῖν
φησίν· ἀλλὰ καὶ τὴν καρδίαν συμβαδοῦσαν ἔχω:+

ιϛ κει(μ). οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν·

ιϛ ερ(μ). πάντας ἔνδον ἔχομεν φησίν· καὶ οὐδὲ τοῦτο ἁπλῶς· ἀλλὰ
μετὰ εὐρυχωρίας πολλῆς:+

ιζ κει(μ). στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις· τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισ-θίαν

ιζ ερ(μ). καὶ ἡ ... τιμῆς μεταδίδους πολλῆς ... οὐκ ...
γὰρ οὐ φιλεῖσθε ... ὑμᾶς· ἀλλ' ὅτι οὐ μετὰ τοῦ αὐτοῦ μέτρου:+

ιη κει(μ). ὡς τέκνοις λέγω· πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς· μὴ γίνεσ-
θε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιο-
σύνῃ καὶ ἀνομίᾳ· ἢ τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος· τίς
δὲ συμφώνησις Χριστοῦ:

ιη ερ(μ). ἀντὶ τοῦ οὐδὲν μέγα ... ἀξιοῦμαι φιλεῖσθαι ...

δ ἑρμ. διὰ τοῦτό φησιν δεόμεθα πρὸς αἰσχύνην τὸν θεόν· ἵνα καταλλαγῆτε· γὰρ αὐτὸς ὑμῖν χαρίσηται τὰ ἀγαθά. ἀ. οὐδὲ γὰρ πρὸς δεομένους [illegible]

ε κείμ. ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ ΔΕ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΕΙΣ ΚΕΝΟΝ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΘΥ ΔΕΞΑΣΘΑΙ ΥΜΑΣ· ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ ΚΑΙΡΩ ΔΕΚΤΩ ΕΠΗΚΟΥΣΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΕΒΟΗΘΗΣΑ ΣΟΙ:

ἡσαΐου

ε ἑρμ. ὥστε δὲ μὴ ἐν τῷ γάμῳ [illegible] τὸ θεῖον [illegible] ἵνα μὴ παρακαλῶσιν. ἐν τῷ θεῷ πάντας αὐτοὺς φοβηθέντας· ἵνα μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς· μὴ γὰρ δὴ παρακαλεῖ φησὶν καὶ ἐπειδὴ ὑπὲρ [illegible] διὰ τοῦτο ῥαθυμήσωμεν. ἀλλὰ μᾶλλον σπουδάσωμεν προσφόρως αὐτῷ ἵνα μὴ τὸν τοιοῦτον ἐν τῷ [illegible] ἀγαθόν:

ς κείμ. ἸΔΟΥ ΝΥΝ ΚΑΙΡΟΣ ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΣ ἸΔΟΥ ΝΥΝ ΗΜΕΡΑ ΣΩΤΗΡΙΑΣ·

ς ἑρμ. τὸν τῆς δωρεᾶς φησὶν τὸν τῆς χάριτος· ὅτε οὐ καιρὸς εὐθυνῶν ἀπαιτῆσαι τῶν ἁμαρτημάτων. οὐδὲ δίκην ὑφεῖναι ἀλλὰ μετὰ τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ μυρίων ἀπολαύομεν καλῶν· μὴ τοίνυν προδῶμεν τὸν καιρόν. ἀλλ' ἐπιδειξώμεθα ἀξίαν τῆς χάριτος τὴν σπουδήν:

ζ κείμ. ΜΗΔΕΜΙΑΝ ΕΝ ΜΗΔΕΝΙ ΔΙΔΟΝΤΕΣ ΠΡΟΣΚΟΠΗΝ ἸΝΑ ΜΗ ΜΩΜΗΘΗ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ· ΑΛΛ' ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΣΥΝΙΣΤΩΝΤΕΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΩΣ ΘΥ ΔΙΑΚΟΝΟΙ· ΕΝ ΥΠΟΜΟΝΗ ΠΟΛΛΗ· ΕΝ ΘΛΙΨΕΣΙΝ· ΕΝ ΑΝΑΓΚΑΙΣ· ΕΝ ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΑΙΣ· ΕΝ ΠΛΗΓΑΙΣ· ΕΝ ΦΥΛΑΚΑΙΣ· ΕΝ ΑΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΙΣ· ΕΝ ΚΟΠΟΙΣ· ΕΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΙΣ· ΕΝ ΝΗΣΤΕΙΑΙΣ· ΕΝ ΑΓΝΟΤΗΤΙ· ΕΝ ΓΝΩΣΕΙ· ΕΝ ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ· ΕΝ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΙ·

ζ ἑρμ. τουτέστιν ἐν [illegible] καταλλάσσοντες μηδενὶ παρέχοντας καθ' [illegible]

η κείμ. ἘΝ ΠΝΙ ΑΓΙΩ· ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΑΝΥΠΟΚΡΙΤΩ· ΕΝ ΛΟΓΩ ΑΛΗΘΕΙΑΣ:-

η ἑρμ. ἐν αὐτῷ γάρ φησιν ταῦτα πάντα κατορθοῦμεν [illegible] ὅτι καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα πληρούμεθα:

θ κείμ. ἘΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΘΥ· ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ·

θ ἑρμ. τοῦτο [illegible] τὸ παρὰ [illegible] τοῦ θεοῦ:-

ι κείμ. ΤΩΝ ΔΕΞΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ· ΔΙΑ ΔΟΞΗΣ ΚΑΙ ΑΤΙΜΙΑΣ· ΔΙΑ ΔΥΣΦΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΦΗΜΙΑΣ· ΩΣ ΠΛΑΝΟΙ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΣ· ΩΣ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΟΙ

ι ἑρμ. [illegible] ταῦτα [illegible] τῶν [illegible] ἔχοντα. ἀλλὰ κατὰ τὴν ὑπομονὴν [illegible]

κε ερ ὁρᾶτε πῶς οὐδαμοῦ τίθησι τὰς εὐεργεσίας· ἀλλὰ τὰ ἀχθέστερα
ἐπιεικέστερον τὸν λόγον ποιεῖ·

κς κει ΟΥΔΕΝΑ ΕΦΘΗΡΑΜΕΝ·

κς ερ τουτέστιν· οὐκ ἐξηπατήσαμεν· ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ λέγει· μή πως
ὡς ὁ ὄφις Εὔαν ἐξηπάτησεν· οὕτως φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν·

κζ κει ΟΥΔΕΝΑ ΕΠΛΕΟΝΕΚΤΗΣΑΜΕΝ·

κζ ερ οὐχ ἡρπάσαμεν φησὶν τὰ ὑμῶν χρήματα:-

κη κει ΟΥ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΚΡΙΣΙΝ ΛΕΓΩ:

κη ερ ἐπειδὴ καθήψατο τῆς κατηγορίας· ἐπιδιορθοῦται πάλιν·

κθ κει ΠΡΟΕΙΡΗΚΑ ΓΑΡ ΟΤΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΗΜΩΝ ΕΣΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΑΠΟ-
ΘΑΝΕΙΝ ΚΑΙ ΣΥΝΖΗΝ:

κθ ερ αὕτη μεγίστη φιλίας ἀπόδειξις· ὅταν καταφρονούμενος· καὶ συνα-
ποθανεῖν αὐτοῖς αἱρῆται καὶ συζῆσαι· τοῦτο δέ φησιν ἐπιτεταμέ-
νην ἀγάπην· ἔστι γὰρ καὶ φιλεῖν μὲν καὶ κινδύνους φεύγειν· ἀλλ' οὐχ
ἡμεῖς οὕτως φησίν· ὅ δ' ἐμοῦ οὗτος· ἀλλὰ συμμένειν φησὶν ἐπερ-
χθέντων κινδύνων· πάντα ἕτοιμος ὑπὲρ ὑμῶν παθεῖν· καὶ οὔτε
θάνατος· οὔτε ζωή μοί τι κατὰ ταὐτὸ φαίνεται· ἀλλ' ἐνταῦθα
ἐὰν ᾖ τὸ ὑμᾶς· τοῦτο ἐμοὶ προτιμότερον· καὶ θάνατος ζωῆς·
καὶ ζωὴ θανάτου:

λ κει ΠΟΛΛΗ ΜΟΙ ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ· ΠΟΛΛΗ ΜΟΙ ΚΑΥΧΗΣΙΣ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ:

λ ερ διὰ τοῦτο φησὶν τοιαῦτα λέγειν τολμῶ· οὐ πρὸς κατάκρισιν· ἀλλὰ
διὰ τὴν πολλὴν παρρησίαν:

λα κει ΠΕΠΛΗΡΩΜΑΙ ΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ·

λα ερ ποίᾳ παρακλήσει; ἢ τῇ παρ' ὑμῶν· ὅτι διωρθώθητε φησὶν
διὰ τῶν ἔργων παρεκαλέσατέ με:

λβ κει ΥΠΕΡΠΕΡΙΣΣΕΥΟΜΑΙ ΤΗ ΧΑΡΑ ΕΠΙ ΠΑΣΗ ΤΗ ΘΛΙΨΕΙ ΗΜΩΝ·
ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΛΘΟΝΤΩΝ ΗΜΩΝ ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ.

λβ ερ τουτέστιν ὑπὲρ μέτρον ἐλύθην καί· τεθεράπευμαι:-

λγ κει ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΕΣΧΗΚΕΝ ΑΝΕΣΙΝ Η ΣΑΡΞ ΗΜΩΝ:

λγ ερ ἐπειδὴ ἔδειξε τὴν θλῖψιν μεγάλην καὶ ποταπὴ ἡ θλῖψις· καὶ
ἐπιτείνει αὐτὴν τῷ λόγῳ· ἵνα δείξῃ· πόσην σπουδὴν εἶχε τούτων·
καὶ παραμυθίαν καὶ χαρὰν ἐποίησεν· ἡ γὰρ τοσαύτην ἀποκρουσαμένη
ὀδύνην:

λδ κει ΑΛΛ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΘΛΙΒΟΜΕΝΟΙ·

ιη κει πρὸς βελίαρ· ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου:

ιθ ερ ὁ ἀποστάτης τῇ ἑβραίων φωνῇ:~

κ κει τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ θεοῦ μετὰ εἰδώλων· ὑμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐστὲ ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ θεός:

κ ερ οὕτω δὲ καὶ σὺ ὑμῶν ἔχει τί κοινὸν πρὸς αὐτόν· τίς γὰρ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς βελίαρ· οὕτω τὰ πράγματα· τίς γὰρ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος· οὐκοῦν δεῖ ὑμᾶς δκ:~ +

κα κει ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός· καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μου λαός:

κα ερ φεύγων τὴν κοινωνίαν· μαρτυρίαν εἰσάγει· τὸ ῥῆμα αὐτοὺς ναοὺς θεοῦ:-

ησαιου κβ κει διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἀφορίσθητε λέγει κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς· καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας· λέγει κύριος παντοκράτωρ· ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας ἀγαπητοί· καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην:

κβ ερ οὐ γὰρ τὸ μὴ ἀκαθάρτου ἅπτεσθαι ποιεῖ καθαρόν, ἀλλὰ καὶ ἄλλων μὴ κεχρῆσθαι· πρὸς τὸ γενέσθαι ἁγίοις. σπουδῆς προσδεῖ χῆς· εὐσεβείας· καὶ ἀπὸ πάσης ... ἀρετῆς πάσης:~ +

κγ κει ἐν φόβῳ θεοῦ·

κγ ερ ἐπεὶ γὰρ ἔστι τελείαν σωφροσύνην· οὐκ ἐν φόβῳ θεοῦ· ἀλλὰ διὰ κενοδοξίαν· ἀλλὰ δεικνὺς τὴν ὁδὸν τῆς σωφροσύνης ἡμᾶς διδάσκει. μόνον οὐχὶ λέγων· κἂν τυραννικὸς ᾖ ἡ ἐπιθυμία· ἀλλ' ἐὰν ἐπιτύχῃς τὸν τοῦ θεοῦ φόβον, καταλύσεις αὐτῆς τὴν μανίαν· ἁγιωσύνην δὲ ἐνταῦθα· οὐ τὴν σωφροσύνην λέγει μόνον. ἀλλὰ καὶ πάσης ἁμαρτίας ἀπαλλαγήν:~

κδ κει χωρήσατε ἡμᾶς·

κδ ερ πάλιν τὸν περὶ ἀγάπης κινεῖ λόγον· συστέλλων τὸ τραχὺ τῆς ἐπιτιμήσεως· ὅρα δὲ πῶς καὶ ἐκεῖ φῶς τὸ χωρήσατε τὸ ὅμοιον δὲ πῶς λέγονται· τίς ἡμᾶς ἀπήλασεν ὑμῶν· τίς ἐξέβαλε τῆς διανοίας τῆς ὑμετέρας· πῶς δὲ στενοχωρούμεθα ἐν ὑμῖν:~ +

κε κει οὐδένα ἠδικήσαμεν·

ΡΙΑΝ ΑΜΕΤΑΜΕΛΗΤΟΝ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ· Η ΔΕ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΛΥΠΗ ΘΑ-
ΝΑΤΟΝ ΚΑΤΕΡΓΑΖΕΤΑΙ· ΙΔΟΥ ΓΑΡ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΚΑΤΑ ΘΝ ΛΥ-
ΠΗΘΗΝΑΙ ΥΜΑΣ· ΠΟΣΗΝ ΚΑΤΕΙΡΓΑΣΑΤΟ ΥΜΙΝ ΣΠΟΥΔΗΝ·

μ ερ τῆς ὡς αἰτίας ὑμᾶς τοῦ μὴ καὶ αὐτὸν λυπῆσθαι· τὸ μὲν γὰρ λυπη-
ρόν, βραχύ φησιν· τὸ δὲ ὠφέλιμον διηνεκές :· +

μα κει ΑΛΛΑ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ·

μα ερ πρὸς ἡμᾶς :-

μβ κει ΑΛΛΑ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΝ·

μβ ερ πρὸς ἐκεῖνον τὸν ἡμαρτηκότα·

μγ κει ΑΛΛΑ ΦΟΒΟΝ·

μγ ερ καὶ γὰρ σφόδρα ἐδεδοίκεσαν ἡμῶν· ἡ τοσαύτη σπουδή· καὶ τὸ ταχὺ
πάντα διορθῶσαι :· +

μδ κει ΑΛΛΑ ΕΠΙΠΟΘΗΣΙΝ·

μδ ερ τὴν πρὸς ἡμᾶς :· ~

με κει ΑΛΛΑ ΖΗΛΟΝ·

με ερ τὸν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ :-

μς κει ΑΛΛΑ ΕΚΔΙΚΗΣΙΝ·

μς ερ καὶ γὰρ ἐξεδικήσατέ φησιν· τοῦ φόνου θεοῦ μόνον οὐ περισσεύοντας :· +

μζ κει ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΣΥΝΕΣΤΗΣΑΤΕ ΕΑΥΤΟΥΣ ΑΓΝΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΤΩ ΠΡΑΓΜΑ-

μζ ερ οὐ τῷ μὴ κοινωνῆσαι μόνον· τοῦτο γὰρ φανερὸν ἦν· ἀλλὰ καὶ τῷ
μὴ συνησθῆναι· ὅπερ δὴ γὰρ ἐν τῇ προτέρᾳ ᾐτιᾶτο· αὐτὸ τοῦ-
το ἐν ἐκείνῃ αὐτοῖς λέγων· καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ· ἐν
ταύτῃ φησὶν καὶ ὑμεῖς ἀπηλλάξατε ἑαυτοὺς τῆς αἰτίας :· ~

μη κει ΟΥΧ ΕΝΕΚΕΝ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΣΑΝΤΟΣ· ΟΥΔΕ ΕΝΕΚΕΝ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗ-
ΘΕΝΤΟΣ· ΑΛΛ' ΕΝΕΚΕΝ ΤΟΥ ΦΑΝΕΡΩΘΗΝΑΙ ΤΗΝ ΣΠΟΥΔΗΝ ΥΜΩΝ·
ΤΗΝ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ· ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΑ-
ΚΕΚΛΗΜΕΘΑ· ΕΠΕΙ ΔΗ ΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ ΥΜΩΝ· ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣ
ΜΑΛΛΟΝ ΕΧΑΡΗΜΕΝ· ΕΠΙ ΤΗ ΧΑΡΑ ΤΙΤΟΥ· ΟΤΙ ΑΝΑΠΕΠΑΥΤΕ
ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ· ΟΤΙ ΕΙ ΤΙ ΑΥΤΟΥ
ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΚΑΥΧΗΜΑΙ ΟΥ ΚΑΤΙΣΧΥΝΘΗΝ· ΑΛΛ' ΩΣ ΠΑΝ-
ΤΑ ΕΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΑΛΗΣΑ ΥΜΙΝ· ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ Η ΚΑΥΧΗΣΙΣ Η-
ΜΩΝ Η ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ· ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΓΕΝΗΘΗ· ΚΑΙ ΤΑ ΣΠΑΓΧΝΑ
ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣ ΕΙΣ ΥΜΑΣ ΕΣΤΙΝ· ΑΝΑΜΙΜΝΗΣΚΟ-
ΜΕΝΟΥ ΤΗΝ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ ΥΠΑΚΟΗΝ· ΩΣ ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ ΚΑΙ

λδ ερ καὶ τοῦτο δηλοῦται διὰ τῶν ἑξῆς:-

λε κει ΕΞΩΘΕΝ ΜΑΧΑΙ·

λε ερ παρὰ τῶν ἀπίστων·

λς κει ΕΣΩΘΕΝ ΦΟΒΟΙ· ΑΛΛ' Ο ΠΑΡΑΚΑΛΩΝ ΤΟΥΣ ΤΑΠΕΙΝΟΥΣ Ο ΘΣ·
ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΕΝ ΗΜΑΣ· ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΙΤΟΥ· ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΕ
ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΑΥΤΟΥ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ Η ΠΑΡΕΚΛΗ
ΘΗ ΕΦ' ΥΜΙΝ ΑΝΑΓΓΕΛΛΩΝ ΗΜΙΝ·

λς ερ διὰ τοὺς ἀσθενεστέρους τῶν πιστῶν μὴ παρασύρωσιν· οὐδὲ γὰρ πα
ρὰ Κορινθίοις μόνον τοιαῦτα ἡμάρτανον· ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ:-

λζ κει ΤΗΝ ΥΜΩΝ ΕΠΙΠΟΘΗΣΙΝ· ΤΟΝ ΥΜΩΝ ΟΔΥΡΜΟΝ· ΤΟΝ ΥΜΩΝ
ΖΗΛΟΝ ΥΠΕΡ ΕΜΟΥ· ΩΣΤΕ ΜΕ ΜΑΛΛΟΝ ΧΑΡΗΝΑΙ·

λζ ερ ὥσπερ δὲ ἦν μέγα παρ' αὐτοῖς ὁ μαρτυρῶν· ἵνα μὴ δόξῃ κολακεύειν·
μάρτυρα αὐτοῖς παράγει τὸν Τίτον· ὁ παρ' αὐτῶν ἀφιγμένος πρὸς
Παῦλον μετὰ τὴν προτέραν ἐπιστολήν:-

λη κει ΟΤΙ ΕΙ ΚΑΙ ΕΛΥΠΗΣΑ ΥΜΑΣ ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ· ΟΥ ΜΕΤΑΜΕΛΟΜΑΙ·
ΕΙ ΚΑΙ ΜΕΤΕΜΕΛΟΜΗΝ· ΒΛΕΠΩ ΓΑΡ ΟΤΙ Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚΕΙΝΗ·
ΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΩΡΑΝ ΕΛΥΠΗΣΕΝ ΥΜΑΣ· ΝΥΝ ΧΑΙΡΩ ΟΥΧ ΟΤΙ ΕΛΥΠΗΘΗΤΕ·

λη ερ ταῦτα ἀπαγγέλλοντος ὁ Τίτος ἀπήγγειλε τὴν μετάνοιαν τῶν Κορινθίων τὸν
ζῆλον· ζῆλον δέ φησι τὸν αὐτοῦ· λέγουσιν ὡς ἐπυνθάνετο
καὶ ἐξεπλήττετο· διὰ τὰ ἐμοὶ μου τὰ γράμματα· διὰ ταῦτα ὑπερπερι
σσεύω τῇ χαρᾷ:-

λθ κει ΑΛΛ' ΟΤΙ ΕΛΥΠΗΘΗΤΕ ΕΙΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΝ·

λθ ερ ἀπολογεῖται μονονουχὶ ὑπὲρ τῆς ἐπιστολῆς· ὅτι ἐλύπησεν
αὐτούς· θεραπεύειν τῆς ἁμαρτίας διόρθωσιν· ἐπιστολή· ὁμοῦ
δὲ ὡς λέγοντος· καὶ τοιαύτας ἦν γράφειν ἐπιστολάς· ὡς δὲ
ὑπέρμετρον τὴν ἐπιτίμησιν· καὶ ποιῆσαι
μεταμεληθῆναι· ἀλλὰ τὸ πολὺ κέρδος τὸ ἐξ αὐτῶν· οὐκ ἐᾷ
με μεταμεληθῆναι· ταῦτα δὲ ἔλεγεν· οὐχ ὡς ἀμέτρως
ἐπιτιμήσας· ἀλλὰ τὰς ἐκείνων αὐτῶν αὔξων· τοιαύτη γὰρ
ἐδόξασθαι τὴν διόρθωσιν· ὥστε καὶ τυχὸν σφοδρό
τερον ἐπιπλῆξαι· καὶ οὕτως ὡς καὶ καταγινώσκομαι ἐμαυτοῦ·
ὅταν μὲν οὖν νῦν ἐμαυτὸν ἀπολογούμενος:-

μ κει ΕΛΥΠΗΘΗΤΕ ΓΑΡ ΚΑΤΑ ΘΝ· ΙΝΑ ΕΝ ΜΗΔΕΝΙ ΖΗΜΙΩΘΗΤΕ
ΕΞ ΗΜΩΝ· Η ΓΑΡ ΚΑΤΑ ΘΝ ΛΥΠΗ· ΜΕΤΑΝΟΙΑΝ ΕΙΣ ΣΩΤΗ

ἐπτώχευσεν πλούσιος ὤν· ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλου

τήσητε. καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν

συμφέρει· οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι· ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν

προενήρξασθαι ἀπὸ πέρυσι·

νε ερ(μηνεία) τὸν περὶ τῆς οἰκονομίας κινεῖ λόγον· καὶ δείκνυσι τοῦτο ἐπὶ τὴν ἐλεημο

σύνην προτρέπων·:· +

νς κει(μενον) Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ προθυ

μία τοῦ θέλειν· οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν· εἰ

γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται· καθὸ ἂν ἔχῃ εὐπρόσδεκτος· οὐ

καθὸ οὐκ ἔχει· οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις ὑμῖν δὲ θλῖψις· ἀλλ'

ἐξ ἰσότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ· τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ

ἐκείνων ὑστέρημα· ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένη

ται ἰσότης· καθὼς γέγραπται·

νς ερ(μηνεία) ἡ προθυμία φησὶν δεῖται συγγνώμης· τὸ δὲ ποιῆσαι δεῖται τοῦ ἔχειν·

νζ κει(μενον) ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἠλαττόνησεν· ἐξόδου

νζ ερ(μηνεία) δείκνυσι τοῦτο κατασκευάζων τὴν προθυμίαν αὐτῶν σφοδροτάτην·

δηλῶν ὅτι οἱ μὴ μεταδιδοῦντες ἀθρόοις οὐκ ἔχουσί τι πλέον· πάντα

ἔνδον συνάγοντες· καὶ παραφέρει ἱστορίαν παλαιάν· οἱ γὰρ πολ

λοὶ συνάγοντες οὐ μᾶλλον τὸν ἐλάττονα μέτρον συναγόντων εὑ

ρίσκοντο ἔχοντες τὴν ἀφθονίαν αὐτῶν· τοῦ θεοῦ πάλιν τὴν ἰσότητα ἐργα

ζομένου· ταῦτα δὲ λέγει· ἅμα καὶ φοβίζων αὐτοὺς ἀπὸ τῶν

τότε γενομένων· καὶ πείθων μηδαμοῦ τοῦ πλέονος ἐφίεσθαι·:· +

νη κει(μενον) Χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑ

μῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου· ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέ ὑμᾶς

ξατο· σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξῆλθεν πρὸς

νη ερ(μηνεία) σπουδὴν περὶ ἐλεημοσύνης δῆλος ἐγένετο· διαμέμφεται μὲν καὶ

ὑπὲρ τῶν μελλόντων διακομίζειν τὰ χρήματα· καὶ ἀποκο

μίζειν αὐτά· τοῦτο γὰρ προτρέπεται· πρὸς τὸ πλέον ποιῆσαι

τὴν προθυμίαν τῶν διδόντων· ὁ γὰρ θαρρῶν ὑπὲρ τῶν

διακονούντων καὶ μὴ ὑποπτεύων αὐτόν· μετὰ πλείονος αὐ

ταρκείας ἐπιδίδωσιν·:· +

\+ καὶ τὴν ὑπὲρ Θεσσαλονικέων εἶχεν καὶ τὴν αὐτὴν ἐμοί·:· +

νθ κει(μενον) Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν· οὗ ὁ ἔπαι

νος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν·

τρόπου δέξασθαι αὐτόν· χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑ(μῖν):

μη ερ ἵνα μὴ μέγα φρονῶσιν [illegible] τὸ πρᾶγμα [illegible]

μθ κει Γνωρίζωμεν δὲ ὑμῖν ἀδελφοί τὴν χάριν τοῦ θ(εο)ῦ τὴν
δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας· ὅτι
ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσία τῆς χαρᾶς αὐτῶν·

μθ ερ [illegible] αὐτοῖς [illegible] χάριν τὸ πρᾶγμα [illegible] ἡγούμενος [illegible] αὐτοὺς ἐργάζεσθαι

ν κει καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν·

ν ερ τουτέστιν ἡ πολλὴ καὶ ἀφανὴς [illegible] αὐτῶν τὴν ἁπλότητα:

να κει εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἁπλότητος αὐτῶν· ὅτι κατὰ δύ-
ναμιν μαρτυρῶ καὶ ὑπὲρ δύναμιν· αὐθαίρετοι μετὰ πολ-
λῆς παρακλήσεως· δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν·

να ερ οὐ μόνον [illegible] αὐτοῖς [illegible] ἀλλὰ καὶ ἀφορμὴ γέγονεν [illegible] τοσοῦτον μᾶλλον ἐφιλοτιμοῦντο

νβ κει καὶ κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους· καὶ
οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν· ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον
τῷ κ(υρί)ῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θ(εο)ῦ· εἰς τὸ παρακα-
λέσαι ἡμᾶς Τίτον· ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτως
ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην·

νβ ερ ὁρᾷς πῶς [illegible] τὸ πρᾶγμα [illegible] ὀνόμασιν

νγ κει ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώ-
σει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν
ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε·

νγ ερ ὁρᾷς [illegible] ἐγκωμίου [illegible] τῶν χαρισμάτων [illegible] σοφίας [illegible] δογμάτων [illegible] σπουδὴν [illegible] ἀγάπην [illegible]

νδ κει οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω· ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς
καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων:

νδ ερ [illegible] μόνον ποιῶ

νε κει Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ ὅτι δι' ὑμᾶς

μα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ ἵνα
καθὼς ἔλεγον παρεσκευασμένοι ἦτε. μή πως ἐὰν ἔλθω-
σιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες. καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευ-
τους. καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς
ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως. ἀναγκαῖον οὖν
ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα προέλθωσιν
εἰς ὑμᾶς. καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προκατηγγελμέ-
νην εὐλογίαν ὑμῶν. ταύτην ἑτοίμην εἶναι οὕτως.

ξβ ερμ. τοσαῦτα [illegible] φησὶν [illegible] γράφομεν. καὶ οὐ τοῦτο μόνον τὸ συμφέρον αὐτοῦ. ἀλλὰ καὶ ὅτι [illegible] αὐτῆς ∴ +

ξγ κειμ. ὡς εὐλογίαν. καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν. τοῦτο δέ, ὁ σπείρων φει-
δομένως. φειδομένως καὶ θερίσει. καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐ-
λογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει ἕκαστος καθὼς προαι-
ρεῖται τῇ καρδίᾳ μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης. ἱλαρὸν γὰρ παρ
δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός. δυνατὸς δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισ-
σεῦσαι εἰς ὑμᾶς ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρ-
κειαν ἔχοντες. περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. καθὼς
γέγραπται. ἐσκόρπισεν ἔδωκεν τοῖς πένησιν. ἡ δικαιο-
σύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ξγ ερμ. μὴ ἄκοντες φησὶν. μηδὲ ἀναγκαζόμενοι. ἀλλ' ἑκόντες καὶ προαιρούμενοι ∴ +

ξδ κειμ. ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶ-
σιν. χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξή-
σει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν. ἐν παντὶ πλου-
τιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα ἥτις κατεργάζεται
δι' ὑμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ:

ξδ ερμ. [illegible] χρήσιμον ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ διδόμενα [illegible] ἵνα μὴ [illegible] [illegible] σπέρμα γὰρ [illegible] ἐλεημοσύνην καλεῖ [illegible] χρήσιμον δὲ αὐτοῖς καὶ μόνον. ὅμως τὸν μισθὸν τοῦ [illegible] γενήματα δικαιοσύνης λέγων ∴ +

ξε κειμ. ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης. οὐ μόνον ἐστὶν
προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων. ἀλλὰ
καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ. διὰ
τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν

ἑρμ. καὶ τίς οὗτος; ἢ ὡς οἶμαι ὁ Λουκᾶς· οὗ καὶ τὴν πρᾶξιν σημαίνει μετὰ
μὲν τὸν αὐτὸν εἶναι τοῦ εὐαγγελίου συγγραψάμενον· τινὲς δὲ τὸν Λουκᾶν
φασίν, τινὲς τὸν Βαρνάβαν. καὶ γὰρ τὸ ἄγραφον κήρυγμα
τὸ εὐαγγέλιόν φησιν:- +

κει. ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΕ ἈΛΛᾺ ΚΑῚ ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕῚΣ ὙΠῸ ΤΩ͂Ν ἘΚΚΛΗΣΙΩ͂Ν.
ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ ἩΜΩ͂Ν. ἘΝ ΤΗ͂Ι ΧΑΡΙΤΙ ΤΑΥΤΗ ΤΗ͂Ι ΔΙΑΚΟ-
ΝΟΥΜΕΝΗ ὙΦ' ἩΜΩ͂Ν· ΠΡῸΣ ΤῊΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΚΥ ΔΟΞΑΝ· ΚΑῚ
ΠΡΟΘΥΜΙΑΝ ἩΜΩ͂Ν· ΣΤΕΛΛΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥΤΟ·

ἑρμ. ἀπὸ τούτου δεικνὺς αὐτὸν ἀξιόπιστον· ὅτι κηρύττων εὐδοκιμεῖ:- +

κει. ΜΗ ΤΙΣ ἩΜΑ͂Σ ΜΩΜΗΣΗΤΑΙ ἘΝ ΤΗ͂Ι ἉΔΡΟΤΗΤΙ ΤΑΥΤΗ· ΤΗ͂Ι ΔΙΑ-
παροιμ. ΚΟΝΟΥΜΕΝΗ ὙΦ' ἩΜΩ͂Ν· ΠΡΟΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΛΑ· ΟΥ ΜΟΝΟΝ
ἘΝΩΠΙΟΝ ΚΥ· ἈΛΛᾺ ΚΑῚ ἘΝΩΠΙΟΝ ἈΝΘΡΩΠΩΝ· ΣΥΝΕΠΕΜΨΑ-
ΜΕΝ ΔΕ ΑΥΤΟΙ͂Σ ΤῸΝ ἈΔΕΛΦῸΝ ἩΜΩ͂Ν· ὋΝ ἘΔΟΚΙΜΑΣΑΜΕΝ
ἘΝ ΠΟΛΛΟΙ͂Σ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ΟΝΤΑ· ΝΥΝῚ ΔΕ ΠΟΛΥ ΣΠΟΥ-
ΔΑΙΟΤΕΡΟΝ· ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙ ΠΟΛΛΗ͂Ι ΤΗ͂Ι ΕἸΣ ὙΜΑ͂Σ· ΕἼΤΕ ὙΠῈΡ ΤΙ-
ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝῸΣ ἘΜῸΣ ΚΑῚ ΕἸΣ ὙΜΑ͂Σ ΣΥΝΕΡΓΟΣ· ΕἼΤΕ ἈΔΕΛΦΟῚ
ἩΜΩ͂Ν· ἈΠΟΣΤΟΛΟΙ ἘΚΚΛΗΣΙΩ͂Ν ΔΟΞΑ ΧΥ·

ἑρμ. διὰ τοῦτο· τοιούτους ἡμῖν συναπέστειλαν φησίν· ἵνα μή τις
ὑποπτεύσῃ τὴν διακονίαν ἡμῶν· ὡς παραλογιζομένων ἡμῶν
μέρος τι τῶν χρημάτων:- +

κει. ΤῊΝ ΟΥ̓͂Ν ἘΝΔΕΙΞΙΝ ΤΗ͂Σ ἈΓΑΠΗΣ ὙΜΩ͂Ν ΚΑῚ ἩΜΩ͂Ν ΚΑΥΧΗΣΕ-
ΩΣ ὙΠῈΡ ὙΜΩ͂Ν ΕἸΣ ΑΥΤΟΥΣ ἘΝΔΕΙΞΑΣΘΕ ΕἸΣ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΩ͂Ν ἘΚΚΛΗΣΙΩ͂Ν·

ἑρμ. τούτους γὰρ ἄτιμον φησίν ὁμοίως αὐτοῖς· ὡς ἀποστόλους Χριστοῦ δέ-
ξασθαι. ὁμοίως δὲ τὸ λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων· ὅπως ἴδωσιν τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν· καὶ
δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἅμα δὲ καὶ ἀπο-
τιθημένους(?) ... ὡς ἀδελφοὺς δέξασθαί φησιν· ὡς ἀποστό-
λους τῶν ἐκκλησιῶν. ὡς δόξαν τοῦ Χριστοῦ· ὡς καὶ ὑμᾶς δοξάζοντας ἡμῶν
δόξαν τοῦ Χριστοῦ ποιοῦντας. διὸ καὶ ἐπάγει· τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης:-

κει. ΠΕΡῚ ΜῈΝ ΓᾺΡ ΤΗ͂Σ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗ͂Σ ΕἸΣ ΤΟῪΣ ἉΓΙΟΥΣ· ΠΕΡΙΣΣΟΝ
ΜΟΙ ἘΣΤῚΝ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΝ ὙΜΙ͂Ν· ΟἾΔΑ ΓᾺΡ ΤῊΝ ΠΡΟΘΥΜΙΑΝ
ὙΜΩ͂Ν· ἨΝ ὙΠῈΡ ὙΜΩ͂Ν ΚΑΥΧΩ͂ΜΑΙ ΜΑΚΕΔΟΣΙΝ· ὍΤΙ ἈΧΑΪΑ
ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΤΑΙ ἈΠῸ ΠΕΡΥΣΙ· ΚΑῚ Ὁ ἘΞ ὙΜΩ͂Ν ΖΗΛΟΣ ἨΡΕΘΗΣΕΝ
ΤΟῪΣ ΠΛΕΙΟΝΑΣ· ἘΠΕΜΨΑ ΔῈ ΤΟῪΣ ἈΔΕΛΦΟΥΣ· ἽΝΑ ΜῊ ΤῸ ΚΑΥΧΗ-

ἰσχυρὸς ἢ μικρὰν δύναμιν ἔχων· ὥσπερ γὰρ ...
παρὼν ὑμῖν θαρρῶ· τούτοις κέχρηται τοῖς ῥήμασιν·
ξθ κει(μ) τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας·
ξθ ἑρ(μ) ἐκεῖνοι γὰρ αὐτὸν διέβαλλον ὡς ὑποκριτὴν καὶ πονηρόν· ὡς ...
ο κει(μ) ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα·
ο ἑρ(μ) ἐν σαρκὶ μὲν περιπατοῦμεν καὶ φοροῦμεν σάρκα· περικείμεθα ὁμολογῶ· οὐ
κατὰ σάρκα δὲ ζῶμεν· στρατείαν δὲ ὀνομάζει ταύτην ...
οα κει(μ) τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θ(ε)ῷ·
οα ἑρ(μ) ὁ σαρκικὸς τοιοῦτος· δόξα, δυναστεία, συνηγορία, δεινότης,
περιδρομαί, κολακεῖαι, ὑποκρίσεις· καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιούτοις
τοῖς ἐοικότα· τὰ δὲ ἡμέτερα οὐ τοιαῦτα φησὶν· ἀλλὰ δυνα-
τὰ τῷ θ(ε)ῷ· καὶ οὐκ εἶπε πνευματικά· τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἀντι-
τιθησιν· τοῦ θ(εο)ῦ· ὁμοίως ἐκεῖ λέγοι· οὐχ ἡμεῖς φησιν αὐτὰ
τοιαῦτα κατεσκευάσαμεν· ἀλλ' αὐτὸς ὁ θ(εό)ς· ὥσπερ γὰρ μα-
στιζόμενοι καὶ ἐλαυνόμενοι ἐκρατοῦμεν· λέγει· ὅτι πολλά τῶν
ὅπλων τοῦ κρατεῖν θαρρῶν· τί φοβοῦ δυνάμεως ἐστὶν· αὐ-
τὸς γὰρ ποιεῖ αὐτὰ ἰσχυρά· ὅπερ δὲ καὶ ἡμεῖς αὐτὰ περιεκείμε-
θα· ἀλλ' αὐτός ἐστιν ὁ διὰ τῶν ὅπλων ἡμῶν καὶ ἐνεργῶν·
οβ κει(μ) πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων· λογισμοὺς καθαιροῦντες
καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θ(εο)ῦ·
οβ ἑρ(μ) καὶ ἵνα μὴ ἀκούσας ὀχυρώματα αἰσθητόν τι νομίσῃς· ἐπά-
γει· τὸ λογισμοὺς καθαιροῦντες· διαμένει γὰρ τῇ προτέρᾳ
... τὴν ἔμφασιν ... ἑρμηνείας δὲ τὸ νοη-
τὸν τοῦ πολέμου, παραδηλοῖ· ὀχυρώματα δὲ λέγει· τὸν τῦφον
τὸν ἑλληνικὸν· καὶ τῶν σοφισμάτων καὶ τῶν συλλογισμά-
των τὴν ἰσχύν·
ογ κει(μ) καὶ αἰχμαλωτεύοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ χ(ριστο)ῦ·
ογ ἑρ(μ) ἔμφασιν καὶ περιφανῆ τὴν νίκην ποιεῖ· οὐ γὰρ λόγοις πο-
λεμοῦμεν φησὶν· ἀλλ' ἔργοις· προσλόγους·
οδ κει(μ) καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν· ὅταν
πληρωθῇ ἡ πρότερον ὑμῶν ἡ ὑπακοή·
οδ ἑρ(μ) ὑμᾶς μὲν γάρ φησιν ἀναμένομεν· ἵνα ὅταν διὰ τῆς παραινέ-
σεως καὶ τῆς ἀπειλῆς διορθωσόμεθα ὑμᾶς· καὶ ἐξ ἔργων ...

ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγ
γέλιον τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἁπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς
καὶ εἰς πάντας· καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν· ἐπιποθούν
των ὑμᾶς· διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ'
ὑμῖν· χάρις δὲ τῷ θεῷ· ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ:–

ξε ερ ἡ διακονία τῆς λειτουργίας· τουτέστιν ἡ φιλοτιμία τῶν χρημά
των· καὶ λειτουργία μὲν αὕτη· ἡ πνευματική· καὶ ἡ δι' αὐ
τῶν διακονία· οὐ μόνον τοῦτο κατορθοῖ, ὅτι τὰ ὑστερήματα
τῶν ἁγίων πληροῖ· καὶ διορθοῦται αὐτῶν τὴν πενίαν· ἀλλ'
ὅτι διὰ πολλῶν καὶ ὑπὲρ πολλῶν εὐποιΐαν χαριστήριαν ἀναπέμ
πεσθαι παρασκευάζει· τοῦτο γάρ ἐστι· τὸ ἀλλὰ καὶ περισσεύου
σα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν· ἐκεῖνοι γὰρ ἀποδεχόμενοι τὰ
χρήματα δοξάζουσι τὸν θεόν· ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας
ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον· ἵνα δὲ μὴ δόξῃ αὐτοὺς διὰ τοῦτο εὐ
χαριστοῦντας μόνον διὰ τὸ λαμβάνειν· ὁρᾶτε πῶς αὐτοὺς ὑψηλοὺς
ποιεῖ· δοξάζουσι φησίν· ὅτι οὕτως ὑποτεταγμένοι ἐστὲ
τῷ εὐαγγελίῳ· οὗ σημεῖον τοῦτό ἐστι· τὸ οὕτω διατιθέναι τοὺς ἀδελ
φούς· τοῦτο γὰρ τὸ εὐαγγέλιον ἐπιτάττει:–

ξς κει Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος· παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος
καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ·

ξς ερ ἀπαρτήσας τὸν περὶ τῆς ἐλεημοσύνης λόγον· ὡς ἔδει ἐπιτι
μητικὸν ἄρξασθαι λόγον· τοὺς ψευδαποστόλους ἐπιτιμώμε
νος διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικείας σφόδρα αὐτοὺς ἐν
τρέπειν βουλόμενος προαναφωνεῖ τὴν πραότητα καὶ
τὴν ἐπιείκειαν· ταύτῃ μείζονα ποιῶν τὴν κατηγορίαν:–

ξζ κει ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν· ἀπὼν δὲ θαρ
ρῶ εἰς ὑμᾶς·

ξζ ερ τοῦτό φησιν· ἀποσκώπτων ἐντυγχανόμενος τοὺς ψευδαποστόλους
τοὺς λέγοντας· ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ βαρεῖαι· ἡ δὲ παρουσία τοῦ
σώματος ἀσθενής· ὡς εἰ οὕτως· ὅτι κἂν μὲν ἔλεγον φθέγγομαι
ἀπουσίας· ἐκ τοῦ θαρρεῖν ὑμῶν φθέγγομαι:–

ξη κει δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ᾗ λογί
ζομαι τολμῆσαι ἐπί τινας·

ξη ερ δέομαι ὑμῶν φησίν· μὴ ἀναγκάσητε δεῖξαι· ὅτι καὶ παρὼν

ΠΕΡ καὶ γὰρ οἱ ψευδαπόστολοι [illegible] ὅτι [illegible]
[illegible] ἐστάλμεν. προφθάσαντες [illegible] τῆς γῆς ἀφικόμεθα. ἅμα δὲ καὶ
ἐνδείκνυσι [illegible] σωφροσύνην αὐτοῦ.

ΟΦ ΚΕΙ ἘΛΠΙΔΑ ΔΕ ἜΧΟΝΤΕΣ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ὙΜΩΝ ἘΝ ὙΜῖΝ ΜΕΓΑΛΥΝΘΗΝΑΙ ΚΑΤᾺ ΤΟΝ ΚΑΝΌΝΑ ἩΜΩΝ, ΕἸΣ ΠΕΡΙΣΣΕΙΑΝ ΕἸΣ ΤᾺ ὙΠΕΡΈΚΕΙΝΑ ὙΜΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΑΣΘΑΙ ΟΥΚ ΕΝ ΑΛΛΟΤΡΙΩ ΚΑΝΟΝΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΚΑΥΧΗΣΑΣΘΑΙ. Ὁ ΔΕ ΚΑΥΧΩΜΕΝΟΣ ΕΝ ΚΩ ΚΑΥΧΑΣΘΩ. ΟΥ ΓΑΡ Ὁ ΕΑΥΤΟΝ ΣΥΝΙΣΤΑΝΩΝ ἘΚΕΙΝΟΣ ἘΣΤΙΝ ΔΟΚΙΜΟΣ· ἈΛΛ' ὋΝ Ὁ ΚΣ ΣΥΝΙΣΤΗΣΙΝ:

ΙΕΡΕΜΙΟΥ

ΟΦ ΕΡ ἐλπίζω φησὶν ὑμῶν [illegible] γινομένων, ὅτι καὶ περαιτέρω [illegible] ὑμῶν ἐκταθήσεσθαι. προθυμούμεθα γὰρ καὶ περαιτέρω [illegible] κηρύξαι καὶ καυχᾶσθαι. οὐχ ὥσπερ [illegible] [illegible] ἕτεροι [illegible] καὶ καυχώμενοι [illegible] [illegible] τῆς οἰκουμένης [illegible] καὶ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] τὸ ἔργον [illegible] [illegible] ἐργασάμενοι. καὶ μάλιστα [illegible] οὐ καυχώμενοι [illegible] οὐδὲ ἑαυτοῖς λογιζόμενοι, ἀλλὰ τῷ θεῷ τὸ πᾶν. διὸ καὶ ἐπάγει· ὥστε ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

ΠΙ ΚΕΙ ὬΦΕΛΟΝ ἈΝΕΙΧΕΣΘΕ ΜΟΥ ΜΙΚΡῸΝ ΤΗ ἈΦΡΟΣΥΝΗ· ἈΛΛᾺ ΚΑῚ ἈΝΕΧΕ[ΣΘΕ]

ΠΕΡ μέλλων [illegible] οἱ [illegible] κέχρηται τῇ προθεραπείᾳ.

ΠΑ ΚΕΙ ΖΗΛΩ ΓᾺΡ ὙΜΑΣ ΘΥ ΖΗΛΩ· ἩΡΜΟΣΑΜΗΝ ΓᾺΡ ὙΜᾶΣ ἙΝῚ ἈΝΔΡΙ ΠΑΡΘΕΝΟΝ ἉΓΝΗΝ ΠΑΡΑΣΤΗΣΑΙ ΤΩ ΧΩ:

ΠΑ ΕΡ οὐκ [illegible] ὑμᾶς· ἀλλ' [illegible] τούτου σφοδρότερον [illegible] [illegible] ζηλοτυποῦσι γάρ φησι μάλιστα [illegible] σφοδρῶν [illegible] καὶ οὐκ [illegible] ἡ ζηλοτυπία [illegible] σφοδρᾶς φιλίας.

ΠΒ ΚΕΙ ΦΟΒΟΥΜΑΙ ΔῈ ΜΗΠΩΣ ὩΣ Ὁ ὈΦΙΣ ἘΞΗΠΑΤΗΣΕΝ ΕΥΑΝ· ἘΝ ΤΗ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ ΑΥΤΟΥ, ΦΘΑΡΗ ΤᾺ ΝΟΗΜΑΤΑ ὙΜΩΝ·

ΠΒ ΕΡ [illegible] γὰρ καὶ [illegible] ἀλλὰ καὶ [illegible] τὸ δὲ [illegible] οὔτε [illegible] οὔτε [illegible] οὐδὲ [illegible] οὔτε [illegible] καὶ [illegible] τῆς ἱστορίας [illegible]

μεν· καὶ ἀποφήσομεν. πῶς δὲ ἐκδικήσομεν παρακοῆς; τότε ἐκδική-
σομεν [illegible] τῶν μόνων. τῶν τὰ ἀμάρτια τῶν [illegible]
ἐπαγάγωμεν τὴν τιμωρίαν, ὅταν ὁλοκλήρους ἴδωμεν ὑ-
μᾶς ἀπαρτισθέντας τούτων. ὑπακούετε μὲν γάρ, καὶ νῦν οὐ
τελέως δέ. διὸ οὐκ εἶπεν, ὅταν ὑπακούσητε, ἀλλ' ὅταν πλη-
ρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΒΛΕΠΕΤΕ. ΕΙ ΤΙΣ ΠΕΠΟΙΘΕΝ ΕΑΥΤΩ Χ̅Υ̅
ΕΙΝΑΙ, ΤΟΥΤΟ ΛΟΓΙΖΕΣΘΩ ΠΑΛΙΝ ΑΦ' ΕΑΥΤΟΥ·

Οὐ μικρὸν τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ καὶ σφόδρα μέγα. [illegible] αὕτη τῶν(?)
γὰρ ἀνθρώπων ἡ κατηγορία. λέγει δέ, ὅτι ἀπὸ τῶν φαινο-
μένων δοκιμάζεται, ἀπὸ τῶν σαρκικῶν. τί δέ ἐστιν ἀπὸ τῶν σαρ-
κικῶν; εἴ τις πλουτεῖ, εἴ τις φυσιοῦται, εἴ τις πολλοὺς περι-
[illegible] κόλακας.

ΟΤΙ ΚΑΘΩΣ ΑΥΤΟΣ Χ̅Υ̅, ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ Χ̅Υ̅. ΕΑΝ ΤΕ ΓΑΡ ΚΑΙ ΠΕ-
ΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΤΙ ΚΑΥΧΗΣΩΜΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΗΜΩΝ.
ΗΣ ΕΔΩΚΕΝ Ο Κ̅Σ̅ ΗΜΙΝ·

Οὐκ οὖν [illegible] σφόδρα γενέσθαι φορτικός, ἀλλὰ καὶ
τὸ μικρὸν αὔξεται καὶ κορυφοῦται(?).

ΕΙΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΙΣ ΚΑΘΑΙΡΕΣΙΝ ΥΜΩΝ, ΟΥΚ ΑΙΣΧΥΝΘΗ-
ΣΟΜΑΙ· ΙΝΑ ΜΗ ΔΟΞΩ ΩΣ ΑΝ ΕΚΦΟΒΕΙΝ ΥΜΑΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟ-
Λ[illegible]· ΟΤΙ ΑΙ ΜΕΝ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΦΗΣΙΝ ΒΑΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΙΣΧΥΡΑΙ· Η
ΔΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΘΕΝΗΣ, ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗ-
ΜΕΝΟΣ. ΤΟΥΤΟ ΛΟΓΙΖΕΣΘΩ Ο ΤΟΙΟΥΤΟΣ, ΟΤΙ ΟΙΟΙ ΕΣΜΕΝ ΤΩ
ΛΟΓΩ ΔΙ' ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΑΠΟΝΤΕΣ, ΤΟΙΟΥΤΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝΤΕΣ ΤΩ ΕΡ-
ΓΩ. ΟΥ ΓΑΡ ΤΟΛΜΩΜΕΝ ΕΓΚΡΙΝΑΙ ΕΑΥΤΟΥΣ ΤΙΣΙΝ ΤΩΝ ΕΑΥ-
ΤΟΥΣ ΣΥΝΙΣΤΑΝΟΝΤΩΝ. ΑΛΛΑ ΑΥΤΟΙ ΕΝ ΕΑΥΤΟΙΣ ΕΑΥΤΟΥΣ
ΜΕΤΡΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΝΟΝΤΕΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΙΣ ΟΥ ΣΥΝΙΟΥΣΙΝ:

Ὁρᾷς [illegible] τὸν φθόνον.

ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΟΥΧ ΕΙΣ ΤΑ ΑΜΕΤΡΑ ΚΑΥΧΗΣΟΜΕΘΑ· ΑΛΛΑ ΚΑΤΑ ΤΟ
ΜΕΤΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΟΥ ΕΜΕΡΙΣΕΝ ΗΜΙΝ Ο Θ̅Σ̅ ΜΕΤΡΟΥ ΕΦΙ-
ΚΕΣΘΑΙ ΑΧΡΙ ΚΑΙ ΥΜΩΝ. ΟΥ ΓΑΡ ΩΣ ΜΗ ΕΦΙΚΝΟΥΜΕΝΟΙ ΕΙΣ
ΥΜΑΣ ΥΠΕΡΕΚΤΕΙΝΟΜΕΝ ΕΑΥΤΟΥΣ· ΑΧΡΙ ΓΑΡ ΚΑΙ ΥΜΩΝ Ε-
ΦΘΑΣΑΜΕΝ ΕΝ ΤΩ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩ ΤΟΥ Χ̅Υ̅· ΟΥΚ ΕΙΣ ΤΑ ΑΜΕΤΡΑ
ΚΑΥΧΩΜΕΝΟΙ ΕΝ ΑΛΛΟΤΡΙΟΙΣ ΤΟΠΟΙΣ:

ὑμῖν· ἀλλὰς ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν
ὑμῶν διακονίαν καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς οὐ
κατενάρκησα οὐδενός· τὸ γὰρ ὑστέρημά μου· προσανεπλή
ρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ μακεδονίαν· καὶ ἐν παντὶ
ἀβαρῆ ἐμαυτὸν ἐτήρησα καὶ τηρήσω:

πθ ερ ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν· ἐν μοχθηρίᾳ διηγοῦμαι καὶ πτωχείᾳ ἐσχάτῃ
παρ' ὑμῖν ὢν καὶ κηρύττων ὑμῖν τὸν λόγον· τοῦτο οὖν μοι ἔσχατον
κακόν· καὶ τοῦτο ἥμαρτον· ὅτι ἢ μόνην ἐμαυτὸν ἐπὶ ταῖς ὑμῶν
μὴ ὀφθῆναι θήσεσθαι· τοῦτο γὰρ αἰτοῦ τοῦτο θήσεσθαι ∻ +

ϙ κει ἔστιν ἀλήθεια χ(ριστο)ῦ ἐν ἐμοί·

ϙ ερ μὴ νομίσητε φησὶν ὅτι διὰ τοῦτο τὸ πορίζεσθαι ταῦτα· ἀλλὰ γὰρ φησὶν ἀληθῶς (marginal: ἐν ἐμοί :-)

ϙα κει ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασιν
τῆς ἀχαΐας· διὰ τί· ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς· ὁ θ(εὸ)ς οἶδεν· ὃ δὲ ποιῶ
καὶ ποιήσω ∻ +

ϙα ερ καύχησιν δὲ τὸ πρᾶγμα καλεῖ ∻ +

ϙβ κει ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν ἵνα
ἐν ᾧ καυχῶνται εὑρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς·

ϙβ ερ ἐπειδὴ γὰρ τοῦτο ἐσπούδαζον ἐκεῖνοι λαμβάνειν· τιμῶντες αὐτὸ
τοῦ ὠφελίμου χρήματος καὶ ταύτην ἀφαιρεῖν ἐσπούδαζεν ∻ +

ϙγ κει οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι· ἐργάται δόλιοι· μετασχη
ματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους χ(ριστο)ῦ· καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐ
τὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός·

ϙγ ερ διὰ τοῦτό φησιν ψευδαποστόλους καλεῖ· ὅτι τοιαῦται ὑποκρί
νονται πάντα· ἵνα ἀπατήσουσιν· ἐπειδὴ γὰρ ἴσασιν ὅτι πλέ
ρως οὐκ ἂν γένοιντο εὐπαράδεκτοι· τὸ πρόσωπον λαμβάνου
σιν τῆς ἀληθείας· ἵνα τὸ δρᾶμα τῆς ἀπάτης ὑποκρίνωνται·
καὶ χρήματα λαμβάνουσιν μὴ λαμβάνειν· ἵνα πλείονα λάβωσιν ∻ +

ϙδ κει οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται·

ϙδ ερ ἀλλόμορφον τὸν παρρησίαν ἔχοντα ἀλλόμορφον· ἐοίκασι γὰρ ἀλλό
μοις κόπους οὗτοι οἱ τοῦ διαβόλου ∻ +

ϙε κει ὡς διάκονοι δικαιοσύνης ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν·

ϙε ερ ὁ πρὸς ἡμᾶς ἐπεὶ φησὶν οἱ τὸ εὐαγγέλιον κηρύττοντες ∻ +

ϙϛ κει πάλιν λέγω· μή τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι·

ϙϛ ερ καὶ γὰρ ἤδη προδιορθώσατο ∻ +

πγ κει ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΛΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΝΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΝ:

πγ ερ δηλ. μυσιν ὡς ἀπὸ ἁπλοῦ καὶ ἀφελοῦς ψυχῆς καὶ τῆς πίστεως ·:· +

πδ κει ΕΙ ΜΕΝ ΓΑΡ Ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΑΛΛΟΝ ΙΝ ΚΗΡΥΤΤΗ ΟΝ ΟΥΚ ΕΚΗΡΥΞΑΜΕΝ:

πδ ερ δηλ. μυσιν ἐνταῦθα οὐχὶ κορινθίους ὄντας τοὺς ἀπατῶντας· ἀλλ᾽ ἔξωθεν προσφερομένους αὐτοῖς· τοῦτο δὲ φησίν· ἐπειδὴ ἐκόμπαζον ἐκεῖνοι ὡς ἀπὸ τῶν ἀποστόλων διδασκόντων· ὡς αὐτοὶ πλεῖόν τι φέροντες ἐν οἷς ἔλεγον· ἐπειδὴ οὖν πλείονα ᾔδει κομπάζειν τῇ ἔξωθεν σοφίᾳ ἀποχρησαμένους· τοῦτο φησίν· ὅτι εἰ μὲν ὑπέρ τι πλεῖον ἐλέγομεν οὗτοι καὶ ἕτερον ἐκήρυττον ἰν· ὃν μὴ ἐκηρύχθη ὑπὸ ἡμῶν· ἢ μᾶς δεῖ παρελείπαμεν· καλῶς ἂν ἠνείχεσθε· διὰ γὰρ τοῦτο προσέθηκεν ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα καὶ φασιν αὐτοὶ καθώς· τί τὸ πλέον· ὅσα γὰρ ἂν εἴπωσιν· οὐδὲν πλέον εὑρίσκουσιν ὧν ἡμεῖς ἐκηρύξαμεν ·:· +

πε κει Η ΠΝΕΥΜΑ ΕΤΕΡΟΝ ΛΑΜΒΑΝΕΤΕ Ο ΟΥΚ ΕΛΑΒΕΤΕ:

πε ερ τουτέστιν πλουσιωτέρους ὑμᾶς ποιῆσαι κατὰ τὴν χάριν ·:· +

πς κει Η ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΤΕΡΟΝ Ο ΟΥΚ ΕΔΕΞΑΣΘΕ. ΚΑΛΩΣ ΑΝΕΙΧΕΣΘΕ. ΛΟΓΙΖΟΜΑΙ ΓΑΡ ΜΗΔΕΝ ΥΣΤΕΡΗΚΕΝΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΛΙΑΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ:

πς ερ Οὐδὲ τοῦτο πάλιν τῆς κοινωνίας ἐκείνων ἐδέησε· οὐδὲν οὖν φησιν πλεῖον ἕτερον παρ᾽ αὐτῶν εὑρίσκεται· εἰ γὰρ ἰν κηρύσσουσιν ἐκηρύξαμεν· εἰ πνεῦμα ἕτερον παρ᾽ ἡμῶν· προσέθηκεν ὃ οὐκ ἐλάβετε· ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον παρ᾽ ἡμῶν· προσέθηκεν ὃ οὐκ ἐδέξασθε· διὰ πάντων δηλῶν ὅτι οὐκ ἀπολείπεσθε τῶν πλεόν τι λέγουσιν προσέχειν δεῖ· ἀλλ᾽ εἴ τι πλέον ἐλέγομεν ὃ μὴ ἐκηρύχθη καὶ παρ᾽ ἡμῶν παρελείφθη· εἰ δὲ οὐκ ἔστι· διὰ τοῦτο οὐδὲν παρ᾽ ἡμῶν ὑστέρηται· τί τοίνυν τοιαῦτα λέγοντας προσέχετε μοῦσαν σχήματι ·:· +

πζ κει ΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΗΣ ΤΩ ΛΟΓΩ ΑΛΛ ΟΥ ΤΗ ΓΝΩΣΕΙ:

πζ ερ Ἐπειδὴ μέγα ἐφρόνουν ἐκεῖνοι κομπάζοντες ἐπὶ τῇ σοφίᾳ ἑλληνικῇ· τοῦτο οὐ τίθησιν δηλῶν ὅτι οὐκ αἰσχύνεται τοῦτο· ἀλλὰ καὶ ἐγκαλλωπίζεται· οὐ μόνον γὰρ ἡγεῖται ἀξίαν λόγου τὴν ἔξω σοφίαν, ἀλλὰ καὶ μωρίαν ·:· +

πη κει ΑΛΛ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΦΑΝΕΡΩΘΕΝΤΕΣ ΕΝ ΠΑΣΙΝ ΕΙΣ ΥΜΑΣ:

πη ερ διαβάλλει τοὺς ψευδαποστόλους· ὡς ἐν πανουργίᾳ ὑβρίζοντας αὐτοὺς :-

πθ κει Η ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΕΠΟΙΗΣΑ ΕΜΑΥΤΟΝ ΤΑΠΕΙΝΩΝ ΙΝΑ ΥΜΕΙΣ ΥΨΩΘΗΤΕ ΟΤΙ ΔΩΡΕΑΝ ΤΟ ΤΟΥ ΘΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΥΗΓΓΕΛΙΣΑΜΗΝ

εἴρηκε· ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀφωρισμένου [illegible] μὴ
ἀτιμώσῃ κατὰ τὸν τυπτόμενον· καὶ τοῦτο τὸ ἔθος ἦν αὐτοῖς [illegible]
παρ' αὐτοῖς οὐκ ἔξεστι [illegible] τῷ νόμῳ :- +

κείμ. Τρὶς ἐραβδίσθην· ἅπαξ ἐλιθάσθην·
ἑρμ. καὶ τί τοῦτο πρὸς τὸ εὐαγγέλιον· ὅτι μικρὰς ὅλους [illegible] καὶ
διαπορτίους ἀποδημίας :- +

Τ κείμ. Τρὶς ἐναυάγησα·
Τ ἑρμ. μυστικῶς ἀναγόμενος κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· τρίτον ἐ-
ναυάγησα· τί γάρ φησιν· τρὶς ἐναυάγησα· νυχθήμερον ἐν τῷ
βυθῷ πεποίηκα· τρίτον γὰρ ἐναυάγησεν ἡ ἀνθρωπότης· ἅ-
παξ ἐν τῷ παραδείσῳ διὰ τῆς παραβάσεως· δεύτερον ἅπαξ
ἐν τῷ κατακλυσμῷ τῷ Νῶε· τρίτον· μετὰ τὸ δέξασθαι τὸν νόμον· πρὸς
τὴν [illegible] ἐξ ἐθνῶν [illegible]· ὅσοι οὖν [illegible] χάριν
χάριν ἡμῶν κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἀγνοοῦσι τὸ ἴδιον τοῦ σταυροῦ [illegible]
[illegible]· ἀσχημονοῦμεν· τὸν οὐρανὸν [illegible]
[illegible]· νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· [illegible] τὴν
πρὸ τοῦ Χριστοῦ παρουσίας· ἐν τῇ [illegible] διατριβῇ
ἡμέρα δὲ [illegible] τὴν μετὰ Χριστοῦ παρουσίαν· ἐν τῷ φωτισμῷ [illegible]
ματι διαγωγήν :- +

ϛ κείμ. Νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις·
ϛ ἑρμ. Οἱ μὲν φασίν· ὅτι ἐν μέσῳ πελάγει [illegible]· οἱ δέ· ὅτι μὴ ἐχόμενος
ἐν μέσῳ πελάγει· ἐν βυθῷ [illegible]· οὐ κόρος ἦν ἰδεῖν· ὅπερ καὶ ἀλη-
θέστερον· [illegible]· οὐδὲ θαυμαστὸν ἄξιον· οὐδὲ γὰρ μετὰ
ταῦτα [illegible] αὐτὸ τὸ θέλημα [illegible] :- +

ϛ κείμ. Κινδύνοις ποταμῶν· κινδύνοις λῃστῶν· κινδύνοις λῃσ-
τῶν· κινδύνοις ἐκ γένους· κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν· κινδύ-
νοις ἐν πόλει· κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ· κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ·
κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις·

ϛ ἑρμ. Ἵνα [illegible] γὰρ καὶ διαπορευθῇ [illegible] ποταμοῖς :- +

Γ κείμ. Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ· ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις· ἐν λιμῷ καὶ
δίψει· ἐν νηστείαις πολλάκις· ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χω-
ρὶς τῶν παρεκτός· ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν· ἡ
μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν· τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ
ἀσθενῶ· τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι·

ΕΙ ΔΕ ΜΗ ΓΕ ΚΑΝ ΩΣ ΑΦΡΟΝΑ ΔΕΞΑΣΘΕ ΜΕ·

[illegible]

ΙΝΑ ΚΑΓΩ ΜΙΚΡΟΝ ΤΙ ΚΑΥΧΗΣΩΜΑΙ· Ο ΛΑΛΩ, ΟΥ ΚΑΤΑ ΚΝ ΛΑΛΩ·
ΑΛΛ ΩΣ ΕΝ ΑΦΡΟΣΥΝΗ:

[illegible]

ΕΝ ΤΑΥΤΗ ΤΗ ΥΠΟΣΤΑΣΕΙ ΤΗΣ ΚΑΥΧΗΣΕΩΣ:

[illegible]

ΕΠΕΙ ΠΟΛΛΟΙ ΚΑΥΧΩΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ· ΚΑΓΩ ΚΑΥΧΗΣΩΜΑΙ· ΗΔΕΩΣ
ΓΑΡ ΑΝΕΧΕΣΘΑΙ ΤΩΝ ΑΦΡΟΝΩΝ ΦΡΟΝΙΜΟΙ ΟΝΤΕΣ· ΑΝΕΧΕΣΘΕ ΓΑΡ
ΕΙ ΤΙΣ ΥΜΑΣ ΚΑΤΑΔΟΥΛΟΙ· ΕΙ ΤΙΣ ΚΑΤΕΣΘΙΕΙ· ΕΙ ΤΙΣ ΛΑΜΒΑΝΕΙ
ΕΙ ΤΙΣ ΕΠΑΙΡΕΤΑΙ· ΕΙ ΤΙΣ ΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΥΜΑΣ ΔΑΙΡΕΙ·

[illegible]

ΚΑΤΑ ΑΤΙΜΙΑΝ ΛΕΓΩ·

[illegible]

ΩΣ ΟΤΙ ΗΜΕΙΣ ΗΣΘΕΝΗΣΑΜΕΝ· ΕΝ Ω Δ ΑΝ ΤΙΣ ΤΟΛΜΑ ΕΝ ΑΦΡΟΣΥΝΗ
ΛΕΓΩ· ΤΟΛΜΩ ΚΑΓΩ· ΕΒΡΑΙΟΙ ΕΙΣΙΝ· ΚΑΓΩ· ΙΣΡΑΗΛΙΤΑΙ ΕΙΣΙΝ·
ΚΑΓΩ· ΣΠΕΡΜΑ ΑΒΡΑΑΜ ΕΙΣΙΝ· ΚΑΓΩ· ΔΙΑΚΟΝΟΙ ΧΥ ΕΙΣΙΝ· ΠΑ
ΡΑΦΡΟΝΩΝ ΛΑΛΩ· ΥΠΕΡ ΕΓΩ· ΕΝ ΚΟΠΟΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣ· ΕΝ ΠΛΗ
ΓΑΙΣ ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΝΤΩΣ· ΕΝ ΦΥΛΑΚΑΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣ· ΕΝ ΘΑΝΑΤΟΙΣ
ΠΟΛΛΑΚΙΣ· ΥΠΟ ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΠΕΝΤΑΚΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ·

[illegible]

ΠΑΡΑ ΜΙΑΝ ΕΛΑΒΟΝ·

[illegible]

γὰρ ἐν πᾶσι κεχρῆσθαι αὐτοῦ, τοῦ το[illegible]
κείμενος· ὅ [illegible] τοιοῦτόν ἐστιν. οὐ κεχ[illegible]
μηνί· προχειρίσας τὸ κήρυγμα. κατα[illegible]
μαι· ἀλλὰ συνεχώρησεν τοῖς ἀντικειμένοις ἐπιτίθεσθαι
ἡμῖν· ἄγγελον τοίνυν σατᾶν ἐκάλεσε, ἀλέξανδρον τὸν χαλκέα·
ὑμέναιον καὶ φίλητον· τοὺς τὴν ἀνάστασιν λέγοντας ἤδη γε-
γονέναι· καὶ πάντας τοὺς ἀντικειμένους τῷ λόγῳ τοῦ κηρύγ-
ματος καὶ φιλονικοῦντας αὐτῷ καὶ πολεμοῦντας· καὶ ἐμ-
βάλλοντας εἰς δεσμωτήρια· ὥσπερ οὖν τοὺς [illegible] κατὰ
τοὺς ἰουδαίους· τοὺς ἐκείνους ζηλοῦντας· οὕτω καὶ ἄγγελον σα-
τᾶν ἀπὸ παντὸς τὸν ἀντιπίπτοντα τῷ κηρύγματι. τοῦτο οὖν
ἐδόθη μοι σκόλοψ φησίν ἵνα με κολαφίζῃ· οὐχ ὡς τοῦ θεοῦ τοὺς
τοιούτους ὁπλίζοντος μὴ γένοιτο· οὐδὲ κολάζοντος· οὐ
δὲ τιμωρουμένου τοῦ [illegible]. ἀλλὰ συγχωροῦντος· καὶ ἀφιέντος ἐν ἡ-
μέρᾳ κρίσεως ∴ +

ς κει(μενον) ὙΠΕΡ ΤΟΥΤΟΥ· ΤΡΕΙΣ ΤΟΝ ΚΝ ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑ· ἹΝΑ ἈΠΟΣΤῌ ἈΠ' ἘΜΟΥ·
ς ερ(μηνεία) καὶ τοῦτο· πολλῆς ταπεινοφροσύνης τὸ μὴ κρύψαι ∴ +
ζ κει(μενον) ΚΑΙ ΕἼΡΗΚΕΝ ΜΟΙ· ἈΡΚΕΙ ΣΟΙ Ἡ ΧΑΡΙΣ ΜΟΥ·
ζ ερ(μηνεία) τουτέστιν, ὅτι νεκροὺς ἐγείρεις καὶ τυφλοὺς θεραπεύεις·
καὶ τὰ ἄλλα τὰ τῶν σημείων ποιεῖς ∴ +
η κει(μενον) Ἡ ΓΑΡ ΔΥΝΑΜΙΣ ΜΟΥ ἘΝ ἈΣΘΕΝΕΙᾼ ΤΕΛΕΙΟΥΤΑΙ:
η ερ(μηνεία) ἐλαυνόμενοι γὰρ καὶ διωκόμενοι· πάντων περιγινόμεθα :–
θ κει(μενον) ἭΔΙΣΤΑ ΟΥΝ ΜΑΛΛΟΝ ΚΑΥΧΗΣΟΜΑΙ ἘΝ ΤΑΙΣ ἈΣΘΕΝΕΙΑΙΣ ΜΟΥ·
ἹΝΑ ἘΠΙΣΚΗΝΩΣῌ ἘΠ' ἘΜΕ Ἡ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΧΥ:
θ ερ(μηνεία) ἵνα γάρ· μὴ καταποθῶσιν, τὸν [illegible] ἀποστόλων ἐπὶ τοῖς ἐναν-
τίοις καυχομένων. καὶ τοῦτον ἐν διωγμοῖς δείκνυσιν· ὅτι
διὰ τούτων λαμπρότεροι γίνονται ∴ +
ι κει(μενον) ΔΙῸ ΕΥΔΟΚΩ· ἘΝ ἈΣΘΕΝΕΙΑΙΣ· ἘΝ ὝΒΡΕΣΙΝ· ἘΝ ἈΝΑΓΚΑΙΣ· ἘΝ
ΔΙΩΓΜΟΙΣ· ἘΝ ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΑΙΣ ὙΠΕΡ ΧΥ:
ι ερ(μηνεία) ἵνα μή τις νομίσῃ· σώματι τὴν ἀσθένειαν λέγειν αὐτόν· καὶ
καθ' ἕκαστον τὴν ἀσθένειαν διηγήσατο λέγων· ἐν ὕβρεσιν·
ἐν διωγμοῖς· ἐν ἀνάγκαις· ἐν στενοχωρίαις· ἰδοὺ ὁ πᾶς
αὐτὸν μὲν ἀποκαλύπτει· ὁ μέγας ἀπόστολος· σατανᾶν. καὶ οὐ
χ' ἄλγος· ὥς φασιν οἱ ληροῦντες· περὶ τὴν κεφαλὴν ἀλγ[illegible]

χᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενίας μου καυχήσομαι· ὁ θ(εὸ)ς καὶ πα-
τὴρ τοῦ κ(υρίο)υ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ οἶδεν· ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας,
ὅτι οὐ ψεύδομαι· ἐν δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης ἀρέτα,
τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με
θέλων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ
τοῦ τείχους· καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. καυχᾶσ-
θαι δεῖ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι δὲ εἰς ὀπτασίας καὶ
ἀποκαλύψεις κ(υρίο)υ:

Γ ερ(μηνεία) Τοῦτό φησιν· οὐχ ὅσον οὐδὲ γὰρ ἦν [illegible]· ἀλλ' ἵνα δείξῃ μεθ' [illegible]
[illegible] καυχήσεως [illegible]· ὃ λαμπρότερον αὐτὸν δείκνυσι
καὶ ἐπισημότερον· ταῦτα δέ φησιν [illegible] μόνος· [illegible]
ἐν τῷ σωφρονεῖν ἦν· ἀνὴρ γὰρ ὁ τοσαῦτα ἔχων τοιοῦτος· τί οὐκ ἂν
[illegible] ποιῶν·

Δ κει(μενον) Οἶδα ἄνθρωπον ἐν χ(ριστ)ῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώ-
ματι οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ θ(εὸ)ς οἶ-
δεν· ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ· καὶ
οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκ-
τὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα ὁ θ(εὸ)ς οἶδεν· ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν
παράδεισον· καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀν-
θρώπῳ λαλῆσαι· ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ
δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι· εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου·
ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι· οὐκ ἔσομαι ἄφρων. ἀλή-
θειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή τις, εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ
ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ· καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀπο-
καλύψεων ἵνα μή, ὑπεραίρωμαι· ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί:

Δ ερ(μηνεία) Πολλῶν οὖν οὐσῶν ἀποκαλύψεων μίαν ταύτην τίθησιν· ὅτι δὲ ἦ-
σαν πολλαί· αὐτὸς ἐπεξιὼν εἶπε· τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀπο-
καλύψεων· ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸν χρόνον
τίθησι· πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· ἵνα δείξῃ ὅτι οὐκ ἂν ὁ το-
σοῦτον κατασιγήσας χρόνον· νῦν ἂν ἐξεῖπεν· εἰ μὴ πολλὴν εἶ-
δε τὴν ἀνάγκην·

Ε κει(μενον) ἄγγελος σατὰν ἵνα με κολαφίζῃ· ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι:

Ε ερ(μηνεία) Σατὰν ὁ ἀντικείμενος λέγεται τῇ τῶν ἑβραίων φωνῇ· τοῦτο
γὰρ ἐπὶ σολομῶντος διηγουμένη φησὶν ἡ γραφή· οὐκ ἦν σα-

Τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτη-
σεν ὑμᾶς Τίτος· οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν·
οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν· πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογού-
μεθα· κατέναντι τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα
ἀγαπητοί· ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς· φοβοῦμαι γὰρ μήπως
ἐλθὼν· οὐχ οἵους θέλω εὕρω ὑμᾶς· κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ
ιγ ερ ἄρα ἔσχε τις τὸ ποθεῖν ὃ ἐγὼ μὲν οὐκ ἐκτησάμην· οὐδὲ ἐμαυτὸν
μόνον ἀλλ' οὐδὲ τῶν παρ' ἐμοῦ ἐκπεμφθέντων τοὺς ὑπ' ἐμοῦ ἀποσταλέντας
τοῖς ἰδίοις προσώποις αἰτῆσαί τι παρ' ὑμῶν· καὶ διὰ τὸ ἐκείνους
τοὺς ἔργῳ ἐδεξάμην· τοῦ δοκεῖν με κλέπτειν· ἐξαιρῶ ἐμαυτόν τι τῶν
ἀλλ' οὐδὲ τούτων ἔσχε τις ἀφορμήν· καὶ μαρτυρεῖτε ὑμεῖς· τῷ αὐτῷ
γὰρ πνεύματι ἐνεργῇ ἡ αὐτὴ προαίρεσις· ἡ αὐτὴ διακονία
τῆς χάριτος· ὅτι ὁμοίαν ἡμῖν τὸ πνεῦμα ἀποδοκιμάσαν ἐχαρίσατο·
ιδ κει μήπως ἔρεις· ζῆλοι· θυμοί· ἐριθεῖαι· καταλαλιαί· ψιθυρισμοί·
φυσιώσεις· ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν παρελθόντα με ταπει-
νώσει ὁ θεός μου πρὸς ὑμᾶς·
ιδ ερ Ὃ πρόσθεν ἐμέμψατο θέλων· τὸ κατὰ τὴν φύσιν συντονώ-
τερον τίθησιν· καὶ ἑαυτοῦ γὰρ ἀπολογούμενος οὐ μὴν ἵνα δόξῃ
προηγουμένως τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖν· τὸ κοινὸν λέγει πρότερον· πάν-
τα γὰρ πάντων αἴτια· ἀπονοίας καὶ ... ἐκείνων τῶν αἱ διαφοραί· αἱ κα-
τηγορίαι· αἱ διαφοραί ...
ιε κει καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετα-
νοησάντων· ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ· καὶ πορνείᾳ· καὶ ἀσελγείᾳ ᾗ ἔπραξαν·
ιε ερ οὐκ ἁπλῶς εἶπε πάντας ἁμαρτάνοντας· καὶ οὐδὲ τούτους ποιεῖ φανερούς·
διδοὺς ῥᾳδίαν αὐτοῖς τὴν πρὸς τὴν μετάνοιαν ἐπάνοδον·
ις κει ἰδοὺ τοῦτο τρίτον ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς·
ις δείκνυσιν πολλὴν μὲν ἔχοντα παρρησίαν ἑαυτὸν ὄντα καὶ σφοδρό-
τερον ὄντα ἤδη καὶ μέλλειν ἐν ταῖς τιμωρίαις·
ιζ κει ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων· καὶ τριῶν· σταθήσεται Δευτερονομίου
πᾶν ῥῆμα· προείρηκα καὶ προλέγω· ὡς παρὼν τὸ δεύτερον
καὶ ἀπὼν· νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσιν· καὶ τοῖς λοιποῖς
ιζ ερ ἀντὶ μαρτύρων τὰς παρουσίας αὐτοῦ τίθησιν· καὶ τὰς παρ-
αινέσεις· ἅπαξ φησὶν εἶπον καὶ δεύτερον· ὅτι παραγενόμε-
νος· καὶ νῦν διὰ γραμμάτων· κἂν μὴ ἀκούσητε ὁ ...

ι κει(μενον) ὅταν γὰρ ἀσθενῶ· τότε δυνατός εἰμι·

ερ(μηνεία) ἐν ὕβρεσι γὰρ θλίψεσιν· ἔστι καὶ παράκλησις· καὶ ἐν θλίψει παράκλη-
σις· ἔστι καὶ χάρις· ὅτε γοῦν τὸ κατὰ τὸ μυστήριον ἐπεσπεύσθη· τότε
θαυμαστὸν ποιήσεως ἔργον· ὅτε ἐμαυτὸν ἀνάγκῃ ὑπέβαλον· καὶ τὰ κατὰ τὴν ναυ-
κάρου ἐξῆλθε χώραν· τότε μάλιστα ἐδοξάσθη· ὅτε τὸ κατὰ τὸ δε-
σμωτήριον [illegible] τότε καὶ τοῦ δικαστοῦ περιεγένετο·:·

ια κει(μενον) Γέγονα ἄφρων· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ'
ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα, τῶν ὑπερλίαν ἀπο-
στόλων· εἰ καὶ οὐδέν εἰμι· τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου
κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ σημείοις τε καὶ
τέρασιν· καὶ δυνάμεσιν· τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ
τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας· εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ· οὐ κατενάρ-
κησα ὑμῶν·

ια ερ(μηνεία) καυχώμενος ἀπαρτίσας δὲ τὸν περὶ τῶν οἰκείων ἀγώνων λό-
γον· οὐκ ἔστη μέχρι τούτου· ἀλλ' ἀπολογεῖται πάλιν· καὶ συγγνώ-
μην ὑπὲρ τῶν εἰρημένων αἰτεῖ· ἠναγκάσατε γάρ φησί με ἀναγκά-
σαντες· ἦν μὲν γὰρ καυχώμενος· καὶ ἐπεί μοι μὴ μετὰ τῆς ὑμετέρας
τοῦ τοιούτου ἐπεί μοι πλάνης· οὐ καλοῦντος προήχθην πρὸς
τούτους ἐμαυτὸν ἀναγαγεῖν τοὺς λόγους· ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος κλῆρον
ἐκκλησίαν διεφθείρον πρὸς τὸ συμφέρον ὑμῖν μόρφων· ἠναγ-
κάσθην ἄφρων γενέσθαι·:·+

ιβ κει(μενον) Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην· ἰδοὺ τρίτον
τοῦτο ἑτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· καὶ οὐ κατα-
ναρκήσω· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν· ἀλλ' ὑμᾶς· οὐ γὰρ
ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν· ἀλλ' οἱ
γονεῖς τοῖς τέκνοις· ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω· καὶ
ἐκδαπανηθήσομαι· ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ
περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶ· ἧττον ἀγαπῶμαι·

ιβ ερ(μηνεία) ἐγκώμιον ἑαυτοῦ τίθησιν· πρὸς τὸν ἀδικίαν αὐτοῖς καλεῖ ἐγκωμιά-
ζουσιν· τὸ μὴ καταδέξασθαι τὸν ἀπόστολον· [illegible]
[illegible] τὸ μὴ δεδαπανῆσθαι· [illegible]·+

ιγ κει(μενον) Ἔστω δέ· ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρχων
πανοῦργος δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον· μή τινα ὧν ἀπέσταλκα
πρὸς ὑμᾶς· δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς· παρεκάλεσα

κα ερ τοῦτ᾽ ἔστιν ἐπιδειξόμεθα· ἐλαυνόμεθα καὶ τὰ ἔσχατα πάσχομεν· +

τοῦτ᾽ ἔστιν διὰ τὸ κήρυγμα καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν πίστιν· +

κβ κει εὐχόμεθα δὲ πρὸς τὸν θ(εὸ)ν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν· οὐ
χ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν· ἀλλ᾽ ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε·

κβ ερ παρακαλοῦμεν τὸν θ(εὸ)ν φησὶν μηδὲν ὑμᾶς εὑρεθῆναι ἀδιόρθωτον· μᾶλλον δὲ οὐ
τοῦτο μόνον· ἀλλὰ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἁμαρτάνειν. ἂν γὰρ μείνητε ἀμε
τανόητα ἁμαρτάνοντες· ἀνάγκη ὑμᾶς κολάζειν· καὶ δοῦναι
δοκιμὴν τῆς δυνάμεως· ὃ καὶ ἐποίησεν ἐπὶ Σαπφείρας· καὶ τοῦ
μάγου Ἐλύμα· ἀλλ᾽ οὐκ εὐχόμεθα τοῦτο φησίν· ἀλλὰ τοὐναντίον
ἵνα μηδεὶς ὑμῶν ἁμαρτήσῃ· μὴ δὲ ἡμεῖς ὡς ἀδόκιμοι φανῶμεν·
τοῦτ᾽ ἔστιν· ἵνα μὴ οὕτω τὴν δοκιμὴν ἐπιδειξόμεθα τῆς δυνά
μεως τῆς ἐν ἡμῖν διὰ τοῦ κολάζειν ὑμᾶς· καὶ τιμωρεῖσθαι ἁ
μαρτάνοντας· καὶ ἀξιοπίστους ὄντας· ἀλλ᾽ ἵνα ὑμεῖς τὸ κα
λὸν ποιῆτε· τοῦτο γὰρ εὐχόμεθα ἀσφαλεῖς ὄντας ὑμᾶς ὁρᾶν· +

κγ κει ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν·

κγ ερ οὐκ ἐπιδειξάμενοι ὑμῖν τὴν τιμωρητικὴν δύναμιν· καὶ οὐ
κατὰ τοῦτο ἀδόκιμοι· ἀλλ᾽ ὡς ἀδόκιμοι· οὐ γὰρ ἔμελλεν εἶναι ἀδό
κιμος εἰ καὶ μὴ ἐκόλαζεν· +

κδ κει οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας·

κδ ερ ἡ τοῦ πράγματός φησιν ἀπαιτεῖ φύσις τοῦτο ποιοῦμεν·
ἂν γὰρ ἴδωμεν ὑμᾶς εὐδοκιμοῦντας διὰ τῆς μετανοίας·
οὐ δυνάμεθα κολάσαι λοιπόν· +

κε κει ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· χαίρομεν γὰρ

κε ερ ὅταν νομιζόμεθα ἀσθενεῖς· οὐχ ὅταν ὦμεν ἀσθενεῖς· +

κς κει ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν· ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε· τοῦτο καὶ εὐχό
μεθα τὴν ὑμῶν κατάρτισιν· διὰ τοῦτο ἀπὼν ταῦτα γράφω·
ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ κ(ύριο)ς ἔδωκέ μοι·

κς ερ τοῦτ᾽ ἔστιν· δόκιμοι καὶ ἐνάρετοι· +

κζ κει εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν· λοιπὸν ἀδελφοὶ χαίρετε·

κζ ερ δέδωκεν ὥστε ποιοῦν οἰκοδομὴν τῇ ἐξουσίᾳ· ὅθεν οὐ θέλομεν χρήσασθαι τιμωρίᾳ·

κη κει καταρτίζεσθε·

κη ερ τέλειοι γίνεσθαι φησίν· πληροῦντες τὰ λείποντα· +

κθ κει παρακαλεῖσθε· τὸ αὐτὸ φρονεῖτε· εἰρηνεύετε· καὶ ὁ θ(εὸ)ς τῆς
ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ᾽ ὑμῶν· ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἁγί

θυμου γεγονότα [illegible] ἀνάγκη μοι [illegible]
τὰ [illegible] καὶ [illegible] τιμωρίαν:~

ἐπὶ κει(μένου) ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι·

ἑρ(μηνεία) ἵνα μὴ [illegible] ὁ ῥαθύμως. καὶ τοῦ
τόθ' [illegible] φείσομαι:~

ἐπὶ κει(μένου) ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χ(ριστο)ῦ· ὃς εἰς
ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν·

ἑρ(μηνεία) τοῦτο πρὸς ἐκείνους κωμῳδοῦντας αὐτὸν καὶ χλευάζοντας καὶ
λέγοντας· ἡ παρουσία ἀσθενὴς καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἀλλὰ τοῦ λαλοῦντος [illegible]
[illegible]:~

ἐπὶ κει(μένου) καὶ γὰρ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως θ(εο)ῦ·

ἑρ(μηνεία) τρία σημαίνει τὸ τῆς ἀσθενείας ὄνομα. καὶ γὰρ ἀσθένεια
λέγεται ἡ τοῦ σώματος ἀρρωστία. κατὰ τὸ σημαινόμενον ἡ τοῦ
Λαζάρου [illegible] ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. καὶ πάλιν ἀσθένεια τὸ μὴ
[illegible] τῇ πίστει. κατὰ [illegible]
[illegible] τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε μὴ εἰς
διακρίσεις διαλογισμῶν. καὶ πάλιν κατὰ τὸν τρίτον τρόπον
ἀσθένεια οἱ διωγμοὶ καὶ [illegible] καὶ τοῦτο πάλιν [illegible]
τοῦ Παύλου [illegible] ὑπὲρ τούτου [illegible] παρεκά-
λεσα. καὶ [illegible] ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν
ἀσθενείᾳ τελειοῦται. κατὰ τοῦτον [illegible] τὸν τρίτον τρόπον. τὸ τῆς
ἀσθενείας [illegible] ὄνομα [illegible] ὅτι [illegible] καὶ ἐσταυρώθη καὶ
[illegible]
[illegible] ἡ δύναμις [illegible] θ(εο)ῦ [illegible] οἰκονομίαν [illegible]:~

ἐπὶ κει(μένου) καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ ἀλλὰ ζήσομεν σὺν
αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θ(εο)ῦ εἰς ὑμᾶς. ἑαυτοὺς πειράζετε
εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσ-
κετε ἑαυτοὺς ὅτι Χ(ριστὸ)ς ἐν ὑμῖν ἐστιν. εἰ μήτι ἄρα ἀδόκι-
μοι ἐστέ. ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν
ἀδόκιμοι:~

γ' κει(μενον) Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί·

γ' ερ(μηνεία) Πρὸς ἐκείνους γὰρ [illegible] ἐκείνους· ὅτι οὐ μόνος Παῦλος ἐστίν· οἱ δὲ ἀπόστολοι πολλοί· διὸ τὸ πλῆθος ἐπισυγγράφειν σὺν αὐτῷ· καὶ οὐχ ὥσπερ ἐν ἑτέραις ἐστὶ Παῦλος μόνον· ἢ Παῦλος καὶ Τιμόθεος· ἢ καὶ Σιλουανός :· +

δ' κει Ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας·

δ' ερ Δείκνυσιν τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἐπιστολῆς· ὅτι οὐ μία κινδυνεύουσα ἐκκλησία· ἤγειρεν αὐτοῦ τὴν τοσαύτην σπουδήν· ἀλλὰ πλῆθος ἐκκλησιῶν :· +

ε' κει Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θ(εο)ῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς καὶ κ(υρίο)υ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ·

ε' ερ Πανταχοῦ μὲν τοῦτο τίθησιν· μάλιστα δὲ Γαλάταις· [illegible] ὡς ἐκπεσοῦσι τῆς χάριτος κινδυνεύουσιν [illegible]

ς' κει Τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν·

ς' ερ Μυρίοις φησὶ περιπεπαρμένοι κακοῖς· καὶ τῆς ἐσχάτης ἦμεν ὑπεύθυνοι κολάσεως· καὶ ὁ μὲν νόμος· οὐ μόνον οὐκ ἀπήλλαξεν· ἀλλὰ καὶ κατεδίκασεν· τὸ μὲν ἁμάρτημα φανερὸν καταστήσας· ἐλευθερῶσαι δὲ οὐκ ἰσχύων· οὐδὲ παῦσαι τοῦ θ(εο)ῦ τὴν ὀργήν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ τὸ ἀδύνατον δυνατὸν ἐποίησεν· τὰς ἁμαρτίας λύσας· καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐν τάξει φίλων καταστήσας :· +

ζ' κει Ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος·

ζ' ερ Οὐ τὸν χρόνον φησὶν· ἀλλὰ τὴν παροῦσαν ζωὴν πονηρὰν ἐκάλεσεν·

※ ι' κει Τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ· κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θ(εο)ῦ καὶ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:

※ ερ Τὰς πράξεις [illegible] πονηράς· τὴν προαίρεσιν τὴν διεστραμμένην·

η' κει Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι χ(ριστο)ῦ:

η' ερ Τουτέστι φησίν· τὴν πολλὴν ἔκπληξιν ἐνέφηνεν· ὅτι τοσοῦτον τῆς χάριτος διδαχθέντες μυστήριον· ὡς δύνασθαι καὶ ἑτέρους διδάσκαλοι γίνεσθαι· οὕτω ταχέως οὕτω τοῖς ἀπατοῦσι πείθονται :· +

θ' κει Εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο·

θ' ερ Ὥσπερ γὰρ ὁ Πέτρος φησίν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἕτερον ὄνομα ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις· ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς :·

ι' κει Εἰ μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μετα

φιλήματι. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. ἡ χάρις τοῦ
κυ ιυ χυ· καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θυ· καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνς· με-
τὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

κε΄ ερμ. τοῦτό φησιν· ὅπως μὴ ὦσιν [illegible] ψιθυρισμοὶ καὶ μεγάλοι οἱ θόρυβοι·

ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας· διὰ τοῦ Λου-
κᾶ καὶ Τίτου πρὸς Κορινθίους β΄ στίχοι ἑξακόσιοι δώδεκα·

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

α΄ κεφ. Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου·
ἀλλὰ διὰ ιυ χυ καὶ θυ πρς:

α΄ ερμ. Οἱ ἐξ Ἰουδαίων πιστεύσαντες ὁμοῦ μὲν τῇ προλήψει τοῦ Ἰου-
δαϊσμοῦ κατεχόμενοι· ὁμοῦ δὲ κενοδοξίᾳ μεθυόμενοι· καὶ βου-
λόμενοι διδασκάλων ἀξίωμα ἑαυτοῖς περιθεῖναι, ἐλθόν-
τες πρὸς Γαλατῶν ἔθνος· ἐδίδασκον ὅτι δεῖ περιτέμνεσθαι·
καὶ σάββατα καὶ νεομηνίας τηρεῖν· καὶ μὴ ἀνέχεσθαι Παύλου
ταῦτα ἀναιροῦντος· οἱ γὰρ περὶ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάν-
νην φησίν· ταῦτα οὐ κωλύουσιν· οἱ πρῶτοι τῶν ἀποστόλων· οὗ-
τος μὲν γὰρ ἐχθὲς καὶ σήμερον ἐφάνη· ἐκεῖνοι δὲ πρῶτοι τοῦ πε-
ρὶ Πέτρον· καὶ οὗτος μὲν μαθητὴς τῶν ἀποστόλων· ἐκεῖνοι δὲ
τοῦ χυ· καὶ οὗτος μόνος· ἐκεῖνοι δὲ πολλοί· καὶ στῦλοι τῆς ἐκκλησί-
ας· ὑφ' οὗ μὲν πρὸς [illegible] ἔθνος ὁλόκληρον· καὶ παρ' ὀλί-
γον τῆς Γαλατῶν ἀναφθῆσαν ἐκκλησίας· γράφει τὴν ἐπιστολήν·
πρὸς ἅπαντα ταῦτα ἀπολογούμενος· καὶ ἐν προοιμίοις εὐ-
θέως πρὸς ἐκείνους ἅπαντα τίθησιν· ὁ διαρρήγνυσι τὸ αὐτοῦ τὴν ὑπό-
ληψιν ἐκείνων· ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ χυ· οὗτος δὲ τῶν ἀποστόλων γέ-
γονε μαθητής ∴ +

β΄ κεφ. τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·

β΄ ερμ. διατί φησιν· οὐ κατὰ πρόσωπον θεοῦ πρόσωπον ἤρξατο ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
τοῦ πάθους· ὅτι ἐπειδὴ ἔμελλον αὐτῷ μαρίσθαι· ὡς ἀποστάντι
τοῦ νόμου· ἐπειδὴ στασιάζον πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ πράγματος μέ-
μνηται δι' οὗ πᾶσαν ἐκείνην ἀπῆλθε τοῦ νόμου τὴν χρείαν· λέγω δὲ τὴν
ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τὴν ἀναστάσεως αἰτίαν γενομένην ἀνάστασιν
σωτηρίαν ∴ +

ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ ἰουδαϊσμῷ·
ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θ(εο)ῦ καὶ ἐπόρ-
θουν αὐτήν. καὶ προέκοπτον ἐν τῷ ἰουδαϊσμῷ· ὑπὲρ πολ-
λοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. περισσοτέρως ζηλωτὴς
ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων· ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ

ιε ερ. ὅτι μὲν τὸ κατασκευαζόμενον ὅλον ἀπόδειξις τοῦ μὴ παρ' ἀνθρώ-
που παρα(λαβεῖν) αὐτὸν τὸ μυστήριον. ἡ γὰρ τοσαύτη ἀθρόως γενο-
μένη μεταβολή· οὐκ ἂν δι' ἀνθρώπου ἠδύνατο γίνεσθαι. ἡ γὰρ
ἐξ ἀνθρώπων διδασκαλία· κατὰ μικρὸν ἐπὶ προκόπτουσα
δὲ καὶ ἄλλων τινὰ μανθάνουσαν κατασκευάζει. ἦν μὲν γὰρ
αὐτοὺς διδάσκ(ειν)· μὴ παρ' ... παρομιλεῖ. εἰ γὰρ ὁ τοσαύτην
φησὶν ... οὐδὲν ὄντα τὸν ὅμως ἐν ... ἀμένος. ταῦτ' οὖν μόνου ἀφ' ...
... τὴν ... σωτηρίαν. εὔδηλον, ...
τὸν μόνον μὴ ... καταφρονεῖ ... τὸν ... ἄν ...
μον. οἱ ... προσδραμεῖν ... οὐκ ὀφείλουσι διὰ
... τὸ μὴ δυνάμενον ... τοῦ ... ∴ †

ιϛ κει. ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ
τῆς χάριτος αὐτοῦ. ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐ-
μοί· ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ∴ †

ιϛ ερ. ... ἀπὸ κοιλίας ... ἐκ ... τὴν ἄνωθεν ... ὅτι ...
... τοῦτο δὲ τὸ ἄνωθεν αὐτὸς ἐν ...
... ἵνα ... ἐμοὶ πρῶτον ἐνδείξηται Χ(ριστὸ)ς τὴν ...
... μακροθυμίαν αὐτοῦ. ... τοῖς μέλλουσι ...
... αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον ∴ †

ιζ κει. εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι· οὐδὲ ἀνῆλ-
θον εἰς ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους· ἀλλὰ ἀπῆλ-
θον εἰς ἀραβίαν καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς δαμασκόν·

ιζ ερ. πάντων κατασκευαστικόν. τὸ μὴ παρ' ἀνθρώπων αὐτὸν τὴν τοῦ
Χ(ριστο)ῦ διδασκαλίαν μεμαθηκέναι· πῶς γὰρ καὶ ... ἀνθρώ-
ποις ἀνατίθεσθαι ὅτι ἦσαν ... διδασκαλίας ἠξιωμένος :-

ιη κει. ἔπειτα μετὰ τρία ἔτη· ἀνῆλθον εἰς ἱεροσόλυμα ἱστορῆ-
σαι πέτρον. καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέν-
τε. ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον· εἰ μὴ ἰάκω-
βον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κ(υρίο)υ· ἃ δὲ γράφω ὑμῖν ἰδοὺ ἐνώπιον

στρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χυ.
ιᵐ ερ. Ὥστε τὸ παρὰ ... οὐδὲ δοκοῦσι ... εὐαγγελ... ἵνα
δείξῃ καταστατικὸς(?) μόνης τοῦ πράγματος ὤν ∴
ιαᵐ κει. ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΑΝ ΗΜΕΙΣ. Η ΑΓΓΕΛΟΣ ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ ΥΜΙΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΖΕΤΑΙ
ΠΑΡ Ο ΕΥΗΓΓΕΛΙΣΑΜΕΘΑ ΥΜΙΝ. ΑΝΑΘΕΜΑ ΕΣΤΩ. ΩΣ ΠΡΟΕΙΡΗ
ΚΑΜΕΝ ΚΑΙ ΑΡΤΙ ΠΑΛΙΝ ΛΕΓΩ. ΕΙ ΤΙΣ ΥΜΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΖΕΤΑΙ ΠΑ
Ρ Ο ΠΑΡΕΛΑΒΕΤΑΙ. ΑΝΑΘΕΜΑ ΕΣΤΩ.
ιαᵐ ερ. Ὅρα σύνεσιν ἀποστολικήν. ἵνα γὰρ μὴ λέγωσιν ὅτι κενοδοξίας
ἕνεκεν τὰ ἴδια συνίστησι δόγματα. καὶ ἑαυτὸν ἀναθεματί
ζει. ἐπειδὴ δὲ καὶ εἰς τὰ ἀξιώματα κατέφυγον Ἰακώβου καὶ Ἰωάν
νου. διὰ τοῦτο καὶ ἀγγέλων ἐμνημόνευσε. μὴ γάρ μοι Ἰάκωβον καὶ Ἰωάν
νην. κἂν γὰρ τῶν πρώτων ἀγγέλων. ἐπὶ σφῆς(?) φησὶ διαφθεί
ρων τὸ κήρυγμα. ἀνάθεμα ἔστω ∴
ιβᵐ κει. ΑΡΤΙ ΓΑΡ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΕΙΘΩ Η ΤΟΝ ΘΝ.
ιβᵐ ερ. Καὶ ὑμᾶς εἰ ἠπατῶμεν φησί, ταῦτα λέγοντες. μὴ καὶ τὸν θν παραλο
γίσασθαι δυνάμεθα(?) τὸν τὰ ἀπόρρητα τῆς διανοίας εἰδότα. καὶ
... καὶ ... ἀρέσκειν ∴
ιγᵐ κει. ΕΙ ΕΤΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΗΡΕΣΚΟΝ. ΧΥ ΔΟΥΛΟΣ ΟΥΚ ΑΝ ΗΜΗΝ. ΓΝΩΡΙΖΩ
ΓΑΡ ΥΜΙΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΘΕΝ ΥΠ ΕΜΟΥ.
ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΚΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ.
ιγᵐ ερ. Ἢ θέλομεν ἀνθρώποις ἀρέσκειν φησίν. εἰ μετὰ Ἰουδαίων ἤμην. καὶ
τὴν ἐκκλησίαν ἐπόρθουν. ὁ τοίνυν καὶ ἔθνους ὁλοκλήρου. καὶ συγγε
καὶ δόξης καταφρονήσας. καὶ ἀντηλλαξάμενος διωγμούς. καὶ
νόμους. καὶ θανάτους καθημερινούς. εὔδηλον ὅτι. καὶ ταῦτα
ἀνθρώπων. οὐ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐπιζητεῖ δόξαν λέγω.
τοῦτο δὲ φησίν. ... καὶ τὸν πρότερον αὐτοῦ βίον
... ἵνα οὖν μὴ νομίσωσιν ὅτι αὐτοῖς ἀπολογούμενος. τοῦτο
... καὶ ... φησὶν ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ∴
ιδᵐ κει. ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΕΓΩ ΠΑΡΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΠΑΡΕΛΑΒΟΝ ΑΥΤΟ. ΟΥΔΕ ΕΔΙΔΑΧ
ΘΗΝ. ΑΛΛΑ ΔΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ ΙΥ ΧΥ.
ιδᵐ ερ. Ὁρᾷς πῶς καὶ κατὰ τὸ διϊσχυρίζεσθαι. ὅτι οὐ γέγονε μαθητής.
... ἀναγκαζόμενος. περιττὸν εἶναι ... μόνον.
... ὅτι τοῦ χυ γέγονε μαθητής. Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάν
νης ... οὗτος δὲ μαθητῶν ... μαθητής καὶ
... τοῦ προσέχειν ∴

κειμ. ἨΚΟΥϹΑΤΕ ΓΑΡ ΤΗΝ ἘΜΗΝ ἈΝΑϹΤΡΟΦΗΝ ΠΟΤΕ ἘΝ ΤΩ ἸΟΥΔΑΙϹΜΩ·
ὍΤΙ ΚΑΘ ὙΠΕΡΒΟΛΗΝ ἘΔΙΩΚΟΝ ΤΗΝ ἘΚΚΛΗϹΙΑΝ ΤΟΥ Θ̅Υ̅ ΚΑΙ ἘΠΟΡ
ΘΟΥΝ ΑΥΤΗΝ· ΚΑΙ ΠΡΟΕΚΟΠΤΟΝ ἘΝ ΤΩ ἸΟΥΔΑΙϹΜΩ· ὙΠΕΡ ΠΟΛ
ΛΟΥϹ ϹΥΝΗΛΙΚΙΩΤΑϹ ἘΝ ΤΩ ΓΕΝΕΙ ΜΟΥ· ΠΕΡΙϹϹΟΤΕΡΩϹ ΖΗΛΩΤΗϹ
ὙΠΑΡΧΩΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΚΩΝ ΜΟΥ ΠΑΡΑΔΟϹΕΩΝ· ὍΤΕ ΔΕ ΕὐΔΟΚΗϹΕΝ ὁ θ̅ς̅·
ιε ἑρμ. ὅτι μὲν τὸ κατασκευαζόμενον ὅλον ἀπόδειξις τοῦ μὴ παρὰ ἀνθρώ
που παρειληφέναι αὐτὸν τὸ μυστήριον. ὁ γὰρ τοσαύτῃ ἀθρόως γενό
μενος μεταβολῇ· οὐκ ἂν δι' ἀνθρώπου ἠδύνατο γίνεσθαι. ὁ γὰρ
ἐξ ἀνθρώπων διδασκαλία· καὶ τὸ μὴ γνῶναι [illegible]
[illegible] καὶ ἄλλων τινὰ μανθάνουσαν κατασκευήν· [illegible]
αὐτοῦ διδασκαλίᾳ· μὴ παρὰ [illegible]· ὁ γὰρ ὁ τοσαύτην
φιλονεικίαν ἐν τῷ νόμῳ ἐνδειξάμενος· τὸ τοῦ νόμου ἀφεὶς
[illegible] σωτηρίαν. εὔδηλον ὡς [illegible]
τὸν νόμον μὴ [illegible] κατα [illegible]
μον. οἱ τῇ πίστει προσδεδραμηκότες. οὐκ [illegible]
[illegible] τὸν μὴ δυνάμενον τελειοῦν :· +
ιϛ κειμ. ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ
ΤΗϹ ΧΑΡΙΤΟϹ ΑΥΤΟΥ· ἈΠΟΚΑΛΥΨΑΙ ΤΟΝ Υ̅Ν̅ ΑΥΤΟΥ ἘΝ Ε
ΜΟΙ· ἽΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΖΩΜΑΙ ΑΥΤΟΝ ἘΝ ΤΟΙϹ ἜΘΝΕϹΙΝ :· +
ιϛ ἑρμ. [illegible] ἀποκαλύψας [illegible] ὅτι πῶς
[illegible] τοῦτο δὲ τὸ ἄπορον αὐτὸς ἐν ἑτέροις ἐν
[illegible]· ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Χ̅ς̅ τὴν ἅπα
σαν μακροθυμίαν αὐτοῦ· πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων
πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον :· +
ιζ κειμ. ΕὐΘΕΩϹ ΟΥ ΠΡΟϹΑΝΕΘΕΜΗΝ ϹΑΡΚΙ ΚΑΙ ΑἽΜΑΤΙ· ΟΥΔΕ ἈΝΗΛ
ΘΟΝ ΕἸϹ ἹΕΡΟΥϹΑΛΗΜ ΠΡΟϹ ΤΟΥϹ ΠΡΟ ἘΜΟΥ ἈΠΟϹΤΟΛΟΥϹ· ἈΛΛ ἈΠΗΛ
ΘΟΝ ΕἸϹ ἈΡΑΒΙΑΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ὙΠΕϹΤΡΕΨΑ ΕἸϹ ΔΑΜΑϹΚΟΝ·
ιζ ἑρμ. πάλιν κατασκευάζει τὸ μὴ παρ' ἀνθρώπων αὐτὸν τὴν [illegible]
ρ Χ̅υ̅ διδασκαλίαν δέξασθαι· πῶς γὰρ καὶ ἔμελλεν ἀνθρώ
ποις ἀναθέσθαι ὁ τῆς ἄνωθεν διδασκαλίας ἠξιωμένος :—
ιη κειμ. ἜΠΕΙΤΑ ΜΕΤΑ ΤΡΙΑ ἜΤΗ· ἈΝΗΛΘΟΝ ΕἸϹ ἹΕΡΟϹΟΛΥΜΑ· ἹϹΤΟΡΗ
ϹΑΙ ΠΕΤΡΟΝ· ΚΑΙ ἘΠΕΜΕΙΝΑ ΠΡΟϹ ΑΥΤΟΝ ἩΜΕΡΑϹ ΔΕΚΑΠΕΝ
ΤΕ· ἝΤΕΡΟΝ ΔΕ ΤΩΝ ἈΠΟϹΤΟΛΩΝ ΟΥΚ ΕἾΔΟΝ· ΕἸ ΜΗ ἸΑΚΩ
ΒΟΝ ΤΟΝ ἈΔΕΛΦΟΝ ΤΟΥ Κ̅Υ̅· Α ΔΕ ΓΡΑΦΩ ὙΜΙΝ ἸΔΟΥ ἘΝΩΠΙΟΝ

στρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χ(ριστο)ῦ.

ι ερ(μηνεία) οὐ τὸ παρὰ [illegible] μεταθεῖναι. οὐδὲ [illegible] ἀλλ' [illegible] ὄντα. ἵνα δείξῃ ὅτι ὅλον τὸ κήρυγμα ἀνέτρεψαν:

ια κεφ(άλαιον) ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται
παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. ὡς προειρή-
καμεν καὶ ἄρτι πάλιν λέγω· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται πα-
ρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

ια ερ(μηνεία) Ὅρα σύνεσιν ἀποστολικήν. ἵνα γὰρ μὴ ἔχωσι λέγειν ὅτι κενοδοξῶν
συνίστησι τὰ ἴδια δόγματα, καὶ ἑαυτὸν ἀναθέματι
ὑπέβαλε. καὶ ἐπειδὴ πρὸς τὰ ἀξιώματα κατέφυγον, Ἰακώβου καὶ Ἰωάν-
νου, διὰ τοῦτο καὶ ἀγγέλων ἐμνημόνευσε. μή μοι Ἰάκωβον καὶ Ἰωάν-
νην εἴπῃς· κἂν γὰρ τῶν πρώτων ἀγγέλων ᾖ τις, διαφθεί-
ρων τὸ κήρυγμα, ἀνάθεμα ἔστω:

ιβ κεφ(άλαιον) Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θ(εό)ν.
ιβ ερ(μηνεία) Εἰ καὶ ὑμᾶς ἠπάτησα φησί, ταῦτα λέγων, μὴ καὶ τὸν θ(εὸ)ν παραλο-
γίσασθαι δύναμαι, τὸν τὰ ἀπόρρητα τῆς διανοίας εἰδότα. καὶ
[illegible] σπουδάζων ἀρέσκειν:

ιγ κεφ(άλαιον) Εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, χ(ριστο)ῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην. γνωρίζω
γὰρ ὑμῖν ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ
ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον.

ιγ ερ(μηνεία) Ζητῶ [illegible] ἀνθρώποις ἀρέσκειν φησίν. εἰ μὲν γὰρ Ἰουδαίοις ἤρεσκον
τὴν ἐκκλησίαν ἂν ἐπόρθουν. ὁ γὰρ καὶ ἔθνους ὅλου κλήρου καὶ
καὶ δόξης καταφρονήσας, καὶ ἀντιλλαξάμενος [illegible] καὶ συγγε-
νόμενος, καὶ θανάτους καθημερινοὺς [illegible] καὶ
ἀνθρωπίνων, οὐ τῆς ἀνθρώπων ἐφίεται δόξης. δῆλον ὅτι. καὶ ταῦτα
τοῦ [illegible] φησὶν [illegible] ἐφιέμενος δόξης λέγω.
[illegible] ἵνα οὖν μὴ νομίσωσι μόνον [illegible] καὶ τὸν τρόπον αὐτοῦ δεῖ[ξαι]
[illegible] καὶ [illegible] ἐπεὶ αὐτοῖς ἀπολογούμενος. τοῦτο
[illegible] ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους [illegible]:

ιδ κεφ(άλαιον) Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὐδὲ ἐδιδάχ-
θην. ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ.

ιδ ερ(μηνεία) Ὅρα πῶς [illegible] καὶ κατὰ [illegible] ἰσχυρίζεται. [illegible]
[illegible] τοὺς ἀναγκάζοντας [illegible] μαθητής·
[illegible] χ(ριστο)ῦ γενόμενος [illegible] μαθηταί [illegible] καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάν-
νης [illegible] οὗτος [illegible] μαθητὴς [illegible] μαθητὴς καὶ
[illegible] προσέχειν:

τὴν δουλείαν φησίν· τὴν μὲν ἐστὶ σαν ἄγουσι τοῦ νόμου ... ἀλλα-
χοῦ φησίν· Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου·

κεγ κει. Οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν, εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ· ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐ-
αγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς·

κεγ ερ. Οὐδὲ πρὸς ὥραν φησὶν ὑπεχωρήσαμεν αὐτοῖς τοῖς παρεισάκτοις· ἀλλ' ἠ-
μύνομεν ὅτι· ἵνα μὴ ἀλλοιώσωσι τὰ περὶ τοῦ εὐαγγελίου· ἀλλὰ παρά-
σχωμεν τῶν εὑρεθέντων· τί δὲ ἐστὶν ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου· ὅτι εἴ τις
ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις· καὶ τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν· ἰδοὺ γέγονε
τὰ πάντα καινά· καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ ὑμᾶς Χριστὸς ἠλευθέρωσεν·

κεδ κει. Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι ὁποῖοί ποτε ἦσαν· οὐδέν μοι δια-
φέρει· πρόσωπον θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει· ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες
οὐδὲν προσανέθεντο:

κεδ ερ. Τὸ μὲν δοκούντων, ἀντὶ τοῦ ὄντων· ὡς καὶ περὶ αὐτοῦ ἔστιν· δοκῶ δὲ
κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν· ὁ δὲ νοῦς οὗτος· οἱ περὶ Πέτρον φησὶν τιμᾶ-
σθαι ποιοῦντες σὺν καταλαβόντες τὴν περιτομήν· οὐκ οἶδα οὐδὲ δη-
μοσίᾳ περὶ τούτου· αὐτοὶ δὲ ἴσασιν ὡς λόγον δώσοντες τῷ θεῷ·
ἐμοὶ δὲ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν πλέον ἔσχον περὶ τοῦ κηρύγ-
ματος· ἐν ᾧ δὲ καὶ τὸ ὁποῖοί ποτε ἦσαν· ἀλλ' οὐκ ἦσαν· ἵνα τὴν ἀρχὴν τοῦ
κηρύγματος· διὸ καὶ ἴσμεν τὴν συγκατάβασιν·
ἀντὶ τοῦ ἠμαρτήθησαν:~

κεε κει. Ἀλλὰ τοὐναντίον ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον
τῆς ἀκροβυστίας· καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς· ὁ γὰρ ἐνερ-
γήσας Πέτρῳ εἰς περιτομὴν· ἐνήργησεν κἀμοὶ εἰς τὰ ἔθνη·
καὶ γνῶντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι· Ἰάκωβος καὶ
Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης· οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι· δεξιὰς ἔ-
δωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας· ἵνα ἡμεῖς μὲν εἰς
τὰ ἔθνη· αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν·

κεε ερ. Τῶν ἄλλων τοὐναντίον ἰδόντων· συναποδεδομένων τὸ δεξιὰς ἔδω-
καν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ· μέγα δὲ τὸ δηλούμενον ἀληθῶς κηρύσσ.
ὅσοι παρὰ ἀνθρώπων ἐστὶ τὸ κηρύσσειν τοῖς ἔθνεσιν ἐκ χει-
ροτονηθῆναι ὁ Πέτρος ἐκ χειρὸς ἔλεγον περὶ αὐτοῦ:~

κεϛ κει. Μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἐσπούδα-
σα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι·

τουτο ὅτι οὐ ψεύδομαι· ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς
Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας· ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώ
πῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χω· μόνον δὲ ἀ
κούσαντες ἦσαν ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτὲ νῦν εὐαγγελί
ζεται τὴν πίστιν ἥν ποτε ἐπόρθει· καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν
θν· ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱε
ροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον· ἀνέ
βην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν·

ιη κε Οὐκ ἀρκεῖ τοῦ διδαχθῆναι φησίν· ἀλλὰ ἱστορῆσαι ὅπερ ἐστὶ μόνον
τιμῶντος αὐτόν· +

ιθ κε καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν·
κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν· μήπως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον:

κ κε Καὶ παρ' ἐκείνων μὲν τοῦ δέξασθαι τὸ εὐαγγέλιον οὐκ ἂν ἐδεήθη· οὐδὲ γὰρ
αὐτὸς τοῖς ἀποστόλοις· οὐδὲ γὰρ [illegible] τὸ παράγγελμα [illegible]· τῆς
διδασκαλίας· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου· καὶ κηρύττον
τος αὐτοῦ τοῖς ἔθνεσιν ἄνευ περιτομῆς τὸ εὐαγγέλιον ἐσκαν
δαλίζοντό τινες· τὸν μὲν περὶ [illegible] ἀναιροῦντα τὴν πε
ριτομήν· τοῦ τοῦ δὲ μόνον ἀναιροῦντος· διὸ τοῦτο τὸ σκάν
δαλον τῶν ἄλλων· τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκκόψαι βουλόμενον· προστάττει
αὐτῷ μετὰ μαρτύρων ἀνελθεῖν· καὶ ἀνατίθεσθαι τοῖς ἀποστόλοις· τὸ
ἄνευ περιτομῆς κηρύσσειν· ἵνα καὶ ἐκεῖνοι σύμψηφοι γενόμενοι αὐτῷ
τοῦ σκανδάλου τῶν ἀνθρώπων ἀπαλλάξωσι: +

κα κε ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί Ἕλλην ὢν ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι:
κβ κε Ὑπὸ τῶν ἀποστόλων δηλονότι· ὅπερ ἀπόδειξις ἦν μεγίστη· τὸ
μὴ καταγινώσκειν αὐτούς· τοῦ ἀποστόλου τὰ ἔθνη μὴ περιτέμνοντος:

κγ κε διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους· οἵτινες παρεισῆλ
θον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χω Ιυ·
κδ κε Τὸ δὲ γὰρ ἄρτι τοῦ κατοικῆσαι· ὁ δὲ [illegible] οὕτως οἱ ἀπόστολοι φησίν·
οὐκ ἠνάγκασαν ἀκρόβυστον ὄντα τὸν Τίτον περιτμηθῆναι·
[illegible] τῶν παρεισάκτων ψευδαδέλφων αὐτὸ τοῦτο [illegible]
[illegible] ἀναγκαζόντων ποιεῖν· ἐδόξαζον δὲ αὐτῶν ἀναγκα
[illegible] τὸ ζῆν περὶ τὴν ἀλήθειαν ἐν τάξει
[illegible] πρὸς ἀγορεύσας αὐτούς: +
κβ κε ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν·

ὥστε δεῖ ἡμᾶς ποιεῖν μὴ διὰ τὴν χρείαν τὰς τῆς οἰκονομίας [illegible] τὰς
φοράς. οἰκονομία γὰρ ὅλον τὸ γινόμενον ἦν. καὶ ἐπὶ [illegible]
τοῦ παύλου καὶ ἡ σιωπὴ καὶ συγκατάθεσις τοῦ πέτρου. ἓν
γὰρ ἐζήτουν ἀμφότεροι· τὸ παῦσαι τοὺς πιστεύοντας εἰς χριστὸν
τὸν νόμον ἐπιτηρεῖν. +

λβ κει(μενον) ΕΙ ϹΥ ΪΟΥΔΑΙΟϹ ΥΠΑΡΧΩΝ· ΕΘΝΙΚΩϹ ΖΗϹ· ΚΑΙ ΟΥΧΙ ΪΟΥΔΑΪΚΩϹ·

λβ ερ(μηνεία) τουτέστι μὴ τηρεῖς τὴν τοῦ νόμου φυλακήν· ἀλλ' ὥσπερ οἱ πιστεύ-
σαντες τῶν ἐθνῶν. οὐ τὸν τοῦ νόμου κίνδυνον. οὕτως ἀκαταφύλακτον [illegible]

λγ κει(μενον) ΠΩϹ ΤΑ ΕΘΝΗ ΑΝΑΓΚΑΖΗϹ ΪΟΥΔΑΪΖΕΙΝ·

λγ ερ(μηνεία) καὶ ἐντεῦθεν ἡ οἰκονομία τοῦ πράγματος δείκνυται. καὶ [illegible]
ἀναγκάζοντος αὐτοῦ μὴ τῶν ἐθνῶν τοὺς ἰουδαΐζειν [illegible]
τό φησιν ὁ παῦλος ποιεῖν· ἵνα δι' ἀφορμῆς αὐτῶν [illegible]
δόγματα θῆται. ἢ πρὸς τὸν περὶ τῶν ἐπιτιμήσεως [illegible]
μυθόλογος διδάσκαλον τοῦ διηγήματος. [illegible] γὰρ
τὸ καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπιμιξίας ῥᾳδίως φέρειν. εἰ γὰρ ὁ πέτρος ἐξ
ἰουδαίων ὢν καὶ ἰουδαΐζειν τῶν ἐθνῶν [illegible] μὴ ἔθη. καὶ [illegible]
τὴν ἐπιτίμησιν [illegible] καταγινομένην. πολλῷ [illegible]
[illegible] ἐξ ἐθνῶν [illegible]. καὶ πιστεύσαντες εἰς χριστόν. καὶ [illegible]
[illegible] τοῦ νόμου ἐπιτηρεῖν [illegible]
[illegible] τὴν ἐπιμιξίαν. +

λδ κει(μενον) ΗΜΕΙϹ ΦΥϹΕΙ ΪΟΥΔΑΙΟΙ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΞ ΕΘΝΩΝ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ· ΕΙΔΟ-
ΤΕϹ ΟΤΙ ΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟϹ ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ· ΕΑΝ ΜΗ
ΔΙΑ ΠΙϹΤΕΩϹ ΙΥ ΧΥ· ΚΑΙ ΗΜΕΙϹ ΕΙϹ ΧΝ ΙΝ ΕΠΙϹΤΕΥϹΑΜΕΝ· ΙΝΑ
ΔΙΚΑΙΩΘΩΜΕΝ ΕΚ ΠΙϹΤΕΩϹ ΧΥ· ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ· ΔΙΟ-
ΤΙ ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ· ΟΥ ΔΙΚΑΙΩΘΗϹΕΤΑΙ ΠΑϹΑ ϹΑΡΞ·

λδ ερ(μηνεία) κατασκευάσας ἐντεῦθεν περὶ [illegible] τὸ μὴ δεῖν περιτέμνεσθαι.
καὶ καθολικώτερον τοῦτο κατασκευάζει. εἰ γὰρ οἱ ἐκ [illegible]
ἰουδαῖοι. καὶ οὐ προσήλυτοι. ἀλλ' ἐν γραφεῖσι τῷ νόμῳ. τὴν
ἀσθένειαν ἑωρακότες τοῦ νόμου. ὅτι οὐ δικαιοῦσαι τὸν ἄνθρωπον.
[illegible] τὴν διὰ πίστεως μετέσχον χάριν. πόσῳ μᾶλλον οἱ ἐξ ἀρχῆς
μὴ ὄντες τοῦ νόμου. ἀλλ' ἐντὸς ἐθνῶν. ὅσοι πιστεύσαντες εἰς
χριστόν. οὐκ ὀφείλουσι προσέχειν τῷ ἀσθενοῦντι. πρὸς διόρθωσιν [illegible]

λε κει(μενον) ΕΙ ΔΕ ΖΗΤΟΥΝΤΕϹ ΔΙΚΑΙΩΘΗΝΑΙ ΕΝ ΧΩ· ΕΥΡΕΘΗΜΕΝ ΚΑΙ ΑΥ-
ΤΟΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ· ΑΡΑ ΧϹ ΑΜΑΡΤΙΑϹ ΔΙΑΚΟΝΟϹ·

κϛ ερ ἀγνωσθῇ καὶ φησίν· τοιαύταις γενομένων συνθήκαις· ὥστε ἐκείνους μὲν τοῖς
ἰουδαίοις· ἡμᾶς δὲ κηρύσσειν τοῖς ἔθνεσιν· κοινὴν δὲ γενομένην, ἀμ-
φοτέροις καὶ τῶν πενήτων φροντίδα· οὕτω δὲ ἔσχον οἱ πένητες· οἱ
ἐξ ἰουδαίων πιστεύσαντες τὸ κατ' ἀρχάς· οἱ καὶ τῶν ἰδίων οἰκείων ὑπὸ τῶν ἰου-
δαίων ἀπεστερήθησαν· καὶ οὕτω τισὶν ἐν τοῖς ἐγράφη· καὶ τὴν ἁρπα-
γὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε:· +
κζ κει ὅτε δὲ ἦλθε κηφᾶς εἰς ἀντιόχειαν· κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην·
κζ ερ ἐν ἱεροσολύμοις μὲν ὑπάρχων ὁ πέτρος· συγκατέβαινεν τοῖς ἰουδαίοις
μόνοις κηρύσσων τὴν περιτομήν· ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα· κατελ-
θὼν εἰς ἀντιόχειαν· ἀδιαφόρως συνήσθιεν τοῖς πιστεύσασιν
ἐξ ἐθνῶν, ἐλθόντων τινῶν· ἤτοι, κατελθόντων τινῶν ἀπὸ ἱεροσολύ-
μων· ἐφοβήθη σκανδαλίσαι αὐτούς· καὶ ἐχώριζεν ἑαυτὸν ἀπὸ ἐ-
θνικῶν· μεθ' ὧν συνεδέξατο, πρόσκαιρον· ἀλλὰ ταῦτα ποιήσαντι τὴν
οἰκονομίαν μετ' αὐτοῦ ὁ παῦλος ἔμπροσθεν πάντων ἐπιτιμή-
σας αὐτῷ· διὰ τὸ ἀναγκάζειν ἰουδαΐζειν τὰ ἔθνη· ὅπως ἂν
τοῦ διδασκάλου ταῦτα ἀκούοντος καὶ σιωπῶντος· ἐκεῖνοι
διὰ τῆς ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ τοῦ διδασκάλου μάθωσιν, ὅτι
οὐ δεῖ φυλάττειν τὰ ἰουδαϊκὰ ἔθη· οἰκονομία δὲ ὅλον τὸ πρᾶγ-
μα ἦν· ἑκόντων ἀμφοτέρων· διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν μαθη-
τῶν· ὅθεν καὶ ὑποκρίνεσθαι λέγεται τὸν πέτρον· καὶ μὴ ὀρθοπο-
δεῖν πρὸς ὠφέλειαν· τῇ οἰκονομίᾳ τῆς χρείας πάσης φορᾶς ὀνομασθείσης:-
κη κει ὅτι κατεγνωσμένος ἦν· πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ ἰακώ-
βου μετὰ τῶν ἐθνικῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον· ὑπέσ-
τελλεν καὶ ἀφώριζεν ἑαυτόν:· +
κη ερ ὑπὸ τῶν κατελθόντων δηλονότι ἀπὸ ἱεροσολύμων:· +
κθ κει φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς·
κθ ερ μὴ σκανδαλίσῃ αὐτούς· δηλονότι οὐ μή τι πάθῃ δεδοικὼς παρ' αὐτῶν:-
λ κει καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ· καὶ οἱ λοιποὶ ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ
βαρναβᾶ συναπαχθῆναι αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει:
λ ερ ὑπόκρισιν· τὴν φυλακὴν τοῦ νόμου καλεῖ· διδασκάλων ταύτης
[illegible]ζεσθαι:· +
λα κει ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐ-
αγγελίου· εἶπον τῷ πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων· 1
λα ερ τουτέστιν παρὰ τοῖς πᾶσι πείθεσθαι τῇ τοῦ νόμου παραδόσει·

καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ·

λθ ερ. τὸ μόνως φησὶν ἢ ὅσον κατὰ τὸν νόμον·

μ κει. ΟΥΚ ΑΘΕΤΩ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΘΥ·

μ ερ. δι' αὐτῆς χάριτος γὰρ ἠλευθερώμαι φησίν· οὐκοῦν, οὐχ ὑπερ[illegible]
φρονῶ· ἐπειδὴ τὸν νόμον ὑβρίζω τὴν χάριν· ὅσον ἦν δυνάμεως [illegible]

μα κει. ΕΙ ΓΑΡ ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ· ΑΡΑ ΧΣ ΔΩΡΕΑΝ ΑΠΕΘΑΝΕΝ·

μα ερ. ἀποθανεῖν φησὶν ὑπὲρ ἡμῶν ὁ χριστός· ἵνα ἡμᾶς ἁγιάσῃ· δι-
καιώσας καὶ τὴν ἁμαρτίαν ποιήσας ἐκποδὼν· οὐδὲ ὅσοι πε-
ριττὸν ἦν· ποθὸν τὸ λέγουσιν· εἰ ὁ νόμος δικαιοῦσθαι τὸν
ἄνθρωπον· περιττὸς ὁ χριστοῦ θάνατος γέγονεν·

μβ κει. Ω ΑΝΟΗΤΟΙ ΓΑΛΑΤΑΙ·

μβ ερ. ἐξ ἧς τὸ ἄτοπον καὶ τοὺς ἀσθενεῖς· θαρρῶν ἐπάγει τὴν [illegible]

μγ κει. ΤΙΣ ΥΜΑΣ ΕΒΑΣΚΑΝΕΝ ΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΜΗ ΠΕΙΘΕΣΘΑΙ·

μγ ερ. ἔδειξεν καλῶς πρακτικὴν τῆς πεπονθυίας τῇ ψυχῇ· ἀλλὰ
ἐπὶ τῶν πρακτικῶν καλῶς εἴκασε καὶ ἀδικίαν βλέπεται· τοῦτο
δὲ λέγων· ἐμφαίνεται πάλιν μετὰ τὴν διαπονίαν ὁ χάριν·

μδ κει. ΟΙΣ ΚΑΤ' ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ ΙΣ ΧΣ ΠΡΟΕΓΡΑΦΗ ΕΝ ΥΜΙΝ ΕΣΤΑΥΡΩ-
ΜΕΝΟΣ· ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΟΝ ΘΕΛΩ ΜΑΘΕΙΝ ΑΦ' ΥΜΩΝ·

μδ ερ. συντόμως ἀναμιμνήσκει αὐτοὺς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σταυροῦ
δι' οὗ τῆς ἁμαρτίας ἀπαλλαγέντες ἔζησαν μὲν· τὸ δὲ προ-
εγράφη· πρὸ ὀφθαλμῶν εἴρηκεν· δηλῶν τὴν στοργὴν τῶν ἀπίστων
αὐτῶν παρόντων περὶ τὸν χριστὸν πόθον· ὥστε διὰ τὸν πόθον τοῖς
ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν τὸ μυστήριον·

με κει. ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ ΠΝΕΥΜΑ ΕΛΑΒΕΤΕ· Η ΕΞ ΑΚΟΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ·
ΟΥΤΩΣ ΑΝΟΗΤΟΙ ΕΣΤΕ·

με ερ. πολλοὶ τῶν κατὰ τοὺς ἐθνῶν τότε χριστὸν καὶ λαμβάνοντες πνεῦμα ἅγιον·
πολλὰς ἐνεργείας ἐποίουν δι' αὐτοῦ καὶ σημεῖα ἐν γνώμαις· αὐ-
τῶν μοῦν ἐκείνων αὐτοὺς ἀναμιμνήσκει· εἰ γὰρ ὅθεν ὁ σημεῖα
φησὶν· οὐχ ὁ νόμος ὑμῖν παρέσχεν ποιεῖν ἀλλ' ἡ τοῦ πνεύματος χά-
ρις· πῶς τὸν τὰ τίμια καὶ ταῦτα παρεσχηκότα ἀφέντες· ἐπὶ
τὸν ἀσθενοῦντα καταφεύγετε νόμον·

μς κει. ΕΝΑΡΞΑΜΕΝΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΝΥΝ ΣΑΡΚΙ ΕΠΙΤΕΛΕΙΣΘΕ·

μς ερ. ἐδίδαξεν αὐτοῖς τὴν τάξιν ἀντιστρέφειν πᾶσαν· ἀπὸ γὰρ τῶν
σωματικῶν τις· ἐπὶ τὰ πνευματικὰ ἔρχεται· οἱ δὲ ὑμεῖς

λε ἑρ. Ὅρα πῶς εἰς ἀτοπίαν ἐξάγει τοῦ προκειμένου τὸν λόγον· εἰ γὰρ οὐκ
ἰσχύει φησὶ μὴ προσχὼν πίστει δικαιῶσαι· ἀλλ' ἀναγκαῖον πάλιν
τὸν νόμον ἔχεσθαι· οἱ τὸν νόμον ἀφέντες διὰ Χριστὸν, καὶ οὐ δικαιού-
μενοι ἐκ τῆς ἀφέσεως· ἀλλὰ κατακρινόμενοι τῆς κατὰ νόμον
κρίσεως· εὑρίσκεται αὐτὸν ἡμῖν γινόμενον αἴτιον· διὸ
τὸν νόμον ἀφέντες, πρὸς τὴν πίστιν ἐδράμομεν.

λς κει. ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ.

λς ἑρ. Ὡραίως τὴν συμβαίνουσαν ἐκ τοῦ δόγματος ἀτοπίαν·
[illegible] ἀπωσάμενος τῷ μὴ γένοιτο χρώμενος.

λζ κει. ΕΙ ΓΑΡ Α ΚΑΤΕΛΥΣΑ ΤΑΥΤΑ ΠΑΛΙΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩ. ΠΑΡΑΒΑΤΗΝ
ΕΜΑΥΤΟΝ ΣΥΝΙΣΤΑΝΩ.

λζ ἑρ. [illegible] γενόμενον τοιοῦτον ὁ μὴ φυλάττων τὸν νόμον παραβά-
της ἐστίν· οὕτως ἐκ τοῦ ἐναντίου παραβάτην ἑαυτὸν καὶ
ὁ φυλάττων τὸν νόμον· ὁμοίως δὲ ὅσοι λέγοντες πέπαυται
ὁ νόμος καὶ τοῦτο ὁμολογήσαντες· διὰ τὸ ἀφεῖναι τὸν αὐτὸν
ἐπὶ τὴν ἐκ πίστεως κατὰ φύσιν σωτηρίαν· ἂν τοίνυν φι-
λονεικήσωμεν στῆσαι τὸν νόμον· τοῦτο παραβάται γινό-
μεθα· τῷ παρὰ θεοῦ τεθέντι ταφὴν νομικοὺς [illegible]. ρωμαι

λη κει. ΕΓΩ ΓΑΡ ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ ΝΟΜΩ ΑΠΕΘΑΝΟΝ ΙΝΑ ΘΩ ΖΗΣΩ. ΧΩ ΣΥΝΕΣΤΑΥ-

λη ἑρ. διπλῆν ἔχει τοῦτο θεωρίαν· ἢ γὰρ νόμου τοῦ τῆς χάριτος φη-
σίν· ἢ νόμον τὸν παλαιὸν λέγει· δηλῶν ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ
νόμου νόμῳ ἀπέθανεν· ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· αὐτὸς ὁ νό-
μος με ἐξήγαγεν εἰς τὸ μὴ προσέχειν αὐτῷ· εἰ τοίνυν μέλλοι-
μι αὐτῷ προσέχειν· καὶ αὐτὸν παραβαίνω. πῶς καὶ τίνι τρό-
πῳ· Μωϋσῆς φησίν· ὅτι προφήτην ἀναστήσει ὑμῖν κύριος ἐκ
τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμὲ αὐτοῦ ἀκούσεσθαι· περὶ Χριστοῦ λέ-
γων· ὥστε οἱ μὴ τούτῳ πειθόμενοι· παραβαίνουσι τὸν νόμον.
τί δέ ἐστι τῷ νόμῳ ἀπέθανον· ὥσπερ τὸν νεκρὸν οὐ κατισχύου-
σιν αἱ ἐντολαὶ τοῦ νόμου· οὕτως οὐδὲ ἐμὲ τὸν ἐκ τῆς
κατάρας τοῦ νόμου τῆς ἐμοῦ τελευτήσαντα· ὁ γὰρ νόμος
[illegible] ἐπικατάρατος πᾶς τὸν μὴ πληροῦντα τὸν ἐν τῷ
νόμῳ [illegible] δυνατὸς πληρῶσαι κῶ.

λθ κει. ΖΩ ΔΕ ΟΥΚΕΤΙ ΕΓΩ. ΖΗ ΔΕ ΕΝ ΕΜΟΙ ΧΣ. Ο ΔΕ ΝΥΝ ΖΩ ΕΝ ΣΑΡΚΙ.
ΕΝ ΠΙΣΤΕΙ ΖΩ ΤΗ ΤΟΥ ΥΥ ΤΟΥ ΘΥ. ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑΝΤΟΣ ΜΕ

νβ κει(μ) προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ

νβ ἑρ(μ) ὁρᾷς πῶς τὴν ὕβριν τῶν ἐθνῶν συνεβῆ φασι γινομένην πρὸς Ἀβραάμ. εὐαγγέλιον εἶναι λέγει ἡ γραφή :~

νγ κει(μ) ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη· ὥστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ

νγ ἑρ(μ) διὰ τῆς ὁμοίας πίστεως :~

νδ κει(μ) ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν· ὑπὸ κατάραν εἰσίν· γέγραπται γὰρ ὅτι ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ νόμῳ τοῦ ποιῆσαι αὐτά· — ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΥ

νδ ἑρ(μ) δείξας ὡς ἡ πίστις τὰ ἔθνη δικαιοῖ· καὶ τούτου μαρτυρίαν ἐκ τῆς θείας γραφῆς ἐκθέμενος· δείκνυσιν ὡς καὶ κατάρατοι γίνονται οἱ ἐμμένοντες τῷ νόμῳ :·+

νε κει(μ) ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ θεῷ· δῆλον ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ζήσεται ἐν αὐτοῖς :~ — ΑΜΒΑΚΟΥΜ — ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΥ

νε ἑρ(μ) ὡς ὁμολογούμενον ἔδειξε τὸ μὴ δικαιοῦσθαι ἐν νόμῳ τινά· ἐπειδὴ γὰρ προεῖπεν ἐπικατάρατον ὄντα τὸν μὴ πληροῦντα πάντα τὸν νόμον· ἀδύνατον δὲ ἦν ἄνθρωπον πληρῶσαι αὐτόν· τούτου χάριν θαρρῶν ἀπεφήνατο :·+

νς κει(μ) Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου· γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· ὅτι γέγραπται ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου :~

νς ἑρ(μ) ὁ μὲν λαὸς κατάρᾳ ὑπεύθυνος ἦν· τῇ καταδικαζούσῃ τὸν μὴ ἐμμένοντα πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου. ὁ δὲ Χριστὸς ἑτέραν κατάραν ταύτης ἀντηλλάξατο τὴν λέγουσαν· ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· ἐπειδὴ οὖν καὶ ὁ κρεμάμενος ἐπικατάρατος· καὶ ὁ τὸν νόμον παραβαίνων ἐπικατάρατος· τὸν μέλλοντα δὲ ἐκείνην λύειν τὴν κατάραν· ὑπεύθυνον οὐκ ἔδει γενέσθαι αὐτῇ· ἔδει δὲ δέξασθαι κατάραν ἀντ' ἐκείνης τῆς καταδικαζούσης μὲν οὖν τὸν μὴ ἐμμένοντα πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις· τούτου χάριν τῆς μὲν ἐλεύθερος γέγονεν· οὐχ εὑρέθη γὰρ δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ταύτην δὲ ἐδέξατο τὴν ὑπεύθυνον ἑαυτὴν ποιοῦσαν τὸν κρεμάμενον ἐπὶ ξύλου· καὶ δι' αὐτῆς

ναντίον. πρὸ τοῦ μὲν γὰρ τὰ πνευματικά· μετέστησαν δὲ ἐπὶ τὰ σαρ-
κικά· τὴν περιτομὴν φημί. εὖ δὲ καὶ τὸ ἐπιτελεῖσθε [illegible] ὡς
ἐπιλαβομένων αὐτοῖς [illegible] ἐγένοντο σαρκικώτεροι· ὡς
[illegible] παρέχειν ἑαυτούς· [illegible] καταλύεσθαι.

μζ κειμ. ΤΟΣΑΥΤΑ ΕΠΑΘΕΤΕ ΕΙΚΗ· ΕΙ ΓΕ ΚΑΙ ΕΙΚΗ.

μζ ἑρμ. Τῶν ἀγώνων ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄθλων αὐτοὺς ἀναμιμνήσκει·
ὧν ἔπαθον διὰ τὸ κήρυγμα. λέγει οὖν μὴ τὸν πρότερον ὑμῶν
ἐκείνων ἅπαντα κόπον ἀνόνητον ἐργάσησθε. τοῦτο γὰρ δηλοῖ
τὸ εἰκῆ· καὶ ἐὰν ἔτι τοῦ μὴ μεταμεληθῆναι τοῦτον φυλάξητε.

μη κειμ. Ὁ ΟΥΝ ΕΠΙΧΟΡΗΓΩΝ ΥΜΙΝ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΩΝ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΝ ΥΜΙΝ· ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ· Η ΕΞ ΑΚΟΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ;

μη ἑρμ. Ὅπερ ἔμπροσθεν· καὶ νῦν ἀναλαμβάνει δυσωπῶν αὐ-
τοὺς τῇ διορθώσει, ὧν ἠξιώθησαν χαρισμάτων.

μθ κειμ. ΚΑΘΩΣ ΑΒΡΑΑΜ ΕΠΙΣΤΕΥΣΕΝ ΤΩ ΘΩ· ΚΑΙ ΕΛΟΓΙΣΘΗ ΑΥΤΩ ΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ.

μθ ἑρμ. Ἐπειδὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἐπὶ μάλιστα ἐκαλλωπίζοντο πρεσβύτερον ἔχοντες τὸν
νόμον τῆς πίστεως· ἐκ τοῦ ἐναντίου δείκνυσι μόνον [illegible] πρεσ-
βυτέραν τὴν πίστιν εἶναι τῆς περιτομῆς. καὶ ἐπειδὴ μέγα ἐ-
φρόνουν ἐπὶ τῷ προπάτορι Ἀβραάμ· καὶ ἐκ τούτου τοῦ [illegible]
αὐτοὺς ἐνδύσασθαι· ὁ γὰρ Ἀβραὰμ ἐφ' ᾧ φρονοῦσι μέγα,
φαίνεται πρὸ τῆς περιτομῆς τὴν πίστιν δεξάμενος· καὶ αὐτῆς φί-
λος προσηγορευμένος θεοῦ· πόσῳ μᾶλλον οὗτοι προσ-
δραμοῦνται αὐτῇ· ἵνα ἣν ἐκεῖνος, αὐχήσουσι συγγένειαν.

ν κειμ. ΓΙΝΩΣΚΕΤΕ ΑΡΑ ΟΤΙ ΟΙ ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ ΟΥΤΟΙ ΕΙΣΙΝ ΥΙΟΙ ΑΒΡΑΑΜ.

ν ἑρμ. Δείκνυσι μὲν τὰ ἔθνη μᾶλλον διὰ τῆς πίστεως αὐχοῦντα
τὸν Ἀβραὰμ ἢ τοὺς ἐκ περιτομῆς. παρὰ
μὲν ἐποιήθη θεοῦ ἡ πίστις· οὐχ ἡ περιτομή. τὸν γὰρ Ἀβραὰμ φί-
λον σημεῖον τῆς πίστεως, γέγονεν ἡ περιτομή· ἵνα σφραγὶς
ἐκείνου οὖσα σημεῖον ἐπιλάβοιτο. τὸ δὲ σημεῖ-
ον ἐκεῖθεν εἰσὶν [illegible] οἱ ἐκ πίστεως μᾶλλον
τοσοῦτον τοῦ Ἀβραὰμ υἱοί, ἢ οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς,
ὅσῳ χρυσὸς τῆς σφραγῖδος αὐτοῦ.

να κειμ. ΠΡΟΪΔΟΥΣΑ ΔΕ Η ΓΡΑΦΗ ΟΤΙ ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΙ ΤΑ ΕΘΝΗ Ο ΘΣ.

να ἑρμ. Ἵνα μὴ δόξῃ ἐνθυμηματικῶς τοῦτο κατασκευάζειν, καὶ
τὴν γραφὴν περὶ τούτου μαρτυροῦσαν φέρει.

γγελμάτων τῷ ἀβραάμ· διὰ σπέρματος αὐτοῦ εὐλογεῖσθαι τὰ
ἔθνη· σπέρμα δὲ αὐτοῦ ἐστὶν κατὰ σάρκα ὁ χριστός· ἡ ἐπαγγελία
τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη, νόμος· εἰ τοίνυν ὁ νόμος χα-
ρίζεται τὰς εὐλογίας καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν δικαιοσύνην·
ἡ ἐπαγγελία ἐκείνη ἄκυρος ἐστίν· ἐπεὶ τὰ ἀνθρώπου μὲν οὐδεὶς
ἀθετεῖ διαθήκην· τοῦ δὲ θεοῦ μετὰ τετρακόσια τριάκοντα ἔτη
ἀκυροῦται ἡ διαθήκη· εἰ γὰρ ἅπερ ἐπηγγείλατο ἐκείνη· οὐκ ἐκείνη
δίδωσιν· ἀλλ' ἕτερος ἀντ' ἐκείνης· τουτέστιν ὁ νόμος· ἐκκε-
κύρωται ἡ διαθήκη· καὶ πῶς ἂν ἔχοι τοῦτο λόγον ∻ +
\+ ἀντὶ τοῦ προστίθησιν ∻ +

ζ κει(μενον) ΤΙ ΟΥΝ, Ο ΝΟΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΧΑΡΙΝ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ·
ζ ερ(μηνεία) ἵνα μή τις νομίσῃ περιττὸν τὸν νόμον· καὶ τοῦτο διορθοῦται
τὸ μέρος δεικνὺς ὅτι οὐκ εἰκῆ ἀλλὰ πάνυ χρησίμως ἐτέ-
θη· ἵνα μὴ ἐξῇ ἰουδαίοις ἀδεῶς ζῆν καὶ εἰς ἔσχατον ἐξο-
μοθεν γὰρ κακίας· ἀλλὰ ἀντὶ χαλινοῦ ὁ νόμος αὐτοῖς ἐπι-
κείμενος ἦν παιδεύων ῥυθμίζων κωλύων παραβαίνειν· ἵνα
μὴ πάσας ἀλλ' ὀλίγας κἂν μίας τῶν ἐντολῶν· ὥστε οὐ μικρὸν
τὸ κέρδος τοῦ νόμου· ἀλλὰ μέχρι τίνος; ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα
ᾧ ἐπήγγελται ∻ +

ζα κει(μενον) ΑΧΡΙΣ ΟΥ ΕΛΘΗ ΤΟ ΣΠΕΡΜΑ Ω ΕΠΗΓΓΕΛΤΑΙ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΔΙ ΑΓΓΕΛΩΝ·
ζα ερ(μηνεία) σπέρμα μὲν τὸν χριστόν φησι· μέχρι δὲ τῆς χριστοῦ παρουσίας
δείκνυσι περιττὸν καὶ παρὰ καιρὸν αὐτὸν ἐλέγχει ∻ +

ζβ κει(μενον) ΕΝ ΧΕΙΡΙ ΜΕΣΙΤΟΥ· Ο ΔΕ ΜΕΣΙΤΗΣ ΕΝΟΣ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ· Ο ΔΕ ΘΣ ΕΙΣ ΕΣΤΙΝ·
ζβ ερ(μηνεία) τὸν χριστὸν ἐνταῦθά φησιν· τὸν καὶ πάλαι δεδωκότα τὸν νόμον· ὁ δὲ
τὸν νόμον αὐτὸς δεδωκὼς κύριος ἂν εἴη καὶ λῦσαι πάλιν ∻ +

ζγ κει(μενον) Ο ΟΥΝ ΝΟΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΙΩΝ ΤΟΥ ΘΥ· ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ· ΕΙ ΓΑΡ
ΕΔΟΘΗ ΝΟΜΟΣ Ο ΔΥΝΑΜΕΝΟΣ ΖΩΟΠΟΙΗΣΑΙ· ΟΝΤΩΣ ΕΚ ΝΟΜΟΥ
ΑΝ ΗΝ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ·
ζγ ερ(μηνεία) εἰ γὰρ τῷ σπέρματι τοῦ ἀβραὰμ αἱ εὐλογίαι δέδονται· ὁ δὲ νόμος
κατάραν ἐπάγει· ἆρα κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ ὁ νόμος·
πῶς οὖν λύει αὐτὸ; ὁ σκοπὸς πρῶτον μὲν τῇ ἀπαγορεύσει
τὸ μὴ γένοιτο λέγων· ὅπερ ἐν σφόδρα ἀπο... τατον τίθε-
ται· ἐπὶ τῶν λογισμῶν ... ἀποδιδοὺς τοῦτο· εἰ μὲν ἐν αὐτῷ φη-
σὶν τῷ νόμῳ ἦν ἡ ἐξουσία τῆς ζωῆς ἔχομεν· ἴσως καλῶς

ἐλέγχειν ἔμελλεν· καὶ καθάπερ τινὸς καταδικασθέντος
ἀποθανεῖν, ἕτερος ἀνεύθυνος, ἑλόμενος ὑπὲρ ἐκείνου
ἀποθανεῖν, ἐξαρπάζει τῆς τιμωρίας αὐτόν· οὕτω καὶ ὁ χσ ἐ-
ποίησεν· ἐπειδὴ οὖν ὁ ἀποθανὼν ἀνεύθυνος, τοὺς ἀπο-
θνήσκειν μέλλοντας ἐξείλετο θανάτου, τῷ ἑαυτοῦ θανάτῳ·
οὕτω καὶ κατάραν δεξάμενος ὁ χσ, τῆς κατάρας ἀπήλλαξεν:–

νζ κεφ ΙΝΑ ΕΙΣ ΤΑ ΕΘΝΗ Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ ΓΕΝΗΤΑΙ ΕΝ ΧΩ ΙΥ·
νζ ἑρ ἐν τῷ σπέρματί σου φησίν, εὐλογηθήσονται
πάντα τὰ ἔθνη· τουτέστιν ἐν χῷ· ὅσα γὰρ αὐτός που φησίν, οὐ λέγει
καὶ τοῖς σπέρμασί σου ὡς ἐπὶ πολλῶν· ἀλλ' ὡς τῷ σπέρμα-
τί σου ὡς ἐφ' ἑνός· τουτέστι χῷ· οὐδὲ γὰρ δυνατὸν ἦν
διὰ τῶν Ἰουδαίων εὐλογηθῆναι τὰ ἔθνη· πάντες γάρ, οἱ ἐκ τοῦ
νόμου ὄντες ἐπικατάρατοι· ἑτέροις εὐλογίας ἐγίνοντο
ποτὲ πρόξενοι:· +

νη κεφ ΙΝΑ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΛΑΒΩΜΕΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
νη ἑρ Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἦν τὴν χάριν τοῦ πνς εἰς ἀκάθαρτον
καὶ προσκεκρουκότα ἐλθεῖν· εὐλογοῦνται πρότερον
τῆς κατάρας ἀφαιρεθείσης· εἶτα διὰ τῆς πίστεως
δικαιωθέντες, ἐπισπῶνται τοῦ πνς τὴν χάριν· ὥστε
ὁ μὲν σταυρὸς τὴν κατάραν ἔλυσεν· ἡ δὲ πίστις τὴν
δικαιοσύνην εἰσήγαγεν· ἡ δὲ δικαιοσύνη, τὴν χάριν
τοῦ πνεύματος ἐπεσπάσατο:· +

νθ κεφ ΚΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΛΕΓΩ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΟΜΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΕΚΥΡΩ-
ΜΕΝΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΟΥΔΕΙΣ ΑΘΕΤΕΙ· Η ΕΠΙΔΙΑΤΑΣΣΕΤΑΙ· ΤΩ
ΔΕ ΑΒΡΑΑΜ ΕΡΡΕΘΗΣΑΝ ΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΤΩ ΣΠΕΡΜΑΤΙ ΑΥ-
ΤΟΥ· ΟΥ ΛΕΓΕΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΠΕΡΜΑΣΙΝ ΩΣ ΕΠΙ ΠΟΛΛΩΝ· ΑΛΛ' ΩΣ
ΕΦ' ΕΝΟΣ· ΚΑΙ ΤΩ ΣΠΕΡΜΑΤΙ ΣΟΥ ΟΣ ΕΣΤΙΝ ΧΣ· ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΛΕ-
ΓΩ ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΠΡΟΚΕΚΥΡΩΜΕΝΗΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΥ· Ο ΜΕΤΑ ΤΕ-
ΤΡΑΚΟΣΙΑ ΚΑΙ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΕΤΗ ΓΕΓΟΝΩΣ ΝΟΜΟΣ ΟΥΚ ΑΚΥ-
ΡΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΡΓΗΣΑΙ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ· ΕΙ ΓΑΡ ΕΚ ΝΟΜΟΥ
Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ· ΟΥΚΕΤΙ ΕΞ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ· ΤΩ ΔΕ ΑΒΡΑΑΜ ΔΙ' Ε-
ΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΕΧΑΡΙΣΤΑΙ Ο ΘΣ·
ἐξ ἀνθρωπίνων παραδειγμάτων ὁ λόγος φησί· τοῦ-
τ' ἔστι τὸ κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὁ δὲ νοῦς οὗτος· εἰ καὶ

αὐτοῦ γεγόνατε, δηλονότι τοῦ σπέρματος τοῦ ἀβραάμ· οὐκοῦν
καὶ κληρονόμοι· τῷ σπέρματι γὰρ αὐτοῦ ἡ ἐπαγγελία ∴

ο κει Λέγω δέ· ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν· οὐδὲν διαφέρει δούλου κύριος πάντων ὤν, ἀλλ' ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους· ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός· οὕτως καὶ ἡμεῖς ὅτε ἦμεν νήπιοι· ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου· ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γεννώμενον ἐκ γυναικός· γεννώμενον ὑπὸ νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ·

ο ερ νήπιον οὐ τὴν ἡλικίαν ἀλλὰ τὴν γνώμην φησίν. δηλῶν ὅτι καὶ ἐξ ἀρχῆς μὲν ἐβούλετο ὁ θεὸς ταῦτα χαρίσασθαι. ἐπειδὴ δὲ εἰς νήπιοι ἔτι ἦμεν, ἀφῆκεν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, τουτέστι νουμηνίας καὶ σάββατα· αἱ γὰρ ἡμέραι ἀπὸ δρόμου σελήνης καὶ ἡλίου γίνονται. ἰδοὺ καὶ νῦν ἡμᾶς ὑπὸ νόμον ἄγουσι· οὐδὲν ἕτερον ποιοῦσιν. ἀλλ' ἢ καὶ ἐν τῷ χρόνῳ τὰς ἡμέρας ... καὶ δοῦλον, οὐδὲν διαφέρειν ποιοῦσιν ∴

οα κει ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν·

οα ερ καλῶς εἶπεν ἀπολάβωμεν, δηλῶν ὀφειλομένην. ἄνωθεν γὰρ αὐτὴν ἐπηγγείλατο ἐπὶ τοῦ ἀβραάμ ∴

οβ κει ὅτι δέ ἐστε υἱοί· ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν κρᾶζον· ἀββὰ ὁ πατήρ· ὥστε, οὐκέτι εἶ δοῦλος· ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός· καὶ κληρονόμος θεοῦ διὰ χριστοῦ·

οβ ερ ἄνω καὶ κάτω τὸ περὶ τῆς υἱοθεσίας αὐτοῖς προφέρει λόγον. καὶ ἤδη μὲν ἔδειξεν, ἐν τοῖς ἄνω τέρω διὰ τοῦ ὅσοι εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθητε. νῦν δὲ καὶ ἑτέρως τοῦτο ... ὅτι οὐκ ἂν ἐδυνάμεθα πατέρα καλεῖν τὸν θεὸν καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ... εἰ μὴ υἱοὶ αὐτοῦ ἐγεγόνειμεν ∴

ογ κει ἀλλὰ τότε μέν· οὐκ εἰδότες θεόν· ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσι θεοῖς· νῦν δέ· γνόντες θεόν· μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ· πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα· οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε·

ογ ερ ἐνταῦθα προφανῶς τοὺς ἐξ ἐθνῶν πιστεύσαντας αἰνίττεται. ὅτι καὶ ἑβδομάδα ... τὴν τῶν ἡμερῶν παρατήρησιν φυλάττειν.

ταῦτα ἐλέγομεν· ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ἡ σωτηρία [illegible]
καὶ ἐπικαταράτους εἶναι νόμους· ποιήσῃ οὐδὲν ἐπεὶ ἡ μὲν ἐρ-
χομένη εἶναι καὶ ἁμαρτάνουσι ὅσα ∴ +

ζα κειμ ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν· ἵνα ἡ ἐπαγ-
γελία ἐκ πίστεως Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν· πρὸ τοῦ δὲ
ἐλθεῖν τὴν πίστιν· ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα· συγκλειόμε-
νοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι·

ζα ερμ ἐπειδὴ μέγα ἐφρόνουν Ἰουδαῖοι· καὶ τοῦτο ἡμῶν μάλιστα αὐ-
τοὺς τὸ τὰ παρόντα (?) ἐργασάμενον· τούτου χάριν ὁ νόμος ἐ-
δόθη ἐλέγχων αὐτῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ ὑπὸ κατάραν ποι-
ῶν· ἵνα ἰδόντες ὅσον ἐν ἐσχάτοις εἰσὶ [illegible] ποθήσω-
σι τὴν διὰ Χ(ριστο)ῦ τὴν καὶ λύουσαν τὴν ἁμαρτίαν ∴ +

ζβ κειμ ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χ(ριστό)ν· ἵνα ἐκ πίστε-
ως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως· οὐκέτι ὑ-
πὸ παιδαγωγόν ἐσμεν·

ζε ερμ ὁ δὲ παιδαγωγὸς οὐκ ἐναντίος τῷ διδασκάλῳ· ἀλλὰ προσδο-
ποιῶν αὐτῷ· ὅταν δέ τις ἐξαγάγῃ (?) τῶν μαθημάτων· παρὰ τοῦ δι-
δασκάλου αἰσχύνεται· λοιπὸν ἐμμένειν τῷ παιδαγωγῷ ∴ +

ζϛ κειμ πάντες γὰρ υἱοὶ θ(εο)ῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ·

ζϛ ερμ ἀλλ' οὐ διὰ τοῦ νόμου φησίν ∴ +

ζζ κειμ ὅσοι γὰρ εἰς Χ(ριστὸ)ν ἐβαπτίσθητε Χ(ριστὸ)ν ἐνεδύσασθε·

ζζ ερμ ἐπειδὴ μέγα ἦν καὶ θαυμαστόν· τοὺς ὑπὸ κατάραν ὄντας τοῦ νό-
μου γεγενημένους· διὰ τῆς πίστεως υἱοὺς προσαγορεύεσθαι
[illegible] θ(εο)ῦ κατασκευάζει αὐτῶν πρῶτον μὲν τὸ ἐνδύσασθαι τὸν
Χ(ριστό)ν· ὃ δὲ ὁ Χ(ριστὸ)ς ὁ υἱὸς (?) θ(εο)ῦ· οὐδὲ αὐτὸν ἐνεδύσω φησίν· τὸν μὲν
[illegible] ἔχων ἐν σαυτῷ· καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφομοιωθείς [illegible]
[illegible] ∴ +

ζη κειμ οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος· οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθε-
ρος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ·

ζη ερμ [illegible] τὴν ἀγαθότητα τοῦ θ(εο)ῦ· ὅπου γε πᾶσιν
τὴν [illegible] ∴ +

ζθ κειμ εἰ δὲ ὑμεῖς Χ(ριστο)ῦ· ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ κατ' ἐπαγ-
γελίαν κληρονόμοι·

ζθ ερμ εἰ δὲ Χ(ριστο)ῦ [illegible] τοῦ Ἀβραάμ· ὑμεῖς δὲ Χ(ριστὸ)ν ἐνεδύσασθε καὶ σῶμα

[illegible] τοῖς μαθηταῖς [illegible]

[illegible] καταστήσωσι μαθητῶν· ✝

πα κε(ίμενον) ΚΑΛΩΣ ΔΕ ΖΗΛΟΥΣΘΑΙ ΕΝ ΚΑΛΩ ΠΑΝΤΟΤΕ· ΚΑΙ ΜΗ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΕΙΝΑΙ ΜΕ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ·

πα ερ(μηνεία) [illegible] ὅτι καὶ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ [illegible] καὶ ὅτι [illegible] τοὺς διδασκάλους [illegible] τοὺς μαθητάς· ✝

πβ κε(ίμενον) ΤΕΚΝΙΑ ΜΟΥ ΟΥΣ ΠΑΛΙΝ ΩΔΙΝΩ ΑΧΡΙΣ ΟΥ ΜΟΡΦΩΘΗ ΧΣ ΕΝ ΥΜΙΝ·

πβ ερ(μηνεία) [illegible] τὴν μορφὴν [illegible] ✝

πγ κε(ίμενον) ΗΘΕΛΟΝ ΔΕ ΠΑΡΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΑΡΤΙ· ΚΑΙ ΑΛΛΑΞΑΙ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ ΜΟΥ·

πγ ερ(μηνεία) τίνος ἕνεκεν ζητεῖ τὴν παρουσίαν μόνην· καὶ τίνος ἦν τοῦ ἀλλάξαι τὴν φωνήν· ἀντὶ τοῦ δακρῦσαι καὶ θρηνῆσαι καὶ ὀλοφύρασθαι· καὶ πάντα τὰ θρήνων ἐπιδείξασθαι· διὰ γὰρ ἐπιστολῆς οὐκ ἦν δάκρυα δεῖξαι· οὐδὲ ὀδυρμόν· ✝

πδ κε(ίμενον) ΟΤΙ ΑΠΟΡΟΥΜΕΝ ΥΜΙΝ·

πδ ερ(μηνεία) οὐκ ἔχω γάρ φησιν τί εἴπω [illegible] τὴν κορυφὴν [illegible]

πε κε(ίμενον) ΛΕΓΕΤΕ ΜΟΙ ΟΙ ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ ΘΕΛΟΝΤΕΣ ΕΙΝΑΙ· ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΟΥΚ ΑΚΟΥΕΤΕ· ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ ΟΤΙ ΑΒΡΑΑΜ ΔΥΟ ΥΙΟΥΣ ΕΣΧΕΝ· ΕΝΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΣΚΗΣ· ΚΑΙ ΕΝΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ· ΑΛΛ Ο ΜΕΝ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΣΚΗΣ· ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΓΕΝΝΗΤΑΙ· Ο ΔΕ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ· ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ·

πε ερ(μηνεία) [illegible] ὑμᾶς [illegible] καὶ [illegible] τοῖς ἀκούουσιν [illegible] τούτους [illegible] ὅτι τὸ παράδοξον τοῦ πράγματος [illegible] οὐ κατὰ [illegible] οὐδὲ [illegible] δύναμιν [illegible]

οδ κειμ ἩΜΕΡΑΣ ΠΑΡΑΤΗΡΕΙΣΘΕ ΚΑΙ ΜΗΝΑΣ ΚΑΙ ΚΑΙΡΟΥΣ ΚΑΙ ΕΝΙΑΥΤΟΥΣ·

οδ ερμ ἐν τούτῳ δηλοῖ ὅτι οὐ μόνον περιτομὴν αὐτοῖς εἰσέφερον
καὶ μῆνας μόνον· ἀλλὰ καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς νουμηνίας τηρεῖν·

οε κειμ ΦΟΒΟΥΜΑΙ ὙΜΑΣ ΜΗΠΩΣ ΕἸΚῊ ΚΕΚΟΠΙΑΚΑ ΕἸΣ ὙΜΑΣ·

οε ερμ δέδοικα φησίν· οὐ μὴν ἀπέγνωκα· κύριοι γάρ· ὑμεῖς τὸ παράδοξον θέσθαι·

ος κειμ ΓΙΝΕΣΘΕ ὩΣ ἘΓΩ· ὍΤΙ ΚἈΓΩ ὩΣ ὙΜΕΙΣ· ἈΔΕΛΦΟΙ· ΔΕΟΜΑΙ ὙΜΩΝ
ΟὐΔΕΝ ΜΕ ἨΔΙΚΗΣΑΤΕ·

ος ερμ τοῦτο πρὸς τοὺς ἐξ ἰουδαίων γενομένους· διὸ καὶ ἑαυτὸν εἰς μέσον ἄγει τοῦ
πεῖσαι αὐτοὺς ἀποστῆναι τῶν παλαιῶν μιμουμένους αὐτόν·

οζ κειμ ΟἼΔΑΤΕ ΔΕ ὍΤΙ ΔΙ' ἈΣΘΕΝΕΙΑΝ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΕὐΗΓΓΕΛΙΣΑΜΗΝ Ὑ-
ΜΙΝ ΤΟ ΠΡΟΤΕΡΟΝ· ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΣΜΟΝ ΜΟΥ· ΤΟΝ ἘΝ ΤΗ ΣΑΡΚΙ
ΜΟΥ ΟὐΚ ἘΞΟΥΘΕΝΗΣΑΤΕ· ΟὐΔΕ ἘΞΕΠΤΥΣΑΤΕ ἈΛΛ' ὩΣ ἌΓΓΕΛΟΝ
ΘΥ ἘΔΕΞΑΣΘΕ ΜΕ ὩΣ ΧΝ ΙΝ·

οζ ερμ κηρύσσοντι ὑμῖν φησίν· ἐλαυνομένῳ· ἐμαστιγουμένῳ· θανάτους ὑ-
πομένοντι· καὶ οὐδὲ οὕτως κατεφρονήσατέ μου· τοῦτο γάρ ἐστι
τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε·
οὐδὲ ἐξεπτύσατε· πῶς οὖν [illegible] ὡς
ἄγγελον δέχεσθαι· παρ' ἐμοῦ ταῦτα δὲ τὰ δέοντα μὴ δέχεσθαι· +

οη κειμ ΠΟΥ ΟὖΝ Ὁ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΣ ὙΜΩΝ· ΜΑΡΤΥΡΩ ΓΑΡ ὙΜΙΝ· ὍΤΙ ΕἸ
ΔΥΝΑΤΟΝ· ΤΟΥΣ ὈΦΘΑΛΜΟΥΣ ὙΜΩΝ ἘΞΟΡΥΞΑΝΤΕΣ ἘΔΩ-
ΚΑΤΕ ΜΟΙ· ὭΣΤΕ ἘΧΘΡΟΣ ὙΜΩΝ ΓΕΓΟΝΑ ἈΛΗΘΕΥΩΝ ὙΜΙΝ·

οη ερμ ἐν ταύτῃ τῇ διαφορᾷ καὶ ἐπιτιμᾷ· καὶ παρ' αὐτῶν ζητεῖ
τὴν αἰτίαν τῆς μεταβολῆς μαθεῖν· οὐχ ὑμεῖς ἦτε φησίν· οἱ
μακαρίζοντες καὶ θεραπεύοντες· καὶ τῶν ὀφθαλμῶν γινό-
μενοι τιμιώτερον· πόθεν οὖν ἡ ἔχθρα· πόθεν ἡ ἐναν-
τία· ὅτι τὰ ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἶπον· ἐγὼ γάρ φησιν οὐκ
οἶδα ἄλλην αἰτίαν· ἢ τὸ τὰ ἀληθῆ λέγειν ὑμῖν· +

οθ κειμ ΖΗΛΟΥΣΙΝ ὙΜΑΣ ΟὐΚΑΛΩΣ·

οθ ερμ ζηλοῦν ὑμᾶς φησίν ἐρασταὶ θέλουσιν ἔχειν· οὐ καλόν· πᾶς γὰρ
ζῆλος καλὸς· ὁ [illegible] τὸν ζῆλον αὐτοὺς καταφέρων
τῆς δουλείας· +

π κειμ [illegible]

π ερμ [illegible] ἘΚΚΛΕΙΣΑΙ ὙΜΑΣ ΘΕΛΟΥΣΙΝ ἽΝΑ ΑὐΤΟΥΣ ΖΗΛΟΥΤΕ·
[illegible] τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος· τοῦτο γὰρ ποιοῦσιν·
[illegible] ὑμᾶς [illegible] θέλοντες [illegible]

ϛα ἑρ ἔρημον τὴν ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίαν λέγει· τὴν πάλαι ἐν ἐρημίᾳ καὶ
ἀγνωσίᾳ ὑπάρχουσαν τοῦ θεοῦ· ἔχουσαν δὲ τὸν ἄνδρα· τὴν συνα-
γωγὴν διὰ τὸ δεδόσθαι αὐτῇ τὸν νόμον· ἀλλ᾽ ὅμως ὡς πολυπαιδο-
γέγονεν ἡ στεῖρα πάντ᾽ ἔρημα· καθώς· ἡ μὲν ἔχουσα τὸν ἄνδρα
ἓν μόνον μετ᾽ ἐκείνων ἔθνος· ἡ δὲ στεῖρα πάντα(?) τὰ ἔθνη·:·+

ϛβ κει ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΚΑΤΑ ΙΣΑΑΚ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΕΚΝΑ ΕΣΜΕΝ·

ϛβ ἑρ Οὐ γὰρ μόνον ὁ(?) στεῖρα ἡ ἐκκλησία ὥσπερ ἡ Σάρρα· ἀλλὰ καὶ καθά-
περ ἐκ ἐρήμου ἡ φύσις(?) ἀλλ᾽ ἡ ἐπαγγελία τοῦ θεοῦ πεποίηκεν· καὶ
νόμιμον(?)· οὕτως καὶ ἐπὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς ἡμετέρας φύ-
σις μὲν οὐδεμία· τὰ δὲ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἃ ἴσασιν οἱ πιστοὶ ἐν μυστη-
ρίοις μυηθέντα τὸ ὕδατος(?)· καθάπερ ἐν μήτρᾳ διαπλάτ-
τει καὶ ἀναγεννᾷ τὸν βαπτιζόμενον· οὐκοῦν ὡς τῆς στείρας ἐσ-
μέν· ἐλεύθεροι ἐσμέν·:·+

ϛγ κει ἈΛΛ ὩΣΠΕΡ ΤΟΤΕ Ὁ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΘΕΙΣ ἘΔΙΩΚΕΝ ΤΟΝ ΚΑΤΑ
ΠΝΕΥΜΑ· ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΝΥΝ·

ϛγ ἑρ ἴσμεν γνῶσιν(?)· καὶ ποία αὕτη ἐλευθερία ὅπου Ἰουδαῖοι κατέ-
χουσι καὶ μαστίζουσι τοὺς πιστούς· δηλοῦσι μὲν καὶ τούτου τὸν τύπον ἄνωθεν ὄντα·:-

ϛδ κει ἈΛΛΑ ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ἡ ΓΡΑΦΗ· ἘΚΒΑΛΕ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΣΚΗΝ· ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΝ
ΑΥΤΗΣ· ΟΥ ΓΑΡ ΜΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΗ Ὁ ΥΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΣΚΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ
ΥΥ ΤΗΣ ἘΛΕΥΘΕΡΑΣ· ἩΜΕΙΣ ΔΕ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΟΥΚ ΕΣΜΕΝ·

ϛδ ἑρ δείξας ἄνωθεν τὸν τύπον τοῦ διωγμοῦ· οὐκ ἐᾷ καταπίπτειν(?)
ἀκηδιᾶν αὐτούς· διδάσκων ἐκ τῆς ἱστορίας πάλιν· καὶ ποῖ-
ον ἔσται τῶν διωκτῶν τὸ τέλος· τὸ μὴ μόνον ἐκβληθῆναι τῆς οἰ-
κίας· ἀλλὰ καὶ τῆς οὐσίας ἐκπεσεῖν ὑπομεῖναι· εὖ δὲ καὶ τὴν
παιδίσκης(?) εἶπεν καὶ μὴ Ἀβραάμ· ἵνα ἀπὸ τοῦ φαυλοτέρου
αὐτοὺς προσαγορεύσῃ·:·+

ϛε κει ΠΑΙΔΙΣΚΗΣ ΤΕΚΝΑ· ἈΛΛΑ ΤΗΣ ἘΛΕΥΘΕΡΑΣ· ΤΗ ἘΛΕΥΘΕΡΙΑ ΟΥΝ·
ΧΣ ἩΜΑΣ ἨΛΕΥΘΕΡΩΣΕΝ· ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΜΗ ΠΑΛΙΝ ΖΥΓΩ ΔΟΥΛΙΑΣ
ἘΝΕΧΕΣΘΑΙ·

ϛε ἑρ Ἑτέραν αἰτίαν τίθησιν τὴν πείθουσαν αὐτοὺς μένειν ἐπὶ τῶν
δογμάτων· μέγα δὲ· μὴ γὰρ ἑαυτοὺς ἠλευθερώσατε· ἄλλος ἐσ-
τὶν ὁ ἠγορακώς· ἄλλος ὅτι μὴ ἐκδοῦσιν ὑπερημέρων(?)· τὸ
δὲ στήκετε τὸν σάλον τὸν γενόμενον ἐδήλωσεν· τὸ δὲ ζυ-
γοῦ ὀνόματι· τὸ βαρὺ τοῦ πράγματος αὐτοῖς κατασημαίνει·

τοῖς μὲν ἡμᾶς φησὶν τὸ μὴ κατὰ σάρκα γεγενῆσθαι [illegible]
τοῦτο μάλιστα συγγενεῖς ποιεῖ αὐτοῦ. ὅτι οὐ κατὰ σάρκα ἐ-
γεννήθητε. οὐ γὰρ ἀτιμοτέρους τοῦτο τὸ κατὰ σάρκα.
ἀλλὰ καὶ ἀτιμοτέρους ἐργάζεται. θαυμαστότερος γὰρ
ὁ τόκος ὁ μὴ κατὰ σάρκα. καὶ πνευματικότερος. καὶ δῆ-
λον ἐκ τῶν ἀμφοτέρων τεχθέντων. ἐτέχθη κατὰ σάρκα ὁ ἰσμαήλ
ἀλλὰ δοῦλος ἦν. καὶ οὐ τοῦτο μόνον. ἀλλὰ καὶ ἐξεβλήθη
τῆς πατρῴας οἰκίας. ὁ δὲ κατ' ἐπαγγελίαν τεχθεὶς ἰσαάκ.
ἅτε γνήσιος καὶ ἐλεύθερος. κύριος ἁπάντων ἦν.

πδ κει(μενον) Ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα·

πε ερ(μηνεία) ἡ μὲν ἱστορία αὐτή φησιν. οὐ τοῦτο δὲ μόνον παραδηλοῖ ὅπερ
φαίνεται. ἀλλὰ καὶ ἄλλα τινά. ἀγορεύει. διὸ καὶ ἀλληγορία καλεῖται.

πζ κει(μενον) Αὗται γάρ εἰσιν δύο διαθῆκαι·

πζ ερ(μηνεία) Οἱ δύο νόμοι. ὅ τε νομικὸς καὶ ὁ εὐαγγελικός.

πη κει(μενον) Μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ εἰς δουλείαν γεννῶσα ἥτις ἐστὶν
Ἄγαρ· τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ·

πη ερ(μηνεία) Ἄγαρ ἐλέγετο ἡ δούλη. τὸ δὲ Σινᾶ ὄρος οὕτω μεθερμηνεύεται
τῇ ἐγχωρίῳ αὐτῶν διαλέκτῳ. οἷα τε τοὺς ἐν τῇ παλαιᾷ
τικτομένους πάντας. ἀνάγκη δούλους εἶναι.

πθ κει(μενον) Συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ· δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέ-
κνων αὐτῆς·

πθ ερ(μηνεία) Οὐ μόνον φησὶν ἐκείνη ἡ δούλη ἦν. ἀλλὰ καὶ δούλους ἔτικτεν. ἀλλὰ
καὶ αὐτὴ ἡ διαθήκη. τουτέστιν ὁ τύπος ἡ δούλη. καὶ γὰρ
Ἱερουσαλὴμ ἐγγυτέρω κεῖται τῷ ὄρει. τῷ ὁμωνύμῳ τῇ δούλῃ.
ἐν τούτῳ δὲ τῷ ὄρει. καὶ ἡ διαθήκη δέδοται.

ϙ κει(μενον) Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν· ἥτις ἐστὶν μήτηρ
πάντων ἡμῶν· γέγραπται γάρ· εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ
τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα·

ϙ ερ(μηνεία) Τῆς μὲν Ἱερουσαλὴμ τῆς κάτω τύπος ἡ Ἄγαρ. καὶ δῆλον
ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ καλουμένου. τῆς δὲ ἄνω ἡ Σάρρα. ἄνω δὲ
[illegible] καὶ αὕτη γὰρ ἦν πάλαι στεῖρα ὥσπερ καὶ ἡ Σάρρα.
ὅτι [illegible] τῆς ἐκκλησίας ὁ λόγος. καὶ τὸν προφήτην [illegible]
[illegible] μαρτυρ[illegible]γενόμενον τῷ. εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα.

ϙα κει(μενον) Ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου· ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα·

καὶ ὅσα ὑμῖν καὶ πολλὰ ἀμαρτήματα ἀγαθά ∴+

α κεφ ἘΝ ΓᾺΡ ΧΩ͂ ΙΥ͂ ΟΥ̓́ΤΕ ΠΕΡΙΤΟΜΗ΄ ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ· ΟΥ̓́ΤΕ ἈΚΡΟΒΥΣΤΙΑ· ἈΛΛᾺ
ΠΙ΄ΣΤΙΣ ΔΙ᾽ ἈΓΑ΄ΠΗΣ ἘΝΕΡΓΟΥΜΕ΄ΝΗ· ἘΤΡΕ΄ΧΕΤΕ ΚΑΛΩ͂Σ· ΤΙ΄Σ Ὑ-
ΜΑ͂Σ ἘΝΕ΄ΚΟΨΕΝ ΤΗ͂ι ἈΛΗΘΕΙ΄Αι ΜῊ ΠΕΙ΄ΘΕΣΘΑΙ·

α ἑρ Ὁ γὰρ τὸν Χριστὸν ἐνδυσάμενος· μηκέτι ταῦτα περιεργαζέσθω φησίν ∴

β κεφ Ἡ ΠΕΙΣΜΟΝῊ ΟΥ̓Κ ἘΚ ΤΟΥ͂ ΚΑΛΟΥ͂ΝΤΟΣ ὙΜΑ͂Σ·

β ἑρ Οὐδὲ αὐτοῦ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ὃ καὶ μᾶλλον ἀγαθοῦ τοσαύτην ὄντος· οὐ
ταῦτα ἐνομοθέτησεν· ὅσα οἱ Ἰουδαΐζοντες ∴+

γ κεφ ΜΙΚΡᾺ ΖΥ΄ΜΗ ὍΛΟΝ ΤῸ ΦΥ΄ΡΑΜΑ ΖΥΜΟΙ͂·

γ ἑρ Εἰ καὶ μικρὸν ἐστὶ τὸ πρᾶγμα τοῦ ἀπαρχῆς τῷ λόγῳ· μίαν ἐντολὴν μό-
νην ἐφυλάξατε τοῦ νόμου· καὶ τοσαῦτα θορυβεῖ· ἀκούσωμεν ὡς
ἐκ τοῦ παραδείγματος· ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ὥσ-
περ ἡ ζύμη μικρά τις οὖσα ὅλον τὸ φύραμα πρὸς ἑαυτὴν μετα-
τίθησιν· οὕτω καὶ ὑμᾶς δυνατεῖ φησίν, τὸ μικρὸν τοῦτο κακὸν
μὴ διορθωθὲν καὶ εἰς ὅλον Ἰουδαϊσμὸν ἀγαγεῖν ∴+

δ κεφ ἘΓῺ ΔῈ ΠΕ΄ΠΟΙΘΑ ΕἸΣ ὙΜΑ͂Σ ἘΝ ΚΩ͂· ὍΤΙ ΟΥ̓ΔῈΝ ἌΛΛΟ ΦΡΟΝΗ΄ΣΕΤΕ·

δ ἑρ Οὐκ ἔστιν ὅπου φρονήσετε· ἀλλ᾽ ὅπου φρονήσατε· τοῦτ᾽ ἔστιν ὁποῖον διορθώσατε·

ε κεφ Ὁ ΔῈ ΤΑΡΑ΄ΣΣΩΝ ὙΜΑ͂Σ ΒΑΣΤΑ΄ΣΕΙ ΤῸ ΚΡΙ΄ΜΑ ὍΣΤΙΣ ἘᾺΝ Ἦ·

ε ἑρ Εἰ τὸ μηδαμοῦ ὀνομάζειν τῶν ταρασσόντων τεθάρρηκε· ἵνα μὴ ἀναισχυν-
τότεροι γένωνται ∴+

ς κεφ ἘΓῺ ΔΕ΄, ἈΔΕΛΦΟΙ΄, ΕἸ ΠΕΡΙΤΟΜῊΝ ἜΤΙ ΚΗΡΥ΄ΣΣΩ· ΤΙ΄ ἜΤΙ ΔΙΩ΄ΚΟΜΑΙ·

ς ἑρ Ἐπειδὴ διέβαλλον αὐτὸν ὡς πανταχοῦ ἰουδαΐζοντα καὶ ὑπὲρ
νόμον ἐν τῷ κηρύγματι· ὁρᾶτε πῶς καθαρῶς ἀπελύσατο, μάρ-
τυρας αὐτοὺς καλῶν· οἱ δύνανται φησὶν καὶ ὑμᾶς ὅτι πιθανοῦμοι
πρόφασις τοῦτό ἐστιν· ὅτι Παῦλος εὐθὺς ἀποδέχεσθαι τοῦ νόμου· εἰ
περιτομὴν ἐκήρυττον· τί διώκομαι· οὐδὲν γὰρ ἕτερον ἐγκαλοῦ-
σί μοι οἱ Ἰουδαῖοι ἢ τοῦτο ∴+

ζ κεφ ἎΡΑ ΚΑΤΗ΄ΡΓΗΤΑΙ ΤῸ ΣΚΑ΄ΝΔΑΛΟΝ ΤΟΥ͂ ΣΤΑΥΡΟΥ͂·

ζ ἑρ Οὕτως ἀνόητος ἦν φησὶν ὥστε ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς θλίβεσθαι
καὶ σκανδαλίζειν ἑτέρους· οὐ γὰρ οὕτως ὁ σταυρὸς ἦν, ὃ σκαν-
δαλίζον τοὺς Ἰουδαίους· ὡς τὸ μὴ δεῖν πείθεσθαι τοῖς πατρώ-
οις νόμοις· καὶ γὰρ Στέφανον προσενεγκόντες οὐκ εἶπον ὅτι
οὗτος τὸν ἐσταυρωμένον προσκυνεῖ· ἀλλ᾽ ὅτι κατὰ τοῦ νόμου
καὶ τοῦ τόπου λέγει τοῦ ἁγίου ∴+

η κεφ ὌΦΕΛΟΝ ΚΑῚ ἈΠΟΚΟ΄ΨΟΝΤΑΙ ΟἹ ἈΝΑΣΤΑΤΟΥ͂ΝΤΕΣ ὙΜΑ͂Σ· ὙΜΕΙ͂Σ ΓᾺΡ

τὸ δὲ πάλιν μάτην· πολλῷ αὐτῶν μᾶλλον ὑμεῖς γὰρ ἄνθρωποι ἐκείνων

γὰρ ἀνάξιοι τοῦ πάθους· ἀλλὰ τὸ ἔλαττον φησίν· οὕτω τοσοῦτον

ἀλλὰ τῶν ἐγκλημάτων ἄξιοι ∴ +

ϛ κει ἼΔΕ ἘΓῺ ΠΑΥ͂ΛΟΣ ΛΈΓΩ ὙΜΙ͂Ν·

ϛ ερ θαρρούντως ἡ φωνή ∴ +

ζ κει ὍΤΙ ἘᾺΝ ΠΕΡΙΤΈΜΝΗΣΘΑΙ· Χ(ΡΙΣΤῸ)Σ ὙΜΑ͂Σ ΟὐΔῈΝ ὨΦΕΛΉΣΕΙ·

ζ ερ πῶς οὐδὲν ὠφελήσει τὸν περιτεμνόμενον χ(ριστό)ς; ἄκουε. ὁ περιτεμνόμενος ὡς νόμον δεδοικὼς περιτέμνεται· ὁ δὲ δεδοικὼς ἀπιστεῖ τῇ δυνάμει τῆς χάριτος· ὁ δὲ ἀπιστῶν οὐδὲν κερδαίνει παρὰ τῆς ἀπιστουμένης ∴ +

η κει ΜΑΡΤΎΡΩΜΑΙ ΔῈ ΠΆΛΙΝ ΠΑΝΤῚ ἈΝΘΡΏΠῼ ΠΕΡΙΤΕΜΝΩΜΈΝῼ· ὍΤΙ ὈΦΗΛΈΤΗΣ ἘΣΤῚΝ ὍΛΟΝ ΤῸΝ ΝΌΜΟΝ ΠΟΙΗ͂ΣΑΙ· ΚΑΤΑΡΓΉΘΗΤΕ ἈΠῸ ΤΟΥ͂ Χ(ΡΙΣΤΟ)Υ͂·

η ερ μὴ γὰρ μὴ νομίσητε κατ᾽ ἔχθραν ταῦτα λέγεσθαι· οὐχὶ ὑμῖν μόνον λέγω φησίν· ἀλλὰ καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ· ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον πληρῶσαι· ἀλλήλων γὰρ ἔχεται τὰ νομίματα· καὶ πῶς; ἄκουε· ἡ περιτομὴ θυσίαν ἔχει συνεζευγμένην· ἡμέρας παρατήρησιν· ἡ θυσία πάλιν καὶ ἡμέρας καὶ τόπου φυλακήν· ὁ τόπος μυρίων καθαρμῶν τρόπους· οἱ καθαρμοὶ πλῆθος παρατηρήσεων εἰσάγουσιν· οὐκ ἔξεστι γὰρ ἀκάθαρτον θύειν· οὐκ ἐν ἑτέρῳ καὶ ἐν ἑτέρῳ δύνατον· οὐκ ἄλλοτε τὸν ποιοῦντα τὸν νόμον· διὸ καὶ πολλὰ ὑφ᾽ ἓν ἀνάγκη διὰ μιᾶς ἐντολῆς ὁ νόμος· ἂν τοίνυν περιτμηθῇς μέν, μὴ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ· ἢ ἐν τῇ ὀγδόῃ μέν, μὴ θύσῃς δέ· ἢ θύσῃς μέν, μὴ ἐν τῷ ὁρισμένῳ δὲ τόπῳ· ἢ ἐν τῷ ὁρισμένῳ δὲ τόπῳ, μὴ τὰ νενομισμένα δέ· ἢ τὰ νενομισμένα μέν, μὴ καθαρὸς δέ· ἢ καθαρὸς μέν, μὴ ὧν οὐ τοῖς προσήκουσι δὲ θεσμοῖς καθαρθῇς· πάντα οἴχεται, ἐκλέλυται· διὰ τοῦτο φησὶν ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον πληρῶσαι ∴ +

θ κει ΟἽΤΙΝΑΙΣ ἘΝ ΝΌΜῼ ΔΙΚΑΙΟΥ͂ΣΘΕ ΤΗ͂Σ ΧΆΡΙΤΟΣ ἘΞΕΠΈΣΑΤΕ·

θ ερ καὶ διὰ τῆς κολάσεως ἐκφοβεῖ· τί γὰρ τὸ μὴ σωζόμενον τῆς χάριτος ἐκπίπτουσιν· ἀλλ᾽ ἡ κόλασις ἀπαραίτητος ∴ +

ι κει ἩΜΕΙ͂Σ ΓᾺΡ ΠΝΕΥ͂ΜΑΤΙ ἘΚ ΠΊΣΤΕΩΣ· ἘΛΠΊΔΑ ΔΙΚΑΙΟΣΎΝΗΣ ἈΠΕΚΔΕΧΌ μεθα·

ι ερ ἀπειλήσας διὰ τῆς κολάσεως· πάλιν ἐπιεικέστερον παραμυθίας αὐτοὺς ἀνακαλεῖ· οὐδὲν ἑτέρων δεόμεθα· τῶν νομίμων φησίν· ἀρκεῖ γὰρ ἡ πίστις ἡμῖν πνεῦμα παρασχεῖν· καὶ δι᾽ αὐτοῦ δι-

καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασι-
λείαν θ(εο)ῦ οὐ κληρονομήσουσιν. ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύμα-
τός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστό-
της, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραΰτης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν
τοιούτων οὐκ ἔστιν νόμος.

ιβ ερμ(ηνεία) Ὁ τὰ προειρημένα ἔχων ἀγαθά, χρῄζει διὰ τοῦτο οὐδὲν νόμου ... ἐπιθυμίαν
ἅπασαν· ὁ δὲ τοιοῦτος ἀπαλλαγεὶς οὐ δεῖται τῆς ἀπὸ τοῦ νόμου βοη-
θείας ... ἑτέρως· πῶς μὲν τῆς ἐκείνου ἐπαγγελίας γενόμε-
νος. ὁ γὰρ μὴ ὀργιζόμενος, πῶς δεῖται ἀκοῦσαι "οὐ φονεύσεις"·
ὁ μὴ ἐπιθυμῶν ἀλλοτρίοις ὀφθαλμοῖς, πῶς χρῄζει τοῦ παιδεύ-
οντος μὴ μοιχεύειν· τίς γὰρ δεῖται μαθεῖν περὶ τοῦ καρποῦ τῆς
κακίας, τὸ τὴν ῥίζαν αὐτῆς ἀνασπάσαντι.

ἄλ(λο) Ὅρα ὅτι οὐ τὴν σάρκα κακίζει μὲν ταῦτα, ἀλλὰ τὸ γεῶδες φρό-
νημα· αἱ γὰρ ἔχθραι καὶ οἱ ζῆλοι καὶ αἱρέσεις πῶς ἂν εἶεν σαρκός.

ιγ κει(μενον) Οἱ δὲ τοῦ Χ(ριστο)ῦ Ἰ(ησο)ῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθή-
μασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

ιγ ερ(μηνεία) σάρκα πάλιν ἐνταῦθα τὰς πονηρὰς πράξεις καλῶν.

ιγ κει(μενον) Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν.

ιγ ερ(μηνεία) κατὰ τοὺς ἐκείνου νόμους πολιτευώμεθα· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ
στοιχοῦμεν· λέγει δὲ ἀρκεσθῶμεν τῇ τοῦ πνεύματος δυνάμει, καὶ μὴ
ἐπιζητοῦμεν τὴν ἀπὸ τοῦ νόμου προσθήκην.

ιδ κει(μενον) Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι,

ιδ ερ(μηνεία) δείκνυσι μὲν ἐκείνους τοὺς στασιάζοντας τὴν περιτομὴν διὰ
φιλοδοξίαν τοῦτο ποιοῦντας.

ιε κει(μενον) ἀλλήλους προκαλούμενοι,

ιε ερ(μηνεία) εἰς φιλονεικίας δηλονότι καὶ ἔριδας.

ις κει(μενον) ἀλλήλοις φθονοῦντες.

ις ερ(μηνεία) ἀπὸ γὰρ τῆς κενοδοξίας ὁ φθόνος.

ιζ κει(μενον) Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔν τινι παρα-πτώματι

ιζ ερ(μηνεία) οὐκ εἶπεν ἐὰν πράξῃ, ἀλλ' ἐὰν προληφθῇ· τουτέστιν ἐὰν συ-
ναρπαγῇ. ὅρα δὲ πῶς εὐφυῶς καὶ ἐκείνους τοὺς κηρύσ-
σοντας περιτομὴν ... οἶμαι στασιάζειν προπετείας
συναρπαγέντας ὀνομάζει τῶν τὸ ἁμάρτημα· καὶ τοὺς ἄλλους
... μὴ συναπάγεσθαι αὐτοῖς· πῶς γὰρ συναπαχθῶσιν.

ΕΠ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΚΛΗΘΗΤΕ ΑΔΕΛΦΟΙ·

ηε ερ. Ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν· οὐ [illegible] μὴ τεμνέ-
σθωσαν μόνον· ἀλλὰ καὶ ἀποτεμνέσθωσαν :+

ιϛ κει. ΜΟΝΟΝ ΜΗ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ· ΕΙΣ ΑΦΟΡΜΗΝ ΤΗ ΣΑΡΚΙ·

ιϛ ερ. ἀπήλλαξεν ἡμᾶς φησὶν ὁ Χριστὸς τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας· κυρίους ἀφῆκεν
[illegible]· οὐχ ἵνα τῇ ἐξουσίᾳ [illegible] εἰς κακίαν ἀποχρησώμεθα·
[illegible] πρόφασιν φιλοσοφίας [illegible]
ἀλλ' ἵνα [illegible]· [illegible] γὰρ [illegible] κατὰ τὸν νόμον. [illegible]
αὐτοῦ κατάρας ἀπαλλαγῆναι· ἵνα μή τις ὑποπτεύσῃ ὅτι [illegible]
[illegible] τοῦ νόμου ἀποστῆναι· ἵνα δείξῃ παράνομος [illegible]
[illegible]· οὐχ ἵνα παράνομος γένηται [illegible]
[illegible]· ἀλλ' ἵνα [illegible] νόμον ἡ φιλοσοφία· [illegible] γὰρ τοῦ νόμου
[illegible]· καὶ [illegible]· οὐχ ἵνα [illegible]· ἀλλ' ἵνα [illegible]
[illegible] γενώμεθα :+

ιζ κει. ΑΛΛΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΔΟΥΛΕΥΕΤΕ ΑΛΛΗΛΟΙΣ· Ο ΓΑΡ ΠΑΣ ΝΟΜΟΣ ΕΝ ΕΝΙ
ΛΟΓΩ ΠΛΗΡΟΥΤΑΙ· ΕΝ ΤΩ ΑΓΑΠΗΣΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΣΟΥ ΩΣ ΣΕΑΥΤΟΝ·
ΕΙ ΔΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΔΑΚΝΕΤΕ ΚΑΙ ΚΑΤΕΣΘΙΕΤΕ· ΒΛΕΠΕΤΕ ΜΗ ΥΠΟ
ΑΛΛΗΛΩΝ ΑΝΑΛΩΘΗΤΕ· ΛΕΓΩ ΔΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΤΕ· ΚΑΙ
ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ ΣΑΡΚΟΣ ΟΥ ΜΗ ΤΕΛΕΣΗΤΕ·

ιζ ερ. [illegible] τὸν [illegible] τὸν [illegible]
[illegible]· [illegible] ἀρχή· [illegible] γὰρ
ἀλλήλων, ἀρχὰ [illegible]· [illegible] φησὶν· δουλεύσα-
τε ἀλλήλοις· οὕτως γὰρ [illegible]
[illegible] καὶ οὐ φανερῶς :+

ιη κει. Η ΓΑΡ ΣΑΡΞ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ· ΤΟ ΔΕ ΠΝΕΥΜΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ· ΤΑΥΤΑ ΔΕ ΑΝΤΙΚΕΙΤΑΙ ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΙΝΑ ΜΗ
Α ΑΝ ΘΕΛΗΤΕ, ΤΑΥΤΑ ΠΟΙΕΙΤΕ·

ιη ερ. σάρκα φησὶν τὴν προαίρεσιν τὴν πονηράν· πνεῦμα δὲ τὴν προ-
αίρεσιν τὴν ἀγαθήν· τὴν ἄνω τρέχειν σπουδάζουσαν :+

ιθ κει. ΕΙ ΔΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΑΓΕΣΘΕ· ΟΥΚ ΕΣΤΕ ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ· ΦΑΝΕΡΑ ΔΕ ΕΣ-
ΤΙΝ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ· ΑΤΙΝΑ ΕΣΤΙΝ· ΜΟΙΧΕΙΑ· ΠΟΡΝΕΙΑ·
ΑΚΑΘΑΡΣΙΑ· ΑΣΕΛΓΕΙΑ· ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑ· ΦΑΡΜΑΚΙΑ· ΕΧΘΡΑΙ·
ΕΡΕΙΣ· ΖΗΛΟΙ· ΘΥΜΟΙ· ΕΡΙΘΕΙΑΙ· ΔΙΧΟΣΤΑΣΙΑΙ· ΑΙΡΕΣΕΙΣ· ΦΘΟΝΟΙ·
ΦΟΝΟΙ· ΜΕΘΑΙ· ΚΩΜΟΙ· ΚΑΙ ΤΑ ΟΜΟΙΑ ΤΟΥΤΟΙΣ Α ΠΡΟΛΕΓΩ ΥΜΙΝ·

μόνον καὶ μὴ κατ' ἑτέρων. καὶ τοῦτο τάχ' ἐκεῖνο [illegible] ἑαυτῷ.

κε κει Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει·

κε ερ λοιπὸν [illegible] λογισμὸν κινοῦντα κατ' ἑτέρου καὶ χ[illegible]
δίον· [illegible] τὸν καυχώμενον. ὥστε μὴ δὲ ἐφ' ἑαυτῷ μέγα φρο-
νεῖν. ἀλλ' εἰς ἔννοιαν ἄγων αὐτὸν τῶν οἰκείων ἁμαρτημάτων. καὶ τοῖς
ὀνόμασι τοῦ φορτίου· ἐπιτείνων αὐτοῦ τὸν φόβον ∴ +

κδ κει Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦν-
τι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς· μὴ πλανᾶσθε· θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ
γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος· τοῦτο καὶ θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων
εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ· ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ
σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα· ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώ-
νιον· τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν·

κδ ερ ἐνταῦθα περὶ τῶν διδασκάλων λοιπὸν ὁ λόγος αὐτοῦ. ἐπειδὴ πολ-
λοὺς ἀπολαύειν παρὰ τῶν μαθητευομένων θεραπείας. τοῦ-
το γὰρ καὶ ὁ Χριστὸς ἐνομοθέτησεν. καὶ διά τι; ἄκουε· ἐπειδὴ τὸ διδασ-
καλικὸν ἀξίωμα. πολλάκις καὶ ἐπιφυσᾷ τοὺς ἔχοντας. κατα-
στέλλων αὐτῶν τὸ φρόνημα. εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς κατέστησεν τοῦ
δεῖσθαι τῶν μαθητευομένων. καὶ ἑτέρους πάλιν. εἰς ἀφορμὴν
[illegible] τοῦ πρὸς εὐποιΐαν εὐκολωτέρους γίνεσθαι. γυμνά-
ζων αὐτοὺς ἐν τῇ περὶ τοὺς διδασκάλους εὐνοίᾳ. καὶ περὶ
τοὺς ἄλλους ἡμέρους εἶναι. ὃς δὲ ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς· [illegible]
σαν [illegible] εἰς αὐτοὺς [illegible] ∴ +

κζ κει Καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσωμεν μὴ ἐκλυόμενοι·

κζ ερ Οὐχ ὥσπερ ὁ σαρκικὸς σπόρος φησίν. καὶ ἐν τῷ ἀμητῷ πολὺν ἔ-
χει κόπον. οὕτω καὶ ὁ πνευματικός. ἀλλ' ἐναντίως [illegible] +

κη κει Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν· ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάν-
τας· μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως·

κη ερ Τάχος καὶ σπουδὴν περὶ τὴν ἐλεημοσύνην εἰσφέρειν παρα-
κελεύεται. οὐ γὰρ πάντοτε τοῦ ἐλεεῖν ἐσμὲν κύριοι· ὅταν
γὰρ ἐντεῦθεν ἀπενεχθῶμεν. κἂν μυριάκις βουληθῶμεν.
οὐδὲν περαινόμενον πλέον. τὸ δὲ πρὸς πάντας· πρὸς ἀν-
τιδιαστολήν, τῆς Ἰουδαϊκῆς στενότητος. ἐκεῖνοι μὲν
γὰρ πᾶσαν τὴν φιλανθρωπίαν ἅπασαν πρὸς τοὺς ὁμοφύλους
[illegible]. ἡ δὲ τῆς χάριτος φιλανθρωπία· γῆν, ὁμοῦ καὶ θάλατταν.

[illegible] καὶ διορθοῦσθαι [illegible] μόνους ἐλεγχόμενοι :· +

ιη κει ὙΜΕΙΣ ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΤΑΡΤΙΖΕΤΕ ΤΟΝ ΤΟΙΟΥΤΟΝ·

ιη ερ Οὐκ εἶπε [illegible] καταδικάζετε· ἀλλὰ διορθοῦτε :· +

ιθ κει ἘΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΠΡΑΟΤΗΤΟΣ·

ιθ ερ Τοιοῦτον μόνον τοῖς διδασκάλοις [illegible] σφόδρα· τὸ πάντα μετὰ πραότητος [illegible]· οὐδὲ τὸ μὴ μόνον ἐν πραότητι, ἀλλὰ ἐν πνεύματι πραότητος εἶπεν· ἵνα δείξῃ ὅτι καὶ τὸ [illegible] καὶ τὸ μετ' ἐπιεικείας διορθοῦσθαι χάρισμα ἐστὶ πνευματικοῦ :· +

κ κει ΣΚΟΠΩΝ ΣΕΑΥΤΟΝ ΜΗ ΚΑΙ ΣΥ ΠΕΙΡΑΣΘΗΣ·

κ ερ [illegible] καθαιρεῖ τὸ φρόνημα· τὸ [illegible] διδασκάλοις [illegible] γινόμενον· ἵνα γὰρ μὴ διὰ τὸ διδάσκαλος εἶναι ἐπαιρώμεθα· καὶ ἡμεῖς ἐν φόβῳ [illegible] καθίστησιν :· +

κα κει ἈΛΛΗΛΩΝ ΤΑ ΒΑΡΗ ΒΑΣΤΑΖΕΤΑΙ·

κα ερ Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπον ὄντα χωρὶς ἐλαττώματος εἶναι· παραινεῖ μὴ ἀκριβεῖς εἶναι ἐξεταστὰς τῶν ἑτέρου [illegible] :· +

κβ κει ΚΑΙ ΟΥΤΩΣ ἈΝΑΠΛΗΡΩΣΑΤΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΤΟΥ ΧΥ· ΕΙ ΓΑΡ ΔΟΚΕΙ ΤΙΣ ΕΙΝΑΙ ΤΙ· ΜΗΔΕΝ ὬΝ, ΦΡΕΝΑΠΑΤᾼ ἙΑΥΤΟΝ·

κβ ερ Διὰ [illegible] ἀλλήλους φέρετε· οἷον, ὁ δεῖνα [illegible]· ὀργίλος· σὺ δὲ [illegible] μος· φέρε αὐτοῦ τὴν ὁρμὴν τὴν σφοδράν· ἵνα καὶ αὐτὸς σου τὴν [illegible]· καὶ οὕτως οὔτε ἐκεῖνος ἁμαρτήσεται ὑπὸ σοῦ [illegible] οὔτε σὺ πλημμελήσεις ἐν ὁμοίοις ἢ καὶ μᾶλλον· ἀνεχομένου σου τοῦ ἀδελφοῦ :· +

κγ κει ΤΟ ΔΕ ἘΡΓΟΝ ἙΑΥΤΟΥ ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΩ ἙΚΑΣΤΟΣ·

κγ ερ Οἷον ἐὰν ποιῇς τι ἀγαθόν· σκόπησον μήποτε διὰ κενοδοξίαν ἢ δι' ἀνάγκην ἢ ὑποκρισίαν τοῦτο ποιῇς· ἢ δι' ἄλλην τινὰ ἀνθρωπίνην αἰτίαν :· +

κδ κει ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ἝΞΕΙ· ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΙΣ ΤΟΝ ἝΤΕΡΟΝ·

[illegible] ἀλλὰ συγκατα[illegible]· ὡς ἂν ᾖ [illegible] τὸ καυχᾶσθαι [illegible]· [illegible] μὴ κατὰ [illegible] ὁ φαρισαῖος· καὶ τοῦτο δὲ [illegible]· [illegible] ὁ γὰρ [illegible] ἑαυτὸν

ἐμοὶ νεκρὰ ἀνέγνωμεν· ταῦτα οὖν [illegible] πρᾶ καὶ μεγάλα

λϛʹ κείμ(ενον) ΚΑΓΩ ΤΩ ΚΟΣΜΩ·

λϛʹ ἑρ(μηνεία) δηλοῖ πάλιν τὴν νέκρωσιν λέγων· ὅτι καὶ ἐκεῖνα ἐμοὶ νεκρὰ καὶ
ἐγὼ ἐκείνοις· καὶ οὔτε αὐτὰ ἀνελεῖν με δύναται καὶ χει-
ρώσασθαι νεκρὰ γάρ ἐστιν· οὔτε ἐγὼ ἐπιθυμῆσαι αὐτῶν· νε-
κρὸς γὰρ αὐτοῖς εἰμὶ κἀγώ ÷ +

ΚΤΙΣΙΣ

λζʹ κείμ(ενον) ΕΝ ΓΑΡ ΧΩ ΙΥ ΟΥΤΕ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ· ΟΥΤΕ ΑΚΡΟΒΥΣΤΙΑ· ΑΛΛΑ ΚΑΙΝΗ

λζʹ ἑρ(μηνεία) ἐμφαίνεται πῶς ἡ ἰσχὺς τὴν δύναμιν τοῦ σταυροῦ· οὐ δὴ μόνον τὰ ÷ γὰρ
τοῦ κόσμου πράγματα νεκρὰ [illegible] ἐν ἑαυτῷ πάντα· ἀλλὰ
καὶ τὴν περιτομὴν καὶ τὴν παλαιὰν ἅπασαν πολιτείαν κατέλυσεν ÷ +

λη κείμ(ενον) ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΤΩ ΚΑΝΟΝΙ ΤΟΥΤΩ ΣΤΟΙΧΗΣΟΥΣΙΝ· ΕΙΡΗΝΗ ΕΠ' ΑΥΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΝ ΙΣΡΑΗΛ ΤΟΥ ΘΥ·

λη ἑρ(μηνεία) Οἱ ταύτῃ στοιχοῦντες φησὶ λέγει δὲ τὴν καινὴν κτίσιν τὴν [illegible]
μένην διὰ τῆς πίστεως· οὗτοι καὶ εἰρήνης καὶ φιλανθρωπίας
ἀπολαύοντες· καὶ τῷ τοῦ ἰηλ ὀνόματι κυρίως ἂν καλοῖντο ÷ +

λθ κείμ(ενον) ΤΟΥ ΛΟΙΠΟΥ ΚΟΠΟΥΣ ΜΟΙ ΜΗΔΕΙΣ ΠΑΡΕΧΕΤΩ·

λθ ἑρ(μηνεία) ἐν τούτῳ· οὐχ ὡς [illegible] οὐδὲ ὡς [illegible] ταῦτα φθέγ-
γεται· ἀλλὰ ἀνασχέτου αὐτῶν τὴν ῥᾳθυμίαν γνώμην· καὶ
φόβον ἐμβαλεῖν [illegible]· καὶ [illegible] τοὺς παρ' αὐτοῦ τε-
θέντας νόμους· καὶ οὐ συγχωρῶν αὐτοὺς ἀδικεῖν [illegible] ÷ +

μʹ κείμ(ενον) ΕΓΩ ΓΑΡ ΤΑ ΣΤΙΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥ ΙΥ ΕΝ ΤΩ ΣΩΜΑΤΙ ΜΟΥ ΒΑΣΤΑΖΩ

μʹ ἑρ(μηνεία) παντὸς λόγου καὶ πάσης φωνῆς φησὶν λαμπρότερον διὰ
τῶν στιγμάτων ἀπολογοῦμαι πρὸς τοὺς λέγοντας ὑπο-
κρίνεσθαι τὸ δόγμα· καὶ πρὸς ἀνθρώπους ἀρέσκειν λέγοντας ÷ +

μαʹ κείμ(ενον) Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ· ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΝΣ ΥΜΩΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΜΗΝ·

μαʹ ἑρ(μηνεία) Τῷ τελευταίῳ ῥήματι τούτῳ πάντα τὰ ἔμπροσθεν ἐσφρά-
γισεν· οὐδὲ γὰρ [illegible] ἀπολύομεν [illegible] ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων.
ἀλλ' [illegible] ἀναγκάζομαι τοὺς τῶν σαρκικῶν
[illegible] τοῦ θῦ τὴν εὐεργεσίαν· καὶ ἀναμιμνήσ-
κων τῆς χάριτος ἧς ἀπήλαυσαν· δι' ἧς πάσης αὐτοὺς
ἱκανῶς κακῶν ἰουδαϊκῆς [illegible]· τὸ γὰρ [illegible]
[illegible]· οὐ δι' [illegible] περιτομῆς· ἀλλὰ διὰ τῆς κατὰ
τὴν πίστιν δικαιοσύνης ÷ +

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ· ΕΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΡΩΜΗΣ· ΑΝΑΓΝΩΣΕΙΣ ΔΥΟ· ΣΤΙΧ[illegible]

[illegible] τὴν [illegible] προσώπου μετάφρασιν [illegible] καὶ [illegible]

τοὺς οἰκείους τὴν σπουδὴν ἐπιδείκνυνται.

κθ κει. ἼΔΕΤΕ ΠΗΛΙΚΟΙΣ ὙΜΙΝ ΓΡΑΜΜΑΣΙΝ ἜΓΡΑΨΑ ΤΗ ἘΜΗ ΧΕΙΡΙ.

κθ ερ. Πάντα δὲ ἔχεσθαι τὸν λόγον αὐτοῦ παραινῶ· καὶ τὸ μὲν γὰρ ὅσον
τῶν δογμάτων· διὰ τὸ πηλίκοις [illegible] κατὰ [illegible]
τὸ τῇ ἐμῇ χειρί· καὶ ἀπόδειξιν δὲ διὰ τούτου ποιεῖται· [illegible]
δεῖ συκοφαντοῦντας αὐτὸν ἐλέγχων· περὶ τὸ μὲν αὐτὸν καταγ-
γέλλειν καὶ ὑποκρίνεσθαι ὅσον καταγγέλλει· διὰ τοῦ τοίνυν
[illegible] ἰδιόγραφον ποιήσασθαι τὴν ἐπιστολὴν μαρτυρίαν ἔγ-
γραφον ἀπέθετο.

λ κει. ὍΣΟΙ ΘΈΛΟΥΣΙΝ ΕΥΠΡΟΣΩΠΗΣΑΙ ἘΝ ΣΑΡΚΙ, ΟὟΤΟΙ ἈΝΑΓΚΑΖΟΥ-
ΣΙΝ ὙΜΑΣ ΠΕΡΙΤΕΜΝΕΣΘΑΙ.

λ ερ. Διώκουσιν καὶ [illegible] δοξίαν μόνον ποιουμένους τὸ
κήρυγμα· οὐ διὰ τὸ τοῦτο ὀφείλομεν γενέσθαι.

λα κει. ΜΌΝΟΝ ἽΝΑ ΤΩ ΣΤΑΥΡΩ ΤΟΥ ΧΥ ΜΗ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ.

λα ερ. Ἐβούλοντο μὲν αἰτίαν τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν κηρύττειν αὐτοὺς
τὸ μὴ διώκεσθαι παρὰ τῶν Ἰουδαίων αὐτούς· τὸ δὲ καταφρονεῖν
[illegible] δοξίαν γινόμενον. τοῦτο οἱ χαριζόμενοι παρατ-
ηροῦντες οὐκοῦν [illegible] καὶ κηρύττεσθαι περιτομὴν [illegible] αὐτῶν· οἱ χριστοῦ
ἀναγκάζεσθαι.

λβ κει. ΟΥ̓ΔΕ ΓᾺΡ ΟἹ ΠΕΡΙΤΕΜΝΟΜΕΝΟΙ ΑΥ̓ΤΟΙ ΝΟΜΟΝ ΦΥΛΑΣΣΟΥΣΙΝ.
ἈΛΛᾺ ΒΟΥΛΟΝΤΕ ὙΜΑΣ ΠΕΡΙΤΕΜΝΕΣΘΑΙ.

λβ ερ. Ἀπόδειξις τοῦ μὴ καταγγελλομένην κηρύσσειν αὐτούς· τὸ μὴ φυ-
λάττειν αὐτοὺς ταῦτα, ἃ κηρύσσουσιν.

λγ κει. ἽΝΑ ἘΝ ΤΗ ὙΜΕΤΕΡΑ ΣΑΡΚΙ ΚΑΥΧΗΣΟΝΤΑΙ.

λγ ερ. Μαθητὰς ἔχοντες καὶ ὄντες διδάσκαλοι.

λδ κει. ἘΜΟΙ ΔΕ ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ ΚΑΥΧΑΣΘΑΙ ΕἸ ΜΗ ἘΝ ΤΩ ΣΤΑΥΡΩ ΤΟΥ
ΚΥ ἩΜΩΝ ΙΥ ΧΥ.

λδ ερ. Τί δαὶ τὸ καύχημα τοῦ σταυροῦ; ὅτι ὁ Χριστὸς δούλου μορφὴν ἔλαβεν.
καὶ ἔπαθεν ὑπὲρ [illegible] ἔπαθεν. διὰ τὸν δοῦλον· τὸν ἐχθρόν· τὸν
ἀγνώμονα. καὶ οὕτω με ἠγάπησεν, ὥστε ἑαυτὸν ἐκδοῦναι.

λε κει. ΔΙ' ΟὟ ἘΜΟΙ ΚΟΣΜΟΣ ἘΣΤΑΥΡΩΤΑΙ.

λε ερ. Κόσμον, [illegible] πράγματα αἰσθητά· τὸν καιρόν· τὸν παρὰ
τῶν ἀνθρώπων· τὴν δορυφορίαν· τὴν δόξαν· ταῦτα νεκρά.

ε ερμ ὥσπερ δ' ἄλλα πολλὰ καταφράζουσιν αἱ γραφαί, ὅτι ὑπήκοος γενόμενος
τῷ πατρὶ μέχρι θανάτου· καὶ ὥσπερ δὴ ἔλεγεν ὁ χριστός· ὁ θεὸς ὁ θεός
μου ἵνα τί με ἐγκατέλιπες· ὡς ἄνθρωπος· ὑπολαβεῖν· ἀλλ' ἐπεὶ
ἐγκαταλειφθῆναι αὐτόν· ἵνα καὶ ὑπὲρ τοῦ ἡμῶν προσώ-
που· τὰ τοιαῦτα φθέγγεται φωνάς· τούτου χάριν παν-
ταχοῦ ἠγαπημένον καὶ ἀγαπητὸν αὐτόν· ἡ θεία κη-
ρύττει γραφή ∴+

ς κειμ Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ·

ς ερμ Οὗτος γὰρ μόνος ὃς ἡμᾶς ἡ χριστοῦ χάρις χορηγεῖται· διὰ τὴν γνῶσιν
ὡς ἐπὶ τοῖς ἀγνοοῦσι μόνοις ἐφαρμόζεσθαι ∴+

ζ κειμ Κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκο-
νομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν·

ζ ερμ Ἡ βουλὴ μὲν γὰρ ἐπὶ τῆς εὐεργεσίας ταύτης προαιώνιος· ὡρίσθη δὲ αὐ-
τῇ καὶ χρόνος· ὅτε ἡ τῶν προωρισμένων ὥρας ἐδέξατο ἱκανόν·

η κειμ Ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ χριστῷ τὰ ἐπὶ τοῖς
οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ:-

η ερμ Ὥσπερ ὁ ἀδὰμ ἁμαρτήσας ἀπεστερήθη τούτων πάντων·
ἁμαρτήσασι γενόμενον ἐν χριστῷ· τιμῶν μὲν οὖν ἀπεστερήθη ἀφθαρ-
τος ὢν εἰς φθορὰν ἠνέχθη· καὶ ἀθάνατος ὢν εἰς θάνατον·
καὶ ἀπὸ παραδείσου ἔξω παραδείσου· ταῦτα οὖν προ-
θεὶς τὸν παράδεισον· ἐστὶν ἀνακεφαλαιοῦσθαι ὁ σώζων καὶ ἁμαρτή-
σαι· καὶ ὑπὲρ τοῦ τῶν γενομένων, ὁ μονογενὴς ἄνθρωπος·
ἵνα καταργήσῃ τὸν θάνατον, καὶ ἀνέλῃ τὴν φθορὰν· καὶ
τὴν ἁμαρτίαν ἀνελὼν ἣν καὶ γενόμενον· παραγενόμενον χριστοῦ·
τὸ δὲ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· ὅτι μάχη ἦν με-
γάλη καὶ ἀδιάλυτος τοῦ κόσμου ἁμαρτάνοντος· τοῖς ἀγγέ-
λοις· καὶ ὑποκαταράνοντος· καὶ δηλοῦμεν τοῦτο ἐκ τῶν εὐαγγελίων·
ὅτι χαρὰ ἐν οὐρανῷ γίνεται ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· μὴ
γνοῦν ... καὶ τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς ἀνθρώποις· καὶ τοῖς
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐκείνης παύσας τοὺς ἀγγέλους τῆς ὀδύνης
ἧς εἶχον· ἐπὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων φθορᾷ· ἀνήγα-
γεν γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν προτέραν χαρὰν τὴν ὑπὲρ τῶν σωζομένων·

θ κειμ Ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν
τοῦ θεοῦ τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

Α ΚΕΦ Παῦλος ἀπόστολος χ͞υ ἰ͞υ διὰ θελήματος θ͞υ· τοῖς ἁ-
γίοις τοῖς οὖσιν ἐν ἐφέσω· καὶ πιστοῖς ἐν χ͞ω ἰ͞υ·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θ͞υ π͞ρς ἡμῶν καὶ κ͞υ ἰ͞υ χ͞υ·
εὐλογητὸς ὁ θ͞ς καὶ π͞ηρ τοῦ κ͞υ ἡμῶν ἰ͞υ χ͞υ·
ἐπειδὴ τὰ πράγματα θ͞υ ἔργα· οὗτος καὶ τὴν ἀποφασιν τὴν
Α ΕΡ ὡσπερ τὰ πράγματα θ͞υ ἔργα· οὕτως καὶ τὴν ἀπόφασιν τὴν
ἑαυτοῦ ἐν τῶ ὑμετέρῳ φησὶν· ἐνεργουμένην διὰ τοῦ χ͞υ· ὡς
ἐνεργοῦντος θ͞υ·
τὴν σοφίαν τὴν ἐπὶ τὸ διδάξαι αὐτοὺς περὶ
τῆς τοῦ χ͞υ χάριτος· αὕτη δὲ ἡ χάρις ἁμαρτημάτων ἡμῶν
ἄφεσις καὶ ἁγιασμὸς καὶ σῶμα αὐτοῦ γενόμενον· ἐκ
σοφίαν ὃ χαρισάμενος αὐτόν· τὸ δὲ ἔπαινον τῆς χάριτος
καὶ τὸ τῆς δόξης τοῦ θ͞υ καὶ σοφίας ὑμνουμένης· καὶ δὲ ὁδὸς ἡ
σωτηρία· διὰ τοῦ αἵματος τοῦ χ͞υ ἀπολύτρωσις·
Β ΚΕΦ ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις ἐν χ͞ω·
Β ΕΡ αὐτὸς ἡμᾶς φησὶν· ἡ εὐλογία ἡμῶν· τοῦτ' ἔστιν· ἡ δωρεὰ ἡ
παρὰ τοῦ θ͞υ ἐν πνεύματι καὶ ἡμᾶς ἀπολαῦσαι ἀγαθῶν· τοῦ
τον δὲ ἀπολαύσεις οὐκ ἔστιν ἐπὶ γῆς· ἀλλ' οὐδὲ σαρκικαὶ αἱ εὐ
λογίαι· ἀλλ' αἰώνιος ὁ τόπος αὐταῖς ὁ οὐράνιος·
Γ ΚΕΦ καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου·
εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ· ἐν ἀ-
γάπῃ προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ ἰ͞υ χ͞υ εἰς αὐτόν·
Γ ΕΡ ἡ χάρις οὐ πρὸς φανερὰ γενομένη· πρὸ δὲ πάντων ἐξ ἀρ
χῆς παρὰ θ͞υ τοῖς ἐκλεκτοῖς ἐπιμενομένη· οὓς καὶ προ
ώρισεν παραστατικοὺς ἡμᾶς θ͞υ· διὰ τῆς διδομένης ἁγιότητος·
Δ ΚΕΦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ· εἰς ἔπαινον
δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ· ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς·
Δ ΕΡ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς φησὶν ἐκ τῆς ἰδίας χάριτι· οὐκ ἐκ τῶν ἔργων
ἡμῶν· ἀλλὰ τὸ δῶρον σωζόμενος ἡμᾶς υἱούς·
Ε ΚΕΦ ἐν τῷ ἠγαπημένῳ· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ
τοῦ αἵματος αὐτοῦ· τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων
κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ· ἧς ἐπερίσσευ
σεν εἰς ἡμᾶς· ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει·

ΞΗΣ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ·

ιδ ερμ Τὸ ἐπίγνωσιν ... σοφίαν καὶ γνῶσιν· καὶ ἵνα ... σοφίαν ... πατρὸς τῆς ἀγάπης· ... καὶ ... ποιοῦντες· καὶ ... ἀξιοῦνται ... δοθεῖσαν χάριν :· +

ιε κεφ ΚΑΙ ΤΙ ΤΟ ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΝ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΗΜΑΣ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ· ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΑΥΤΟΥ:

ιε ερμ Μεγάλη ἡ ὑπερβολὴ δυνάμεως ... χορηγοῦσα ... ἡμᾶς ... ζωοποιοῦσιν· μέγα γὰρ τὸ τοὺς ἐξ αἰῶνος ἀναστῆναι ... ἀναστῆναι· διὸ ... κατὰ τὸ ... ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου· ψεύσονταί σοι οἱ ἐχθροί σου :· +

ιϛ κεφ ΗΝ ΕΝΗΡΓΗΚΕΝ ΕΝ ΤΩ ΧΩ ΕΓΕΙΡΑΣ ΑΥΤΟΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ· ΚΑΙ ΚΑΘΙΣΑΣ ΕΝ ΔΕΞΙΑ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΙΣ· ΥΠΕΡΑΝΩ ΠΑΣΗΣ ΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΩΣ· ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΥ·

ιϛ ερμ Ἐνταῦθα ... ἡμῖν ... ἐν Χριστῷ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ὑπερβολὴν ὧν ἡμῖν ἐχαρίσατο· συνήγειρεν γὰρ ἡμᾶς καὶ συνεκάθισεν ἐν Χριστῷ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· ... γὰρ οὐχ ἣν τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον ... ἑαυτοῦ ... τῆς δυνάμεως· καὶ τῆς ἐνεργείας τῆς ζωοποιοῦ· ὅτι ἦν σῶμα θανάτου τῆς ἁμαρτίας· ἐν αὐτῷ κατοικισμένον διὰ τῶν παραπτώσεων· διὰ τοῦτο ... ἡμῶν ... ἐποιήσατο· ἵνα ἀναμάρτητον αὐτὸ φυλάξας· καὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς δόξης αὐτὸ παρασκευάσῃ γενέσθαι ... καὶ τοῦτο ... συνήγειρεν· καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις :·

ιζ κεφ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΤΩ ΑΙΩΝΙ ΤΟΥΤΩ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΜΕΛΛΟΝΤΙ· ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΥΠΕΤΑΞΕΝ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΠΟΔΑΣ ΑΥΤΟΥ·

ιζ ερμ Δῆλον ὅτι ἡ δόξα ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ παρόντος αἰῶνος· παρατείνουσα δὲ εἰς τὸν ἀπέραντον αἰῶνα· ὅτι τοῦτο ἡ δύναμις τῆς ἀφθάρτου καὶ ἐνδόξου διαμονῆς ἡμῶν· τὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ... διαμένειν εἰς τοὺς αἰῶνας :· +

ιη κεφ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝ ΕΔΩΚΕΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΑ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ·

τοῦ θελήματος αὐτοῦ· εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον
δόξης αὐτοῦ· τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ χ(ριστ)ῷ:

θ ἑρμ. ἐν χ(ριστ)ῷ φησὶν ἐγγραμμένοι· μερὶς γινόμενοι θ(εο)ῦ :+

ι κειμ. Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθεί-
ας· τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πιστεύ-
σαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελί-
ας τῷ ἁγίῳ·

ι ἑρμ. Τῶν προσηρμοσμένων ἔθνεσι καὶ ὑμᾶς φησὶν οἰκειουμένοι χ(ριστ)ῷ
διὰ τῆς ἀκοῆς· καὶ τῆς ἐπὶ τῇ ἀκοῇ πίστεως· καὶ τοῦ ἐπὶ τῇ
πίστει σφραγισμοῦ· ὅσον ἐστὶν ὁμοίως τοῖς πρὸ χ(ριστο)ῦ διὰ τὴν τοῦ
πράγματος μεγαλειότητα· παραστήσας δὲ ἤκουσαν τὸν
λόγον τῆς ἀληθείας· ἢ παρ' ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ· ἐ-
κεῖ γὰρ ἐκήρυττεν· διὸ καὶ ὕστερον αὐτοῖς διαλέγεται
ὁ παῦλος· ἀπὸ τῆς ἐκείνου διδασκαλίας προκα-
τηρτισμένοις· μᾶλλον γὰρ ὕστερος κατὰ χρονολογίαν ὁ ἀνήρ :+

ια κειμ. Ὅς ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν· εἰς ἀπολύ-
τρωσιν τῆς περιποιήσεως εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ·

ια ἑρμ. Ἀρραβῶνα λέγει τὴν ἀρχὴν τῆς πίστεως· φησὶν οὖν· ὡς δεξά-
μενοι τὸ πν(εῦμ)α· ἠρξάμεθα ἤδη κατὰ μέρος τῶν τοῦ θ(εο)ῦ :~

ιβ κειμ. Διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ
κ(υρί)ῳ ἰ(ησο)ῦ· καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους·
οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνείαν ποιούμε-
νος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· ἵνα ὁ θ(εὸ)ς τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ·

ιβ ἑρμ. Ἀκηκοὼς φησὶν τὴν πίστιν ὑμῶν· καὶ τὴν ἀμετάθετον
στάσιν εἰς χ(ριστό)ν· καὶ τὴν ἀγάπην τὴν ἑπομένην τῇ πίστει·
χάριν ἀμετάθετον ὑπὲρ ὑμῶν· καὶ ταύτην οὐ καθάπαξ
ἀλλὰ καὶ διαπαντός :+

ιγ κειμ. ὁ πατὴρ τῆς δόξης·

ιγ ἑρμ. Τουτέστιν ἀρχηγὸς πάντων τῶν διδομένων εἰς ἡμᾶς πα-
ρὰ θ(εο)ῦ χαρισμάτων· ὃ ὑπὲρ ἐν πράγματι διὰ τοῦ μόνου χορηγ-

ιδ κειμ. Δῴη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπι-
γνώσει αὐτοῦ· πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς
τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ
ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ· καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δό-

ζης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις·

ιδ ἑρμ. τὸ ἐν ... τῶν ἡ σοφία καὶ ἡ γνῶσις· καὶ ἵνα ὁ λόγος ὁ τῆς σοφίας
παρὰ τοῦ πατρὸς τῆς ἀγάπης· ... παρὰ τοῦ υἱοῦ· καὶ
... καὶ τί ... κατηξίωνται κατὰ τὴν
δοθεῖσαν χάριν·: +

ιε κειμ. ΚΑΙ ΤΙ ΤΟ ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΝ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΑΥΤΟΥ
ΕΙΣ ΗΜΑΣ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ· ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΑΥΤΟΥ:

ιε ἑρμ. μεγίστην ὑποδείκνυσι τὴν δύναμιν ... χορηγοῦντος
... ἡμᾶς ... νεκρῶν ζωοποιήσειν· μάλα γὰρ ... τοὺς
ἐξαιρέτους ἀναστῆναι ... τῷ πλήθει ...
... παραστῆναι· ... αὐτοῖς ...
κατὰ τὸ εἰρημένον· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς
σου· ψεύσονταί σοι οἱ ἐχθροί σου·: +

ιϛ κειμ. Η ΕΝΗΡΓΗΚΕΝ ΕΝ ΤΩ ΧΩ ΕΓΕΙΡΑΣ ΑΥΤΟΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ· ΚΑΙ ΚΑΘΙ-
ΣΑΣ ΕΝ ΔΕΞΙΑ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΙΣ· ΥΠΕΡΑΝΩ ΠΑΣΗΣ ΑΡ-
ΧΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΩΣ· ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΝ-
ΤΟΣ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΥ·

ιϛ ἑρμ. ... ἐν Χριστῷ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ὑπερβολὴν
... ἡμῖν ἐχαρίσατο· συνήγειρε γὰρ ἡμᾶς καὶ συνεκάθισεν ἐν
Χριστῷ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· ... γὰρ οὐκ ἦν τὸ σῶμα τὸ ἡμέτε-
ρον ... ἑαυτοῦ ... τῆς δυνάμεως· καὶ τῆς ἐνεργείας τῆς
ζωοποιοῦ· ὅτι ἦν σῶμα θανάτου τῆς ἁμαρτίας· ἐν αὐτῷ ἐν-
κατοικισμένης διὰ τὴν παράβασιν· διὰ τοῦτο ἰδίῳ μόνον ...
... ἐποιήσατο· ἵνα ἀναμάρτητον αὐτὸ φυλάξας· καὶ τῆς ζωῆς·
καὶ τῆς δόξης αὐτὸ παρασκευάσας γενέσθαι ... καὶ τοῦ
... συνήγειρεν· καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις·

ιζ κειμ. ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΤΩ ΑΙΩΝΙ ΤΟΥΤΩ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΜΕΛΛΟΝΤΙ· ΚΑΙ
ΠΑΝΤΑ ΥΠΕΤΑΞΕΝ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΠΟΔΑΣ ΑΥΤΟΥ·

ιζ ἑρμ. δηλωτικὴ ἡ δόξα· ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ παρόντος αἰῶνος·
παρατείνουσα δὲ εἰς τὸν ἄπειρον αἰῶνα· ὅτι τοῦτο ἡ δύναμις
τῆς ἀφθάρτου καὶ ἐνδόξου διαμονῆς ἡμῶν· τὸ τὸν ἀρχηγὸν
τῆς ζωῆς ἡμῶν διαμένειν εἰς αἰῶνας·: +

ιη κειμ. ΚΑΙ ΑΥΤΟΝ ΕΔΩΚΕΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΑ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ·

τοῦ θελήματος αὐτοῦ. εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον
δόξης αὐτοῦ. τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ χῶ·
θ ἑρμ. ἐν ἀρχῇ φησὶν γενόμενοι· μερὶς γενόμεθα θῦ·
ι κείμ. ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες. τὸν λόγον τῆς ἀληθεί
ας· τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν. ἐν ᾧ καὶ πιστεύ
σαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελί
ας τῷ ἁγίῳ·
ι ἑρμ. Τῶν προσηρμοσμένων ἀεὶ καὶ ὑμᾶς φησὶν οἰκειουμένοις χῶ
δι' ὑπακοῆς. καὶ τῆς ἐπὶ τῇ ἀκοῇ πίστεως. καὶ τοῦ ἐπὶ τῇ
πίστει σφραγισμοῦ. ὅς ἐστιν ὁμοίωσις πρὸς χν̄ διὰ τῆς τοῦ
πνεύματος μεθέξεως. παραστήσας δὲ [illegible] τὸν
λόγον τῆς ἀληθείας. ἢ [illegible] τοῦ εὐαγγελίου. ὃ
καὶ γὰρ ἐκήρυξεν· διὸ καὶ [illegible] αὐτοῖς [illegible]
ὁ [illegible]. [illegible] διδασκαλίας προκα
τηρτισμένης. μίαν γὰρ [illegible] θεολογίαν ὁ [illegible]
ια κείμ. ὅ ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν. εἰς ἀπολύ
τρωσιν τῆς περιποιήσεως εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ·
ια ἑρμ. ἀρραβῶνα λέγει ἀρχὴν καὶ πίστωσιν. φησὶν οὖν. ὡς δεξά
μενοι τὸ πνα. [illegible] κατὰ χν̄ καὶ θῦ:~
ιβ κείμ. Διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ
κῷ ἰῦ. καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους·
οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ἡμῶν μνείαν ποιούμε
νος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· ἵνα ὁ θς τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ·
ιβ ἑρμ. ἀκηκοὼς φησὶν τὴν πίστιν ὑμῶν. καὶ τὴν ἀναφερο
μένην εἰς χν̄. καὶ τὴν ἀγάπην τὴν [illegible]
χάριν ἀναφέρω ὑπὲρ ὑμῶν. καὶ ταύτην οὐ [illegible]
ἀλλὰ καὶ διὰ παντός:+
ιγ κείμ. ὁ πατὴρ τῆς δόξης·
ιγ ἑρμ. Τουτέστιν ἀρχηγὸς παντὸς τοῦ διδομένου ἡμῖν τοῦ
θεοῦ χαρίσματος· ὁ [illegible] πνεύματι διὰ τοῦ λόγου χορηγῶν
ιδ κείμ. δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπι
γνώσει αὐτοῦ· πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς
τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ
ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ· καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δό

κβ ἑρ σὰρξ ὡς μὲν τοῦ Χ(ριστο)ῦ καὶ μόνη· καὶ σῶμα καὶ κεφαλὴ ἡμῶν μὲν πάντων
δεσπότης τῶν ὅλων· ἤδη ὡς μὲν ἐν οὐρανοῖς· καθὸ ὡς μὲν ἐν Χ(ριστ)ῷ· καὶ τὸν
ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν ἕξομεν [illegible] ὅτι καὶ ἐν Χ(ριστ)ῷ [illegible]
[illegible] ἀναστῆναι [illegible]
[illegible] χάριτος [illegible]

κγ κει θ(εο)ῦ τὸ δῶρον·

κγ ἑρ χάρις τὸ παρὰ θ(εο)ῦ· πίστις τὸ παρ' ἡμῶν· ὅθεν οὖν· εἰ μὴ παρέ-
σχετο δὲ [illegible] χάρις παραγίνεται· οὐκ ἐξ ἡμῶν οὖν· ἀλλὰ
θ(εο)ῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐν τῷ λαμβάνοντι· ἀλλ' ἐν τῷ διδόντι [illegible]:

κδ κει οὐκ ἐξ ἔργων ἵνα μή τις καυχήσηται:

κδ ἑρ ὅτι καὶ τῶν ἔργων [illegible] σωτηρία· καὶ μὴ [illegible]
[illegible] τῆς σωτηρίας [illegible] ·:·

κε κει αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα κτισθέντες ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγα-
θοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ θ(εὸ)ς· ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν:

κε ἑρ [illegible] ἐργαζόμεθα· οὐδὲ γὰρ [illegible]
[illegible] ἐν Χ(ριστ)ῷ· [illegible]
[illegible] τῶν ἔργων· [illegible]
[illegible] ·:·

κϛ κει διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί·

κϛ ἑρ [illegible]
χάριτος [illegible] ·

κζ κει οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ἀπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς
ἐν σαρκὶ χειροποιήτου· ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χω-
ρὶς Χ(ριστο)ῦ· ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
ξένοι τῶν διαθηκῶν·

κζ ἑρ σαρκικὸν [illegible] ἀκροβυστία καὶ ἡ περιτομή· [illegible]
[illegible]
[illegible] περιτομὴν [illegible] καρδίας [illegible]
[illegible] καρδίας [illegible] φυσικὴν [illegible]
[illegible] περιτομὴ [illegible] ἀκροβυστία· [illegible]
[illegible] τῆς καρδίας ἀκαθαρσία ·:·

κη κει τῆς ἐπαγγελίας ἐλπίδα μὴ ἔχοντες· καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ·

κη ἑρ διάφοροι μὲν αἱ [illegible] καὶ αἱ διαθῆκαι· μία δὲ αὕτη
[illegible] Χ(ριστο)ῦ ·:·

ιη ἐρ(μηνεία) ὡς ἡνίκα τὰς οὐρανίους δυνάμεις ἅμα καὶ ἐφ' ἁπάσαις ἐστὶν
καθὼς καὶ ὑπὸ ... πρόσωπον. καὶ οἱ κομόμους ἡμῶν κατὰ
τὴν ἱεραρχίαν τοῦ ἀποστόλου φασίν ∴ +
ιθ κει(μενον) ΕΙΤΙCΕCΤΙΝ ΤΟ CΩΜΑ ΑΥΤΟΥ·
ιθ ἐρ(μηνεία) σῶμα αὐτοῦ ἡ ἐκκλησία· κατὰ τὴν μεγάλην ... τοῦ ἁγίου ... ∴
κ κει(μενον) ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΟΥ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΠΑCΙΝ ΠΛΗΡΟΥΜΕΝΟΥ·
κ ἐρ(μηνεία) ἡ ἐκκλησία ... φησὶν τοῦ δηλονότι ... μόνου ...
μιᾶς ... καὶ ... υἱῶν ∴ +
κα κει(μενον) ΚΑΙ ΥΜΑC ΟΝΤΑC ΝΕΚΡΟΙC ΤΟΙC ΠΑΡΑΠΤΩΜΑCΙ· ΚΑΙ ΤΑΙC ΑΜΑΡ
ΤΙΑΙC ΥΜΩΝ· ΕΝ ΑΙC ΠΟΤΕ ΠΕΡΙΕΠΑΤΗCΑΤΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΙΩ
ΝΑ ΤΟΥ ΚΟCΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ· ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΤΗC ΕΞΟΥ
CΙΑC ΤΟΥ ΑΕΡΟC ΤΟΥ ΠΝC· ΤΟΥ ΝΥΝ ΕΝΕΡΓΟΥΝΤΟC ΕΝ ΤΟΙC ΥΙΟΙC
ΤΗC ΑΠΕΙΘΕΙΑC· ΕΝ ΟΙC ΚΑΙ ΗΜΕΙC ΠΑΝΤΕC ΑΝΕCΤΡΑΦΗΜΕΝ
ΠΟΤΕ· ΕΝ ΤΑΙC ΕΠΙΘΥΜΙΑΙC ΤΗC CΑΡΚΟC ΥΜΩΝ· ΠΟΙΟΥΝΤΕC
ΤΑ ΘΕΛΗΜΑΤΑ ΤΗC CΑΡΚΟC· ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΝΟΙΩΝ· ΚΑΙ ΗΜΕΝ
ΦΥCΕΙ ΤΕΚΝΑ ΟΡΓΗC ΩC ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ· Ο ΔΕ ΘC ΠΛΟΥCΙΟC ΩΝ
ΕΝ ΕΛΕΕΙ· ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΛΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΑΥΤΟΥ· Η ΗΓΑΠΗCΕΝ ΗΜΑC·
ΚΑΙ ΟΝΤΑC ΗΜΑC ΝΕΚΡΟΥC ΤΟΙC ΠΑΡΑΠΤΩΜΑCΙΝ· CΥΝΕΖΩ
ΠΟΙΗCΕΝ ΤΩ ΧΩ· ΧΑΡΙΤΙ ΕCΤΕ CΕCΩCΜΕΝΟΙ:
κα ἐρ(μηνεία) ἡμᾶς φησὶν τοὺς ἐξ ἐθνῶν ἐξαιρέτους ὄντας τοῦ θανάτου
διὰ τὴν ἁμαρτίαν ἐν ᾗ ἐζῆτε· ὑπὸ τοῦ πονηροῦ δαίμονος
τοῦ ἄρξαντος· διὰ τῶν ... πονηρῶν ...
ἐθνῶν ἀξίους ὁ θεὸς καὶ χάριτος ἑκουσίου· τὴν ἀντὶ ἁμαρ
τίας ... ζωὴν κοινωνίαν τῇ
πρὸς χριστόν· ... μετὰ χριστοῦ· τοῦτο ... ἡμᾶς ...
... αὐτῷ· καὶ τοὺς ἔχοντας ... τὰς ὁμοίας τῶν
ἐθνῶν ... ἁμαρτίαις· ἵνα τὸ μέγεθος
... τῆς δωρεᾶς τοῦ θεοῦ· ὅτι τοὺς πάντας κρατουμέ
νους ὑπὸ τῆς φθορᾶς διέσωσεν ∴ +
κβ κει(μενον) ΚΑΙ CΥΝΗΓΕΙΡΕΝ ΚΑΙ CΥΝΕΚΑΘΗCΕΝ ΕΝ ΤΟΙC ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΙC ΕΝ ΧΩ
ΙΥ· ΙΝΑ ΕΝΔΕΙΞΗΤΑΙ ΕΝ ΤΟΙC ΑΙΩCΙ ΤΟΙC ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΟΙC· ΤΟΝ Υ
ΠΕΡΒΑΛΛΟΝΤΑ ΠΛΟΥΤΟΝ ΤΗC ΧΑΡΙΤΟC ΑΥΤΟΥ· ΕΝ ΧΡΗCΤΟΤΗ
ΤΙ ΕΦ ΗΜΑC ΕΝ ΧΩ ΙΥ· ΤΗ ΓΑΡ ΧΑΡΙΤΙ ΕCΤΕ CΕCΩCΜΕΝΟΙ ΔΙΑ ΠΙC
ΤΕΩC· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΟΥΚ ΕΞ ΥΜΩΝ·

ερμ Οὐδὲν μᾶλλον ἡμῶν φησίν· οἱ ἐγγὺς ἔχουσι πρὸς θεόν· οἱ πρώην ἐγγὺς ὄντες
τῶν ἄλλων· ἀλλὰ μία ἀμφοτέροις προσαγωγή· δι' ἑνὸς ἁγίου πνεύματος·
ἐν ἑνὶ δὲ σώματι προσήγαγεν ἡμᾶς καὶ κατήλλαξε τῷ θεῷ· μὴ ἐν ἑτέρῳ
πνεύματι προσάγεσθαι θεῷ φησίν μετέχουσιν ἡμᾶς δ' ἡμῖν ὁμοίως τοῦ ἑνὸς
πνεύματος· διὰ τοῦ ἑνὸς σώματος γινομένους· ἔχει δὲ καὶ ἡ τῶν ὀνο-
μάτων παραλλαγὴ τι ἰδιον· οὐ τοῦ μὲν γὰρ καταλλαγὴν ἐστιν τὸ ἐν
θεῷ ἀρεσκον· οὗ τοῦ δὲ προσαγωγὴν μετὰ παρρησίας:·

λα κει ἘΝ Ὧ ΠΑΣΑ ΟἸΚΟΔΟΜῊ ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΟΥΜΈΝΗ ΑΥ̓́ΞΕΙ ΕἸΣ ΝΑῸΝ ἍΓΙΟΝ ἘΝ ΚΩ
λα ερ παραδείγματι χρώμενος τῷ γνωμικῷ· τῷ τοιούτῳ μηνῦσαι τὴν οἰκοδομὴν
ὑποστηρίζοντι· διδάσκων ὅτι ἐν χριστῷ στηριζόμεθα· ὥσπερ θεμέλιῳ
τῷ καὶ συναρτησιν αὐτοῦ· τὴν προς τοὺς οἰκοδομουμένους
τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμογένειαν ἔδειξεν· τῆς κατὰ σάρκα γέννης
ὅσον τοῦ ὁμογενοῦς· ὡς δὴ γὰρ φησὶν παιδία κεκοίνωκε
αἵματος καὶ σαρκός· καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν·
λβ κει ἘΝ Ὧ ΚΑῚ ὙΜΕΙ͂Σ ΣΥΝΟΙΚΟΔΟΜΕΙ͂ΣΘΕ ΕἸΣ ΚΑΤΟΙΚΗΤΉΡΙΟΝ ΤΟΥ͂ ΘΥ ἘΝ ΠΝΙ·
λβ ερ μαθεῖν ἡμᾶς ὅτι:-
λγ κει ΤΟΎΤΟΥ ΧΆΡΙΝ ἘΓῺ ΠΑΥ͂ΛΟΣ Ὁ ΔΈΣΜΙΟΣ ΤΟΥ͂ ΧΥ ΙΥ ὙΠῈΡ ὙΜΩ͂Ν ΤΩ͂Ν
ἘΘΝΩ͂Ν ΕἼΓΕ ἨΚΟΎΣΑΤΕ ΤῊΝ ΟἸΚΟΝΟΜΊΑΝ ΤΗ͂Σ ΧΆΡΙΤΟΣ ΤΟΥ͂ ΘΥ·
ΤΗ͂Σ ΔΟΘΕΊΣΗΣ ΜΟΙ ΕἸΣ ὙΜΑ͂Σ· ὍΤΙ ΚΑΤᾺ ἈΠΟΚΆΛΥΨΙΝ ἘΓΝΩΡΊΣ-
ΘΗ ΜΟΙ ΤῸ ΜΥΣΤΉΡΙΟΝ·
λγ ερ ταύτης φησὶν τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος ὑπηρέτης ἐγὼ καὶ ἀγωνι-
στὴς ἀχρι δεσμῶν καὶ δι' αὐτοῦ τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη· ἵνα
εἰς ὑμᾶς ἐξαγγελθῇ δι' ἐμοῦ:·
λδ κει ΚΑΘῺΣ ΠΡΟΈΓΡΑΨΑ ἘΝ ὈΛΊΓῼ ΠΡῸΣ Ὃ ΔΎΝΑΣΘΕ ἈΝΑΓΙΝΏΣΚΟΝ-
ΤΕΣ ΝΟΗ͂ΣΑΙ ΤῊΝ ΣΎΝΕΣΊΝ ΜΟΥ ἘΝ ΤΩ͂Ι ΜΥΣΤΗΡΊῼ ΤΟΥ͂ ΧΥ·
λδ ερ καθὼς ὀλίγος ὁ λόγος φησίν· καὶ σύντομος δι' ὀλίγων καὶ μία· καὶ ὀλίγον
πάντα ἀνθρώποις ἐδίδαξα· τοσοῦτον ἀποκαλύψας·
ἐφ' ὅσον καὶ συνιέναι δύνασθαι· συνιέναι δὲ ἐπ' ἴσων ὁμοίως
ἀπαγγέλλοντος· οὐ λέξιν παρ' ἔργου ἢ παραδρομῆς:·
λε κει Ὃ ἘΤΈΡΑΙΣ ΓΕΝΕΑΙ͂Σ ΟΥ̓Κ ἘΓΝΩΡΊΣΘΗ ΤΟΙ͂Σ ΥἹΟΙ͂Σ ΤΩ͂Ν ἈΝΘΡΏΠΩΝ·
ὩΣ ΝΥ͂Ν ἈΠΕΚΑΛΎΦΘΗ ΤΟΙ͂Σ ἉΓΊΟΙΣ ἈΠΟΣΤΌΛΟΙΣ ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΚΑῚ ΠΡΟ-
ΦΉΤΑΙΣ ἘΝ ΠΝΕΎΜΑΤΙ· ΕἾΝΑΙ ΤᾺ ἜΘΝΗ ΣΥΓΚΛΗΡΟΝΌΜΑ ΚΑῚ ΣΎΣ-
ΣΩΜΑ ΚΑῚ ΣΥΜΜΈΤΟΧΑ ΤΗ͂Σ ἘΠΑΓΓΕΛΊΑΣ ἘΝ ΤΩ͂Ι ΧΩ͂Ι ΙΥ ΔΙᾺ ΤΟΥ͂
ΕΥ̓ΑΓΓΕΛΊΟΥ· ΟΥ͂ ἘΓΕΝΉΘΗΝ ΔΙΆΚΟΝΟΣ ΚΑΤᾺ ΤῊΝ ΔΩΡΕᾺΝ ΤΗ͂Σ ΧΑ-

κθ κε ΝΥΝΙ ΔΕ ΕΝ ΧΩ ΙΥ ΥΜΕΙΣ ΟΙ ΠΟΤΕ ΟΝΤΕΣ ΜΑΚΡΑΝ ΕΓΓΥΣ ΕΓΕΝΗ
ΘΗΤΕ ΕΝ ΤΩ ΑΙΜΑΤΙ ΤΟΥ ΧΥ :–

κθ ερ μακρὰν ἦμεν θυ τῇ ζωῇ, τῇ κοσμικῇ διοριζόμενοι· ταύτης
δὲ λύσιν εἰργάσατο ὁ θάνατος τοῦ χυ. καὶ οἱ τούτου συμμορ
φούμενοι οὐκέτι μακράν εἰσι θυ· ἀλλ᾽ ἐγγὺς τῆς [illegible]
σιν τῇ ἐν [illegible] πνεύματι συσταυρούμενοι χῶ κατὰ τὸν ἀπόστολον:–

λ κε ΑΥΤΟΣ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ Η ΕΙΡΗΝΗ ΗΜΩΝ. Ο ΠΟΙΗΣΑΣ ΤΑ ΑΜΦΟΤΕΡΑ ΕΝ.
ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΣΟΤΟΙΧΟΝ ΤΟΥ ΦΡΑΓΜΟΥ ΛΥΣΑΣ ΤΗΝ ΕΧΘΡΑΝ ΕΝ ΤΗ
ΣΑΡΚΙ ΑΥΤΟΥ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΤΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ ΕΝ ΔΟΓΜΑΣΙ ΚΑ
ΤΑΡΓΗΣΑΣ ΙΝΑ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΚΤΙΣΗ ΕΝ ΑΥΤΩ·

λ ερ τὸ διορίζον ἐστὶ [illegible] ἡ σὰρξ διὰ τὴν ἐν αὐ
τῇ ἁμαρτίαν [illegible] ἀπηλλοτρίωσε τοὺς οὐ διὰ νόμου χω
ριζομένους ἀπὸ τῆς σαρκικῆς κακίας. οὐ μὴν οὐδὲ τοὺς ὑπὸ
νόμον ὄντας· καθαροὺς ἀφίησι τῆς διὰ ταύτης ἀλλοτριώσεως.
ὁ θεὸς δὲ τὴν ἁμαρτίαν μόνον τὴν διὰ σαρκὸς ἀναιρεῖ καὶ τὸν νόμον
περιαιρεῖ τὸν ἐπὶ σαρκὶ τεθειμένον· ἀντὶ [illegible] δὲ ἀντὶ νό
μου δόγμα [illegible] πίστεως [illegible] πατέρα θυ :+

λα κε ΕΙΣ ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΠΟΙΩΝ ΕΙΡΗΝΗΝ. ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΛΛΑ
ΞΗ ΤΟΥΣ ΑΜΦΟΤΕΡΟΥΣ ΕΝ ΕΝΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΤΩ ΘΩ ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΥ
ΡΟΥ ΑΠΟΚΤΕΙΝΑΣ ΤΗΝ ΕΧΘΡΑΝ ΕΝ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΕΛΘΩΝ.

λα ερ τοῦ σταυροῦ ὥσπερ [illegible] τῇ ζωῇ τῇ παρούσῃ. καὶ τὴν
σαρκικὴν περιτομὴν [illegible] ἄνθρωπος [illegible] πᾶς
ὁ κατὰ χν χαρακτηριζόμενος [illegible] περιτομῇ [illegible]
[illegible] κατὰ τὴν καινὴν ζωήν. θανατουμένου τοῦ σώ
ματος [illegible] τὴν ἔχθραν [illegible] ζωὴν [illegible] τὴν
φθορὰν [illegible] :+

λβ κε ΕΥΗΓΓΕΛΙΣΑΤΟ ΕΙΡΗΝΗΝ ΥΜΙΝ ΤΟΙΣ ΜΑΚΡΑΝ. ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΤΟΙΣ ΕΓΓΥΣ.

λβ ερ μακρὰν τοὺς ἐθνικοὺς φησίν [illegible]· ἐγγὺς δέ, τοὺς διὰ
νόμου τοῦ χυ διδασκομένους μυστήριον :+

λγ κε ΟΤΙ ΔΙ ΑΥΤΟΥ ΕΧΟΜΕΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΑΓΩΓΗΝ ΟΙ ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ ΕΝ ΕΝΙ
ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΑ. ΑΡΑ ΟΥΝ ΟΥΚΕΤΙ ΕΣΤΕ ΞΕΝΟΙ ΚΑΙ ΠΑ
ΡΟΙΚΟΙ. ΑΛΛΑ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ. ΚΑΙ ΟΙΚΕΙΟΙ ΤΟΥ ΘΥ. ΕΠ
ΟΙΚΟΔΟΜΗΘΕΝΤΕΣ ΕΠΙ ΤΩ ΘΕΜΕΛΙΩ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ
ΠΡΟΦΗΤΩΝ. ΟΝΤΟΣ ΑΚΡΟΓΩΝΙΑΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΥ ΧΥ.

ἡμῶν· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πε-
ποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ· διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκα-
κεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν·

ΜΒ ἑρμ(ηνεία) Ἐξ αἰῶνος φησὶν ἡ τοῦ θεοῦ σοφία προέθετο· καὶ προδιατέταχε
τὴν ἐν χριστῷ σωτηρίαν ἐν αὐτῷ ποιήσασθαι· μένει τὴν ὅλην πρόθε-
σιν τῆς οἰκονομίας κατὰ τὸ δεῖ ἐν μέρει κεφάλαιον … τῆς
σαρκὸς [illegible]· ἐν ἡμῖν μὲν γὰρ ἡ κάθαρσις· ἐν αὐτῷ δὲ
ἡ καθαρότης· καὶ ἡ διὰ τῆς … συναφεία· μετὰ δὲ … ἡ-
μῖν· τῆς δι᾽ αὐτοῦ παρρησίας:·+

ΜΓ κεῖ(μενον) Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα· ἐξ οὗ πᾶ-
σα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται·

ΜΓ ἑρμ(ηνεία) διπλοῦν τὸ ἔργον τῶν ἀποστόλων· διδασκαλία καὶ προσευχή·
καθὰ λέγουσιν οἱ περὶ τὸν πέτρον· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ
τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν· ἡ δὲ τῶν γονάτων
κλίσις τὸν προσπίπτοντα τῷ θεῷ δηλοῖ· πατριαὶ δὲ ἀνθρώπων εἰσὶν …
… ὀνομάζονται· τῶν μὲν κατὰ σάρκα· τῶν δὲ κατὰ πνεῦμα
γεννώντων· ἐν οὐρανοῖς δὲ … μόνως ὀνομάζεσθαι
δύναται· οἷος ἦν ὁ τοῦ ἰησοῦ διδάσκαλος· ὁ τὸν νόμον κομίσας
ἄγγελος· … ἀγγέλων· καὶ ἡγεμονικώτερα
ἐστὶ πνεύματα· ὡς ἡσαΐας δηλοῖ λέγων· οὐ πρέσβυς οὐκ
ἄγγελος· … τοῦ ἀγγέλου· τὸν πρεσβύτερον δηλῶν· ὃν καὶ
πατέρα ἀκολούθως … παρὰ τῶν ἀποστόλων:·+

ΜΔ κεῖ(μενον) ἵνα δῴη ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ· δυνά-
μει κραταιωθῆναι κατὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· εἰς τὸν
ἔσω ἄνθρωπον κατοικῆσαι τὸν χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ· ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμέ-
νοι· ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις·

ΜΔ ἑρμ(ηνεία) ἡ αἰτήσεις μὲν γὰρ ἡ ὡς παρὰ μεγάλου φησὶν τοῦ διδόντος· μὴν
γὰρ τῶν τὴν ἀξίαν τῆς τοῦ θεοῦ δόξης τὰς εὐχὰς ἐδιδάχθημεν
… ζητεῖν … ἀλλ᾽ οὐράνια· … αἰτή-
σεις ἀναλόγως … καὶ … ἐν πράγματι
δυνατὸν … ἀπολελύσθαι διαφαίνοντος θεοῦ:·+

ΜΕ κεῖ(μενον) τί τὸ πλάτος· καὶ μῆκος καὶ ὕψος· καὶ βάθος·

ΜΕ ἑρμ(ηνεία) τὸ μὲν ἀσώματον … ἀλλὰ διὰ τῶν μετρουμένων

ριτος τοῦ θ(εο)ῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυ-
νάμεως αὐτοῦ.

λη ερ. καὶ μαρτυρούμενον γὰρ ἐν προφήταις τὸ μυστήριον ἦν [illegible]
τρόπους ἠγνοεῖτο [illegible] τοῦ Π(έτ)ρου. καὶ αὐτὸς δὲ τότε ὁ Πέτρος [illegible]
διὰ τῆς τοῦ Π(νεύματο)ς ἀποκαλύψεως ὅτι καὶ τὰ ἔθνη προσδέ-
δεκται ὁ θ(εό)ς. ἐν ἀδήλοις γὰρ ἦν· τὰ τῶν προφητῶν ἔκειτο· καὶ
διερμηνευμάτων [illegible] καὶ τῆς [illegible] ἐπίγνωσιν [illegible].
τοῖς οὖν μετόχοις φησὶν ποίας οὖν [illegible] χάριτος σαφῆς ἀπο-
κάλυψις [illegible] τῶν ἐθνῶν [illegible]
[illegible] τὴν αὐτὴν [illegible] συναγομένων καὶ τῶν ἐθνῶν διὰ τὴν μίαν
τοῦ Χ(ριστο)ῦ προσαγωγήν :· +

λθ κει. ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕ-
τη· τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι·

λθ ερ. ἐλάχιστον τῶν ἁγίων ἑαυτὸν καλεῖ· διὰ τὸ προδιῶξαι τὴν ἐκ-
κλησίαν· προτιμοτέρους ἑαυτοῦ τιθεὶς τοὺς [illegible]
[illegible] καὶ προεκχύσεως ἁγίων αἱμάτων τὴν ἀποστο-
λὴν ἐγχειρισθέντας :· +

μ κει. τὸ ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ Χ(ριστο)ῦ· καὶ φωτίσαι τίς ἡ οἰκο-
νομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν
αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν· ἐν τῷ θ(ε)ῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι·

μ ερ. πλοῦτον ἀμέτρητον Χ(ριστο)ῦ λέγει· τὴν τοῦ παντὸς κόσμου σωτη-
ρίαν· οἰκονομίαν δὲ τοῦ μυστηρίου τὴν ἀνάληψιν [illegible]
ἀνθρώπων [illegible] Χ(ριστο)ῦ. τοῦτο δὲ τὸ μυστήριον φησὶν οὐχ ὕ-
στερον [illegible] ὅτι μὴ δεῖν [illegible]
[illegible] παρ' αὐτῶν· ἀλλὰ αἰώνιον ἄνωθεν· [illegible] καὶ τὴν
σωτηρίαν [illegible] :· +

μα κει. ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις· διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θ(εο)ῦ·

μα ερ. ἵνα οἱ ἄρχοντες φησὶν τοῦ κόσμου· οἳ τὴν σοφίαν ἀγνοήσαν-
τες τὴν πρὸς ἡμᾶς προορισθεῖσαν ἐπίγνωσιν· νῦν τῆς ἐκ-
κλησίας οἰκοδομουμένης [illegible] κτίσ-
εως [illegible] διὰ τοῦ [illegible]
θανάτου· ἀρχὴν δὲ [illegible] συναγομένης διὰ τῆς [illegible]

μβ κει. κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ τῷ κ(υρίῳ)

να ερ διὰ τοῦ ὁμοφρονεῖν· ἀμφότερα γὰρ ἀλλήλοις μάχεται· καὶ τὸ μὲν κατὰ
σῶμα μὴ παρόντος τοῦ κατὰ πνεῦμα· μᾶλλον διασπάσεως αἴτιον· τὸ
δὲ κατὰ πνεῦμα μὴ φυλαττόμενον· καὶ τοῦ κατὰ σῶμα καὶ τὸ λεῖμμα ἀμαυροῦται·

νβ κει ΕΙΣ ΚΣ· ΜΙΑ ΠΙΣΤΙΣ· ΕΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ· ΕΙΣ ΘΣ· Ο ΠΗΡ ΠΑΝΤΩΝ· Ο ΕΠΙ ΠΑΝ
ΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΑΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΣΙΝ·

νβ ερ ἐν ᾧ πάντες γενόμενοι ἓν ἠγάπηται· πρὸς ὃν οἱ πάντες καλούμεθα· μία
πίστις δηλονότι ἡ εἰς αὐτὸν· ἓν βάπτισμα δι' οὗ ἐκαθαρίσθη
μεν· εἷς θεὸς ὁ ἐπὶ πάντων πατήρ· ὃς καὶ διὰ τοῦ ἐξ αὐτοῦ λόγου· καὶ
ἐν πᾶσι διὰ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος· τῆς δὲ θείας ἑνότητος τὴν ὁμοίω
σιν ἐν ἡμῖν καταυγάζεσθαι ποιούμενος· ταύτῃ ἡ τριὰς ἰδιώμα
τι ἐν ἡμῖν τοῦ θεοῦ ἐκήρυξεν ∴ +

νγ κει ΕΝΙ ΔΕ ΕΚΑΣΤΩ ΗΜΩΝ ΕΔΟΘΗ Η ΧΑΡΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΤΗΣ ΔΩΡΕΑΣ
ΤΟΥ ΧΥ· ΔΙΟ ΛΕΓΕΙ ΑΝΑΒΑΣ ΕΙΣ ΥΨΟΣ· ΗΧΜΑΛΩΤΕΥΣΑΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΝ·

νγ ερ ἡ καὶ διαφορά φησιν τὰ χαρίσματα μετρουμένης τῆς χάριτος πρὸς
τὴν ἑκάστου δύναμίν τε καὶ πρόθεσιν· ἀλλ' ὅμως μὴ μερίζουσα
ταύτης ἑνότητος ∴ +

νδ κει ΚΑΙ ΕΔΩΚΕΝ ΔΟΜΑΤΑ ΤΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ·

νδ ερ δηλοῖ φησὶν καὶ ὁ ψαλμῳδός· τὸ πλῆθος τῶν δομάτων· τῶν μετὰ τὴν
ἄνοδον τοῦ σωτῆρος δεδομένων· ὅτι τοὺς αἰχμαλωτισθέντας
ὑπὸ τοῦ θανάτου· ἀντεχμαλώτευσεν διὰ τῆς ἰδίας ζωῆς τε
καὶ ἀναστάσεως· δέδωκε δὲ ἡμῖν· ἀντὶ τοῦ εἰρημένου ἐν τῷ ψαλ
μῷ ἔλαβεν· δηλῶν οἶμαι ὅτι· τὰ ἐπὶ Χριστοῦ σαρκικῶς λεγόμενα· οὐκ ἀν
αιρεῖ καὶ τῶν πνευματικῶν καὶ θεοπρεπῶν· οὐδὲ ὅτι τὸ ἔλαβεν· τὸ ἀν
θρωπίνως λεγόμενον· ἀναιρεῖ τὸ δέδωκεν τὸ θεϊκῶς ∴ +

νε κει ΤΟ ΔΕ ΑΝΕΒΗ ΤΙ ΕΣΤΙΝ· ΕΙ ΜΗ ΟΤΙ ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΗ ΠΡΩΤΟΝ· ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΩ
ΤΕΡΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΓΗΣ· Ο ΚΑΤΑΒΑΣ ΑΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ Ο ΑΝΑΒΑΣ· ΥΠΕΡΑ
ΝΩ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ· ΙΝΑ ΠΛΗΡΩΣΗ ΤΑ ΠΑΝΤΑ·

νε ερ ἀναβῆναι φησὶν οὐκ ἔστι θεὸν· τὸν μὴ καταβάντα· καὶ δῆλον ὅτι ἐκεῖ
ἡ ἀνάβασις· ὅθεν ἡ κατάβασις· ἐπεὶ τοίνυν ἐξ οὐρανοῦ κατα
βέβηκεν· ἀνακαινίζει ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν· κατάβασις
οὐ μόνον ἐπὶ γῆν· ἀλλὰ καὶ ὑπὸ γῆν· κατάβασις δὲ διὰ τοῦτο· ἵνα
πάντα ᾖ πεπληρωμένα θεότητος ∴ +

νϛ κει ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΕΔΩΚΕΝ· ΤΟΥΣ ΜΕΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ· ΤΟΥΣ ΔΕ ΠΡΟΦΗΤΑΣ
ΤΟΥΣ ΔΕ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΑΣ· ΤΟΥΣ ΔΕ ΠΟΙΜΕΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

σωμάτων ὑπόδειξις· ἐν ᾧ αὐτοῦ τὸ ἀσύγκριτον καὶ ἀπερίληπτον· ὕψος
δὲ καὶ βάθος φησίν· κατὰ τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου· δόξα
ἐν ὑψίστοις θεῷ· καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς· ὁ γὰρ ἔφη
πρὸς ὑμᾶς τὴν χάριν· διὰ τῆς τοῦ λόγου παρουσίας· ∴ +

μϛ κει ΓΝΩΝΑΙ ΤΕ ΤΗΝ ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΥΣΑΝ ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ ΑΓΑΠΗΝ ΤΟΥ ΧΥ·

μϛ ερ ἐν τῷ τιμῆσαι ἡμᾶς τοῦ χυ· ἡ ἀγάπη ἡ ὑπὲρ γνῶσιν· διὰ δὲ τῆς γνώσεως ἡ
ἀγάπη· ἐνδόξως ἐπιτυχοῦσα καὶ γινωσκομένη· γνῶσιν
ἀπόρρητον ποιεῖ· καὶ μείζονα ὑπὲρ τῆς ἐμφανοῦς καὶ διὰ λόγων
γινομένης· ∴ +

μζ κει ΙΝΑ ΠΛΗΡΩΘΗΤΕ ΕΙΣ ΠΑΝ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΟΥ ΘΥ·

μζ ερ ἵνα πληρωθῆτε ἐν ἡμῖν φησιν τῆς ἁγιαζομένης ἐκκλησίας τῆς
οὐρανίου· τὸ πᾶν πλήρωμα τοῦ θυ σωματ(ικῶς)· διὰ τῶν οὐρανίων καὶ ἐπιγείων·

μη κει ΤΩ ΔΕ ΔΥΝΑΜΕΝΩ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΑ ΠΟΙΗΣΑΙ ΥΠΕΡ ΕΚΠΕΡΙΣΣΟΥ ΩΝ ΑΙ
ΤΟΥΜΕΘΑ Η ΝΟΟΥΜΕΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΟΥΜΕ
ΝΗΝ ΕΝ ΗΜΙΝ· ΑΥΤΩ Η ΔΟΞΑ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ· ΚΑΙ ΕΝ ΧΩ ΙΥ· ΕΙΣ ΠΑ
ΣΑΣ ΤΑΣ ΓΕΝΕΑΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΑΜΗΝ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΟΥΝ
ΥΜΑΣ, ΕΓΩ Ο ΔΕΣΜΙΟΣ ΕΝ ΚΩ·

μη ερ οὐ δὲ ἑαυτῷ δίδωσιν· τὸ παρ᾽ ἡμῶν σωματικῶς ὁ παῦλος· θεῷ δὲ ἀνατί
θησιν· τῷ καὶ μείζονα ὧν αἰτοῦμεν δυνάμενῳ χαρίζεσθαι· ἐπεὶ δὴ καὶ ἐκχο
ρηγουμένη δύναμις ἡμῖν· γινώσκουσα τὸ σύμπαν τῆς χάριτος ἀπο
δίδωσιν· ἐν χῷ δὲ ἰυ τὴν δόξαν τὴν ἀπὸ θεοῦ· καὶ ἐν τῇ ἐκκλη
σίᾳ τὸ ὁμοίωμα· ∴ +

μθ κει ΑΞΙΩΣ ΠΕΡΙΠΑΤΗΣΑΤΕ ΤΗΣ ΚΛΗΣΕΩΣ ΗΣ ΕΚΛΗΘΗΤΕ· ΜΕΤΑ
ΠΑΣΗΣ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΠΡΑΥΤΗΤΟΣ· ΜΕΤΑ ΜΑΚΡΟΘΥ
ΜΙΑΣ· ΑΝΕΧΟΜΕΝΟΙ ΑΛΛΗΛΩΝ ΕΝ ΑΓΑΠΗ· ΣΠΟΥΔΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΡΕΙΝ·
ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ· ΕΝ ΤΩ ΣΥΝΔΕΣΜΩ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ·

μθ ερ ἑνοῦσθαι ἁγιάζοντι φησίν· κεκλῆσθαι καὶ ἅπαντας ἐν κλήσει τὸ πνευ
ματικόν· τοῦτο δὲ ἐξ ἐναντίου τοῦ σαρκικοῦ γνωρίζεται· ὃ
δὲ ἐν τοῖς σαρκικοῖς ὑπερηφανία καὶ ὕψος· καὶ ὀξυθυμία
καὶ ἐν στάσεις· ἡ πρὸς ἀλλήλους· τὰ ἐναντία δὴ λαμβάνοντι λό
γος ἔφη μὴ ζητεῖν· ∴ +

ν κει ΕΝ ΣΩΜΑ·

ν ερ διὰ τὸ συνηρμόσθαι ἀλλήλους·

να κει ΚΑΙ ΕΝ ΠΝΑ· ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΕΚΛΗΘΗΤΕ ΕΝ ΜΙΑ ΕΛΠΙΔΙ ΤΗΣ ΚΛΗ
ΣΕΩΣ ΥΜΩΝ·

ΜΖ ΚΕΙ ΤΟΥΤΟ ΟΥΝ ΛΕΓΩ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ ΕΝ ΚΩ· ΜΗΚΕΤΙ ΥΜΑΣ ΠΕΡΙΠΑ
ΤΕΙΝ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΕΘΝΗ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙ ΕΝ ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΙ
ΤΟΥ ΝΟΟΣ ΑΥΤΩΝ· ΕΣΚΟΤΙΣΜΕΝΟΙ ΤΗ ΔΙΑΝΟΙΑ ΟΝΤΕΣ ΑΠΗΛΛΟ
ΤΡΙΩΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΘΥ· ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΝΟΙΑΝ ΤΗΝ ΟΥΣΑΝ ΕΝ
ΑΥΤΟΙΣ· ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΩΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΑΥΤΩΝ· ΟΙΤΙΝΕΣ
ΑΠΗΛΓΗΚΟΤΕΣ· ΕΑΥΤΟΥΣ ΠΑΡΕΔΩΚΑΝ ΤΗ ΑΣΕΛΓΕΙΑ· ΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΝ
ΑΚΑΘΑΡΣΙΑΣ ΠΑΣΗΣ·

ΜΖ ερ ὅσον οἱ χυ μάρτυρας [illegible]
μον· καὶ μὴ ἀγαπᾶτε [illegible]
σμὸν [illegible] ἀλλὰ ματαίως φερόμενον·

ΜΗ κει ΕΝ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑ· ΥΜΕΙΣ ΔΕ ΟΥΧ ΟΥΤΩΣ ΕΜΑΘΕΤΕ ΤΟΝ ΧΝ·

ΜΗ ερ [illegible]
[illegible]

ΜΘ κει ΕΙ ΓΕ ΑΥΤΟΝ ΗΚΟΥΣΑΤΕ· ΚΑΙ ΕΝ ΑΥΤΩ ΕΔΙΔΑΧΘΗΤΕ ΚΑΘΩΣ ΕΣ
ΤΙΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΝ ΤΩ ΙΥ· ΑΠΟΘΕΣΘΑΙ ΥΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΕ
ΡΑΝ ΑΝΑΣΤΡΟΦΗΝ· ΤΟΝ ΠΑΛΑΙΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΝ ΦΘΕΙΡΟΜΕΝΟΝ
ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΣ· ΑΝΑΝΕΟΥΣΘΑΙ ΔΕ ΤΩ ΠΝΙ
ΤΟΥ ΝΟΟΣ ΥΜΩΝ· ΚΑΙ ΕΝΔΥΣΑΣΘΑΙ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ· ΤΟΝ
ΚΑΤΑ ΘΝ ΚΤΙΣΘΕΝΤΑ ΕΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ· ΚΑΙ ΟΣΙΟΤΗΤΙ ΤΗΣ Α
ΛΗΘΕΙΑΣ· ΔΙΟ ΑΠΟΘΕΜΕΝΟΙ ΤΟ ΨΕΥΔΟΣ· ΛΑΛΕΙΤΕ ΑΛΗΘΕΙΑΝ
ΕΚΑΣΤΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΛΗΣΙΟΝ ΑΥΤΟΥ· ΟΤΙ ΕΣΜΕΝ ΑΛΛΗΛΩΝ ΜΕΛΗ·

ΜΘ ερ τοῦτό φησιν [illegible] παρ' αὐτοῦ διδαχθέντες [illegible]
[illegible] τοῦ εὐαγγελίου [illegible]
[illegible] κατὰ χν· [illegible]
[illegible]
χυ [illegible] ὁ γὰρ κατὰ χν μαθὼν τὸ ἀγαθόν· [illegible]
καὶ ἀγαθόν· [illegible]
[illegible]

Ξ κει ΟΡΓΙΖΕΣΘΕ ΚΑΙ ΜΗ ΑΜΑΡΤΑΝΕΤΕ· Ο ΗΛΙΟΣ ΜΗ ΕΠΙΔΥΕΤΩ ΕΠΙ ΤΩ
ΠΑΡΟΡΓΙΣΜΩ ΥΜΩΝ· ΜΗΔΕ ΔΙΔΟΤΕ ΤΟΠΟΝ ΤΩ ΔΙΑΒΟΛΩ· Ο ΚΛΕ
ΠΤΩΝ ΜΗΚΕΤΙ ΚΛΕΠΤΕΤΩ· ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΚΟΠΙΑΤΩ ΕΡΓΑΖΟΜΕ
ΝΟΣ ΤΑΙΣ ΙΔΙΑΙΣ ΧΕΡΣΙΝ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ· ΙΝΑ ΕΧΗ ΜΕΤΑΔΟΥΝΑΙ
ΤΩ ΧΡΕΙΑΝ ΕΧΟΝΤΙ· ΠΑΣ ΛΟΓΟΣ ΣΑΠΡΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΥΜΩΝ
ΜΗ ΕΚΠΟΡΕΥΕΣΘΩ· ΑΛΛ' ΕΙ ΤΙΣ ΑΓΑΘΟΣ ΠΡΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ ΤΗΣ ΧΡΕΙΑΣ
ΙΝΑ ΔΩ ΧΑΡΙΝ ΤΟΙΣ ΑΚΟΥΟΥΣΙΝ·

πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων· εἰς ἔργον διακονίας·
εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χ(ριστο)ῦ· μέχρι καταντήσω-
μεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπι-
γνώσεως τοῦ υ(ἱο)ῦ τοῦ θ(εο)ῦ· εἰς ἄνδρα τέλειον εἰς μέτρον ἡλι-
κίας τοῦ πληρώματος τοῦ χ(ριστο)ῦ· ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι
κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι· παντὶ ἀνέμῳ τῆς
διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων· ἐν πανουργίᾳ
πρὸς τὴν μεθοδίαν τῆς πλάνης· ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀ-
γάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ
χ(ριστό)ς· ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συνβιβαζό-
μενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατὰ ἐνέργειαν ἐν
μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποι-
εῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ·

Ὃς μὲν γὰρ ἀποστολικὴν ἔλαβεν χάριν φησίν· καὶ ἐξαγγέλλει τὴν
ἀπόκρυφον σοφίαν τῆς οἰκονομίας· ὃς δὲ προφητικὴν ὑπουρ-
γίαν· ὑπουργεῖ γὰρ ἐνδείξει τῆς ἐν ἡμῖν μελλόντων προγνώ-
σεως· ἄλλος δὲ εὐαγγελισμὸν ποιεῖται διὰ λόγων ἢ γραμμά-
των· ὠφέλιμον ὄντων μὲν διὰ λόγων· οἱ δὲ γράψαντες τὰ εὐαγγέ-
λια διὰ γραμμάτων· ὃς δὲ ἐκκλησίας ἐνεχειρίσθη ποιμένειν·
πάντα γοῦν τὰ χαρίσματα φησίν· πρὸς τὸ τοὺς ἁγίους ἐν πασ-
[illegible]· καταρτίζεσθαι πρὸς τελειότητα διακονουμένων· [illegible]
τὸ κοινὸν τῶν χαρισμάτων διαφόρων· ἀναγκαία δὲ ἡ τῶν
χαρισμάτων ἐνέργεια· μέχρις ἂν οἱ πάντες [illegible]
[illegible] κατὰ τὴν πνευματικὴν τελειότητα τὴν ἐν ὁμοιώσει χ(ριστο)ῦ·
καὶ μηκέτι νήπιός τις ᾖ· πολλὰ δεχόμενος [illegible] ἐκ
τῶν διαφόρων λόγων· τῶν ἐν πανουργίᾳ προσαγομένων· καὶ
πλανώντων· ἀλλ' ὥσπερ ἐν σώματος αὔξησις [illegible]
[illegible] πρὸς τὴν κεφαλὴν ἡμῶν συναρμοσ-
θέντα τὸν χ(ριστό)ν· ὃς ἐφ' ὅσον ἡμῖν κατὰ τὴν θεϊκὴν ἐξοχήν·
μεταδίδωσιν ἡμῖν ἑαυτοῦ· κατὰ τὴν τῆς οἰκονομίας συ-
[illegible] συναρμόζει ἡμᾶς καὶ ἀλλήλοις· καθ' ἣν ἐχόμενοι πρὸς
ἀλλήλους [illegible] πρὸς οἰκοδομὴν συναρμογήν· καὶ καθ' ὅτι ἐν τῇ ἐ-
πιχορηγίᾳ τοῦ πνεύματος ἕκαστος δύναται δέχεσθαι· τῆς [illegible]
αὔξησις [illegible] ἀγάπῃ [illegible]

ἢ πλεονέκτης ὅ ἐστιν εἰδωλολάτρης· οὐκ ἔχει κληρονομίαν
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ χ(ριστο)ῦ καὶ θ(εο)ῦ· μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς
λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θ(εο)ῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
τῆς ἀπειθείας· μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν· ἦτε
γάρ ποτε σκότος· νῦν δὲ φῶς ἐν κ(υρί)ῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περι-
πατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πν(εύματο)ς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δι-
καιοσύνῃ· καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεσ-
τον τῷ κ(υρί)ῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις· τοῖς ἀκάρποις
τοῦ σκότους· μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε·

ξε ερμ(ηνεία) μὴ νομίζετε φησὶν ἀπὸ τοῦ νῦν τὴν ἀσφ(άλειαν)· μὴ συμπαρόντος τὴν
πίστιν ὑμᾶς· μετόχους ἀποφαίνειν τῆς χ(ριστο)ῦ βασιλείας· ἥτις ἐστὶν
τοῦ θ(εο)ῦ βασιλεία· μηδεὶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις ὡς ἀσεβὲς ἀλη-
θοῦς οὗτος ἐν τοῖς παρανόμοις μένουσιν· καὶ ζῶν αὐτοὺς ἐν
μακαριότητι· ἐφ' οἷς ὀργίζεται κατὰ τοῦ κόσμου ὁ θ(εό)ς· ἃ γὰρ ἐστὶν ὑμῖν
ρίσματα τῆς ἀπειθείας ἀπὸ τῶν ταύτα πράττειν τοῖς υἱοῖς
τῆς ἀπειθείας· καὶ κοινωνοῦσι ὑμᾶς ἅμα τούτων ὧν ἡ ἀπώλεια
ἐχορήσεν· ἀλλὰ δεῖ τὴν ἀσφαλῶς ἀναγεννηθεῖσιν ἡμῶν ἔργοις
μαρτυρεῖσθαι· καὶ μόνον αὐτοὺς ἡμᾶς ἑαυτοῖς γίνεσθαι ἐλέγχου
τῆς πονηρᾶς ἀνθρώπων ζωῆς παρεχομένους τὴν ἀγαθὴν
ἡμῶν αὐτῶν πολιτείαν·

ξς κειμ(ενον) τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστιν καὶ λέγειν·
τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ
τὸ φανερούμενον φῶς ἐστιν· διὸ λέγει· ἔγειρε ὁ καθεύδων· καὶ
ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ χ(ριστό)ς· βλέπετε οὖν
ἀκριβῶς πῶς περιπατῆτε·

ξς ερμ(ηνεία) οὐ τὸ λόγῳ φησὶν ἐλέγξαι τοιοῦτον ἐστίν· οἷον τὸ δι' ἔργων· λόγῳ
μὲν γὰρ αἰσχρὸν καὶ λέγειν ἃ πράττουσιν· ἀπὸ δὲ καὶ αὐτοὶ αἰσ-
χυνόμενοι συγκαλύπτουσιν· ἐὰν δὲ φῶς ὦμεν καὶ φανεροῦν
τὸ σκότος· δυνάμεθα τῇ τοῦ φωτὸς ἀντιθέσει· ὁ δ' ἔλεγχος οὗ-
τος ὁ λαμπρός· φῶς δὲ γενέσθαι διὰ μετανοίας ἀπὸ τοῦ ὕπνου
τοῦ θανατηφόρου· καὶ μετασχεῖν τοῦ χ(ριστο)ῦ κατὰ τὸ λεγόμενον ἔγειρε
ὁ καθεύδων· οὐκ ἔστιν δέ τις ὁ λέγων ἢ ποῦ τῶν ἁγίων γραμ-
μάτων γέγραπται· ἀλλ' ἴσως πολλὰ ἐξ ἁγίου πν(εύματο)ς λαλούμενα ἐν
τοῖς τότε καὶ μὴ γραφόμενα·

※ τὸ ἐν ἁμαρτίαις φησίν·

ζ ερ. ἢ καὶ ὀργὴ προσώποις φησίν· μὴ ἕως τοῦ ἁμαρτάνειν ἐπικρατείτω· ἀλλὰ
καὶ πρὸ τοῦ ἡμέραν ἐπιστῆναι δευτέραν· παυέσθω. ἐὰν γὰρ τῷ
τῷ ἐν ἡμῖν ἐπικρατῇ· διαμέλουσι διαλογισμοί· ὁ διάβολος καιρὸν διὰ
τῶν ἰδίων αὐτοῦ διαλογισμῶν ἐπιβουλεύσεται.

ζα κει. Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν
ἀπολυτρώσεως.

ζα ερ. τὸ πνεῦμα ἀνθρωποπαθῶς φησίν· καθάπερ λυπούμενον· ὅτι
ὑπὲρ ἐν σφραγισμῷ δοθὲν ἡμῖν, ἕως ὅσου μὴ ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς
ἕτερον εὑρίσκει τοὺς δεδεγμένους τὴν χάριν, ὅπως διαφυλάξῃ μὴ
κόλασιν τῆς διαφθορᾶς.

ζβ κει. Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ'
ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ. γίνεσθε εἰς ἀλλήλους χρηστοί· εὔσπλαγ-
χνοι· χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

ζβ ερ. ἀνωτέρω εἴρηται φησὶν τὴν [illegible] ἀγνωσίας· ταῦτα αὐτῷ [illegible] ὁ
κατασκευαζόμενος πνευματικός.

ζγ κει. Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητὰ καὶ περιπα-
τεῖτε ἐν ἀγάπῃ καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδω-
κεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς
ὀσμὴν εὐωδίας.

ζγ ερ. δεῖ φησὶν μιμεῖσθαι θεὸν ἐν τῷ χαρίζεσθαι τοῖς ἁμαρτάνουσιν εἰς
ἡμᾶς. ἵνα ὦμεν μιμηταὶ θεοῦ. τὸν δὲ θάνατον, οὐ θάνατον ὀνο-
μάσας ἀλλὰ θυσίαν προσφοράν. οὐ γὰρ ἦν θανάτου σκοπὸς ὁ [illegible]
ἀλλὰ αἰχμαλωτίζων ζωῆς τοὺς ἐν θανάτῳ. οὐδὲ ὑπὸ θα-
νάτου κατεχόμενος· ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ. καὶ τὸ τέλειον δὲ ἱερεὺς καὶ
τίμιος· καὶ δῶρον ὑπὲρ κόσμου πάντων τὸ εὐωδέστατον κατὰ τὴν [illegible]

ζδ κει. Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσ-
θω ἐν ὑμῖν καθὼς πρέπει ἁγίοις· ἢ αἰσχρότης καὶ μωρολογία
ἢ εὐτραπελία τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.

ζδ ερ. Τὰ πρὸς ἀλλήλους ἀφέντα μαθητεύσας· τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστον
σώφρονα καὶ καθαρὸν ἐπιφέρει. οὐδὲ ἐν ταῦτα τοῦ ὀνόματος μόνου
χρώμενος· ἀλλ' ὑπὲρ τούτου. ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ οὐκ ἀνήκει πορνεύ-
ειν· οὐδὲ πορνεύουσι λέγεται· ἐνταῦθα δὲ τὸ μηδὲ ὀνομάζε-
σθαι καλῶς εἶπεν.

ζε κει. Τοῦτο γὰρ ἔστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος

κεν ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ
ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον
τὴν ἐκκλησίαν· μὴ ἔχουσαν σπίλον· ἢ ῥυτίδα· ἤ τι τῶν τοι
ούτων· ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος· οὕτως καὶ οἱ ἄνδρες ὀφεί
λουσιν ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώμα
τα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ·

οβ ἑρμ(ηνεία) Τὸ ἐν ῥήματι [illegible] οὐ κοινὸν [illegible] τοῦ [illegible]· αὕτη γὰρ ἀφ'
ἧς ἀρχῆς [illegible] ἄρχονται καθαρθῆναι τοῦ ὑφ' ἁμαρτίας [illegible] ἐν χ(ριστ)ῷ [illegible]
μένην· μὴ ἔχουσαν τι τοῦ ἑαυτῆς [illegible]· ἀλλὰ τὸ τῆς ἐκκλησίας [illegible]
φόρον· ἡ μὲν γὰρ αὐτοῦ δόξα ἐν ἀθανασίᾳ· ἣν καὶ αὐτῇ [illegible]
μένη [illegible] καὶ [illegible]· ἡ δὲ τῆς ἐκκλησίας σωτηρία [illegible]
[illegible] τῆς ἁμαρτίας· ἧς [illegible] οὐχ [illegible] ἐγένετο· ἣ μὴ [illegible]
[illegible] ζωῆς· [illegible] ἐμαρτύρησατο χ(ριστό)ς· τῷ ὁμοιώματι αὐτῆς κα
ταλύσας θανάτῳ· ἵνα συναποθνήσκοντα τῷ αὐτῷ· [illegible]
ζωῆς [illegible]· ταύτης δὲ τῆς καθάρσεως αἴτιον· τὸ ἅγιον
βάπτισμα· [illegible] τῷ ὕδατι· καὶ [illegible]
[illegible]· ἅγιον αὐτῷ ἀποφαίνουσα·

ἐν ὀνόματι πατρὸς· καὶ υἱοῦ· καὶ ἁγίου πνεύματος·

ογ κείμ(ενον) Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν· ἀλλ' ἐκτρέφει
καὶ θάλπει αὐτήν· καθὼς καὶ ὁ χ(ριστὸ)ς τὴν ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη
ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ· καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἀν
τὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν π(ατέ)ρα καὶ τὴν μ(ητέ)ρα
αὐτοῦ· καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·

ογ ἑρμ(ηνεία) Ἡ σὰρξ τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυνή· [illegible]
[illegible] τῆς ἐκκλησίας [illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ χ(ριστο)ῦ· τὴν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν·

οδ κείμ(ενον) Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς χ(ριστὸ)ν·
καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν·

οδ ἑρμ(ηνεία) Συνήθως [illegible]
[illegible] μυστήριον [illegible]
[illegible] τοῦ χ(ριστο)ῦ [illegible]· καὶ τὴν ἐκκλη
σίαν [illegible] γυναικὸς [illegible] ἐξ ἀνδρὸς καὶ [illegible]

ξζ κεφ ΚΑΙ ΜΗ ὩΣ ΑΣΟΦΟΙ· ΑΛΛ' ὩΣ ΣΟΦΟΙ· ἘΞΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ ὍΤΙ
ΑἹ ἩΜΕΡΑΙ ΠΟΝΗΡΑΙ ΕἸΣΙΝ· ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΜΗ ΓΙΝΕΣΘΕ ἌΦΡΟΝΕΣ ἈΛ
ΛΑ ΣΥΝΙΕΝΤΕΣ ΤΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΚΥ· ΚΑΙ ΜΗ ΜΕΘΥΣΚΕΣΘΑΙ
ΟἼΝΩ· ἘΝ ᾯ ἘΣΤΙΝ ἈΣΩΤΙΑ· ἈΛΛΑ ΠΛΗΡΟΥΣΘΕ ἘΝ ΠΝΙ
ΛΑΛΟΥΝΤΕΣ ἙΑΥΤΟΙΣ· ἘΝ ΨΑΛΜΟΙΣ ΚΑΙ ὝΜΝΟΙΣ ΚΑΙ ᾨΔΑΙΣ ΠΝΙ
ΚΑΙΣ· ᾌΔΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΨΑΛΛΟΝΤΕΣ·

ξζ ερμ μὴ ὡς ἄσοφοι φησὶν ἐξαγοραζόμενοι· ἀλλ' ὡς σοφοὶ τὴν ἰδίαν
ἀδόλως φυλάσσοντες· κερδαίνοντες τὸ μὴ [illegible] τὸν καιρὸν
τῆς σωτηρίας ∴ +

ξη κεφ ἘΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ὙΜΩΝ ΤΩ ΚΩ·

ξη ερμ τοῦτό φησιν· ἵν' ὁ λόγος ἡμῶν ὅμοιος πρὸς κύριον τελῆται· καὶ
μὴ μόνον μελῳδῶμεν τοῖς χείλεσιν ∴ +

ξθ κεφ ΕὐΧΑΡΙΣΤΟΥΝΤΕΣ ΠΑΝΤΟΤΕ· ὙΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ· ἘΝ ὈΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ
ΚΥ ἩΜΩΝ ΙΥ ΧΥ ΤΩ ΘΩ ΚΑΙ ΠΡΙ·

ξθ ερμ μυστήρια τοῦ θεοῦ προσήκει πάντας ὑμνοῦντας αὐτόν· καὶ διε
ξιόντας τὰς εὐεργεσίας τὰς ἐν [illegible] χριστῷ ∴ +

ο κεφ ὙΠΟΤΑΣΣΟΜΕΝΟΙ ἈΛΛΗΛΟΙΣ ἘΝ ΦΟΒΩ ΧΥ·

ο ερμ ὥσπερ καὶ [illegible] ἀλλήλους δι' ἀγάπην ποιεῖ· οὕτως καὶ
ὑποταγῆς [illegible]· ἀλλήλοις δὲ ὑποτάσσεσθαι διὰ χριστὸν
[illegible] τοῦτο τελοῦντας ∴ +

οα κεφ ΑἹ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΙΣ ἸΔΙΟΙΣ ἈΝΔΡΑΣΙΝ ὙΠΟΤΑΣΣΕΣΘΕ ὩΣ ΤΩ ΚΩ·
ὍΤΙ ἈΝΗΡ ἘΣΤΙΝ ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ· ὩΣ ΚΑΙ Ὁ ΧΣ ΚΕΦΑΛΗ
ΤΗΣ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣ· ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ἘΣΤΙΝ ΣΩΤΗΡ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ· ἈΛΛ' ὭΣΠΕΡ
Ἡ ἘΚΚΛΗΣΙΑ ὙΠΟΤΑΣΣΕΤΑΙ ΤΩ ΧΩ· ΟὕΤΩΣ ΚΑΙ ΑἹ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΙΣ
ἸΔΙΟΙΣ ἈΝΔΡΑΣΙΝ ἘΝ ΠΑΝΤΙ· ΟἹ ἌΝΔΡΕΣ ἈΓΑΠΑΤΕ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ἙΑΥ ΤΩΝ

οα ερμ περὶ τῶν [illegible] καθ' ἡλικίαν [illegible] διαλέγεται· [illegible]
μορίαν καὶ ὑποταγή· τρία δὲ ἤδη· τούτων δύο μὲν τὰ κατὰ φύσιν·
γυνὴ καὶ ἀνήρ· τέκνα καὶ γονεῖς· ἓν δὲ τὸ κατὰ νόμον· τοῦτο γὰρ
[illegible] δοῦλος καὶ δεσπότης· τὸ μὲν οὖν ὑπακούειν τὴν ὑποτα
γὴν [illegible] τῷ δὲ ἄρχοντι· τὸ καὶ [illegible] πρὸς τὸ ὑπακού
ειν [illegible] τὸ πρὸς χριστὸν [illegible] τὴν γυναῖκα ὑποτάττεσθαι
τῷ ἀνδρὶ [illegible] σωματικὴν· τὸ τῆς ὑποταγῆς [illegible]· ἀλλὰ
καὶ πνευματικὴν γένηται ∴ +

οβ κεφ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Ὁ ΧΣ ἨΓΑΠΗΣΕΝ ΤΗΝ ἘΚΚΛΗΣΙΑΝ· ΚΑΙ ἙΑΥΤΟΝ ΠΑΡΕΔΩ

παρὰ κυ̅ εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος. καὶ οἱ κύριοι

τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες

ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κς̅ ἐστιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ προ

σωποληψία οὐκ ἔστιν παρ᾽ αὐτῷ·

ὁζερ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

οἰκεϛ τοῦ λοιποῦ ἐνδυναμοῦσθαι ἐν κω̅ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς

ἰσχύος αὐτοῦ· ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θυ̅ πρὸς

τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι

οἰκερ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

κεϛ πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν

ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα· ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς· πρὸς

τὰς ἐξουσίας· πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους

τοῦ αἰῶνος τούτου· πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονη

ρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν

πανοπλίαν τοῦ θυ̅ ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι

ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆ

ὁρ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

τὸν ἄνδρα· καὶ γὰρ ἀπὸ χ(ριστο)ῦ τὸ εἶναι ἔχομεν· καὶ ταύτην ἁγιάζε-
ται· καὶ ἁγιασθέντες τῷ χ(ριστ)ῷ ἑνούμεθα· +

[illegible] ΠΛΗΝ ΚΑΙ ὙΜΕΙΣ ΟἹ ΚΑΘ' ἝΝΑ ἝΚΑΣΤΟΝ ΤΗΝ ἙΑΥΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ ΟὝ-
ΤΩΣ ἈΓΑΠΑΤΩ ὩΣ ἙΑΥΤΟΝ· Ἡ ΔΕ ΓΥΝΗ ἽΝΑ ΦΟΒΗΤΑΙ ΤΟΝ ἌΝΔΡΑ·
ΤΑ ΤΕΚΝΑ· ὙΠΑΚΟΥΕΤΕ ΤΟΙΣ ΓΟΝΕΥΣΙΝ ὙΜΩΝ ΕΝ Κ(ΥΡΙ)Ω· ΤΟΥΤΟ
ΓΑΡ ἘΣΤΙΝ ΔΙΚΑΙΟΝ·

[illegible] καθολικῶς μὲν οὖν ὁ λόγος ἐστὶ ὅλην τὴν ἐκκλησίαν ἀνθρούμε-
νην χ(ριστ)ῷ· ἰδικῶς δὲ καὶ ἐν ἑκάστῃ γυναικί· καὶ ἐν ἑκάστῳ ἀνδρί· τὸ μὲν οὖ-
μενος ὁ τύπος ἐν ἀγάπῃ μὲν ἀνδρός· ὑποταγῇ δὲ γυναι-
κὸς ἐκφαίνεται· +

[illegible] ΤΙΜΑ ΤΟΝ Π(ΑΤΕ)ΡΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ Μ(ΗΤΕ)ΡΑ· ἭΤΙΣ ἘΣΤΙΝ ἘΝΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ Ἐ-
Ν ἘΠΑΓΓΕΛΙΑ· ἽΝΑ ΕΥ ΣΟΙ ΓΕΝΗΤΑΙ· ΚΑΙ ἜΣῌ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΟΣ ἘΠΙ
ΤΗΣ ΓΗΣ· ΚΑΙ ΟἹ ΠΑΤΕΡΕΣ ΜΗ ΠΑΡΟΡΓΙΖΕΤΕ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ὙΜΩΝ· ἈΛΛ'
ἘΚΤΡΕΦΕΤΕ ΑΥΤΑ ἘΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΝΟΥΘΕΣΙΑ Κ(ΥΡΙΟ)Υ·

[illegible] δευτέρα ἀρχὴ ἡ τῶν παίδων· ἐπειδὴ καὶ δεύτερον ἐστὶ μετὰ τὸν
γάμον παιδοποιΐα· καὶ τὸν νόμον εἰσάγει μάρτυρα· πάντα
γὰρ ὅσα τοῖς οὖν μὲν διὰ χ(ριστο)ῦ· μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἀπὸ τοῦ
εἶναι καὶ δίκαια· καὶ τὸ μὲν ζητούμενα· ἢ τυπικῶς ὑποδεικνύ-
μενα· καὶ κατὰ τὴν ἐκείνης διδασκαλίας ἢ παιδαγωγικὴν μαρ-
τυρίαν· τίμιον δὲ τὴν ἐντολὴν ἀποφαίνων· τὴν προσγινομένην
φησὶν αὐτῇ καὶ προστίθησι καὶ μετ' ἐπαγγελίας ἐρρέθη· ἥτις
ἐπαγγελία ἐνδεικνύει ἀκριβῶς· τύπον γὰρ ὁ νόμος τῆς αἰωνίου
ζωῆς μέμνηται τὴν μακροημερίαν· πρὸς τὴν δὲ ἐντολὴν ταύτην
τὴν ἐπαγγελίαν ἐξενήνοχε θ(εό)ς· προσκαίρου μᾶλλον τέσσαρας τὰς
καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας· ὅτι τὸν μὲν εἰς αὐτὸν τιμῶν πρόδηλος ἡ ἀντα-
πόδοσις παρ' αὐτοῦ τιμουμένου· ἡ δὲ εἰς γονεῖς τιμὴ παρὰ
τῶν νόμων ἔχουσα τὴν ἀνταπόδοσιν· μόνου ἀξίαν παρ' αὐτοῦ θ(εο)ῦ
ταύτην δι' ἐπαγγελίας ἐτίμησεν· +

[illegible] ΟἹ ΔΟΥΛΟΙ ὙΠΑΚΟΥΕΤΑΙ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΚΥΡΙΟΙΣ ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ
ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ· ἘΝ ἉΠΛΟΤΗΤΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ὙΜΩΝ ὩΣ ΤΩ Κ(ΥΡΙ)Ω·
ΜΗ ΚΑΤ' ὈΦΘΑΛΜΟΔΟΥΛΙΑΝ· ὩΣ ἈΝΘΡΩΠΑΡΕΣΚΟΙ· ἈΛΛ' ὩΣ
ΔΟΥΛΟΙ Χ(ΡΙΣΤΟ)Υ· ΠΟΙΟΥΝΤΕΣ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ Θ(ΕΟ)Υ ἘΚ ΨΥΧΗΣ ΜΕΤ'
ΕΥΝΟΙΑΣ· ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΕΣ ὩΣ ΤΩ Κ(ΥΡΙ)Ω ΚΑΙ ΟΥΚ ἈΝΘΡΩΠΟΙΣ· ΕΙ-
ΔΟΤΕΣ ὍΤΙ ἝΚΑΣΤΟΣ Ὃ ἘΑΝ ΠΟΙΗΣῌ ἈΓΑΘΟΝ· ΤΟΥΤΟ ΚΟΜΙ

Πρὸς ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ· στίχοι τιβ·

✝ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

α κεφ Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ·

Ταύτην γράφει τὴν ἐπιστολὴν ἀνδράσι μὲν τῇ κατὰ θεὸν διδασκαλίᾳ προκόψασι· διὸ καὶ δογμάτων μὲν οὐ χρῄζουσιν· ἐπειδὴ καὶ ἱκανὸν εἶχον χρόνον ἤδη τοῦ τὸ κήρυγμα δέξασθαι· ἀπὸ συνουσίας παρ' αὐτοῦ τοῦ ἀποστόλου τῶν τοιούτων ἀπολαύσαντες· διὸ δὲ αὐτοῖς σχεδὸν μόνοις [illegible] τῆς ἐπιστολῆς παραινεῖ τὸ μὴ ἡττοῦσθαι· ἐπειδὴ καὶ τοὺς τοιούτους [illegible] παρακολουθοῦν τοῖς ἀγῶσι· τοῖς κατορθουμένοις γενομένοις· καὶ τὸ χαίρειν δι' αὐτοῦ τοῦ· σφόδρα γὰρ ἠθύμουν· τὰ δεσμὰ τοῦ ἀποστόλου ἀκούοντες· καὶ τὴν μέλλουσαν κρίσιν· καὶ τὸν προσδοκώμενον αὐτοῦ θάνατον· οὐ γὰρ ἐνόμιζον αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐκφεύξεσθαι τοῦ Νέρωνος ἀνδρὸς παντελῶς ἀμηχάνου καὶ περιφερομένου· ἐπαινουμένου· διὸ καὶ λέγονται αὐτὸν ἐν τῇ προοιμίῳ τῆς ἐπιστολῆς κατὰ [illegible]· ὅτι καὶ γὰρ μοι παρ' αὐτοῖς φησὶν· καὶ ἐν τῷ θελήματι [illegible] τὰ δὲ ἄλλα πάντα παραινεῖ αὐτοῖς· ὡς ἐν ἐπιδρομῇ παραινεῖ αὐτοῖς· ἐπειδὴ [illegible] πολλὴν παρ' αὐτοῖς διατρίψας χρόνον· [illegible] αὐτοὺς ἀφελέστερον ἤδη·

α ερμ Ἐπειδὴ τοῦτον αὐτοῖς τὸν Τιμόθεον ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιστολῇ ἐπαγγέλλεται μικρὸν ὕστερον πέμπειν· τούτου χάριν κοινωνὸν ποιεῖ τὴν ἐπιστολὴν προσθήκης γὰρ αὐτοὺς διδάσκαλον αὐτὸν δέχεσθαι· εἰ γὰρ τοῖς μὴν ὑπομνησομένης αὐτοῖς διδασκαλίας κοινωνὸν αὐτὸν ὁ Παῦλος ἐποιήσατο· πῶς οὐχὶ καὶ παραγενόμενον μικρὸν ὕστερον δέξονται τοῦτον; οὗ ἤδη τῆς διδαχῆς ἀκηκόασιν· ἴσασιν δὲ ὡς ὁ μὴ χώρα καὶ ὁ λόγος [illegible] τὴν ἐπιστολὴν καὶ τοῦτο δηλοῖ μὲν ἐκ τοῦ συντάσσειν ἐπισκόποις [illegible]·

β κεφ Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν πάντοτε

κε) ϹΤΗΤΕ ΟΥΝ ΠΕΡΙΖΩϹΑΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΟϹΦΥΝ ΥΜΩΝ ΕΝ ΑΛΗ-
ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΕΝΔΥϹΑΜΕΝΟΙ ΤΟΝ ΘΩΡΑΚΑ ΤΗϹ ΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗϹ·
ΚΑΙ ΥΠΟΔΥϹΑΜΕΝΟΙ ΤΟΥϹ ΠΟΔΑϹ ΕΝ ΕΤΟΙΜΑϹΙΑ ΤΗϹ ΕΙ-
ΡΗΝΗϹ· ΕΠΙ ΠΑϹΙΝ ΑΝΑΛΑΒΟΝΤΕϹ ΤΟΝ ΘΥΡΕΟΝ ΤΗϹ ΠΙϹΤΕ-
ΩϹ· ΕΝ Ω ΔΥΝΗϹΕϹΘΑΙ· ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΒΕΛΗ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ
ΤΑ ΠΕΠΥΡΩΜΕΝΑ ϹΒΕϹΑΙ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑΝ ΤΟΥ
ϹΩΤΗΡΙΟΥ ΔΕΞΑϹΘΑΙ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΑΧΑΙΡΑΝ ΤΟΥ ΠΝϹ Ο ΕϹ-
ΤΙΝ ΡΗΜΑ ΘΥ· ΔΙΑ ΠΑϹΗϹ ΠΡΟϹΕΥΧΗϹ ΚΑΙ ΔΕΗϹΕΩϹ ΠΡΟϹ-
ΕΥΧΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΚΑΙΡΩ ΕΝ ΠΝΙ· ΚΑΙ ΕΙϹ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ
ΑΓΡΥΠΝΟΥΝΤΕϹ ΕΝ ΠΑϹΗ ΠΡΟϹΚΑΡΤΕΡΗϹΕΙ ΚΑΙ ΔΕΗϹΕΙ·

ερ) διατὶ ἔγραψεν· ὅσα εἰ μὴ στέγομεν ὁ δὲ καὶ τὸ εἶδος ἐστὶ θυμιά·
οὐκ ἐπὶ μὲν εἶδος μὴ τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ὅσα καὶ εἶδος μὴ ὅ· τουτέστιν
τὴν ἀρχὴν θεὶ εἶδος μὴ τῆς σωφροσύνης :· +

κε) ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΕΜΟΥ· ΙΝΑ ΜΟΙ ΔΟΘΗ
ΛΟΓΟϹ ΕΝ ΑΝΟΙΞΕΙ ΤΟΥ ϹΤΟΜΑΤΟϹ ΜΟΥ ΕΝ ΠΑΡΡΗϹΙΑ ΓΝΩΡΙ-
ϹΑΙ ΤΟ ΜΥϹΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΥΠΕΡ ΟΥ ΠΡΕϹΒΕΥΩ
ΕΝ ΑΛΥϹΕΙ· ΙΝΑ ΕΝ ΑΥΤΩ ΠΑΡΡΗϹΙΑϹΩΜΑΙ ΩϹ ΔΕΙ ΜΕ ΛΑΛΗ-
ϹΑΙ· ΙΝΑ ΔΕ ΕΙΔΗΤΕ ΚΑΙ ΥΜΕΙϹ ΤΑ ΚΑΤ' ΕΜΕ ΤΙ ΠΡΑϹϹΩ·

ερ) εὐχὰς ἀδιαλείπτους προσκαρτερεῖν· καὶ ὁ κύριος λέγει εὔχεσθαι
ὁ παῦλος· ἐν πᾶσι δεῖ τὰς εὐχάς· τουτέστιν ἐν παντὶ καιρῷ· μὴ ἐν
σώματι μόνον· πολλαὶ δὲ αἱ εὐχαί· ὅτι καὶ περὶ πολλῶν·
ὑπὲρ πάντων μὲν ἁγίων καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ· ἐπειδὴ καὶ ἐν
νομίμως αὐτὸς τὸ ἔργον· ὅσα καὶ δεσμώτην αὐτὸν ὑπὲρ αὐ-
τοῦ παρακαλεῖσθαι :· +

κε) ΠΑΝΤΑ ΥΜΙΝ ΓΝΩΡΙϹΕΙ ΤΥΧΙΚΟϹ Ο ΑΓΑΠΗΤΟϹ ΑΔΕΛΦΟϹ
ΚΑΙ ΠΙϹΤΟϹ ΔΙΑΚΟΝΟϹ ΕΝ ΚΩ· ΟΝ ΕΠΕΜΨΑ ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ ΕΙϹ ΑΥ-
ΤΟ ΤΟΥΤΟ· ΙΝΑ ΓΝΩΤΕ ΤΑ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ· ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΕϹΗ
ΤΑϹ ΚΑΡΔΙΑϹ ΥΜΩΝ· ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΙϹ ΑΔΕΛΦΟΙϹ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ
ΜΕΤΑ ΠΙϹΤΕΩϹ· ΑΠΟ ΘΥ ΠΡϹ ΚΑΙ ΚΥ ΙΥ ΧΥ· Η ΧΑΡΙϹ ΜΕΤΑ
ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΑΠΩΝΤΩΝ ΤΟΝ ΚΝ ΗΜΩΝ ΙΝ ΧΝ· ΕΝ Α-
ΦΘΑΡϹΙΑ ΑΜΗΝ :· +

ερ) χαίρουσι γὰρ οἱ ἅγιοι τοῦ ἁγίου καὶ εὐθυμοῦμεν μου ἔργου·
διὸ μὴ ... ἐν ταῖς ἐκκλησίαις :· + +

ἐν σπλάγχνοις χυ ιυ. δηλοῖ ὅτι ἡ ἀγάπη αὐτῷ διὰ τὸν χν γνησίων
ἐστίν. καὶ τοῦτο εὔχεται τὸ προκόπτειν αὐτοὺς ἐν ἐπιγνώσει καὶ αἰ-
σθήσει. καὶ δοκιμαστὰς ἀκριβεῖς γίνεσθαι τῶν καλῶν. οὕτω
γὰρ ἔσονται ἀπρόσκοποι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ χυ τουτέσ-
τιν κατὰ μηδένα τρόπον προσκόπτοντες. οἱ γὰρ τοιοῦτοι φη-
σὶν πλήρεις εὑρεθήσονται δικαιοσύνης καρποῦ. καὶ δικαιοσύ-
νης οὐ τῆς ἐν νόμῳ. ἀλλὰ ταύτην γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἔξω ἦν εὑρεῖν·
ἀλλὰ διὰ τῆς χυ πίστεως καὶ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον γίνεται θυ. ἡ γὰρ κα-
τὰ θν πολιτεία δοξάζει τὸν πατέρα τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.:·+

ε΄ κειμ. ΓΙΝΩΣΚΕΙΝ ΔΕ ΥΜΑΣ ΒΟΥΛΟΜΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΟΤΙ ΤΑ ΚΑΤ' ΕΜΕ ΜΑΛΛΟΝ
ΕΙΣ ΠΡΟΚΟΠΗΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΕΛΗΛΥΘΕΝ· ΩΣΤΕ ΤΟΥΣ ΔΕΣΜΟΥΣ
ΜΟΥ ΦΑΝΕΡΟΥΣ ΕΝ ΧΩ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΚΡΙΤΗΡΙΩ ΚΑΙ ΤΟΙΣ
ΛΟΙΠΟΙΣ ΠΑΣΙΝ· ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΛΕΙΟΝΑΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΕΝ ΚΩ· ΠΕΠΟΙ-
ΘΟΤΑΣ ΤΟΙΣ ΔΕΣΜΟΙΣ ΜΟΥ· ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣ ΤΟΛΜΑΝ ΑΦΟΒΩΣ
ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΛΑΛΕΙΝ·

ε΄ ἑρμ. γράφει μὲν αὐτοῖς τὴν ἐπιστολὴν ἀπορούμενος· ἐν πολλῇ
οὖσιν ἀθυμίᾳ· διὰ τὰ δεσμά· ἐν οἷς δεσμοῖς· τοσοῦτον ἀπο-
τρέπεται τοῦ λυπεῖσθαι· ὥστε καὶ χαρὰν μεγάλην αὐτοῖς ἔχειν· δι-
δάσκει δὲ διὰ ταῦτα· ὅτι δι' αὐτῶν πλεονάζει τὸ κήρυγμα· καὶ ἡ πλά-
νη ἐξορίζεται.:·+

ς΄ κειμ. ΤΙΝΕΣ ΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΦΘΟΝΟΝ ΚΑΙ ΕΡΕΙΝ ΤΙΝΕΣ ΔΕ ΚΑΙ ΔΙ' ΕΥΔΟΚΙΑΝ
ΤΟΝ ΧΝ ΚΗΡΥΣΣΟΥΣΙΝ·

ς΄ ἑρμ. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ κηρύγματος· ἰδόντες τοῦ ἀποστόλου διὰ τὸ κηρύσ-
σειν τὸν ιν κολαζόμενον· ἐβούλοντο κηρῦξαι τὸν ἄνδρα καὶ αὐτοὶ
ἐκήρυττον τὸν ιν· καὶ συνέβαινε μὲν αὐτοῖς τὸ ἐναντίον οὗ
ἐβούλοντο ποιεῖν. ἐθέλοντες γὰρ καταλῦσαι τὸ κήρυγμα·
ηὔξανον μᾶλλον· καὶ οὐχ ἁγνῶς ἐκήρυσσον τουτέστιν ἀπὸ καρ-
δίας. καὶ αὐτὸ τοῦτο σπουδάζοντες οὐ τὸ μαθεῖν ἀνθρώπους
τὴν ἀλήθειαν. ἀλλὰ διὰ τὸ ἐγεῖραι θλῖψιν τῷ ἀποστόλῳ.:·+

ζ΄ κειμ. ΟΙ ΜΕΝ ΕΞ ΕΡΙΘΕΙΑΣ ΤΟΝ ΧΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΣΙΝ· ΟΥΧ ΑΓΝΩΣ· ΟΙΟ-
ΜΕΝΟΙ ΘΛΙΨΙΝ ΕΠΕΙΣΦΕΡΕΙΝ ΤΟΙΣ ΔΕΣΜΟΙΣ ΜΟΥ· ΟΙ ΔΕ ΕΞ ΑΓΑ-
ΠΗΣ ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΤΙ ΕΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΚΕΙΜΑΙ· ΤΙ
ΓΑΡ ΠΛΗΝ ΠΑΝΤΙ ΤΡΟΠΩ· ΕΙΤΕ ΠΡΟΦΑΣΕΙ· ΕΙΤΕ ΑΛΗΘΕΙΑ ΧΣ
ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ·

ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν· μετὰ χαρᾶς τὴν δέη-
σιν ποιούμενος ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον
ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο·
ὅτι ὁ ἐργασάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας ἰυ χυ·
Β ἑρμ. προοίμιον ἤδη αὐτοῖς πολλὴν μαρτυρεῖ· ὅπου γε μεμνημένος αὐτῶν
οὐ μετὰ δακρύων καὶ στεναγμῶν· ὥσπερ ἐπὶ τῶν σαλευομένων μέμ-
νηται· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς εὐχαριστίας· ὥσπερ ἰδὼν τῶν κατορ-
θούντων ἐστίν· ποιούμενος αὐτῶν τὸ κατόρθωμα· ἥ τι κοινωνή-
σαντες αὐτῷ τοῦ εὐαγγελίου ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι καὶ νῦν
μεμενήκασιν· κοινωνοὶ ἐν μηδενὶ τὸ παράπαν σαλευόμε-
νοι· ὅπερ αὐτῷ καὶ τὴν ἀγαθὴν τοῦ μέλλοντος ἐλπίδα παρ-
εῖχε· οἶδα γὰρ φησίν· ὡς ἐπιτελέσει τοῦτο τὸ ἔργον· ἕως ἂν
αὐτοὺς ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ χυ προσενέγκῃ τέλειον :- +
Γ κείμ. καθώς ἐστιν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων
ὑμῶν διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὑμᾶς· ἔν τε τοῖς
δεσμοῖς καὶ τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου·
συγκοινωνούς μου τῆς χάριτος· πάντας ὑμᾶς ὄντας·
Γ ἑρμ. ἐπειδὴ ἐν πεποιθήσει ἦν ἔχων ἐπ' αὐτοῖς· καὶ δικαίαν λέ-
γει ταύτην τὴν πεποίθησιν· θαρρῶ γάρ φησιν·
ὡς πάντως αὐτῶν ἔσονται κοινωνοὶ τῶν μὲν δεσμῶν τῆς ἀπο-
λογίας τῆς χάριτος· τὸ οὕτω περὶ τῶν πιστευσάντων
θαρρεῖν· μεγάλη ἐστὶν αὐτῶν ἐπιεικότητος μαρτυρία :- +
Δ κείμ. μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ θς· ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν
σπλάγχνοις ἰυ χυ· καὶ τοῦτο προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγάπη
ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει·
καὶ πάσῃ αἰσθήσει· εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέ-
ροντα· ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν
χυ· πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης· τὸν διὰ ἰυ χυ·
εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θυ·
Δ ἑρμ. ἐπειδὴ πολλὴν εἶχε περὶ αὐτοὺς ἀγάπην ὡς μὴ δαπανᾶν αὐ-
τοὺς παραιτεῖσθαι· μὴ ἐνδεεῖς ὄντας· μὴ ἐν ἀπορίᾳ·
τούτου χάριν μάρτυρα ἐπὶ τοσούτῳ πράγματι ἐπικαλεῖ-
ται τὸν θν· ἵνα δὲ μὴ ὑποπτεύσωσιν ὡς διὰ τὴν διακονίαν
ἀπαιτεῖ τὸν αὐτῶν κομιζόμενον τοιαῦτα λέγει· ἐπὶ γάρ·

κει ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΛΥΣΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝ ΧΩ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΚΡΕΙΣΣΟΝ· ΤΟ ΔΕ
ΕΠΙΜΕΝΕΙΝ ΕΝ ΤΗ ΣΑΡΚΙ· ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΙ ΥΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΕ
ΠΟΙΘΩΣ ΟΙΔΑ ΟΤΙ ΜΕΝΩ ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΡΑΜΕΝΩ ΠΑΣΙΝ ΥΜΙΝ·

ιδ ερ καὶ μὴν οὐ μὲν ἦν μετὰ χ(ριστο)ῦ· κατὰ τὸ ἔθος ἐκείνης ζητεῖται τοῦ ὑπερβαλλόντως
μόνου τοῦ χ(ριστο)ῦ· ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐφρόνει· νῦν μὲν γάρ φησι μόνον μὲν
δι' ἐσόπτρου καὶ αἰνίγματος· τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον·

ιε κει ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΜΩΝ ΠΡΟΚΟΠΗΝ ΚΑΙ ΧΑΡΑΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ· ΙΝΑ ΤΟ ΚΑΥΧΗ
ΜΑ ΥΜΩΝ ΠΕΡΙΣΣΕΥΗ ΕΝ ΧΩ ΙΥ ΕΝ ΕΜΟΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΜΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΠΑΛΙΝ ΠΡΟΣ Υ ΜΑΣ

ιε ερ ὅρα πάλιν πῶς καὶ αὐτοῖς μαρτυρεῖ ἐργασίαν καλοῦ· ὁ γὰρ προκόπτων
καὶ ἄλλους προκόπτει· τοῦ δὲ προκόπτουσιν· ἡ ἐστὶν ἡ χαρὰ τῆς
πίστεως· ὁ δὲ ἐστὶ ταύτην προκόπτων καυχήσεται φησὶν ἐν χ(ριστ)ῷ·

ιϛ κει ΜΟΝΟΝ ΑΞΙΩΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΧΥ ΠΟΛΙΤΕΥΕΣΘΑΙ· ΙΝΑ ΕΙΤΕ ΕΛ
ΘΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΥΜΑΣ· ΕΙΤΕ ΑΠΩΝ· ΑΚΟΥΣΩ ΤΑ ΠΕΡΙ ΥΜΩΝ·

ιϛ ερ μαρτυρήσας αὐτοῖς πολλὴν προκοπὴν, κελεύει καταξίως αὐτοῦ·
ἵνα μὴ φυσιωθῶσιν ἀκούσαντες ὅτι προέκοψαν· καταξίως δὲ
ἀξίαν αὐτοὺς τοῦ εὐαγγελίου πολιτείαν ἐπὶ τῇ δόξῃ παραινῶν·

ιζ κει ΟΤΙ ΣΤΗΚΕΤΑΙ ΕΝ ΕΝΙ ΠΝΙ· ΕΝ ΜΙΑ ΨΥΧΗ ΣΥΝΑΘΛΟΥΝΤΕΣ ΤΗ ΠΙΣ
ΤΕΙ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΚΑΙ ΜΗ ΠΤΥΡΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΜΗΔΕΝΙ· ΥΠΟ ΤΩΝ
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ· ΕΙ ΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝΔΕΙΞΙΣ ΑΠΩΛΕΙΑΣ·

ιζ ερ ἐστὶν αὐτοῖς ἀξίους τοῦ εὐαγγελίου πολιτεύεσθαι ἐνταῦθα καὶ
τὸ ἔθος στήσομεν τὰς· τοῦτο δὲ ἐστί· τὸ περὶ τὴν πίστιν
στοιχεῖν· ἀλλ' ὅσα γὰρ οὐ δύνασθαι ἐν σῶμα γενέσθαι ἢ οὕτως· δι
ὅτι καὶ μίαν ἔχειν ψυχήν· τοῦτο δὲ ὑπερβαλλούσης ἀγάπης· ἀπό
δειγμα δεύτερον ἐστὶ καὶ τὸ ἐν τοῦτο παράδοξον· καὶ ποῖον τοῦτο·
ἡ τὸ ἀνθίστασθαι αὐτοὺς γενέσθαι ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου· ὥσπερ
γὰρ πολλοὶ οἶα μετὰ κινδύνων οἱ δὲ τῆς περὶ τὸν κῆνσον·

ιη κει ΗΜΙΝ ΔΕ ΣΩΤΗΡΙΑΣ· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΑΠΟ ΘΥ· ΟΤΙ ΗΜΙΝ ΕΧΑΡΙΣΘΗ ΤΟ
ΥΠΕΡ ΧΥ· ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΕΡ
ΑΥΤΟΥ ΠΑΣΧΕΙΝ·

ιη ερ ὅρα πάλιν πῶς εἴρηκε καταξίως· ἐστὶν γὰρ ὅτι ἀνθίστασθαι
τε ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου· ἐπεὶ γὰρ ἦν ὅτι αὐτὸ τοῦτο ἀπὸ θ(εο)ῦ ἐν
χάριτι· καὶ τοῦτο ὑμῖν ἐχαρίσθη· τὸ πάσχειν ὑπὲρ αὐτοῦ· τοῦ
το δὲ φησὶν· οὐ ταπεινοῦ φρονήματος διαλύον· οὐ ταύτην προσθέ
σθαι· δεῖ γὰρ ἀγαθὴν μὲν ἔχειν πρόθεσιν· πάντα δὲ ἀπὸ

ζ ερ. Ὅσοι ἀγγέλων φησὶν μὴ κηρύττουσιν θαρροῦντες τῆς ἐμῆς ἀπολο-
γίας τοῦτο ποιοῦσιν· ἔδεισαν γὰρ ὅσοι μὴ ἔσται ὑπὲρ αὐ-
τῶν ἀπολογία ἡ παρ' αὐτοῦ ἀπολογουμένη·:+

η κει. καιρω· ἐν τούτῳ χαίρω ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι· οἶδα γὰρ ὅτι
τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσε-
ως· καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνς ιυ χυ κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν
καὶ ἐλπίδα μου·

η ερ. τοσοῦτον ἀπέχω φησὶν τοῦ ἀλγεῖν ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς καὶ τῇ γινο-
μένῃ ἀπολογίᾳ· οὐ μόνον τῆς ὑπὲρ ἐμοῦ γενομένης κηρύξεως· ἀλλὰ
καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ γενέσθαι μοι· ὅσα καὶ χαρὰν ἡγοῦμαι τὸ πρᾶγμα· ἀ-
ποβήσεται γάρ μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐν θεῷ ἔσται γενέσθαι τὸ μέ-
τριον διὰ τῆς αὐτῶν δεήσεως καὶ χορηγίας τοῦ πνς· ταύ-
την αὐτὸ γίνεσθαι λέγων τὴν σωτηρίαν·:+

θ κει. ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάν-
τοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται χς ἐν τῷ σώματί μου·

θ ερ. τουτέστιν οὐ φόβῳ τῶν δεσμῶν· οὐ τῆς ἀπολογίας οὐχ αὐτοῦ τοῦ
θανάτου προδώσω τὸ κήρυγμα·:+

ι κει. εἴτε διὰ ζωῆς· εἴτε διὰ θανάτου·

ι ερ. κἂν ζῶ φησὶν ἐμβαίνω τῷ κηρύγματι· κἂν ἀποθάνω πάλιν
δοξάζεται χς· ὅτι τοιούτους ἔσχεν τοὺς ὑπηρέτας τοῦ αὐτοῦ
κηρύγματος· ὡς καὶ αὐτοῦ καταφρονῆσαι τοῦ θανάτου·:+

ια κει. ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν χς·

ια ερ. ἐπειδὴ ἀπὸ σωμάτων ἀπάγει αὐτοὺς τῆς λύπης· πρῶτον μὲν τοῦ
μὴ αἰσχύνεσθαι· δεύτερον· τοῦ μεγαλύνεσθαι διὰ τὸν χν· τρίτον
τὸ διὰ χν μόνον αἱρεῖσθαι τὸ ζῆν· ἵνα τὴν διακονίαν αὐτοῦ πληρώσῃ·

ιβ κει. καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος·

ιβ ερ. μὴ ἀλγεῖτε φησὶν ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς μου καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ ἀποθα-
νεῖν ὑπὲρ τοῦ χυ· κέρδος μέγιστον·:+

ιγ κει. εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί· τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου· καὶ τί αἱ-
ρήσομαι οὐ γνωρίζω· συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο τὴν ἐπι-
θυμίαν ἔχων·

ιγ ερ. ἐπεὶ δὲ ἐργάζεσθαι τὰ προειρημένα· καὶ οἷον ἑρμηνεύει τί ἐστιν
τὸ ἐμοὶ τὸ ζῆν χς· μᾶλλον δὲ τὸ ζῆν χω· ταύτην τὴν ζω-
ήν· οὐδὲ γὰρ ἄλλο ἐστὶν ἢ ἐργασία πνική· ἧς ὀφείλεταί μοι καρπός·-

ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι ἰυ̅· πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγεί
ων καὶ καταχθονίων· καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι κς̅ ἰς̅ χς̅·

κγ ἑρμ. ὑβρίζεται ἡ ταπεινοφροσύνη κἂν αὐτῷ ὁ λόγος ᾖ καὶ δόγματος ἀπαιτεῖ.
ὁρᾶτε πόσην ἀκρίβειαν τοῦ δόγματος. ὅτι καὶ ἴσος τῷ πατρὶ ὁ χς̅.
καὶ ὅτι ἑαυτὸν ἐκένωσεν. καὶ ὅτι ἄνθρωπος γέγονεν. καὶ ὅ
τι ἐκεῖνο. ἵνα γὰρ μή τις ἀκούσας. ὡς ὑπήκοος γέγονε τῷ
πατρί. ἀναγκαῖον νομίσῃ τὸ ὑπερέχειν αὐτοῦ. ὡς ἀπὸ μείζονος πρὸς
ἐλάττονα. τούτου χάριν πολλαχοῦ τὸ ἑαυτὸν προστίθησιν.
αὐτὸν ἐκένωσε λέγων. καὶ ἐταπείνωσεν ἑαυτόν. γενόμενος
ὑπήκοος. τοῦτο δὲ λέγει ἕν, τὸ θέλημα τοῦ πρς̅ καὶ τοῦ υἱοῦ
δηλῶν. καὶ οὐ μόνον ταῦτα τὰ δόγματα δηλοῖ. ἀλλ᾽ ὅτι καὶ ὑ
πέμεινεν θάνατον. γενόμενος ἄνθρωπος ὁ ἐν ἴσῃ τιμῇ τοῦ πρς̅. καὶ
οὐχ ἁπλῶς θάνατον. ἀλλὰ θάνατον τὸν διὰ σταυροῦ. καὶ ὅτι οὐ
κεκράτηται τῷ θανάτῳ. ὕψωσε γὰρ αὐτόν φησιν ὁ θς̅. ὅταν δὲ
τὸ ὕψωσεν καὶ ἤγειρεν. καὶ τὰ τοιαῦτα ἀκούσῃς. τὴν οἰκονο
μίαν ἐννόει. μὴ γὰρ δή. ὡς ἐλαττούμενον δυνάμεως αὐτὸν ἐν δια
νοήσῃς. αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ πρς̅. χς̅ γὰρ θῦ δύναμις καὶ θῦ σο:~

κδ κειμ. εἰς δόξαν θῦ πρς̅· ὥστε ἀγαπητοί μου καθὼς πάντοτε ὑ
πηκούσατε·

κδ ἑρμ. ἵνα οὕτω δοξάζηται φησίν. ὡς καὶ ὁ πὴρ ἴσος ὢν καὶ ὅμοιος αὐτῷ:~

κε κειμ. μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον· ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν
τῇ ἀπουσίᾳ μου·

κε ἑρμ. μᾶλλον γὰρ τὴν ἀγάπην ἐνδείκνυται. τὴν πρὸς τὸν διδάσκαλον.
ὁ παρὰ τὴν ἀπουσίαν ἀκούων αὐτοῦ. ὁ μὲν γὰρ παρόντι πει
θόμενος. ἴσως καὶ αἰσχυνόμενος τοῦτο ποιεῖ. ὁ δὲ παρὰ τὴν
ἀπουσίαν ἀκούων. μάλα ἐνδείκνυσι τὴν πρὸς τὸν διδάσκαλον ἀγά
πην· τὸ γνήσιον:~+

κς κειμ. μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·

κς ἑρμ. πάλιν ἀγωνίαν αὐτοῖς ποιεῖ. τοσοῦτον αὐτῶν τὴν ἐκ τοῦ κα
τορθοῦν καταπαύων ὀφρύν:~+

κζ κειμ. θς̅ γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνερ
γεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας·

κζ ἑρμ. καὶ τοῦτό φησιν. οὐχ ὡς τὴν προαίρεσιν ἐκβάλλων καθαιρεῖ αὐτόν. ἀλλ᾽ ὡς
φοβούμενος πάλιν μὴ ἀπαρθῶσιν. ὅτι γὰρ ἡ γνώμη

ἐγγίσθαι εἶναι τοῦ θ(εο)ῦ· οὐκ ἐγὼ γάρ φησιν ἀλλ' ἡ χάρις ἡ σὺν ἐμοί :- +

ιθ κει(μενον) ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΧΟΝΤΕΣ· ΟΙΟΝ ΙΔΕΤΕ ΕΝ ΕΜΟΙ ΚΑΙ ΝΥΝ ΑΚΟΥ
ΕΤΕ ΕΝ ΕΜΟΙ·

ιθ ερ(μηνεία) δύο χρήσιμα ἐν ταὐτῷ δείκνυσιν· καὶ τὸ μὴ ὑψοῦσθαι ὡς μόνους ἀθλή
σαντας· ὅπως οὖν καταμιμήσωσιν αὐτοῦ ἀθλοῦσιν· καὶ τοῦ μὴ δειλιᾶν ἐν
τοῖς δεσμοῖς· καὶ τῇ προσδοκίᾳ τοῦ θανάτου· ὅπως οὖν καὶ μι
μήσωνται αὐτοὺς ἑαυτὸν παρακελεύεται· ὁ γὰρ αὐτὸς ἦν ἀγωνία τῶν
παῦλος ὑπὲρ τῶν μαθητῶν· ὡς καὶ κατορθοῦν τὸν αὐτὸν καὶ δε
σπότην ἀγωνίαν· κατορθοῖ ὡς τὸν μὲν διὰ τὸ ὑπομεῖναι· δεσπότην δὲ
διὰ τὴν ἐλευθερίαν γενομένην ὑπομονήν :- +

κ κει(μενον) ΕΙ ΤΙΣ ΟΥΝ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΕΝ Χ(ΡΙΣΤ)Ω· ΕΙ ΤΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΝ ΑΓΑΠΗΣ· ΕΙ ΤΙΣ ΚΟΙ
ΝΩΝΙΑ ΠΝ(ΕΥΜΑΤΟ)Σ· ΕΙ ΤΙΣ ΣΠΛΑΓΧΝΑ ΚΑΙ ΟΙΚΤΙΡΜΟΙ· ΠΛΗΡΩΣΑΤΕ ΜΟΥ
ΤΗΝ ΧΑΡΑΝ· ΙΝΑ ΤΟ ΑΥΤΟ ΦΡΟΝΗΤΕ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΕΧΟΝ
ΤΕΣ ΣΥΜΨΥΧΟΙ ΤΟ ΕΝ ΦΡΟΝΟΥΝΤΕΣ·

κ ερ(μηνεία) μέλλων αὐτοῖς παραινεῖν· ὁμοψύχους εἶναι καὶ ὁμοτίχους· πρότερον
αὐτῶν προκαταλαμβάνει τὰς ψυχάς· μόνον οὐχὶ λέγων· πρὸς
αὐτῆς τῆς παρακλήσεως ὑμᾶς ὁρκίζω· ἧς παρ' ἐκείνου ἐδέξασθε ὑμᾶς
ὁ Χ(ριστό)ς· καὶ τῆς ἀγάπης· καὶ τῆς κοινωνίας τοῦ πν(εύματο)ς· πρὸς αὐ
τῶν τῶν σπλάγχνων· πρὸς αὐτῶν τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θ(εο)ῦ· πλη
ρώσατέ μου τὴν χαράν· αὕτη δέ ἐστιν· τὸ ὁμοψύχους ὑμᾶς εἶ
ναι καὶ ὁμοτίχους :- +

κα κει(μενον) ΜΗΔΕΝ ΚΑΤΑ ΕΡΙΘΕΙΑΝ Η ΚΕΝΟΔΟΞΙΑΝ ΑΛΛΑ ΤΗ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥ
ΝΗ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΙ ΥΠΕΡΕΧΟΝΤΑΣ ΕΑΥΤΩΝ·

κα ερ(μηνεία) τοῦτο γάρ ἐστιν μάλιστα τὸ τὰς ἔριδας ποιοῦν ἔρις καὶ κενοδοξία :-

κβ κει(μενον) ΜΗ ΤΑ ΕΑΥΤΩΝ ΕΚΑΣΤΟΣ ΣΚΟΠΕΙΤΕ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΤΕΡΩΝ ΕΚΑΣΤΟΣ·

κβ ερ(μηνεία) μὴ τοῦτο σκόπει φησίν· ὅπως δηλαδὴ καλὸς καὶ μέγας τις ὀνο
μασθῇς· ἀλλ' ὅπως μὴ καταβλάψῃς τὸν ἀδελφόν :- +

κγ κει(μενον) ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΦΡΟΝΕΙΣΘΩ ΕΝ ΥΜΙΝ· Ο ΚΑΙ ΕΝ Χ(ΡΙΣΤ)Ω Ι(ΗΣΟ)Υ· ΟΣ ΕΝ ΜΟΡΦΗ Θ(ΕΟ)Υ
ΥΠΑΡΧΩΝ· ΟΥΧ ΑΡΠΑΓΜΟΝ ΗΓΗΣΑΤΟ ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΙΣΑ Θ(Ε)Ω· ΑΛΛ'
ΕΑΥΤΟΝ ΕΚΕΝΩΣΕΝ ΜΟΡΦΗΝ ΔΟΥΛΟΥ ΛΑΒΩΝ· ΕΝ ΟΜΟΙΩΜΑΤΙ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ· ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΙ ΕΥΡΕΘΕΙΣ ΩΣ ΑΝΘΡΩ
ΠΟΣ· ΕΤΑΠΕΙΝΩΣΕΝ ΕΑΥΤΟΝ· ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΥΠΗΚΟΟΣ ΜΕΧΡΙ ΘΑ
ΝΑΤΟΥ· ΘΑΝΑΤΟΥ ΔΕ ΣΤΑΥΡΟΥ· ΔΙΟ ΚΑΙ Ο Θ(ΕΟ)Σ ΑΥΤΟΝ ΥΠΕΡΥ
ΨΩΣΕΝ· ΚΑΙ ΕΧΑΡΙΣΑΤΟ ΑΥΤΩ ΟΝΟΜΑ ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ·

κἀγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν :·

λγ ερ ἔπεμψα φησὶν ὑμῖν τιμόθεον, ἵνα ἀκούων τὰ περὶ ὑμῶν χαίρω·
οὐχ ὅτι δὲ ἠγνόει· αὐτὸς γὰρ ἐν δεσμοῖς ὢν εὐχαριστεῖ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ
θεραπεύειν δὲ αὐτοὺς. τοῦ μᾶλλον τὸ χαίρειν περὶ τιμοθέου· καὶ ὅτι
πάσχουσι καὶ χαίρουσιν ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῖς διὰ τὸ κήρυγμα·
τοῦτο γὰρ αὐτοῖς καὶ παραινεῖ :·

λδ κειμ οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μερι-
μνήσει· οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· τὴν
δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε ὅτι ὡς π(ατ)ρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ
ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον· τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι·

λδ ερ τοῦτο μέγιστον ἐγκώμιον τιμοθέου· τὸ ἰσότιμον εἶναι τῷ διδασ-
κάλῳ· ἅμα δὲ καὶ προτρέπει αὐτοὺς τοῦτον μετὰ χαρᾶς προσ-
δέξασθαι ὡς αὐτὸν ὁρῶντας τὸν ἀπόστολον :·

λε κειμ ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς· πέποιθα δὲ ἐν κ(υρί)ῳ·

λε ερ ἐξαυτῆς μὲν ἐπὶ τῆς κρίσεως λέγει· ὁ δὲ λέγει τοιοῦτος· ὅταν φησὶν
ἴδω τὰ περὶ τὴν κρίσιν γενέσθαι, καὶ οὕτως ὑμῖν αὐτὸν ἀποστελῶ·

λϛ κειμ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς·

λϛ ερ οἶδε μὲν διὰ τοῦ πν(εύματο)ς ὅτι τὰ περὶ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀπολογίαν
ἀπαιρᾶσθαι καὶ διεξελεύσεσθαι καὶ τὸν θάνατον καὶ τὰ δεσμά· καὶ
ὅτι οὕτως ἔσται· ὅθεν καὶ λέγει ἐν τῇ πρὸς τιμόθεον β'· ἐν τῇ
πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι παρεγένετο· ἀλλὰ πάντες
με ἐγκατέλιπον· ὁ δὲ κ(ύριό)ς μοι παρέστη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ
στόματος λέοντος :·

λζ κειμ ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν
καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου· ὑμῶν δὲ ἀπόσ-
τολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου· πέμψαι πρὸς
ὑμᾶς· ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς εἰδεῖν·

λζ ερ μεγάλη σύστασις περὶ ἐκείνου τῶν μαθητῶν· ὅπου
γε ἐπαφρόδιτον μὲν συνεργὸν καὶ συστρατιώτην λέγει·
τιμόθεον δὲ ὁμόψυχον :·

λη κειμ καὶ ἀδημονῶν· διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν· καὶ γὰρ
ἠσθένησεν παραπλήσιον θανάτου· ἀλλ' ὁ θ(εὸ)ς αὐτὸν ἠλέη-
σεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ·

λη ερ ὁ ἐπαφρόδιτος ἐθλίβη μὲν ὑπομείνας ἐν φιλίπποις

τοῦ ἀγαθοῦ ὑμᾶς ἵνα μὴ ἐκ περιττοῦ [illegible] διὰ τοῦ [illegible]
[illegible] μεταφέρουσι τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ἐργάζεσθαι· +

κη κει ΠΑΝΤΑ ΠΟΙΕΙΤΕ ΧΩΡΙΣ ΓΟΓΓΥΣΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΩΝ ΙΝΑ
ΓΕΝΗΣΘΕ ΑΜΕΜΠΤΟΙ ΚΑΙ ΑΚΕΡΕΟΙ ΤΕΚΝΑ ΘΥ ΑΜΩΜΗΤΑ·

κη ερ ὁ γὰρ πᾶς ἐν τούτοις ἐργαζόμενος μετὰ γογγυσμοῦ [illegible]
[illegible] ἀπόλλυσι τὸν ἐπὶ ταύταις μισθόν· τὸ δὲ καὶ διαλογισ-
μόν· τουτέστι δηλοῖ τὸ ἀδιάκριτον καὶ ἀμετάθετον· καὶ μὴ δὲ
[illegible] ὁ γὰρ οὕτως αὐτὰς ἐργαζόμενος ἔσται
διακρινόμενος [illegible]
[illegible] +
[illegible] +

κθ κει ΕΝ ΜΕΣΩ ΓΕΝΕΑΣ ΣΚΟΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΕΣΤΡΑΜΜΕΝΗΣ·

κθ ερ γενεὰν σκολιὰν τὴν τῶν ἰουδαίων φησίν· κατὰ τὸ εἰρημέ-
νον πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ κυρίου· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη·

λ κει ΕΝ ΟΙΣ ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ ΩΣ ΦΩΣΤΗΡΕΣ ΕΝ ΚΟΣΜΩ· ΛΟΓΟΝ ΖΩΗΣ ΕΠΕΧΟΝΤΕΣ·

λ ερ οἱ γὰρ διωκόμενοι [illegible] τὸ φῶς τοῦ προ-
σώπου σου κύριε· οὗτοι δύνανται φωστῆρες γενέσθαι· λόγον
δὲ ζωῆς τὸ εὐαγγέλιόν φησιν· +

λα κει ΕΙΣ ΚΑΥΧΗΜΑ ΕΜΟΙ· ΚΑΙ ΕΙΣ ΗΜΕΡΑΝ ΧΥ· ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΙΣ ΚΕΝΟΝ
ΕΔΡΑΜΟΝ· ΟΥΔΕ ΕΙΣ ΚΕΝΟΝ ΕΚΟΠΙΑΣΑ·

λα ερ μέγα γὰρ ὄντως διδασκάλων καύχημα· ἡ τῶν μαθητῶν
προκοπή· μέχρι τίνος δὲ τὴν προκοπὴν φθάσαι
δεῖ· ἢ μέχρι τῆς παρουσίας χυ· τουτέστι [illegible] ἵνα αὐ-
τὴν ἔχοντες ἀπαντήσωμεν· μὴ δὲ [illegible] παρασα-
λευθέντες· οὕτω γὰρ αὐτὴν σῴαν ἐπιδειξόμεθα· +

λβ κει ΑΛΛ ΕΙ ΚΑΙ ΣΠΕΝΔΟΜΑΙ ΕΠΙ ΤΗ ΘΥΣΙΑ ΚΑΙ ΛΗΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣ-
ΤΕΩΣ ΥΜΩΝ· ΧΑΙΡΩ ΚΑΙ ΣΥΓΧΑΙΡΩ ΠΑΣΙΝ ΥΜΙΝ· ΤΟ ΔΕ ΑΥ-
ΤΟ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΧΑΙΡΕΤΕ ΚΑΙ ΣΥΓΧΑΙΡΕΤΕ ΜΟΙ·

λβ ερ σπονδὴν [illegible] τὸν θάνατον ἑαυτοῦ φησίν· καὶ ἐν τῇ πρὸς τι-
μόθεον ὁμοίως· ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι· καὶ ὁ καιρὸς τῆς
ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν· λέγει οὖν ὅτι εἰ καὶ ἀποθνήσκω
[illegible] θάνατόν μου καταψηφίζονται οἱ τῆς ἀληθείας ἐχθροὶ
[illegible] κήρυγμα· οὐχ ὅτι λυποῦμαι· ἀλλὰ χαίρω σφόδρα· οὕτω
[illegible] συγχαίρειν [illegible] +

λγ κει ΕΛΠΙΖΩ ΔΕ ΕΝ ΚΩ ΙΥ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΤΑΧΕΩΣ ΠΕΜΨΑΙ ΥΜΙΝ· ΙΝΑ

τοὺς ἄρχοντας τῶν ἰουδαίων φησίν· περὶ ὧν γέγραπται·
πάντες κύνες ἐνεοὶ οὐ δυνάμενοι ὑλακτεῖν· καὶ οἱ κύνες
ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ· οὐκ εἰδότες πλησμονήν :·+

μδ κει ΒΛΕΠΕΤΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΤΟΜΗΝ·

κδ ερ μόνον γὰρ τὴν σάρκα κατατέμνουσιν· οὐδὲν εἰδότες τοῦ πράγμα
τος ὠφελούμενοι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς πίστεως ἡ περιτομή·
οὐ πιστεύουσι δέ· τί καὶ περιτέμνονται· τὴν δὲ σφραγῖδα λαμ
βάνουσιν οὐ κυρίως κατατέμνοντες μόνον :·+

με κει ΗΜΕΙΣ ΓΑΡ ΕΣΜΕΝ Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ· ΟΙ ΠΝΙ ΘΥ ΛΑΤΡΕΥΟΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΚΑΥ
ΧΩΜΕΝΟΙ ΕΝ ΧΩ ΙΥ· ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΝ ΣΑΡΚΙ ΠΕΠΟΙΘΟΤΕΣ· ΚΑΙΠΕΡ ΕΓΩ
ΕΧΩΝ ΠΕΠΟΙΘΗΣΙΝ ΚΑΙ ΕΝ ΣΑΡΚΙ

με ερ οἱ τὰς σάρκας μόνον [illegible] κατατέμνοντες· τοῦτο γὰρ
ἡμῖν [illegible] τὸ πνα τοῦ θυ [illegible] καὶ καύχησις ἡ ἀπὸ χυ :·+

μς κει ΕΙ ΤΙΣ ΔΟΚΕΙ ΑΛΛΟΣ ΠΕΠΟΙΘΕΝΑΙ ΕΝ ΣΑΡΚΙ· ΕΓΩ ΜΑΛΛΟΝ· ΠΕΡΙΤΟΜΗ
ΟΚΤΑΗΜΕΡΟΣ ΕΚ ΓΕΝΟΥΣ ΙΗΛ ΦΥΛΗΣ ΒΕΝΙΑΜΗΝ· ΕΒΡΑΙΟΣ ΕΞ ΕΒΡΑΙ
ΩΝ· ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΝ ΦΑΡΙΣΑΙΟΣ· ΚΑΤΑ ΖΗΛΟΝ· ΔΙΩΚΩΝ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗ
ΣΙΑΝ· ΚΑΤΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΤΗΝ ΕΝ ΝΟΜΩ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΑΜΕΜΠΤΟΣ·
ΑΛΛΑ ΤΙΝΑ ΗΝ ΜΟΙ ΚΕΡΔΗ· ΤΑΥΤΑ ΗΓΗΜΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΝ ΖΗΜΙΑΝ·
ΑΛΛΑ ΜΕΝΟΥΝΓΕ ΚΑΙ ΗΓΟΥΜΑΙ ΠΑΝΤΑ ΖΗΜΙΑΝ ΕΙΝΑΙ· ΔΙΑ ΤΟ ΥΠ
ΠΕΡΕΧΟΝ ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ ΧΥ ΙΥ· ΤΟΥ ΚΥ ΜΟΥ· ΔΙ ΟΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ
ΕΖΗΜΙΩΘΗΝ· ΚΑΙ ΗΓΟΥΜΑΙ ΣΚΥΒΑΛΑ ΕΙΝΑΙ· ΙΝΑ ΧΝ ΚΕΡΔΗ
ΣΩ· ΚΑΙ ΕΥΡΕΘΩ ΕΝ ΑΥΤΩ ΜΗ ΕΧΩΝ ΕΜΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ
ΤΗΝ ΕΚ ΝΟΜΟΥ· ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΔΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ ΧΥ ΤΗΝ ΕΚ ΘΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ·

μθ ερ ἐπειδὴ μέγα ἐφρόνουν οἱ τοῦ γράμματος κήρυκες· ἐπὶ τῇ
περιτομῇ καὶ γένει καὶ τοῖς ἔξω· τούτου χάριν ἐφ᾽ ἑαυτοῦ
αὐτὸ ἐξουθενεῖ· τότε γὰρ ἀληθὴς ἡ ἐξουδένωσις· οὐχ
ὅταν μὴ ἔχοντες καταφρονῶμεν· ἀλλ᾽ ὅταν ἔχοντες·
μικρὰ αὐτὰ ἡγῶνται καὶ συγκαταφέρωνται τῶν μειζό
νων καὶ ὑπερβαλλόντων εὑρεθέντων· ὅτι πάντα
αὐτῶν σχόντα [illegible] τοσαύτην ἐν τοῖς νομικοῖς
ἐπιδείξαμενος δικαιοσύνην· ὅσην οὐκ ἄλλος τις· πάντα
ἡγεῖται ζημίαν καὶ σκύβαλα· ὑπερβολὴ γνώσεως
τῆς κατὰ χν πάντα [illegible]· τοσαύτη δέ ἐστιν ἡ ὑπερβολή· ὥστε
εὔχεται μηδὲ μίαν εὑρεθῆναι ἔχοντα ἐμαυτὸν νομικήν

κήρυγμα· καὶ τοσαύτην, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν παθῶν ὧν ἐπαθεν ἐμφανισθῆναι(?)

σαι τὴν πρὸς θάνατον ὁρμήν(?)· οὐ μόνος δὲ αὐτὸς ἐμιμήθη(?)· ἀλλὰ καὶ ἐξ-

ὁ ἀπόστολος· καὶ τοῦτο δὲ δῆλος ἐστὶν γράφων [illegible]

αὐτοὶ γὰρ οἴδατε φησὶν ἀγαπητοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν

πρὸς ὑμᾶς· ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· ἀλλὰ προπαθόντες καὶ

ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπποις. ἢ ἐνθυμοῦν

ὁ Ἐπαφρόδιτος· ὅτι πρὸς ἀνάγκας(?) [illegible] ὡς διὰ τὸ κήρυγμα. τὸ

πρὸς αὐτοὺς· τοσοῦτος αὐτὸν περιέστη κίνδυνος· ὡς καὶ πρὸς θά-

νατον ἐλθεῖν ∴ +

λθ κειμ ἽΝΑ ΜῊ ΛΎΠΗΝ ἘΠῚ ΛΎΠΗΝ ΣΧῶ· ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΈΡΩΣ ΟὖΝ ἜΠΕΜΨΑ

ΑὐΤῸΝ ἽΝΑ ἸΔΌΝΤΕΣ ΑὐΤῸΝ ΠΆΛΙΝ ΧΑΡῆΤΕ· ΚἈΓῺ ἈΛΥΠΌΤΕ-

ΡΟΣ Ὦ. ΠΡΟΣΔΈΞΑΣΘΕ ΟὖΝ ΑὐΤῸΝ ἘΝ ΚΥΡΊῼ ΜΕΤᾺ ΠΆΣΗΣ ΧΑΡᾶΣ· ΚΑῚ

ΤΟῪΣ ΤΟΙΟΎΤΟΥΣ ἘΝΤΊΜΟΥΣ ἜΧΕΤΕ· ὍΤΙ ΔΙᾺ ΤῸ ἜΡΓΟΝ ΚΥΡΊΟΥ ΜΈ-

ΧΡΙ ΘΑΝΆΤΟΥ ἬΓΓΙΣΕΝ ΠΑΡΑΒΟΥΛΕΥΣΆΜΕΝΟΣ Τῇ ΨΥΧῇ·

λθ ἑρμ ἐχόμενον(?) ὑμῶν [illegible] διὰ τὴν τῶν διωκόντων ἀπολογίαν· ἐγώ

μένους φησὶν ἵνα μὴ πρὸς ἐκείνῃ τῇ λύπῃ· καὶ ἑτέραν σχῶ

τὴν τοῦ θανάτου τοῦ ἀποστόλου. ἐμοὶ γὰρ τοῦτο· οὐχ ὅτι ἀπέ-

μεινε καὶ σῶος χριστιανὸς ἦν· ἀλλ᾽ ὅτι χρείαν ἔχων αὐτοῦ ἐν τῷ κηρύγμα-

τι· ὥσπερ ἀμελήσας καὶ αὐτοῦ ὡς καὶ αὐτὸς [illegible]· τὸ ἐπιμένειν

τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι᾽ ὑμᾶς ∴ +

ὃ ὑπὲρ ὑμῶν φησὶν ἀλλ᾽ ἐλειτούργησας(?) μοι· διὰ ἐκείνου

τὸ ἐκείνου πέμψαι ∴ +

μ κειμ ἽΝΑ ἈΝΑΠΛΗΡΏΣῌ ΤῸ ὙΜῶΝ ὙΣΤΈΡΗΜΑ ΤῆΣ ΠΡΌΣ ΜΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΊΑΣ·

μ ἑρμ ὅπερ ἔδει φησὶν τὴν λειτουργίαν [illegible] ποιῆσαι κοινῇ [illegible]

γοῦν ὑμῖν εἰς τὸ κήρυγμα· ὑπὲρ ὑμῶν διὰ τοὺς ὑπὲρ τοῦ κηρύγ-

ματος δεσμούς· τοῦτο οὖν τὸ ὑστέρημα ὁ ἀναπληρώσας [illegible]

ρος Ἐπαφρόδιτος ∴ +

μα κειμ ΤῸ ΛΟΙΠῸΝ ἈΔΕΛΦΟΊ ΜΟΥ ΧΑΊΡΕΤΕ ἘΝ ΚΥΡΊῼ· ΤᾺ ΑὐΤᾺ ΓΡΆΦΕΙΝ ὙΜῖΝ

ἘΜΟῚ ΜῈΝ ΟὐΚ ὈΚΝΗΡΌΝ·

μα ἑρμ καὶ ὅπου μοι τὸ χαίρειν καὶ ἐν δεσμοῖς μου αὐτοῦ ∴ +

μβ κειμ ὙΜῖΝ ΔῈ ΤῸ ἈΣΦΑΛΈΣ·

μβ ἑρμ μάλιστα γὰρ αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἠσφαλίζετο· διδάσκων μὴ ἀθυ-

μεῖν ἐν τοῖς δεσμοῖς· τοῖς διὰ τὸ κήρυγμα ∴ +

μγ κειμ ΒΛΈΠΕΤΕ ΤΟῪΣ ΚΎΝΑΣ· ΒΛΈΠΕΤΕ ΤΟῪΣ ΚΑΚΟῪΣ ἘΡΓΆΤΑΣ·

προσθεὶς ὡς ἔστι μὲν καὶ ἤδη μαθεῖν· τὴν δὲ ἀκριβῆ ... μετὰ τα-
μετέρχεσθαι· οὗτος γὰρ μόνος ἐστὶ τυχεῖν τοῦ βραβείου τῆς ἀγωνίας·

ν̄ κει(μ). Ὅσοι οὖν τέλειοι· τοῦτο φρονῶμεν·

ν̄ ἑρ(μ). Ὁρᾷς πάλιν ὑπερημομένην ταπεινοφροσύνης. οὐ γὰρ ἐστι τελείου τὸ ἀπαρτισμὸν
οὕτω δεῖ φρονεῖν. ἀλλὰ τοῦ ἀτελείους οὕτω δεῖ φρονεῖν. οὕτω δὲ πῶς;
ἤγουν τὸ οὕτως ἑαυτοὺς νομίζεσθαι κατειληφότας. καὶ οἱ τέλειοι
οὕτως. οἱ μὴ τοιοῦτοι· πῶς ἑαυτοὺς ὀφείλουσι νομίζεσθαι·

ν̄α κει(μ). Καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε· καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει·

ν̄α ἑρ(μ). ἤγουν καὶ οὐχ οὕτω φρονεῖτε φησίν. ὡς ἐγὼ λέγω νῦν. ὁ θεὸς ὑμᾶς
πληροφορήσει περὶ τούτου. ὅτι οὕτως δεῖ ἡμᾶς ἐνδιάζεσθαι·

ν̄β κει(μ). Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν τῷ αὐτῷ στοιχεῖν·

ν̄β ἑρ(μ). ἤγουν καὶ ἀναγκαῖον μὲν φησὶν τὴν ἐκ θεοῦ ἀποκάλυψιν περὶ τῶν
ζητουμένων· ἀλλ' ὅμως τούτου ἀντέχεσθαι ὑμῖν οὗ ἤδη
ἔχετε· καὶ τίνων ἤρχον; ἢ τὸ φρονεῖν περὶ πίστεως ὀρθῶς·

ν̄γ κει(μ). Συμμιμηταί μου γίνεσθε ἀδελφοί· καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕ-
τω περιπατοῦντας· καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς· πολλοὶ
γὰρ περιπατοῦσιν οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν νῦν δὲ καὶ
κλαίων λέγω· τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ χριστοῦ ὧν
τὸ τέλος ἀπώλεια· ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία· καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσ-
χύνῃ αὐτῶν· οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες· ἡμῶν γὰρ τὸ πολί-
τευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει· ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα
κύριον ἰησοῦν χριστόν· ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως
ἡμῶν· σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ· κατὰ
τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν· καὶ ὑποτάξαι αὐ-
τῷ τὰ πάντα· ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθη-
τοι χαρὰ καὶ στέφανός μου·

ν̄γ ἑρ(μ). πάλιν ἀναγκαῖον αὐτοῖς λέγει· τὸ μιμεῖσθαι αὐτὸν καί φησιν· εἴ
τις οὕτω περιπατεῖ ὡς αὐτός. τοῦτο δὲ λέγει· οὐχ ὅτι ...
μὴ φρονοῦν· ἀλλὰ ἀπὸ τρόπων τῆς τῶν ἐχθρῶν διδασκαλίας μου
μουσίας ἐπιμελῶς· ὡς ἐναντίων. τὸ μὲν ... τῶν πνευ-
ματικῶν καὶ τῶν σαρκικῶν. τὸ δὲ μέσον τούτων αὐτὸς τοὺς
... ἐναντίους εἶναι. τῶν μὲν γάρ φησι τὸ τέλος ἀπώ-
λεια· τῶν δὲ τὸ μετασχηματισθῆναι καὶ συμμόρφους γενέσθαι
τῷ σώματι τῆς δόξης χριστοῦ· ποῦ τοῦτο δὲ αὐτὸ μετασχηματίσει ...

δικαιοσύνην. ἵνα τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην κερδήσω. ὁρᾷς δὲ
πῶς τὴν μὲν ἐκ νόμου δικαιοσύνην ἑαυτοῦ φησίν. τὴν δὲ
εὐαγγελικὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην. ἵνα τοσοῦτον ἔχῃ ἀμφοτέρων
τὸ μέσον. ὅσον ἀνθρώπου καὶ θεοῦ ∴

ΜΖ κει ἘΠΙ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΤΟΥ ΓΝΩΝΑΙ ΑΥΤΟΝ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΤΗΣ ΑΝΑ
ΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΤΩΝ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ ΑΥ
ΤΟΥ· ΣΥΜΜΟΡΦΟΥΜΕΝΟΣ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΑΥΤΟΥ· ΕΙ ΠΩΣ ΚΑΤΑΝ
ΤΗΣΩ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ· ΟΥΧ ΟΤΙ ΗΔΗ ΕΛΑ
ΒΟΝ Η ΗΔΗ ΤΕΤΕΛΕΙΩΜΑΙ· ΔΙΩΚΩ ΔΕ ΕΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΑΒΩ· ΕΦ Ω ΚΑΙ
ΚΑΤΕΛΕΙΦΘΗΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΧΥ ΙΥ·

ΜΖ ερ διδάσκει ποῖος ἡ ἐκ θεοῦ δικαιοσύνη. ἡ πίστις ἡ εἰς χν. καὶ ἡ γνῶσις
τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ ἡ κοινωνία τῶν παθημάτων αὐτοῦ.
τῷ γὰρ ἐν ἐμοὶ εὑρεθῆναι φησίν. καταντῆσαι ποιεῖ ὁ θεὸς
τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ τῶν νεκρῶν. οὐ καταφρονῶ δὲ ἐκ τοῦ καταν
τῆσαι. ἀλλὰ πῶς καταντήσω. δείκνυσιν ὅτι καὶ ἤδη τοῖς πα
κοῦσιν τῆς γνώσεως τὸ χάρισμα. καὶ τῶν παθημάτων τὴν
κοινωνίαν. πολλῆς ἡμῖν ἐστιν χρεία. ἵνα μὴ ἀποβάλωμεν ἃ ἐλάβομεν.
καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἑξῆς δῆλον. οὐχ ὅτι γὰρ ἤδη ἔλαβον φησίν. καὶ δὴ
περὶ τοῦ τέλους θαρρῶ. ἀλλὰ διώκω ἵνα καὶ καταλάβω. τί δὲ ἵνα
καταλάβη. ἢ τοῦτο τὸ χάρισμα ἐφ᾽ ᾧ καὶ κατελήφθη ὑπὸ χυ. ἐν τῷ πι
στεῦσαι καὶ κατελήφθη. ἢ τὴν ἀνάστασιν. ὡς γὰρ ὑπὲρ πάντων ἀπέθα
νεν. ἵνα πάντες ζήσωμεν. φόβος οὖν μέγας ἡμῖν καὶ ἀγωνία. μή
ποτε καὶ καὶ ἀναστάντες. ἀνάξιοι εὑρεθῶμεν τοῦ ἀναστήσαντος.
καὶ ἀκούσωμεν τὸ οὐκ οἶδα ὑμᾶς ∴

ΜΗ κει ἈΔΕΛΦΟΙ ΕΓΩ ΕΜΑΥΤΟΝ ΟΥ ΠΩ ΛΟΓΙΖΟΜΑΙ ΚΑΤΕΙΛΗΦΕΝΑΙ·

ΜΗ ερ Τοὺς ἑαυτοῦ τὴν ταπεινοφροσύνην αὐτοῖς [illegible] ἀλλ᾽ ὅσα
καὶ [illegible] χαρίζεται ἀνθρώπων προτίθεσθαι [illegible] οὐ μόνον
ἀγῶνος [illegible] καιρὸς οὐ [illegible] ∴

ΜΘ κει ἘΝ ΔΕ· ΤΑ ΜΕΝ ΟΠΙΣΩ ΕΠΙΛΑΝΘΑΝΟΜΕΝΟΣ· ΤΟΙΣ ΔΕ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ Ε
ΠΕΚΤΕΙΝΟΜΕΝΟΣ· ΚΑΤΑ ΣΚΟΠΟΝ ΔΙΩΚΩ ΕΠΙ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΣ
ΑΝΩ ΚΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΥ ΕΝ ΧΩ ΙΥ·

ΜΘ ερ διδάσκει πῶς ἄρτι ὁ καταλάβοι. καὶ πῶς [illegible]
[illegible] ὅπισθεν. ἢ τὴν γενομένην [illegible] φησίν. ἢ καὶ
πάντα τὰ ἔμπροσθεν [illegible] οὐδὲ [illegible] τοῖς ἐν

πάσχοντος ἔξω αὐτῶν· οὐ γὰρ ἐστὶ δῆμαι· ἀλλ' ἀμερίμνους ἀπαιτεῖ φησὶν
ἐν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει τῇ πρὸς τὸν θ(εὸ)ν· ἀλλὰ τὴν γὰρ τὸν
θ(εὸ)ν δὲ εὐχαριστοῦντας· οὐκ ἀθυμοῦντας οὐδὲ ἀλγοῦντας· +

ξα κει(μενον) φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ·

ξα ερ(μηνεία) πάλιν ἐν αὐτοῖς· τὸ δ' ὁμοῦ πιστὸν εὔχεσθαι· τοῦτο γάρ ἐστιν· τὸ φρουρηθῆ-
ναι τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ τὰ νοήματα ἐν Χ(ριστ)ῷ· +

ξβ κει(μενον) Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί· ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ· ὅσα σεμνά· ὅσα δίκαια· ὅσα ἁγνά·
ὅσα προσφιλῆ· ὅσα εὔφημα· εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος· ταῦ-
τα λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε

ξβ ερ(μηνεία) ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὁ ἀπόστολος ὡς κεφάλαιον παντὸς ἡμῖν ἀγαθοῦ.
ἡ πίστις ἡ εἰς Χ(ριστό)ν· καὶ ὡς πάντα τὰ ἔργα τὰ κατ' ἀρετήν· ὥσπερ ὅς-
τι μικρὸν κατέλαβεν ἐκείνων ἐστίν· ὅμοιον, οὐ μόνον ὡς εἰ μόνοι ἔχετε τὴν πίσ-
τιν ἐκείνην καὶ φυλάττεσθαι ἐν ὑμῖν εὔχομαι· ἀλλὰ ὡς δεῖ ἐν ὑμῖν καὶ τὴν
ἀρετὴν πάντα καὶ ἀντέχεσθαι ὑμᾶς παραινῶ· τὸ λοιπόν
οἰκοδομῆ· οὐχ ὅτι μικρὸν τὸ κατ' ἀρετὴν πονεῖσθαι μὲν γάρ· ἀλλ'
ὅτι μικρὸν ὥσπερ συγκρίσει τῆς πίστεως· καὶ περὶ τούτων· ὁ γὰρ
θεμέλιος καὶ κρηπὶς καὶ ἀσφάλεια ἡ πίστις ἐστίν· ἧς ἄ-
νευ· οὐ δυνατὸν οἰκοδομηθῆναί τι· ὥσπερ οὐδὲ οἰκοδομή ἐστιν·
ὥσπερ οὐδὲ οἶκος ἄνευ θεμελίου ἐστί· μόνον ἡ μὲν πίστις τὰ
θεμέλια· καὶ ἡ παντὸς τοῦ οἴκου οἰκοδομή· αἱ δὲ πράξεις αἱ κατ' ἀ-
ρετὴν ὄροφος εἰκάσιν συγκείμενοι· καὶ οἷον στεφανοῦντι τὸ πᾶν οἰκοδόμημα·

ξγ κει(μενον) καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί·

ξγ ερ(μηνεία) ἐπειδὴ πολλῆς ἀρετῆς δεῖ ἀντέχεσθαι· ἀληθείας· σεμνότη-
τος· δικαιοσύνης· ἁγνείας· φιλαδελφίας· εὐλογίας· καὶ
πάντων ὅσα ποιοῦσιν ἀρετήν· ὅσα εὐφημίαν· ἐπειδὴ τούτων
πάντων δεῖ ἐπιμελεῖσθαι· ἵνα μὴ δόξῃ ἐπιτάζομαι ἀνίσχυρον
ποιεῖν ἐπιταγὴν αὐτοῖς· τούτου χάριν ἐφ' ἑαυτοῦ δεικνύει τὸ κατ-
ορθοῦν αὐτὰ παρακαλεῖ αὐτούς· ὁμοιοῦν ὥσπερ μένοι· ἵνα
μὴ ἀκηδιάσωσιν ὡς μὴ ἀγαθὸν πολὺν τῶν ἐπιταγμάτων· καὶ
μείζονα ἢ δύνασθαι κατορθοῦν· ἐν ἐμοὶ γάρ φησιν ἅπαν-
τα ἠκούσατε γινόμενα· καὶ οὐ μόνον ἠκούσατε· ἀλλὰ καὶ τεθέασθε·

ξδ κει(μενον) Ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ θ(εὸ)ς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν·

ξδ ερ(μηνεία) παραινῶ φησὶν ποιεῖν ταῦτα· ἐπειδὴ καὶ μέγας ὁ ὑπὲρ αὐτῶν μισ-
θός· οὗτος δέ ἐστιν τὸ σύνοικον ἔχειν τὸν θ(εό)ν· +

λέγων ὅτι· τὰ σώματα ταπεινὰ ὡς χ(ριστο)ῦ· διὰ τὸ δύνασθαι καὶ πάντα ἐχθρὸν ὑποτάξαι· τὸ δὲ καὶ ἡ δόξα αὐτῶν ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν τοῦ το δηλοῖ· ὅτι ἐπὶ τούτοις μέγα φρονοῦσιν· ἐφ᾽ οἷς αὐτοὺς ἔδει αἰσχύνεσθαι· σαρκὸς γὰρ πάθη καὶ λίας αἰσχύνη καὶ φθορά· +

ΝΔ κει(μενον) ΟΥΤΩΣ ΣΤΗΚΕΤΕ ΕΝ ΚΩ ΑΓΑΠΗΤΟΙ·

ΝΔ ερ(μηνεία) οὕτως ὡς ἀπὸ [illegible] ἐχόμενοι ἐξ οὐρανῶν σωτῆρα τὸν κ(ύριο)ν Ι(ησοῦ)ν· τὸ φανὲν δὲ αὐτοῦ τοὺς μαθητὰς φησὶν διὰ τοῦ· τὸ [illegible] αὐτῶν γίνεσθαι πρὸς ζῆλον τὴν ἀκοὴν αὐτῶν τὴν ἀπὸ κηρύγματος· +

ΝΕ κει(μενον) ΕΥΟΔΙΑΝ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΚΑΙ ΣΥΝΤΥΧΕΙΝ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΤΟ ΑΥΤΟ ΦΡΟΝΕΙΝ ΕΝ ΚΩ· ΝΑΙ ΕΡΩΤΩ ΚΑΙ ΣΕ ΣΥΖΥΓΕ ΓΝΗΣΙΕ· ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΥ ΑΥΤΑΙΣ· ΑΙΤΙΝΕΣ ΕΝ ΤΩ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩ ΣΥΝΗΘΛΗΣΑΝ ΜΟΙ ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΣΥΝΕΡΓΩΝ ΜΟΥ·

ΝΕ ερ(μηνεία) [illegible] τὴν παράκλησιν καὶ [illegible] αὐτὴν πρὸς φέρει [illegible] ἐξοχὴν [illegible] καὶ τοὺς λοιποὺς [illegible] κλήματα αὐτῶν· οἵτινες συνηθλήσαν μοι ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· +

τιμῶν τὰς γυναῖκας φησὶν αὐτοὺς παρακαλεῖσθαι· ἀλλ᾽ οὐ κατ᾽ ἀλλὰ τὴν γυναικῶν [illegible]· +

ΝϚ κει(μενον) ΩΝ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΝ ΒΙΒΛΩ ΖΩΗΣ·

ΝϚ ερ(μηνεία) τοῦτο [illegible] τοῦ κ(υρίο)υ μαθητῶν· χαίρετε γὰρ φησὶν· ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς· +

ΝΖ κει(μενον) ΧΑΙΡΕΤΕ ΕΝ ΚΩ ΠΑΝΤΟΤΕ·

ΝΖ ερ(μηνεία) καὶ [illegible] μοι φησὶ [illegible] διδάσκαλον· καὶ ἐν [illegible] καὶ ἐν αὐτῷ τῷ θανάτῳ· καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τὸν διδάσκαλον ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ταῦτα [illegible] πάσχοιμεν· +

ΝΗ κει(μενον) ΠΑΛΙΝ ΕΡΩ ΧΑΙΡΕΤΕ ΤΟ ΕΠΙΕΙΚΕΣ ΥΜΩΝ ΓΝΩΣΘΗΤΩ ΠΑΣΙΝ ΑΝΟΙΣ·

ΝΗ ερ(μηνεία) μὴ μόνον [illegible] μαρτυρεῖται αὐτοῖς [illegible] ἀλλὰ χαίρειν·

ΝΘ κει(μενον) Ο ΚΣ ΕΓΓΥΣ· ΜΗΔΕΝ ΜΕΡΙΜΝΑΤΕ·

ΝΘ ερ(μηνεία) μὴ θορυβεῖσθε φησὶν ὑμᾶς τὰ κατ᾽ ἐμέ· ὁ γὰρ κ(ύριο)ς μοι παρέσται· +

Ξ κει(μενον) ΑΛΛ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΤΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΗΣΕΙ· ΜΕΤ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙΑΣ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΥΜΩΝ· ΓΝΩΡΙΖΕΣΘΩ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΝ· ΚΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΘΥ Η ΥΠΕΡΕΧΟΥΣΑ ΠΑΝΤΑ ΝΟΥΝ·

Ξ ερ(μηνεία) [illegible] μὴ [illegible] αὐτοῖς [illegible] ἵνα μὴ [illegible] τὸν [illegible] τοῦτο [illegible] τούτου χάριν, φησὶν [illegible] μὴ [illegible] ἐν τοῖς [illegible] ὅσα [illegible]

οἱ δὲ ἄλλοι καὶ … τῶν μαθητῶν ὡς ἀδελφοὺς αὐ-
τοὺς φροντίζοντα· μὴ τοίνυν οἱ μαθηταὶ ἀκηδιάσωσιν ὡς ἀφεθέν-
τες τῶν προσεχόντων … πάσχει· καὶ μὴ δὲ ὑμῖν μεγάλοις …
αὐτοῖς· διὰ τοῦτο ἀνδράσιν· καὶ κοινωνίαν … γίνεσθαι
ἐστὶ καὶ πάντων δὲ ἄλλων καλῶν ἀσυγκρίτως μάλιστα·:·+

ξη κείμ(ενον) ΟΙ ἘΚ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΟἸΚΙΑΣ· Ἡ ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΚΥ ΙΥ ΧΥ·

ξη ἑρμ(ηνεία) παραμυθεῖται σφόδρα αὐτοὺς τὸ καὶ τὸν οἶκον τὸν βασιλικὸν
κεκρατηκέναι τὸ κήρυγμα· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον· ὥστε καὶ
τοὺς … [illegible] κατασπάζεσθαι·:·+

ξθ κείμ(ενον) ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ὙΜΩΝ ἈΜΗΝ:~

ξθ ἑρμ(ηνεία) δεικνῦσιν … πρὸς οὓς γράφει τὴν ἐπιστολὴν ἐστὶν πνευ-
ματικοί· τοῦτο γὰρ καὶ διὰ μόνης τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῖς μαρτυρεῖ·:·+

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ· ἘΓΡΑΦΗ ἈΠΟ ῬΩΜΗΣ ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΑΚΟΣΙΟΙ·:·+

+ ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

α κείμ(ενον) ΠΑΥΛΟΣ ἈΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΥ ΙΥ ΔΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ ΘΥ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ Ὁ ἈΔΕΛΦΟΣ

α ἑρμ(ηνεία) γράφει τὴν ἐπιστολὴν ἀνδράσιν· παραλαβοῦσι μὲν τοῦ εὐαγγε-
λίου τὸν λόγον παρὰ ἐπαφρᾶ· δεομένοις δὲ … γνώσε-
ως· οὐ γὰρ ἔχοντες τελείαν τὴν γνῶσιν· διὸ καὶ … τελειότερον
… καὶ ὡς αὐτὸς τῆς οἰκονομίας αὐτοῦ …
καὶ ἐπὶ … ταύτῃ τῇ γνώσει· οὐ μόνον δὲ· ἀλλὰ
καὶ παραινεῖ μὴ ἀναπαύεσθαι· μὴ … ἀνατρο-
πὴν συμβῶσιν αὐτοὺς τῆς ἀληθείας· μήτε … τοῖς
… ἀμφότεροι γὰρ … κατὰ τὸ μυστήριον
ἐστίν· … καὶ τὸν … αὐτοῖς συνάπτει λόγον …
οἷς … κατὰ χυ ζῶντας δὲ ἄλλους καὶ αὐτούς·:·+

β κείμ(ενον) ΤΟΙΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ·

β ἑρμ(ηνεία) … τῆς φρυγίας·:·+

γ κείμ(ενον) ἉΓΙΟΙΣ· ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΙΣ ἈΔΕΛΦΟΙΣ ἘΝ ΧΩ· ΧΑΡΙΣ ὙΜΙΝ ΚΑΙ ΕἸΡΗΝΗ
ἈΠΟ ΘΥ ΠΡΣ ἩΜΩΝ ΚΑΙ ΧΥ ΙΥ ΤΟΥ ΚΥ ἩΜΩΝ·

γ ἑρμ(ηνεία) … οὐ διὰ τοῦτο … μόνον καλοῦμεθα· ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ …
… τοῦ θυ μυστήρια·:·+

ζε κη Ἐχάρην δὲ ἐν κῶ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ
ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ὧ καὶ ἐφρονεῖτε· ἠκαιρεῖσθε δέ· οὐχ ὅτι κα-
θ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμὶ αὐτάρκης
εἶναι· οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι· οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ
καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι· καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν· καὶ
περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι· πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦν-
τί με χῶ· πλήν· καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου
τῇ θλίψει· οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς φιλιππήσιοι· ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ
εὐαγγελίου ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ μακεδονίας· οὐδεμία μοι ἐκ-
κλησία ἐκοινώνησεν· εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως· εἰ μὴ ὑ-
μεῖς μόνοι· ὅτι καὶ ἐν θεσσαλονίκῃ· καὶ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν
χρείαν μοι ἐπέμψατε· οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα· ἀλλ' ἐπι-
ζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν· ἀπέ-
χω δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος πα-
ρὰ ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν·

ζε ερ ὑπὲρ τῆς διακονίας κ(αὶ) ἀποδέχεται αὐτοὺς μεγάλως· ἐχάρην μὲν οὐχ
ὅτι ἐδώκατέ μοι· ἀλλ' ὅτι καρπὸν ἔχετε· οἱ μαθηταί· ἐγὼ γὰρ ὁ κ(ύριο)ς [illegible]
[illegible] αὐτοὺς διδάσκαλοι· ὥσπερ οὖν [illegible] μὴ διδόντες· οἱ κα-
[illegible] σφόδρα τὸ [illegible]· ἀρχὴ γὰρ ἀγαθοῦ καρποῦ·
ἡ προθυμία διδασκάλους κοινωνίαν [illegible] καὶ μαρασ-
[illegible] ἡ τούτων [illegible]

ζς κη Ὀσμὴν εὐωδίας· θυσίαν δεκτήν εὐάρεστον τῷ θῷ·
ζς ερ Τοῦτο γὰρ [illegible] τὸ παρ' [illegible] αὐτοῖς εὐωδίαν· μόνον γὰρ [illegible]
ζζ κη Ὁ δὲ θς μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦ-
τον αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν χῶ ἰυ· τῷ δὲ θῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν
ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν· ἀσπάσασθε
πάντα ἅγιον ἐν χῶ ἰυ· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελ-
φοί· ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι· μάλιστα δὲ·

Ὅρα τῆς διακονίας [illegible] ὁ καρπός· τὸ πλουτῆσαι αὐτοὺς
ἐν δόξῃ χυ· ἅμα δὲ καὶ [illegible] αὐτοὺς διδάσκει· ὡς διὰ τὸ χρή-
σιμον αὐτῶν· [illegible] αὐτοὺς ὁ χς κοινωνῆσαι τοῖς διδασκά-
λοις· [illegible] ἵνα τῶν [illegible] αὐτῶν [illegible]
[illegible] τούτους [illegible] καὶ τοὺς διδασ-
κάλους [illegible] οἰκονομίᾳ τοῦ [illegible]· ἵνα καὶ

ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνω-
σιν τοῦ θεοῦ· ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κρά-
τος τῆς δόξης αὐτοῦ· εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυ-
μίαν μετὰ χαρᾶς·

ε' ἑρμ. αὕτη γὰρ σοφία πνευματική· ἐξήγησις οὖν ἡ καὶ πνευματικὸς νοῦς· ἔστι [illegible]
μὴ γὰρ τὴν προθυμίαν τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἡ σύνεσις ::+

ς' κείμ. εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ καὶ πατρὶ· τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν
μερίδα τοῦ κλήρου ἐν τῷ φωτὶ ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς·

ς' ἑρμ. πρέπει ἡμᾶς μὲν εὐχαριστεῖν τὸν θεὸν κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν δι' αὐτῆς χάριν μόνον
μονογενοῦς [illegible] υἱοθεσίαν· ὅσοι γὰρ ἔλαβον αὐτὸν ἔδωκεν αὐ-
τοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι ::+

ζ' κείμ. ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρω-
σιν· τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·

ζ' ἑρμ. σκότος ἡ ἐξουσία τοῦ διαβόλου· καὶ ἐν σκότει τὸ διώκεσθαι εἶχε·
καθάπερ ὁ [illegible]· οἷς δὲ μὴ πάρεστι τὸ καλεῖσθαι [illegible]·
κατὰ τούτων μόνον ἰσχύει ὁ διάβολος· οἱ δὲ τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἀπο-
φυγόντες· ὑπὸ τὴν βασιλείαν καθίστανται τοῦ Ἰησοῦ· διὸ ὑπαναστρέ-
χομεν ἐπὶ τὴν τοῦ πρώτου βασιλείαν· ἐπειδὴ δὲ ἡ κατὰ σάρκα οἰκο-
νομίας τὰ γενόμενα· διὰ τοῦτο λέγει υἱὸς τῆς ἀγάπης τοῦ πρ-
[illegible] ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀγαπηθείς· κατὰ τὴν
ἐν ἀνθρώποις λειτουργικὴν ἐνέργειαν· καὶ κατὰ τὴν τοῦ
δούλου μορφήν· [illegible] τὰ τοῦ κόσμου ἐργαζόμενα·
καὶ διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ λέγει τὴν ἀπολύτρωσιν· λουτροῦ γὰρ
λόγῳ [illegible] τὸ αἷμα τοῦ κυρίου ἐξαγοράζον τοὺς ὑπὸ θανάτου αἰχμα-
λώτους εἰς ζωήν· ὅτι οὐχ ἕτερος οἷόν τε ἦν ἀπαλλαχθῆναι τοὺς
ὑπὸ τὴν τοῦ θανάτου βασιλείαν· ἢ διὰ τοῦ κοινωνήσαντος
ἡμῖν θανάτου καὶ ὁδηγοῦντος ἡμᾶς ζωήν ::+

η' κείμ. ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου·

η' ἑρμ. ἡ τῆς χάριτος ἐξήγησις εἰς τὴν θεολογίαν ἀνατρέχει· ἀπὸ γὰρ
τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ τῆς ἐν τῇ παρουσίᾳ γινωσκομένην τὴν
θεότητα· τὴν καὶ πρὸ τῆς παρουσίας· θεοῦ γὰρ ἔργον τὸ [illegible]
θάνατον καὶ ζωὴν ἀντικαταστῆσαι· καὶ τὸν κόσμον εἰς τὸ εἶναι
παραγαγεῖν· διὰ τοῦτο λέγει ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου

※ κειμ. Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε
περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι· ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ τὴν ἀγάπην ἣν ἔχετε εἰς πάντας τοὺς ἁγίους·
διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν οὐρανοῖς·

※ ἑρμ. Εὐχαριστίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἀναφέρει φησίν· δι᾽ ἀμφότερα ταῦτα·
διά τε τὴν ὀρθὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην τὴν πρὸς τοὺς ἁγίους·

β κειμ. Ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ
παρόντος εἰς ὑμᾶς·

β ἑρμ. Παρὰ Ἐπαφρᾶ δηλονότι:~

γ κειμ. Καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἐστὶ καρποφορούμενον· καὶ
αὐξανόμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν· ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἠκούσατε·
καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς ἐμάθε-
τε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν· ὅς ἐστι
πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ· ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν
τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι·

γ ἑρμ. Τὴν δύναμιν τοῦ εὐαγγελίου λέγει· πρὸς Ἰουδαίους μὲν τὸν μάλιστα
ὄντων λεγομένων αὐτὸ δηλῶν διὰ τοῦ κόσμου παντός· καρποφο-
ρούμενον ἐν ἔργοις· καὶ αὐξανόμενον τῇ προσθήκῃ τῶν
πιστευόντων· ὥστε ... τοὺς ἀκούοντας· ὅτι καθάπερ
ἐν ... καταριθμοῦνται· τῇ δὲ ὅλης τῆς οἰκου-
μένης ἐκκλησίᾳ :·+

δ κειμ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς· ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν· οὐ παυόμεθα
ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι· καὶ αἰτούμενοι· ἵνα πληρωθῆ-
τε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ
συνέσει πνευματικῇ·

δ ἑρμ. Ἀξία σπουδῆς φησὶν ὑμῖν τὰ κατορθώματα· διὸ καὶ ἀδιαλείπτως προσ-
προσεύχομαι· αἰτούμενος τῆς σοφίας δῶρον· ἵνα δι᾽ αὐτοῦ
μάθητε ... θέλημα τοῦ θεοῦ· τὸν κόσμον ... τὴν
ἑαυτοῦ ἀγάπην· καὶ τίνι τρόπῳ ...
... τοῦ ... συνάπτων ... μὴ ἰσχύοντος·
... ὅτι αὐτὸς δικαιοσύνης τῆς
...
ἑαυτοῦ· χαρίζεται τοῖς πιστεύουσιν:·+

ε κειμ. Περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν· ἐν παντὶ

ᾳ τὴν ἀρχὴν ἀπηγάγοντο χαρὰν σώζομεν ἐν φανερῷ ... καὶ
σωματικῶς ἔμπαλιν κατὰ τοῖς ἄνω· καὶ τοῦτό ἐστι μὲν τὸ ἀποκαταλλά-
ξαι τὰ πάντα· εἰρηνοποιήσας γὰρ ἐστὶν ... καὶ τὴν ἔχθραν ἦρεν
ἐκ τοῦ μέσου· διὸ καὶ ἐν ἐρημίᾳ οἱ ἄγγελοι· δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ· καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη :–

ιβ κειμ. ΚΑΙ ὙΜΑΣ ΠΟΤΕ ὌΝΤΑΣ ἈΠΗΛΛΟΤΡΙΩΜΕΝΟΥΣ ΚΑῚ ἘΧΘΡΟῪΣ Τῇ
ΔΙΑΝΟΊᾼ ἘΝ ΤΟῖΣ ἜΡΓΟΙΣ ΤΟῖΣ ΠΟΝΗΡΟῖΣ· ΝΥΝῚ ΔῈ ἈΠΟΚΑΤΉΛΛΑΞΕΝ
ἘΝ Τῶ ΣΏΜΑΤΙ ΤῆΣ ΣΑΡΚῸΣ ΑὐΤΟῦ ΔΙᾺ ΤΟῦ ΘΑΝΆΤΟΥ· ΠΑΡΑΣΤῆ-
ΣΑΙ ὙΜᾶΣ ἉΓΊΟΥΣ ΚΑῚ ἈΜΏΜΟΥΣ ΚΑῚ ἈΝΕΓΚΛΉΤΟΥΣ ΚΑΤΕΝΏΠΙΟΝ ΑὐΤΟῦ

ιβ ερμ. ἐχθροὶ ἦσαν τῇ διανοίᾳ οἱ κεχωρισμένοι τοῦ Ἰησοῦ· διὰ τὸ ἐν ἔργοις
εἶναι πονηροῖς· τὴν μὲν προϋπάρχουσαν ἔχθραν· διὰ τὴν κα-
κίαν καὶ ἀνομίαν ἐστὶ σοφίσασθαι ἐξ ἡμῶν ἀνελεῖν φησιν· διὰ τὸ μὲν κεκοινωνῆ-
σθαι τὸν τῆς σαρκὸς ὄγκον· τὸν ἐν ἡμῖν μὲν ἐρρυπωμένον ἐν Χριστῷ δὲ
καθαρόν· διὰ δὲ τὸ παθὸν ὥσπερ κοινὸν ὑπὲρ τοῦ τὴν ἐν τῷ
κόσμῳ τοῦ τὸ παρ' ἡμῖν κεκρατηκυῖαν ἁμαρτίαν ἐκκαθαρθῆναι· ἀναι-
ρεθῆναι· ὥστε ἡμᾶς καθαρὰν ζωὴν τὴν ἐκεῖ ἐκείνων παρα-
στῆσαι τῷ θεῷ· μηκέτι ἐνόχους τοῖς ἐγκλήμασι τὴν προτέρας ζω-
ῆς ὅσοι δηλαδὴ σύμμορφοι ἐγένοντο τῷ θανάτῳ καὶ τῇ ἀναστάσει τοῦ Χριστοῦ :–

ιγ κειμ. ΕἼΓΕ ἘΠΙΜΈΝΕΤΕ Τῇ ΠΊΣΤΕΙ ΤΕΘΕΜΕΛΙΩΜΈΝΟΙ ΚΑῚ ἙΔΡΑῖΟΙ
ΚΑῚ ΜῊ ΜΕΤΑΚΙΝΟΎΜΕΝΟΙ ἈΠῸ ΤῆΣ ἘΛΠΊΔΟΣ ΤΟῦ ΕὐΑΓΓΕΛΊΟΥ·
Οὗ ἨΚΟΎΣΑΤΕ ΤΟῦ ΚΗΡΥΧΘΈΝΤΟΣ ἘΝ ΠΆΣῌ Τῇ ΚΤΊΣΕΙ Τῇ ὙΠῸ ΤῸΝ
ΟὐΡΑΝΌΝ· Οὗ ἘΓΕΝΌΜΗΝ ἘΓῺ ΠΑῦΛΟΣ ΔΙΆΚΟΝΟΣ·

ιγ ερμ. ὡς δῆλα κατὰ ταῦτα οὖσι δεῖν· ἀμφίβολος εἴρηκεν· ἀλλ'
ἐπὶ μὲν εὔδηλον ὅτι ἐπίστευσας· καὶ ἐπὶ κοινωνίᾳ οἱ τὴν πρόσθεν οἰκείως :–

ιδ κειμ. ΝῦΝ ΧΑΊΡΩ ἘΝ ΤΟῖΣ ΠΑΘΉΜΑΣΙΝ ὙΠῈΡ ὙΜῶΝ·

ιδ ερμ. ἐναγώνιον τὸ ἔργον τοῦ ἀποστόλου· καὶ ὡς δῆλον περὶ τὸ ἔργον
ἐστὶ πρόθυμος· χαίρει καὶ ἐν τοῖς ἀγωνίσμασιν, οἷς ἀγωνίζε-
ται ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας :·+

ιε κειμ. ΚΑῚ ἈΝΤΑΝΑΠΛΗΡῶ ΤᾺ ὙΣΤΕΡΉΜΑΤΑ ΤῶΝ ΘΛΊΨΕΩΝ ΤΟῦ ΧΡΙΣΤΟῦ
ἘΝ Τῇ ΣΑΡΚΊ ΜΟΥ· ὙΠῈΡ ΤΟῦ ΣΏΜΑΤΟΣ ΑὐΤΟῦ· Ὅ ἘΣΤΙΝ Ἡ ἘΚ-
ΚΛΗΣΊΑ· ἯΣ ἘΓΕΝΌΜΗΝ ἘΓῺ ΔΙΆΚΟΝΟΣ· ΚΑΤᾺ ΤῊΝ ΟἸΚΟΝΟΜΊΑΝ
ΤΟῦ ΘΕΟῦ ΤῊΝ ΔΟΘΕῖΣΆΝ ΜΟΙ ΕἸΣ ὙΜᾶΣ·

ιε ερμ. τοῦτ' ἔστι τῆς ἐκκλησίας· καθὸ γὰρ αὐτοῦ ἡ ἐκκλησία :·+

ιϛ κειμ. ΠΛΗΡῶΣΑΙ ΤῸΝ ΛΌΓΟΝ ΤΟῦ ΘΕΟῦ ΤῸ ΜΥΣΤΉΡΙΟΝ ΤῸ ἈΠΟΚΕΚΡΥΜ-
ΜΈΝΟΝ ἈΠῸ ΤῶΝ ΑἸΏΝΩΝ ΚΑῚ ἈΠῸ ΤῶΝ ΓΕΝΕῶΝ· ΝΥΝῚ ΔῈ ἘΦ-

ἵνα καὶ ὅτι θ(εο)ῦ ἐστιν εἰκὼν δείξῃ· καὶ ὅτι οὐχ ὁ π(ατ)ὴρ αὐτός· ἀλλ' [illegible] τοῦ
πρός· ταυτότητα ἔχων πρὸς αὐτόν· οὐκ αὐτὸς ὢν ἐκεῖνος·

θ κε(ίμενον) ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΣ ΠΑΣΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ· ΟΤΙ ΕΝ ΑΥΤΩ ΕΚΤΙΣΘΗ ΤΑ ΠΑΝ-
ΤΑ· ΤΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ· ΤΑ ΟΡΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ
ΑΟΡΑΤΑ· ΕΙΤΕ ΘΡΟΝΟΙ· ΕΙΤΕ ΚΥΡΙΟΤΗΤΕΣ· ΕΙΤΕ ΑΡΧΑΙ· ΕΙΤΕ ΕΞΟΥ-
ΣΙΑΙ· ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΔΙ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΕΚΤΙΣΤΑΙ, ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ
ΕΣΤΙΝ ΠΡΟ ΠΑΝΤΩΝ·

θ ερ(μηνεία) Ὁρᾶτε πῶς καὶ τὴν ἐκ π(ατ)ρὸς αὐτοῦ προαιώνιον κηρύττει γέν-
νησιν· καὶ τῶν κτισμάτων αὐτὸν χωρίζει· τὸ γὰρ ἐν αὐτῷ
ἐκτίσθη τὰ πάντα· ἀδελφότητος ἡμῶν υἱῶν δευτέρων ἐστὶ
τῶν πρὸ τοῦ γενομένων· οὐ γὰρ ἐν αὐτῷ ἔλεγεν αὐτὰ ἐκτίσ-
θαι· τῇ γὰρ σοφίᾳ πάντα ἐποίησεν ὁ π(ατ)ήρ· χ(ριστὸ)ς δὲ ἐστίν, θ(εο)ῦ
δύναμις καὶ θ(εο)ῦ σοφία·

ι κε(ίμενον) ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΑΥΤΩ ΣΥΝΕΣΤΗΚΕΝ· ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Η ΚΕΦΑΛΗ
ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ· ΟΣ ΕΣΤΙΝ ΑΡΧΗ ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΣ
ΕΚ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ· ΙΝΑ ΓΕΝΗΤΑΙ ΕΝ ΠΑΣΙΝ ΑΥΤΟΣ ΠΡΩΤΕΥΩΝ·

ι ερ(μηνεία) καὶ ἐν αὐτῷ ἐκτίσθαι φησὶ τὰ πάντα· καὶ ἐν αὐτῷ συνέστη-
κεν· καὶ αὐτός ἐστι κεφαλή· καὶ ἀμφότερα συνάγει· τὰ τῆς
θεολογίας καὶ τὰ τῆς οἰκονομίας· αὐτὸς γάρ φησιν ἐστὶν
ὁ προαιωνίως γεννηθεὶς θ(εό)ς· ὁ καὶ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν·
πρωτεύειν αὐτὸν λέγει· οὐ χρόνῳ τὸ πρωτεύειν προσάπτοντα· ἀλλ'
ὡς δόξαν ἡμῖν τοῦ πρωτεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ χαριζόμενοι·
οὕτω γὰρ καὶ διαμένει μετ' ἐκείνων τὰ ποιήματα ἐξαρτηθέντα
τοῦ δημιουργοῦ· καὶ ἀποφυγόντα τὴν φθορὰν ἣν ὑπομένειν
ἐν τῷ τὴν διάρρηξιν τῆς φθορᾶς ἀναλαβεῖν· ὅπερ ἐστὶν
ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους·

ια κε(ίμενον) ΟΤΙ ΕΝ ΑΥΤΩ ΗΥΔΟΚΗΣΕΝ ΠΑΝ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΚΑΤΟΙΚΗΣΑΙ·
ΚΑΙ ΔΙ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟΚΑΤΑΛΛΑΞΑΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ· ΕΙΡΗ-
ΝΟΠΟΙΗΣΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΑΥΤΟΥ ΔΙ ΑΥΤΟΥ
ΕΙΤΕ ΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ· ΕΙΤΕ ΤΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ·

ια ερ(μηνεία) Ὅτι ἐν αὐτῷ ηὐδόκησεν ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα· τὰ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· οὕτω καὶ ἐνταῦθα
σημαίνει δι' ἑτέρων λέξεων· ὁ γὰρ θάνατος τοῦ χ(ριστο)ῦ καὶ τὸν
ἄνθρωπον ἀνακαινίζει· καὶ ἀναστοιχειοῖ· καὶ τοὺς ἀγγέλους

ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ· καὶ βεβαιού-
μενοι ἐν πίστει· καθὼς ἐδιδάχθητε περισσεύοντες ἐν εὐχαριστεί(ᾳ)·

ιη ερ ὥσπερ δὲ ἡ μὴ ποδηγία τῆς ἐπισταμένου διδασκαλίας οἱ ἀγνοοῦντες
δυναμένους φθάνειν μετὰ τῆς σοφίας ἀνθρώπους πρὸς ἀσ-
φάλειαν· παραγγέλματι αὐτοὺς προκαταρτίζει λόγον
ἀγαθὸν εἶναι τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβον φάσιν· καὶ μό-
νην ἀληθῆ τὴν περὶ Χριστοῦ διδασκαλίαν· ἣν ὁ Ἐπαφρᾶς πα-
ραδέδωκεν· καὶ δεῖν τὸ ἱκανὸν ἐπὶ τῇ πίστει φυλάξαι· καὶ
προσθεῖναι τὴν τῆς ἀγάπης ἐποικοδόμησιν· καὶ προκό-
πτειν ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς ἀεί· καὶ ταῦτα ἐπιτελεῖν ὑμνοῦν-
τα μόνον μετ' εὐχαριστίας ∴ +

ιθ κε Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσο-
φίας καὶ κενῆς ἀπάτης· κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώ-
πων· κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χ(ριστό)ν·

ιθ ερ πεπληθυσμένως κατὰ ταύτην τὴν ἐπιστολήν· τὴν πρὸς Ἕλληνας
καὶ Ἰουδαίους διαλεγόμενος ἑκατέρας ἐκ τῆς προτέρας ἀφαι-
ρῶν τοὺς πεπιστευκότας· πρότερον μὲν οὖν τὴν Ἑλληνικὴν σο-
φίαν ἀποσυνθεῖσιν φυλάττεσθαι· κενὴν ἀπάτην ὀνομάζει
μὲν τὴν φιλοσοφίαν· ὅτι σχήματι κατὰ ψιλὸν τὸ εἶναι πι-
θανότητι λόγων ἀληθείας ἀφανισμὸν ἐπάγει· οὐ γὰρ εἶναι καθὰ
περὶ θεοῦ τὰ ἐξ ἀνθρώπων νοήματα· ὥσπερ δὴ πᾶσαι ἀνθρω-
πίναι καταλήψεις· ἐν τοῖς ὁρατοῖς μένουσαι· καὶ ἐν τοῖς τοῦ κόσ-
μου στοιχείοις· οὐκ ἴσασιν ἐκεῖνοι πρὸς τὴν τῶν ζητουμέ-
νων κατάληψιν· ὄντων ἀοράτων τῶν ζητουμένων ∴ +

κ κε Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματι(κῶς)·

κ ερ ἐν τῷ Χ(ριστ)ῷ φησίν· καὶ ὁ π(ατ)ήρ ἐστι καὶ τὸ ἅγιον πν(εῦμ)α· ἐξ ἴσης μετέχει τὸ σημαι-
νόμενον σχεῖν τὴν ἅμα τὴν κατοίκησιν· ἥτις ὡσαυτεὶ κεῖται αὐτός·
τοῦτου χάριν ἐν σώματι κεῖται· ἀντὶ τοῦ οὐσιωδῶς· γι-
νώσκομεν οὕτως ὁ γενόμενος ἄνθρωπος· ὅ τι λόγος τοῦ
θ(εο)ῦ ὁμοούσιος· αὐτῷ τῷ ἰδίῳ τῷ ἁγίῳ πν(εύμ)ατι ∴ +

κα κε Καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι·

κα ερ ὥσπερ δὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ καὶ μορφὴ γεγένηται· καὶ κεφαλὴν αὐτὸν
ἔχει· τούτου χάριν πάντες ἅγιοι αὐτοῦ πεπληρωμένοι ∴ +

κβ κε Ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

νερωθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· οἷς ἠθέλησεν ὁ θς̅ γνωρίσαι·
τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς
ἔθνεσιν· ὅ ἐστιν χς̅ ἐν ὑμῖν ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης· ὃν ἡμεῖς
καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον· καὶ δι
δάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ· ἵνα παραστήσω
μεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν χω̅ ιυ̅· εἰς ὃ καὶ κοπιῶ· ἀγω
νιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην
ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει· θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα
ἔχω μὲν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ· καὶ ὅσοι οὐχ ἑώρα
καν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί· ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι
αὐτῶν συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ· καὶ εἰς πάντα πλοῦτον
τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως· εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου
τοῦ θυ̅ πρς̅ καὶ χυ̅· ἐν ᾧ εἰσιν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ
τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι·

ιϛ ερμ ἡ διακονία τοῦ ἀποστόλου ἐστὶν ἡ τοῦ λόγου διδασκαλία·
ὁ δὲ λόγος ἐστὶν ὁ περὶ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας· τῆς πάλαι μὲν
ἐξ αἰῶνος παρὰ θεῷ κεκρυμμένης καὶ ὁρισθείσης· ἐμφα
νῶς δὲ νῦν καταστάσης καὶ γνωριζομένης· παρὰ τοῖς
ἀξίοις τῆς γνώσεως· οὐ διὰ σοφίας σαρκικῆς· ἀλλὰ διὰ
τῆς ἀποκεκρυμμένης ἀεὶ παρὰ θεῷ ὑπὲρ κόσμον τυγχανού
σης· καὶ ἐν πνεύματι τῷ ἁγίῳ δεικνυμένης· ἧς δέονται καὶ οἱ ἐν τῆς
ἀνθρωπίνης σοφίας ἐρχόμενοι· καὶ οἱ ἐν κόσμῳ· ὅτι μὴ τὸ
μόνος ἐξ ἐθνῶν ἀγνοῶν τὸ μυστήριον· μὴ ὁ κόσμος καταλαμβάνειν·

ιζ κειμ Τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πειθανο
λογίᾳ· εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι· ἀλλὰ τῷ πνι̅ σὺν ὑμῖν εἰ
μι· χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέω
μα τῆς εἰς χν̅ πίστεως ὑμῶν·

ιζ ερμ Διὰ τοῦτο φησὶν εἴρηκα τοὺς ἅπαντας θησαυροὺς τῆς σοφίας
ἐν χω̅ τυγχάνειν· ἵνα μὴ τὴν ἔξωθεν σοφίαν ἐπιζητῆτε· ἐπεὶ
δὲ καὶ οὐ παρὼν ὑμῖν σωματικῶς· ἀλλ' ἐν πνεύματι πνευματικῶς· καὶ
χαίρω ἐπὶ τῇ πίστει καὶ εὐταξίᾳ τῆς ἐκκλησίας· ἐπαινῶ δὲ
καὶ τὸ ἐν θεῷ στερεόν· καὶ τὸ ἐν Χριστῷ τῆς διδασκαλίας· ἐπεὶ γὰρ
τοῖς πιστοῖς ἀναγκαῖα·

ιη κειμ Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν χν̅ ιν̅ τὸν κν̅· ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε

γὰρ νεκρώσας τὴν ζωήν· ἐν νεκρῷ δὲ τὸ κατ᾽ αὐτῆς χειρόγρα-
φον· καὶ τὰς πονηρὰς ἐξουσίας· τὰς περικεχυμένας τῷ κα-
λύμματι σαρκικῷ· καὶ οἷον ἐνοχλούσας· καὶ κατατυραννούσας τῶν
ἀνθρώπων· συναπεκδύσατο τῷ σώματι· καὶ συνενεκρώ-
μασεν· καταισχύνων μὲν αὐτὰς τὴν ἐν ἀνθρώ-
ποις ὀφθαλμοῖς περιτρέπων δὲ αὐτήν· τὰ τοῦ σταυροῦν-
τας τοῦ αἰῶνος τούτου ἄρχοντας ὄντας· ὅτι τὸ ἰσ-
χυρὸν αὐτῶν ὁ θάνατος ἀνῃρέθη μετὰ τῶν ζωήν· ἀπέ-
κτεινε καὶ τοῦ θρόνου· διὰ τὸ τὴν ῥίζωσιν καὶ τὴν ὑπό-
καθροριν αὐτοῦ περικεκόφθαι ἥτις ἐστὶν ὁ θάνατος· +

ιε κε(ίμενον) ΜΗ ΟΥΝ ΤΙΣ ΥΜΑΣ ΚΡΙΝΕΤΩ ΕΝ ΒΡΩΣΕΙ Η ΕΝ ΠΟΣΕΙ Η ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΕΟΡΤΗΣ·
Η ΝΟΥΜΗΝΙΑΣ· Η ΣΑΒΒΑΤΩΝ Α ΕΣΤΙΝ ΣΚΙΑ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ· ΤΟ
ΔΕ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΥ·

ιε ερ(μηνεία) ἀπηλλάγη τοίνυν φησίν· τῶν περὶ σωμάτων νομοθετημάτων· τῶν
τε γὰρ πάντα τύπῳ καὶ σκιᾷ μελλόντων· ὅτι τὴν ὄντως
λιπει ἔχοντες ἑορτὴν ταῦτα· καὶ τὴν ἀληθῆ ἑορτάζοντες ἑ-
ορτὴν θεοῦ παραφθησόμεθα· +

ις κε(ίμενον) ΜΗΔΕΙΣ ΥΜΑΣ ΚΑΤΑΒΡΑΒΕΥΕΤΩ· ΘΕΛΩΝ ΕΝ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ· Α ΜΗ ΕΟΡΑΚΕΝ ΕΜΒΑΤΕΥΩΝ· ΕΙΚΗ
ΦΥΣΙΟΥΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΝΟΟΣ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΟΥ ΚΡΑΤΩΝ
ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ· ΕΞ ΟΥ ΠΑΝ ΤΟ ΣΩΜΑ· ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΦΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝ-
ΔΕΣΜΩΝ ΕΠΙΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΣΥΜΒΙΒΑΖΟΜΕΝΟΝ· ΑΥΞΕΙ
ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΟΥ ΘΥ·

ις ερ(μηνεία) μὴ γὰρ νομοθετείτω τις ὑμῖν φησὶ νομοθεσίαν ἀγγέλων· τὴν τα...
τὴν ὑπ᾽ ἀγγέλοις οὖσαν ἐπὶ τρόποις· καὶ οἰκονόμοις· καὶ ἐν
τοῖς σαρκικοῖς· ταπεινοῦν ὑμᾶς· ταύτης γὰρ ἀντεχόμενοι
οἱ τοῦ γράμματος φύλακες· μάτην ἐπὶ σοφίᾳ μεγαλοφρονοῦ-
σιν· οὐ κατέχοντες τὴν κεφαλὴν ὅς ἐστιν χς· ἐξ οὗ ἅπας τῆς ἐκ-
κλησίας τὸ σῶμα· διὰ τῶν ἁφῶν καὶ τῶν συνδέσμων αὔξει
τὴν αὔξησιν· ἣν αὐτῇ δεδωκέναι ὁ θεὸς αὔξεσθαι· συνα-
φὰς δὲ καὶ συνδέσμους· τοὺς τὸν λόγον τῇ ἐκκλησίᾳ κηρύτ-
τοντας λέγει· δι᾽ αὐτῶν γὰρ συνάπτεται ἡ ἐκκλησία χῷ· καὶ τὴν
κατὰ τὴν οἰκοδομὴν οἰκοδομεῖται· +

ιζ κε(ίμενον) ΕΙ ΑΠΕΘΑΝΕΤΕ ΣΥΝ ΧΩ ΑΠΟ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ·

ιϛβ ἑρ ὁ καὶ ὁμοούσιος φησὶν γέγονεν ἡμῖν κατὰ τὴν σάρκα·
ἤτοι τὴν ἀνθρωπότητα· ἀλλ' οὖν καὶ οὕτως ἐστὶν κατε-
ξουσιάζων τῶν ἀνθρώπων :· +

ιϛγ κει ΕΝ Ὧ ΚΑῚ ΠΕΡΙΕΤΜΗΘΗΤΕ ΠΕΡΙΤΟΜῊ ἈΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΩ· ἘΝ ΤῊ
ἈΠΕΚΔΥΣΕΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩ͂Ν ἉΜΑΡΤΙΩ͂Ν ΤΗ͂Σ ΣΑΡΚΟΣ·
ἘΝ ΤῊ ΠΕΡΙΤΟΜῊ ΤΟΥ ΧΥ· ΣΥΝΤΑΦΕΝΤΕΣ ΑΥΤΩ͂ ἘΝ ΤΩ͂
ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΙ· ἘΝ Ὧ ΚΑῚ ΣΥΝΗΓΕΡΘΗΤΕ ΔΙᾺ ΤΗ͂Σ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗ͂Σ
ἘΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΥ· ΤΟΥ ἘΓΕΙΡΑΝΤΟΣ ΑΥΤῸΝ ἘΚ ΝΕΚΡΩ͂Ν· ΚΑῚ Ὑ-
ΜΑ͂Σ ὌΝΤΑΣ ΝΕΚΡΟῪΣ ΤΟΙ͂Σ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΣΙΝ· ΚΑῚ ΤΗ͂ ἈΚΡΟΒΥΣ-
ΤΙΑ ΤΗ͂Σ ΣΑΡΚῸΣ ὙΜΩ͂Ν· ΣΥΝΕΖΩΟΠΟΙΗΣΕΝ ὙΜΑ͂Σ ΣῪΝ ΑΥΤΩ͂·
ΧΑΡΙΣΑΜΕΝΟΣ ἩΜΙ͂Ν ΠΑΝΤΑ ΤᾺ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΑ·

ιϛγ ἑρ Ὥσπερ ἀντιτάσσει τοῖς ἰουδαϊκοῖς τὰ ἑλληνικά· οὐκ ἔδει μᾶλλον
αὐτὰ ὑπερβεβηκέναι· ἀλλ' ὑπεραναβαίνομεν καὶ σῴζομεν ἐν τοῖς
πνευματικοῖς τὰ σωματικά· τὸ πρότερον οὖν γνώρισμα τοῦ ἰουδαϊσ-
μοῦ τὴν περιτομὴν ἔχομεν ἡμᾶς φησὶν περιφέροντας τὴν ἀλη-
θῆ περιτομὴν χυ· καὶ μὴ ἔχοντας αἰτίοις· αὐτὴ δέ ἐστιν· οὐ διὰ
χειρουργίας ἀνθρωπίνης γινομένη· ἀλλὰ διὰ τῆς τοῦ σώ-
ματος ἑκουσίου ἀποδύσεως τοῦ γηΐνου νομίσματος τιθε-
μένους ἀνάληψιν τοῦ οὐρανίου· τοῦ δι' ἀναστάσεως ἡμῖν ἀπο-
διδομένου· κἂν τὴν νῦν ἀνάστασιν μὴ δὴ ἡμεῖς ἔχομεν δι' ὧν ἀμφι-
τεύοντες· τῷ ὑπὲρ ἡμῶν ἀναστάντι· κομιούμεθα δὲ καὶ ἔργῳ
τὴν ἀνάστασιν ἐν τῷ ἰδίῳ καιρῷ :· +

ιδ κει ἘΞΑΛΕΙΨΑΣ ΤῸ ΚΑΘ' ἩΜΩ͂Ν ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ ΤΟΙ͂Σ ΔΟΓΜΑΣΙΝ· Ὃ ἮΝ
ὙΠΕΝΑΝΤΙΟΝ ἩΜΙ͂Ν· ΚΑῚ ΑΥΤῸ ἮΡΚΕΝ ἘΚ ΤΟΥ͂ ΜΕΣΟΥ· ΠΡΟΣΗΛΩ-
ΣΑΣ ΑΥΤῸ ΤΩ͂ ΣΤΑΥΡΩ͂· ἈΠΕΚΔΥΣΑΜΕΝΟΣ ΤᾺΣ ἈΡΧᾺΣ ΚΑῚ ΤᾺΣ
ἘΞΟΥΣΙΑΣ ἘΔΕΙΓΜΑΤΙΣΕΝ· ἘΝ ΠΑΡΡΗΣΙΑ͂ ΘΡΙΑΜΒΕΥΣΑΣ ΑΥ-
ΤΟῪΣ ἘΝ ΑΥΤΩ͂·

ιδ ἑρ Ἐν τοῖς παρακούσασι θυ κατὰ τὸ ὑπὲρ γράμμα ἐστὶν τὴν παρακοὴν
ἐλέγχον· ἧς ἔδει τὸν ὅσιος ἧς ἔδει τῆς πονηρᾶς ζωῆς τὸ διάγραμ-
μα τοῦτο ἐξαλειφθῆναι· ὥσπερ κεῖται καταμαρτυροῦν ἡμῶν ἐν δόγ-
ματι θεῷ προσιόντων· τοῦτ' ἔστιν προαίρεσιν καὶ σπουδήν· προ-
σηλώσας οὖν φησὶν τῷ σταυρῷ τοῦτον· τοῦτ' ἔστιν ἐν ὑπὲρ ἐκείνου ταῖ
καὶ κυρωθεῖσα τῆς ζωῆς ἐν ἐκείνῳ θέσεως· ἐν ᾗ τὴν τύπωσιν
ἔχομεν τῆς πονηρίας· καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς καταμαρτυρίας· ὁ

τοῦ θ(εο)ῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπα-
τήσατέ ποτε· ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ
ὑμεῖς τὰ πάντα· ὀργήν· θυμόν· κακίαν· βλασφημίαν· αἰσ-
χρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους·

λε ἑρ ἡ τοῦ παύλου παραίνεσις· νεκρότητα μὲν ὑφηγεῖται· πρὸς
τὴν κοσμικὴν ζωὴν τὴν παρεφθαρμένην· ζωὴν δὲ ἀντὶ
ταύτης εἶναι τὴν οὐράνιον καὶ πν(ευματ)ικήν· καὶ νεκρῶσαι μὲν τὰ
μέλη πρὸς ταῦτα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ὅσα τὴν πν(ευματ)ικὴν ζωὴν κα-
ταργοῦσι· κατὰ τὴν ἐναντίαν πν(ευματ)ικὴν στάσιν· ἀναιροῦν καὶ ὁμοῦ δὲ τὴν νέ-
κρωσιν τῆς ζωῆς· ἀποδείκνυσιν· τὸ μὲν ὅμοιον ὡς μένον αὐτῆς ἐξη-
γούμενος· ἵνα μὴ τὴν ἐν σώματι ζωὴν πονηρὰν ὑπολάβωμεν·
ὥσπερ ἕτεροι ἐκλέγουσιν· ἀλλὰ τὴν τῆς ζωῆς παρατροπὴν
τὴν ἐν ἡδοναῖς· ἐν αἷς αἱ πορνεῖαι· καὶ ὅσαι ἰδίαι κακουργίαι·
ἀκαθαρσίαν· καὶ ἀσέλγειαν· καὶ πάθος· καὶ ἐπιθυμίαν κακὴν
ὀνομάζει· καὶ τὴν πλεονεξίαν ἐπὶ σωμάτων· ὅτι δὲ ἀκολουθή-
ματα τῶν ἡδονῶν αἱ πλεονεξίαι χρημάτων χορηγίαν ἐπιζητή-
σουν τῶν ἡδονῶν· εἰδωλολατρείαν δὲ καλεῖ τὴν πλεονεξίαν· ὅτι
τῷ θεῷ δουλεύειν καταλιπόντες· ἀντὶ θ(εο)ῦ τοῖς χρήμασι δουλεύ-
ουσιν· [illegible] μόνον μὴ διατρίβειν τοῖς τοιούτοις· τὴν ὀργὴν ἐ-
πέρχεσθαί φησιν διὰ ταῦτα ἐπὶ τοῖς ἀπειθοῦσιν· οὐδὲ μόνον φη-
σὶν καὶ τοὺς πιστοὺς καὶ τὴν ὀργὴν ἀποφευξομένους· ἐν
τούτοις τοῖς ἔργοις διατρίβειν· ἐν οἷς τὸ παλαιὸν διετρίβε-
ται ὅτε τὴν ζωὴν εἴχετε ταύτην· ἣν ἀποθέσθαι συμβουλεύομεν· +

λα κεφ Ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ·

λα ἑρ καθόλου λέγει συνήθως ἐκφαίνων τὸν τῶν παλαιῶν τρόπον· ὅθεν γε-
νέσθαι· ἄνθρωπον γὰρ λέγει παλαιὸν τὸν τρόπον· τὸν πάλαι, τὸν
ἀπὸ τῆς προόδου ἐπιγεγενημένον·:· +

λβ κεφ Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνω-
σιν· κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ὅπου οὐκ ἔνι ἕλλην
καὶ ἰουδαῖος· περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία· βάρβαρος· σκύθης·
δοῦλος· ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι χ(ριστό)ς· ἐνδύ-
σασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θ(εο)ῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι· σπλάγ-
χνα οἰκτιρμοῦ· χρηστότητα· ταπεινοφροσύνην· πραΰτη-
τα· μακροθυμίαν· ἀνεχόμενοι ἀλλήλων· καὶ χαριζόμενοι

τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε· μὴ ἅψῃ· μηδὲ γεύσῃ·
μηδὲ θίγῃς· ἅ ἐστιν πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει·

κζ ἑρμ. ἐν ἐκείνῳ θήσετε ταύτῃ φησὶν τῇ ζωῇ· καὶ πάντη ὁρωμένοις καὶ σαρκικοῖς· τὸν γὰρ παρόντα αἰῶνα διὰ τῶν στοιχείων σημαίνει· ἢ αὐτοῦ θάνατον φησὶν· τῷ αἰῶνι τούτῳ· τί πάλιν περὶ αὐτὸν ταράττεσθαι· περὶ βρώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τρεφόμενοι· ταῦτα γάρ φησιν γαστρὶ δέδοται καὶ εἰς φθορὰν χωρεῖ·:·

κη κείμ. κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων·
ἅτινά ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας· ἐν ἐθελοθρησκεία
καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδία σώματος· οὐκ ἐν τιμῇ
τινὶ πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός·

κη ἑρμ. ἐν τῷ μὲν τοῖς ἀνθρώποις τὰς μυθικὰς διδασκαλίας τῶν ἰουδαίων λέγει· ἢ καὶ ἐν τῷ μὲν τὰς σαρκικὰς αὐτὰς λέγει· μηδὲν ἐχούσας πνευματικόν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ οὐ κατὰ θεόν· ἀφειδίαν δὲ σώματος· τὴν περὶ τὸ μὴ [illegible] λέγει·:·

κθ κείμ. εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ χριστῷ· τὰ ἄνω ζητεῖτε οὗ ὁ χριστός ἐστιν
ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος· τὰ ἄνω φρονεῖτε· μὴ τὰ ἐπὶ
τῆς γῆς· ἀπεθάνετε γάρ καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται
σὺν τῷ χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· ὅταν ὁ χριστὸς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ἡμῶν·
τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ·

κθ ἑρμ. ἐπειδὴ οὖν φησὶν εἰς ἑτέραν ζωὴν ἀνέστητε τὴν οὐράνιον· τῶν ἐκεῖ τὴν ἀπάντων δεῖ καὶ σωμάτων ἀπέχεσθαι· οὐ γὰρ δυνατὸν ἀλλαχοῦ μὲν ἔχειν τὴν ζωήν· τοὺς δὲ τρόπους ἑτέρωθι· καὶ μὴ ἔχειν τὰ νομοθετήματα· ἀλλὰ ἀρνεῖσθαι μὲν τὰ περὶ σῶμα· ὥσπερ νεκροὺς ὄντας· ἐνεργεῖσθαι δὲ πάντως καθὼς ζῆ τό· καὶ ἀναμένειν τὸ τῷ σώματι ἣν καὶ αὐτὸ δοθήσομεν ἣν ζωήν· ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ζωῆς ἡμῶν χορηγὸς ἐστὶ φανερῶς χριστός· ἔχομεν μὲν αὐτὴν ἐν τῷ ἰδίῳ σώματι· μετὰ δὲ [illegible] αὐτῆς καὶ τοῖς ἡμετέροις· ἐπειδὴ δ᾽ ἂν καὶ αὐτοὶ εἰς ζωὴν προαχθῆναι δεῖ· ζωὴν τὴν ἔνδοξον· ζωὴν τὴν μακαρίαν· πρὸς ἣν ἰδία νοοῦσαν χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς συσχηματιζόμεθα·:·

λ κείμ. νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· πορνείαν·
ἀκαθαρσίαν· πάθος· ἐπιθυμίαν κακήν· καὶ τὴν πλεο
νεξίαν ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία· δι᾽ ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ

ερ καὶ τὸ ἅλας αἰνίττεται φησὶν ἐν καρδίαις ἔστω· καὶ ἐν καρδίαις κρατείτω· μὴ λόγον ἀπανταχοῦ ἐκκλίνει τὸν ἐπὶ τοῖς ἔθνη· ἀπαιτεῖ γὰρ τὴν διὰ τῆς χάριτος ὁμοίως τοῦ ὁμοίως σώματος ὁμοιότητος· ἵνα ὥσπερ τὸ ἅλας μὴ ἐᾷ σήπεσθαι ... σώματος ὁ χριστός· +

λδ κε Τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι· ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι· ἅλατι ἠρτυμένος· εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι· τὰ δὲ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν.

λδ ερ τὴν σωτηρίαν ... τὸν ἀπόστολον· φιλίαν ... μέχρι τῆς κοινῆς ταύτης φιλίας· ἕως γὰρ ... τοῖς τοιούτοις ἅλας κοινὸς ... τὰ κατ' ἐμὲ ... +

λε κε Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς· καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ· ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο· ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν· καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν· σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ· ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε· ἀσπάζεται ὑμᾶς·

λε ερ ἀσπάζεται ὁ ἀνὴρ ἀπολέσας τὴν πατρίδα καὶ ἀκολουθῶν τῷ ἀποστόλῳ· διὸ καὶ ἀγαπητὸν ἀδελφὸν καὶ πιστὸν διάκονον καὶ σύνδουλον ἐν κυρίῳ καλεῖ καὶ διδάσκαλον ... χάριτος τετυχηκότα· ... παραλαβών· τῶν ἐθνικῶν ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τῆς Ῥώμης ... ὡς ... καὶ οἰκείως πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἀπολαβόμενος· +

λς κε Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου· καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς

λς ερ οὗτος ἐστὶν ὁ ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης σὺν ἀπάραs τῷ Παύλῳ· ... ὁ μετὰ τῆς σὺν ἐξ ἐθνῶν ... αἰχμαλωτος παρὰ τοῖς ἔθνεσιν ... σὺν αἰχμάλωτον καλεῖ· +

λζ κε Βαρνάβα· περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθαι αὐτόν· καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος· οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς· οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία·

λζ ερ καὶ ἡ πρὸς Βαρνάβαν συγγένεια· σημαίνει τὸν ὀνομαζόμενον Μάρκον· γνώριμος ἦν· πρὸς γὰρ Βαρνάβας· Ἰησοῦν δὲ λέγει τὸν ἐπονομαζόμενον Ἰοῦστον· ... τὸν ὀνομαζόμενον οὕτως τοῦτον τὸν διηγεύματα ... τῆς περιτομῆς ... ὄντας· παρηγορίαν ἑαυτῷ φησὶ γεγονέναι· διὰ

ἑαυτοῖς· ἐάν τις πρός τινα ἔχει μομφήν· καθὼς καὶ ὁ χς ἐ-
χαρίσατο ὑμῖν· οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν
ἀγάπην· εἴ τις ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος·

λβ ἐξ ὡς ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου τὴν πονηρίαν τὴν ἐπὶ σοὶ ἐνδοῦσαν
κρίμα· εἶτα ἡ πρὸς τὸν ὑμένουσα· οὕτως καινὸν τὴν κατὰ χν πολιτείαν·
ὅπως τὰς ἡμῖν μιμητὰς χυ· καθὼς καὶ ἐν ἰουδαίοις καὶ ἐνεμη
μη· καὶ μακαρίους· καὶ ἐνδούλους· ὅσον ὁμοίωμα τοῦ ἑαυτοῦ πάντας
θέλει γίνεσθαι· +

λγ ἐξ καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θυ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· εἰς
ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε· ὁ
λόγος τοῦ χυ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ·
διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτούς· ψαλμοῖς καὶ ὕ-
μνοις καὶ ᾠδαῖς πνικαῖς· ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ
ὑμῶν τῷ κω· καὶ πᾶν ὅτι ἂν ποιεῖτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ· πάν-
τα ἐν ὀνόματι κυ ιυ· εὐχαριστοῦντες τῷ θω καὶ πρι δι' αὐ-
τοῦ· αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν· ὡς ἀνῆκεν
ἐν κω· οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ πικραί-
νεσθε πρὸς αὐτάς· τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν
κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον ἐν κω· οἱ πα-
τέρες μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν ἵνα μὴ ἀθυ-
μῶσιν· οἱ δοῦλοι ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ
σάρκα κυρίοις· μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλίαις ὡς ἀνθρωπά-
ρεσκοι· ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδίας· φοβούμενοι τὸν θν·
καὶ πᾶν ὅτι ἐὰν ποιῆτε ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε· ὡς τῷ
κω καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰδότες ὅτι ἀπὸ κυ λήψεσθε
τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ κω χω δου-
λεύετε· ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησεν· καὶ οὐ-
κ ἔστιν προσωποληψία· οἱ κύριοι τὸ δίκαιον· καὶ τὴν ἰσό-
τητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς
ἔχετε κν ἐν οὐρανοῖς· τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε·
γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ· προσευχόμε-
νοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν· ἵνα ὁ θς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ
λόγου· λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ χυ· δι' ὃ καὶ δέδεμαι· ἵ-
να φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ με λαλῆσαι· ἐν σοφίᾳ περιπατεῖ-
τε πρὸς τοὺς ἔξω·

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

Ἀκούσας ὁ ἀπόστολος θλιβομένους Θεσσαλονικεῖς καὶ δεδι-
ὼς μή ποτε μετατεθῶσιν ἀπὸ τῆς πίστεως, πέμπει
Τιμόθεον πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν· ἐκείνου δὲ ἐλθόν-
τος καὶ ἀπαγγείλαντος ὡς εἰσὶν ἑδραῖοι, χαίρων γράφει πρὸς αὐτούς.

α κει(μ) Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλο-
νικέων ἐν θ(ε)ῷ π(ατ)ρὶ καὶ κ(υρί)ῳ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)ῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θ(εο)ῦ
π(ατ)ρ(ὸ)ς καὶ κ(υρίο)υ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ.

α ερ(μ) Ἅμα δὲ ἀκούσας ὅτι περὶ τὸν υἱὸν [illegible] ἔσχον, καὶ
πρὸς αὐτοὺς γράφει· καὶ αὐτὴ μὲν [illegible] ἐπιστολή·
τὸ δὲ προοίμιον [illegible] ταπεινοφροσύνης· ὁμοτίμους ἑαυτοῦ
μαθητὰς ἴσους αὐτῷ συντάττει· ἀπαριθμήσας δὲ αὐτοὺς τῆς
χάριτος δι' ἧς [illegible] προσῆλθον· [illegible] αὐτῶν τὰ
περὶ τὸν υἱὸν [illegible]· καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸν θ(εὸ)ν
καὶ π(ατέ)ρα [illegible] αὐτοὺς [illegible].

α κει(μ) Εὐχαριστοῦμεν τῷ θ(ε)ῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν μνεί-
αν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως
μνημονεύοντες ὑμῶν.

α ερ(μ) Ὁρᾶτε πῶς ἀληθῶς [illegible] περὶ αὐτῶν εὐχαριστίαν· ἀναφέρομεν
τῷ θ(ε)ῷ ὅτι [illegible] ἔσχον· καὶ οὐχ ἁπλῶς [illegible]· ἀλλ' [illegible]
καὶ οὐχ ἁπλῶς ἀγάπην, ἀλλὰ [illegible] ἀγάπην ἔσχον· [illegible]
γὰρ ἐν τοῖς διωγμοῖς διὰ τὸ ἀγαπᾶν τὸν κ(ύριο)ν· καὶ οὐχ ἁπλῶς
ἐλπίδα ἔσχον, ἀλλὰ μετὰ ὑπομονῆς τὴν ἐλπίδα.

μ κει(μ) τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπο-
μονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ ἔμπροσθεν τοῦ θ(εο)ῦ καὶ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡ(μῶν).

μ ερ(μ) [illegible]

β κει(μ) Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ τοῦ θ(εο)ῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν,
ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μό-
νον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ καὶ ἐν πληροφορίᾳ
πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς·
καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κ(υρίο)υ, δεξά-
μενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς πν(εύματο)ς ἁγίου.

τὴν ἀπόλαυσιν τῶν συνεργῶν· ἐντεῦθεν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀπολ-
λοῦσι· παραμυθούμενοι σωζόμενοι ∴ +

λη΄ κεί. Ἀσπάζεται ὑμᾶς, Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ· πάντοτε ἀ-
γωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς· ἵνα στῆτε
τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι· ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ· μαρτυ-
ρῶ γὰρ αὐτῷ· ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν· καὶ τῶν ἐν Λαο-
δικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει· ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰα-
τρὸς ὁ ἀγαπητὸς· καὶ Δημᾶς· ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀ-
δελφούς, καὶ Νυμφᾶν·

λη΄ ἑρ. ἐργάζεταί τι καὶ ἡ κατὰ γένος· καὶ ἡ κατὰ πατρίδα οἰκειότης· ἔτι
δὲ καὶ ἡ κατὰ τὴν διδασκαλίαν· ταῦτα δὲ πάντα ὑπῆρχεν τῷ ἐ-
παφροδίτῳ· πρὸς τοὺς Κολοσσαεῖς· τὴν οὖν τῶν εὐχῶν σπουδὴν
δείκνυσιν ἐν τῷ περὶ τούτων διηγήματι ∴ +

λθ΄ κεί. Καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν· καὶ ὅταν ἀναγνωσ-
θῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή· ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων
ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ·

λθ΄ ἑρ. προτρέπει καὶ τὴν κατ' οἶκους ἀσκεῖσθαι τὰ τῆς εὐσεβείας· ἐκ-
κλησίας καλῶν καὶ τοὺς οἴκους ∴ +

κεί. Καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε·

ἑρ. τὴν προσιμόθεον πρὸ τὴν λέγει· τινὲς ὑπόθεσιν· ὅτι οὐχὶ τὴν
Παύλου πρὸς αὐτοὺς ἀπεσταλμένην· οὐ γὰρ λέγει τὴν πρὸς
Λαοδικέας· ἀλλὰ τὴν παρ' αὐτῶν Παύλου ἐπὶ Λαοδικέας γραφεῖσαν ∴

μ΄ κεί. Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες
ἐν κυρίῳ ἵνα αὐτὴν πληροῖς· ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου·

μ΄ ἑρ. διακονικήν τινα ἀφορμὴν ἰδίαν προσαγαγόμενον· τοῦτον ἀναμιμνήσ-
κει πληροῦν τὸ ἐπίταγμα· καὶ τοῦτο ἕνεκεν· ἵνα μηδὲν ἕτερον·
μήτε μέγα μήτε μικρὸν γίνηται· ἀλλ' ἢ κατὰ θεόν ∴ +

μα΄ κεί. Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν·

μα΄ ἑρ. οὐκ αἰσχύνεται τοῖς δεσμοῖς· ἀλλὰ καὶ ἀγάλλεται· καὶ τούτων ἕνεκα
μέμνησθαι ἀξιοῖ ἑαυτὸν οἱ δεόμενοι τα ∴ +

μβ΄ κεί. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν ∴ +

μβ΄ ἑρ. οἱ δὲ γὰρ ἀναμιμνήσκομεν αὐτούς· ὅτι διὰ ταύτης σώζονται ἀπὸ τῶν μαρτύρων ∴ –

Πρὸς Κολοσσαεῖς· ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης· διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου
στίχοι διακόσιοι ὀκτώ ∴ +

ερ αὐτοὺς καὶ μάρτυρας· πρὸς οὓς ὁ λόγος· ὅτι δὲ αὐτοὺς [illegible]
κούμεθα· ὅτι οὐκ ἐκηρύττομεν αὐτὸν ἐν οἴκοις· πρὸς δὲ τὸν
κήρυγμα καὶ ἐν φιλίαις ποιούμενοι αὐτὸ μὴ τῆς· τοῦ τοσοῦτο
προσηλώμεθα θυσία τοῦ ἀγωνίσματος ὑποφέρειν πάσας [illegible] +

ζ κει ΟΥΚ ΕΚ ΠΛΑΝΗΣ·

ζ ερ καὶ τοῦτο σημεῖον τοῦ μὴ ἐκ πλάνης κηρύξαι· ὁ γὰρ πλανώμενος τῷ κη
ρύγματι· οὐκ ἂν τοσοῦτον ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ κηρύγματος ἐκινδύ
νευσεν· ἀλλ' ὡς αὐτὸ τοῦτο κινδυνεύειν ὑπάρχον ∴ +

η κει ΟΥΔΕ ΕΞ ΑΚΑΘΑΡΣΙΑΣ· ΟΥΔΕ ΕΝ ΔΟΛΩ· ΑΛΛΑ ΚΑΘΩΣ ΔΕΔΟΚΙΜΑΣ
ΜΕΘΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΥ ΠΙΣΤΕΥΘΗΝΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ· ΟΥΤΩΣ ΛΑ
ΛΟΥΜΕΝ· ΟΥΧ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΑΡΕΣΚΟΝΤΕΣ· ΑΛΛΑ ΘΩ ΤΩ ΔΟΚΙ
ΜΑΖΟΝΤΙ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΗΜΩΝ· ΟΥΤΕ ΓΑΡ ΠΟΤΕ ΕΝ ΛΟΓΩ ΚΟΛΑ
ΚΙΑΣ ΕΓΕΝΗΘΗΜΕΝ· ΚΑΘΩΣ ΟΙΔΑΤΕ· ΟΥΤΕ ΕΝ ΠΡΟΦΑΣΕΙ ΠΛΕΟ
ΝΕΞΙΑΣ· ΘΣ ΜΑΡΤΥΣ· ΟΥΤΕ ΖΗΤΟΥΝΤΕΣ ΕΞ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΔΟ
ΞΑΝ· ΟΥΤΕ ΑΦ ΥΜΩΝ ΟΥΤΕ ΑΠΟ ΑΛΛΩΝ·

η ερ ἀντὶ τοῦ λέγομεν τοσοῦτον τὰ πρὸς ἡδονήν· ἀλλ' οὕτως ἐκηρύξα
μεν φησίν· ὡς ἐδοκίμασεν ἡμᾶς ὁ θεός· οὐ γὰρ ἀνθρώποις
ἠρέσαμεν· οὐδὲ γὰρ ἐκολακεύσαμεν ὑμᾶς· ἀλλὰ ταῦτα [illegible]
μεν ἐκηρύξαμεν ∴ +

θ κει ΔΥΝΑΜΕΝΟΙ ΕΝ ΒΑΡΕΙ ΕΙΝΑΙ ΩΣ ΧΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ· ΑΛΛ ΕΓΕΝΗΘΗΜΕΝ ΝΗ
ΠΙΟΙ ΕΝ ΜΕΣΩ ΥΜΩΝ ΩΣ ΑΝ ΤΡΟΦΟΣ ΘΑΛΠΗ ΤΑ ΕΑΥΤΗΣ ΤΕΚΝΑ·
ΟΥΤΩΣ ΟΜΕΙΡΟΜΕΝΟΙ ΥΜΩΝ ΕΥΔΟΚΟΥΜΕΝ ΜΕΤΑΔΟΥΝΑΙ Υ
ΜΙΝ· ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΑΥΤΩΝ
ΨΥΧΑΣ· ΔΙΟΤΙ ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΗΜΙΝ ΕΓΕΝΗΘΗΤΕ· ΜΝΗΜΟΝΕΥΕ
ΤΕ ΓΑΡ ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΟΝ ΚΟΠΟΝ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΟΧΘΟΝ· ΝΥΚΤΟΣ
ΓΑΡ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ· ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΗ ΕΠΙΒΑΡΗΣΑΙ ΤΙ
ΝΑ ΥΜΩΝ· ΕΚΗΡΥΞΑΜΕΝ ΕΙΣ ΥΜΑΣ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ·
ΥΜΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΚΑΙ Ο ΘΣ· ΩΣ ΟΣΙΩΣ· ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣ· ΚΑΙ ΑΜΕΜ
ΠΤΩΣ ΥΜΙΝ ΤΟΙΣ ΠΙΣΤΕΥΟΥΣΙΝ ΕΓΕΝΗΘΗΜΕΝ· ΚΑΘΑΠΕΡ
ΟΙΔΑΤΕ· ΩΣ ΕΝΑ ΕΚΑΣΤΟΝ ΥΜΩΝ ΩΣ ΠΗΡ ΤΕΚΝΑ ΕΑΥΤΟΥ ΠΑ
ΡΑΚΑΛΟΥΝΤΕΣ ΥΜΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΥΘΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟ
ΜΕΝΟΙ· ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΝ ΥΜΑΣ ΑΞΙΩΣ ΤΟΥ ΘΥ· ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΑ
ΛΟΥΝΤΟΣ ΥΜΑΣ· ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΔΟΞΑΝ· ΔΙΑ
ΤΟΥΤΟ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ ΤΩ ΘΩ ΑΔΙΑΛΗΠΤΩΣ· ΟΤΙ

β ἑρμ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ εὐχαριστοῦμεν· ἵν᾽ ᾖ· εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ
γινώσκοντες τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν καὶ τὴν ἐξ ἐξαμείψεως
μᾶς· καὶ ὅτι παραλαμβάνοντες τὸ εὐαγγέλιον ἐναπεδείξαν-
το δύναμιν ἀπομένης· καὶ ἐνήργηκεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· οὐχ ἁπλῶς
παρελάβετε· ἀλλ᾽ αὐτὸς αὐτὴν ἐν ὑμῖν ἔχειν τὴν ἰσχὺν ὡς
μιμητὰς ὑμᾶς ἡμῶν γενέσθαι καὶ τοῦ κυρίου· τοῦτο δὲ λέγει· διὰ τὸ
ὑπομεμενηκέναι θλίψεις παρὰ τῶν ἰουδαίων.

γ κείμ. ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ μα-
κεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀχαΐᾳ· ἀφ᾽ ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ
κυρίου· οὐ μόνον ἐν τῇ μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀχαΐᾳ· ἀλλὰ καὶ ἐν
παντὶ τόπῳ· ἡ πίστις ὑμῶν· ἡ πρὸς τὸν θεὸν ἐξελήλυθεν·
ὥστε μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι· αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν
ἀπαγγέλλουσιν· ὁποίαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ πῶς·

γ ἑρμ. ὅρα πῶς καὶ εἰς ἔσχατον ἐπίδοσιν φησὶ καὶ αὐτοὺς ἀξίους νομίζεσθαι τύ-
πον· καὶ οὐ κοινοῖς· ἀλλὰ καὶ χώραις ὅλαις καὶ ἔθνεσιν· ἐν τῇ
μακεδονίᾳ γὰρ καὶ ἐν τῇ ἀχαΐᾳ· εὐθὺς καὶ τὸ ἐξήχηται· δηλοῖ τὴν
ὑπερβολὴν τῆς παρρησίας.

δ κείμ. ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων· δουλεύειν
θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ·

δ ἑρμ. ἐσωφρονίσθησαν καὶ ἐπαιδεύθησαν καὶ παρρησιάσθησαν·
διὰ τοῦτο ἐκ πατέρων εἰς θεόν· καθὼς δὲ καὶ τῷ ζῶντι πρὸς ἀν-
τιδιαστολὴν τοῦ ἀψύχου εἰδώλου· καὶ τῷ ἀληθινῷ πρὸς ἀντι-
διαστολὴν τῶν ψευδωνύμων θεῶν.

ε κείμ. καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν ὃν ἤγειρεν
ἐκ τῶν νεκρῶν· ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τῆς ἐπερχομένης·

ε ἑρμ. πρῶτον τὸ ἔνδοξόν τι θήσει, τὸ ἐκ τῶν οὐρανῶν· εἶτα τὸ ἄδοξον
τὸν θάνατον καὶ τὴν αἰτίαν· εὐθὺς ἐπὶ σταυρὸν τοῦ θα-
νάτου· αὕτη δὲ ἐστὶ μὲν ἡμῖν ἑτέρα σωτηρία· ἐρρύσατο γὰρ ἡμᾶς
ἐκ τῆς ἐπερχομένης ὀργῆς.

αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ἀδελφοὶ τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς·
ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέν-
τες· καθὼς οἴδατε ἐν φιλίπποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ
θεῷ ἡμῶν· λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς· τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν
πολλῷ ἀγῶνι· ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν·

[illegible] ... τοῦ [illegible] ... παρ[illegible]

ιϛ κε καταλειφθῆναι ἐν ἀθήναις μόνοι· καὶ ἐπέμψαμεν τιμόθεον
τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν· καὶ διάκονον τοῦ θῦ· καὶ συνεργὸν ἡμῶν
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χῦ· εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι
ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν· τὸ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς
θλίψεσιν ταύταις·

ιϛ ε τοῦτο [illegible] ... τοῦ ἀποστόλου· οὕτως γὰρ [illegible]
[illegible] ... αὐτοῦ·

ιζ κε αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα· καὶ γὰρ ὅτε πρὸς
ὑμᾶς ἦμεν· προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσ-
θαι· καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἴδατε· διὰ τοῦτο κἀγὼ μη-
κέτι στέγων· ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν·
μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων· καὶ εἰς κενὸν γένηται
ὁ κόπος ἡμῶν· ἄρτι δὲ ἐλθόντος τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς
ἀφ᾽ ὑμῶν· καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ
τὴν ἀγάπην ὑμῶν· καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγα-
θὴν πάντοτε· ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν· καθάπερ
καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς· διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν ἀδελφοὶ ἐφ᾽ ὑμῖν· ἐ-
πὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν· διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως·
ὅτι νῦν ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν κῶ· τίνα γὰρ εὐχα-
ριστίαν δυνάμεθα τῷ θῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν· ἐ-
πὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ᾗ χαίρομεν δι᾽ ὑμᾶς· ἔμπροσθεν τοῦ θῦ
ἡμῶν· νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς
τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον· καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστε-
ρήματα τῆς πίστεως ὑμῶν· αὐτὸς δὲ ὁ θς καὶ πατὴρ ἡμῶν·
καὶ ὁ κς ἡμῶν ἰς χς· κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑ-
μᾶς· ὑμᾶς δὲ ὁ κς πλεονάσαι· καὶ περισσεῦσαι τῇ ἀγάπῃ
εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας· καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς·
εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁ-
γιωσύνῃ· ἔμπροσθεν τοῦ θῦ καὶ πρς ἡμῶν· ἐν τῇ πα-
ρουσίᾳ τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ· μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ·

ιζ ε [illegible]

ιη κε λοιπὸν οὖν ἀδελφοὶ ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦ-
μεν ἐν κῶ ἰυ· καθὼς παρελάβετε παρ᾽ ἡμῶν τὸ πῶς

παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ᾽ ἡμῶν τοῦ θυ ἐδέξα-
σθε οὐ λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθώς ἐστιν ἀληθῶς λόγον
θυ ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. ὑμεῖς γὰρ
μιμηταὶ ἐγενήθητε ἀδελφοὶ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θυ τῶν
οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν χω ιυ ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑ-
μεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ
τῶν Ἰουδαίων· τῶν καὶ τὸν κν ἀποκτεινάντων ιν·

θ ερ. Τούτοις μάρτυς τῆς παρ᾽ ὑμῶν τιμῆς· ὅσον οὖν τὸ μὲν χάρισθεν
τὸ ἀξίωμα· ἀλλὰ ταὐτὰ ὑμῖν τοῖς τῶν μαθητῶν γενόμενοι διδάσκαλοι·

ι κεφ. καὶ τοὺς ἰδίους προφήτας· καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων· καὶ θω μὴ
ἀρεσκόντων·

ι ερ. μόνους τιθέασι τοὺς προφήτας· τοῦ κυ καὶ τῶν ἀποστόλων· ἵνα
καὶ ὕβρει τούτους ἐξ ἀγνώμονας καλοῦσ· οὓς ὁμολογοῦσιν ἰδί-
ους εἶναι· καὶ τὸν μόνον ποιήσαντας· ἀγνώμονας καλοῦσ :· +

ια κεφ. καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων· κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνε-
σιν λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν· εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν· τὰς
ἁμαρτίας πάντοτε·

ια ερ. κωλύουσι γὰρ αὐτοὺς σωθῆναι :· +

ιβ κεφ. Ἔφθασεν δὲ ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος· ἡμεῖς δὲ ἀδελφοὶ ἀ-
πορφανισθέντες ἀφ᾽ ὑμῶν· πρὸς καιρὸν ὥρας· προσώπῳ οὐ
καρδίᾳ· περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν
ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ· διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑ-
μᾶς· ἐγὼ μὲν Παῦλος· καὶ ἅπαξ καὶ δίς·

ιβ ερ. ἀντὶ τοῦ ἐπληρώθησαν αὐτῶν αἱ ἁμαρτίαι :· +

ιγ κεφ. καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς, ὁ σατανᾶς·

ιγ ερ. ἐπαθλεῖ διὰ τὸ κήρυγμα ἐμποδίσας· τούτου χάριν αὐτὰς
ταῦθ᾽ ἐπηρεάσθησαν τοῦ σατανᾶ· ἐχθρὸς γὰρ ὢν ὁ δυσμενὴς
καὶ παροξύνων κατὰ τῶν ἀποστόλων τοὺς ἀπίστους :· +

ιδ κεφ. Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς· ἢ χαρά· ἢ στέφανος καυχήσεως· ἢ οὐχὶ καὶ
ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ κυ ἡμῶν ιυ· ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ· ὑ-
μεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά·

ιδ ερ. ὁ γὰρ τεταγμένος διδασκάλοις· τοῦτον ἔχει στέφανον καὶ χαράν·
τὴν τῶν μαθητῶν προκοπήν :· +

ιε κεφ. Διὸ μηκέτι στέγοντες εὐδοκήσαμεν·

ζω καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε·

κγ ερ Ὅταν ἀκούσῃς φησὶν τὸν ἀδελφὸν τὸν [illegible] ματος τὸ [illegible] τὸν [illegible]

κδ κε Οὐ θέλωμεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ· περὶ τῶν κοιμωμένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ· οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα· εἰ γὰρ πιστεύομεν· ὅτι ιϲ ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη· οὕτως καὶ ὁ θϲ τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ ιυ ἄξει σὺν αὐτῷ· τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυ·

κδ ερ [illegible] τὸν περὶ ἀναστάσεως λόγον· ὁρᾷς πῶς [illegible] κατασκευάσει τὸ ὁμολογούμενον· [illegible] τὴν ἀνάστασιν τοῦ χυ [illegible] τῆς ἡμετέρας ἀναστάσεως· πάντας γὰρ ἀνθρώπους ἀπαρχὴ [illegible] τῆς ἰδίας σαρκός· διὸ καὶ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν λέγεται· ἐν λόγῳ δὲ κυ [illegible] φησίν· ἵνα θαρρῶσιν περὶ τῶν [illegible]·

κε κε Ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες· οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυ·

κε ερ Τοῦτό φησιν· οὐχ ὅτι αὐτὸς ἔμελλεν μέχρι τοῦ τῆς ἀναστάσεως καιροῦ ἀλλ' [illegible] καὶ αὐτὸς δὲ ἔζη· [illegible] τῇ κοιμήσει [illegible] θανάτου λόγου ἐχρήσατο· τὸ ἡμεῖς οἱ ζῶντες· ὅτι δὲ τοῦτο λέγει [illegible] οἱ περιλειπόμενοι· [illegible] τοῦτο λέγει ὅτι [illegible] ζῶντος [illegible] ὅτι πάντων [illegible] ἀνάστασις [illegible] γὰρ ζῶν [illegible] ἡμεῖς οὖν οἱ ζῶντες φησίν· κατὰ τὸν προαποδεδομένον λόγον·

κς κε Οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ κϲ ἐν κελεύσματι· ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου· καὶ ἐν σάλπιγγι θυ· καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ·

κς ερ Καὶ πῶς οὐ μὴ φθάσωμεν· ὅτι αὐτὸς ὁ κϲ ἐν κελεύσματι· [illegible] τὸ τῆς ἀναστάσεως [illegible] κελεύσματι [illegible] τοῦτο δὲ [illegible] εὐαγγελίῳ [illegible] μυστηρίου [illegible] νυμφίου·

κζ κε καὶ οἱ νεκροὶ ἐν χω ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα οἱ ζῶντες ἡμεῖς οἱ περιλειπόμενοι· ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυ εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν κω ἐσόμεθα· ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς [illegible]

δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν· καὶ ἀρέσκειν θῶ· ἵνα περισσεύητε
μᾶλλον· οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν
διὰ τοῦ κυ ιυ· τοῦτο γάρ ἐστιν θέλημα τοῦ θυ· ὁ ἁγιασ
μὸς ὑμῶν· ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας· εἰδέναι
ἕκαστον ὑμῶν·

ιη ερμ ἄρχεται λοιπὸν τοῦ συμβουλευτικοῦ. ἤκουσεν γὰρ αὐ
τῶν τὰ ἁμαρτήματα· πορνείας καὶ μοιχείας. ὅθεν καὶ ἀπο
τρέπει· καὶ οὐχ ἁπλῶς φησὶν τὸ καὶ τὸ μὴ ποιεῖτε· ἀλλὰ τὰς
παραγγελίας αὐτοὺς ἀναμιμνήσκει ἃς εἰλήφεισαν παρ' αὐτοῦ φησὶν
διὰ τοῦ κυ ιυ· φυλάττειν παρακελεύεται· τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ θυ·

κ κει τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ· μὴ ἐν
πάθει ἐπιθυμίας·

ερμ ἀντὶ τοῦ τὴν σάρκα ⁘ +

κει καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θν·

ερμ ἱκανὸν καὶ τοῦτο ἀποτρέψαι τῆς πορνείας· τὸ μετὰ τῶν μὴ ἐ
γνωκότων τὸν θν· τὸν πορνεύοντα τάττεσθαι ⁘ +

κα κει τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·

κα ερμ ὑπερβαίνειν τὰ ὅρια τοῦ θυ ἐστιν· εὐφήμως δὲ σφόδρα
καὶ ἐπικεκαλυμμένως τὴν μοιχείαν ὠνόμασεν τὴν ἀλλο
τρίαν ἁρπαγὴν καὶ τὴν πλεονεξίαν ⁘ +

κβ κει διότι ἔκδικος ὁ κς περὶ πάντων τούτων· καθὼς καὶ προεί
πομεν ὑμῖν· καὶ διεμαρτυρόμεθα· οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς
ὁ θς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ· ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ·

κβ ερμ ὁ γὰρ ὡς παραπεσὼν ἔθηκεν τὴν ὕβριν τοῦ τοιούτου ⁘ +

κγ κει τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν· οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ· ἀλλὰ τὸν θν
τὸν καὶ δόντα τὸ πνα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς· περὶ δὲ τῆς
φιλαδελφίας· οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑ
μεῖς θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ γὰρ
ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ
μακεδονίᾳ· παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί· περισσεύ
ειν μᾶλλον καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ
ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς χερσὶν ὑμῶν· καθὼς ὑμῖν παρ
ηγγείλαμεν· ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔ

πτως προσεύχεσθε· ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέ-
λημα θῦ ἐν χω̄ ἰῦ εἰς ὑμᾶς·

λ̄ ερμ ποιεῖν μαρτυρῶν αὐτοῖς ἐξ ἰσχύος λόγον· +

λ̄α κεί Τὸ πνᾶ μὴ σβέννυτε· προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· πάντα δο-
κιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ
ἀπέχεσθε· αὐτὸς δὲ ὁ θς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς·

λ̄α ερμ ἀντὶ τοῦ μὴ κωλύετε τὸν προφητεύοντα καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ ἑξῆς· +

λ̄β κεί Ὁλοτελεῖς καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν·

λ̄β ερμ ἀντὶ τοῦ ὑμῖν πρὸς πλήρωσιν· +

λ̄γ κεί Τὸ πνᾶ καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσία
τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ τηρηθείη· πιστὸς ὁ θς·

λ̄γ ερμ πνεῦμα φησὶν τὸ χάρισμα· ὃ ἔλαβεν ἕκαστος διὰ τοῦ βαπτίσμα-
τος. τότε γὰρ τῶν βαπτιζομένων ἕκαστος ἐλάμβανεν χάρισ-
μα καὶ ἐποίει σημεῖα· καὶ ὁ μὲν γλώσσαις ἐλάλει· ὁ δὲ προεφήτευ-
εν· ἄλλος ἰᾶτο τοὺς κάμνοντας· ἄλλος δαιμόνια ἐξέβαλεν· ἄλ-
λος ἀνίστα τοὺς νεκρούς· ἄλλος ἄλλο τι ἐποίει· τοῦτο οὖν τὸ χάρισ-
μα· ὃ καὶ πνεῦμά φησιν μόνιμον γενέσθαι τοῖς ὁμολογοῦσιν εὔχεται· ἵνα
κατὰ μηδὲν ἀγριωθῶσιν τὸ ὑποεργάσασθαι τοῦ ἁγίου πνς· +

λ̄δ κεί Ὁ καλῶν ὑμᾶς ὃς καὶ ποιήσει· ἀδελφοί· προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν·
ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας· ἐν φιλήματι ἁγίω·

λ̄δ ερμ Ὁ καλέσας ὑμᾶς φησὶν θς ποιήσει τὸ ὁμολογηθὲν ὑμᾶς γενέσθαι
καὶ ἀμέμπτους· +

λ̄ε κεί Ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν κν ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶ-
σι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς· ἡ χάρις τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ μεθ' ὑμῶν· ἀμήν·

λ̄ε ερμ ἐπειδὴ ἐλέγχους εἶχεν ἡ ἐπιστολὴ περὶ τῶν ἀτάκτων καὶ τοῖς
ταῦτα ἐπιστολὴν ἐκρύπτοσαν· ἐνορκίζει αὐτοὺς ἀναγνωσθῆναι
τὴν ἐπιστολήν· +

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν στίχοι διακόσιοι· +

+ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

+ Καὶ δευτέρας τῷ ἀποστόλῳ πρὸς Θεσσαλονικέας ἐδέησεν ἐπι-
στολῆς οὐχ ἵνα τὴν παραίνεσιν τῶν συντελούντων ἢν πρὸς
πίστιν· ὑπεραυξάνει γάρ φησιν ἡ πίστις ὑμῶν· ἡ πρὸ

τουτοις· περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου
χρειαν εχετε υμιν γραφεσθαι· αυτοι γαρ ακριβως οιδατε,
οτι η ημερα κυ ως κλεπτης εν νυκτι ουτως ερχεται· οταν
δε λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια· τοτε αιφνιδιος αυτοις εφι
σταται ολεθρος· ωσπερ η ωδιν τη εν γαστρι εχουση· και ου μη
εκφυγωσιν· υμεις δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημε
ρα υμας ως κλεπτης καταλαβη· παντες γαρ υμεις υιοι φωτος
εστε και υιοι ημερας· ουκ εσμεν νυκτος ουδε σκοτους·
ια κζ ερ. [illegible] ως κυριος [illegible] την αναστασιν· [illegible]
δια χυ· [illegible] δια χυ· [illegible] θανατος·
[illegible] χυ· [illegible] λογος δια χυ· [illegible]
[illegible] ακουοντας· παραμυθουμενος [illegible]
[illegible] δια χυ [illegible] και προς [illegible] αναστασεως τυχοντας· +
μ κη κε. αρα ουν μη καθευδωμεν ως οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφω
μεν· οι γαρ καθευδοντες νυκτος καθευδουσιν· και οι μεθυσ
κομενοι νυκτος μεθυουσιν· ημεις δε ημερας οντες νηφω
μεν ενδυσαμενοι θωρακα πιστεως και αγαπης· και περικε
φαλαιαν ελπιδα σωτηριας· οτι ουκ εθετο ημας ο θς εις οργην·
αλλ εις περιποιησιν σωτηριας δια του κυ ημων ιυ χυ· του απο
θανοντος υπερ ημων· ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδω
μεν· αμα συν αυτω ζησωμεν· διο παρακαλειτε αλληλους·
και οικοδομειτε αλληλους εις τον ενα καθως και ποιειτε·
μ κθ ερ. [illegible] περι [illegible] λογου· [illegible] αυτω [illegible]
[illegible] μυστηριου λογον· και [illegible] χυ [illegible] θανατος· +
μ λ κε. ερωτωμεν δε υμας αδελφοι ειδεναι τους κοπιωντας εν υμιν
και προισταμενους υμων εν κω και νουθετουντας υμας·
και ηγεισθαι αυτους υπερ εκπερισσου εν αγαπη δια το εργον
αυτων· ειρηνευετε εν αυτοις·
[illegible] περι διδασκαλων [illegible]· ποιους [illegible] περι [illegible] +
λ[illegible] παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι νουθετειτε τους ατακτους·
παραμυθεισθε τους ολιγοψυχους· αντεχεσθε των ασθε
νων· μακροθυμειτε προς παντας· ορατε μη τις κακον αντι
κακου τινι αποδω· αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε
[illegible] αλληλους· παντοτε χαιρετε· αδιαλει

κειμ. ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυ ιυ ἀπ' οὐρανοῦ με-
τ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρὸς διδόντος
ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσιν θν καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν
τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ· οἵτινες δίκην τίσου-
σιν ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυ· καὶ ἀπὸ τῆς δό-
ξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγί-
οις αὐτοῦ· καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύσασιν·

γ ἑρμ. καὶ δεξιὸν μέρος παρεμυθήσατο τοὺς κοινωνοὺς αὐτοῦ ἀτι-
σαι τὸν ἀπόστολον· μετὰ θεῶν γάρ φησιν ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν· καὶ ἀ-
μοιβὴν τὴν ἀνταπόδοσιν κατασκευάζων· ἐκείνους αὐτοὺς τὸ κρι-
τήριον εἴσῃ φησίν· ἐν ᾧ πάντως δικαίως ἡ ἀνταπόδοσις ἐκεῖ-
νων ἐκ τῶν ἐναντίων :- +

δ κειμ. ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ·
δ ἑρμ. καὶ ἄλλη δὲ διάθεσις αὕτη· ἣν μαρτυροῦμεν ὑμῶν τῇ πίστει ὑμῶν
καὶ ὑπομονῇ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πιστευθήσεται :- +

ε κειμ. εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν· ἵνα ὑμᾶς ἀξιώ-
σῃ τῆς κλήσεως ὁ θς ἡμῶν·
ε ἑρμ. ὥσπερ δὲ ἄξιοι γενήσεσθε τῆς περὶ αὐτῶν μαρτυρίας· καὶ ταύ-
της οὔσης περὶ μεγάλων· ἐπὶ πίστιν γάρ φησιν καὶ ὑπομονὴν καὶ
διωγμοῖς· ἵνα μὴ δὲ τούτου ὑπαιτίους ἀπολέσωσιν ἃ εἰρ-
γάσαντο· τούτου χάριν φησὶν ὅτι καὶ διαπαντὸς περὶ τούτου
προσευχόμεθα· ἐπαγωνιοῦμεν αὐτοὺς ποιῶν· προσευχόμε-
θα γάρ φησιν ἵνα ἀξιώσῃ ὑμᾶς τῆς κλήσεως ποιήσας τοῦτο
δέ φησιν· οὐχ ὡς ἀναιρῶν τὸ ἐξ ὑμῶν· ἀλλ' ἵνα μὴ μέγα φρονῶμεν
ἐφ' ἑαυτοῖς· ἀλλὰ καὶ ὅσα ἂν τὰ ταῦτα ἃ ἐργαζόμεθα· ἐκείνου
μέρος· συμμαχία παρὰ θεοῦ· ὅσα θαρσοῦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς
ἀπὸ πασῶν ἡμῶν εὐθὺς ἀναμυθήσωμεν :- +

ς κειμ. καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης·
ς ἑρμ. δηλονότι ... ἀξίους αὐτοὺς τὸ γὰρ μόνον ...
ὅταν ὁ καιρὸς παρέλθῃ τοῦ ἀγῶνος· ἐν ᾧ δεῖ ἀγωνίζεσθαι· φο-
βηθῶμεν· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ... μὴ μακαρίσαι πρὸ τελευτῆς

ζ κειμ. καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει·
ζ ἑρμ. ἵνα ἐνδυναμωθῶσιν ἔργῳ δεῖξαι τὴν πίστιν :- +

η κειμ. ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ ἐν ὑμῖν καὶ ὑμεῖς

ἐνάρετον βίον· ὅπου γε καὶ ἐν τῆ προτέρα ἐπιστολῆ οὐ χρεί
αν ἔχειν αὐτοὺς διδαχῆς ἔφη ὄντας θεοδιδάκτους·
τίς οὖν ἡ αἰτία τῆς ἐπιστολῆς· ἵνα μὴ θορυβοῦνται ἀκού
οντες ὡς ἐνέστη ἡ ἡμέρα τῆς δευτέρας τοῦ κυ παρουσίας·
τοῦτο γάρ τινες τῶν ψευδοδιδασκάλων ἐκήρυττον·
διὸ καὶ ἀναγκαίως γέγονεν αὐτῶ τὰ σημεῖα διηγεῖσθαι
τὰ πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης· οἷον τὰ περὶ τῆς ἀποστασίας·
καὶ περὶ τοῦ τέλους τῆς βασιλείας ῥωμαίων· καὶ τὰ περὶ
αὐτοῦ τοῦ ἀντιχρίστου· ταῦτα γὰρ πρῶτα δεῖ γενέσθαι
φησίν· εἶτα οὕτως ἐκείνην ἐλθεῖν· + ... +

α' κεφ

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος· τῆ ἐκκλησία θεσσα
λονικέων· ἐν θω πρι ἡμῶν· καὶ κω ιυ χυ· Εὐχαριστεῖν
ὀφείλομεν τῶ θω πάντοτε περὶ ὑμῶν ἀδελφοί· καθὼς ἄξι
όν ἐστιν ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν· καὶ πλεονάζει
ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους· ὥστε
ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι· ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
τοῦ θυ· ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως· ἐν πα
σι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν· αἷς ἀνέχεσθε
ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θυ· εἰς τὸ καταξιω
θῆναι ἡμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θυ· ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε·

ερ

Ὅρα πῶς [illegible] σαφὲς [illegible] πρόκειται· [illegible] καὶ χαρι
στήρια ὑπὲρ αὐτῶν ἀναπέμπει [illegible]· οὐχ ὅτι αὐ
ξάνουσιν· ἀλλ᾽ ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις αὐτῶν·
καὶ ὅτι οὐχ ἁπλῶς ἀγαπῶσιν· ἀλλὰ καὶ πλεονάζουσιν ἐν
τῶ πράγματι· τοῦτο δέ φησιν καύχημα καὶ ἡμῖν ὑπὲρ τῆς ὑπο
μονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως· οἱ διωγμοὶ· αἱ θλίψεις· τοῦτο ὧν ἀνα
τὸν ἀνέχεσθαι φησίν· δῆλον [illegible] τέλος αὐτῶν κομίσα
σθαι νῦν βασιλείαν οὐρανῶν·:+

Εἴπερ δίκαιον παρὰ θω ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑ
μᾶς θλίψιν· καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις·

β' ερ

[illegible] ὑπὲρ δίκαιον· καὶ ὅρα πῶς παρεμυθήσατο
[illegible] φοβερὰν τὴν ἐκδίκησιν αὐτοῖς ὑποθέμενος·
ὅπερ μάλιστα τοῖς ἀδικουμένοις πάσχουσι καὶ ἀκούουσιν ἡδέως
καὶ [illegible] εὔχονται·:+

κείμ. ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυ ιυ ἀπ' οὐρανοῦ με-
τ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρὸς διδόντος
ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι θν· καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι
τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ· οἵτινες δίκην τί-
σουσιν ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυ· καὶ ἀπὸ τῆς δό-
ξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγί-
οις αὐτοῦ· καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύσασιν·

γ ἑρμ. καὶ δεξιοῦ μέρους παρ' ἑαυτῷ θήσοντος τοὺς κοινωνοὺς αὐτοῦ στῆ-
σαι τῶν ἀποστόλων· μετ' ἀγγέλων γάρ φησιν … ἡμῶν. καὶ ἀ-
μοιβὴ τῶν ἁμαρτανόντων κατὰ ἀξίαν· ἐπάγων αὐτοῖς τὸ κρι-
τήριον ἵστησιν. ἐν ᾧ πάντως δικαίως καὶ ἁμαρτανόντων …
… τῶν ἁμαρτιῶν:· +

δ κείμ. ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ·

δ ἑρμ. καθὰ φησὶν αὕτη ἡ μαρτυρουμένη ὑμῶν πίστις ὑμῶν
καὶ ὑπομονὴ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ … :· +

ε κείμ. εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν· ἵνα ὑμᾶς ἀξιώ-
σῃ τῆς κλήσεως ὁ θς ἡμῶν·

ε ἑρμ. ἐπειδὴ … περὶ αὐτῶν μαρτυρίαν· καὶ ταύ-
τας οὔσας περὶ μεγάλων … γάρ φησιν καὶ ὑπομονῆς καὶ
… ἵνα μὴ … ἀπολέσωσιν …
… τούτου χάριν φησὶν ὅτι … περὶ τούτου
προσευχόμεθα· … αὐτοὺς ποιῶν· προσευχόμε-
θα γάρ φησιν ἵνα ἀξίους ὑμᾶς τῆς κλήσεως … τοῦτο
δέ φησιν· οὐχ ὡς ἀναιροῦντες τὸ … ἀλλ' ἵνα μὴ …
ἐφ' ἑαυτοῖς· ἀλλὰ καὶ … ταῦτα· ἃ ἐργαζόμεθα …
… θαρσοῦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς
… :· +

ς κείμ. καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης·

ς ἑρμ. … αὐτοὺς τὸ …
ὅταν ὁ καιρὸς … τοῦ ἀγῶνος· … ἀγωνίζεσθαι …
… διὰ τοῦτο γὰρ καὶ … μὴ μακαρίσαι …

ζ κείμ. καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει·

ζ ἑρμ. ἵνα ἐνδυναμωθῶσιν ἔργοις δεῖξαι τὴν πίστιν:· +

η κείμ. ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ ἐν ὑμῖν· καὶ

ἐν ἀρετῇ τὸν βίον· ὅπου γε καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ οὐ χρῆ-
ναι ἔχειν αὐτοὺς διδαχῆς ἔφη· ὄντας θεοδιδάκτους·
τίς οὖν ἡ αἰτία τῆς ἐπιστολῆς· ἵνα μὴ θορυβοῦνται ἀκού-
οντες ὡς ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τῆς δευτέρας τοῦ κυ παρουσίας·
τοῦτο γάρ τινες τῶν ψευδοδιδασκάλων ἐκήρυττον·
διὸ καὶ ἀναγκαίως γέγονεν αὐτῷ τὰ σημεῖα διηγεῖσθαι
τὰ πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης· οἷον τὰ περὶ τῆς ἀποστασίας·
καὶ περὶ τοῦ τέλους τῆς βασιλείας ῥωμαίων· καὶ τὰ περὶ
αὐτοῦ τοῦ ἀντιχρίστου· ταῦτα γὰρ πρῶτα δεῖ γενέσθαι
φησίν· εἶτα οὕτως ἐκείνην ἐλθεῖν ⁘ + ················ +

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος· τῇ ἐκκλησίᾳ θεσσα-
λονικέων· ἐν θῷ πρὶ ἡμῶν· καὶ κῷ ιυ χω· Εὐχαριστεῖν
ὀφείλομεν τῷ θῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἀδελφοί· καθὼς ἄξι-
όν ἐστιν ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν· καὶ πλεονάζει
ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους· ὥστε
ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι· ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
τοῦ θυ· ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως· ἐν πά-
σι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν· αἷς ἀνέχεσθε·
ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θυ· εἰς τὸ καταξιω-
θῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θυ· ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε·

Ὅρα πῶς ἡ τῶν θεσσαλονικέων προκοπή· ὡς καὶ χαρι-
στήρια ὑπὲρ αὐτῶν ἀναπέμπειν τὸν ἀπόστολον· οὐχ ὅτι ἁ-
πλῶς πιστεύουσιν· ἀλλ' ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις αὐτῶν·
καὶ ὅτι οὐχ ἁπλῶς ἀγαπῶσιν· ἀλλὰ καὶ πλεονάζουσιν ἐν
τῷ πράγματι· τοῦτο δέ φησιν καύχημα καὶ μέγα [illegible]
[illegible] ὑμῶν ἐν πίστει· οἱ διωγμοί· αἱ θλίψεις· τούτων δὲ
τῶν ἀνέχεσθαί φησιν· [illegible] τὸ τέλος αὐτῶν [illegible]
[illegible] βασιλείαν οὐρανῶν ⁘ +

εἴπερ δίκαιον παρὰ θῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑ-
μᾶς θλῖψιν· καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις·

[illegible] ὑπὲρ δίκαιον· καὶ ὅρα πῶς παραμυθήσατο
[illegible] τὴν ἐκδίκησιν αὐτοῖς [illegible]
[illegible] οἱ ἀδικοῦντες [illegible] πάσχοντες καὶ ἀκούουσιν [illegible]
[illegible] ⁘ +

καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν δόγματα· ἐκείνου γὰρ προκαθίζουσιν ὁδὸν
ποιοῦντες αὐτῷ καὶ καιρὸν ἀπάτης παρεχόμενοι εἰς ἐκεῖ-
σαν δὲ ἤδη ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν ἀποστόλων αἱ αἱρέσεις· τὰ ὅμοια
οἶμαι καὶ ἰωάννης φησὶν ὁ εὐαγγελιστής· καθὼς ἠκούσατε ὅτι νῦν
ἀντίχριστος ἔρχεται· καὶ νῦν δ' εἰσὶν ἀντίχριστοι πολλοὶ περὶ τῶν αἱρετικῶν λέγων·

ιβ κει μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται· καὶ τότε ἀποκαλυ-
φθήσεται ὁ ἄνομος·

ιβ ερ τὴν ῥωμαίων βασιλείαν φησίν· ταύτης γὰρ πληρουμένης ὁ ἀντίχριστος...

ιγ κει ὃν ὁ κ(ύριο)ς ἀναλώσει τῷ πν(εύματ)ι τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ καταργήσει
τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ· οὗ ἐστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέρ-
γειαν τοῦ σατανᾶ· ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψεύ-
δους· καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας τοῖς ἀπολλυμένοις·

ιγ ερ οὐ μόνον τὴν παρουσίαν τοῦ ἀντιχρίστου ἐδίδαξεν ἀλλὰ καὶ τὸν
θάνατον αὐτοῦ τὸν καὶ ἀπὸ τῶν τρόπων καὶ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν
διδάσκων αὐτὸν ἐπιτηδεύματα· ἡ παρουσία μὲν γὰρ αὐτοῦ κατ' ἐ-
νέργειαν τοῦ σατανᾶ· καὶ τὸ τέλος δὲ καὶ ἡ κατάργησις αὐτοῦ καὶ
ἡ ἀπώλεια διὰ τῆς παρουσίας γίνεται τοῦ κυρίου·

ιδ κει ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆ-
ναι αὐτούς· καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ θ(εὸ)ς ἐνέργειαν πλάνης
εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει· ἵνα κριθῶσιν πάντες οἱ
μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ· ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ·

ιδ ερ τοῦτο γὰρ αὐτοῖς τοῖς ἰουδαίοις καὶ ὁ κ(ύριο)ς ἔλεγεν· ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ π(ατ)ρός μου· καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἄλλος ἐλεύσεται ἐν τῷ ἰδίῳ
ὀνόματι ἐκεῖνον λήψεσθε· τὸ δὲ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ὁ θ(εὸ)ς· συγχωρή-
σει ἀποσταλῆναι ποιούμενος καὶ τὸ παραδοῦναι αὐτοὺς ὁ θ(εὸ)ς
εἰς πάθη ἀτιμίας·

ιε κει ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θ(ε)ῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν
ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ κ(υρίο)υ· ὅτι εἵλατο ἡμᾶς ὁ θ(εὸ)ς ἀπαρχῆς
εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πν(εύματο)ς καὶ πίστει ἀληθείας· εἰς ὃ καὶ ἐκά-
λεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν· εἰς περιποίησιν δόξης
τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ·

ιε ερ διηγησάμενος τὰ περὶ τῶν ἀπιστησάντων ἰουδαίων καὶ διδάξας
ὁποῖον αὐτῶν ἔσται τὸ τέλος· ἵνα γὰρ κριθῶσι φησίν· διηγεῖ-
ται καὶ τὰ τῶν πιστευσάντων· ὧν καὶ τὸ προοίμιον εὐχαριστία

ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν χάριν τοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν καὶ κ(υρίο)υ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ.

η ερ Ὁμοίως τῷ εἰρημένῳ ὑπὸ τοῦ κ(υρίο)υ· λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσ-
θεν τῶν ἀνθρώπων ὅπως ἴδωσιν τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν· καὶ δο-
ξάσωσι τὸν π(ατέ)ρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ τοῦτο δὲ δηλοῦ-
σιν· ἐκ τῆς χάριτος ἔχοντας τοῦ θ(εο)ῦ· τὸ δύνασθαι τοσούτους
γενέσθαι ἐν ἔργοις λαμπροῖς· κἂν γάρ τις ᾖ τέλειος φησὶν ἐν υἱοῖς
ἀνθρώπων τῆς ἀπὸ σοῦ λειπόμενος σοφίας· εἰς οὐδὲν λογισθήσεται:-

θ κει Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί· ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν
ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν· εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευ-
θῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς μήτε θροεῖσθαι· μήτε διὰ πν(εύματο)ς μήτε
διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν· ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέ-
ρα τοῦ χ(ριστο)ῦ· μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ· κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι,
ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον· καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρω-
πος τῆς ἁμαρτίας· ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπερ-
αιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θ(εὸ)ν· ἢ σέβασμα· ὥστε αὐτὸν
εἰς τὸν ναὸν τοῦ θ(εο)ῦ ὡς θ(εὸ)ν καθίσαι· ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶν θ(εό)ς·

θ ερ [illegible] τὸ προειρημένον τοῦτο δηλοῖ· τὸ μὴ ὑπάγεσθαι τῇ τῶν
ψευδοδιδασκάλων ἀπάτῃ· λεγόντων ἐγγίζειν τὴν παρουσίαν
τοῦ κ(υρίο)υ τὴν δευτέραν· μή τις οὖν ὑμᾶς θορυβείτω· μήτε δοκῶν
πν(ευματ)ικὰ χαρίσματα λέγειν· μήτε ἐμοῦ τὸ εἰρῆσθαι προφασιζό-
μενος· ἀδύνατον γὰρ τὴν παρουσίαν τὴν δευτέραν ἔσεσθαι·
μὴ προαποδειχθέντος τοῦ υἱοῦ τῆς ἀπωλείας· λέγει δὲ τὸν ἀν-
τίχριστον· ὃν καὶ ἐνεργούμενον παρὰ τοῦ σατανᾶ φησὶν ἐλεύσε-
σθαι ἐν πάσῃ πλάνῃ δοκούντων σημείων :- +

ι κει Οὐ μνημονεύετε ὅτι, ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς· ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν· καὶ
νῦν τὸ κατέχον οἴδατε· εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν
τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ·

ι ερ Προέτρεψεν αὐτοὺς ἀναμιμνήσκων διδασκαλίας περὶ αὐτῶν τού-
των γενομένης· διὰ γὰρ τὴν πλάνην τὴν ἐκ τούτων· καὶ
αὐτὸς ὁ ἀπόστολος πολλάκις ἐδίδαξεν· καὶ ὁ κ(ύριο)ς πολλάκις ἐν
τοῖς εὐαγγελίοις παρήγγελεν· ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ λέγων· ἰδοὺ ὧ-
δε ὁ χ(ριστό)ς· ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ ἐξέλθητε :- +

ια κει Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας·

ια ερ μυστήριον ἀνομίας· τὰς τῶν αἱρέσεων διδασκαλίας [illegible] φησίν·

καὶ τὰ τελευταῖα αὐτῶν δόγματα· ἐκείνου γὰρ προοιμιάζουσι τὴν ὁδὸν
ποιοῦντες αὐτῷ καὶ καιρὸν ἀπάτης παρεχόμενοι. ἐβλάστη-
σαν δὲ ἤδη ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν ἀποστόλων αἱ αἱρέσεις· ταῦτα ὁμοί-
ως καὶ ἰωάννης φησὶν ὁ εὐαγγελιστής· καθὼς ἠκούσατε ὅτι
ἀντίχριστος ἔρχεται· καὶ νῦν εἰσὶν ἀντίχριστοι πολλοί· περὶ τῶν αἱρετικῶν λέγων

ιβ κειμ. ΜΟΝΟΝ Ο ΚΑΤΕΧΩΝ ΑΡΤΙ ΕΩΣ ΕΚ ΜΕΣΟΥ ΓΕΝΗΤΑΙ· ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΑΠΟΚΑΛΥ-
ΦΘΗΣΕΤΑΙ Ο ΑΝΟΜΟΣ·

ιβ ερμ. τὴν ῥωμαίων βασιλείαν φησίν· ταύτης γὰρ πληρουμένης· ὁ ἀντίχριστος

ιγ κειμ. ΟΝ Ο ΚΣ ΑΝΑΛΩΣΕΙ ΤΩ ΠΝΙ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙ
ΤΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΑΥΤΟΥ· ΟΥ ΕΣΤΙΝ Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΤ ΕΝΕΡ-
ΓΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ· ΕΝ ΠΑΣΗ ΔΥΝΑΜΕΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΕΡΑΣΙ ΨΕΥ-
ΔΟΥΣ· ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΣΗ ΑΠΑΤΗ ΑΔΙΚΙΑΣ ΤΟΙΣ ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΟΙΣ·

ιγ ερμ. οὐ μόνον τὴν παρουσίαν τοῦ ἀντιχρίστου ἐδίδαξεν ἀλλὰ καὶ τὸν
θάνατον αὐτοῦ· τὸν καὶ ἀπὸ τῶν προφητῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἀποστόλων
διδασκόμενον αὐτὸν καὶ τελευτῆ. ἡ παρουσία μὲν γὰρ αὐτοῦ κατ' ἐ-
νέργειαν τοῦ σατανᾶ· καὶ τὸ τέλος δὲ καὶ ἡ κατάργησις αὐτοῦ καὶ
ἀπώλεια. διὰ τῆς παρουσίας γίνεται τοῦ κυρίου ·:· +

ιδ κειμ. ΑΝΘ ΩΝ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΟΥΚ ΕΔΕΞΑΝΤΟ· ΕΙΣ ΤΟ ΣΩΘΗ-
ΝΑΙ ΑΥΤΟΥΣ· ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΠΕΜΨΕΙ ΑΥΤΟΙΣ Ο ΘΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΠΛΑΝΗΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΣΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΤΩ ΨΕΥΔΕΙ· ΙΝΑ ΚΡΙΘΩΣΙΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ
ΜΗ ΠΙΣΤΕΥΣΑΝΤΕΣ ΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ· ΑΛΛ ΕΥΔΟΚΗΣΑΝΤΕΣ ΕΝ ΤΗ ΑΔΙΚΙΑ·

ιδ ερμ. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς τοῖς ἰουδαίοις καὶ ὁ κύριος ἔλεγεν· ἐγὼ ἦλθον ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ πατρός μου· καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ἰδίῳ
ὀνόματι, ἐκεῖνον λήψεσθε. τὸ δὲ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ὁ θεός· συγχωρή-
σει ἀποσταλῆναι· ὁ ποιούμενος· καὶ τὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς
εἰς πάθη ἀτιμίας ·:· +

ιε κειμ. ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙΝ ΤΩ ΘΩ ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΕΡΙ ΥΜΩΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΗΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΚΥ· ΟΤΙ ΕΙΛΑΤΟ ΗΜΑΣ Ο ΘΣ ΑΠ ΑΡΧΗΣ
ΕΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΕΝ ΑΓΙΑΣΜΩ ΠΝΣ· ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ· ΕΙΣ Ο ΚΑΙ ΕΚΑ-
ΛΕΣΕΝ ΥΜΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΗΜΩΝ· ΕΙΣ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΝ ΔΟΞΗΣ
ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ·

ιε ερμ. διεξελθὼν τὰ περὶ τῶν ἀπιστησάντων ἰουδαίων· καὶ διδάξας
ὁποῖον αὐτῶν ἔσται τὸ τέλος· ἵνα γὰρ κριθῶσι φησίν· διεξέρχε-
ται καὶ τὰ τῶν πιστευσάντων· ὧν καὶ τὸ προοίμιον εὐχαριστ-

ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν χάριν τοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν καὶ κ(υρίο)υ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ.

η ερ(μηνεία) Ὅμοιον τῷ εἰρημένῳ ὑπὸ τοῦ κ(υρίο)υ· λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσ-
θεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ δο-
ξάσωσι τὸν π(ατέ)ρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ τοῦ τὸ δεδοξάσθαι φη-
σίν· ἐπὶ τῆς χάριτος ἔχοντας τοῦ θ(εο)ῦ τὸ δύνασθαι τοσούτους
γενέσθαι ἐν ἔργοις λαμπροῖς. κἂν γάρ τις ᾖ τέλειος φησὶν ἐν υἱοῖς
ἀνθρώπων, τῆς ἀπὸ σοῦ λειπομένης σοφίας, εἰς οὐδὲν λογισθήσεται.

θ κει(μενον) Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν
ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν. εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευ-
θῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πν(εύματο)ς, μήτε
διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέ-
ρα τοῦ χ(ριστο)ῦ. μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι,
ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρω-
πος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπερ-
αιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θ(εὸ)ν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν
εἰς τὸν ναὸν τοῦ θ(εο)ῦ ὡς θ(εὸ)ν καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶν θ(εό)ς.

θ ερ(μηνεία) Πρόσεχε τὸ προκείμενον· τοῦτο δὲ δοξάζειν· τὸ μὴ ὑπάγεσθαι τῇ τῶν
ψευδοδιδασκάλων ἀπάτῃ, λεγόντων ἤδη ἐνστῆναι τὴν παρουσίαν
τοῦ κ(υρίο)υ τὴν δευτέραν. μή τις οὖν ὑμᾶς θορυβείτω, μήτε δοκῶν
πν(ευματ)ικὰ ἀποκαλύπτεσθαι λέγων, μήτε ἐμοῦ τὸ εἰρηκέναι προφασιζό-
μενος. ἀδύνατον γὰρ τὴν παρουσίαν τὴν δευτέραν ἐλθεῖν,
μὴ προαποδεδειγμένου τοῦ υἱοῦ τῆς ἀπωλείας. λέγει δὲ τὸν ἀν-
τίχριστον· ὃν καὶ ἐνεργούμενον παρὰ τοῦ σατανᾶ φησὶν ἐλεύσε-
σθαι ἐν πάσῃ πλάνῃ δοκούντων σημείων.

ι κει(μενον) Οὐ μνημονεύετε ὅτι, ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; καὶ
νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν
τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ.

ι ερ(μηνεία) Προτέρας αὐτοὺς ἀναμιμνήσκει διδασκαλίας περὶ αὐτῶν τού-
των γεγενημένης. διὰ γὰρ τὴν πλάνην τὴν ἐπὶ τούτων, καὶ
αὐτὸς ὁ ἀπόστολος πολλάκις ἐδίδαξεν. καὶ ὁ κ(ύριο)ς πολλάκις ἐν
τοῖς εὐαγγελίοις παρήγγειλεν· ἄν τις ὑμῖν εἴπῃ λέγων· ἰδοὺ ὧ-
δε ὁ χ(ριστό)ς, ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ ἐξέλθητε.

ια κει(μενον) Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας.

ια ερ(μηνεία) Μυστήριον ἀνομίας, τὰς τῶν αἱρέσεων διδασκαλίας ἀνομίας φησίν.

κε α ερ σπουδῇ τῇ προσευχῇ· ἵνα δὴ καὶ περὶ μεγάλων μεγάλα εὔξηται· τοῦ
το δέ ἐστιν· τὸ ἀγαπῆσαι τὸν θ(εὸ)ν καὶ ὑπομεῖναι ταῖς ὑπὲρ χ(ριστο)ῦ
θλίψεσιν· καὶ συνάψαι τῇ ἀγάπῃ τὴν ὑπομονήν· μᾶλλον δὲ
σφραγίσαι τὴν ἀγάπην τῇ ὑπομονῇ· ὅσῳ γὰρ ἀγαπώμενοι
ὑπομένομεν δέ· καὶ ἡ ἀγάπη διαμένει ∵ +

κε β κει ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝ ΔΕ ὙΜΙΝ ἈΔΕΛΦΟΙ ἘΝ ὈΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΚΥ ἩΜΩΝ
ΙΥ ΧΥ· ΣΤΕΛΛΕΣΘΑΙ ὙΜΑΣ ἈΠΟ ΠΑΝΤΟΣ ἈΔΕΛΦΟΥ ἈΤΑΚΤΩΣ
ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝΤΟΣ ΚΑΙ ΜΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ ἫΝ ΠΑΡΕΛΑΒΟΝ ΠΑΡ' Ἡ
ΜΩΝ· ΑΥΤΟΙ ΓΑΡ ΟἼΔΑΤΕ ΠΩΣ ΔΕΙ ΜΙΜΕΙΣΘΑΙ ἩΜΑΣ· ὍΤΙ ΟΥΚ ἨΤΑ
ΚΤΗΣΑΜΕΝ ἘΝ ὙΜΙΝ· ΟΥΔΕ ΔΩΡΕΑΝ ἌΡΤΟΝ ἘΦΑΓΟΜΕΝ ΠΑ
ΡΑ ΤΙΝΟΣ· ἈΛΛ' ἘΝ ΚΟΠΩ ΚΑΙ ΜΟΧΘΩ· ΝΥΚΤΑ ΚΑΙ ἩΜΕΡΑΝ ἘΡΓΑΖΟ
ΜΕΝΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΗ ἘΠΙΒΑΡΗΣΑΙ ΤΙΝΑ ὙΜΩΝ·

κε β ερ καὶ τοῦτο αὐτοῖς παραγγέλλει· τὸ παραιτεῖσθαι τοὺς ἀργούς· οὗτοι
γάρ εἰσιν καὶ φλύαροι· καὶ περίεργοι· καὶ εἰ αὐτὸς τὸ εὐαγγέλι
ον κηρύττων ἐργάζεται· πόσῳ μᾶλλον τοὺς ἄλλους ἐργάζεσθαι δεῖ ∵ +

κε γ κει ΟΥΧ ὍΤΙ ΟΥΚ ἜΧΟΜΕΝ ἘΞΟΥΣΙΑΝ· ἈΛΛ' ἽΝΑ ἙΑΥΤΟΥΣ ΤΥΠΟΝ ΔΩ
ΜΕΝ ὙΜΙΝ ΕἸΣ ΤΟ ΜΙΜΕΙΣΘΑΙ ἩΜΑΣ· ΚΑΙ ΓΑΡ ὍΤΕ ἮΜΕΝ ΠΡΟΣ
ὙΜΑΣ· ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΗΓΓΕΛΛΟΜΕΝ ὙΜΙΝ ὍΤΙ ΕἸ ΤΙΣ ΟΥ ΘΕΛΕΙ ἘΡ
ΓΑΖΕΣΘΑΙ ΜΗΔΕ ἘΣΘΙΕΤΩ· ἈΚΟΥΟΜΕΝ ΓΑΡ ΤΙΝΑΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝ
ΤΑΣ ἘΝ ὙΜΙΝ ἈΤΑΚΤΩΣ· ΜΗΔΕΝ ἘΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ· ἈΛΛΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ
ΤΟΙΣ ΔΕ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ
ΔΙΑ ΤΟΥ ΚΥ ἩΜΩΝ ΙΥ ΧΥ· ἽΝΑ ΜΕΤΑ ἩΣΥΧΙΑΣ ἘΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ
ΤΟΝ ἙΑΥΤΩΝ ἌΡΤΟΝ ἘΣΘΙΩΣΙΝ·

κε γ ερ ὁ γὰρ κ(ύριο)ς διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον κηρύττουσιν· ἐκ τοῦ εὐαγγε…

κε δ κει ὙΜΕΙΣ ΔΕ ἈΔΕΛΦΟΙ· ΜΗ ἘΚΚΑΚΗΣΕΙΤΕ ΚΑΛΟΠΟΙΟΥΝΤΕΣ·

κε δ ερ ἢ περὶ ἐλεημοσύνης αὐτοῖς νῦν ὁ τόπος διαλέγεται· ἢ
τοῦτο λέγει· μὴ οὖν διὰ τοὺς μὴ βουλομένους ἐργάζεσθαι
μὴ ἀποκάμητε· τοῦτο γάρ ἐστιν καλοποιεῖν· μὴ ὅταν πονηροὺς
θεῖς ἐκκακοῦσιν τὴν παραίνεσιν ∵ +

κε ε κει ΕἸ ΔΕ ΤΙΣ ΟΥΧ ὙΠΑΚΟΥΕΙ ΤΩ ΛΟΓΩ ὙΜΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗΣ·
ΤΟΥΤΟΝ ΣΗΜΕΙΟΥΣΘΑΙ ΚΑΙ ΜΗ ΣΥΝΑΝΑΜΙΓΝΥΣΘΕ ΑΥΤΩ Ἵ
ΝΑ ἘΝΤΡΑΠΗ· ΚΑΙ ΜΗ ὩΣ ἘΧΘΡΟΝ ἩΓΕΙΣΘΕ· ἈΛΛΑ ΝΟΥΘΕΤΕΙΤΕ
ὩΣ ἈΔΕΛΦΟΝ· ΑΥΤΟΣ ΔΕ Ὁ ΚΣ ΤΗΣ ΕἸΡΗΝΗΣ·

κε ε ερ διὸ καὶ μετρίαν ἐπάγει τὴν τιμωρίαν τοῖς μὴ ὑπακούουσιν· ἐπεὶ…

ἐν τῇ εὐχαριστίᾳ λέγει. πρὸς τὸ μὲν ὅτι ἠγαπημένοι ὑπὸ
τοῦ θεοῦ· καὶ ὅτι εἵλατο αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς
σωτηρίαν· καὶ ὅτι ἡγίασεν· καὶ ὅτι τοῦ πνεύματος ἁγίου ἠξίωσεν.

ιϛ κει(μενον) ΑΡΑ ΟΥΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΑΣ
ΕΔΙΔΑΧΘΗΤΕ ΕΙΤΕ ΔΙΑ ΛΟΓΟΥ ΕΙΤΕ ΔΙ' ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΗΜΩΝ.

ιϛ ερ(μηνεία) ἀναγκαίως φησίν· τοὺς ὑπὲρ τοσούτων καυχωμένους· ἀμοιβαίως.

ιζ κει(μενον) ΑΥΤΟΣ ΔΕ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΗΡ ΗΜΩΝ Ο ΑΓΑΠΗΣΑΣ Η-
ΜΑΣ ΚΑΙ ΔΟΥΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ ΑΙΩΝΙΑΝ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΑ ΑΓΑΘΗΝ ΕΝ
ΧΑΡΙΤΙ ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΑΙ ΥΜΩΝ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΞΑΙ Υ-
ΜΑΣ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΛΟΓΩ ΚΑΙ ΕΡΓΩ ΑΓΑΘΩ.

ιζ ερ(μηνεία) Ὁρᾷς πῶς πάλιν μεθ' ἑαυτοῦ φησὶ τὸν πατέρα μετὰ τοῦ υἱοῦ· τὴν παράκλη-
σιν αὐτοῖς ἐπευχόμενος.

ιη κει(μενον) ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ ΙΝΑ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΤΡΕΧΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑΖΗΤΑΙ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ· ΚΑΙ ΙΝΑ ΡΥΣΘΩ-
ΜΕΝ ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΤΟΠΩΝ ΚΑΙ ΠΟΝΗΡΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ· ΟΥ ΓΑΡ ΠΑΝ-
ΤΩΝ Η ΠΙΣΤΙΣ.

ιη ερ(μηνεία) Τοῖς ὁμοῦ πάντας ἐπευχόμενος ὑπὲρ αὐτῶν, εὔχεσθαι προστάτ-
τει καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ. αὐτὴ δὲ ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ προσευχή, τὸ προκό-
πτειν δι' αὐτοῦ τὸ κήρυγμα. οὕτως ἀρα δεῖ μετὰ τοὺς ἁγίους
ὑπὲρ ἡμῶν εὔχεσθαι· ἵνα ἐν τοῖς κατὰ θεὸν προκόπτωμεν. ὥσ-
περ δὲ ἀλλὰ πάντα ὑπὲρ ἐκείνων καὶ οὐ πάντως χρήσιμα. καὶ ὑ-
γιαίνειν ... καὶ ... καὶ ὅτι οὐ μετὰ πάντων.

ιθ κει(μενον) ΠΙΣΤΟΣ ΔΕ ΕΣΤΙΝ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΟΣ ΣΤΗΡΙΞΕΙ ΥΜΑΣ ΚΑΙ ΦΥΛΑΞΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΟΝΗ(ΡΟΥ). ρϛ

ιθ ερ(μηνεία) Τοῦτο ὁ ὑπὲρ ἧττησεν αὐτοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ εὔξασθαι· καὶ αὐτὸς
ὑπὲρ αὐτῶν εὔχεται· ἡ τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ· ἵνα ῥυσθῇ ἐκεῖνος μὲν ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων τῶν ἀντικειμένων τῇ πίστει. τούτους οὖν καὶ αὐ-
τὸς αὐτοῖς ἐπεύχεται φυλαχθῆναι ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

κ κει(μενον) ΠΕΠΟΙΘΑΜΕΝ ΔΕ ΕΝ ΚΥΡΙΩ ΕΦ' ΥΜΑΣ ΟΤΙ Α ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝ ΥΜΙΝ
ΚΑΙ ΠΟΙΕΙΤΕ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΕΤΕ.

κ ερ(μηνεία) Οὐχ ἁπλῶς ἐπαινεῖ αὐτοὺς φησίν. τῶν μὲν ... παραινέσεων· ἤ-
δη γάρ φησιν αὐτοὺς ἐπεδείξατο διὰ τῶν ἔργων· καὶ οὐκ ἀρκεῖσ-
θαι ἐν τοῖς γενομένοις· ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα προσθήσεσθαι.

κα κει(μενον) Ο ΔΕ ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΑΙ ΥΜΩΝ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΜΟΝΗΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

τοσοῦτον διαφέρουσι τὰ μέσον· ὅσον δεσπότου καὶ δούλων· ἐπειδὴ πρὸς
δὲ τοῦ προσώπου ἐποιήσατο τὴν ἐξ ἀρχῆς· αὐτὸ μὴ χρήζων τὸν ἰουδαί-
ων ἀνθρώπων ἀλλὰ μεθ' ἐθνῶν ἡσυχάζων τῆς πίστεως· καὶ ἐπ-
ἄρου ὑμέτερος οἰκονομίας τῆς πάσης ἐπιστήμης· διό, ὡς ἐπιστή-
μοσι μετὰ τοῦ νόμου· ἐξ αὐτῶν τούτων ἄνωθεν τὸ μυστήριον ἀνατίθη-

β κει. ὋΝ ἜΘΗΚΕΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΝ ΠΑΝΤΩΝ ΔΙ' ΟΥ̓͂ ἘΠΟΙΗΣΕΝ ΤΟῪΣ ΑἸΩ͂ΝΑΣ·

β ερ. ὡς ἀνθρώπῳ περὶ τοῦ υἱοῦ· ἐν τούτῳ ἐκεῖ δείκνυται τὸ μυστήριον· τὸν αὐτὸν
θεὸν καὶ ἄνθρωπον δείκνυσιν· πῶς δὲ τοῦ ποιῆσαι· ἔθηκεν αὐ-
τόν φησι κληρονόμον πάντων· δηλονότι· ὅτι τῶν ἐθνῶν κα-
τὰ τὸ αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν
σου· ὥστε δὲ τί ἐστι· ὅτε εἴρηται πρὸς αὐτόν· ἐγὼ σή-
μερον γεγέννηκά σε· τοῦτο δὲ κατὰ καιρὸν τῆς οἰκονομίας
ἀναφέρεται· ἀλλ' οὗτος ὁ τὰ ἔθνη κληρονομεῖν ἀξιωθεὶς· αὐ-
τός ἐστιν ὁ δι' οὗ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν ὁ πατήρ· ὁ μὲν γὰρ ἀρχι-
τεκτονικῶς ἐστι καὶ ὁ θεὸς λόγος· τοῦτον δὲ φησὶ τὸν κλη-
ρονόμον ἀνάγει καθ' ὃ γέγονεν ἄνθρωπος· ἵνα ὑπάρξῃ ἐν τῇ ἑ-
αυτοῦ ποιήσει πάντα τὰ ἔθνη·:+

γ κει. ὋΣ ὪΝ ἈΠΑΎΓΑΣΜΑ ΤΗ͂Σ ΔΌΞΗΣ· ΚΑῚ ΧΑΡΑΚΤῊΡ ΤΗ͂Σ ὙΠΟΣΤΆ-
ΣΕΩΣ ΑΥ̓ΤΟΥ͂· ΦΈΡΩΝ ΤΕ ΤᾺ ΠΆΝΤΑ ΤΩ͂Ι ῬΉΜΑΤΙ ΤΗ͂Σ ΔΥΝΆ-
ΜΕΩΣ ΑΥ̓ΤΟΥ͂· ΚΑΘΑΡΙΣΜῸΝ ΤΩ͂Ν ἉΜΑΡΤΙΩ͂Ν ΠΟΙΗ-
ΣΆΜΕΝΟΣ· ἘΚΆΘΙΣΕΝ ἘΝ ΔΕΞΙᾼ͂ ΤΗ͂Σ ΜΕΓΑΛΩΣΎΝΗΣ ἘΝ ὙΨΗΛΟΙ͂Σ·

γ ερ. Ὁρατῶς πάλιν καὶ νῦν τὸν αὐτὸν θεὸν ὁμοούσιον δείκνυσι καὶ ἄνθρω-
πον· ὅμοιον γὰρ ὡς φασί γε φῶς ἐκ φωτός· τοῦτο γὰρ
τὸ ἀπαύγασμα δηλοῖ· καὶ ἐν ἑαυτῷ τὸν πατέρα δείκνυσιν κα-
τὰ τὸ ὁ ἑορακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα· τοῦτο γὰρ καὶ χα-
ρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ· οὗτος φησὶ γεγονὼς ἄν-
θρωπος καὶ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐκαθάρισε· τὸν γὰρ καθα-
ρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ποιησάμενος· τοῦτο δηλοῖ· πληρώ-
σας τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον· ἀνέβη φησὶ· καὶ ἐκάθισεν
ἐκάθισεν ἐν τῷ ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρός· τὸ δὲ ἐν δεξιᾷ καὶ ἐν ὑψ-
ηλοῖς ἀκούων· μὴ τόπον αὐτῷ τὰς σημασίας λάμβανε· ἀ-
περίγραπτον γὰρ τὸ θεῖον· ἀλλὰ τὸ ὁμότιμον τῆς δόξης δηλ-
οῖ κἀεί· τὸ δὲ φέρων τὰ πάντα· ἀντὶ τοῦ διοικῶν καὶ κυβερ-
νῶν λέγεται· δι' αὐτοῦ γὰρ πάντα ἐγένετο καὶ συνέστηκε·

σφόδρα ἁμαρτεῖν· τοῦ γὰρ ἐν ἐρημίᾳ διάγειν καὶ ἐν μονώσει τι
πολλάκις τυγχάνει τι καρτερόν· καὶ ταύτην δεδοικυῖα(?)· ἀλλὰ ὡς
γνησίῳ τῷ προσοῦντι μισοῦντι(?) ποιεῖσθαι καὶ ἐπιγινώσκειν· καὶ
μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι :· +

κδ κεφ ΔΩΗ ΥΜΙΝ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΤΡΟΠΩ· Ο ΚΣ
ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ· Ο ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΤΗ ΕΜΗ ΧΕΙΡΙ ΠΑΥΛΟΥ·

κε ερ ἐπειδὴ χωρίζεσθαι τούτων αὐτοὺς παρῄνεσεν· δείκνυσιν
ὡς οὐχ ἑκὼν τοῦτο ποιεῖ· ἀλλὰ τῇ ἀνάγκῃ ἐνδιδοὺς
αὐτίκα οἶον εὔχεται ἀργῆσαι τὴν κατ' αὐτῶν τιμωρίαν· τοῦ
ταῖς τὴν διάστασιν καὶ τὸν χωρισμὸν δι' ἀπάντων καὶ ἐν
παντὶ τρόπῳ· τὴν εἰρήνην αὐτοῖς ἐπευχόμενος· ἀρχὴ
γὰρ ἐπαναλαμβανομένων δῆλον ὅτι τῶν ἀργούντων ἄνδρας ἀπο
δέουσι καὶ ἐνεργοῦσι :· +

κζ κεφ Ο ΕΣΤΙ ΣΗΜΙΟΝ ΕΝ ΠΑΣΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΟΥΤΩΣ ΓΡΑΦΩ· Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ
ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ· ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ ΑΜΗΝ :· +

κε ερ ἐπειδὴ ἀρχόμενος τῆς ἐπιστολῆς ἔφησε· μὴ πιστεύεται(?) μὴ
τοῖς καταγγέλλουσιν ὑμῖν τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυ· καὶ
ἀμέλει γενομένους ἡμέτερος(?) δι' ἐπιστολῆς τοῦτο δηλουμένων· τούτου χά
ριν δηλοῖ ἀσφαλῶς αὐτούς· καὶ τὸ σημεῖον τῆς αὐτοῦ ἐπιστολῆς φανερῶς ποι
ούμενος· μὴ πλανᾶσθαι ταῦτα· ὡς ἐκ τοῦ ἀποστόλου πεμφθέν :·

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β ΕΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΑΘΗΝΩΝ· ΣΤΙΧΟΙ ΡϚ +

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

α κεφ ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΡΟΠΩΣ ΠΑΛΑΙ Ο ΘΣ ΛΑΛΗΣΑΣ ΤΟΙΣ ΠΑ
ΤΡΑΣΙΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΡΟΦΗΤΕΣ· ΕΠ ΕΣΧΑΤΩΝ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ
ΤΟΥΤΩΝ, ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΗΜΙΝ ΕΝ ΥΙΩ·

β ερ Ὁρᾷς πῶς οὐδὲν ἐν προοιμίοις ὥσπερ ἐν ἄλλαις θεὶς τὸ ὄνομα ἐξ ἀρχῆς·
εὐθὺς ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ τῶν μυστηρίων ὁρμᾷ· δείκνυσι τὴν ἐν
ἀμφοτέραις(?) πολιτείας· πρὸς τὴν νομικὴν πολιτείαν τὸ μέσον τῆς
χάριτος· καὶ ἀπὸ τούτου ποιεῖ· πάλαι φησὶν ὁ θεὸς διὰ προφητῶν
ἐλάλησε· καὶ ταῦτα συγκαταβαινόμενος· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ
πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως· νυνὶ δὲ διὰ τοῦ υἱοῦ· ὥστε

ζ κείμ. ΠΑΡΑ ΤΟΥϹ ΜΕΤΟΧΟΥϹ ϹΟΥ·

ζ ἑρ. ὡς ἀφθάρτους τοὺς μετέχοντας τῆς αὐτοῦ σωτηρίας· τὸν ἐν ἡμῖν
χρ(ιστὸν) τῆς ἀγαλλιάσεως· καθὸ ἔθετο τοῦ πληρώματος αὐτοῦ τὸν
τοῖς ἡμᾶς ἐχόμενον· κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν φωνήν·

※ τουτέστιν τὸ πν(εῦμ)α οὐκ ἐκ μέτρου ἐχόμενος·

η κείμ. ΚΑΙ ϹΥ ΚΑΤ᾽ ΑΡΧΑϹ Κ(ΥΡΙ)Ε ΤΗΝ ΓΗΝ ΕΘΕΜΕΛΙΩϹΑϹ· ΚΑΙ ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΧΕΙΡΩΝ
ϹΟΥ ΕΙϹΙΝ ΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ·

η ἑρ. παγίως ἐπὶ τὴν θεότητα ἀναφέρεται τοῦ μονογενοῦς δεικνὺς αὐτὸν
τῶν οὐρανῶν ποιητήν·

θ κείμ. ΑΥΤΟΙ ΑΠΟΛΟΥΝΤΑΙ ϹΥ ΔΕ ΔΙΑΜΕΝΕΙϹ· ΚΑΙ ΠΑΝΤΕϹ ΩϹ ΙΜΑΤΙΟΝ ΠΑ
ΛΑΙΩΘΗϹΟΝΤΑΙ· ΚΑΙ ΩϹΕΙ ΠΕΡΙΒΟΛΑΙΟΝ ΕΙΛΙΞΕΙϹ ΑΥΤΟΥϹ ΚΑΙ ΑΛ
ΛΑΓΗϹΟΝΤΑΙ· ϹΥ ΔΕ Ο ΑΥΤΟϹ ΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΤΗ ϹΟΥ ΟΥΚ ΕΚΛΕΙΨΟΥϹΙΝ·

θ ἑρ. ὁμοιούμενοι λέγει· μὴ θορυβηθῇς ὅτι φησὶ μὲν κατὰ σάρκα θάνατος·
ἀνέστη γὰρ καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ οὐκ ἐκλείψουσιν· καὶ οὐρανοὶ μέν, ἀπο-
ὄντες ἐκλείπουσι· παλαιωθήσονται καὶ τοῦ καινισμοῦ τυχόντες μὲν
αὐτὸς δὲ τοῦτο αὐτοῖς χαρίζεται· ὅτι ἀεὶ καὶ μένει ὁ αὐτός, τουτέστιν
θ(εό)ς· καὶ τοῦτο δηλοῖ· καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν·

ι κείμ. ΠΡΟϹ ΤΙΝΑ ΔΕ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΕΙΡΗΚΕΝ ΠΟΤΕ· ΚΑΘΟΥ ΕΚ ΔΕΞΙ
ΩΝ ΜΟΥ ΕΩϹ ΑΝ ΘΩ ΤΟΥϹ ΕΧΘΡΟΥϹ ϹΟΥ ΥΠΟΠΟΔΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ ϹΟΥ

ι ἑρ. παγίως τὸ κάθου· διὰ τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον λέγεται· ἵνα
μάθωμεν ὅτι καὶ ταπεινώσας ἑαυτὸν καὶ γενόμενος ἄνθρω-
πος· παγίως ἐστὶ θ(εό)ς καὶ ἐν τοῖς οἰκείοις ὀνόμασιν·

ια κείμ. ΟΥΧΙ ΠΑΝΤΕϹ ΕΙϹΙΝ ΛΗΤΟΥΡΓΙΚΑ ΠΝ(ΕΥΜ)ΑΤΑ ΕΙϹ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΑΠΟ
ϹΤΕΛΛΟΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΟΥϹ ΜΕΛΛΟΝΤΑϹ ΚΛΗΡΟΝΟΜΕΙΝ ϹΩΤΗΡΙΑΝ

ια ἑρ. ὁρᾷς ὅσον πρὸς αὐτὸν τῶν ἀγγέλων τὸ μέσον· ὅπου γε οὗτος
καθήκοντα ἀεί· οἱ δὲ λειτουργοῦσιν αὐτῷ καὶ τοῖς· ἅμα δὲ [illegible]
μίαν ἀποστέλλεσθαι τοὺς ἀγγέλους [illegible] ἀνθέστηκότας
ἀφηρηκότας ἐν τοῖς πειρασμοῖς· [illegible] ἄγγελοι αὐτὸν [illegible]
τηρίαν ἀποστέλλονται· ὅτι δὲ [illegible] σφόδρα [illegible]
πειρασμοῖς· αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς τῆς [illegible]
[illegible] οὔπω μέχρις αἵματος πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀν-
κατέστησαν καὶ ἤδη ἐκλελύσθαι·

ιβ κείμ. ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΔΕΙ ΠΕΡΙϹϹΟΤΕΡΩϹ ΗΜΑϹ ΠΡΟϹΕΧΕΙΝ ΤΟΙϹ ΑΚΟΥϹ
ΘΕΙϹΙΝ ΜΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΡΡΥΩΜΕΝ·

ἐν δὲ Γρηγορίαις ὁ Παῦλος ἔφη· εὐ δὲ ὁ φέρων δὲ τὰ πάντα τῷ ῥήματι
ἵνα δείξῃ ὅσης οὐ μόνον [illegible] τὴν ἀρχήν· τὴν κατὰ πάσ-
σθροι [illegible] καὶ ἐν παραφοραῖς μᾶλλον δὲ καὶ τύ-
μου [illegible]· οὕτως αὐτὸς ῥήματι ταῖς [illegible]· τὰ οὐρά-
νια· τὰ ἐπουράνια φέρει ∴ +

ΤΟϹΟΥΤѠΙ ΚΡΕΙΤΤѠΝ ΓΕΝΟΜΕΝΟϹ ΤѠΝ ΑΓΓΕΛѠΝ· ΟϹѠ ΔΙΑΦΟΡѠ
ΤΕΡΟΝ ΠΑΡ ΑΥΤΟΥϹ ΚΕΚΛΗΡΟΝΟΜΗΚΕΝ ΟΝΟΜΑ· ΤΙΝΙ ΓΑΡ ΕΙΠΕΝ
ΤѠΝ ΑΓΓΕΛѠΝ ΥΣ ΜΟΥ ΕΙ ϹΥ ΕΓѠ ϹΗΜΕΡΟΝ ΓΕΓΕΝΝΗΚΑ ϹΕ· ΚΑΙ ΠΑ
ΛΙΝ ΕΓѠ ΕϹΟΜΑΙ ΑΥΤѠ ΕΙϹ ΠΡΑ· ΚΑΙ ΑΥΤΟϹ ΕϹΤΑΙ ΜΟΙ ΕΙϹ ΥΝ·

ἐπειδὴ τὸ τῆς οἰκονομίας ἐκήρυττον μυστήριον· τὸ ἐν σαρκὶ μὲν ἐ-
μφανῆναι τὸν ἔφη· λαβὼν τὴν δούλου μορφήν· τούτου χάριν ἀγγέ-
λοις αὐτὸν συγκρίνει· δεικνὺς ὅσον ὅτι καὶ γενόμενος ἄνθρω-
πος· οὐ δὲ μὴ τὴν [illegible] θεοῦ καὶ κτίστης· καὶ τὸν ἀγγέλων ἀπού-
τον ἄνθρωπον [illegible] προφήτων ἰσχυροποιεῖ· ὅπως ἂν μὴ δό-
ξαν τι [illegible] ἔχῃ τοῖς λεγομένοις ∴ +

ΟΤΑΝ ΔΕ ΠΑΛΙΝ ΕΙϹΑΓΑΓΗ ΤΟΝ ΠΡѠΤΟΤΟΚΟΝ ΕΙϹ ΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕ
ΝΗΝ ΛΕΓΕΙ· ΚΑΙ ΠΡΟϹΚΥΝΗϹΑΤѠϹΑΝ ΑΥΤѠ ΠΑΝΤΕϹ ΑΓΓΕΛΟΙ
ΘΥ· ΚΑΙ ΠΡΟϹ ΜΕΝ ΤΟΥϹ ΑΓΓΕΛΟΥϹ ΛΕΓΕΙ· Ο ΠΟΙѠΝ ΤΟΥϹ ΑΓΓΕΛΟΥϹ
ΑΥΤΟΥ ΠΝΑΤΑ· ΚΑΙ ΤΟΥϹ ΛΙΤΟΥΡΓΟΥϹ ΑΥΤΟΥ ΠΥΡΟϹ ΦΛΟΓΑ· ΠΡΟϹ ΔΕ ΤΟΝ ΥΝ·

μὴ θορυβείτω σε εἰ φησὶ προσκυνεῖσθαι παρὰ ἀγγέλων αὐ-
τὸν [illegible]· ὁρᾷς γὰρ [illegible]· ὅπου γε καὶ ἀγγέ-
λοι προσκυνοῦσιν αὐτῷ· τὸ δὲ εἰς τὴν οἰκουμένην· οἱ μὲν τὴν
[illegible] οἱ δὲ τὴν μέλλουσαν· ἀμφότερα δὲ ἔχει καλῶς·
καὶ γὰρ τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον [illegible]
[illegible] ἄγγελοι· καὶ [illegible] ἐν οὐρανοῖς [illegible]
[illegible] αὐτοῦ ἀγγέλων κατὰ τὴν τοῦ [illegible] φορὰν [illegible]
[illegible] ὑποταγέντων δι' αὐτὴν οἰκονομίαν λαμβάνει ∴ +

Ο ΘΡΟΝΟϹ ϹΟΥ Ο ΘϹ ΕΙϹ ΤΟΝ ΑΙѠΝΑ ΤΟΥ ΑΙѠΝΟϹ· ΚΑΙ Η ΡΑΒΔΟϹ ΤΗϹ
ΕΥΘΥΤΗΤΟϹ ΡΑΒΔΟϹ ΤΗϹ ΒΑϹΙΛΕΙΑϹ ϹΟΥ· ΗΓΑΠΗϹΑϹ ΔΙΚΑΙΟϹΥ
ΝΗΝ· ΚΑΙ ΕΜΙϹΗϹΑϹ ΑΔΙΚΙΑΝ· ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΧΡΙϹΕΝ ϹΕ Ο ΘϹ ΕΙϹ
ΤΟΝ ΑΙѠΝΑ ΕΛΑΙΟΝ ΑΓΑΛΛΙΑϹΕѠϹ·

[illegible] τὸν αὐτὸν θν καὶ ἄνθρωπον δείκνυσιν· διὰ
μὲν τοῦ θρόνου καὶ τῆς ῥάβδου τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τὴν θεό-
τητα δείκνυσι· διὰ δὲ τοῦ ἔχρισέν σε ὁ θς ὁ θς σου· τὸ τῆς οἰκονο-
μίας μυστήριον ∴ +

ιϛ κε Διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων· τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μι-
μνήσκει αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν· ἠλάτ-
τωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστε-
φάνωσας αὐτόν· καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα· οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ
ἀνυπότακτον·

ιζ ερ ἀόριστον τὴν μαρτυρίαν ἔθηκεν· τὸ τίς [illegible]μενος· ὡς πρὸς
εἰδότας γὰρ διαλέγεται ∴ +

ιη κε Νῦν δὲ οὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα·

ιη ερ [illegible] λέγοντος· πῶς τοὺς ἐχθροὺς ἔθηκεν ὑποπόδιον
αὐτοῦ· τοσαῦτα πάσχοντα ἡμῶν φησίν· μὴ γὰρ [illegible]
[illegible] ὑποτάξαι [illegible]· μηδὲ ὑποταγῶσι· ὅτι γὰρ δεῖ ὑπο-
ταγῆναι· καὶ γὰρ ὁ προφήτης αὐτὸ τοῦτο εἴρηται ∴ +

ιθ κε Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν
διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου αὐτοῦ·

ιθ ερ διὰ τὸν τριήμερον φησὶν θάνατον· [illegible] αὐτοὺς [illegible]
γενναίως ὑποφέρειν· μόνον οὐχὶ λέγων· ὁ προσκυνούμε-
νος ὑπ' ἀγγέλων ἔσχε τὸ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους σχῆμα διά
σε· [illegible] ὁ τῶν ἀγγέλων κύριος· ταῦτα φέρειν ὑπέ-
μεινε διὰ σωτηρίαν ∴ +

κ κε Δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον· ὅπως χάριτι θεοῦ·

κ ερ δείκνυσιν ὅτι δόξα καὶ τιμὴ ὁ σταυρός ἐστιν· ὥσπερ οὖν καὶ αὐτὸς
ὁ Χριστὸς αὐτὸν οὕτω καλεῖ λέγων· ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·
καὶ ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ∴ +

κα κε Ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου·

κα ερ ὥσπερ γὰρ οὖν τοὺς γευσάμενος· οὐ τὸν μικρὸν ἐν αὐτῷ ποιήσας
διατριβήν· ἀλλ' εὐθέως ἀνέστη· τὸ μὲν οὖν [illegible] διὰ τὸ πάθημα τοῦ
θανάτου· τὸ μὲν τοῦ θανάτου ἐσήμαινεν· τὸ δὲ [illegible] ἀγγέλων
κρεῖττον· τὴν ἀνάστασιν ἐδήλωσεν ∴ +

κβ κε Ἔπρεπεν γὰρ αὐτῷ δι' ὃν τὰ πάντα· καὶ δι' οὗ τὰ πάντα·

κβ ερ ὥσπερ ἔπρεπεν αὐτῷ φησὶ τῷ κηδεμόνι καὶ πάντα ταῦτα [illegible]
[illegible] ἀγαγόντι· ἐκδοῦναι τὸν υἱὸν ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας
τὸν ἕνα ὑπὲρ τῶν πολλῶν ∴ +

ιβ ερ. διὰ τοῦτο τοίνυν, ἵνα μὴ ... τὸ μᾶλλον· ... καὶ
ἀγγελικὸς ... καὶ τοῦτο ... κατασκευὴ ...
τῆς ... φοροῦμενος :· +

ιγ κεφ. ΕΙ ΓΑΡ Ο ΔΙ ΑΓΓΕΛΩΝ ΛΑΛΗΘΕΙΣ ΛΟΓΟΣ· ΕΓΕΝΕΤΟ ΒΕΒΑΙΟΣ· ΚΑΙ
ΠΑΣΑ ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΗ ΕΛΑΒΕΝ ΕΝΔΙΚΟΝ ΜΙΣΘΑ
ΠΟΔΟΣΙΑΝ· ΠΩΣ ΗΜΕΙΣ ΕΚΦΕΥΞΟΜΕΘΑ ΤΗΛΙΚΑΥΤΗΣ ΑΜΕ
ΛΗΣΑΝΤΕΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ·

ιγ ερ. ὁ μὲν κύριος ... τὸ ὅλον. κατασκευὴ δέ, τοῦ μᾶλλον τιμωρεῖσθαι
τοὺς τὸν δι' ἀγγέλων παραβαίνοντας νόμον. εἰ γὰρ τὸν
τὸν φησὶν παραβαινόμενον· οὐκ ἀτιμωρήτους ἑαυτοὺς
παραβαίνοντας· πόσῳ μᾶλλον τὸ κύριον ... παραβαθῆναι·
οὐχὶ ... κολάσεως ... τὸν παραβαίνοντα·
τὸ δὲ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς σημαίνει· ὅσοι ... θεοῦ ἀγγέ
λοις διδόμενον τὸν νόμον :· +

ιδ κεφ. ΗΤΙΣ ΑΡΧΗΝ ΛΑΒΟΥΣΑ ΛΑΛΕΙΣΘΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥ ΚΥ· ΥΠΟ ΤΩΝ
ΑΚΟΥΣΑΝΤΩΝ ΕΙΣ ΗΜΑΣ ΕΒΕΒΑΙΩΘΗ· ΣΥΝΕΠΙΜΑΡΤΥ
ΡΟΥΝΤΟΣ ΤΟΥ ΘΥ· ΣΗΜΕΙΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΤΕΡΑΣΙ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙ
ΛΑΙΣ ΔΥΝΑΜΕΣΙΝ·

ιδ ερ. ἤτοι ὁ κύριος ... ὁ λόγος ... μετὰ δὲ ... ἀγγελι
κὸς ... αὐτοῖς ... ἤρξατο· ἤγουν οἱ αὐτόπται ...
... ἀκούσαντες ἡμᾶς ... ἐβεβαίωσαν· συνεπιμαρτυ
ροῦντος αὐτοῖς τοῦ θεοῦ διὰ ... τῶν θαυμάτων. ...
... τῶν ... :· +

ιε κεφ. ΚΑΙ ΠΝΣ ΑΓΙΟΥ ΜΕΡΙΣΜΟΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΘΕΛΗΣΙΝ·

ιε ερ. ἄλλο, ἄλλῳ φησὶ μεριζομένου χαρίσματος παρὰ τοῦ ἁγίου πνς· τῷ μὲν
προφητείαν· τῷ δὲ γλωσσῶν· τῷ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων· ἄλλο
... τῶν χαρισμάτων :· +

ιϛ κεφ. ΟΥ ΓΑΡ ΑΓΓΕΛΟΙΣ ΥΠΕΤΑΞΕΝ Ο ΘΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΝ ΤΗΝ
ΜΕΛΛΟΥΣΑΝ ΠΕΡΙ ΗΣ ΛΑΛΟΥΜΕΝ·

ιϛ ερ. διὰ τοῦτο προσέθηκεν, περὶ ἧς λαλοῦμεν· ἵνα μή τις ἑτέραν τι
νὰ οἰκουμένην ζητῇ μαθών, τῷ ἀκροατῇ· ... τὴν μέλ
λουσαν ... ὅτι τοῦτο ἔθος τῇ θείᾳ γραφῇ ... καὶ ἕτερ
ον φησίν· ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος περὶ τοῦ Ἀδὰμ καὶ
τοῦ Χριστοῦ λέγων· ... τὴν οἰκουμένην ... ἀλλὰ τῷ Χριστῷ :· +

ΝΑΤΟΥ· ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟΝ·

κθ ἑρ ἐν τούτῳ τὸ θαυμαστὸν δείκνυσιν ὅτι δι' οὗ ἐκράτησεν ὁ διάβολος· διὰ
τούτου ἡττήθη· καὶ ὅπερ ἰσχυρὸν ἦν αὐτῷ ὅπλον κατὰ τῆς οἰ-
κουμένης ὁ θάνατος· τούτῳ αὐτὸν ἔπληξεν ὁ χ(ριστό)ς· δείκνυται δὲ διὰ
τούτου τὸ πολὺ τῆς δυνάμεως τοῦ νικήσαντος ∴ +

λ κει ΚΑΙ ΑΠΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟΥΤΟΥΣ· ΟΣΟΙ ΦΟΒΩ ΘΑΝΑΤΟΥ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΖΗΝ
ΕΝΟΧΟΙ ΗΣΑΝ ΔΟΥΛΕΙΑΣ·

λ ἑρ δοῦλοι πάντες ἦσαν τοῦ θανάτου φησίν· καὶ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτὸν μένε-
σθαι(?) ἐκρατοῦντο· καὶ φόβον δηλῶν εἰς ὅσον ὡς ἐξ ὁμοίας(?) ἄνθρωποι
ἀεὶ προσδοκοῦντες ἀποθνῄσκειν(?)· καὶ οὐδεμιᾶς ἡδονῆς
αἴσθησιν ἔχοντες τοῦ φόβου αὐτοῖς παρόντος ἀεί· τοῦτο γὰρ ᾐ-
νίξατο(?) εἰπὼν διὰ παντὸς τοῦ ζῆν· ἀλλὰ ἀπαλλάξειν τὸν φόβον ἐκ-
νεκρώσας μὲν ἤδη αὐτόν ∴ +

λα κει ΟΥ ΓΑΡ ΔΗΠΟΥ ΑΓΓΕΛΩΝ ΕΠΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ· ΑΛΛΑ ΣΠΕΡΜΑΤΟΣ ΑΒΡΑ-
ΑΜ ΕΠΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ·

λα ἑρ οὐκ εἴρηκε φησὶν ἐδράξατο τῆς φύσεως τῆς ἀγγέλων(?) φη-
σίν(?)· ἀλλὰ τῆς ἡμετέρας(?)· διὰ τοῦτο δὲ εἶπεν ἐπελάβετο(?)· ἵνα δείξῃ
διώκοντα αὐτὸν τοὺς ἀποστρεφομένους· ἐκ πόρρω γὰρ ἡ-
μᾶς φεύγοντας ἐπελάβετο ∴ +

λβ κει ΟΘΕΝ ΩΦΕΙΛΕΝ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΟΜΟΙΩΘΗΝΑΙ
ΙΝΑ ΕΛΕΗΜΩΝ ΓΕΝΗΤΑΙ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΤΑ ΠΡΟΣ
ΤΟΝ Θ(Ε)Ν· ΕΙΣ ΤΟ ΙΛΑΣΚΕΣΘΑΙ ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ·

λβ ἑρ Τί ἐστιν κατὰ πάντα· ἐτέχθη φησίν· ἐτράφη· ηὐξήθη· ἔπα-
θεν πάντα ἅπερ ἐχρῆν· τέλος ἀπέθανεν· τοῦτο
ἐστὶν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι· ἐπειδὴ γὰρ
πολλὰ διεξῆλθε περὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ καὶ τῆς
ἄνωθεν δόξης· λοιπὸν τὸν περὶ τῆς οἰκονομίας λόγον κινεῖ· μο-
νονουχὶ λέγων· ὁ οὕτως μέγας· ὁ ὢν ἀπαύγασμα τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς· ὁ ὢν
χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως· δι' οὗ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν·
ὁ ἐν δεξιᾷ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς καθήμενος· οὗτος ἠθέλησεν καὶ ἐσπού-
δασεν ἀδελφὸς ἡμῶν γενέσθαι ἠθέλησεν(?)· καὶ διὰ
τοῦτο καὶ πρὸς ἡμᾶς κατῆλθεν· καὶ ἡμῶν ἐπελάβετο· καὶ μυ-
ρία εἰργάσατο ἀγαθά· θάνατον ἔλυσεν· τὸν διάβολον τῆς
τυραννίδος ἐξέβαλε· δουλείας ἀπήλλαξεν· ἀρχιερεὺς γ-

κγ κείμ. ΠΟΛΛΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΑΓΑΓΟΝΤΑ·

κγ ἑρμ. καὶ αὐτὸς υἱὸς καὶ ἡμεῖς υἱοί· ἀλλ' ὁ μὲν σώζει· ἡμεῖς δὲ σωζόμεθα. ∴+

κδ κείμ. ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΑΥΤΩΝ·

κδ ἑρμ. τουτέστι, τὸν αἴτιον τῆς σωτηρίας ∴+

κε κείμ. ΔΙΑ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΕΛΕΙΩΣΑΙ·

κε ἑρμ. Ἄρα, τὰ παθήματα τελείωσις καὶ αἰτία τῆς σωτηρίας· ὁρᾷς·
ὅτι τὸ καὶ ὡς παθεῖν, οὐκ ἔστιν ἐγκαταλελεῖφθαι. τοῦτο γὰρ πρὸς
τὸ τιμηθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· τὸ διὰ παθημάτων αὐτὸν ἀναχθῆναι· καὶ
γὰρ ὄντως τοῦ τὸν κόσμον ποιῆσαι καὶ ἐκ μὴ ὄντων παραγαγεῖν·
τὸ τὸ σῶμα λαβεῖν καὶ τὰ παθήματα ἐκεῖνα παθεῖν· πολλῷ μεῖζόν ἐστιν·
καὶ τοῦ τοσαῦτα παθεῖν αὐτὸς ἐν ἀνθρώποις ἠρκέσθη· ἵνα ἐνδείξη-
ται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις· τὸν ὑπερβάλλοντα
πλοῦτον τῆς χρηστότητος αὐτοῦ ∴+

κς κείμ. Ο ΤΕ ΓΑΡ ΑΓΙΑΖΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΙΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΞ ΕΝΟΣ ΠΑΝΤΕΣ· ΔΙ' ΗΝ ΑΙΤΙΑΝ·

κς ἑρμ. Ὅρα πῶς συνάγει αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· τιμῶν αὐτοὺς καὶ παρα-
μυθούμενος· καὶ ἀδελφοὺς ποιῶν τοῦ χριστοῦ· καὶ τοῦ ἐξ ἑνὸς εἶναι·
καὶ αὐτὸς γὰρ τὸ κατὰ σάρκα, ἐκ τοῦ Ἀβραάμ ∴+

κζ κείμ. ΟΥΚ ΕΠΑΙΣΧΥΝΕΤΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΛΕΙΝ ΛΕΓΩΝ· ΑΠΑΓΓΕ-
ΛΩ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ ΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΜΟΥ· ΕΝ ΜΕΣΩ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΥΜΝΗ-
ΣΩ ΣΕ· ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ·

κζ ἑρμ. Ὅρα πῶς δείκνυσιν πάλιν τὴν ὑπεροχήν· τὸ γὰρ εἰπεῖν οὐκ ἐπαισ-
χύνεται· δείκνυσιν οὐ τῆς τοῦ πράγματος φύσεως· ἀλλὰ τῆς φιλοσ-
τοργίας αὐτοῦ τὸ [illegible]· εἰ γὰρ καὶ ἐξ ἑνός, ἀλλ' ὁ μὲν ἁγιά-
ζει· ἡμεῖς δὲ ἁγιαζόμεθα ∴+

κη κείμ. ΕΓΩ ΕΣΟΜΑΙ ΠΕΠΟΙΘΩΣ ΕΠ' ΑΥΤΩ· ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ· ΙΔΟΥ ΕΓΩ ΚΑΙ ΤΑ
ΠΑΙΔΙΑ Α ΜΟΙ ΕΔΩΚΕΝ Ο ΘΕΟΣ· ΕΠΕΙ ΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΕΚΟΙΝΩΝΗΚΕΝ
ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΑΡΚΟΣ· ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΑΡΑΠΛΗΣΙΩΣ ΜΕΤΕΣΧΕΝ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ·

κη ἑρμ. Δείκνυσιν ὅσα ἄνθρωπος γενόμενος· πάντα τὰ ἀνθρώπινα
ἀνεδέξατο χωρὶς ἁμαρτίας· καί τοι γὰρ σύνθρονος ὢν τῷ ἰδίῳ
πατρί· καὶ συμμεγέθης ὢν· καὶ συνάναρχος τῷ μόνῳ· ἠθέλησε
γενέσθαι ἄνθρωπος. τοῦτο δὲ ἐγένετο, ὥσπερ ἐν ταπεινῷ τῇ τοῦ δούλου μορ-
φῇ· ὥσπερ ἀνέλαβε· καὶ τὰ τῆς θεότητος δείκνυσι ῥήσεσιν· ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ
ἕν ἐσμεν· καὶ ἐγὼ ἐν τῷ πατρί· καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ∴+

κθ κείμ. ΙΝΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΧΟΝΤΑ ΤΟΥ ΘΑ-

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΕ ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΑΥΤΟΥ· ΟΥ ΟΙΚΟΣ ΕΣΜΕΝ ΗΜΕΙΣ ΕΑΝΠΕΡ ΤΗΝ ΠΑΡΡΗΣΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΒΕΒΑΙΑΝ ΚΑΤΑΣΧΩΜΕΝ·

Ὁρᾷς πῶς ποιήματα καὶ ποιητὴν διΐστησιν· πῶς δοῦλον καὶ υἱόν· καὶ ὁ μὲν εἰς τὰ πατρῷα ὡς δεσπότης εἰσέρχεται· ὁ δὲ ὡς δοῦλος τὸν οἶκον ἐπετρόπευεν.

Ἐὰν δὲ ἐν ἐλπίσιν ἦν τὰ ἀγαθά· οὕτως δὲ καὶ αὐτὴν κατέχωμεν φησίν· ὡς ἤδη καυχᾶσθαι ὡς ἐπὶ γεγενημένοις.

ΔΙΟ ΚΑΘΩΣ ΛΕΓΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ· ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΑΝ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ΑΥΤΟΥ ΑΚΟΥΣΗΤΕ· ΜΗ ΣΚΛΗΡΥΝΗΤΕ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΥΜΩΝ ΩΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΑΠΙΚΡΑΣΜΩ· ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΣΜΟΥ ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ· ΟΥ ΕΠΕΙΡΑΣΑΝ ΜΕ ΟΙ ΠΡΕΣ ΥΜΩΝ· ΕΔΟΚΙΜΑΣΑΝ ΜΕ ΚΑΙ ΙΔΟΝ ΤΑ ΕΡΓΑ ΜΟΥ· ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΤΗ· ΔΙΟ ΠΡΟΣΩΧΘΗΣΑ ΤΗ ΓΕΝΕΑ ΕΚΕΙΝΗ· ΚΑΙ ΕΙΠΟΝ ΑΕΙ ΠΛΑΝΩΝΤΑΙ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ· ΑΥΤΟΙ ΔΕ ΟΥΚ ΕΓΝΩΣΑΝ ΤΑΣ ΟΔΟΥΣ ΜΟΥ· ΩΣ ΩΜΟΣΑ ΕΝ ΤΗ ΟΡΓΗ ΜΟΥ· ΕΙ ΕΙΣΕΛΕΥΣΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ ΜΟΥ·

Περὶ ἐλπίδος αὐτῷ ὁ λόγος τῆς μελλούσης· ὅτι [illegible] εἶναι τοῖς ἐνταῦθα πονοῦσι μισθός τις καὶ καρπὸς καὶ ἀνάπαυσις· τοῦτο οὖν αὐτῷ ἀπὸ τοῦ προφήτου δείκνυσι λέγοντος· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε. Τρεῖς δὲ ὁ προφήτης καταπαύσεις λέγει· μίαν τὴν τοῦ σαββάτου· ἐν ᾗ ὁ θεὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ· δευτέραν· τὴν τῆς παλαιστίνης ἣν οἱ ἰουδαῖοι εἰσελθόντες ἔμελλον ἀναπαύεσθαι ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῆς πολλῆς καὶ τῶν πόνων· τρίτην τὴν ὄντως ἀνάπαυσιν· τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἧς οἱ τυχόντες ἀναπαύονται ὄντως τῶν πόνων καὶ τῶν ὀδυνῶν· τῶν τριῶν τοίνυν ἐνταῦθα μέμνηται. καὶ τίνος ἕνεκεν περὶ μιᾶς διαλεγόμενος τῶν τριῶν ἐμνημόνευσεν· ἵνα δείξῃ τὸν προφήτην περὶ ταύτης λέγοντα τῆς τρίτης φημί· περὶ γὰρ τῆς πρώτης οὐκ εἶπε φησίν· πῶς γὰρ ἐλέγετο περὶ τῆς παλαιᾶς γεγενημένης· ἀλλ' οὐδὲ περὶ τῆς δευτέρας τῆς ἐν παλαιστίνῃ· πῶς γὰρ ὅπου γε ἔλεγεν οὐκ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· λείπεται [illegible] δὲ ταύτην ἀναμένειν τὴν τρίτην. ἥτις ἐστὶν ἡ βασιλ[illegible]

μαθεῖν ἐθέλησεν ὅσον πρὸς τὸν πατέρα. διὸ καὶ ἐλεήμονα γενέσθαι. ἵνα ἐλεήμων

γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θν. τί ἐστι πιστός·

ἀληθὴς καὶ δυνάμενος. τὰ δὲ πρὸς τὸν θν ἐλεήμονα γενέσθαι τοῦτο δηλοῖ.

ὡς ἐπὶ τῶν προσαγομένων τῷ θῷ. καὶ καθ' ἑαυτοὺς [illegible]

ὡς [illegible] οὐδεὶς οὕτως πρὸς [illegible] θυσίαν. ἀλλ' [illegible]

[illegible] οὐ [illegible] καὶ [illegible]

ἀρχιερεῦσι. ἀλλ' αὐτὸς γενόμενος ἀρχιερεὺς πιστὸς ἵνα ἱλάσκη

ται τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ :· +

λγ κειμ. ΕΝ Ὧ ΓΑΡ ΠΕΠΟΝΘΕΝ ΑΥΤΟΣ ΠΕΙΡΑΣΘΕΙΣ·

λγ ερμ. Ὅμοιον ὡς [illegible] οὐ [illegible]

οἱ [illegible] ἀλλὰ καὶ ὡς ἄνθρωπος ἐγγυμνασθεὶς τοῖς πειρασμοῖς

[illegible] ἃ ἔπαθεν [illegible] καὶ τοῖς [illegible] :·

λδ κειμ. ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΟΙΣ ΠΕΙΡΑΖΟΜΕΝΟΙΣ ΒΟΗΘΗΣΑΙ·

λδ ερμ. ὡς ἂν [illegible] μετὰ πολλῆς προθυμίας ὀρέξῃ χεῖρα καὶ συμπαθήσει :·

λε κειμ. ὍΘΕΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΓΙΟΙ ΚΛΗΣΕΩΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΥ ΜΕΤΟΧΟΙ ΚΑΤΑΝΟΗ

ΣΑΤΕ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΗΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΗΜΩΝ ΙΝ·

λε ερμ. [illegible] τὸν προθῆναι τοῦ [illegible] καὶ [illegible]

[illegible] μόνον τὸν λόγον [illegible]

[illegible] οἰκονομίαν [illegible] :· +

+ τοῦ [illegible] :· +

λς κειμ. ΠΙΣΤΟΝ ΟΝΤΑ ΤΩ ΠΟΙΗΣΑΝΤΙ ΑΥΤΟΝ·

λς ερμ. ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα. οὐδὲ γὰρ περὶ οὐσίας φησὶν ἀλλ' οὐδὲ

περὶ [illegible] ἀλλ' [illegible] ἄνθρωπον :·

λζ κειμ. ὩΣ ΚΑΙ ΜΩΥΣΗΣ ΕΝ ὍΛΩ ΤΩ ΟΙΚΩ ΑΥΤΟΥ. ΠΛΕΙΟΝΟΣ ΓΑΡ ΟΥΤΟΣ

ΔΟΞΗΣ ΠΑΡΑ ΜΩΥΣΗΝ ΗΞΙΩΤΑΙ ΚΑΘ' ὍΣΟΝ ΠΛΕΙΟΝΑ ΤΙΜΗΝ

ἘΧΕΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ Ο ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΣ ΑΥΤΟΝ. ΠΑΣ ΓΑΡ ΟΙΚΟΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΙΝΟΣ·

λζ ερμ. τουτέστιν [illegible] ὅτι καὶ [illegible] πρὸς [illegible]

[illegible] :· +

λη κειμ. Ὁ ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΣ ΘΣ. ΚΑΙ ΜΩΥΣΗΣ ΜΕΝ ΠΙΣΤΟΣ ΕΝ Ὁ

ΛΩ ΤΩ ΟΙΚΩ ΑΥΤΟΥ ὩΣ ΘΕΡΑΠΩΝ·

λη ερμ. οὗτος ἄρα ὁ χς :· +

λθ κειμ. ΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΩΝ ΛΑΛΗΘΗΣΟΜΕΝΩΝ·

λθ ερμ. τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ [illegible] μαρτυρεῖσθαι θῶ. [illegible] μᾶλλον

ἀνθρώπους :· +

ΜΖ ερ τί ἐστιν ἀρχὴν ὑποστάσεως; τὴν πίστιν δι' ἧς ὑπέστημεν καὶ
γεγόναμεν καὶ συνεστήθημεν ὥσπερ ἄν τις εἴποι·

ΜΗ κει ΤΙΝΕΣ ΓΑΡ ἈΚΟΥΣΑΝΤΕΣ ΠΑΡΕΠΙΚΡΑΝΑΝ·

ΜΗ ερ ἀκούοντες τὴν μαρτυρίαν καὶ τὴν ὑπόστασιν ἐκείνων ὅπερ ποιεῖ τὸν
λόγον σαφῆ· ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ἤκουσαν καὶ ἐκεῖνοι φησὶν
ὥσπερ ἡμεῖς ἀκούομεν· ἀλλ' οὐδὲν ὄφελος αὐτοῖς γέγονεν·
μὴ τοίνυν νομίσητε ὅτι παρὰ τοῦ ἀκούειν τοῦ κηρύγματος ὠ-
φεληθήσεσθαι· ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνοι ἤκουσαν· ἀλλ' οὐδὲν ὠφελήθησαν
ἐπεὶ μὴ ἐπίστευσαν·

ΜΘ κει ἈΛΛ' ΟΥ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ἘΞΕΛΘΟΝΤΕΣ ἘΞ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΔΙΑ ΜΩΥΣΕΩΣ·

ΜΘ ερ τοὺς περὶ Χαλὲβ καὶ Ἰησοῦν φησίν·

Ν κει ΤΙΣΙΝ ΔΕ ΠΡΟΣΩΧΘΙΣΕΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ἘΤΗ· ΟΥΧΙ ΤΟΙΣ ἉΜΑΡΤΗ-
ΣΑΣΙΝ· ὩΝ ΤΑ ΚΩΛΑ ἘΠΕΣΑΝ ἘΝ ΤΗ ἘΡΗΜΩ· ΤΙΣΙΝ ΔΕ ὨΜΟΣΕΝ ΜΗ
ΕΙΣΕΛΕΥΣΕΣΘΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ ΑΥΤΟΥ· ΕΙ ΜΗ ΤΟΙΣ ἈΠΕΙ-
ΘΗΣΑΣΙΝ· ΚΑΙ ΒΛΕΠΟΜΕΝ ὉΤΙ ΟΥΚ ἨΔΥΝΗΘΗΣΑΝ ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ
ΔΙΑ ἈΠΙΣΤΙΑΝ· ΦΟΒΗΘΩΜΕΝ ΟΥΝ· ΜΗΠΟΤΕ ΚΑΤΑΛΕΙΠΟΜΕ-
ΝΗΣ ἘΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ ΑΥΤΟΥ· ΔΟ-
ΚΕΙ ΤΙΣ ἘΞ ὙΜΩΝ ὙΣΤΕΡΗΚΕΝΑΙ· ΚΑΙ ΓΑΡ ἘΣΜΕΝ ΕΥΗΓΓΕΛΙΣΜΕ-
ΝΟΙ ΚΑΘΑΠΕΡ ΚΑΚΕΙΝΟΙ· ἈΛΛ' ΟΥΚ ὨΦΕΛΗΣΕΝ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ἈΚΟ-

ΝΑ κει ΗΣ ἘΚΕΙΝΟΥΣ ΜΗ ΣΥΝΚΕΚΕΡΑΜΕΝΟΥΣ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΤΟΙΣ ἈΚΟΥΣΑΣΙΝ·
ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΘΑ ΓΑΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ ΟΙ ΠΙΣΤΕΥΣΑΝΤΕΣ· ΚΑ-
ΘΩΣ ΕΙΡΗΚΕΝ· ὩΣ ὨΜΟΣΑ ἘΝ ΤΗ ὈΡΓΗ ΜΟΥ· ΕΙ ΕΙΣΕΛΕΥΣΟΝΤΑΙ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ ΜΟΥ· ΚΑΙΤΟΙ ΤΩΝ ἘΡΓΩΝ ἈΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ
ΚΟΣΜΟΥ ΓΕΝΗΘΕΝΤΩΝ· ΕΙΡΗΚΕΝ ΓΑΡ ΠΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ἙΒΔΟΜΗΣ
ΟΥΤΩ· ΚΑΙ ΚΑΤΕΠΑΥΣΕΝ Ο ΘΣ ἘΝ ΤΗ ἩΜΕΡΑ ΤΗ ἙΒΔΟΜΗ ἈΠΟ
ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ἘΡΓΩΝ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ἘΝ ΤΟΥΤΩ ΠΑΛΙΝ· ΕΙ ΕΙΣΕΛΕΥ-
ΣΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ ΜΟΥ· ἘΠΕΙ ΟΥΝ ἈΠΟΛΕΙΠΕΤΑΙ ΤΙ-
ΝΑΣ ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ· ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΘΕΝΤΕΣ
ΟΥΚ ΕΙΣΗΛΘΟΝ ΔΙΑ ἈΠΕΙΘΕΙΑΝ· ΠΑΛΙΝ ΤΙΝΑ ὉΡΙΖΕΙ ἩΜΕΡΑΝ ΣΗ-
ΜΕΡΟΝ ἘΝ ΔΑΔ ΛΕΓΩΝ· ΜΕΤΑ ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΚΑΘΩΣ ΕΙΡΗΤΑΙ·
ΣΗΜΕΡΟΝ ἘΑΝ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ΑΥΤΟΥ ἈΚΟΥΣΗΤΑΙ· ΜΗ ΣΚΛΗΡΥΝΗ-
ΤΕ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ὙΜΩΝ·

ΜΘ ερ Πόθεν τοῦτο δῆλον; ὥσπερ καὶ ὁ φαμὲν οὖν τὴν ἐπὶ φησὶν φοβηθῶμεν
τοῦτο ἐκείνοις ὁμοίως ἐχόμενον· ὅτι δεῖ φοβεῖσθαι χρή· καὶ δὴ τιν

τῶν οὐρανῶν· ὅμοιος δέ, ὁμοούσιος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν. ἀλλὰ
ἐμφαίνει· σήμερον μετὰ τὴν γενεὰν τὴν ἐκείνων διαγε-
νόμενος· ὅτι σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε.
μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν· ἵνα μὴ ταὐτὰ πάθητε.
ἃ οἱ πρόγονοι ὑμῶν ἐκεῖνοι· καὶ ἀποστερηθῆτε τῆς κα-
ταπαύσεως· ὡς οὖν σήμερον δηλονότι τινὸς καταπαύσεως·
ἧς ἐκεῖνοι ἀπεστερήθησαν τὴν κατάπαυσιν. τίνος ἕνεκα
αὐτοῖς λέγων· τὸ σήμερον μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑ-
μῶν, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν. ἵνα μὴ ταὐτὰ πάθοντες ἀποστε-
ρηθῆτε τῆς καταπαύσεως. τίς οὖν ἐστιν ἡ κατάπαυσις;
ἀλλ' ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἧς εἰκὼν καὶ τύπος τὸ σαββατόν
ὃ βούλεται κεκλῆσθαι. μηδὲ ἐν ταὐτῷ [illegible] ⁘ +

ΒΛΕΠΕΤΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΗΠΟΤΕ ΕΣΤΑΙ ΕΝ ΤΙΝΙ ΥΜΩΝ ΚΑΡΔΙΑ ΠΟ
ΝΗΡΑ ΑΠΙΣΤΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΑΠΟΣΤΗΝΑΙ ΑΠΟ ΘΥ ΖΩΝΤΟΣ·

ὁ δὲ νοῦς τοῦ [illegible]· ἀπὸ γὰρ τῆς σκληρότητος ἀπιστία γίνε-
ται [illegible] λόγος οὐκ ἐστὶν μόνον τὸ πειθαρχεῖν
ὅσον [illegible]· ἀναμιμνήσκει αὐτοὺς παλαιᾶς
ἱστορίας ἐν ᾗ ἐσκληρύνθησαν· ἐγὼ γὰρ οἱ πατέρες ὑμῶν.
εἰ δὲ οὐκ [illegible] πατέρες ἐχρῆν ἐπεποίησαν ταῦτα πεπόνθασιν. πολ-
λῷ μᾶλλον ὑμεῖς ⁘ +

ΑΛΛΑ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ ΕΑΥΤΟΥΣ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ·
τουτέστιν οἰκοδομεῖτε ἀλλήλους· διορθώσατε ἑαυτούς· ἵνα
μὴ ταὐτὰ πάθητε ⁘ +

ΑΧΡΙΣ ΟΥ ΤΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΛΕΙΤΑΙ·
τὸ σήμερον φησίν, τουτέστιν ἕως οὗ συνίσταται ὁ κόσμος ⁘ +

ΙΝΑ ΜΗ ΣΚΛΗΡΥΝΘΗ ΕΞ ΥΜΩΝ ΤΙΣ ΑΠΑΤΗ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ·
ὁρᾷς; ὅτι ἡ ἀπιστία τὴν ἁμαρτίαν ποιεῖ ⁘ +

ΜΕΤΟΧΟΙ ΓΑΡ ΤΟΥ ΧΥ ΓΕΓΟΝΑΜΕΝ·
ἐγενόμεθα φησὶν ἡμεῖς ὧν καὶ αὐτός· καὶ αὐτὸς μὲν κεφαλή·
σῶμα δὲ ἡμεῖς ⁘ +

ΕΑΝΠΕΡ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΤΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ
ΒΕΒΑΙΑΝ ΚΑΤΑΣΧΩΜΕΝ· ΕΝ ΤΩ ΛΕΓΕΣΘΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΑΝ ΤΗΣ
ΦΩΝΗΣ ΑΥΤΟΥ ΑΚΟΥΣΗΤΕ· ΜΗ ΣΚΛΗΡΥΝΗΤΕ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ Υ
ΜΩΝ ΩΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΑΠΙΚΡΑΣΜΩ·

ΝΕ κειμ. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας·

ΝϚ ἑρμ. Οὐ γάρ ἐστιν φησὶν ἀγνοῶν τὰ ἡμέτερα ὥσπερ πολλοὶ τῶν ἀρχιερέων, τοὺς ἐν θλίψεσιν οὐκ εἰδότας ἐν· ἐπεὶ γὰρ ἄνθρωπον ὄντα ἀδύνατον εἰδέναι τὴν κάκωσιν τῶν κακουμένων τὸν μὴ πεῖραν λαβόντα καὶ διὰ τῶν αἰσθητῶν ἐλθόντα· πάντα ταῦτα ὑπέστη φησὶν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ ἡμέτερος· διὰ γὰρ τοῦτο πρότερον ἔπαθε καὶ τότε ἐπῆλθεν ἵνα δυνηθῇ ταῖς συμπαθεῖν· +

ΝΖ κειμ. Προσερχόμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος· ἵνα λάβωμεν ἔλεος·

ΝΖ ἑρμ. Θρόνος χάριτός ἐστιν, οὐ θρόνος κρίσεως· ὅλον γὰρ τὸ πρᾶγμα δωρεὰ τιμία ἐστὶν καὶ δωρεὰ βασιλική· τὰς ἁμαρτίας ἀφίησι· +

ΝΗ κειμ. Καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν·

ΝΗ ἑρμ. Νῦν ἐὰν προσέλθῃς φησὶν, λήψῃ καὶ χάριν καὶ ἔλεον· εὐκαίρως γὰρ προσέρχῃ· ἂν δὲ τότε προσέλθῃς, οὐκέτι· ἄκαιρος γὰρ τότε ἡ προσοδεία· οὐκέτι γάρ ἐστι τότε θρόνος χάριτος, ἀλλὰ θρόνος κρίσεως· ἀνάστα γὰρ ὁ θεός φησι κρῖνον τὴν γῆν· τὸ δὲ μετὰ παρρησίας, ἀντὶ τοῦ μὴ ἔχοντες συνειδὸς πονηρόν, μηδὲ διστάζοντες· οὐ δυνατὸν γὰρ μετὰ παρρησίας ὁ τοιοῦτος προσελθεῖν· ἵνα δὲ μὴ ἀκούσας ἀρχιερέα νομίσῃς ἑστάναι αὐτόν, εὐθέως ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνάγει τὸν βασιλικόν· ὁρᾷς ὅτι τὸ γενέσθαι ἀρχιερέα οὐ φύσεώς ἐστιν, ἀλλὰ συγκαταβάσεως καὶ κενώσεως· +

ΝΘ κειμ. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν· ἵνα προσφέρει τι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν περὶ ἁμαρτιῶν· καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν· ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ·

ΝΘ ἑρμ. Σύγκρισιν ποιούμενος τῶν δύο διαθηκῶν, ἀπὸ τῶν ἱερέων ἄρχεται· ἐργάζεται δὲ ταύτην οὕτως· ὅτι οἱ μὲν τῆς παλαιᾶς ἐξ ἀνθρώπων ἦσαν· ὁ δὲ τῆς καινῆς ἐκ πνεύματος ἁγίου θεὸς καὶ ἄνθρωπος γενόμενος· καὶ ὁ μὲν περίκειται ἀσθένειαν· ὁ δὲ ἀναμάρ

τοῦ ἐλθεῖν· ἀκουσομένων πόθεν τοῦτο δῆλον· μετὰ τοσαῦτα ἔτη
σήμερον λέγει ὁ δαβὶδ· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε·

ΕΙ ΓΑΡ ΑΥΤΟΥΣ ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΤΕΠΑΥΣΕΝ· ΟΥΚ ΑΝ ΠΕΡΙ ΑΛΛΗΣ ΕΛΑΛΕΙ ΜΕ
ΤΑ ΤΑΥΤΑ ΗΜΕΡΑΣ·

δῆλον ὅτι, ὡς μελλόντων ἐκείνων ἐμπίπτειν ... ἀμοιβὴ ταῦτά φησιν·
οὐ γὰρ ἐκείνων ἐστὶν ἡ κατάπαυσις αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ... προσηκάμενοι·

ΑΡΑ ΑΠΟΛΕΙΠΕΤΑΙ ΣΑΒΒΑΤΙΣΜΟΣ ΤΩ ΛΑΩ ΤΟΥ ΘΥ·

καὶ πόθεν δῆλον, ὅτι τοῦ παραγγέλματος ... ἐκήρυξεν ... καρδίας
ἐκείνων· οὐ γὰρ ... σαββατισμός· ταῦτα οὖν παρηγγέλλοντο· εὐθὺ δὲ
καὶ τὸ μὴ καταπαῦσαι ... ἀλλὰ σαββατισμὸν τὸ οἰκεῖον ὄνομα καὶ
... σαββατισμὸν δὲ τὴν βασιλείαν καλεῖ·
σαββατισμὸς οὖν ἄρα ... καὶ ἀληθῶς· ὅτι ... τούτων
... καιρός·

Ο ΓΑΡ ΕΙΣΕΛΘΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΚΑ
ΤΕΠΑΥΣΕΝ ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΑΥΤΟΥ· ΩΣΠΕΡ ΑΠΟ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ
Ο ΘΣ· ΣΠΟΥΔΑΣΩΜΕΝ ΟΥΝ ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ ΕΙΣ ΕΚΕΙΝΗΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΥ
ΣΙΝ· ΙΝΑ ΜΗ ΕΝ ΤΩ ΑΥΤΩ ΤΙΣ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙ ΠΕΣΗ ΤΗΣ ΑΠΕΙΘΙΑΣ·

ὥσπερ ὁ θεὸς φησὶν κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ· οὕτως ὁ
... καταπαύσει αὐτοῦ· ... γὰρ περὶ ... ὁ
λόγος ... καὶ τοῦτο ... ἀκούσαι ... τοῦ
τον λόγον κατ᾽ ...

ΖΩΝ ΓΑΡ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΣ· ΚΑΙ ΤΟΜΩΤΕΡΟΣ ΥΠΕΡ ΠΑ
ΣΑΝ ΜΑΧΑΙΡΑΝ ΔΙΣΤΟΜΟΝ· ΚΑΙ ΔΙΙΚΝΟΥΜΕΝΟΣ ΑΧΡΙ ΜΕΡΙΣ
ΜΟΥ ΨΥΧΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ΠΝΣ· ΑΡΜΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΜΥΕΛΩΝ· ΚΑΙ ΚΡΙΤΙ
ΚΟΣ ΕΝΘΥΜΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΝΝΟΙΩΝ ΚΑΡΔΙΑΣ· ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΚΤΙ
ΣΙΣ ΑΦΑΝΗΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΑΥΤΟΥ· ΠΑΝΤΑ ΔΕ ΓΥΜΝΑ ΚΑΙ ΤΕΤΡΑ
ΧΙΛΙΣΜΕΝΑ ΤΟΙΣ ΟΦΘΑΛΜΟΙΣ ΑΥΤΟΥ·

ἵνα μὴ νομίσῃς ὅτι ἁπλῶς τῆς ἀναπαύσεως ἀποστε
ρηθήσεσθαι μόνον· ἀλλὰ καὶ κόλασιν·

ΠΡΟΣ ΟΝ ΗΜΙΝ Ο ΛΟΓΟΣ· ΕΧΟΝΤΕΣ ΟΥΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΜΕΓΑ· ΔΙΕΛΗΛΥΘΟ
ΤΑ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ ΙΝ ΤΟΝ ΥΝ ΤΟΥ ΘΥ·

οὕτω φησὶν ἔχομεν ... ὑπὲρ ἡμῶν ...

ΚΡΑΤΩΜΕΝ ΤΗΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ·

καὶ ποίαν ὁμολογίαν λέγει· ὅτι ἀνάστασις καὶ ἀνταπόδοσις·
καὶ ὅτι θεὸς ὁ χριστός ἐστιν·

ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας·

ξδ ερ. οὗτοι γὰρ τὸ σῶμα ἐλάμβανον·

ξε κε. γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου·

ξε ερ. τουτέστιν τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτημάτων·

ξς κε. καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου·

ξς ερ. οὓς ἔχομεν διὰ τοῦ χαρίσματος·

ξζ κε. καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα·

ξζ ερ. τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ὁμολογίας·

ξη κε. δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος· καὶ παραπεσόντας πάλιν·

ξη ερ. τοῦτό φησιν· διὰ τὸ θαυματουργεῖν τοὺς βαπτιζομένους ἐπὶ τῶν ἀποστόλων· τότε γὰρ οἱ βαπτιζόμενοι χαρίσματα ἐλάμβανον· ὡς [illegible]

ξθ κε. ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν·

ξθ ερ. τουτέστιν διὰ μετανοίας· τοῦτο δὲ λέγει· οὐχ ὡς ἐκκοπτομένης τῆς μετανοίας· μὴ γένοιτο· ἀλλ' ὡς μὴ δυνατοῦ ὄντος τοῦ δευτέρου ἀνακαινισμοῦ· διὸ οὐκ εἶπεν ἀδύνατον ἀνακαινισθῆναι εἰς μετάνοιαν καὶ ἐστηκέναι· ἀλλὰ πάλιν ὡς ἀδύνατον· τὸ ἦν γὰρ ἀνασταυροῦντας· ἀνακαινισθῆναι· τουτέστιν καινὸν γενέσθαι· τὸ γὰρ καινὸν ποιῆσαι· τοῦ λουτροῦ μόνον ἐστίν· ἀνακαινισθήσεται γὰρ ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου·

ο κε. ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· καὶ παραδειγματίζοντας·

ο ερ. τὸ βάπτισμα σταυρός ἐστι· καὶ συνεσταυρώθη ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος· σύμφυτοι γὰρ γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ· καὶ πάλιν· συνετάφημεν γὰρ αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ὥσπερ οὖν οὐκ ἔστι δεύτερον σταυρωθῆναι τὸν χριστόν· τοῦτο γὰρ παραδειγματίσαι αὐτόν ἐστιν· εἰ γὰρ θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι κυριεύει· εἰ πάλιν σταυροῦται· μῦθος πάντα γίνεται· οὕτως οὐδὲ δεύτερον βαπτιζόμενος· πάλιν αὐτὸν σταυροῖ· ὥσπερ γὰρ ἀπέθανεν ὁ χριστὸς ἐν τῷ σταυρῷ· οὕτως ἡμεῖς ἐν τῷ βαπτίσματι· οὐ τῇ σαρκὶ· ἀλλὰ τῇ ἁμαρτίᾳ·

οα κε. γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑετόν· καὶ τίκτουσα βοτάνην εὔθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται· μεταλαμβάνει·

οα ερ. ὑετὸν τὴν διδασκαλίαν φησίν· ὡς καὶ ἑτέρωθι ἐν τῷ λέγειν· [illegible] γὰρ ταῖς νεφέλαις τοῦ μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν ὑετόν· ἐν τῷ

ἐπηρμένην· οὐ γὰρ ἦν ἐθελόδοξος ἐν τῷ πράγματι αὐτοῦ:· +

Καθώσπερ καὶ ἀαρών· οὕτως καὶ ὁ χ(ριστό)ς· οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γενηθῆ-
ναι ἀρχιερέα· ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· υἱός μου εἶ σύ·

ἐν τῷ θ(ε)ῷ [illegible] μαρτυρῶν [illegible]· ὁ πλάσσων θ(εὸ)ν [illegible]
ὁ [illegible] καὶ κατὰ ἰουδαίοις διαμενόμενος ἐν γενομένῳ χ(ριστ)ῷ· αὐτοῦ
μαρτυροῦ οὐκ ἐθέλησεν:· +

εἰς τὸν αἰῶνα

ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρω λέγει· σὺ εἶ ἱερεὺς·

τοῦτο πρὸς κατασκευὴν ἐστὶ τοῦ υἱὸν θ(εο)ῦ χειροτονηθῆναι:· +

κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ· ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς
αὐτοῦ· δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν
αὐτὸν ἐκ θανάτου· μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων· προσ-
ενέγκας καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας·

τί τὸν [illegible] ἱερεὺς [illegible]· ὅτι ἰδίαν σάρκα τοῦ καὶ οἰκείου τὴν θυσίαν ἀνήνεγκε:·

καίπερ ὢν υἱός· ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν· καὶ τελειω-
θεὶς· ἐγένετο πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῶ αἴτιος σωτηρίας
αἰωνίου· προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θ(εο)ῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τά-
ξιν μελχισεδέκ· περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευ-
τος λέγειν· ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς· καὶ γὰρ ὀφείλον-
τες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον· πάλιν χρείαν ἔχετε
τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς· τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν
λογίων τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος·
οὐ στερεᾶς τροφῆς· πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος· ἄπειρος
λόγου δικαιοσύνης· νήπιος γάρ ἐστιν· τελείων δέ ἐστιν ἡ στε-
ρεὰ τροφή· τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμέ-
να ἐχόντων· πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ·

τοῦτο καὶ διαμονὴν παρίστησι· καὶ τῆς ἀγάπης τὴν ὑπερ-
βολήν· ἐκ [illegible] γὰρ ὑπὲρ τῶν [illegible]· ταῦτα δὲ τῆς οἰκονομίας:·

Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χ(ριστο)ῦ λόγον· ἐπὶ τὴν τελειότη-
τα φερώμεθα· μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι με-
τανοίας· ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως ἐπὶ θ(εό)ν· βαπτισμῶν διδα- χῆς·

[illegible] φησίν· τὸν διὰ τῆς [illegible]· [illegible]
[illegible] οἰκοδομήν:· +

Ἐπιθέσεως τε χειρῶν· ἀναστάσεώς τε νεκρῶν καὶ κρίμα-
τος αἰωνίου· καὶ τοῦτο ποιήσωμεν ἐάνπερ ἐπιτρέπει ὁ θ(εό)ς·

τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας ∴ +

ξζ κειμ. Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τῆς ἀγάπης
ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ διακονήσαντες τοῖς ἁ-
γίοις καὶ διακονοῦντες·

ξζ ἑρμ. κἀνταῦθα αὐτῶν ἀνεγείρει τὴν ψυχήν· τῶν παλαιῶν ἀναμνή-
σας πραγμάτων· καὶ ποιεῖ αὐτὴν ἀναγκαίως κατέχεσθαι τοῦ μὴ προσ-
δοκᾶν ἐπιλανθάνεσθαι τὸν θεόν· ἀλλ' ἵνα γὰρ εἰ καί τινας ἁμαρτάνομεν· τὴν
μὴ ὥσπερ πληροφορημένον περὶ τῆς ἐλπίδος ∴ +

ξη κειμ. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν· τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι
σπουδήν· πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους·

ξη ἑρμ. Τοῦτο θαυμαστόν ἐστιν καὶ τῆς παύλου συνέσεως· ὅτι οὐ κέ-
κρυται ὅτι ἐνέδωκαν· τὸ γὰρ ἐπιθυμοῦμεν· ὅσον ἐστὶ ποθοῦ-
ντος· ποθεινῶς σπουδάζειν ἡμᾶς· καὶ οἷος ἦν πρότερον· τοιοῦτον εἶναι
καὶ εἰς τὸ μέλλον· τοῦτο γάρ· τὸν ἔλεγχον ἦν παραδεικτὸν ἐργάζεσθαι·
καὶ οὐκ ἔστι ποθεῖν ποθεινῶς· ὁ περὶ ἡμῶν ἠδίκας καὶ μείζονος αὐτῶν ἐστι· ἀλλὰ
περὶ κακίας φιλονεικίας· τὸ πλεῖον τοῦ θεοῦ ἐπιθυμοῦμεν ∴ +

ξθ κειμ. Ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε·

ξθ ἑρμ. καθάπερ φησὶν ἡ ἀργία τὸ σῶμα νωθρόν· οὕτω καὶ ψυχὴν ἡ ἀργία
τῶν ἀγαθῶν· νωθροτέραν ἐργάζεται καὶ ἀσθενῆ ∴ +

ο κειμ. Μιμηταὶ δέ, τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων
τὰς ἐπαγγελίας·

ο ἑρμ. ἵνα μὴ λέγωσι ΤΟΝ ... ὅσοι μὲν ὡς οὐδένες ὄντες ἄξιοι μόνον καταφρονήσαν-
τες ... ἄδεις κατεφρονήθησαν· ἀλλ' εἰσὶ καὶ ἔχουσιν ὅτι τῶν μα-
καρίων γενομένων ἀνδρῶν ∴ +

οα κειμ. Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός· ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζο-
νος ὀμόσαι· ὤμοσεν καθ' ἑαυτοῦ λέγων·

οα ἑρμ. καθάπερ τὰ μέτρα αὐτῶν γενναίως· πάλιν ἐκ τοῦ βελτίονος φέρει ὅτι
πάντων ἐπιτεύξονται τῶν ἐπηγγελμένων· προστίθησι δὲ τοὺς
μισθούς· ἵνα μὴ ἀπολαύσωσιν προσδοκοῦσι καμάτους· καὶ ποιοῦμεν
τοῦτο ἐκ παραδειγμάτων· ἔχομεν δὲ πολλοὺς ἐκ πάντων τὸν Ἀβραὰμ
ἀλλ' ἐκ τῶν ὀνομάτων διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ προσώπου ∴ +

οβ κειμ. Εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε·

οβ μετὰ πολλῆς ἀναμιμνήσκει αὐτοὺς τῶν ἔργων τοῦ Χριστοῦ· ὧν συνέχως
ἐλέγετο· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ὅπερ σημαίνει ὅρκον· οὐ μὴν ἀπο...
τὸν αἰῶνα ∴ +

δηλοῖ· ὅτι ἐδέξαντο καὶ ἐσώσαντο τὸν λόγον καὶ οὐδὲ οὕτως [illegible]

[illegible] ἐν τοῖς πειρασμοῖς ∴

[illegible] τὸν καρποφοροῦντα

κεί(μενον) ΕΥΛΟΓΙΑΣ ἈΠΟ Θ(ΕΟ)Υ· [illegible] γίνεσθαι· πλὴν τὸν

ἑρ(μηνεία) ἐνταῦθα τὸν θ(εὸ)ν φησὶν αἴτιον τῶν [illegible] τὴν γένεσιν·

καὶ [illegible] τοὺς [illegible]

κεί(μενον) ἘΚΦΕΡΟΥΣΑ ΔῈ ἈΚΑΝΘΑΣ·

ἑρ(μηνεία) οὐκ εἶπε τίκτουσα ἀκάνθας· οὐδὲ τῷ χρησίμῳ τοῦ [illegible] καὶ [illegible] τῷ ὀνόματι ἐχρήσατο· ἀλλ' ἀντί· ἐκφέρουσα ἀκάνθας· ὡς ἂν [illegible] τις ἐκβαλλουσα ∴

κεί(μενον) ΚΑῚ ΤΡΙΒΟΛΟΥΣ ἈΔΟΚΙΜΟΣ·

ἑρ(μηνεία) [illegible] ἀκάνθας καλεῖ τὰ ἁμαρτήματα· ὥσπερ καὶ ὁ [illegible] ἡ γραφή· ἀκάνθας [illegible] φησίν· ἡ γραφὴ [illegible] οὐ γὰρ ἄνθρωπος [illegible] ἀλλ' [illegible] καὶ μὴ [illegible] αὐτὴν [illegible] τὸ μικρὸν ὀδυνᾷ· ὁμοίως καθάπερ [illegible] τῆς ἀκάνθης· καὶ [illegible] τὸ μικρόν· καὶ γὰρ [illegible] τοῦ ἐξαιρεθῆναι [illegible] τῆς [illegible] τὴν ὀδύνην [illegible] καὶ [illegible] θεραπείας [illegible] καὶ ἰατρείας· [illegible] αὐτῆς [illegible] οὐδὲ γὰρ [illegible] μόνον τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ καὶ τοῦτον [illegible] θεραπεύουσα τόπον ∴

[illegible] τὴν ἁμαρτίαν [illegible] ὁ [illegible] γὰρ αὐτῆς [illegible] καὶ [illegible] ∴

κεί(μενον) ΚΑῚ ΚΑΤΑΡΑΣ ἘΓΓΥΣ·

ἑρ(μηνεία) κατάρας [illegible] ἐγγύς· οὐ κατάρα· ὁ δὲ μηδέπω [illegible] τὴν ἀρὰν [illegible] ἀλλ' ἐγγὺς γενόμενος· καὶ μακρὰν γενέσθαι δυνήσεται ∴

κεί(μενον) ἫΣ ΤῸ ΤΕΛΟΣ ΕἸΣ ΚΑΥΣΙΝ·

ἑρ(μηνεία) οὐκ [illegible] καήσεται· ἀλλ' ἀντί· [illegible] τέλος [illegible] καῦσιν· [illegible] χρὴ [illegible] φησίν ∴

ΠΕΠΕΙΣΜΕΘΑ ΔῈ ΠΕΡῚ ὙΜΩΝ ἈΔΕΛΦΟῚ ΤᾺ ΚΡΕΙΣΣΟΝΑ ΚΑῚ ἘΧΟΜΕΝΑ ΣΩΤΗΡΙΑΣ· ΕἸ ΚΑῚ ΟὝΤΩΣ ΛΑΛΟΥΜΕΝ·

ἑρ(μηνεία) [illegible] αὐτῶν [illegible] θεραπεύει [illegible] τὰ [illegible] φησίν· οὐχ ὡς [illegible] τοῦ ὑμῶν [illegible] οὐδὲ [illegible] ἀκανθῶν ὑμᾶς [illegible] ἀλλὰ [illegible] τὸ μὴ [illegible] γὰρ [illegible] ὑμῶν

τὰ ἀρίστα μου καὶ ἐχόμενα σωτηρίας ∻

δ κει. ΟΥ ΓΑΡ ΑΔΙΚΟΣ Ο ΘΣ ΕΠΙΛΑΘΕΣΘΑΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΥΜΩΝ ΚΑΙ [illegible] ΑΓΑΠΗΣ
ΗΣ ΕΝΕΔΕΙΞΑΣΘΕ ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΗΣΑΝΤΕΣ ΤΟΙΣ Α-
ΓΙΟΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΟΥΝΤΕΣ·

δ ερ. καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐρρῶσθαι τὴν ψυχήν· τῶν παλαιῶν ἀναμιμνή-
σας πραγμάτων· καὶ τὸ ποίαν ἀγάπην κατέσχηκεν τοὺς μα-
θητὰς ἐπιλαθέσθαι τὸν θεόν· ἀνάγκη γὰρ ἐλεεῖν ἁμαρτάνοντας
μὴ πεπληροφορημένον περὶ τῆς ἐλπίδος ∻

ε κει. ΕΠΙΘΥΜΟΥΜΕΝ ΔΕ ΕΚΑΣΤΟΝ ΥΜΩΝ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΕΝΔΕΙΚΝΥΣΘΑΙ
ΣΠΟΥΔΗΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΑΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ·

ε ερ. Τοῦτο θαυμαστόν ἐστιν καὶ τῆς πατρικῆς συμπαθείας· ὅτι οὐκ ἐγ-
κατέλιπον ἐπιμελείας· τὸ γὰρ ἐπιθυμοῦμεν· ὡς ἂν εἴποι
τίς πατρικῶς σπουδάζομεν· καὶ ὁποῖος ἦν πρότερον· τοιοῦτον εἶναι
καὶ εἰς τὸ μέλλον· τοῦτο γὰρ· τὸν ἔλεγχον παραδέχονται ἐργάζεσθαι·
καὶ οὐ κατὰ πάθος· ὅπερ ἦν δηλωτικὸν αὐθεντίας· ἀλλὰ
περιπαθὴς φιλοστοργίας· τὸ πάθος τοῦ θεοῦ ἐπιθυμοῦμεν ∻

ϛ κει. ΙΝΑ ΜΗ ΝΩΘΡΟΙ ΓΕΝΗΣΘΕ·

ϛ ερ. καθάπερ φησὶν ἡ ἀργία τὸ σῶμα μαλάττει· οὕτω καὶ ψυχὴν ἡ ἀργία
τῶν ἀγαθῶν· ἐντεῦθεν ἀσθενῆ ἐργάζεται καὶ ἀσθενῆ ∻

ζ κει. ΜΙΜΗΤΑΙ ΔΕ ΤΩΝ ΔΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥΝΤΩΝ
ΤΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ·

ζ ερ. ἵνα μὴ [illegible] ὦσιν ὡς οὐδὲ ἄξιοι λόγου καταφρονηθέν-
τες [illegible] καὶ ἐπελάθοντο· ἀλλ᾽ ἔχουσιν ὅτι τῶν μα-
κρῶν γενομένων ἀνδρῶν ∻

ια κει. Τῷ ΑΒΡΑΑΜ ΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΟΣ Ο ΘΣ ΕΠΕΙ ΚΑΤ᾽ ΟΥΔΕΝΟΣ ΕΙΧΕΝ ΜΕΙΖΟ-
ΝΟΣ ΟΜΟΣΑΙ ΩΜΟΣΕΝ ΚΑΘ᾽ ΕΑΥΤΟΥ ΛΕΓΩΝ·

ια ερ. καθάπερ φησὶν αὐτῶν γυμναστὴς· πάλιν τοὺς ἐλπίδας φέρε ὅτι
παρ᾽ αὐτῶν ἐπιτεύξονται τῶν ἐλπιζομένων· προστίθησι δὲ
μισθοὺς· ἵνα μὴ ἀπολάμψωσιν προσδοκοῦντες· καὶ πάλιν
τοῦτο ἐκ παραδειγμάτων· ἔχομεν ἀπολλοὺς ὧν τὸν ἀγῶνα
ἀπέδοσαν ἀλλ᾽ αὐτὸ ἀξιωματικὸν προσωπεῖον ∻

ιβ κει. ΕΙ ΜΗΝ ΕΥΛΟΓΩΝ ΕΥΛΟΓΗΣΩ ΣΕ ΚΑΙ ΠΛΗΘΥΝΩΝ ΠΛΗΘΥΝΩ ΣΕ·

ιβ μετὰ τοσαῦτα ἀναμιμνήσκει αὐτοὺς τῶν ἔργων τοῦ χυ· ἐν συνέ-
χεσιν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ὅτι πλειόνων ἐστὶν· οὐ μὴν ἀλλὰ
τὸν αἰῶνα ∻

δηλοῖ· ὅτι ἐκ θεοῦ ἐξ αὐτοῦ καὶ συνεστῶτα τὸν λόγον καὶ οὐδὲ [illegible]

πόρον ἀπὸ τοῦ μικροῦ τυχοῦσι τοῖς ἐν τοῖς πειρασμοῖς·

κει(μενον) ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ Θ(ΕΟ)Υ· [illegible] αἴτιον τοῦ μάταιον τὸν γεγενῆσθαι· [illegible]

ἑρ(μηνεία) ἐνταῦθα τὸν θ(εὸ)ν φησὶν [illegible] οὐχ ἡ διὰ [illegible] τὸν καρπὸν [illegible]

κρεμαστοὺς [illegible]

κει(μενον) ΕΚΦΕΡΟΥΣΑ ΔΕ ΑΚΑΝΘΑΣ·

ἑρ(μηνεία) [illegible] καὶ [illegible] τίκτουσα ἀκάνθας· οὐκ [illegible] χρήσιμον τῶν

τοῦ ὀνόματι [illegible] ἀλλ᾽ ἄντι, ἐκφέρουσα ἀκάνθας· [illegible]

[illegible] ἐκφέρουσα·

κει(μενον) ΚΑΙ ΤΡΙΒΟΛΟΥΣ ΑΔΟΚΙΜΟΣ·

ἑρ(μηνεία) [illegible] ἡ γραφὴ ἀκάνθας καλεῖ τὰ ἁμαρτήματα· [illegible]

[illegible] ἀκάνθας· οὐ γὰρ [illegible] ἀλλ᾽ [illegible] καὶ

κρημνοῖς [illegible] καὶ μὴ [illegible] αὐτὴν [illegible]

[illegible] ὅμοιος [illegible] ἀκάνθης· καὶ τί

[illegible] καὶ γὰρ [illegible] ἐξαιρεθῆναι· [illegible]

τῆς [illegible] θεραπείας [illegible]

[illegible] οὐκ [illegible]

γὰρ [illegible] τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ καὶ τοῦ [illegible]

[illegible] θεραπεῦσαι [illegible]

[illegible] τὴν ἁμαρτίαν τριβόλους [illegible] γὰρ αὐτῆς

[illegible] καὶ [illegible]

κει(μενον) ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΑΣ ΕΓΓΥΣ·

ἑρ(μηνεία) κατάρας [illegible] ἐγγύς· οὐ κατάρα· [illegible] ἀρὰν [illegible]

[illegible] ἀλλ᾽ ἐγγὺς γενόμενος· καὶ μακρὰν γενέσθαι δυνήσεται·

κει(μενον) ΗΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΙΣ ΚΑΥΣΙΝ·

ἑρ(μηνεία) οὐκ [illegible] καήσεται· ἀλλ᾽ ἄντι, ἧς τὸ τέλος [illegible] καῦσιν· [illegible]

[illegible] φησίν·

κει(μενον) ΠΕΠΕΙΣΜΕΘΑ ΔΕ ΠΕΡΙ ΥΜΩΝ ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΤΑ ΚΡΕΙΣΣΟΝΑ ΚΑΙ ΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΩΤΗΡΙΑΣ· ΕΙ ΚΑΙ ΟΥΤΩΣ ΛΑΛΟΥΜΕΝ·

ἑρ(μηνεία) [illegible] αὐτῶν [illegible] θεραπεύει [illegible]

[illegible] φησίν· οὐχ [illegible]

[illegible] ὑμᾶς [illegible] ἀλλὰ [illegible]

[illegible] γὰρ [illegible]

τῆς ἱερωσύνης χριστοῦ· τουτέστιν ὁ μελχισεδέκ· προμηνυτὴς γ-
ἦν τῶν κατὰ νόμον ἱερέων· καὶ ὁρᾶτε πῶς αὔξει· πρῶτον μὲν
ἀπὸ τοῦ ὀνόματος· ὁ γὰρ μελχισεδὲκ βασιλεὺς δικαιοσύνης
ἑρμηνεύεται· ἔπειτα ἀπὸ τοῦ τρόπου· ὅτι ἀπάτωρ ἀμήτωρ· ἐστὶ
οὗτος γάρ· ὁ μελχισεδὲκ μὴ γενεαλογούμενος ἀγνοεῖται τίνων
καὶ τίνος· πῶς καὶ οἷος ἦν· καὶ πότε ἔσχεν τὴν ἀρχὴν καὶ ποῦ
ἔσχε τὸ τέλος· οὐδὲν γὰρ περὶ αὐτοῦ γενεαλογικῶς ἡ γραφὴ ἀπε-
ἐπὶ τὸ μᾶλλον· εἰ τοίνυν ὁ τύπος τοσοῦτος· πόσῳ μᾶλλον ἡ ἀλή-
θεια· τουτέστιν ὁ χριστός· ὅτι δὲ τύπος ἦν ὁ μελχισεδὲκ ἔδειξεν
καὶ ἡ ὁρκωμοσία ἡ πρὸς αὐτόν· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ
τὴν τάξιν μελχισεδέκ· ἔπειτα τοῦ ὀνόματος· τίς γὰρ βα-
σιλεὺς δικαιοσύνης· ἢ ὁ κύριος ἡμῶν· αὐτὸς γάρ ἐστι καὶ βασιλεὺς
εἰρήνης· εἰρηνοποιήσας γὰρ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐ-
πὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ· ἄνωθεν μὲν ἀμή-
τωρ κάτωθεν δὲ ἀπάτωρ· αὐτὸς καὶ μὴ γενεαλογούμενος· τὴν
δὲ γενεὰν γὰρ αὐτοῦ φησὶν τίς ἔγνω· οὐ γὰρ δυνατὸν αὐτοῦ
τὴν ἄφραστον γέννησιν ἐξειπεῖν· αὐτὸς καὶ ζωὴ τοὺς αἰῶνας ἐστίν·
τουτέστιν οὐκ ἔχει ζωῆς τέλος· αὐτὸς καὶ πρὸ πάντων τῶν αἰώ-
νων καὶ τοῦτό ἐστιν ἀρχὴν ἡμερῶν· +

πκει ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων· καὶ εὐλογή-
σας αὐτόν· ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν ἀβρα-
ὰμ πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης·
ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς σαλήμ ὅ ἐστι βασιλεὺς εἰρήνης·
ἀπάτωρ ἀμήτωρ ἀγενεαλόγητος·

περ οὐκ ἀρκεῖν γάρ φησὶν ὅτι πᾶσαν ἔσχεν τοῦ πολέμου ἔδω-
κεν· διὰ τοῦτο καὶ εὐλόγησεν ὑποστρέφοντι· +

πακει μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων· ἀφωμοιωμέ-
νος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ· μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές· θεω-
ρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος ᾧ καὶ δεκάτην ἀβραὰμ ἔδωκεν

παερ καὶ πῶς ἦν τὸ μὴ ἐπιφέρεσθαι· λέγουσιν ὅτι πάντα περὶ αὐτῆς τῆς φύ-
σεως τοῦ πράγματος· καὶ ὥσπερ τούτου οὐκ ἴσμεν οὔτε ἀρχὴν
ἡμερῶν οὔτε ζωῆς τέλος· διὰ τὸ μὴ γεγράφθαι· οὕτως καὶ
τοῦ ἰησοῦ διὰ τὸ μὴ γεγράφθαι· ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ εἶναι· ἐκεῖνο μὲν
τύπος καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ μὴ γεγράφθαι· τοῦτο δὲ ἀλή-

ογ κει ΚΑΙ ΟΥΤΩC ΜΑΚΡΟΘΥΜΗCΑC ΕΠΕΤΥΧΕ ΤΗC ΕΠΑΓΓΕΛΙΑC· ΑΝ
ΘΡΩΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΙΖΟΝΟC ΟΜΝΥΟΥCΙΝ· ΚΑΙ ΠΑCΗC ΑΥΤΟΙC
ΑΝΤΙΛΟΓΙΑC ΠΕΡΑC ΕΙC ΒΕΒΑΙΩCΙΝ Ο ΟΡΚΟC· ΕΝ Ω ΠΕΡΙCCΟΤΕ
ΡΟΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟC Ο ΘC ΕΠΙΔΕΙΞΑΙ ΤΟΙC ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙC ΤΗC ΕΠΑΓ
ΓΕΛΙΑC ΤΟ ΑΜΕΤΑΘΕΤΟΝ ΤΗC ΒΟΥΛΗC ΑΥΤΟΥ· ΕΜΕCΙΤΕΥCΕΝ
ΟΡΚΩ· ΙΝΑ ΔΙΑ ΔΥΟ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΑΜΕΤΑΘΕΤΩΝ ΕΝ ΟΙC ΑΔΥ
ΝΑΤΟΝ ΨΕΥCΑCΘΑΙ ΘΝ· ΙCΧΥΡΑΝ ΠΑΡΑΚΛΗCΙΝ ΕΧΟΜΕΝ· ΟΙ ΚΑ
ΤΑΦΥΓΟΝΤΕC·

ογ ἑρ ἐν ταῦτα ἀφορμὴν αὐτοὺς [illegible] ὅτι πολλ[illegible] ἐπαγγελία [illegible] τυχεῖν ∴
[illegible] τὸ διὰ [illegible] φησὶν [illegible] μακροθυμίας [illegible] ὅτι [illegible] ἀληθεύσας ∴

οδ κει ΚΡΑΤΗCΑΙ ΤΗC ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΗC ΕΛΠΙΔΟC· ΗΝ ΩC ΑΓΚΥΡΑΝ ΕΧΟΜΕΝ
ΤΗC ΨΥΧΗC ΑCΦΑΛΗ ΤΕ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑΝ·

οδ ἑρ [illegible] φησίν· [illegible] στοχαζόμεθα· ἡ γὰρ ταῦτα [illegible] χρόνον· ποιοῦσι ἡμᾶς καὶ [illegible] ὁ [illegible] ἀβραὰμ γενόμενα ∴

οε κει ΚΑΙ ΕΙCΕΡΧΟΜΕΝΗΝ·

οε ἑρ ἐν τῷ κόσμῳ [illegible] τοῖς ἐπηγγελμένοις [illegible] τῆς ἐλπίδος· καὶ οὐκ [illegible] ἀλλ᾽ αὐ ρομ
τῆς [illegible] καινὸν θαυμαστόν ∴

ος κει ΕΙC ΤΟ ΕCΩΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑCΜΑΤΟC·

ος ἑρ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν οὐρανόν ∴ δεικ

οζ κει ΟΠΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟC ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ ΕΙCΗΛΘΕΝ ΙC ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΜΕΛΧΙCΕ
ΔΕΚ·

οζ ἑρ [illegible] ἡ τοῦ πρόδρομος ὀνομασία [illegible] καὶ ἡμᾶς [illegible]
[illegible] οὗτος μὲν γὰρ τοῦ προδρόμου καὶ [illegible] ∴

ΑΡΧΙΕΡΕΥC ΓΕΝΟΜΕΝΟC ΕΙC ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ·

ἰδοὺ καὶ [illegible] παράκλησις· [illegible] ἱερεὺς ἡμῶν καὶ [illegible] ἀρχιερέων τῶν παρὰ ἰουδαίοις ∴

οη κει ΟΥΤΟC ΓΑΡ Ο ΜΕΛΧΙCΕΔΕΚ ΒΑCΙΛΕΥC CΑΛΗΜ ΙΕΡΕΥC ΤΟΥ ΘΥ ΤΟΥ
ΥΨΙCΤΟΥ· Ο CΥΝΑΝΤΗCΑC ΑΒΡΑΑΜ·

οη ἑρ πολλ[illegible] συγκρίσιν ποιεῖται τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς και
νῆς· ὁρᾷ [illegible] ὅτι ὁ τύπος

ὁ μὲν τάξει ἱερεὺς αὐτοῖς γέγονε μόνος· ὁ ἐξ ἑβραίου παρ' αὐτοῖς
χρημάτων. τί πρὸς ὁ μελχισεδὲκ ἐν τῇ κατὰ τὴν τάξιν
ἀαρὼν λέγουσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὁ μόνος· διὰ τί μὲν
τι τοῦτο ἡ γὰρ τοῦ ἱερέως μετάθεσις· καὶ νόμου μετάθεσις· +

πη κε μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης· ἐξ ἀνάγκης καὶ
νόμου μετάθεσις γίνεται· ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα

πη ερ τουτέστιν ἀντὶ τοῦ χριστοῦ καὶ διὰ τοῦ τὸν ἀαρὼν τὰ ὡραῖα οὐ γὰρ
ἐστὶν τῷ ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν· οὐ γὰρ οἱ τῇ κατὰ τοῦ μελχισεδὲκ
τί γὰρ ὁ ἐκ χριστοῦ· +

πθ κε φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχεν τῷ
θυσιαστηρίῳ· πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ ἰούδα ἀνατέταλκεν
ὁ κς ἡμῶν εἰς ἣν φυλὴν περὶ ἱερέων οὐδὲν μωϋσῆς ἐλά-
λησεν· καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν εἰ καὶ
κατὰ τὴν ὁμοιότητα·

πθ ερ τοῦτο πρὸς τοὺς λέγοντας τί δεῖ καινῆς διαθήκης· +

ϙ κε μελχισεδὲκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος· ὃς οὐ κατὰ νόμον·

ϙ ερ οὐ τὸν γὰρ φησὶν τὴν τάξιν ἀαρὼν ὁ ζηλωτὸς· +

ϙα κε ἐντολῆς σαρκίνης γέγονεν

ϙα ερ κατὰ τοῦτον γὰρ νόμος σαρκικὸς πῶς· τὸ περιτέμνεσθαι
τὴν σάρκα· χρίσαι τὴν σάρκα· λούσαι τὴν σάρκα· τὸ
ῥαντίζειν τὴν σάρκα· +

ϙβ κε ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου· μαρτυρεῖ-
ται γὰρ ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ·

ϙβ ερ οὐ χρόνος ἔχει τοῦ θεοῦ ἀλλὰ χριστοῦ· ὅτι ἡ οἰκεία δύναμις ἦν· +
τοῦτο γὰρ τοῦ πρὸς καιρὸν οὐδὲ θεοῦ πρὸς ἔχειν· +

ϙγ κε ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς διὰ τὸ
αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές· οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ
νόμος· ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος· δι' ἧς ἐγ-
γίζομεν τῷ θῷ· καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας·
οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες·
ὁ δὲ μετὰ ὁρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν·
ὤμοσεν κς καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα

ϙγ ερ ἡ προσάγουσα φησὶν ἐντολὴ τουτέστιν ἡ παραδοθεῖσα μὲν
ἐν τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ λέγει δὲ τὸν νόμον αὐτοῦ

καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ τοῦ μὴ ἔχειν ... ἀνδρικὸν καὶ τῶν ὀνομάτων. ἐν-
ταῦθα μὲν προσηγορίαι ἦσαν καὶ βασιλεὺς δικαιοσύνης
καὶ βασιλεὺς εἰρήνης. ἐκ δὲ τοῦ πράγματος ἀληθεῦσαι. οὕτως ἐκεῖ
ἐνταῦθα προσηγορίαι εἰσίν. ἐκ δὲ τοῦ πράγματος ἀληθεῦσαι.·+

κει. ΕΚ ΤΩΝ ΑΚΡΟΘΙΝΕΙΩΝ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ·

ερ. ἀκροθίνια τὰ λάφυρα λέγει·+

κει. ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΛΕΥΙ ΤΗΝ ΙΕΡΑΤΙΑΝ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ ΕΝΤΟΛΗΝ ΕΧΟΥΣΙΝ ΑΠΟΔΕΚΑΤΟΥΝ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙΠΕΡ ΕΞΕΛΗΛΥΘΟΤΑΣ ΕΚ ΤΗΣ ΟΣΦΥΟΣ ΑΒΡΑΑΜ· Ο ΔΕ ΜΗ ΓΕΝΕΑΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΔΕΔΕΚΑΤΩΚΕΝ ΑΒΡΑΑΜ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΧΟΝΤΑ ΤΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΥΛΟΓΗΣΕΝ·

ερ. τοσαύτη ἡ ὑπεροχὴ ... προσώπου ... ὥστε καὶ τοὺς
ὁμοτίμους ... προγόνων καὶ ... ἔχοντας προπάτο-
ρας ποιεῖ ... ἡμῖν ... δεκάτην οὖν παρ' ...
... παρ' αὐτῶν τούτων δεκάτας λαμβά-
νουσιν ... οὗτοι ... δὲ ...
φύσιν καὶ οὐ τοῦτο μόνον ἀλλ' ... ὁμότιμος αὐτοῖς ...
... ὡς ... δεκάτας ...
... [illegible] ... τιμή·+

κει. ΧΩΡΙΣ ΔΕ ΠΑΣΗΣ ΑΝΤΙΛΟΓΙΑΣ ΤΟ ΕΛΑΤΤΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΙΤΤΟΝΟΣ ΕΥΛΟΓΕΙΤΑΙ· ΚΑΙ ΩΔΕ ΜΕΝ ΔΕΚΑΤΑΣ ΑΠΟΘΝΙΣΚΟΝΤΕΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙΝ· ΕΚΕΙ ΔΕ ΜΑΡΤΥΡΟΥΜΕΝΟΣ ΟΤΙ ΖΗ· ΚΑΙ ΩΣ ΕΠΟΣ ΕΙΠΕΙΝ ΔΙΑ ΑΒΡΑΑΜ ΚΑΙ ΛΕΥΙ Ο ΔΕΚΑΤΑΣ ΛΑΜΒΑΝΩΝ ΔΕΔΕΚΑΤΩΤΑΙ

ερ. ... καὶ κατὰ τοῦτο ... ὑπερέχει ... τοῦ
ἀβραὰμ ... τὸν ... ·+

κει. ΕΤΙ ΓΑΡ ΕΝ ΤΗ ΟΣΦΥΙ ΤΟΥ ΠΡΣ ΗΝ· ΟΤΕ ΣΥΝΗΝΤΗΣΕΝ ΑΥΤΩ ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ

ερ. ... φησὶν ... καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ ... ἀρχῆς·

κει. ΕΙ ΜΕΝ ΟΥΝ ΤΕΛΙΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΛΕΥΙΤΙΚΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ ΗΝ·

ερ. ... φησὶν ... οὐ ... τὸ μὲν
... τοῦ ἀρχιερέως ... καὶ τῶν κατὰ νόμον·

κει. Ο ΛΑΟΣ ΓΑΡ ΕΠ' ΑΥΤΗΝ ΝΕΝΟΜΟΘΕΤΗΤΑΙ· ΤΙΣ ΕΤΙ ΧΡΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ ΕΤΕΡΟΝ ΑΝΙΣΤΑΣΘΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΚΑΙ ΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΑΑΡΩΝ ΛΕΓΕΣΘΑΙ·

ερ. ... ὅτι ... καὶ τοῦ ἀβραὰμ ὁ πατριάρχης

θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς·

ϟζ ἑρ. ὥσπερ δὴ ἄνθρωπος καὶ λειτουργὸν αὐτὸν λέγων· ταύτης ἀνθρωπό-
τητος αὐτοῦ δηλῶν. ὁρατῶς ἀναγκαίως τὴν διάνοιαν τῶν ἀ-
κροατῶν τὴν θεότητα κηρύττων αὐτοῦ διὰ τοῦ λέγειν ἐ-
κάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς ∵ +

ϟη κει. τῶν ἁγίων λειτουργός·

ϟη ἑρ. τουτέστιν ὑπὲρ τῶν ἡγιασμένων διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ∵ +

ϟθ κει. καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς·

ϟθ ἑρ. σκηνὴν ἀληθινὴν τὴν ἐκκλησίαν φησίν ∵ +

ρ κει. ἣν ἔπηξεν ὁ κς καὶ οὐκ ἄνθρωπος· πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ
προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγ-
καῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ· εἰ μὲν οὖν ἦν
ἐπὶ γῆς· οὐδ᾽ ἂν ἦν ἱερεύς· ὄντων τῶν προσφερόντων κα-
τὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα·

ρ ἑρ. περιεποιήσατο γὰρ αὐτὴν διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος ∵ +

ρα κει. οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπου-
ρανίων· καθὼς κεχρημάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπι-
τελεῖν τὴν σκηνήν·

ρα ἑρ. ἡ γὰρ παρ᾽ αὐτοῖς λειτουργία· ὑπόδειγμα ἦν ταύτης τῆς
πνευματικῆς· ἦν τι γὰρ καὶ ἐπουράνιον κατὰ τὸ γεγραμμένον· καὶ ἐν τῇ
γραφῇ· ἄλλα ὁ μὲν τῶν οὐρανῶν ἐστιν ... ὑπό-
δειγμα τὸ πρόβατον προσφέρον τὸν ἀμνὸν χριστοῦ· ὡς
τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως τὴν μυστικὴν τοῦ σώμα-
τος αὐτοῦ καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως ∵ +

ρβ κει. ὅρα γάρ φησιν ποιήσῃς πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχ-
θέντα σοι ἐν τῷ ὄρει· νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτευχε
λειτουργίας· ὅσῳ καὶ κρείττονος διαθήκης ἐστὶ μεσίτης

ρβ ἑρ. ὥσπερ δὴ καὶ ἡ κοινὴ ἀνθρωπότης ὁ θεὸς ἐστίν· ἐδέξατο
αὐτὸν πάντα· ὅσῳ δὲ τοσοῦτον τὸ μέσον ταύτης πρὸς
διαθήκην· ἐκ διαθήκης μὲν ὑπόδειγμα καὶ τύπος αὐτῆς ...

ργ κει. ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται·

ργ ἑρ. ταῖς ... διαθήκης ταῖς τῶν χαρισμάτων· διὸ καὶ ἡ μὲν ...
...

ρδ κει. εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος· οὐκ ἂν δευτέρας

τί ποτέ φησιν καὶ ἐναλλάξαι· ὥσπερ δὲ ἐπὶ τῶν μωσαϊκῶν οὐκ ἠδύνατο τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' οὐ συγχεῖται φησὶν ὅπερ ἐκεῖνοι ἐβούλοντο· ἡ καινὴ διαθήκη ἡμᾶς ποιοῦσα τοῦ θεοῦ· μαρτυρεῖ τὴν ἡμετέραν· διὰ ταύτης γὰρ οὐ μὴ φθειρομένης τοῦ θεοῦ καὶ πρ. καὶ ταύτην ἔτι αὐξάνων. οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας μαρτυρῶν γενομένης· ὁ ἐκεῖ μὴ δὲ ἦν τότε καὶ οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας ἦν· ὁρᾷς ὅσω καὶ τὰ δύο αὐτῷ· ὅτι καὶ οὐκ ἐχρῆτο ὁρκωμοσίαις μελχισεδέκ· τοῦτο δὲ αὐτῆς σημαίνει τὸ ἀπὸ τοῦ χυ· κατὰ τὰ δὲ ἁμαρτημάτων γὰρ φησὶν ζωῆς ἀκαταλύτου· καὶ τοῦ ὅρκου·

κεί(μενον) ΚΑΤΑ ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΚΑΙ ΚΡΕΙΤΤΟΝΟΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΓΕΓΟΝΕΝ ΕΓΓΥΟΣ ΙΣ· ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΝ ΠΛΕΙΟΝΕΣ ΕΙΣΙΝ ΓΕΓΟΝΟΤΕΣ ΙΕΡΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΩ ΚΩΛΥΕΣΘΑΙ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙΝ· Ο ΔΕ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΝΕΙΝ ΑΥΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ· ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΝ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΙΕΡΟΣΥΝΗΝ· ΟΘΕΝ ΚΑΙ ΣΩΖΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΤΕΛΕΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ ΔΙ' ΑΥΤΟΥ ΤΩ ΘΩ ΠΑΝΤΟΤΕ ΖΩΝ·

ἑρ(μηνεία) ὁ πιστὸς ὅσον δυνατὸς ἀεὶ αὐτὸν ... οὐ καθ' οὐ τοῦτο ποιεῖ φησὶν ἁμαρζομένων· φησὶν ... ἱερατεία ἡ λειτουργὸν ... αὐτὸς ποτε ἦν κ... συμβολικῶς·

κεί(μενον) ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΤΥΓΧΑΝΕΙΝ ΥΠΕΡ ΑΥΤΩΝ· ΤΟΙΟΥΤΟΣ ΓΑΡ ΗΜΙΝ ΕΠΡΕΠΕΝ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ· ΟΣΙΟΣ, ΑΚΑΚΟΣ, ΑΜΙΑΝΤΟΣ, ΚΕΧΩΡΙΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΟΛΩΝ· ΚΑΙ ΥΨΗΛΟΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΟΥΝΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ· ΟΣ ΟΥΚ ΕΧΕΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΩΣΠΕΡ ΟΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ ΠΡΩΤΕΡΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΘΥΣΙΑΣ ΑΝΑΦΕΡΕΙΝ· ΕΠΕΙΤΑ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ·

ἑρ(μηνεία) σημαίνει καὶ τοῦτο, τοῦ κατὰ σάρκα σημαίνει τὴν ... τοὺς ὑπὲρ ἐκείνους καὶ ζῶντος ... οὐ ... ὡς ἐντυγχάνει ... πολλὰ τὴν οἰκονομίας φησὶν ... ὑπὲρ ... τῆς ... ὑπὲρ αὐτοῦ ... καὶ ... καρδίαν τὴν οἰκονομίαν ... αὐτοῦ ...

κεί(μενον) ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΕΦΑΠΑΞ ΕΑΥΤΟΝ ΑΝΕΝΕΓΚΑΣ· Ο ΝΟΜΟΣ ΓΑΡ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΘΙΣΤΗΣΙΝ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ ΕΧΟΝΤΑΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΝ· Ο ΛΟΓΟΣ ΔΕ ΤΗΣ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΕΤΕΛΕΙΩΜΕΝΟΝ· ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΛΕΓΟΜΕΝΟΙΣ·

ἑρ(μηνεία) τὸ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ προσενεχθῆναι φησίν·

κεί(μενον) ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΕΧΟΜΕΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ· ΟΣ ΕΚΑΘΗΣΕΝ ΕΝ ΔΕΞΙΑ ΤΟΥ

σκηνῇ ἐκείνῃ κατὰ παράταξιν ἐκείνῳ οἶμαι ... :-

ζ κει ΥΠΕΡΑΝΩ ΔΕ ΑΥΤΗΣ ΧΕΡΟΥΒΙΜ ΔΟΞΗΣ ΚΑΤΑΣΚΙΑΖΟΝΤΑ ΤΟ ΙΛΑΣΤΗΡΙΟΝ

ζ ερ ἀντὶ τοῦ ἔνδοξα :-

η κει ΠΕΡΙ ΩΝ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΝΥΝ ΛΕΓΕΙΝ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ· ΤΟΥΤΩΝ ΔΕ ΟΥΤΩΣ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΩΝ· ΕΙΣ ΜΕΝ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΣΚΗΝΗΝ· ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΣΕΙΑΣΙΝ ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΤΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΕΠΙΤΕΛΟΥΝΤΕΣ· ΕΙΣ ΔΕ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

η ερ ὡς μακροῦ δεόμενα λόγου :-

θ κει ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΜΟΝΟΣ Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ· ΟΥ ΧΩΡΙΣ ΑΙΜΑΤΟΣ· Ο ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΥΠΕΡ ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΑΓΝΟΗΜΑΤΩΝ· ΤΟΥΤΟ ΔΗΛΟΥΝΤΟΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ· ΜΗΠΩ

θ ερ ἵνα μὴ λέγωσιν ὅτι πῶς μία θυσία τὰ τοσαῦτα ἀνεῖλεν ἁμαρτήματα· δείκνυσιν ὅτι καὶ αὕτη ἡ ἀρχαία θυσία ἡ ἀπὸ τοῦ ἀρχιερέως προσφερομένη μία ἦν· ἅπαξ γὰρ τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ μία ἦν· ... ὁ ἀρχιερεὺς ἅπαξ προσέφερεν :-

ι κει ΠΕΦΑΝΕΡΩΣΘΑΙ ΤΗΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΟΔΟΝ· ΕΤΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΕΧΟΥΣΗΣ ΣΤΑΣΙΝ· ΗΤΙΣ ΠΑΡΑΒΟΛΗ·

ι ερ ἀποκαλύπτουσι ταῦτα φησὶ πρότερα· ἕως ἂν οὕτως ἔμενεν ἡ σκηνὴ αὕτη· ὁ καιρὸς ... οὗτος ὁ τῆς ἐπιδημίας τοῦ Χριστοῦ δηλοῦ καὶ ἐφανερώθη :- +

ια κει ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ ΤΟΝ ΕΝΕΣΤΗΚΟΤΑ· ΚΑΘ ΟΝ ΔΩΡΑ ΤΕ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ· ΜΗ ΔΥΝΑΜΕΝΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΤΕΛΕΙΩΣΑΙ ΤΟΝ ΛΑΤΡΕΥΟΝΤΑ·

ια ερ τοῦτο τύπος γέγονεν καθ' ὃν δῶρα τε καὶ θυσίαι προσφέρονται· μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα·

✳ αἱ γὰρ θυσίαι οὐ τὴν ψυχὴν ῥύπτουσιν ... ἀλλὰ σῶμα καὶ σάρκα κατὰ νόμον σαρκικῶς· οὐ γὰρ δὴ μοιχείαν καὶ φόνον· οὐδὲ ἱερουργίαν ἀφιέναι δύναται·

ιβ κει ΜΟΝΟΝ ΕΠΙ ΒΡΩΜΑΣΙΝ ΚΑΙ ΠΟΜΑΣΙΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΒΑΠΤΙΣΜΟΙΣ·

ιβ ερ δοκοῦντα φησὶ καθαίρειν τὴν σάρκα :-

ιγ κει ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΣΙΝ ΣΑΡΚΟΣ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙΡΟΥ ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΑ· ΧΣ ΔΕ ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ

ιγ ερ καιρὸν διορθώσεως τὸν τῆς παρουσίας καλεῖ τοῦ Χριστοῦ· μάταιον ... ὅτι ... πρὸ τοῦ καιροῦ τῆς διορθώσεως μετὰ ταῦτα ἀφορίζει :- +

ιδ κει ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΤΕΡΑΣ ΣΚΗΝΗΣ· ΟΥ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΟΥ

ἐζητεῖτο τόπος· μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει· ἰδοὺ

(ἱερεμίου) ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος· καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινήν· οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν· ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου· κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν λέγει κύριος· ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας λέγει κύριος· διδοὺς νόμους μου ἐπὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν·

(ἠσαΐου) καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν· καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν· καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ· καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων· γνῶθι τὸν κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσίν με ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν· ὅτι ἵλεος ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν· καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι·

τουτέστιν ἁμαρτημάτων [illegible] :-+

ἐν τῷ λέγειν καινὴν πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ·

[illegible] τὸ διάφορον· καὶ [illegible] [illegible] ἅγια· [illegible] ἅγια [illegible] [illegible] συμμορφοῖ [illegible] :-+

εἶχεν μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη δικαιώματα λατρείας· τό τε ἅγιον κοσμικόν· σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἥ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων· ἥτις λέγεται ἅγια· μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια τῶν ἁγίων· χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον· καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα· καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα· καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης·

κοσμικὸν [illegible] καὶ φανερὸς [illegible] τόπος· ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ· ἐν ᾧ οἱ [illegible] ἐν ᾧ Ἰουδαῖοι· ἐν ᾧ προσήλυτοι· ἐν ᾧ [illegible] καὶ Ναζωραῖοι [illegible] κοσμικὸν αὐτὸ καλεῖ· οὐ γὰρ [illegible] Ἰουδαῖοι ὁ κόσμος [illegible] :-+

ιη κει(μενον) καὶ ὑσσώπου αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισεν λέγων· τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός· καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισεν.

ιη ερ(μηνεία) σύμβολον τοῦ πνς· θερμὴ γὰρ ἡ ὕσσωπος· αἷμα γὰρ καὶ τὸ ὕδωρ σημαῖνον τὴν διὰ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος κάθαρσιν· καὶ τὸ ἔριον δέ· ὅπως κατέχηται τὸ αἷμα·:·

ιθ κει καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον· καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις:

ιθ ερ σχεδὸν δὲ εἶπε· ἐπειδὴ οὐ κυρίως καθαρμὸς ὁ νόμος· οὐδὲ ἄφεσις τελεία ἀλλ᾿ ἡμιτελής· διὸ προσέθηκε τὸ σχεδόν·:·

κ κει ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι·

κ ερ οὗτοι φησὶν οἱ καθαροὶ οἱ καταρώμενοι τὸν νόμον ... σάρξ· ὅρα δὲ καὶ τύπος ἡ σὰρξ ἐμοὶ τῶν μελλόντων·

κα κει αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια·

κα ερ τὴν ἐκκλησίαν λέγει:~

κβ κει κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας·

κβ ερ τὸ τίμιον γὰρ προειπὼν αἷμα ἐχρίομεν τό· νῦν δὲ αὐτοῦ τοῦ Χυ·:·

κγ κει οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χς· ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν· ἀλλ᾿ εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν νῦν ἐμφανισθῆναι

κγ ερ τοῦτό φησιν ὁ πρὸς δὲ ἡμᾶς μέγα ἐφρονοῦμεν οἱ Ἰουδαῖοι ἐπὶ τῇ τοῦ ναοῦ κατασκευῇ· ὅσῳ δὲ μὴ ... τόπος τοσοῦτον ... μὴ οὖν σύγκρισις καὶ τὸ διάφορον ὅσον αὐτὸς ὁ οὐρανὸς τοῦ ναοῦ

κδ κει τῷ προσώπῳ τοῦ θῦ ὑπὲρ ἡμῶν·

κδ ερ ὥστε τὸ ἐμφανισθῆναι· καὶ δόξας τὴν οἰκονομίαν· καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει· ὅτι τοῦτο πεποίηκεν ὑπὲρ ἡμῶν· ἐπεὶ καθὸ θεὸς λόγος· πάντοτε συνῆν τῷ πρί· ἐγὼ γάρ φησιν ἐν τῷ πρί· καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐμοί·:·

κε κει οὐδ᾿ ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ᾿ ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ· ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων

κε ερ ὡς παρὰ τὴν ἀρχήν φησιν τοῦτο γέγονε· ὥσπερ οὐδὲ ...

τουτέστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως· οὐδὲ δι' αἵματος
τράγων καὶ μόσχων· διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλ-
θεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια· αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος·
εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμά-
λεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους· ἁγιάζει πρὸς
τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα· πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ
χυ· ὃς διὰ πνς αἰωνίου· ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον
τῷ θω· καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν· ἀπὸ νεκρῶν ἔργων·
ιδ ἑρμ. τὴν σάρκα μὲν ἐνταῦθα, καὶ τὴν συνείδησιν:·+
ιε κειμ. εἰς τὸ λατρεύειν θω ζῶντι καὶ ἀληθινῷ·
ιε ἑρμ. ἐνταῦθα ἐμφαίνει· ὅτι μὴ νεκρὰ ἔργα ἔχοντα· οὐκ ἔνεστι
λατρεύειν τῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ:·~
ιϛ κειμ. καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν· ὅπως
θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώ-
τῃ διαθήκῃ παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν·
οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας· ὅπου γὰρ
διαθήκη· θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διατιθε-
μένου· διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήποτε
ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος· ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵμα-τος
ιϛ ἑρμ. ... τοὺς πολλοὺς τῶν ἀσθενεστέρων διαλεγόμενος· καὶ ἀπὸ
τοῦ ... τὸν χν· μάλιστα ἀπιστοῦντας ταῖς ἐπαγγελί-
αις αὐτοῦ· ὁποίων ἀπὸ φόβου φησίν· διὰ τοῦτο μὲν οὖν
χρὴ θαρρεῖν· ὅτι οὐ ζώντων τῶν διατιθεμένων ἀλλὰ ἀπο-
θνησκόντων· τότε βέβαιαι αἱ διαθῆκαι· καὶ τὴν
ἰσχὺν λαμβάνουσιν· ὃ δὲ λέγει τοιοῦτον· ἐπηγγείλατο φησὶν
ὁ θς· ἀλλ' ἁμαρτάνοντες οἱ ἄνθρωποι· οὐ μόνον οὐκ ἦσαν ἀνά-
ξιοι τὴν ἐπαγγελίαν ἀπολαύειν· ἀλλὰ καὶ θανάτου γε-
γόνασιν ἔνοχοι· διὰ τοῦτο ὁ χς ἀποθανὼν· ἀνεδέξατο τὰς
ἁμαρτίας, καὶ ἀπέθανεν ἵνα καθαρισθέντες· ἄξιοι γέ-
νωνται τὰς ἐπαγγελίας λαβεῖν:·+
ιζ κειμ. ἐγκεκαίνισται· λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κα-
τὰ νόμον· ὑπὸ Μωϋσέως· παντὶ τῷ λαῷ· λαβὼν τὸ αἷ-
μα τῶν μόσχων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου
ιζ ἑρμ. τουτέστιν ἐν αἵματι· γέγονεν καὶ ἐκυρώθη:·+

ρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας· διὸ εἰσερχόμε-
νος εἰς τὸν κόσμον λέγει· θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠ-
θέλησας· σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυτώματα
καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας· τότε εἶπον ἰδοὺ
ἥκω· ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ τοῦ
ποιῆσαι τὸ θέλημά σου· ὁ θ(εό)ς
κθ ερμ τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου καὶ τὴν τῶν ἁμαρτημάτων [illegible] θυσίας
τῆς ἀφέσεως ∴
λ κει Ἀνώτερον λέγων· ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν· καὶ ὁλο-
καυτώματα· καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας· οὐ-
δὲ εὐδόκησας· αἵτινες κατὰ νόμον προσφέρονται·
τότε εἴρηκεν ἰδοὺ ἥκω·
λ ερμ [illegible] μαρτυρίας τῆς παλαιᾶς [illegible]
[illegible] θυσιῶν [illegible] προσφέ-
ρεσθαι [illegible]
[illegible] ∴
λα κει Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου· ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον· ἵνα τὸ δεύ-
τερον στήσῃ· ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ
τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ ἐφάπαξ· καὶ πᾶς μὲν
ἀρχιερεὺς ἕστηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν· καὶ τὰς
αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας· αἵτινες οὐδέπο-
τε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας· αὐτὸς δὲ μίαν
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν· εἰς τὸ διηνε-
κὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θ(εο)ῦ· τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμε-
νος· ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ·
λα ερμ τοῦ [illegible] ∴
λβ κει ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείω-
κεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους· μαρτυρεῖ δὲ
ἡμῖν καὶ τὸ πν(εῦμ)α τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι·
αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς· μετὰ
τὰς ἡμέρας ἐκείνας· διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας
αὐτῶν· καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι·
ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων· οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας·
λβ ερμ ἐχθροὺς αὐτοῦ· ἰουδαίους λέγει καὶ δαίμονας· καὶ πάντας τοὺς
[illegible] τῷ κηρύγματι ∴

ἐπὶ ... νόμος· οὐ γὰρ ἦν δυνατὸν ἐν
ἑτέρου ἀποθανεῖν χ̅ν̅· ἵνα πολλάκις ... ἐπεὶ δὲ
ἑτέρων πολλῶν τὰ ἁμαρτήματα· ἐκ τούτου
τότε ἂν ἐφάνη :·

κς κει ΕΙΣ ΑΘΕΤΗΣΙΝ ΑΜΑΡΤΙΑΣ·

κς ερ Τί ἐστιν ἀθέτησις; ἀντὶ τοῦ καταφρόνησις. οὐκ ἔτι παρ
ρησίαν ἔχει ἡ ἁμαρτία. ἠθέτηται γὰρ ἡ ἁμαρτία. ὥσ
περ ... ἀποκαλεῖται ... οὐκ ἀπομανοῦσα
... τουτέστι μηκέτι ... ὅτε προσεδόκησεν πάντας
... τότε ἀνῃρέθη :·

κζ κει ΔΙΑ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΠΕΦΑΝΕΡΩΤΑΙ·

κζ ερ ἐφανερώθη τῷ θ(ε)ῷ καὶ προσήχθη :·

κζ κει ΚΑΙ ΚΑΘΟΣΟΝ ΑΠΟΚΕΙΤΑΙ ΤΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΑΠΑΞ ΑΠΟ
ΘΑΝΕΙΝ· ΜΕΤΑ ΔΕ ΤΟΥΤΟ ΚΡΙΣΙΣ· ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ Ο Χ̅Σ̅
ΑΠΑΞ ΠΡΟΣΕΝΕΧΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΕΝΕΓΚΕΙΝ ΑΜΑΡΤΙ(ΑΣ)

κζ ερ καὶ τίνος αἰτίαν λέγει· διὰ τί ἅπαξ ἀπέθανεν· ὅτι ὅρος
θανάτου ἀντίλυτρον γέγονε· ἀπόκειται γάρ φησιν τοῖς
ἀνθρώποις ἀποθανεῖν. τουτέστιν ἅπαξ ἀπέθανεν
ὑπὲρ ἁπάντων. ἅπαξ προσενεχθεὶς καὶ ὑπὸ τίνος·
ὑφ' ἑαυτοῦ δηλονότι. ἐγὼ γάρ φησιν ὑπὲρ αὐτῶν ἁγιάζω
ἐμαυτόν :·

κη κει ΕΚ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΧΩΡΙΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΟΦΘΗΣΕΤΑΙ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΝ
ΑΠΕΚΔΕΧΟΜΕΝΟΙΣ ΕΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ· ΣΚΙΑΝ ΓΑΡ ΕΧΩΝ Ο
ΝΟΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ·

κη ερ ἐν τῇ πρώτῃ φησὶν ὤφθη τὸ ἀφελεῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν·
ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ οὐκ ἔτι οὕτω φανήσεται· ἀλλ' εἰς σωτηρίαν τοὺς
εἰς αὐτὸν πιστεύσαντας :·

κθ κει ΟΥΚ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΤ' ΕΝΙΑΥΤΟΝ
ΤΑΙΣ ΑΥΤΑΙΣ ΘΥΣΙΑΙΣ ΑΙΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΗΝΕ
ΚΕΣ· ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ ΤΕΛΕΙΩ
ΣΑΙ· ΕΠΕΙ ΟΥΚ ΑΝ ΕΠΑΥΣΑΝΤΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΜΗ
ΔΕΜΙΑΝ ΕΧΕΙΝ ΕΤΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΤΟΥΣ ΛΑΤΡΕΥ
ΟΝΤΑΣ ΑΠΑΞ ΚΕΚΑΘΑΡΜΕΝΟΥΣ· ΑΛΛ' ΕΝ ΑΥΤΑΙΣ ΑΝΑΜΝΗ
ΣΙΣ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΚΑΤ' ΕΝΙΑΥΤΟΝ· ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΓΑΡ ΑΙΜΑ ΤΑΥ

χάριτος ἐνυβρίσας. οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· ἐμοὶ ἐκ-
δίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει κύριος. καὶ πάλιν· κρι-
νεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος.

λη' ἑρμ. Ὅταν γὰρ αὐτοῦ μετάσχῃ τοῖς μυστηρίοις, ἁμαρτίαν
ἐργάσηται· πῶς οὐ καὶ ἐπάτησεν αὐτὸν καταφρονήσας [illegible]

λθ' κείμ. Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φω-
τισθέντες πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων,
τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι,
τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενη-
θέντες. καὶ γὰρ τοῖς δεσμίοις συνεπαθήσατε, καὶ τὴν
ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν

λθ' ἑρμ. Ἐπειδὴ δὲ ἱκανῶς ἐφόβησεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐγκωμίων [illegible]
τοὺς παραμυθεῖται· πρότερον μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀνα-
μνήσεως· μεγάλη γάρ φησιν τῶν προτέρων ἡμερῶν ἐπὶ τὰ ἀπὸ
τῆς γραφῆς λεγομένης· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται·
ἔπειτα ἀπὸ λογισμῶν· ὅτι [illegible] πιστεύοντες [illegible]
[illegible] πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων· καὶ
πάλιν ἀπὸ τῶν προπατόρων τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐπιλέγων καὶ
θαυμαστῶν· [illegible] πρὸς τὸν μὴ μόνον εὐ[illegible] τοῦ ἀνθρώ-
που, δεύτερον ὑπὲρ εὐσεβείας ἀποθανόντος· δεύτερον δὲ
μοχθηρῶν εὐσεβείας [illegible] θλίψεις, [illegible]
[illegible] πᾶσαν ἁμαρτίαν· τρίτον δὲ κολαζομένους θλίψεσι
τοὺς μὴ πιστεύοντας. ∴ +

Ὁρᾷς ὅτι ὑπὲρ αὐτοῦ φησιν καὶ τῶν ἄλλων τῶν [illegible]
οὕτως οὐκ [illegible] ἀλλ' ὑπὲρ ἀθλητῶν
γενναίων οὕτως [illegible]· ὅτι οὐ μόνον ἐν τοῖς ὑμετέροις
[illegible] παραμυθεῖσθαι· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις [illegible]

μ' κείμ. μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ὑμᾶς
κρείττονα ὕπαρξιν καὶ μένουσαν. μὴ ἀποβάλητε
οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν ἥτις ἔχει μεγάλην μισθαπο-
δοσίαν. ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν ἵνα τὸ θέλημα
τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. ἔτι
γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ.
ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείλ-

λγ κε(φ) ΕΧΟΝΤΕΣ ΟΥΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΡΡΗΣΙΑΝ·

λγ ερ(μ) φόβον γὰρ αἰσχύνην φησὶν ἐποίει τὰ ἁμαρτήματα· οὕτω παρρησίαν· τὸ πάντα ἀφεθῆναι ἡμῖν· καὶ συγκληρονόμους γενέσθαι καὶ τοσαύτης ἀπολαῦσαι ἀγάπης ·:·

λδ κε(φ) ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΙΥ· ΗΝ ΕΝΕΚΑΙΝΙΣΕΝ ΗΜΙΝ ΟΔΟΝ ΠΡΟΣΦΑΤΟΝ ΚΑΙ ΖΩΣΑΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ· ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΙΕΡΕΑ ΜΕΓΑΝ ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΤΟΥ ΘΥ·

λδ ερ(μ) τὸν οὐρανόν φησιν·

λε κε(φ) ΠΡΟΣΕΡΧΩΜΕΘΑ ΜΕΤΑ ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΕΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ ΡΕΡΑΝΤΙΣΜΕΝΟΙ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΑΠΟ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ ΠΟΝΗΡΑΣ ΚΑΙ ΛΕΛΟΥΣΜΕΝΟΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΥΔΑΤΙ ΚΑΘΑΡΩ· ΚΑΤΕΧΩΜΕΝ ΤΗΝ ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΑΚΛΙΝΗ· ΠΙΣΤΟΣ ΓΑΡ Ο ΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΟΣ· ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΟΩΜΕΝ ΑΛΛΗΛΟΥΣ·

λε ερ(μ) δεῖ μυστικῶς καὶ [illegible] πρὸς [illegible] καὶ ἔργα [illegible]ρου· τοῦτ' ἔστι γὰρ τὸ καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι ·:·

τὸ καθαροὺς ποιοῦν· τί; τὸ μὴ ἔχον τι αἷμα ·:·

λς κε(φ) ΕΙΣ ΠΑΡΟΞΥΣΜΟΝ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝ ΕΡΓΩΝ·

λς ερ(μ) εἰς τὸ μᾶλλον ἀγαπᾶν καὶ ἀγαπᾶσθαι ·:·

λζ κε(φ) ΜΗ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΥΝΑΓΩΓΗΝ ΕΑΥΤΩΝ· ΚΑΘΩΣ ΕΘΟΣ ΤΙΣΙΝ· ΑΛΛΑ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΤΟΣΟΥΤΩ ΜΑΛΛΟΝ ΟΣΩ ΒΛΕΠΕΤΕ ΕΓΓΙΖΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ· ΕΚΟΥΣΙΩΣ ΓΑΡ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΩΝ ΗΜΩΝ· ΜΕΤΑ ΤΟ ΛΑΒΕΙΝ ΤΗΝ ΕΠΙΓΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ· ΟΥΚΕΤΙ ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΑΠΟΛΕΙΠΕΤΑΙ ΘΥΣΙΑ· ΦΟΒΕΡΑ ΔΕ ΤΙΣ ΕΚΔΟΧΗ ΚΡΙΣΕΩΣ· ΚΑΙ ΠΥΡΟΣ ΖΗΛΟΣ ΕΣΘΙΕΙΝ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΕΝΑΝΤΙΟΥΣ· ΑΘΕΤΗΣΑΣ ΤΙΣ ΝΟΜΟΝ ΜΩΥΣΕΩΣ· ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΤΕΙΡΜΩΝ ΕΠΙ ΔΥΣΙΝ Η ΤΡΙΣΙΝ ΜΑΡΤΥΣΙΝ ΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙ· ΠΟΣΩ ΔΟΚΕΙΤΕ ΧΕΙΡΟΝΟΣ ΑΞΙΩΘΗΣΕΤΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑΣ·

λζ ερ(μ) οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς σωματικῆς θανάτου καὶ τῆς [illegible] ἀπολλυμένους τὴν ἰσχύν· ὅπου γάρ φησιν δύο ἢ τρεῖς ἀπαγγέλλουσιν ὁμονοοῦμεν· ἐνταῦθα [illegible] αὐτῶν ·:·

λη κε(φ) Ο ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΑΣ· ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΚΟΙΝΟΝ ΗΓΗΣΑΜΕΝΟΣ· ΕΝ Ω ΗΓΙΑΣΘΗ· ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΑ ΤΗΣ

ΜΕΤΑ ΙΣΑΑΚ ΚΑΙ ΙΑΚΩΒ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΑΥΤΟΥ [illegible] ΚΛΗΡΟ

ΝΟΜΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΗΣ· ΕΞΕΔΕΧΕΤΟ ΓΑΡ

μβ ερ ἐν ᾧ δὴ καὶ αὐτοὺς τοὺς προφήτας ἐξ Ἑβραίων [illegible]

μυρίων ἀπολαύσαντας ἀγαθῶν. δηλοῦσιν ὅτι οὐδὲ [illegible]

μγ κει ΤΗΝ ΤΟΥΣ ΘΕΜΕΛΙΟΥΣ ΕΧΟΥΣΑΝ ΠΟΛΙΝ·

μγ ερ τουτέστιν τὴν ἀσάλευτον·:+

μδ κει ΗΣ ΤΕΧΝΙΤΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ Ο ΘΣ·

μδ ερ αὐτὸς γὰρ ταύτην δεδημιούργηκε καὶ αὐτοῖς ἐχαρίσατο· ἡμῖν γὰρ καὶ τὴν ὁδὸν

ἔδειξε· καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸν οὐρανὸν πρόδρομος ἡμῶν γενόμενος· οὐ

καὶ ἡμᾶς [illegible] ἀξιῶσαι [illegible] τῶν ὁμοίων·:+

με κει ΠΙΣΤΕΙ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΣΑΡΡΑ ΣΤΕΙΡΑ ΔΥΝΑΜΙΝ

με ερ ἐν πρεσβύτιδος ἐνταῦθα ἤρξατο· ἀπὸ γυναικὸς ὁμοῦ τυχὸν [illegible]

φαίνονται ὅμως γὰρ αὐτῷ μόνον [illegible] οἰκονομεῖται· [illegible]

[illegible] αὐτοὺς [illegible]·:+

μς κει ΕΙΣ ΚΑΤΑΒΟΛΗΝ ΣΠΕΡΜΑΤΟΣ ΕΛΑΒΕΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΚΑΙΡΟΝ ΗΛΙΚΙΑΣ·

ΕΠΕΙ ΠΙΣΤΟΝ ΗΓΗΣΑΤΟ ΤΟΝ ΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΟΝ·

μς ερ τουτέστιν [illegible] καταβολὴν σπέρματος·:+

μζ κει ΔΙΟ ΚΑΙ ΑΦ ΕΝΟΣ ΕΓΕΝΝΗΘΗΣΑΝ· ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΝΕΝΕΚΡΩΜΕ

ΝΟΥ· ΚΑΘΩΣ ΤΑ ΑΣΤΡΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΤΩ ΠΛΗΘΕΙ ΚΑΙ ΩΣ Η

ΑΜΜΟΣ Η ΠΑΡΑ ΤΟ ΧΕΙΛΟΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ Η ΑΝΑΡΙΘΜΗΤΟΣ·

μζ ερ τοῦτο ἐστὶν φησὶν μόνον τὸ θαυμαστόν· ὅτι ἰσχὺν δύναμιν [illegible]

καταβολὴν σπέρματος· ἀλλ' ὅτι καὶ τοσοῦτον [illegible]

ὅσον οὐδὲ [illegible] ἄστρα γάρ φησιν τοῦ οὐρα

νοῦ· ἐξ ἑνὸς δὲ σπέρματος [illegible]·:+

μη κει ΚΑΤΑ ΠΙΣΤΙΝ ΑΠΕΘΑΝΟΝ ΟΥΤΟΙ ΠΑΝΤΕΣ ΜΗ ΚΟΜΙΣΑΜΕΝΟΙ ΤΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛ

μη ερ οἱ περὶ τὸν Ἀβραάμ φησιν·:+

μθ κει ΑΛΛΑ ΠΟΡΡΩΘΕΝ ΑΥΤΑΣ ΙΔΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΣΠΑΣΑΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΟΜΟ

ΛΟΓΗΣΑΝΤΕΣ ΟΤΙ ΞΕΝΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΙ ΕΙΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ·

ΟΙ ΓΑΡ ΤΟΙΑΥΤΑ ΛΕΓΟΝΤΕΣ· ΕΜΦΑΝΙΖΟΥΣΙΝ ΟΤΙ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΕΠΙΖΗΤΟΥΣΙΝ· ΚΑΙ ΕΙ ΜΕΝ ΕΚΕΙΝΗΣ ΕΜΝΗΜΟΝΕΥΟΝ ΑΦ

ΗΣ ΕΞΕΒΗΣΑΝ, ΕΙΧΟΝ ΑΝ ΚΑΙΡΟΝ ΑΝΑΚΑΜΨΑΙ· ΝΥΝ ΔΕ ΚΡΕΙΤ

ΤΟΝΟΣ ΟΡΕΓΟΝΤΑΙ ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΥ· ΔΙΟ ΟΥΚ ΕΠΑΙΣ

ΧΥΝΕΤΑΙ ΑΥΤΟΥΣ Ο ΘΣ ΘΣ ΕΠΙΚΑΛΕΙΣΘΑΙ ΑΥΤΩΝ· ΗΤΟΙΜΑΣΕΝ

μθ ερ τῷ ὀνόματι δηλονότι·:

ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω· ημεις δε ουκ εσμεν
υποστολης εις απωλειαν· αλλα πιστεως εις περιποιησιν
ψυχης. εστιν δε πιστις

ὁ μέγας χαρακτὴρ [illegible] τοῦ μισθοῦ [illegible]· ὥστε οὐ
ζημία· ἀλλὰ πρόσοδος ἐστὶ τὸ πρᾶγμα ∴ +

ελπιζομενων υποστασις· πραγματων ελεγχος ου βλεπο
μενων· εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι·
πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τους αιωνας ρηματι θυ·
εις το μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα γεγονεναι·
πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω
θω· δι ης εμαρτυρηθη ειναι δικαιος· μαρτυρουντος
επι τοις δωροις αυτου του θυ· και δι αυτης αποθανων.

[illegible] τὸ μὴ ὁρώμενον [illegible] περὶ τῶν ἀοράτων
[illegible] φορεῖται· [illegible] δύναται ∴ +

ετι λαλει· πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανα
τον και ουχ ηυρισκετο· διοτι μετεθηκεν αυτον ο θς·
προ γαρ της μεταθεσεως· μεμαρτυρηται ευαρεστη
κεναι τω θω· χωρις δε πιστεως αδυνατον ευαρεστη
σαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον θω· οτι εσ
τιν και τοις εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτης· πισ
τει χρηματισθεις νωε, περι των μηδεπω βλεπομε
νων· ευλαβηθεις κατεσκευασεν κιβωτον· εις σω
τηριαν του οικου αυτου·

ὑπὲρ [illegible] κόσμου [illegible]· οὕτω καὶ [illegible]
μνημονευόμενος ∴ +

δι ης κατεκρινε τον κοσμον·

[illegible] γὰρ αὐτοὺς ἀξίους ὄντας κολάσεως· οἱ γὰρ οὐδὲ [illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ φροντίζοντες ∴ +

και της κατα πιστιν δικαιοσυνης εγενετο κληρονομος·

τουτέστιν [illegible] τούτου δίκαιος ἐφάνη καὶ ἀπὸ τοῦ [illegible] θεοῦ ∴ -

πιστει καλουμενος αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εις τοπον
ον ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομιαν· και εξηλθεν
μη επισταμενος που ερχεται· πιστει παρωκησεν εις την
γην της επαγγελιας ως αλλοτριαν εν σκηναις κατοικησας

ΟΝ ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΦΟΒΗΘΗΣΑΝ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ·

ΠΙΣΤΕΙ ΜΩΥΣΗΣ ΜΕΓΑΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ·

νϛ ερ ὅτι οὐδὲ τῶν μαγικῶν ... φαραὼ ... τούτου χάριν καὶ ... ἄνδρας ...

νζ κει ΗΡΝΗΣΑΤΟ ΛΕΓΕΣΘΑΙ ΥΙΟΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΦΑΡΑΩ· ΜΑΛΛΟΝ ΕΛΟΜΕΝΟΣ ΣΥΓΚΑΚΟΥΧΕΙΣΘΑΙ ΤΩ ΛΑΩ ΤΟΥ ΘΥ·

νζ ερ τοῦτό φησιν· ... καταφρονῆσαι ... μόνον ... τῶν ὑπαρχόντων ... θησαυρούς ∴ +

⁂ οὐκ ... ἀφῆκεν φησίν· ἀλλ' ἠρνήσατο ... ἀπογραφή· τοῦ γὰρ οὐ μόνον προ... τοῦ τομ... αὐτοῦ ... αἰγύπτου ∴ +

νη κει Η ΠΡΟΣΚΑΙΡΟΝ ΕΧΕΙΝ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΑΠΟΛΑΥΣΙΝ· ΜΕΙΖΟΝΑ ΗΓΗΣΑΜΕΝΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΘΗΣΑΥΡΩΝ·

νη ερ ἁμαρτίαν ... τὸ μὴ ἐθελῆσαι τοῖς ἄλλοις ...

νθ κει ΤΟΝ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΧΥ· ΑΠΕΒΛΕΠΕΝ ΓΑΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΙΣΘΑΠΟΔΟΣΙΑΝ· ΠΙΣΤΕΙ ΚΑΤΕΛΕΙΠΕΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ· ΜΗ ΦΟΒΗΘΕΙΣ ΤΟΝ ΘΥΜΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ·

νθ ερ τουτέστιν τὸ ὀνειδίζεσθαι τοιαῦτα· οἷα ὑπὲρ ... διὰ τὸν χν̄ ... οἱ αἰγύπτιοι ... ∴ +

ξ κει ΤΟΝ ΓΑΡ ΑΟΡΑΤΟΝ ΩΣ ΟΡΩΝ, ΕΚΑΡΤΕΡΗΣΕΝ·

ξ ερ τὸν θν̄ ... φησὶν ... καρδίαν ... ∴ +

ξα κει ΠΙΣΤΕΙ ΠΕΠΟΙΗΚΕΝ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΧΥΣΙΝ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ· ΙΝΑ ΜΗ Ο ΟΛΟΘΡΕΥΩΝ ΤΑ ΠΡΩΤΟΤΟΚΑ, ΘΙΓΗ ΑΥΤΩΝ·

ξα ερ τὸν περὶ τῶν μυστηρίων ... λόγον· ... ἀρνίον ... ∴ +

ξβ κει ΠΙΣΤΕΙ ΔΙΕΒΗΣΑΝ ΤΗΝ ΕΡΥΘΡΑΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΩΣ ΔΙΑ ΞΗΡΑΣ ΓΗΣ·

ξβ ερ ... ἵνα ... ὅτι οὐ δυνάμεθα κατὰ τοὺς ἁγίους γενέσθαι ∴ +

ξγ κει ΗΣ ΠΕΙΡΑΝ ΛΑΒΟΝΤΕΣ ΟΙ ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ΚΑΤΕΠΟΘΗΣΑΝ· ΠΙΣΤΕΙ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΙΕΡΙΧΩ ΕΠΕΣΑΝ ΚΥΚΛΩΘΕΝΤΑ ΕΠΙ ΕΠΤΑ ΗΜΕΡΑΣ·

ξγ ερ ... φησὶν ὅτι ...

ν̄ κε ΠΙΣΤΕΙ ΠΡΟΣΕΝΗΝΟΧΕΝ ΑΒΡΑΑΜ ΤΟΝ ΙΣΑΑΚ ΠΕΙΡΑΖΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΟΝΟΓΕΝΗ ΠΡΟΣΕΦΕΡΕΝ Ο ΤΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΝΑΔΕΞΑΜΕΝΟΣ· ΠΡΟΣ ΟΝ ΕΛΑΛΗΘΗ ΟΤΙ ΕΝ ΙΣΑΑΚ ΚΛΗΘΗΣΕΤΑΙ ΣΟΙ ΣΠΕΡΜΑ·

ν̄ ερ παρ᾽ αὐτῆς τῆς εὐσεβείας ἐπιδείκνυσι· πειράζει γάρ· οὐχ ὡς ἀγνοῶν ὁ θεός· ἀλλ᾽ ὅπως οἱ ἄλλοι τὸν Ἀβραὰμ καὶ ἀπόδειξιν τῆς εὐσεβείας παρασχόμενον θαυμάσωσι· παρὰ πᾶσι γενόμενον ::+

ν̄ κε ΛΟΓΙΣΑΜΕΝΟΣ ΟΤΙ ΚΑΙ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΕΓΕΙΡΑΙ ΔΥΝΑΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ:

ν̄ ερ ὁ λέγων φησὶν ὅτι ἐκ μήτρας καὶ γήρως νεκρᾶς καὶ ἀχρήστου γεγενημένης τὸν γενέσθαι παρασχὼν· καὶ σφαγέντα ἀναστῆσαι δυνήσεται ::+

ν̄ κε ΟΘΕΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΕΚΟΜΙΣΑΤΟ·

ν̄ ερ τουτέστιν ἐν αἰνίγματι· τύπος γὰρ γέγονεν Χ(ριστο)ῦ· καὶ τοῦτο κἀκεῖ σύμβολον· τοῦτον τὸν πρόβατον μονογενῆ καὶ πρᾶγμα ::+

ν̄ κε ΠΙΣΤΕΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΗΥΛΟΓΗΣΕΝ ΙΣΑΑΚ ΤΟΝ ΙΑΚΩΒ ΚΑΙ ΤΟΝ ΗΣΑΥ· ΠΙΣΤΕΙ ΙΑΚΩΒ ΑΠΟΘΝΗΣΚΩΝ ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΙΩΣΗΦ ΗΥΛΟΓΗΣΕΝ·

ν̄ ερ ἐνταῦθα φησὶν ὅτι ἡ πίστις παρέσχε τοσαῦτα ἀγαθά· καὶ ἀπὸ τοῦ πιστεύειν τῷ θεῷ ::+

ν̄ κε ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΚΥΝΗΣΕΝ ※ ΕΠΙ ΤΟ ΑΚΡΟΝ ΤΗΣ ΡΑΒΔΟΥ ΑΥΤΟΥ· ΠΙΣΤΕΙ ΙΩΣΗΦ ΤΕΛΕΥΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΞΟΔΟΥ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΙΣΡΑΗΛ ΕΜΝΗΜΟΝΕΥΣΕ

ν̄ ερ ἐνταῦθα φησὶν οὐ μόνον ἐπίστευσεν· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐθάρρει τοῖς ἐσομένοις· ὡς καὶ τῷ ἔργῳ αὐτὸ ἐπιδεῖξαι· ἐπειδὴ γὰρ ἔμελλεν ἀπὸ τοῦ Ἐφραὶμ ἀνίστασθαι βασιλεὺς ἕτερος· διό φησιν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ· ἤδη γάρ φησιν προσεκύνει τῷ Ἰωσὴφ· τὴν τοῦ παντὸς τοῦ λαοῦ προσκύνησιν δηλῶν· τὴν ἐσομένην αὐτῷ διὰ τοῦ Ἐφραὶμ καὶ τοῦτο ἔδειξε διὰ τῶν φυλῶν ἑτέρων ::+

τουτέστιν καὶ γέρων ὢν ἤδη ::+

ν̄ κε ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΣΤΕΩΝ ΑΥΤΟΥ ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ· ΠΙΣΤΕΙ ΜΩΥΣΗΣ ΓΕΝΝΗΘΕΙΣ·

ν̄ ερ ἵνα πιστεύσῃ ὁ λαὸς ὅτι πάντως ἐκεῖ ἀπελεύσεται· οὐ καὶ γὰρ περὶ τῆς μεταθέσεως τῶν ὀστῶν ἐμνημόνευσεν· εἰ μὴ καὶ περὶ τῆς ἐπανόδου ἐμνημόνευσεν αὐτῆς ::+

ν̄ κε ΕΚΡΥΒΗ ΤΡΙΜΗΝΟΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΠΡΩΝ ΑΥΤΟΥ· ΔΙΟΤΙ ΙΔΟΝ ΑΣΤΕΙ

ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον· ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ
φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν· ἐπειράσθησαν· ἐν φόνῳ μαχαί-
ρας ἀπέθανον· ἐπρίσθησαν·

ο̅δ̅ ἑρ τοὺς αὐτοὺς θαυμάζοντας προφήτας φησίν. ὥσπερ τὸν ἡσαΐαν· ὅτι
ξυλίνῳ ἐπρίσθη πρίονι:~

ο̅ε̅ κει περιῆλθον ἐν μηλωταῖς· ἐν αἰγείοις δέρμασιν· ὑστερούμε-
νοι· θλιβόμενοι· κακουχούμενοι·

ο̅ε̅ ἑρ ὁ στέφανος· [illegible]:~

κει ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος· ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι·
καὶ σπηλαίοις· καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς· καὶ οὗτοι πάντες μαρ-
τυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγ-
γελίαν· τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου· ἵνα
μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν· τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον
ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος

ἑρ τί ποιεῖν ἔμελλον ἐν ταύταις ἀπολαμβάνειν τὸν κόσμον γενομένων ἐν
τούτοις τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ μονάζοντας ἐρωτᾷ:~

κει μαρτύρων ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα·

ἑρ μάρτυρας. οὐχὶ τοὺς ἐν τῇ καινῇ μόνον. ἀλλὰ καὶ τοὺς
ἐν τῇ παλαιᾷ. καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ ἐμαρτύρησαν τῇ τοῦ θεοῦ μεγαλειότητι·

ο̅ς̅ κει καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν δι' ὑπομονῆς τρέχομεν
τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα· ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστε-
ως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν ἰν̅·

ο̅ς̅ ἑρ τὴν εὐκόλως περιϊσταμένην ἡμᾶς. ἢ τὴν εὐκόλως περιΐστασθαι
δυναμένην παθεῖν. μᾶλλον δὲ τοῦτο. ῥᾴδιον γὰρ ἐὰν θέλωμεν
περιγενέσθαι τῆς ἁμαρτίας:~

ο̅ζ̅ κει ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς· ὑπέμεινεν σταυρὸν
αἰσχύνης καταφρονήσας ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ θ̅υ̅ κεκάθικεν·

ο̅ζ̅ ἑρ τουτέστιν ἐξῆν αὐτῷ μηδὲν παθεῖν. εἴπερ ἠβούλετο· ὁ δὲ ἀπ' ἐναν-
τίας τοῦ σταυροῦ ὑπομένει· μηδεμίαν ἔχων ἀνάγκην τοῦ σταυ-
ρωθῆναι· σταυρωθῆναι γὰρ ἡμῶν ἕνεκεν:~

ο̅η̅ κει ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν
ἁμαρτωλῶν εἰς ἑαυτὸν ἀντιλογίαν· ἵνα μὴ κάμητε
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι· οὔπω μέχρις αἵματος ἀν-
τικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι

νομίμοις καὶ καταπαυομένοις θεοῦ· τὸ ἔργον τὸ τέρμα τοῦ χοῦ ...

ζδ κει Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ᾽ εἰρήνης. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψών, Ἰεφθάε, Δαυίδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν.

ζδ ερ οὐκοῦν αἰσχρόν φησιν εἰ καὶ πόρνης ἀπιστότεροι φανείητε :– +

ζε κει Οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας.

ζε ερ οἱ περὶ τὸν Γεδεών :–

τοῦτο γὰρ πίστις, ὅταν τὰ πράγματα πρὸς τὸ ἐναντίον ἐκβαίνῃ, μὴ σκοτοδινιᾶν, ἀλλὰ πιστεύειν ὅτι οὐδὲν ἐναντίον γινόμενον, ἀλλὰ πάντα ἀκόλουθα :– +

ζς κει εἰργάσαντο δικαιοσύνην.

ζς ερ αὐτοὶ οὗτοι, Σαμουὴλ καὶ τὸν Δαβίδ φησιν :– +

ζζ κει ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν.

ζζ ερ διὰ τῆς ἀρετῆς τοὺς ἐχθροὺς ἐνίκησαν· εὐλογίαν ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ Δαβίδ, διὰ τὴν τοῦ Σολομῶντος βασιλείαν :– +

ζη κει ἔφραξαν στόματα λεόντων.

ζη ερ ὁ Δανιήλ :–

ζθ κει ἔσβεσαν δύναμιν πυρός.

ζθ ερ οἱ τρεῖς παῖδες :– +

π κει ἔφυγον στόματα μαχαίρας.

π ερ ὡς οἱ Ἰσραηλῖται :–

πα κει ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ.

πα ερ ὁ κατὰ τὴν ἐπάνοδον μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν. πῶς γὰρ ἦσαν οἱ ἐπανελθόντες τῆς αἰχμαλωσίας; ἐδυνήθησαν αὐτούς· καὶ οὐκ ἐδυνήθησαν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἰσχυροὺς γίνεσθαι καὶ καθάπερ παρεμβολὰς ἀλλοτρίων :–

πβ κει παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων.

πβ ερ σαμψῶν :–

πγ κει ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν.

πγ ερ ὁ κατὰ τοὺς προφήτας ἐν τῷ θαύματι, τὸν Ἠλίαν, τὸν Ἐλισσαῖον· νεκροὺς γὰρ ἀνέστησαν :– +

πδ κει Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ

[illegible] Ἠσαῦ [illegible]

πβ κει(μ). ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλο-
γίαν ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὗρεν καί-
περ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν·

πβ ερ(μ). [illegible] τοῦ [illegible] ὁμοῦ [illegible] κληρονο-
μῆσαι τὴν εὐλογίαν· [illegible] τὸν μετὰ δακρύων αὐτὴν
ἐκζητήσας· ἵνα ἡ διάνοια ἡ αὕτη· οὐ μὴ θέλων κληρονομῆσαι
αὐτὸς εὐλογίαν φησίν· καὶ μετὰ δακρύων αὐτὴν [illegible] τὴν εὐλο-
γίαν ἐκζητήσας ἀπεδοκιμάσθη· ὅτι μετανοίας οὐχ εὗρε τό-
πον· οὐ γὰρ [illegible] φησίν· [illegible]
[illegible]

πγ κει(μ). οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει καὶ κεκαυμέ-
νῳ πυρὶ καὶ γνόφῳ· καὶ σκότῳ καὶ θυέλλῃ·

πγ ερ(μ). [illegible] τὴν [illegible] τῇ παλαιᾷ καὶ δείξας [illegible]
τὴν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἀντιπαραθεὶς [illegible] καὶ ἀντὶ [illegible]
[illegible] ἀγγέλων· καὶ ἀντὶ ὄρους τὸν οὐρανόν· [illegible]
[illegible]

[illegible] κει(μ). καὶ σάλπιγγος ἤχῳ· καὶ φωνῇ ῥημάτων ἧς, οἱ ἀκούσαντες
παρῃτήσαντο· μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· οὐκ ἔ-
φερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον· κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄ-
ρους· λιθοβοληθήσεται· καὶ οὕτως φοβερὸν τὸ φανταζό-
μενον· Μωϋσῆς εἶπεν ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος· ἀλλὰ
προσεληλύθατε Σιὼν ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος Ἱερουσα-
λὴμ ἐπουρανίῳ· καὶ μυριάσιν ἀγγέλων πανηγύρει· καὶ
ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμέ-
νων· καὶ κριτῇ θεῷ πάντων· καὶ πνεύμασι δικαίων τε-
τελειωμένων· καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ· καὶ αἵμα-
τι ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ· βλέ-
πετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα·

[illegible] αὐτὸ [illegible] πρὸς [illegible] παρόντος :·

πδ κει(μ). εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον τὸν ἐπὶ γῆς παραιτησάμε-
νοι τὸν χρηματίζοντα πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς· οἱ τὸν ἀ-

Σολομῶντος

καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς δια-
λέγεται· υἱέ μου μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυ(ρίο)υ· μηδὲ ἐκλύου
ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κ(ύριο)ς παιδεύει· μαστι-
γοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται· εἰς παιδείαν ὑπομέ-
νετε· ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θ(εό)ς· τίς γάρ ἐστιν υἱ(ό)ς,
ὃν οὐ παιδεύει π(ατ)ήρ· εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας ἧς μέτοχοι
γεγόνασιν πάντες· ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί· εἶτα τοὺς
μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν π(ατέ)ρας εἴχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρε-
πόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα

ὅπερ ἑρ(μηνεία) [illegible] φησίν· ἀλλ' οὖν
[illegible]

θ(εο)ῦ κεί(μενον) τῷ π(ατ)ρὶ τῶν π(νευμάτ)ων καὶ ζήσομεν· οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας
κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον·
εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ· πᾶσα δὲ παιδεία·
καὶ πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης· ὕσ-
τερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς

θ(εο)ῦ ἑρ(μηνεία) ἤτοι τῶν χαρισμάτων φησίν· ἤτοι τῶν εὐχῶν· ἤτοι τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων·

κεί(μενον) γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης· διὸ τὰς παρει-
μένας χεῖρας· καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσα-
τε· καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν· ἵνα μὴ
τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ· ἰαθῇ δὲ μᾶλλον· εἰρήνην διώκετε με-
τὰ πάντων καὶ τὸν ἁγιασμόν· οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν
κ(ύριο)ν· ἐπισκοποῦντες μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θ(εο)ῦ·

ἑρ(μηνεία) ἀντὶ τοῦ τοῖς [illegible] καὶ καρτερήσασι καὶ εὐ-
φημοῦσι [illegible]
[illegible] ἰσχυρὸν ἐργαζομένη· καὶ [illegible] τοῖς
[illegible] τοῖς [illegible]

κεί(μενον) μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ· καὶ διὰ ταύτης μι-
ανθῶσιν οἱ πολλοί·

ἑρ(μηνεία) καὶ μή τις ῥίζα τοιαύτη γένοιτο ἐν ὑμῖν φησίν· μὴ [illegible]
[illegible] ἀλλ' [illegible] ἵνα μὴ φέρῃ καρπούς

κεί(μενον) μή τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς Ἠσαῦ· ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς·
ἀπέδωτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ·

ἑρ(μηνεία) τοῦτο [illegible] καὶ τὸ [illegible]

[illegible] οὐ θαυμαστόν· [illegible]

ϛ κεφ ΤΙΜΙΟΣ Ο ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ Η ΚΟΙΤΗ ΑΜΙΑΝΤΟΣ· ΠΟΡΝΟΥΣ ΔΕ ΚΑΙ ΜΟΙ-
ΧΟΥΣ ΚΡΙΝΕΙ Ο ΘΣ· ΑΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ Ο ΤΡΟΠΟΣ· ΑΡΚΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟΙΣ
ΠΑΡΟΥΣΙΝ· ΑΥΤΟΣ ΓΑΡ ΕΙΡΗΚΕΝ· ΟΥ ΜΗ ΣΕ ΑΝΩ· ΟΥΔ' ΟΥ ΜΗ ΣΕ
ΚΑΤΑΛΕΙΠΩ· ΩΣΤΕ ΘΑΡΡΟΥΝΤΑΣ ΗΜΑΣ ΛΕΓΕΙΝ· ΚΣ
ΕΜΟΙ ΒΟΗΘΟΣ· ΚΑΙ ΟΥ ΦΟΒΗΘΗΣΟΜΑΙ ΤΙ ΠΟΙΗΣΗ ΜΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ·
ΜΝΗΜΟΝΕΥΕΤΕ ΤΩΝ ΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΥΜΩΝ· ΟΙΤΙΝΕΣ ΕΛΑΛΗΣΑΝ
ΥΜΙΝ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΘΥ·

ϛ ερμ [illegible] φησὶ τίμιος καὶ μὴ [illegible] πρὸς [illegible]

ϛα κεφ ΩΝ ΑΝΑΘΕΩΡΟΥΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΚΒΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΡΟΦΗΣ ΜΙΜΕΙΣ-
ΘΑΙ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ· ΙΣ ΧΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ Ο ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ·
ΔΙΔΑΧΑΙΣ ΠΟΙΚΙΛΑΙΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑΙΣ ΜΗ ΠΑΡΑΦΕΡΕΣΘΕ· ΚΑΛΟΝ ΓΑΡ

ϛα ερμ ἀναθεωροῦντες· αὐτῶν τὸν βίον· καὶ τὴν [illegible] φησίν· μιμεῖ-
σθαι τὴν πίστιν· τοῦτ' ἐστὶν ἀναθεωροῦντες· συνεχῶς στρέφον-
τες ἐν ἑαυτοῖς· ἐξετάζοντες· λογιζόμενοι· μὴ ζητοῦντες
ἀκριβῶς [illegible] ὅτι τὸ τέλος χρηστὸν αὐτῶν ἔσχηκεν ἡ ἀναστροφή·

[illegible] κεφ ΧΑΡΙΤΙ ΒΕΒΑΙΟΥΣΘΑΙ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ·

[illegible] ερμ ἀντὶ τοῦ πίστει:-

ϛβ κεφ ΟΥ ΒΡΩΜΑΣΙΝ ΕΝ ΟΙΣ ΟΥΚ ΩΦΕΛΗΘΗΣΑΝ ΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΗΣΑΝΤΕΣ·
ΕΧΟΜΕΝ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ· ΕΞ ΟΥ ΦΑΓΕΙΝ ΟΥΚ ΕΧΟΥΣΙΝ ΕΞΟΥΣΙΑΝ
ΟΙ ΤΗ ΣΚΗΝΗ ΛΑΤΡΕΥΟΝΤΕΣ· ΩΝ ΓΑΡ ΕΙΣΦΕΡΕΤΑΙ ΖΩΩΝ
ΤΟ ΑΙΜΑ ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ·
ΤΟΥΤΩΝ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΚΑΤΑΚΑΙΕΤΑΙ ΕΞΩ ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΒΟ-
ΛΗΣ· ΔΙΟ ΚΑΙ ΙΣ ΙΝΑ ΑΓΙΑΣΗ ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ·

ϛβ ερμ [illegible] τοῖς [illegible] παρ' αὐτοῖς τῶν βρωμάτων [illegible]

ϛγ κεφ ΕΞΩ ΤΗΣ ΠΥΛΗΣ ΕΠΑΘΕΝ ΤΟΙΝΥΝ· ΕΞΕΡΧΩΜΕΘΑ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ
ΕΞΩ ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΒΟΛΗΣ· ΤΟΝ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΑΥΤΟΥ ΦΕΡΟΝΤΕΣ·
ΟΥ ΓΑΡ ΕΧΟΜΕΝ ΩΔΕ ΜΕΝΟΥΣΑΝ ΠΟΛΙΝ· ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΜΕΛΛΟΥ-
ΣΑΝ ΕΠΙΖΗΤΟΥΜΕΝ· ΔΙ' ΑΥΤΟΥ ΟΥΝ ΑΝΑΦΕΡΩΜΕΝ ΘΥΣΙΑΝ
ΑΙΝΕΣΕΩΣ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΩ ΘΩ· ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙ ΚΑΡΠΟΝ

ϛγ ερμ τουτέστι ταῦτα [illegible] ἀντὶ [illegible] θυσίαις [illegible]

[illegible] κεφ ΧΕΙΛΕΩΝ ΟΜΟΛΟΓΟΥΝΤΩΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΑΥΤΟΥ· ΤΗΣ ΔΕ ΕΥ-
ΠΟΙΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΗ ΕΠΙΛΑΝΘΑΝΕΣΘΕ· ΤΟΙΑΥΤΑΙΣ
ΓΑΡ ΘΥΣΙΑΙΣ ΕΥΑΡΕΣΤΕΙΤΑΙ Ο ΘΣ·

ρανῶν ἀποστρεφόμενοι·

π δ ερ μᾶλλον ἐνταῦθα λέγει· οἱ μὲν οὖν οὗτοι· τὸν ἐπὶ γῆς χρηματιζόμενον παραιτησάμενοι οὐκ ἐξέφυγον. λέγει δὲ τὸν Μωϋσέα· ὅτι τὰ ἐπὶ γῆς [illegible] οἷον ἀγροὶ καὶ κτήματα καὶ γῆ χα[illegible] πόσῳ μᾶλλον οἱ τὸν ἀπ' οὐρανοῦ χρηματιζόμενον παραιτησάμενοι κολασθήσονται·

π ε κε οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν τότε· νῦν δὲ ἐπήγγελται λέγων· ἔτι ἅπαξ σείω

π ε ερ τουτέστι κατὰ τὸ ὄρος Σινᾶ νομοθεσίας [illegible] ἐξ Αἰγύπτου· ὁ θεὸς γάρ φησιν ἐν τῷ [illegible] ἐν [illegible] τοῦ λαοῦ σου· ἐν [illegible] τὴν ἔρημον· γῆ ἐσείσθη· τουτέστιν· οἱ [illegible] τὴν ὑπουράνιον·

π ς κε οὐ μόνον τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. τὸ δὲ ἔτι ἅπαξ δηλοῖ

π ς τοῦτο λέγει ὅτι [illegible] παράδοσις [illegible] τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅτι [illegible] διὰ τῆς ἐκκλησίας· ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις [illegible] σοφία τοῦ θεοῦ·

π ς κε τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν ὡς πεποιημένων· ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα· διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες

π ζ ερ τοῦτό φησιν· ὅτι [illegible] τὸν νόμον [illegible]

π η κε ἔχομεν χάριν δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ θεῷ· μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον· ἡ φιλαδελφία μενέτω·

π η ερ εὐχάριστος φησὶν [illegible] μὴ [illegible] μὴ δὲ [illegible] ἐν [illegible]

κε τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθαι· διὰ ταύτης γὰρ

ερ οὐκ [illegible] ξενοδοχίας ἁμαρτίας· τουτέστι μὴ [illegible] ξενοδοχεῖται· ἁμαρτάνει [illegible] τοὺς ξένους·

π θ κε ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους· μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων· ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακουχουμένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι·

π θ ερ διὰ γὰρ τοῦτο [illegible] αὐτοὺς [illegible]

[illegible]

τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑμᾶς [illegible]

η' κείμ. ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ ἐὰν ἔρχεται ὄψομαι ὑμᾶς. ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ἁγίους. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

η' ἑρμ. [illegible] καὶ τοῦτο [illegible]

κείμ. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

η' ἑρμ. ἡ χάρις [illegible]

πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου στίχων [illegible]

Τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν ἱστορεῖ Κλήμης οὗ μέμνηται Παῦλος, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ῥωμαίων ἐγένετο, ὡς Παύλου αὐτὴν Ἑβραίοις τῇ ἑβραΐδι διαλέκτῳ συντάξαντος ἑρμηνευθῆναι, ὥς τινες, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὡς δὲ ἄλλοι ὑπὸ αὐτοῦ Κλήμεντος. εὑρίσκομεν δὲ τὸ πνεῦμα λέγον· ἀφορίσατε δή μοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α'

α' κείμ. Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει

α' ἑρμ. [illegible]

ερ(μ) τὸ τὴν εὐχαριστίαν ἀναφέρειν λέγει· καὶ γὰρ ῥήματα ὥσπερ ἀπαρ-
ταφέρειν· καὶ τὰ δοκοῦντα λυπηρά· τοῦτο δηλοῖ ὡς ἡμᾶς ...
μαρτυροῦντος θεοῦ· τοῦτο καὶ τὸν θεὸν ὁμολογεῖν λέγομεν· ὅταν δὲ
κακῶς πάσχοντες ὁμολογῶμεν· ὥσπερ ὁμολογεῖ καὶ ὑπὲρ ὅσων θυμοί
τοῦ θεοῦ· καὶ ... τούτοις ... ἐπιλανθάνεσθαι· ἐλεημο-
σύνης ... ὁμολογεῖσθαι ...

(κεφ) ΠΕΙΘΕΣΘΕ ΤΟΙΣ ΗΓΟΥΜΕΝΟΙΣ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΙΚΕΤΕ· ΑΥΤΟΙ ΓΑΡ ΑΓΡΥΠΝΟΥΣΙΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ ΥΜΩΝ· ΩΣ ΛΟΓΟΝ ΑΠΟΔΩΣΟΝΤΕΣ ΙΝΑ ΜΕΤΑ ΧΑΡΑΣ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΩΣΙΝ ΚΑΙ ΜΗ ΣΤΕΝΑΖΟΝΤΕΣ· ΑΛΥΣΙΤΕΛΕΣ ΓΑΡ ΥΜΙΝ ΤΟΥΤΟ. ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ. ΠΕΠΟΙΘΑΜΕΝ ΓΑΡ ΟΤΙ ΚΑΛΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΕΧΟΜΕΝ ΕΝ ΠΑΣΙ ΚΑΛΩΣ ΘΕΛΟΝΤΕΣ ΑΝΑΣΤΡΕΦΕΣΘΑΙ· ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣ ΔΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ ΙΝΑ ΤΑΧΙΟΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΩ ΥΜΙΝ· Ο ΔΕ ΘΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ Ο ΑΝΑΓΑΓΩΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΤΟΝ ΠΟΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΠΡΟΒΑΤΩΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ, ΕΝ ΑΙΜΑΤΙ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΑΙΩΝΙΟΥ ΤΟΝ ΚΝ ΗΜΩΝ ΙΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΑΙ ΥΜΑΣ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΕΡΓΩ ΑΓΑΘΩ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΑΥΤΟΥ· ΑΥΤΩ ΠΟΙΩΝ ΕΝ ΥΜΙΝ ΤΟ ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΔΙΑ ΙΥ ΧΥ· Ω Η ΔΟΞΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΑΜΗΝ· ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΔΕ ΥΜΑΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΝΕΧΕΣΘΕ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ· ΚΑΙ ΓΑΡ ΔΙΑ ΒΡΑΧΕΩΝ ΕΠΕΣΤΕΙΛΑ ΥΜΙΝ. ΓΙΝΩΣΚΕΤΕ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΥΜΩΝ ΤΙΜΟΘΕΟΝ·

ερ(μ) τί οὖν φησιν· ἂν πονηρὸς ᾖ, πειθώμεθα· πονηρὸς πῶς λέγεις· εἰ μὲν περὶ πίστεως, φεῦγε αὐτὸν καὶ παραιτοῦ· μὴ μόνον ἂν ἄνθρωπος ᾖ, ἀλλὰ κἂν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ κατίῃ· εἰ δὲ περὶ βίου, μὴ περιεργάζου· ἄκουε γὰρ τοῦ χριστοῦ λέγοντος· ἐπὶ τῆς μωϋσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι· πρότερον εἰπὼν περὶ αὐτῶν πολλά· τότε φησίν· ἐπὶ τῆς μωϋσέως καθέδρας ἐκάθισαν· πάντα οὖν ὅσα λέγουσιν ὑμῖν ποιεῖν, ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· ἔχουσι φησὶ τὸ ἀξίωμα· ἀλλὰ ... βίον ἀκάθαρτον· ἀλλὰ μὴ τῷ βίῳ ἀλλὰ τοῖς λόγοις προ-
σέχετε· τὸ μὲν γὰρ κατὰ τὸν βίον, οὐδεὶς ἂν βλαβείη· τί
δή ποτε; [illegible] καὶ δῆλα πᾶσι ταῦτά ἐστι· καὶ οὐδὲ αὐτὸς κἂν μυρία

κει θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσιν, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.

ι ερ ὁ γὰρ ἔρως τῆς φιλαρχίας ἀναγκάζει τὸ τῶν διδασκάλων ἁρπάζειν ἀξίωμα. +

ια κει Οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, εἰδὼς τοῦτο.

ια ερ τὸν νόμιμον ἀντὶ τοῦ [illegible] αὐτὸν [illegible] καὶ [illegible] τὸν νόμιμον ὅταν τις αὐτῷ [illegible] αὐτὸς [illegible] τὸν Χ(ριστό)ν καθὼς καὶ τὸ περὶ αὐτοῦ [illegible] καταγράφων αὐτῷ. +

ιβ κει ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται.

ιβ ερ κατὰ μὲν τὸ προηγούμενον ὅτι κολάσεως ἀπήλλακται ὁ δίκαιος· κατὰ δὲ τὸ πνευματικὸν [illegible] ὅτι [illegible] χάριτος [illegible] τῶν προσταγμάτων [illegible] τὸν νόμον [illegible] χρόνον [illegible] προσφέρεται. +

ιγ κει ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολῴαις καὶ μητρολῴαις, ἀνδροφόνοις, πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται.

ιγ ερ ταῦτα πρὸς Ἰουδαίους εἴρηται· οὐ γὰρ ἦν παρανομίας εἶδος ὃ μὴ ἔπραττον· διὸ καὶ σφοδρὸς αὐτοῖς ὁ νόμος κολάζων παρανομοῦντας. +

ιδ κει κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θ(εο)ῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ τῷ κ(υρί)ῳ ἡμῶν.

ιδ ερ εὐαγγέλιον δόξης [illegible] πρὸς τοὺς αἰσχυνομένους ἐπὶ τοῖς διωγμοῖς καὶ ἐπὶ τῷ πάθει τοῦ Χ(ριστο)ῦ [illegible] καὶ περὶ τῶν μελλόντων εἴρηται ἀγαθῶν. +

ιε κει ὅτι πιστόν με ἡγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν, τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ· ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ.

ιε ερ [illegible] ὅτι [illegible] τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ θ(εο)ῦ [illegible] δόξης [illegible] τούτου [illegible] ἀξίωμα ἑαυτῷ [illegible]

οὐ χρεία ἐκείνης δὲ ἀλλ' ἐν τοῖς ἐθνικοῖς ἔχοντας ὁρᾶν τὸν θεόν· καὶ ἔχοντα

εὑρίσκομεν γὰρ τὸ πρῶτον ἀφορίσατέ μοι τὸν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν·

β κειμ ΧΑΡΙΣ· ΕΛΕΟΣ· ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ ΘΥ ΠΡΣ ΗΜΩΝ· ΚΑΙ ΧΥ ΙΥ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ·

β ερμ καὶ τοῦτο τὸ πνευματικῶς παραμυθητικόν· οὐδαμοῦ τὸν ἔλεον ἐνταῦθα ὀνομάσας· +

γ κειμ ΚΑΘΩΣ ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑ ΣΕ ΠΡΟΣΜΕΙΝΑΙ ΕΝ ΕΦΕΣΩ· ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ·

γ ερμ οὐ διδασκάλου φωνῇ κέχρηται· ἀλλ' οἰκέτου σχεδόν· ἵνα διδάξῃ τὸν μαθητὴν πῶς ταπεινοφρονεῖν· +

δ κειμ ΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΗΣ ΤΙΣΙΝ· ΜΗ ΕΤΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΝ·

δ ερμ οὐ τίθησι τοὺς αὐτοὺς ὀνομαστί· ἵνα μὴ ἀναισχυντοτέρους ποιήσῃ:–

ε κειμ ΜΗΔΕ ΠΡΟΣΕΧΕΙΝ ΜΥΘΟΙΣ·

ε ερμ ταῖς μυθικαῖς τῶν Ἰουδαίων παραδόσεσιν οἷς καὶ ὁ προφήτης ἐνεκάλει λέγων· διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων· ἄξιον γὰρ τὸ ζητεῖσθαι τὸν νόμον μὴ διὰ τὰς παραδόσεις τῶν ἐμφύτων· +

ς κειμ ΚΑΙ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑΙΣ ΑΠΕΡΑΝΤΟΙΣ·

ς ερμ γενεαλογίας· τὰς παρ' Ἕλλησι θεογονίας λέγει· τὰς ἀπὸ τῶν θεῶν· παραινοῦντα τῷ μαθητῇ καὶ τοῖς μύθοις Ἰουδαϊκοῖς κεχρημένους ἀνατρέπειν· καὶ τοὺς Ἑλληνικαῖς ἀπάταις χρωμένους μὴ ἐπιτρέπειν μανθάνειν· μηδὲ οἷον τὸ ἀπέραντον φρ... θῦ:

ζ κειμ ΑΙΤΙΝΕΣ ΖΗΤΗΣΕΙΣ ΠΑΡΕΧΟΥΣΙ ΜΑΛΛΟΝ· Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΘΥ ΤΗΝ ΕΝ ΠΙΣΤΕΙ·

ζ ερμ αὗται φησὶ αἱ διδασκαλίαι προφάσεις μὲν δίδωσι ζητήσεως· καὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ θεοῦ ἀποσχολοῦσι τὸν ἄνθρωπον· οἰκονομίαν δὲ θεοῦ τὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως λέγει μυστήριον· +

η κειμ ΤΟ ΔΕ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΣΤΙΝ ΑΓΑΠΗ ΕΚ ΚΑΘΑΡΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ· ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ ΑΓΑΘΗΣ· ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΩΣ ΑΝΥΠΟΚΡΙΤΟΥ·

η ερμ τουτέστι· τὸ κεφάλαιον τῆς παραγγελίας· ἀγάπη· ὁ πρὸς τὸν πλησίον ἀγαθός· τέλος γὰρ νόμου Χριστός ἡ γραφὴ λέγει· τουτέστι συμπλήρωσις καὶ κεφάλαιον· οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὴν ἀρχὴν λέξιν· εὖ δὲ τὸ προσθεῖναι ἐκ καθαρᾶς καρδίας· ... καὶ τὸ μὴ φαύλη ἀγάπη· οἱ οἰκεῖοι ὁμονοοῦντες ἐπὶ τῇ κατὰ ... εὐσεβείᾳ· +

θ κειμ ΩΝ ΤΙΝΕΣ ΑΣΤΟΧΗΣΑΝΤΕΣ ΕΞΕΤΡΑΠΗΣΑΝ ΕΙΣ ΜΑΤΑΙΟΛΟΓΙΑΝ·

θ ερμ τῆς ἀγάπης λέγει· καὶ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως· καὶ τῆς ἀνυποκρίτου πίστεως· +

στείας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων·

ιθ ἑρ(μηνεία) οὐ μόνον οὐ μισεῖν αὐτοὺς φησίν· ἀλλ' ἵνα μὴ [illegible] οὐ γὰρ
εὐεργετοῦντος τοῦτο ἐργάζεσθαι· ἀλλ' εὐεργετεῖν κολάσεως τούτους [illegible]·

κ κεί(μενον) ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων· ἵνα ἤρε
μον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν· ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνό
τητι· τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆ
ρος ἡμῶν θ(εο)ῦ· ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπί
γνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· εἷς γὰρ θ(εό)ς· εἷς καὶ μεσίτης θ(εο)ῦ καὶ
ἀνθρώπων· ἄνθρωπος χ(ριστὸ)ς ἰ(ησοῦ)ς ὁ δοὺς ἑαυτὸν·

κ ἑρ ἐπειδὴ [illegible] ἐθνικοὶ τὸ φησὶν εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν· ἵνα μὴ
διὰ τὸ μισεῖν αὐτοὺς τοῦτο γένηται· ὁ προστάζει ὁ κύριος λέ
γων· προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς· διὸ καὶ ἐπή
γαγεν· τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον·

κα κεί ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων· τὸ μαρτύριον·

κα ἑρ ἔμελλεν φησὶν τιμωρεῖσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν ἁμαρτημάτων
ἀλλ' ἀντ' ἐκείνων τὸν ἑαυτοῦ ἐκδέδωκεν υἱόν·

κβ κεί καιροῖς ἰδίοις· εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος· ἀλήθει
αν λέγω οὐ ψεύδομαι· διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀλη
θείᾳ· βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας·

κβ ἑρ τουτέστιν προσηκόντως·

κγ κεί ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ·

κγ ἑρ διὰ [illegible] θυσίας τοῦ χ(ριστο)ῦ ὅπως τῆς οἰκουμένης τό
πος γέγονεν ἵνα μὴ [illegible] ὁσίους δὲ χεῖρας λέγει· δικαίας καὶ ἀπὸ
πάσης [illegible] καθαρεύειν ἁμαρτίας· τὸ δὲ χωρὶς ὀργῆς·
τουτέστιν ἀμνησικάκους ὄντας· τὸ δὲ καὶ διαλογισμῶν τὸ ἀμ
φίβολον ἀναιροῦντος ἐστὶν καὶ τὸ διστάζοντας· ἄρα μὴ ἀκούσεται
ὁ θ(εὸ)ς αἰτοῦσιν παρὰ θ(εο)ῦ·

κδ κεί ὡσαύτως καὶ γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ μετὰ αἰδοῦς
καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς· μὴ ἐν πλέγμασι καὶ χρυ
σῷ· ἢ μαργαρίταις· ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ· ἀλλ' ὃ πρέπει γυναι
ξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν δι' ἔργων ἀγαθῶν·

κδ ἑρ τουτέστιν πανταχοῦ δεῖν ὑπερθεῖσθαι [illegible]· ὅπερ ἐστὶν πολ
λοῦ φόβου σημαντικόν·

κε κεί γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω· ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· διδάσκειν

νον διὰ τὴν προτέραν ἄγνοιαν· ἅμα δὲ καὶ ὡς αἴρετον [illegible]
τοῦ θ(εο)ῦ καὶ τὴν φιλανθρωπίαν· τὸν πρότερον ἑαυτοῦ βίον ἐξη-
γούμενος ⁘ +

ιε κε ΠΙΣΤΟΣ Ο ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΑΞΙΟΣ· ΟΤΙ Ι(ΗΣΟΥ)Σ Χ(ΡΙΣΤΟ)Σ ΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΚΟΣΜΟΝ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥΣ ΣΩΣΑΙ· ΩΝ ΠΡΩΤΟΣ ΕΙΜΙ ΕΓΩ· ΑΛΛΑ ΔΙΑ ΤΟΥ-
ΤΟ ΗΛΕΗΘΗΝ· ΙΝΑ ΕΝ ΕΜΟΙ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝΔΕΙΞΗΤΑΙ Ο Θ(ΕΟ)Σ ΤΗΝ ΑΠΑΣΑΝ
ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑΝ·

ιε ερ Οὕτως μεγάλα καὶ θαυμάσια εἰργάσατο τοῦ θ(εο)ῦ καὶ πᾶσαν ἀνθρωπίνην
ὑπερβαίνουσαν προσδοκίαν καὶ ἐπειδὴ ἀπομαχοῦσι καὶ ἀπιστοῦ-
σιν· ἀγαθά, μηδέποτε μὴ πιστεύειν ἐγνωκόσιν· μὴ ὥσπερ [illegible]
[illegible] ἀνθρωπίνους· τοσαῦτα ἡμῖν ἐχαρίσατο· διὸ μέλλων
αὐτὰ λέγειν προσλαμβάνει καὶ λέγει· πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης
ἀποδοχῆς ἄξιος· [illegible]· μή τις ἀπιστήσῃ· οἷς μέλλομεν ἐρεῖν·

ιϛ κε ΡΟΣ ΥΠΟΤΥΠΩΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΕΠ' ΑΥΤΩ ΕΙΣ ΖΩ-
ΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ· ΤΩ ΔΕ ΒΑΣΙΛΕΙ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ· ΑΦΘΑΡΤΩ· ΑΟΡΑ-
ΤΩ· ΜΟΝΩ Θ(Ε)Ω· ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ
ΑΜΗΝ· ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ΠΑΡΑΤΙΘΕΜΑΙ ΣΟΙ ΤΕΚΝΟΝ ΤΙΜΟ-ΘΕΕ

ιζ ερ μούμενος ὥσπερ φησὶν ὁ θ(εὸ)ς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι πάντα
αὐτοῖς ἀφίησιν ἐμὲ δὲ ἐξελέξατο ⁘ +

ιη κε ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΡΟΑΓΟΥΣΑΣ ΕΠΙ ΣΕ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ· ΙΝΑ ΣΤΡΑΤΕΥΗ ΕΝ ΑΥ-
ΤΑΙΣ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ ΣΤΡΑΤΕΙΑΝ· ΕΧΩΝ ΠΙΣΤΙΝ ΚΑΙ ΑΓΑΘΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ·

ιη Προφητείας ἐνταῦθα τὴν χειροτονίαν φησίν· δι' ἧς τὸ πν(εῦμ)α ἔ-
λαβεν· πληθυντικῶς δὲ αὐτὰς ὀνομάζει [illegible]
[illegible] αὐτόν· καὶ μετὰ [illegible] καὶ
μετὰ [illegible] ⁘ +

κ κε ΗΝ ΤΙΝΕΣ ΑΠΩΣΑΜΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΕΝΑΥΑΓΗΣΑΝ· ΩΝ
ΕΣΤΙΝ ΥΜΕΝΑΙΟΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ· ΟΥΣ ΠΑΡΕΔΩΚΑ ΤΩ ΣΑΤΑΝΑ·

κ ερ Ὅταν γὰρ [illegible] καὶ δόγματι [illegible]· τοιοῦ-
τον καὶ [illegible]
καὶ [illegible]· ἵνα γὰρ μὴ τὸ φόνον τὸν μέλ-
λοντα [illegible] ἀφανίζονται· σπουδάζουσιν [illegible] τὴν τύχην· ὅτι
τοῦ θ(εο)ῦ [illegible] ⁘ +

κα κε ΙΝΑ ΠΑΙΔΕΥΘΩΣΙΝ ΜΗ ΒΛΑΣΦΗΜΕΙΝ· ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΟΥΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΠΑΝΤΩΝ ΠΟΙΕΙΣΘΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ, ΠΡΟΣΕΥΧΑΣ· ΕΝΤΕΥΞΕΙΣ· ΕΥΧΑΡΙ-

…καὶ ἁρμόζεσθαι μᾶλλον

λ κει: τέκνα ἔχοντες ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος· εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδεν, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται;

λ ερ: ὁ γὰρ αὐτοῦ οἴκου … παρασχέσθαι τὰ παραδείγματα … κατὰ θεὸν τὸν ἴδιον οἶκον …

λα κει: μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς

λα ερ: τὸν νεόφυτον … οὐ τὸν νέον πρὸς τὴν ἡλικίαν·

λβ κει: εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου·

λβ ερ: τουτέστιν εἰς τὴν κατάκρισιν ταύτην ἣν ὁ διάβολος ἀπὸ τῆς ἀπονοίας …

λγ κει: δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου· διακόνους ὡσαύτως σεμνούς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως

λδ ερ: οὕτως ὁ φίλος φησὶν θαυμαστὸς ἦν καὶ δίκαιος· ὥστε καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῷ μαρτυρεῖν· ὅμοιον δὲ τὸ λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.

λε κει: ἐν καθαρᾷ συνειδήσει· καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες· γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφαλέους, πιστὰς ἐν πᾶσιν· διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων· οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν χριστῷ ἰησοῦ· ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σὲ ἐν τάχει· ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας·

λς ερ: τουτέστι μορφὴν ἔχοντας πίστιν· καὶ μὴ δὲ αὐτῇ … ἐπισυνάγοντας.

λζ κει: καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί·

λζ ερ: μή μοι τοῦτο πρὸς τοὺς οἰκοδόμους φησίν· μὴ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων· μηδὲ τὸν ἀρχιερέα· τύπος ἐστὶν τοῦ οἴκου μὲν ἡ ἐκκλησία· … μυστήριόν ἐστιν· καὶ μέγα καὶ εὐσεβείας μυστήριον· καὶ ὁμολογουμένως οὐ ζητούμενος· ἀναμφίβολον γάρ ἐστιν.

γυναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός· ἀλλ' εἶναι ἐν ἡ
συχίᾳ· Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη· εἶτα Εὔα·

κε ἑρ Βουλόμενος αὐτῶν ὑβρικέναι τὴν ἀφορμὴν ὡς τῆς Μαρίας· οὐδὲ
διδασκάλισσαν αὐτὰς ἐπιτρέπω· καὶ τοῦτο γὰρ κοσμιότητός ἐστιν, ὑβρίζειν
καὶ διελέγχεσθαι· μηδὲ γὰρ μόνος ἀμαθεῖ καὶ τὴν αἰτίαν τίθησιν· ἐπεὶ
διὰ τὸ παρεξ διδάσκειν· καὶ τὸν ἄνδρα κατέστρεψεν· καὶ τὴν παρακοὴν τῷ
θυμῷ ἐποίησεν.

κϛ κει Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἐξαπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέ
γονεν· σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας· ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ

κϛ ἑρ Πρὸς σύγκρισιν τῆς γυναικός φησιν αὐτὸν μὴ ἠπατῆσθαι· ὥσπερ δὲ
οὐ περὶ τοῦ Ἀδὰμ εἴρηται· ἴδετε τὸ ξύλον ὅτι καλὸν εἰς ὅρασιν· ἀλλὰ
περὶ τῆς γυναικός· καὶ ἔφαγεν· καὶ ἔδωκεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· φασὶ
οὗτος οὐ κατ' ἐπιθυμίαν ἐνδοὺς παρέβη· ἀλλὰ τῇ γυναικὶ πεισθείς.

κζ κει Καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης· πιστὸς ὁ λόγος·

κζ ἑρ Ὅμοιον ὥσπερ λέγοι· μὴ καταφρονεῖτε γυναῖκες ὅτι τὸ γένος ὑμῶν διαβέ
βληται· ἔδωκεν ὑμῖν ὁ θεὸς καὶ ἑτέραν ἀφορμὴν σωτηρίας· τὴν
παιδοτροφίαν· ὥστε μὴ μόνον δι' ἑαυτῶν· ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρων σώζεσ
θαι· σώζονται γὰρ ὅτι ἀνέθρεψαν τῷ θεῷ· καὶ ὅτι τούτους
σώζει· ἐκείνων· πιστὸς ὁ λόγος· μόνον οὐχὶ λέγων· μὴ δυσαπ
ιστεῖ· φησὶν διὰ τῆς τεκνογονίας σώζονται· οὐ γάρ ἐστιν τοῦ
τὸ μικρόν· τὸ παιδοθετεῖν παιδίαν παρ' αὐτοῦ· πάντα αὐτῷ ἀναθεῖναι.

κη κει Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ· δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον

κη ἑρ Οὐ κινδύνου φησίν· προφάσεως γὰρ γίνονται ἐστίν· ἔστι ταύτην ἔχοι
τὴν ἐπιθυμίαν ὥστε· μὴ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς αὐθεντίας τιμῆς
ἐφίεσθαι μόνον· ἀλλὰ καὶ τῆς προστασίας οὐ κινδύνου· ἐπεὶ καὶ
Μωϋσῆς ἐξ ἀρχῆς· τοῦτον ἔχε τὸν ζῆλον· τὸ ἐπισκοπεῖν τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

κθ κει ἀνεπίληπτον εἶναι· τὸ γὰρ

κθ ἑρ Διὰ μιᾶς λέξεως· πᾶσαν αὐτὴν ἔχειν προσετάξεν.

λ κει μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα· νηφάλεον· σώφρονα· κόσμιον· φιλόξε
νον· διδακτικόν· μὴ πάροινον· μὴ πλήκτην· ἀλλ' ἐπιεικῆ·
ἄμαχον· ἀφιλάργυρον· τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον·

λ ἑρ Ἵνα μὴ τοῦτο ἐμπόδιον γένηται τοῖς ἤδη ἔχουσι γαμετάς· ἢ
καὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν παρὰ Ἰουδαίοις διδασκάλων, οἷς

ματικὴ γυμνασία· ἀλλ' ὅτι μικρή· ἡ γὰρ σωματικὴ νῦν. τὸ σῶμα
ἔρρωσεν ἄν· ἡ δὲ ἡλικία αὐτὸ καὶ βαθύνει. καὶ κατισχύει. οὐκ ἔστι
σωματικὴ ἄρα ὠφέλεια τῆς τοῦ σώματος ἀσκήσεως ὠφελεῖ· ὁ δὲ
κἂν μὴ μετὰ τῆς γυμνασίας τῆς κατὰ τύχην. ἐκείνη γὰρ οὐκ ἔχει
κέρδος· ἀλλ' ὀλίγον ὠφελεῖ τὸ σῶμα. ἡ δὲ τῆς εὐσεβείας ἀσ-
κήσεις τὸν καρπὸν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἀποδίδωσιν. καὶ ἐν-
ταῦθα. ἀνακτᾶται ∴ +

μ κει ἘΠΑΓΓΕΛΙΑΝ ἜΧΟΥΣΑ ΖΩΗΣ, ΤΗΣ ΝΥ͂Ν ΚΑῚ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΗΣ·

μ ερ ἄρα καὶ ἐνταῦθα ἐν ἐπαίνοις ἐστὶν ὁ χρηστός· ὁ γὰρ μηδὲν ἑαυ-
τῷ συνειδὼς καὶ ἐνταῦθα γάννυται· ὥσπερ οὖν καὶ ὁ πονηρὸς
καὶ ἐνταῦθα κολάζεται ∴ +

μ κει ΠΙΣΤῸΣ Ὁ ΛΟΓΟΣ ΚΑῚ ΠΑΣΗΣ ἈΠΟΔΟΧΗΣ ἈΞΙΟΣ·

μ ερ τουτέστιν. ἀληθὴς ὅτι καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ ∴ +

κει ΕἸΣ ΤΟΥ͂ΤΟ ΓᾺΡ ΚΟΠΙΩΜΕΝ ΚΑῚ ὈΝΕΙΔΙΖΟΜΕΘΑ ὍΤΙ ἨΛΠΙΚΑΜΕΝ
ἘΠῚ ΘΩ͂ ΖΩΝΤΙ· ὍΣ ἘΣΤῚΝ ΣΗΡ ΠΑΝΤΩ͂Ν ἈΝΘΡΩΠΩΝ ΜΑΛΙΣΤΑ
ΠΙΣΤΩ͂Ν· ΠΑΡΑΓΓΕΛΕ ΤΑΥ͂ΤΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΕ·

μ ερ τουτέστι. τίμιος γὰρ ἐν θεῷ καὶ ὁ πόνος ἐν ἑαυτοῖς· ἃ μὴ τὰ μέλλοντα
προσδοκοῦμεν ∴ +

μα κει ΜΗΔΕΙΣ ΣΟΥ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙΤΩ· ἈΛΛᾺ ΤΥΠΟΣ
ΓΙΝΟΥ ΤΩ͂Ν ΠΙΣΤΩ͂Ν· ἘΝ ΛΟΓΩ· ἘΝ ἈΝΑΣΤΡΟΦΗ͂· ἘΝ ἈΓΑΠΗ· ἘΝ
ΠΙΣΤΕΙ· ἘΝ ΠΝΙ· ἘΝ ἉΓΝΕΙΑ· ἝΩΣ ἜΡΧΟΜΑΙ· ΠΡΟΣΕΧΕ ΤΗ͂ ἈΝΑ-
ΓΝΩΣΕΙ· ΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ· ΤΗ͂ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ·

μα ερ ἐν γραφαῖς ἐπιδείξομαι ἀξιώματος. ἃ καὶ [illegible] ∴ +

μβ κει ΜΗ ἈΜΕΛΕΙ ΤΟΥ ἘΝ ΣΟῚ ΧΑΡΙΣΜΑΤΟΣ· Ὃ ἘΔΟΘΗ ΣΟΙ ΔΙᾺ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ
ΜΕΤᾺ ἘΠΙΘΕΣΕΩΣ ΤΩ͂Ν ΧΕΙΡΩ͂Ν ΤΟΥ͂ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΟΥ· ΤΑΥ͂ΤΑ
ΜΕΛΕΤΑ. ἘΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ἼΣΘΕΙ·

μβ ερ τῆς διδασκαλίας φησίν ∴ +

μγ κει ἽΝΑ ΣΟΥ Ἡ ΠΡΟΚΟΠΗ ΦΑΝΕΡᾺ Ἠ, ΠΑ͂ΣΙΝ· ἜΠΕΧΕ ΣΕΑΥΤΩ͂· ΚΑῚ ΤΗ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ἘΠΙΜΕΝΕ ΑΥ̓ΤΟΙ͂Σ· ΤΟΥ͂ΤΟ ΓᾺΡ ΠΟΙΩ͂Ν· ΚΑῚ ΣΕ-
ΑΥΤῸΝ ΣΩΣΕΙΣ ΚΑῚ ΤΟῪΣ ἈΚΟΥΟΝΤΑΣ ΣΟΥ·

μγ ερ μὴ ἐν τῷ βίῳ μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ λόγῳ τῆς διδασκαλίας ∴ +

μδ κει ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ ΜῊ ἘΠΙΠΛΗΞΙΣ· ἈΛΛᾺ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ὩΣ ΠΡΑ· ΝΕΩΤΕ-
ΡΟΥΣ ὩΣ ἈΔΕΛΦΟΥΣ· ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑΣ ὩΣ ΜΡΑΣ· ΝΕΩΤΕΡΑΣ ὩΣ ἈΔΕΛ-
ΦΑΣ· ἘΝ ΠΑΣΗ ἉΓΝΕΙΑ· ΧΗΡΑΣ ΤΙΜΑ ΤᾺΣ ὌΝΤΩΣ ΧΗΡΑΣ· ΕἸ ΔΕ ΤΙΣ

λδ κεφ ἘΔΙΚΑΙΩΘΗ ἘΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ·

λε ερμ τοῦτό φησιν ὅτι μεταλαβὼν αἵματος καὶ σαρκὸς· παραπλη-
σίως ἡμῖν· οὐκ ἐποίησεν ἁμαρτίαν· οὐδὲ εὑρέθη δόλος
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·

λς κεφ ὨΦΘΗ ἈΓΓΕΛΟΙΣ· ἘΚΗΡΥΧΘΗ ἘΝ ἜΘΝΕΣΙΝ· ἘΠΙΣΤΕΥΘΗ ἘΝ ΚΟΣ-
ΜΩ· ἈΝΕΛΗΦΘΗ ἘΝ ΔΟΞΗ· ΤΟ ΔΕ ΠΝΕΥΜΑ ῬΗΤΩΣ ΛΕΓΕΙ· ὍΤΙ ἘΝ ὙΣ-
ΤΕΡΟΙΣ ΚΑΙΡΟΙΣ· ἈΠΟΣΤΗΣΟΝΤΑΙ ΤΙΝΕΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ·

λς ερμ ὥσπερ καὶ ἄγγελοι μεθ' ἡμῶν ἴδον τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· πρόδρομοι χορῶν τε·

λζ κεφ ΠΡΟΣΕΧΟΝΤΕΣ ΠΝΕΥΜΑΣΙ ΠΛΑΝΟΙΣ· ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΙΣ ΔΑΙΜΟ-
ΝΙΩΝ ἘΝ ὙΠΟΚΡΙΣΕΙ ΨΕΥΔΟΛΟΓΩΝ· ΚΑΙ ΚΑΥΤΗΡΙΑΣΜΕΝΩΝ
ΤΗΝ ἸΔΙΑΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ· ΚΩΛΥΟΝΤΩΝ ΓΑΜΕΙΝ· ἈΠΕΧΕΣΘΑΙ
ΒΡΩΜΑΤΩΝ· Ἃ Ὁ ΘΕΟΣ ἘΚΤΙΣΕΝ ΕἸΣ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ ΜΕΤΑ ΕΥΧΑ-
ΡΙΣΤΙΑΣ ΤΟΙΣ ΠΙΣΤΟΙΣ ΚΑΙ ἘΠΕΓΝΩΚΟΣΙ ΤΗΝ ἈΛΗΘΕΙΑΝ·

λζ ερμ ὡς μαρκιωνισταὶ καὶ μανιχαῖοι καὶ πάντες οἱ τοιοῦτοι λέγουσι·

λη κεφ ὍΤΙ ΠΑΝ ΚΤΙΣΜΑ ΘΕΟΥ ΚΑΛΟΝ· ΚΑΙ ΟΥΔΕΝ ἈΠΟΒΛΗΤΟΝ· ΜΕΤ' ΕΥ-
ΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΝ· ἉΓΙΑΖΕΤΑΙ ΓΑΡ ΔΙΑ ΛΟΓΟΥ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ἘΝΤΕΥΞΕΩΣ· ΤΑΥΤΑ ὙΠΟΤΙΘΕΜΕΝΟΣ ΤΟΙΣ ἈΔΕΛΦΟΙΣ·
ΚΑΛΟΣ ἜΣῌ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ἸΗΣΟΥ·

λη ερμ διότι θέλουσιν ἐνταῦθα ἐκβάλλεσθαι ἐν μέσῳ, ὅτι οὐδέν ἐστι σῶ-
μα κοινόν· διὰ τὸν τρόπον δὲ καὶ γίνεται τὶ ... κοινόν·
ἀλλ' ἔχεις τὸ φάρμακον· σφράγισον, εὐχαρίστησον· δόξασον
τὸν θεόν· καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἀφίσταται·

λθ κεφ ἘΝΤΡΕΦΟΜΕΝΟΣ ΤΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ· ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΔΙ-
ΔΑΣΚΑΛΙΑΣ Ἧ ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΚΑΣ·

λθ ερμ τὸ δηλῶσαι τῆς ἀγάπης τοιαύτην προσοχὴν δηλοῖ·

μ κεφ ΤΟΥΣ ΔΕ ΒΕΒΗΛΟΥΣ ΚΑΙ ΓΡΑΩΔΕΙΣ ΜΥΘΟΥΣ ΠΑΡΑΙΤΟΥ·

μ ερμ πάσας μυθικὰς ἰουδαϊκὰς παραδόσεις λέγει·

μα κεφ ΓΥΜΝΑΖΕ ΔΕ ΣΕΑΥΤΟΝ·

μα ερμ ὁ γυμναζόμενος ἱδρῶτας ἔχει πολλούς·

μβ κεφ ΠΡΟΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ·

μβ ερμ τουτέστι πίστιν καθαρὰν καὶ βίον·

μγ κεφ Ἡ ΓΑΡ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΓΥΜΝΑΣΙΑ· ΠΡΟΣ ὈΛΙΓΟΝ ἘΣΤΙΝ ὨΦΕΛΙΜΟΣ· Ἡ
ΔΕ ΕΥΣΕΒΕΙΑ ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑ ὨΦΕΛΙΜΟΣ ἘΣΤΙΝ·

μγ ερμ τινὲς περὶ νηστείας· τοῦτό φασι χρῆσθαι ἅπασι· οὐκ ἔστι μόνον

τουσαμαρτανοντασενωπιονπαντωνελεγχε ινακαιοιλοι ματθεου ρι

ποιφοβονεχωσιν· διαμαρτυρομαιενωπιοντουθυκαικυ

ιυχυ· καιτωνεκλεκτωναγγελων· ιναταυταφυλαξηςχω

ριςπροκριματος· μηδενποιωνκαταπροσκλισιν· χειραςτα

χεωςμηδενιεπιτιθει· μηδεκοινωνειαμαρτιαιςαλλοτρι

αις· σεαυτοναγνοντηρει. αλλαοινωολιγωχρω· διατονστο

μαχονσου· καιτασσυχνασσουασθενειας· τινωνανθρωπων

αιαμαρτιαι· προδηλοιεισινπροαγουσαιειςκρισιν· τισινδεκαι

επακολουθουσιν· ωσαυτωςκαιταεργατακαλαπροδηλα

εστιν· καιταλλωςεχοντακρυβηναιουδυνανται· οσοι

εισινυποζυγονδουλοι· τουςιδιουςδεσποταςπασηςτιμηςα

ξιουςηγεισθωσαν· ιναμητοονοματουθυ· καιηδιδασκα

λιαβλασφημειται· οιδεπιστουςεχοντεςδεσποτας· μηκα

ταφρονειτωσανοτιαδελφοιεισιν· αλλαμαλλονδουλευετω

σανοτιπιστοιεισινκαιαγαπητοι· οιτηςευεργεσιαςαντι

λαμβανομενοι· ταυταδιδασκεκαιπαρακαλει· ειτιςετε

ροδιδασκαλεικαιμηπροσερχεταιυγιαινουσιλογοιςτοιςτου

κυημωνιυχυ· καιτηκατευσεβειανδιδασκαλια· τετυ

φωταιμηδενεπισταμενος· αλλανοσωνπεριζητησεις

καιλογομαχειας· εξωνγινεταιφθονος· ερεις· βλασφημιαι·

※ υπονοιαιπονηραι·

※ εν τουτω αι δοξαι και δογματα των [illegible]

+ διαπαρατριβαι· διεφθαρμενωνανθρωπωντοννουνκαι

απεστερημενωντηςαληθειας· νομιζοντωνπορισμον

ειναιτηνευσεβειαν· αφιστασοαποτωντοιουτων· ες

τινδεπορισμοςμεγαςηευσεβειαμετααυταρκιας· ου

δενγαρεισενεγκαμενειςτονκοσμον· δηλονδε, ουδε

εξενεγκειντιδυναμεθα· εχοντεςδεδιατροφαςκαι

σκεπασματα· τουτοιςαρκεσθησομεθα· οιδεβουλομε

νοιπλουτεινεμπιπτουσινειςπειρασμονκαιπαγιδα· και

επιθυμειαςπολλας· ανοητουςκαιβλαβερας· αιτινες

βυθιζουσιντουςανθρωπουςειςολεθρονκαιαπωλειαν·

ριζαγαρπαντωντωνκακωνεστιν, ηφιλαργυρια· ης

τινεςορεγομενοιαποτηςπιστεωςαπεπλανηθησαν

ΧΗΡΑ ΤΕΚΝΑ ΕΧΕΙ Η ΕΓΓΟΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΩΣΑΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΜΑ ΕΡ [illegible]

ΜΕ ΚΕ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΟΙΚΟΝ ΕΥΣΕΒΕΙΝ· ΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΣ ΑΠΟΔΙΔΟΝΑΙ ΤΟΙΣ ΠΡΟ
ΓΟΝΟΙΣ· ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΑΠΟΔΕΚΤΟΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ·
Η ΔΕ ΟΝΤΩΣ ΧΗΡΑ ΚΑΙ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΗ· ΗΛΠΙΚΕΝ ΕΠΙ ΘΝ·
ΚΑΙ ΠΡΟΣΜΕΝΕΙ ΤΑΙΣ ΔΕΗΣΕΣΙ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙΣ ΝΥΚΤΟΣ
ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΣ· Η ΔΕ ΣΠΑΤΑΛΩΣΑ ΖΩΣΑ ΤΕΘΝΗΚΕΝ· ΚΑΙ ΤΑΥ
ΤΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΕ· ΙΝΑ ΑΝΕΠΙΛΗΠΤΟΙ ΩΣΙΝ·

ΜΕ ΕΡ [illegible]

ΚΕ ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΟΙΚΕΤΩΝ ΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ.

ΕΡ τοὺς [illegible] φησὶν ὡς καὶ ἠσαΐας· τοὺς οἰκείους
τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψῃ·

ΚΕ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΗΡΝΗΤΑΙ· ΚΑΙ ΕΣΤΙΝ ΑΠΙΣΤΟΥ ΧΕΙΡΩΝ· ΧΗΡΑ ΚΑ
ΤΑΛΕΓΕΣΘΩ ΜΗ ΕΛΑΤΤΟΝ ΕΤΩΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΓΕΓΟΝΥΙΑ
ΕΝΟΣ ΑΝΔΡΟΣ ΓΥΝΗ· ΕΝ ΕΡΓΟΙΣ ΚΑΛΟΙΣ ΜΑΡΤΥΡΟΥΜΕΝΗ· ΕΙ
ΕΤΕΚΝΟΤΡΟΦΗΣΕΝ· ΕΙ ΕΞΕΝΟΔΟΧΗΣΕΝ· ΕΙ ΑΓΙΩΝ ΠΟΔΑΣ
ΕΝΙΨΕΝ· ΕΙ ΘΛΙΒΟΜΕΝΟΙΣ ΕΠΗΡΚΕΣΕΝ· ΕΙ ΠΑΝΤΙ ΕΡΓΩ ΑΓΑ
ΘΩ ΕΠΗΚΟΛΟΥΘΗΣΕΝ· ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΔΕ ΧΗΡΑΣ ΠΑΡΑΙΤΟΥ· ΟΤΑΝ
ΓΑΡ ΚΑΤΑΣΤΡΗΝΙΑΣΩΣΙΝ ΤΟΥ ΧΥ· ΓΑΜΕΙΝ ΘΕΛΟΥΣΙΝ ΕΧΟΥΣΑΙ
ΚΡΙΜΑ ΟΤΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΗΘΕΤΗΣΑΝ· ΑΜΑ ΔΕ
ΚΑΙ ΑΡΓΑΙ ΜΑΝΘΑΝΟΥΣΙΝ ΠΕΡΙΕΡΧΟΜΕΝΑΙ ΤΑΣ ΟΙΚΙΑΣ· ΟΥ
ΜΟΝΟΝ ΔΕ ΑΡΓΑΙ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΦΛΥΑΡΟΙ· ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΛΑΛΟΥΣΑΙ
ΤΑ ΜΗ ΔΕΟΝΤΑ· ΒΟΥΛΟΜΑΙ ΟΥΝ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΓΑΜΕΙΝ· ΤΕΚΝΟ
ΓΟΝΕΙΝ· ΜΗΔΕΜΙΑΝ ΑΦΟΡΜΗΝ ΔΙΔΩΝΑΙ ΤΩ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕ
ΝΩ ΛΟΙΔΟΡΙΑΣ ΧΑΡΙΝ· ΗΔΗ ΓΑΡ ΤΙΝΕΣ ΕΞΕΤΡΑΠΗΣΑΝ ΟΠΙΣΩ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ

ΕΡ ὅτι [illegible] καὶ μὴ τοὺς ἀλλοτρίους· τοὺς γοῦν [illegible]
[illegible] φησίν·

ΚΕ ΕΙ ΤΙΣ ΠΙΣΤΟΣ Η ΠΙΣΤΗ ΕΧΕΙ ΧΗΡΑΣ· ΕΠΑΡΚΕΙΤΩ ΑΥΤΑΙΣ· ΚΑΙ
ΜΗ ΒΑΡΕΙΣΘΩ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ· ΙΝΑ ΤΑΙΣ ΟΝΤΩΣ ΧΗΡΑΙΣ ΕΠΑΡΚΕΣΗ·
ΟΙ ΚΑΛΩΣ ΠΡΟΕΣΤΩΤΕΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ ΔΙΠΛΗΣ ΤΙΜΗΣ ΑΞΙΟΥΣ
ΘΩΣΑΝ· ΜΑΛΙΣΤΑ ΟΙ ΚΟΠΙΩΝΤΕΣ ΕΝ ΛΟΓΩ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ·
ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΥ ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ Η ΓΡΑΦΗ· ΒΟΥΝ ΑΛΟΩΝΤΑ ΟΥ ΦΙΜΩΣΕΙΣ· ΚΑΙ ΑΞΙΟΣ Ο ΕΡ
ΓΑΤΗΣ ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΤΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΚΑΤΗΓΟ
ΡΙΑΝ ΜΗ ΠΑΡΑΔΕΧΟΥ· ΕΚΤΟΣ ΕΙ ΜΗ ΕΠΙ ΔΥΟ Η ΤΡΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ·

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α̅· ΕΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΛΑΟΔΙΚΙΑΣ· ΗΤΙΣ ΕΣΤΙ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΡΥΓΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΠΑΤΙΑΝΗΣ· ΣΤΙΧΟΙ ΣΛΘ· +

+ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β̅

ΓΡΑΨΑΣ ΑΥΤΩ ΩΣ ΑΦΙΞΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ· ΕΝΕΠΟΔΙΣΘΗ ΔΕ
ΘΕΙΣ ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ· ΔΙΟ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΑΥΤΩ ΕΔΕΗΣΕΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ·

Μ Α̅ ΚΕΙ ΠΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Χ̅Υ̅ Ι̅Υ̅· ΔΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ Θ̅Υ̅· ΚΑΤ' ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ
ΖΩΗΣ ΤΗΣ ΕΝ Χ̅Ω̅ Ι̅Υ̅· ΤΙΜΟΘΕΩ ΑΓΑΠΗΤΩ ΤΕΚΝΩ· ΧΑΡΙΣ ΕΛΕ
ΟΣ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ Θ̅Υ̅ Π̅Ρ̅Σ̅ ΚΑΙ Χ̅Υ̅ Ι̅Υ̅ ΤΟΥ Κ̅Υ̅ ΗΜΩΝ· ΧΑΡΙΝ ΕΧΩ ΤΩ Θ̅Ω̅
Ω ΛΑΤΡΕΥΩ ΑΠΟ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΕΝ ΚΑΘΑΡΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΙ· ΩΣ ΑΔΙΑΛΕΙ
ΠΤΟΝ ΕΧΩ ΤΗΝ ΠΕΡΙ ΣΟΥ ΜΝΕΙΑΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΕΗΣΕΣΙΝ ΜΟΥ ΝΥΚΤΟΣ
ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΣ ΕΠΙΠΟΘΩΝ ΣΕ ΙΔΕΙΝ· ΜΕΜΝΗΜΕΝΟΣ ΣΟΥ ΤΩΝ ΔΑΚΡΥ
ΩΝ· ΙΝΑ ΧΑΡΑΣ ΠΛΗΡΩΘΩ· ΥΠΟΜΝΗΣΙΝ ΛΑΜΒΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΣΟΙ ΑΝΥ
ΠΟΚΡΙΤΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ· ΗΤΙΣ ΕΝΩΚΗΣΕΝ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΤΗ ΜΑΜΜΗ ΣΟΥ
ΛΩΙΔΙ· ΚΑΙ ΤΗ ΜΗΤΡΙ ΣΟΥ ΕΥΝΙΚΗ· ΠΕΠΕΙΣΜΑΙ ΔΕ ΟΤΙ ΚΑΙ ΕΝ ΣΟΙ· ΔΙ' ΗΝ
ΑΙΤΙΑΝ ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΩ ΣΕ· ΑΝΑΖΩΠΥΡΕΙΝ ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΟΥ Θ̅Υ̅
Ο ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΣΟΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΕΙΡΩΝ ΜΟΥ· ΟΥ ΓΑΡ ΕΔΩ
ΚΕΝ ΗΜΙΝ Ο Θ̅Σ̅ ΠΝΑ̅ ΔΕΙΛΙΑΣ· ΑΛΛΑ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΣ

Μ ΑΕΡ [illegible]
[illegible] · +

Μ Β̅ ΚΕΙ ΜΗ ΟΥΝ ΕΠΑΙΣΧΥΝΘΗΣ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥ Κ̅Υ̅ ΗΜΩΝ· ΜΗΔΕ Ε
ΜΕ ΤΟΝ ΔΕΣΜΙΟΝ ΑΥΤΟΥ· ΑΛΛΑ ΣΥΓΚΑΚΟΠΑΘΗΣΟΝ ΤΩ ΕΥΑΓ
ΓΕΛΙΩ ΚΑΤΑ ΔΥΝΑΜΙΝ Θ̅Υ̅ ΤΟΥ ΣΩΣΑΝΤΟΣ ΗΜΑΣ ΚΑΙ ΚΑΛΕΣΑΝ
ΤΟΣ ΚΛΗΣΕΙ ΑΓΙΑ· ΟΥ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΗΜΩΝ· ΑΛΛΑ ΚΑΤ' ΙΔΙΑΝ ΠΡΟ
ΘΕΣΙΝ ΚΑΙ ΧΑΡΙΝ ΤΗΝ ΔΟΘΕΙΣΑΝ ΗΜΙΝ ΕΝ Χ̅Ω̅ Ι̅Υ̅· ΠΡΟ ΧΡΟΝΩΝ ΑΙΩΝΙΩΝ

Μ ΒΕΡ [illegible] · +

ΦΑΝΕΡΩΘΕΙΣΑΝ ΔΕ ΝΥΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΤΟΥ Κ̅Υ̅ ΗΜΩΝ Ι̅Υ̅
Χ̅Υ̅· ΚΑΤΑΡΓΗΣΑΝΤΟΣ ΜΕΝ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ· ΦΩΤΙΣΑΝΤΟΣ ΔΕ
ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΑΦΘΑΡΣΙΑΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ· ΕΙΣ Ο ΕΤΕΘΗΝ ΕΓΩ
ΚΗΡΥΞ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΕΘΝΩΝ· ΔΙ' ΗΝ ΑΙΤΙΑΝ
ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΠΑΣΧΩ· ΑΛΛ' ΟΥΚ ΕΠΑΙΣΧΥΝΟΜΑΙ· ΟΙΔΑ ΓΑΡ Ω ΠΕΠΙΣ
ΤΕΥΚΑ ΚΑΙ ΠΕΠΕΙΣΜΑΙ ΟΤΙ ΔΥΝΑΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΘΗΚΗΝ

καὶ ἑαυτοὺς περιέπειρον ὀδύναις πολλαῖς·

+ ἑρμ. Τοῦτό φησιν καθάπερ τὰ [illegible] τῶν προσιόντων [illegible]
[illegible] μόνον σου καὶ τὰ [illegible] τῷ σώματι [illegible]
οὕτως καὶ οὗτοι οἱ πονηροὶ ἄνδρες ∴ +

Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε Θ(εο)ῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιο-
σύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότη-
τα. ἀγώνιζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλαβοῦ
τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν
καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

ΜΕ κε(φ). Παραγγέλω συ ἐνώπιον τοῦ Θ(εο)ῦ τοῦ ζωογονοῦντος τὰ πάντα
καὶ Χ(ριστο)ῦ Ἰ(ησο)ῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν
καλὴν ὁμολογίαν, τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον ἀνεπί-
λημπτον·

ΜϚ ἑρμ. [illegible] μὴ
φοβηθῇς τὸν θάνατον· σὺ γὰρ ὁ δοῦλος τοῦ δυναμένου ζωογονεῖν [illegible]

ΜΖ κε(φ). Μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ, ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει

ΜΖ ἑρμ. Τοῦ [illegible] ἵνα [illegible] τῇ ἐπιφανείᾳ [illegible] αὐτῆς [illegible]

ΜΗ κε(φ). ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόν-
των καὶ κ(ύριο)ς τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν,
ἀθανασίας φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν ἴδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων
οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν.
Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρο-
νεῖν, μηδὲ ἐλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐπὶ
τῷ Θ(ε)ῷ τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὰ πάντα πλουσίως εἰς ἀπό-
λαυσιν· ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμετα-
δότους εἶναι, κοινωνικούς, ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς

ΜΗ ἑρμ. Τοῦτο [illegible] φησὶν [illegible]· μὴ [illegible]

ΜΘ κε(φ). θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως ζ-
ωῆς. Ὦ Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος
τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύ-
μου γνώσεως, ἥν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν
ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. ἀμήν ∴ +

ΜΘ ἑρμ. Οὐ [illegible] ἁμαρτίαν [illegible] τὰ [illegible] μόνη [illegible]

…γος αυτων ως γαγγραινα νομην εξει· ων εστιν υμε
ναιος και φιλητος· οιτινες περι την αληθ[illegible] ηστο
χησαν λεγοντες την αναστασιν ηδη γεγονεναι και ανα
τρεπουσιν την τινων πιστιν· ο μεντοι στερεος θεμε
λιος του θυ̅ εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην· εγνω
κς̅ τους οντας αυτου· και αποστητω απο αδικιας πας ο ονο
μαζων το ονομα κυ̅· εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον
σκευη χρυσα και αργυρα· αλλα και ξυλινα και οστρακινα· και
α μεν εις τιμην· α δε εις ατιμιαν· εαν ουν τις εκκαθαρη
εαυτον απο τουτων· εσται σκευος εις τιμην ηγιασμενον και
ευχρηστον τω δεσποτη· εις παν εργον αγαθον ητοιμασμε
νον· τας δε νεωτερικας επιθυμιας φευγε· διωκε δε δικαιο
συνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των επικαλουμενων
τον κν̅ εκ καθαρας καρδιας· τας δε μωρας και απαιδευτους
ζητησεις παραιτου· ειδως οτι γενωσι μαχας· δουλον δε κυ̅
ου δει μαχεσθαι· αλλ ηπιον ειναι προς παντας· διδακτικον·
ανεξικακον· εν πραοτητι παιδευοντα τους αντιδιατι
θεμενους· μηποτε δω αυτοις ο θς̅ μετανοιαν εις επιγνωσιν
αληθειας· και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος· ε
ζωγρημενοι υπ αυτου εις το εκεινου θελημα· τουτο δε
γινωσκε οτι εν αισχαταις ημεραις ενστησονται καιροι
χαλαιποι· εσονται γαρ οι ανθρωποι· φιλαυτοι· φιλαργυροι·
αλαζονες· υπερηφανοι· βλασφημοι· γονευσιν απειθεις· αχα
ριστοι· ανοσιοι· αστοργοι· ασπονδοι· διαβολοι· ακρατεις· α
νημεροι· αφιλαγαθοι· προδοται· προπετεις· τετυφωμε
νοι· φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι· εχοντες μορφωσιν ευ
σεβειας· την δε δυναμιν αυτης ηρνημενοι· και τουτους
αποτρεπου· εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εις τας
οικιας· και αιχμαλοτευοντες γυναικαρια σεσωρευμενα
αμαρτιαις· αγομενα επιθυμιαις ποικιλαις· παντοτε μαν
θανοντα· και μηδεποτε εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν
δυναμενα· ον τροπον δε ιαννης και ιαμβρης αντεστησαν
μωυση· ουτως και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια· ανθρω
ποι κατεφθαρμενοι τον νουν· αδοκιμοι περι την πι…

φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν· υποτυπωσιν εχε υ-
γιαινοντων λογων· ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και αγα-
πη τη εν χω ιυ· την καλην παραθηκην φυλαξον δια πνς α-
γιου του ενοικουντος εν ημιν· οιδας τουτο· οτι απεστραφη-
σαν με παντες οι εν τη ασια· ων εστιν φυγελλος και ερμογε-
νης· δωη ελεος ο κς τω ονησιφορου οικω· οτι πολλακις με ανε-
ψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη· αλλα γενομενος
εν ρωμη· σπουδαιοτερον εζητησεν με και ευρεν· δωη αυτω
ο κς ευρειν ελεος παρα κυ· εν εκεινη τη ημερα· και οσα εν εφε-
σω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεις· συ ουν τεκνον μου·
ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χω ιυ· και α ηκουσας παρ ε-
μου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρω-
ποις· οιτινες ικανοι εσονται και ετερους διδαξαι· συ ουν
κακοπαθησον ως καλος στρατιωτης χυ ιυ· ουδεις στρα-
τευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειαις· ινα
τω στρατολογησαντι αρεση· εαν δε και αθλη τις ου στεφα-
νουται εαν μη νομιμως αθληση· τον κοπιωντα γεωργον
δει πρωτον των καρπων μεταλαμβανειν· νοει α λεγω·
δωη γαρ σοι ο κς συνεσιν εν πασιν· μνημονευε ιν χν εγη-
γερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαδ κατα το ευαγ-
γελιον μου εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακουρ-
γος αλλ ο λογος του θυ ου δεδεται· δια τουτο παντα
υπομενω δια τους εκλεκτους· ινα και αυτοι σωτηριας
τυχωσιν της εν χω ιυ μετα δοξης αιωνιου· πιστος ο
λογος· ει γαρ συναπεθανομεν και συνζησωμεν· ει υπο-
μενομεν· και συνβασιλευσομεν· ει αρνουμεθα· κακει-
νος αρνησεται ημας· ει απιστουμεν· εκεινος πιστος με-
νει· αρνησασθαι εαυτον ου δυναται· ταυτα υπομι-
μνησκε διαμαρτυρομενος ενωπιον του κυ μη λογο-
μαχειν εις ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακου-
οντων· σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω
θω εργατην ανεπαισχυντον· ορθοτομουντα τον
λογον της αληθειας· τας δε βεβηλους κενοφωνιας
περιιστασο· επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβειας· και

[λό]γος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἕξει· ὧν ἐστιν ὑμέ
ναιος καὶ φιλητός· οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστο
χησαν· λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι· καὶ ἀνα
τρέπουσιν τὴν τινῶν πίστιν· ὁ μέντοι στερεὸς θεμέ
λιος τοῦ θ̅υ̅ ἕστηκεν ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην· ἔγνω
κ̅ς̅ τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνο
μάζων τὸ ὄνομα κ̅υ̅· ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον
σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ· ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα· καὶ
ἃ μὲν εἰς τιμήν· ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν· ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ
ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων· ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν ἡγιασμένον καὶ
εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ· εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμέ
νον· τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιο
σύνην· πίστιν· ἀγάπην· εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων
τὸν κ̅ν̅· ἐκ καθαρᾶς καρδίας· τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους
ζητήσεις παραιτοῦ· εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας· δοῦλον δὲ κ̅υ̅
οὐ δεῖ μάχεσθαι· ἀλλ' ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας· διδακτικόν·
ἀνεξίκακον· ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατι
θεμένους· μήποτε δῷ αὐτοῖς ὁ θ̅ς̅ μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας· καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος· ἐ
ζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα· τοῦτο δὲ
γίνωσκε ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ
χαλεποί· ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι· φίλαυτοι· φιλάργυροι·
ἀλαζόνες· ὑπερήφανοι· βλάσφημοι· γονεῦσιν ἀπειθεῖς· ἀχά
ριστοι· ἀνόσιοι· ἄστοργοι· ἄσπονδοι· διάβολοι· ἀκρατεῖς· ἀ
νήμεροι· ἀφιλάγαθοι· προδόται· προπετεῖς· τετυφωμέ
νοι· φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι· ἔχοντες μόρφωσιν εὐ
σεβείας· τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι· καὶ τούτους
ἀποτρέπου· ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς
οἰκίας· καὶ αἰχμαλωτεύοντες γυναικάρια σεσωρευμένα
ἁμαρτίαις· ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις· πάντοτε μαν
θάνοντα· καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν
δυνάμενα· ὃν τρόπον δὲ ἰαννῆς καὶ ἰαμβρῆς ἀντέστησαν
μωϋσῇ· οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ· ἄνθρω
ποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν· ἀδόκιμοι περὶ τὴν πί[στιν]

ΦΥΛΑΞΑΙΕΙΣΕΚΕΙΝΗΝΤΗΝΗΜΕΡΑΝ· ΥΠΟΤΥΠΩΣΙΝΕΧΕΥ
ΓΙΑΙΝΟΝΤΩΝΛΟΓΩΝ· ΩΝΠΑΡΕΜΟΥΗΚΟΥΣΑΣΕΝΠΙΣΤΕΙΚΑΙΑΓΑ
ΠΗΤΗΕΝΧ̅Ω̅Ι̅Υ̅· ΤΗΝΚΑΛΗΝΠΑΡΑΘΗΚΗΝΦΥΛΑΞΟΝΔΙΑΠ̅Ν̅Σ̅Α
ΓΙΟΥΤΟΥΕΝΟΙΚΟΥΝΤΟΣΕΝΗΜΙΝ· ΟΙΔΑΣΤΟΥΤΟ· ΟΤΙΑΠΕΣΤΡΑΦΗ
ΣΑΝΜΕΠΑΝΤΕΣ· ΟΙΕΝΤΗΑΣΙΑ· ΩΝΕΣΤΙΝΦΥΓΕΛΛΟΣΚΑΙΕΡΜΟΓΕ
ΝΗΣ· ΔΩΗΕΛΕΟΣΟΚ̅Σ̅ΤΩΟΝΗΣΙΦΟΡΟΥΟΙΚΩ· ΟΤΙΠΟΛΛΑΚΙΣΜΑΙΑΝΕ
ΨΥΞΕΝΚΑΙΤΗΝΑΛΥΣΙΝΜΟΥΟΥΚΕΠΑΙΣΧΥΝΘΗ· ΑΛΛΑΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΕΝΡΩΜΗ· ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟΝΕΖΗΤΗΣΕΝΜΕΚΑΙΕΥΡΕΝ· ΔΩΗΑΥΤΩ
ΟΚ̅Σ̅ΕΥΡΕΙΝΕΛΕΟΣΠΑΡΑΚ̅Υ̅· ΕΝΕΚΕΙΝΗΤΗΗΜΕΡΑ· ΚΑΙΟΣΑΕΝΕΦΕ
ΣΩΔΙΗΚΟΝΗΣΕΝΒΕΛΤΙΟΝΣΥΓΙΝΩΣΚΕΙΣ· ΣΥΟΥΝΤΕΚΝΟΝΜΟΥ·
ΕΝΔΥΝΑΜΟΥΕΝΤΗΧΑΡΙΤΙΤΗΕΝΧ̅Ω̅Ι̅Υ̅· ΚΑΙΑΗΚΟΥΣΑΣΠΑΡΕ
ΜΟΥΔΙΑΠΟΛΛΩΝΜΑΡΤΥΡΩΝΤΑΥΤΑΠΑΡΑΘΟΥΠΙΣΤΟΙΣΑΝΘΡΩ
ΠΟΙΣ· ΟΙΤΙΝΕΣΙΚΑΝΟΙΕΣΟΝΤΑΙΚΑΙΕΤΕΡΟΥΣΔΙΔΑΞΑΙ· ΣΥΟΥΝ
ΚΑΚΟΠΑΘΗΣΟΝΩΣΚΑΛΟΣΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣΧ̅Υ̅Ι̅Υ̅· ΟΥΔΕΙΣΣΤΡΑ
ΤΕΥΟΜΕΝΟΣΕΜΠΛΕΚΕΤΑΙΤΑΙΣΤΟΥΒΙΟΥΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙΣ· ΙΝΑ
ΤΩΣΤΡΑΤΟΛΟΓΗΣΑΝΤΙΑΡΕΣΗ· ΕΑΝΔΕΚΑΙΑΘΛΗΤΙΣΟΥΣΤΕΦΑ
ΝΟΥΤΑΙ· ΕΑΝΜΗΝΟΜΙΜΩΣΑΘΛΗΣΗ· ΤΟΝΚΟΠΙΩΝΤΑΓΕΩΡΓΟΝ
ΔΕΙΠΡΩΤΟΝΤΩΝΚΑΡΠΩΝΜΕΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙΝ· ΝΟΕΙΑΛΕΓΩ·
ΔΩΗΓΑΡΣΟΙΟΚ̅Σ̅ΣΥΝΕΣΙΝΕΝΠΑΣΙΝ· ΜΝΗΜΟΝΕΥΕΙ̅Ν̅Χ̅Ν̅ΕΓΗ
ΓΕΡΜΕΝΟΝΕΚΝΕΚΡΩΝΕΚΣΠΕΡΜΑΤΟΣΔΑΔ̅ΚΑΤΑΤΟΕΥΑΓ
ΓΕΛΙΟΝΜΟΥ· ΕΝΩΚΑΚΟΠΑΘΩΜΕΧΡΙΔΕΣΜΩΝΩΣΚΑΚΟΥΡ
ΓΟΣ· ΑΛΛΟΛΟΓΟΣΤΟΥΘ̅Υ̅ΟΥΔΕΔΕΤΑΙ· ΔΙΑΤΟΥΤΟΠΑΝΤΑ
ΥΠΟΜΕΝΩΔΙΑΤΟΥΣΕΚΛΕΚΤΟΥΣ· ΙΝΑΚΑΙΑΥΤΟΙΣΩΤΗΡΙΑΣ
ΤΥΧΩΣΙΝΤΗΣΕΝΧ̅Ω̅Ι̅Υ̅ΜΕΤΑΔΟΞΗΣΑΙΩΝΙΟΥ· ΠΙΣΤΟΣΟ
ΛΟΓΟΣ· ΕΙΓΑΡΣΥΝΑΠΕΘΑΝΟΜΕΝΚΑΙΣΥΝΖΗΣΩΜΕΝ· ΕΙΥΠΟ
ΜΕΝΟΜΕΝ· ΚΑΙΣΥΝΒΑΣΙΛΕΥΣΟΜΕΝ· ΕΙΑΡΝΟΥΜΕΘΑ· ΚΑΚΕΙ
ΝΟΣΑΡΝΗΣΕΤΑΙΗΜΑΣ· ΕΙΑΠΙΣΤΟΥΜΕΝ· ΕΚΕΙΝΟΣΠΙΣΤΟΣΜΕ
ΝΕΙ· ΑΡΝΗΣΑΣΘΑΙΕΑΥΤΟΝΟΥΔΥΝΑΤΑΙ· ΤΑΥΤΑΥΠΟΜΙ
ΜΝΗΣΚΕΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΣΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥΚ̅Υ̅ΜΗΛΟΓΟ
ΜΑΧΕΙΝΕΙΣΟΥΔΕΝΧΡΗΣΙΜΟΝΕΠΙΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΤΩΝΑΚΟΥ
ΟΝΤΩΝ· ΣΠΟΥΔΑΣΟΝΣΕΑΥΤΟΝΔΟΚΙΜΟΝΠΑΡΑΣΤΗΣΑΙΤΩ
Θ̅Ω̅· ΕΡΓΑΤΗΝΑΝΕΠΑΙΣΧΥΝΤΟΝ· ΟΡΘΟΤΟΜΟΥΝΤΑΤΟΝ
ΛΟΓΟΝΤΗΣΑΛΗΘΕΙΑΣ· ΤΑΣΔΕΒΕΒΗΛΟΥΣΚΕΝΟΦΩΝΙΑΣ
ΠΕΡΙΙΣΤΑΣΟ· ΕΠΙΠΛΕΙΟΝΓΑΡΠΡΟΚΟΨΟΥΣΙΝΑΣΕΒΕΙΑΣ· ΚΑΙ

ΝΤΑΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΥΣ· ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙ
ΑΝ ΑΥΤΟΥ· ΚΗΡΥΞΟΝ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ· ΕΠΙΣΤΗΘΙ·

ε ερ(μηνεία) ἁμαρτωλοὺς καὶ δικαίους λέγει· ὅτι [illegible] κατὰ [illegible] +

ε κε(ίμενον) ΕΥΚΑΙΡΩΣ ΑΚΑΙΡΩΣ· ΕΛΕΓΞΟΝ· ΕΠΙΤΙΜΗΣΟΝ· ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΟΝ ΕΝ ΠΑ
ΣΗ ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΧΗ· ΕΣΤΑΙ ΓΑΡ ΚΑΙΡΟΣ ΟΤΕ ΤΗΣ ΥΓΙΑΙΝΟΥ
ΣΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΟΥΚ ΑΝΕΞΟΝΤΑΙ· ΑΛΛΑ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ
ΤΑΣ ΙΔΙΑΣ ΕΑΥΤΟΙΣ ΕΠΙΣΩΡΕΥΣΟΥΣΙΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ·

ϛ ερ τουτέστιν μὴ ἔχε ὡρισμένον καιρόν· ἀεί σοι ἔστω καιρὸς· μὴ ἐν εἰρήνῃ
μηδὲ ἐν εὐθυμίᾳ ὢν μηδὲ ἐν ἐκκλησίᾳ καθήμενος μόνον· μηδὲ ἀλλ'
ἐν δεσμοῖς κινδύνοις περιστατικοῖς· ἀλλὰ κἂν ἐν δεσμωτηρίῳ ᾖς, κἂν ἁ
λύσει ᾖς περικείμενος· μὴ παύσῃ τοῦ κηρύγματος· +

ζ κε ΚΝΗΘΟΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΑΚΟΗΝ· ΚΑΙ ΑΠΟ ΜΕΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΤΗΝ ΑΚΟΗΝ ΑΠΟ
ΣΤΡΕΨΟΥΣΙΝ· ΕΠΙ ΔΕ ΤΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ ΕΚΤΡΑΠΗΣΟΝΤΑΙ· ΣΥ ΔΕ ΝΗΦΕ
ΕΝ ΠΑΣΙΝ· ΚΑΚΟΠΑΘΗΣΟΝ· ΕΡΓΟΝ ΠΟΙΗΣΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ· ΤΗΝ ΔΙΑ
ΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ· ΕΓΩ ΓΑΡ ΗΔΗ ΣΠΕΝΔΟΜΑΙ ΚΑΙ Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΜΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΕΦΕΣΤΗΚΕΝ·

ζ ερ τουτέστιν περιφερόμενοι τὴν ἀκοήν· +

ξ κε ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΝ ΚΑΛΟΝ ΗΓΩΝΙΣΜΑΙ· ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΤΕΤΕΛΕΚΑ·
ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΤΕΤΗΡΗΚΑ· ΛΟΙΠΟΝ ΑΠΟΚΕΙΤΑΙ ΜΟΙ Ο ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟ
ΣΥΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ· ΟΝ ΑΠΟΔΩΣΕΙ ΜΟΙ Ο ΚΣ ΕΝ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΗΜΕΡΑ Ο
ΔΙΚΑΙΟΣ ΚΡΙΤΗΣ· ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΕ ΕΜΟΙ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΗΓΑΠΗ
ΚΟΣΙΝ ΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΝ ΑΥΤΟΥ· ΣΠΟΥΔΑΣΟΝ ΕΛΘΕΙΝ ΠΡΟΣ ΜΕ
ΤΑΧΕΩΣ· ΔΗΜΑΣ ΓΑΡ ΜΕ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΠΕΝ·

ξ ερ τὴν ἀθυμίαν παραμυθήσασθαι βουλόμενος τοῦ μαθητοῦ· θαρρεῖν λέγει
[illegible] αὐτοῦ· [illegible]
χαίρει [illegible] οὐ καλῶς [illegible] +

η κε ΑΓΑΠΗΣΑΣ ΤΟΝ ΝΥΝ ΑΙΩΝΑ· ΚΑΙ ΕΠΟΡΕΥΘΗ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ·

η ερ τουτέστιν· τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν τρυφήν· +

θ κε ΚΡΗΣΚΗΣ ΕΙΣ ΓΑΛΑΤΙΑΝ· ΤΙΤΟΣ ΕΙΣ ΔΕΛΜΑΤΙΑΝ· ΛΟΥΚΑΣ ΕΣΤΙΝ
ΜΟΝΟΣ ΜΕΤ ΕΜΟΥ· ΜΑΡΚΟΝ ΑΝΑΛΑΒΩΝ· ΑΓΕ ΜΕΤΑ ΣΕΑΥΤΟΥ·
ΕΣΤΙΝ ΓΑΡ ΜΟΙ ΕΥΧΡΗΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ· ΤΥΧΙΚΟΝ ΔΕ ΑΠΕΣ

θ ερ τούτους οὐ μέμφεται· διὰ τὸ κήρυγμα γὰρ ἦσαν ἀποδημοῦντες·

ι κε ΤΟΝ ΦΕΛΟΝΗΝ ΟΝ ΑΠΕΛΕΙΠΟΝ ΕΝ ΤΡΩΑΔΙ ΠΑΡΑ ΚΑΡΠΩ· ΕΡΧΟ
ΜΕΝΟΣ ΦΕΡΕ· ΚΑΙ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ· ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΑΣ ΜΕΜΒΡΑΝ

ἄλλου προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσ-
ται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. σὺ δὲ παρηκολούθη-
κάς μοι τῇ διδασκαλίᾳ· τῇ ἀγωγῇ· τῇ προθέσει· τῇ πίστει·
τῇ μακροθυμίᾳ· τῇ ἀγάπῃ· τῇ ὑπομονῇ· τοῖς διωγμοῖς·
τοῖς παθήμασιν· οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ· ἐν Ἰκονίῳ·
ἐν Λύστροις· οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα·

ἑρ. διὰ τὴν [illegible] λέγει ∴ +

κει. καὶ ἐκ πάντων ἐρρύσατό με ὁ κ(ύριο)ς· καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες
ζῆν εὐσεβῶς ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ διωχθήσονται·

ἑρ. τούτων ὡς συμβάντων αὐτῷ ἐμνήσθη· τὰ δὲ ἄλλα ἀφῆκεν ὡς
γνώριμα ὄντα τῷ ἀνδρί ∴ +

κει. πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον· πλα-
νῶντες καὶ πλανώμενοι· σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπι-
στώθης εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες· καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους·

ἑρ. τὰς [illegible] καὶ τὰς ὀδύνας· τῆς [illegible] καὶ
τὴν [illegible] ὅλου τῆς ἀρετῆς ∴ +

γ κει. τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας· τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σω-
τηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ·

γ ἑρ. τὸν νόμον καὶ τοὺς προφήτας λέγει· οἵτινες αὐτὸν δύνανται [illegible]
τὴν σοφίαν ἀναγαγεῖν τουτέστι Χ(ριστο)ῦ· τοῦτον γὰρ [illegible]
καὶ ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται· ὅτι δὲ ἤδει τὴν γραφὴν δῆλον
ἐκ τοῦ ἱστορῆσαι τὸν Λουκᾶν περὶ αὐτοῦ ὅτι μητρὸς ἦν Ἰουδαί-
ας [illegible] τουτέστιν ἐξ Ἰουδαίων [illegible] Χ(ριστο)ῦ ∴ +

δ κει. πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν·
πρὸς ἔλεγχον· πρὸς ἐπανόρθωσιν· πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δι-
καιοσύνῃ· ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θ(εο)ῦ ἄνθρωπος· πρὸς πᾶν ἔργον
ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος· διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ
θ(εο)ῦ καὶ Χ(ριστο)ῦ Ἰ(ησο)ῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν

ἑρ. πολλὴν παράκλησιν ποιησάμενος καὶ παραμυθίαν ἀπὸ πάν-
των [illegible] καὶ τὴν ἀπὸ τῶν γραφῶν [illegible]
[illegible] τοσαύτην [illegible]
[illegible] τὸν ἑαυτοῦ θάνατον ∴ +

ἑτέραν φησὶ τὴν γραφὴν περὶ ἧς [illegible] ὅτι ἀπὸ βρέφους
ἱερὰ γράμματα οἶδας ∴ +

ἀπὸ ῥώμης ἐγράφη τὴν ἐπιστολὴν ἐν δεσμοῖς ἐχόμενος·
ὅλους ἡμ[illegible]ων· τήν τε προτέραν αὐτῷ γενομένην ἀ
πολογίαν καὶ τὴν παρὰ πόδας τελείωσιν· ἐγὼ γάρ φησιν ἤδη
σπένδομαι· καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν:-

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

Παῦλος δοῦλος θυ· ἀπόστολος δὲ ιυ χυ κατὰ πίστιν ἐκλε
κτῶν θυ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβει
αν· ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς
θς πρὸ χρόνων αἰωνίων· ἐφανέρωσεν δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν
λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ· κατ' ἐπιταγὴν
τοῦ σρς ἡμῶν θυ· Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ· κατὰ κοινὴν πίστιν·
Χάρις ἔλεος εἰρήνη ἀπὸ θυ πρς· καὶ κυ ιυ χυ τοῦ σρς ἡμῶν· Τού
του χάριν κατέλειπόν σε ἐν Κρήτῃ ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδι
ορθώσῃ· καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους ὡς
ἐγώ σοι διεταξάμην· εἴ τίς ἐστιν ἀνέγκλητος· μιᾶς γυναι
κὸς ἀνήρ· τέκνα ἔχων πιστὰ μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας
ἢ ἀνυπότακτα· δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι
ὡς θυ οἰκονόμον· μὴ αὐθάδη· μὴ ὀργίλον· μὴ πάροινον·
μ ἀκεφ μὴ πλήκτην· μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλὰ φιλόξενον· φιλάγα
θον· σώφρονα· δίκαιον· ὅσιον· ἐγκρατῆ· ἀντεχόμενον
τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν [illegible] λόγου· ἵνα δυνατὸς εἶ·
καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ· καὶ τοὺς
ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν· εἰσὶν γὰρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι
ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς·
οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν
διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν· εἶπέν τις
ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν·
μ αρ [illegible]
βκεφ προφήτης· Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται· κακὰ θηρία γαστέρες ἀργαί·
ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε
αὐτοὺς ἀποτόμως ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει· μὴ
ἔχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώ

ξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδώη αὐ-
τῷ ὁ κς κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ
ἀνθέστηκεν τοῖς ἡμετέροις λόγοις·

ι ερ. [illegible] καὶ τὰ χαρτία· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ·:· +

ἰουδαϊκὸν [illegible] κύριον τοῦ νόμου λέγει ·:· +

ια κει. ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαρεγένετο· ἀλλὰ
πάντες με ἐγκατέλειπον· μὴ αὐτοῖς λογισθείη· ὁ δὲ κς μοι
παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέν με·

ια ερ. παρέστη γὰρ [illegible] καὶ [illegible] ·:· +

ιβ κει. ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ· καὶ ἀκούσῃ πάντα
τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος ·:· +

[illegible] τὸν νέρωνος

ιβ ερ. ἵνα πᾶσι κατάδηλος γένηται ἡ τοῦ κηρύγματος [illegible]·
οὐχ ὡς ἄξιον [illegible] φησίν· ἀλλὰ διὰ τὸ κήρυγμα [illegible]
πορφυρίδα καὶ διάδημα [illegible] ·:· +

ιγ κει. καὶ ῥύσεταί με ὁ κς ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ· καὶ σώσει
εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν· ἄσπασαι πρίσκαν καὶ
ἀκύλαν· καὶ τὸν ὀνησιφόρου οἶκον· ἔραστος ἔμεινεν
ἐν κορίνθω· τρόφιμον δὲ ἀπέλειπον ἐν μιλήτω ἀσθε-
νοῦντα· σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν· ἀσπάζεταί
σε εὔβουλος· καὶ πούδης·

ιγ ερ. τὸ πρότερον μὲν γάρ φησιν τῶν κινδύνων ἐξήρπασεν· [illegible]
τοῦ καιρὸν τοῦ εὐαγγελίου γενόμενον· ῥύσεταί με, ἀπὸ παντὸς
ἁμαρτήματος· τουτέστι μὴ ἀφήσει [illegible]

ιδ κει. καὶ λίνος· καὶ κλαυδία· καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες·

ιδ ερ. τὸν μὲν [illegible] δέξασθαι· τὸν μακάριον [illegible]

ιε κει. ὁ κς ις χς μετὰ τοῦ πνς σου· ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν ·:· +

ιε ερ. ὁμοίως [illegible] μετὰ σοῦ ἐστιν·
καὶ οὐκ εἶπε μετὰ σοῦ ἀλλὰ μετὰ τοῦ πνεύματός σου· ἵνα [illegible]
[illegible] τῆς χάριτος τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ [illegible] αὐτοῦ ·:· +

πρὸς τιμόθεον β ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης· στίχοι ρπ ·:· +

ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πά
σης ἀνομίας· καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον· ζη
καλῶν ἔργων· ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει· καὶ ἔλεγχε μετὰ
πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου περιφρονείτω· ὑπομίμνησκε αὐ
τοὺς ἀρχαῖς ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι πειθαρχεῖν· πρὸς πᾶν ἔρ
γον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι· μηδένα βλασφημεῖν· ἀμάχους εἶ
ναι ἐπιεικεῖς· πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάν
τας ἀνθρώπους· ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι· ἀπειθεῖς·
πλανώμενοι· δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις·
ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες· στυγητοί· μισοῦντες ἀλ
λήλους· ὅτε δὲ ἡ χρηστότης· καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη
τοῦ σρς ἡμῶν θυ· οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποι
ήσαμεν ἡμεῖς· ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς
διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας· καὶ ἀνακαινώσεως πνς ἁγίου·
οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως· διὰ ιυ χυ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν·
ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενηθῶ
μεν· κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου· πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τού
των βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι· ἵνα φροντίζωσι κα
λῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες θῳ· ταῦτ
ἐστι καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζη
τήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περι
ΐστασο· εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι· αἱρετικὸν ἀνον
μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ· εἰδὼς ὅτι
ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατά
κριτος· ὅταν πέμψω ἀρτεμᾶν πρός σε ἢ τυχικόν· σπού
δασον ἐλθεῖν πρός με εἰς νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα
παραχειμάσαι· ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ ἀπολλῶ σπουδαί
ως πρόπεμψον· ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ· μανθανέτω
σαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς
ἀναγκαίας χρείας· ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι· ἀσπάζονταί σε
οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες· ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει·
ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν·

πρὸς τίτον· τῆς κρητῶν ἐκκλησίας· πρῶτον ἐπίσκοπ

ΑΠΟϹΤΡΕΦΟΜΕΝΩΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ· ΠΑΝΤΑ ΜΕΝ ΚΑΘΑΡΑ

Ερ προφήτης ἐνταῦθα τὸν ποιητὴν λέγει τὸν Καλλίμαχον· [illegible] τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ, ὅτι μάλιστα τούτοις [illegible] αὐτοῦ [illegible] ταῖς κατηγορίαις ∴ +

Κει ΚΑΘΑΡΟΙϹ ΤΟΙϹ ΔΕ ΜΕΜΙΑΜΜΕΝΟΙϹ ΚΑΙ ΑΠΙϹΤΟΙϹ· ΟΥΔΕΝ ΚΑΘΑΡΟΝ·
ΑΛΛΑ ΜΕΜΙΑΝΤΑΙ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΝΟΥϹ ΚΑΙ Η ϹΥΝΕΙΔΗϹΙϹ· ΘΝ ΟΜΟΛΟ
ΓΟΥϹΙΝ ΕΙΔΕΝΑΙ· ΤΟΙϹ ΔΕ ΕΡΓΟΙϹ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ· ΒΔΕΛΥΚΤΟΙ ΟΝΤΕϹ ΚΑΙ
ΑΠΕΙΘΕΙϹ· ΚΑΙ ΠΡΟϹ ΠΑΝ ΕΡΓΟΝ ΑΓΑΘΟΝ ΑΔΟΚΙΜΟΙ· ϹΥ ΔΕ ΛΑΛΕΙ Α
ΠΡΕΠΕΙ ΤΗ ΥΓΙΑΙΝΟΥϹΗ ΔΙΔΑϹΚΑΛΙΑ· ΠΡΕϹΒΥΤΑϹ ΝΗΦΑΛΙΟΥϹ ΕΙ
ΝΑΙ· ϹΕΜΝΟΥϹ· ϹΩΦΡΟΝΑϹ· ΥΓΙΑΙΝΟΝΤΑϹ ΤΗ ΠΙϹΤΕΙ· ΤΗ ΑΓΑΠΗ·
ΤΗ ΥΠΟΜΟΝΗ· ΠΡΕϹΒΥΤΙΔΑϹ ΩϹΑΥΤΩϹ ΕΝ ΚΑΤΑϹΤΗΜΑΤΙ ΙΕ
ΡΟΠΡΕΠΕΙ· ΜΗ ΔΙΑΒΟΛΟΥϹ· ΜΗ ΟΙΝΩ ΠΟΛΛΩ ΔΕΔΟΥΛΩΜΕΝΑϹ· ΚΑΛΟ
ΔΙΔΑϹΚΑΛΟΥϹ· ΙΝΑ ϹΩΦΡΟΝΙΖΩϹΙΝ ΤΑϹ ΝΕΑϹ· ΦΙΛΑΝΔΡΟΥϹ ΕΙ
ΝΑΙ· ΦΙΛΟΤΕΚΝΟΥϹ· ϹΩΦΡΟΝΑϹ· ΑΓΝΑϹ· ΟΙΚΟΥΡΓΟΥϹ· ΑΓΑΘΑϹ· Υ
ΠΟΤΑϹϹΟΜΕΝΑϹ ΤΟΙϹ ΙΔΙΟΙϹ ΑΝΔΡΑϹΙΝ·

Ερ Οὐ παρὰ τὴν οἰκείαν φύσιν· ἀλλὰ παρὰ τὴν προαίρεσιν τῶν μὴ [illegible] ∴ +

Κει ΙΝΑ ΜΗ Ο ΛΟΓΟϹ ΤΟΥ ΘΥ ΒΛΑϹΦΗΜΗΤΑΙ· ΤΟΥϹ ΝΕΩΤΕΡΟΥϹ Ω
ϹΑΥΤΩϹ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ϹΩΦΡΟΝΕΙΝ· ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΑ ϹΕΑΥΤΟΝ ΠΑ
ΡΕΧΟΜΕΝΟϹ ΤΥΠΟΝ ΚΑΛΩΝ ΕΡΓΩΝ· ΕΝ ΤΗ ΔΙΔΑϹΚΑΛΙΑ·
ΑΦΘΟΡΙΑΝ· ϹΕΜΝΟΤΗΤΑ· ΛΟΓΟΝ ΥΓΙΕΙ ΑΚΑΤΑΓΝΩϹΤΟΝ·
ΙΝΑ Ο ΕΞ ΕΝΑΝΤΙΑϹ ΕΝΤΡΑΠΗ ΜΗΔΕΝ ΕΧΩΝ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ ΛΕ
ΓΕΙΝ ΦΑΥΛΟΝ· ΔΟΥΛΟΥϹ ΙΔΙΟΙϹ ΔΕϹΠΟΤΑΙϹ ΥΠΟΤΑϹϹΕϹΘΑΙ
ΕΝ ΠΑϹΙΝ ΕΥΑΡΕϹΤΟΥϹ ΕΙΝΑΙ· ΜΗ ΑΝΤΙΛΕΓΟΝΤΑϹ· ΜΗ ΝΟϹ
ΦΙΖΟΜΕΝΟΥϹ· ΑΛΛΑ ΠΙϹΤΙΝ ΠΑϹΑΝ ΕΠΙΔΕΙΚΝΥΜΕΝΟΥϹ Α
ΓΑΘΗΝ· ΙΝΑ ΤΗΝ ΔΙΔΑϹΚΑΛΙΑΝ ΤΟΥ ϹΡϹ ΗΜΩΝ ΘΥ ΚΟϹΜΩ
ϹΙΝ ΕΝ ΠΑϹΙΝ· ΕΠΕΦΑΝΗ ΓΑΡ Η ΧΑΡΙϹ ΤΟΥ ΘΥ Η ϹΩΤΗΡΙΟϹ ΠΑ
ϹΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙϹ ΠΑΙΔΕΥΟΥϹΑ ΗΜΑϹ· ΙΝΑ ΑΡΝΗϹΑΜΕΝΟΙ ΤΗΝ
ΑϹΕΒΕΙΑΝ· ΚΑΙ ΤΑϹ ΚΟϹΜΙΚΑϹ ΕΠΙΘΥΜΙΑϹ· ϹΩΦΡΟΝΩϹ ΚΑΙ
ΔΙΚΑΙΩϹ ΚΑΙ ΕΥϹΕΒΩϹ ΖΗϹΩΜΕΝ ΕΝ ΤΩ ΝΥΝ ΑΙΩΝΙ· ΠΡΟϹΔΕ
ΧΟΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΜΑΚΑΡΙΑΝ ΕΛΠΙΔΑ· ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΝ ΤΗϹ ΔΟ
ΞΗϹ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ϹΡϹ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ·

[illegible] ἀπολαύσουσιν· μὴ [illegible] βλασφημία [illegible] τὸν θεὸν [illegible] ∴ +

καὶ εἰ ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. εἰ δέ τι ἠδί-
κησέν σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει. ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα
τῇ ἐμῇ χειρί. ἐγὼ ἀποτίσω. ἵνα μὴ λέγω σοι. ὅτι καὶ σεαυτόν
μοι προσοφείλεις. ναὶ ἀδελφέ. ἐγώ σου ὀναίμην ἐν κ(υρί)ῳ·

ὑπὲρ δούλου μὲν γράφει [illegible] καὶ ταῦτα ἀποδράσαντος
καὶ ἔτι καὶ κλέψαντος· [illegible] διὰ τὴν διδασκαλίας
τοῦ ἀποστόλου· πολλὰ δὲ καὶ ἐν ταύτῃ τὰ χρήσιμα. ἓν μὲν
καὶ πρῶτον, τὸ σπουδαίους ἡμᾶς εἶναι περὶ πάντας. εἰ γὰρ [illegible]
[illegible] ὑπὲρ δραπέτου καὶ κλέπτου [illegible] τοσαύτην ποιεῖ-
ται σπουδήν· πολλῷ μᾶλλον· οὐ [illegible] ἡμᾶς προσήκει ῥᾳθύμους εἶ-
ναι περὶ [illegible] τῶν ἀδελφῶν. δεύτερον. ὅτι τὸ δούλων γένος
[illegible]
[illegible] τρίτον, ὅτι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν χ(ριστ)ῷ. πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ
σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις. ἅμα δὲ
καὶ ἑτοίμαζέ μοι ξενίαν. ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσ-
ευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. ἀσπάζονταί σε Ἐπα-
φρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ, Μάρκος, Ἀρίσταρ-
χος, Δημᾶς, Λουκᾶς οἱ συνεργοί μου. ἡ χάρις τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν
Ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ μετὰ τοῦ πν(εύματο)ς ὑμῶν. ἀμήν.

[illegible] χάριν [illegible]

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης στίχοι λη

οἱ πάντες στίχοι πεντακισχίλιοι τριακόσιοι λη

Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως πρὸς Μαρῖνον ἀντίγραφος ἀπὸ [illegible]
ζωῆς

χειροτονηθέντα· ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδο[νίας]

+ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

α κεφ Παῦλος δέσμιος χυ ιυ· καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς· Φιλήμο
νι τῷ ἀγαπητῷ· καὶ συνεργῷ ἡμῶν· καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπη
τῇ· καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν· καὶ τῇ κατ' οἶ
κόν σου ἐκκλησίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη· ἀπὸ θυ πρς ἡμῶν
καὶ κυ ιυ χυ·

σχ Οὐδὲν θέλω προοίμιον αὐτῷ τὴν χάριν· ἀλλὰ πρότερον τὸν
ἄνδρα θαυμάζει καὶ ἐπαινεῖ ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν· τὴν ἀγάπην
αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν τὴν πρὸς τὸν κύριον ἐπαινῶν· δηλοῖ καὶ πᾶσι
τοῖς ἁγίοις κοινωνικὸς ἦν·

β κεφ Εὐχαριστῶ τῷ θῷ μου πάντοτε· μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ
τῶν προσευχῶν μου· ἀκούων σου τὴν ἀγάπην· καὶ τὴν πίστιν·
ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κν ιν· καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους· ὅπως
ἡ διακονία τῆς πίστεώς σου· ἐνεργεῖς γένηται ἐν ἐπιγνώ
σει παντὸς ἀγαθοῦ, τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς χν ιν· χάριν γὰρ ἔχομεν
πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου· ὅτι τὰ σπλάγχνα
τῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ ἀδελφέ· διὸ πολλὴν ἐν
χῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον· διὰ τὴν ἀ
γάπην· μᾶλλον παρακαλῶ τοιοῦτος ὤν, ὡς Παῦλος πρεσ
βύτης· νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος ιυ χυ· παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐ
μοῦ τέκνου· ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου· Ὀνήσιμον
τόν ποτέ σοι ἄχρηστον· νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον·
ὃν ἀνέπεμψά σοι, σὺ δὲ αὐτὸν τουτέστιν τὰ ἐμὰ σπλάγ
χνα προσλαβοῦ· ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κα
τέχειν· ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ
εὐαγγελίου· χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλη
σα ποιῆσαι· ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾖ,
ἀλλὰ κατὰ ἑκούσιον· τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη
πρὸς ὥραν· ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς· οὐκέτι ὡς δοῦ
λον· ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον· ἀδελφὸν ἀγαπητόν· μάλιστα ἐ
μοί· πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κω· εἰ οὖν

μοι ἔχεις κοινωνόν· προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. εἰ δέ τι ἠδί-
κησέν σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει. ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα
τῇ ἐμῇ χειρί, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν
μοι προσοφείλεις. ναὶ ἀδελφέ, ἐγώ σου ὀναίμην ἐν κ(υρί)ῳ·
Βε ὑπὲρ δούλου μὲν γράφει [illegible] ἐπιστολήν. καὶ ταῦτα τοῦ ἀποδράσαντος.
καὶ ἔτι, καὶ κλέψαντος. [illegible] ἐθνῶν τοὺς δέ, διὰ τῆς διδασκαλίας
τοῦ ἀποστόλου. πολλὰ δὲ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ τὰ χρήσιμα. ἓν μὲν
καὶ πρῶτον, τὸ σπουδαῖον εἶναι [illegible] ὑπὲρ πάντας. εἰ γὰρ [illegible]
μὲν ὑπὲρ δραπέτου καὶ κλέπτου [illegible] τοσαύτην ποιεῖ-
ται σπουδήν. πολλῷ μᾶλλον οὐ δεῖ ἡμᾶς [illegible] ῥᾳθύμους εἶ-
ναι ὑπέρ τινας τῶν ἀδελφῶν. δεύτερον. ὅτι τὸ δοῦλον γένος οὐ
[illegible] καὶ εἰς ἐσχάτην ἐλάσῃ κακίαν, ὁ γὰρ κλέ-
πτης καὶ δραπέτης. οὗτος γέγονεν ἐνάρετος. τρίτον, ὅτι μὴ
δούλους ἀποσπᾶν τῶν δεσποτῶν οὐ προσήκει. εἰ γὰρ Παῦλος
οὕτω θαρρῶν τῷ Φιλήμονι τὸν Ὀνήσιμον οὕτως εὔχρηστον
τῶν ὄντα πρὸς διακονίαν, οὐκ ἠθέλησεν κατασχεῖν παρὰ
γνώμην τοῦ δεσπότου. πολλῷ μᾶλλον ἡμᾶς. τοῦτο ποιεῖν [illegible]
χρή. εἰ γὰρ θαυμαστὸς ἦν ὁ οἰκέτης. ταύτῃ μάλιστα [illegible]
τὸν ἐν τῇ ἰδίου μένειν [illegible] καὶ τὴν [illegible] ἵνα
εὔχρηστος πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ γένηται.
κε ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χ(ριστ)ῷ. πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ
σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις. ἅμα δὲ
καὶ ἑτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσ-
ευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. ἀσπάζονταί σε Ἐπα-
φρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χ(ριστ)ῷ Ι(ησο)ῦ, Μάρκος, Ἀρίσταρ-
χος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου. ἡ χάρις τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν
Ι(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ μετὰ τοῦ πν(εύματο)ς ὑμῶν. ἀμήν. + + +
Γερ τοῦ [illegible] δίδοσθαι τὴν χάριν οὐ [illegible] + +
Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης· στίχος λη + +

θ' οἱ πάντες στίχοι πεντακισχίλιοι τριακόσιοι λη + +

Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Μαρῖνον ἀντίγραφε ἀπὸ Ῥ[…]ζώης

ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΝΤΑ· ΕΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

+ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

Α ΚΕΦ ΠΑΥΛΟΣ ΔΕΣΜΙΟΣ ΧΥ ΙΥ· ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ· ΦΙΛΗΜΟ
ΝΙ ΤΩ ΑΓΑΠΗΤΩ· ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΩ ΗΜΩΝ· ΚΑΙ ΑΠΦΙΑ ΤΗ ΑΓΑΠΗ
ΤΗ· ΚΑΙ ΑΡΧΙΠΠΩ ΤΩ ΣΥΣΤΡΑΤΙΩΤΗ ΗΜΩΝ· ΚΑΙ ΤΗ ΚΑΤ ΟΙ
ΚΟΝ ΣΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑ· ΧΑΡΙΣ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ ΘΥ ΠΡΣ ΗΜΩΝ
ΚΑΙ ΚΥ ΙΥ ΧΥ·

ὁ μὲν [illegible] προοίμιον αὐτῇ τὴν χάριν· ἀλλὰ πρότερον τὸν
ἄνδρα θαυμάζει καὶ ἐπαινεῖ ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν· τὴν ἀγάπην
αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν τὴν πρὸς τὸν κύριον ἐπαινῶν· ἐξ ἧς καὶ πᾶσι
τοῖς ἁγίοις κοινωνικός ἐστιν ⁛ +

Β ΚΕΦ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΤΩ ΘΩ ΜΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ ΕΠΙ
ΤΩΝ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ ΜΟΥ· ΑΚΟΥΩΝ ΣΟΥ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ·
ΗΝ ΕΧΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΝ ΙΝ· ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ· ΟΠΩΣ
Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΣΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙΣ ΓΕΝΗΤΑΙ ΕΝ ΕΠΙΓΝΩ
ΣΕΙ ΠΑΝΤΟΣ ΑΓΑΘΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΗΜΙΝ ΕΙΣ ΧΝ ΙΝ· ΧΑΡΙΝ ΓΑΡ ΕΧΟΜΕΝ
ΠΟΛΛΗΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗ ΑΓΑΠΗ ΣΟΥ· ΟΤΙ ΤΑ ΣΠΛΑΓΧΝΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΠΕΠΑΥΤΑΙ ΔΙΑ ΣΟΥ ΑΔΕΛΦΕ· ΔΙΟ ΠΟΛΛΗΝ ΕΝ
ΧΩ ΠΑΡΡΗΣΙΑΝ ΕΧΩΝ ΕΠΙΤΑΣΣΕΙΝ ΣΟΙ ΤΟ ΑΝΗΚΟΝ· ΔΙΑ ΤΗΝ Α
ΓΑΠΗΝ· ΜΑΛΛΟΝ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΤΟΙΟΥΤΟΣ ΩΝ, ΩΣ ΠΑΥΛΟΣ ΠΡΕΣ
ΒΥΤΗΣ· ΝΥΝΙ ΔΕ ΚΑΙ ΔΕΣΜΙΟΣ ΙΥ ΧΥ· ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΣΕ ΠΕΡΙ ΤΟΥ Ε
ΜΟΥ ΤΕΚΝΟΥ· ΟΝ ΕΓΕΝΝΗΣΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΕΣΜΟΙΣ ΜΟΥ ΟΝΗΣΙΜΟΝ
ΤΟΝ ΠΟΤΕ ΣΟΙ ΑΧΡΗΣΤΟΝ· ΝΥΝΙ ΔΕ ΣΟΙ ΚΑΙ ΕΜΟΙ ΕΥΧΡΗΣΤΟΝ·
ΟΝ ΑΝΕΠΕΜΨΑ· ΣΥ ΔΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΤΑ ΕΜΑ ΣΠΛΑΓ
ΧΝΑ ΠΡΟΣΛΑΒΟΥ· ΟΝ ΕΓΩ ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ· ΠΡΟΣ ΕΜΑΥΤΟΝ ΚΑ
ΤΕΧΕΙΝ· ΙΝΑ ΥΠΕΡ ΣΟΥ ΔΙΑΚΟΝΗ ΜΟΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΕΣΜΟΙΣ ΤΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ· ΧΩΡΙΣ ΔΕ ΤΗΣ ΣΗΣ ΓΝΩΜΗΣ ΟΥΔΕΝ ΗΘΕΛΗ
ΣΑ ΠΟΙΗΣΑΙ· ΙΝΑ ΜΗ ΩΣ ΚΑΤΑ ΑΝΑΓΚΗΝ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ ΣΟΥ Η·
ΑΛΛΑ ΚΑΤΑ ΕΚΟΥΣΙΟΝ· ΤΑΧΑ ΓΑΡ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΧΩΡΙΣΘΗ
ΠΡΟΣ ΩΡΑΝ· ΙΝΑ ΑΙΩΝΙΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΠΕΧΗΣ· ΟΥΚ ΕΤΙ ΩΣ ΔΟΥ
ΛΟΝ· ΑΛΛ ΥΠΕΡ ΔΟΥΛΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΑΓΑΠΗΤΟΝ· ΜΑΛΙΣΤΑ Ε
ΜΟΙ· ΠΟΣΩ ΔΕ ΜΑΛΛΟΝ ΣΟΙ ΚΑΙ ΕΝ ΣΑΡΚΙ ΚΑΙ ΕΝ ΚΩ· ΕΙ ΟΥΝ

[illegible]

χρυσοστόμου ἑρμη[νεία]

εἰς τὴν πρὸς ῥωμα[ίους]

ἐπιστολήν

Παῦλος δοῦλος ἰῦ χῦ κλη-

τὸς ἀπόστολος

[illegible]

Ἀφωρισμένος εἰς εὐαγ-

γέλιον θῦ

[illegible]

1829: ἀφιερώθη ἡ παροῦσα βίβλος δωρεὰν παρὰ τοῦ ἱερομονάχου
κὺρ Νικηφόρου [illegible]. [illegible] μονῆς [illegible] [illegible] Κύριος ὁ Θεὸς
[illegible] [illegible], [illegible] χρόνους· ἀμήν —

περιέχει φύλλα: 192. Λείπ: 62.